

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были отданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

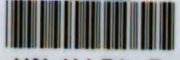
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HN VAS4 R

9088
9F(1)

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF

JOHN HARVEY TREAT

OF LAWRENCE, MASS.

(Class of 1862)

ΕΙΣ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΛΙΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆ τοῦ Τοπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ἈΔΕΙΑ

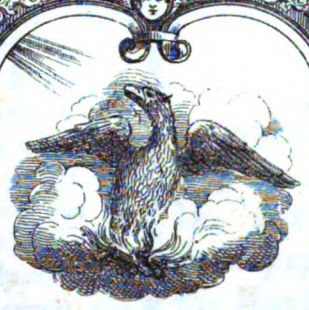
Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ Νῦν ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

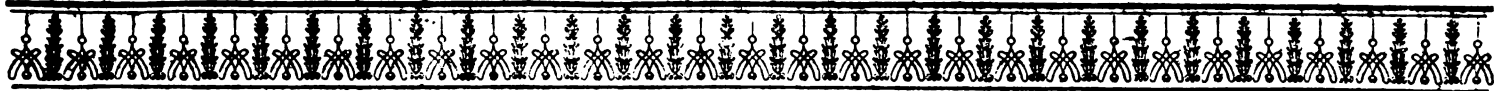
ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1863

C 9088.9F

Treatise
(12 vols)

M H N

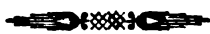
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ ἢ παροῦσα ἡμέρα, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ΄. Σοφίας ἐραστῆς. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β΄. Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄. Οὐκ ἐψηχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικόν Κανόνα, ἢ Λιτῆ τοῦ Ἁγίου, τὸ, Ἄξιόν ἐστι, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τοῦ Πολυελεύου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν, καὶ τὰ τελευταῖα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν: Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, τὰ Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπό γ΄. Ὁδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἐκτῆς, Κοντάκιον, καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀναστασιὺν Χριστοῦ. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἰδιόμελον,

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται· καὶ μετ' αὐτὴν, ἢ Θ'. Ὁδῆ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, λέγε τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Ὁ Θεὸς ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἢ δεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, λέγε τὸ, Μορφήν ἀναλλοιώτως, κτλ.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παροῦσα Ἑορτὴ, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐψηχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ'

ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητῆς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεῖς, Κύριε δόξα σοι (*).

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἑπώνυμος κληθεῖς τῆς βασιλείας, ὅτε τὸ βασιλείον σὺ ἱεράτευμα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφία, καὶ ἐπιστήμη Πάτερ ἐποίμανας, τότε διαδήματι, σὲ κατεκόσμησε, τῆς Βασιλείας Βασιλείε; βασιλευόντων, ὁ Βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῷ τεκόντι συννοούμενος, αἰδίως Υἱὸς καὶ συναρχος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ιεραρχίας στολαῖς ἠγλαϊσμένος, χαίρων ἀνεκίρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας Βασιλείε, ὀρθοδοξίας, τῆ Ἐκκλησία βλύσας διδάγματα· οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν Θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, μονογενεῖ τε, τοῦ Θεοῦ Λόγῳ καὶ Δεῖῳ Πνεύματι, θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν, ἐν Προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ἣν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἕρανίαις συνῶν χοροστασίαις; καὶ συναυλιζόμενος Πάτερ Βασιλείε· ὦν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ, εἰλικρινείᾳ τῆς πολιτείας σου, ἔτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς τις ἄσαρκος· τοὺς ἐντρυφώντας, τῆς Θεοπνεύστου διδασκαλίας σου, ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνοσίας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Σοφίας ἐραστής γενόμενος Ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας

(*) Χειρόγραφον παλαιὸν εἰς μεμβράναν ἔχει τὰ ἀνωτέρω δύο Ἰδοίμελα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰῶνων, τοιζόμενα διὰ σημείων μουσικῶν· οὐκ ἔχει δὲ αὐτὸ ἐκ τῶν ἐξῆς Προορτιῶν οὔτε Τριῶδια, οὔτε Προσόμοια τῶν Αἰῶνων, ἢ τῶν Ἀποστίχων αὐτῶν. Ἀλλ' οὐδὲ Λιτήν ἔχει, οὐδὲ Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου εἰς σὺδεμίαν Ἑορτὴν τοῦ παρόντος μηνός, εἰμὴ μόνον τὰ τῆς Ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Καθίσματα. Ἀδύλον δὲ, ποίας ἐποχῆς ἐστὶ τὸ χειρόγραφον τοῦτο, μὴ ὄντος σεσημειωμένου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐγράφη· ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων εἰκάζεται, ὅτι ἐστὶν ἔργον τοῦ ΙΓ' αἰῶνος, ἢ καὶ ὀλίγον τι ἀρχαιότερον.

συμβίωσιν, μελέτην θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτῷ περιελόμενος, καὶ Δεῖς μελέτη Νόμου, ἀδουλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρστῆς περιουσία, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνεύματι· διὸ σάρκα μισήσας, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο φθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ^{Κεφ. 15.} Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρέσκει ἐναντίον ^{15.} ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἔθνων. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἔθνων τέθεικά σε. Καὶ αὐξάνῳ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς Εἴθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σου ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν: Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμῆ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῆ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν.

Παραμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
η' 22.

Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκίητους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἠτόιμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτῆ ἑσθλόν ἐπ' ἀνέμων. Ἦνίκα ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθεῖναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὑδάτα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ἣ προσέχαυρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παραμ.
ι' 31.

Στόμα δικαίου ἀποσταζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίσανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτῆ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρα Κυρίου εὐρήσῃ χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετῆ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξιούς αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ καλλοῦς αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνα αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ παλυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλ-

λοντα εἰκάζειν· ἐπίσεται στροφᾶς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείκης σου. Ἐξαπέστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρά σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες θελοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν (.)

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἱεροφάντα Βασιλείε, ποταμοὺς ἀνεβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῇ οἰκυμένη· ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιθός τῆς Ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκκενωθὲν ἐπὶ σοί τῆς χάριτος, ἔχρισέ σε ἱεουργῆσαι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, Βασιλείε Θεοφάντορ· τοῦ Χριστοῦ γὰρ εὐωδία γενόμενος, τῆς ὁσμῆς τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσας· διὸ ταῖς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος, αἴτησαι ἡμῖν ταῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Βυζαντος. Ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, Τριάδος ὑπέρμαχε Βασιλείε, θρόνῳ παρέστης δικαστικῶ, προκινδυνεύων τῆς πίστεως· καὶ ἀθλητικὴν ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, θυμὸν Ἐπάρχου κατήσχυνας, θρασυνομένῳ τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας· καὶ σπλάγγων ἐκτομὴν ἀπει-

(*) Καὶ ἀλλαγῆ ἐσημειώθη, ὅτι τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἠρᾶνισμένον ἔστιν ἐκ πολλῶν κεφαλαίων καὶ ἰδαφίων τῶν τε Παραμιῶν τοῦ Σολομῶντος, καὶ τῆς Σοφίας αὐτῆς,

λῆντος, προθύμως ταῦτα προέκρινας· καὶ Μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης παρα Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εξέχυθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα·

Ἦχος α'. Βυζαντος.

Θεῖα καὶ ἱερά τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, Βασιλῆις παμμακάρισε· σὺ γὰρ τοῦ Θεοῦ πόθῃ τῷ κέντρῳ, σεαυτὸν καθοπλίσσας, τῶν Θεοσυγῶν αἱρέσεων τὰς βλασφημίας κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν, εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας· καὶ νῦν τοὺς Θεοὺς λειμῶνας, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστῶς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βασιλείου Μοναχοῦ.

Πάντων τῶν Ἁγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρεταῖς, Πάτερ ἡμῶν Βασιλῆι· Μωϋσέως τὸ πρᾶον· Ἡλιοῦ τὸν ζῆλον· Πέτρου τὴν ὁμολογίαν· Ἰωάννου τὴν Θεολογίαν· ὡς Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπαύσω· Τίς ἀσθεναῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον εὖρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργὸν τοῦ παντός· ᾧ καὶ μᾶλλον προσθέμενος, τῶν ἐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπερρίψας. Πρέσβευε καὶ ἡμᾶς, τοῦ Θεοῦ πόθου τυχεῖν, ἱεραφάντα Βασιλῆι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οτὴν χάριν τῶν θαυμάτων, οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὴν πλάην τῶν εἰδώλων,

σηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρχεις δόξα καὶ ἐδραίωμα, παμμακάριστε Βασιλῆι, καὶ πάντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα. Παρόρησιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεὸς, τῆς σαρκὸς τὴν Περιτομὴν ἀποτημηθῆναι· ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου ποιητῆς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὅ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάναις εἰληθεῖς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας. Βασιλεῖον ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγγνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, Περιτομὴν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ὅπως παύσης τὰ σκιῶδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Δόγῃ συγκαταβάσει σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θς βασιλεῖον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Βασιλεῖον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ ταύτων γὰρ αὐτός, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς. Τριάδα σέβειν Ἁγίαν, ἠνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρητὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Βασιλῆι σοφέ, παρεστῶς τῇ Τριάδι, ἰκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμναῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ο πάντων Ποιητής, καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, ὃ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἄνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. Ὅντως δεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νόματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἱεράρχα Βασιλεῖ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Ως ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφὴν τοῦ δούλου, καὶ σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυμέλεον, τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆ δυνάμει τῶν λόγων τῶν δεῖκῶν, καθελὼν τὰς αἰρέσεις τὰς ζοφεραῖς, πάντα τὰ φρυάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας· καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήρησας. Ἱεράρχα Βασιλεῖ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, ὅμοιον.

Η τῶν λόγων σου χάρις τῶν δεῖκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικόν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ Πατέρα, κτησάμενος σαλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μισθὸς τῶν ἀγωνῶν σου, κομισάμενος Ὅσιε. Ἱεράρχα Βασιλεῖ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ο τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προ-

στάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμόν πταισμάτων, αἰτήμενοι. Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βαθαίνου, καὶ πάσης κακώσεως, τῆ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν πανάμωμον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος.

Ὁ Ν. Δόξα, Γαῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Γαῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Εξέχυθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅστε Πατέρες καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεῦειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Ποίημα Στεφάνου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἀσώμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι
» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδοξασται.

Η ὀγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῆ σῆ Χριστέ λαμπρύνεται, καὶ ἀγαζέται, ἐκουσίῳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί.

Περιομνή, δέχεται τῆ ὀγδοάδι Χριστὸς, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιὰν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Σοὺ τὴν φωνὴν, ἔδει παρεῖναι Βασιλεῖ, τοῖς ἐγχείρειν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ Πατέρα συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Τὸ ἐμπαθὲς, σκίρτημα τῆς τυραννέσης σαρκὸς, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγωγήσας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, ἀυλίῳ βασιλείοις, Πατέρα Βασιλεῖ.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἐφθασάς, καὶ ἀστασίασεν,

τὴν αὐράϊνον βάσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασιλείε.

Τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασιλείε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμε ξίφει· σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότη, θυμα προσήνεγκας.

Σὺ γεγονώς, μύστης ἀρρήτων Βασιλείε, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασιλεῖον, ἐμυσταγώγησας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστραύσας ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Τὺς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξη-
» ρᾶς οἰκίους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακα-
» λύψας ἀντιπαλοῦς, ὁ κραταιὸς, ἐν πολέμοις
» Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἐτέρα.

» Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
» Ἕπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
» Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
» Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σοῦ ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ο λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερήσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Τοῦ Νόμου πληρωτὴς ὡς ἐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἐκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Παιδείας γεγονώς ἀπάσης ἔμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῶ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασιλείε.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει· τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας, ὦ Βασιλείε.

Βασιλείε, σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πρᾶξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυθήσασα φῶς.

Συγέγραψε Χριστῷ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σε Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ὧν τὸ ἄφρα-

στον Μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφάνέρωσας.

Θεοτοκίον.

Απόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεῖς ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἄγνη, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀειπάρθενε.

Καταβασία.

» Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύ-
» ριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
» Παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ
» Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν
» ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος
» πλὴν σου Κύριε.

Ἐτέρα.

» Ὅσοι παλκιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
» Ἰερῶν λεόντων συντεθλασμένων μυλάς,
» Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
» ᾠτῶν πρὸς ἡμᾶς ἡδεται δωρημάτων.

Καθίσματα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξανοιξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν Κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὠφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὄθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεοφάντορ Βασιλείε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὡσπερ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασιλείε· ὃν ἰκέτευε, ὡς παρρησίαν κερτημένος Θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ. Χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θείος μύστης Χριστοῦ Βασιλείε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάτ-
» τρωπε.

Περιτέμνεσθαι πέπαυται, ἀφ' οὗ Χριστὸς ἐκὼν περιετμήθη, τῶν Ἐθνῶν τὰ πλήθη, σώζων τῇ χάριτι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἀληκτον, ἡ ὀγδοαὶς ζωὴν ἐξεικονίζει, ἐν ἣ ὁ Δεσπότης περιετμήθη Χριστὸς.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καλλωπίζεται ὡσπερ, τῷ τόκῳ Χριστοῦ ἡ Νύμφη Ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμῃ σου Παμμακάριστε.

Σεμνυόμενος τέκνον, ὑπάρχειν Θεοῦ, Θεότητα εἰς κτίσιν, εὐσεβῶς Βασιλεῖς ἐκατήγαγες.

Αταπεινὸς ὦφθης, Θεῷ συμμαχῶν, Βασιλεῖς ὁ πᾶσι, τῷ αὐτοῦ προστάγματι ταπεινούμενος.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδοσαι, παρὰ Θεοῦ χάρισμα καὶ τεῖχος, ὄχυρόν Βασιλεῖς παμμακάριστε.

Τοῖς ἀντιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικός, καὶ πῦρ καταναλίσκων, τὴν ἀπάτην ὦφθης πᾶτερ Βασιλεῖς.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, ἡ τὸν Θεόν, ἀσπύρως συλλαβοῦσα, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καταβασία.

• **Α**κήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος
• **Υἱῷ** ὄλος γεγονὼς τῆ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

Ἐτέρα.

• **Π**υρσῶ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας, Ἑμῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινεργίαν, ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην, Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου, Ὡ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεόν, οὐ γινώσκωμεν.

Σὺ ἐκ Παρθένου Μητρός, ἀνερμηνεύτως προελθὼν Κύριος, καὶ τὴν βροτῶν μὴ ἀπαξιώσας, ἐνδύσασθαι μορφήν, ὡς βρέφος νομίμως, τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Νυκτὶ ἐξωμοίωται, ὡς τὴν σκιάν τὴν νομικὴν στέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γεννησάμενη· ἐξ ἧς ἀπαστραύσαν, τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσμου, Χριστὸς πεφανέρωται.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Αγε διπλῆν ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία Ἐορτὴν σήμερον· Περιτομῆς, ὡς βρέφος Δεσπότης, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμης αἰκέτου, σοφοῦ καὶ τρισμακάρος.

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἀναπαυσαίμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτιστικὴν λαμπάδα τῷ κόσμῳ, σὲ ἔδειξε Χριστὸς· διό σου τὴν μνήμην, ὑμνοῦμεν Βασιλεῖς.

Οὐ νομοθέτης Μωσῆς, οὐ πρό τοῦ Νόμου Ἰωσήφ γέγονε, τῆς κατὰ σὲ τροφῆς σιτομέτρης· τῆς θείας γὰρ σαρκὸς, αὐτὸς ἐστιαίτωρ, ἔδειχθης Βασιλεῖς.

Τὴν τοῦ παντὸς ἀμυδρῶς, ἰστορηθεῖσαν ἐν Σινᾷ Γένεσιν, τῷ Μωϋσεῖ, αὐτὸς ἐρμηνεύων, ἐκ θείων θησαυρῶν, ἀνέπτυξας πᾶσι, παμμακάρι Βασιλεῖς.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· Χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβασία.

• **Ι**ησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἧκει, Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πᾶσι σόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν, πάντα οὖν εἰρήνην χαρίζεται.

Ἐτέρα.

• **Ε**χθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβαρωμένου, Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, Νέαν προσωμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον, Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, Μόνοις προσιτὴν, ὡς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**βυσσὸς ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Εἴληφε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' οὗ Χριστὸς κηπιάσας, καὶ πληρωτῆς τοῦ Νόμου δεχθεῖς, Περιτομὴν κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε τὴν τῷ Νόμου κατάραν.

Σάββατα Περιτομῆς τε, τὸ φρύαγμα τῶν Ἑβραίων, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τῷ νεύματι πέπαυται, καὶ ἔλαμψε τὸ τῆς χάριτος ἔαρ.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εθρεψας λιμῷ τακείσας, ψυχὰς πεινῶντων ἀφθόνως, καὶ τὰς τῶν πεινῶντων καρ-

δίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασίλειε Δεικῆς εὐφροσύνης.

Εἰθρεψάς ψυχῶς πεινώσας, τροφή τῆ ἐπιβραβείῳ ἄριστος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ λόγος Βασίλειε οὗ ἄριστος σιτοδότης ἐγένου.

Ηἰθροισάς τῷ τῆς μελίσης, Βασίλειε φιλόπῳ, ἀρετῆς ἀπάσης τὸ ἄνθος· καὶ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Εἰσπευσας κόσμου ῥαγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι· διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ ῥευστοῖς, Πάτερ Βασίλειε, τὰ μένοντα ὡς σοφὸς κατεκτήσω. Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναιῷ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν αἰεπαρθενον, Ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία. Καταβασία.

» **Η** φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός,
» ὁ ἑσφόρος, ὁ τοῦ Ἥλιου Πρόδρομος,
» ἐν τῇ ἐρήμῳ Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾶ τοῖς λαοῖς,
» καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός,
» ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἔτερα.

» **Ι**μερτόν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
» Ἦχῳ Πατῆρ, ὃν γαστρός ἐξηρεῦζατο.
» **Ν**αί, φησὶν, οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων,
» Φῶταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
» Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.
» **Κ**οντακίον. Ἦχος δ΄. Ἰπεφάνης σήμερον.

Οφθης βᾶσις ἀσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε. Ὁ Οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατῆρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βᾶσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν, καὶ στῶμεν ἐν τῷ αἰῶνι τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζαντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὡσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλαφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καὶ θαρσειῶ· πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπεινώσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδεῖχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰανουάριος, ἔχων ἡμέρας λᾶ.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι', καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ'.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἐορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος·

Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσῆχθη Χάρις.

Τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν εἰς ἀναίρεσιν τῆς Νομικῆς διατάξεως κατεδέξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποιήτονον περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελεύσει, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παραλάβομεν. Καὶ μὲν τοὶ καὶ πανηγυρίζομεν αὐτὴν, Ἐορτὴν, καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὡσπερ γὰρ ἑνσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφυγε, καὶ τὸ ἄληπτον ἔλαχεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐδέξατο ἔννομον· ὥστε καὶ τὰ τῶν αἰρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφῆναι κατατολμώντων λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγεννηθῆναι· πῶς γὰρ περιετέμενετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφῆς ἦν; καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομησαί, τὸ Σάββατον μὴ τηρεῖν, καὶ τὸν Νόμον λύειν, συκοφαντοῦντας τὸν, μέχρι καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου διασώσαντα φυλακὴν.

Διάτοι τοῦτο, μετὰ ἡμέρας ὀκτώ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, εὐδόκησεν ἀγθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς καὶ Ἰωσήφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τὸ περιτέμνεσθαι. Καὶ περιτεμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθῆν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτόν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπαλθῶν μετὰ τῶν γονέων, διήγεν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ηλικίᾳ, καὶ σοφίᾳ, καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζῆ Βασίλειος, καὶ θαυῶν, ἐν Κυρίῳ.

Ζῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν, ἐκ τῶν βίβλων.

Ἰανουαρίοιο θᾶνες, Βασίλειε, πρώτη.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος· πρὸς ἐν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιῆς ἐπαρρησιασάτο πίστεως, τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσετέθη ὁ Βασίλειος, πρὸς δίκην λυμαινόμενης τῆς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρός ἐκ Πόντου, πρὸς δὲ μητρός, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιούς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτίσαστο· οὐχ ἦττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. Ἐνθα δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταδερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρεπῶ τὸν Ἐπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους συνθεῖς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἡβῆι κατάστασιν ἐξπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμῶν· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μίλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπίρριν, εἰς κύκλον τὰς ὄφρυς περιηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακῶς, φροντιστικῶ εἰοικῶς, ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς, κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἡρέμα ἐν χρῶ κυρίας, τὴν ὑπὲρ τὴν ἀρκούντως καθεμμένος, μεσαιπόλιος· υἱὸς Βασιλείου καὶ Ἐμμελίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδοτος, Οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,

Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ, Τῆς σῆς τελευτῆς, σὺ τὸν ἐκ μητρὸς γόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνος χρυσοῦς, ἐν πεδίῳ Δειρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθρευτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρά παμφαῆ, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος, ἀνακαινίσεως ὑπογράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῆ διατάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, οὐχ ὡς Θεός, ἀλλ' ὡς βροτὸς, καὶ Νόμου πλήρωμα.

Τὸν Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητῆς τὴν σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέμνεται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἀμαρτίας χειμῶνος, καὶ κραυγάζειν δωρούμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα πέφηνε· σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος, ὦ Βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, οἶκός τε τῆς ὅλης Τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου· καὶ οἱ δοξαζόντες αὐτήν, ἀντιδοξαζόνται.

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀκατάληπτα, καὶ συλλεξιμένος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως, ἐπλούτισας τὴν κόσμον σοφία, καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο σύμπνοια νοῦ, ἱερά τε ξυνωρίς, ἡ ὡσπερ μία ψυχὴ, ἐν δυοῖν σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν Γρηγορίῳ Βασίλειος, πόθῳ Δείκῳ συνημμένοι, ἐν Βασιλείῳ Γρηγόριος, νῦν ἱκετεύσατε Χριστὸν, ὑπὲρ τῆς ποιμένης ὑμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστῆς καὶ πλοῦτος πένησι, τῶν ἀσθενούντων ἡ παράκλησις, καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις. γήρως βακτηρία ἐδείχθη, παιδαγωγία νεότητος, καὶ Μοναζόντων ἀρετῆς, κανὼν Βασίλειε.

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ παντός Βασίλειε, συνδισκέψω τὰ τοῦ Πνεύ-

ματος, τῷ ποθουμένῳ σοι Πνεύματι· ὅθεν ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, ἐν παρόρησίᾳ ἐπραύγασες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυροπολουμένην Ἀγνὴν, προεθεώρει τὴν ἐνεγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἰγλήν τῆς ἀρρήτου Οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκοῦς μίᾳς τῶν ἐν αὐτῇ ἀγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία.

» **Ν**έους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ Δεῖς Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ἐτέρα.

» **Ε**φλεξε ρεῖθρῳ τῶν δρακόντων ταῖς κάραις, Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα, Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
» Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας,
» Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἀρρήτῳ σοφία, συνησάμενον τὰ πάντα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, τὴν Ἰησοῦ τε, δέχεται προσηγορίαν· ὅτι τοῦ κόσμου Σωτὴρ, ὑπάρχει καὶ Κύριος.

Τῶν Χριστοῦ Γενεθλίων, ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη, τοῦ Ἱεράρχου, ἡ πανένδοξος μνήμη· ἦν γεραίροντες πίστει, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον. Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἀφράστῳ προνοία, δωρησάμενον Βασίλειον τῷ κόσμῳ, φῶς εὐσεβείας, σάλπιγγά τε Θεολογίας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν δαψιλῆ ἐνεργείᾳ, ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ Βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ, εὐσεβῶς θεολογηθέντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ τῶν Δείων σου λόγων, ἀπολαβόντες Βασίλειε ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πανηγυρίζοντες βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ταῖς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας Βασίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγοῦσας, μίαν σέβειν Τριάδος φύσιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων, ἀνατείλαντα ἐκ Παρθένου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

» **Μ**υστήριον παραδόξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔ-
» **Δ**ειξε καίμνος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι
» ῥεῖθροισ ἐμελλεν, αὔλον πῦρ εἰσδέχασθαι ὁ
» Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκὶ βαπτιζόμενον
» τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερ-
» υψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑτέρα.

» **Ε**λευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται·
» **Υ**ἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
» Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστατής.
» **Ν**ῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν αἴτιον,
» **Ἡ** πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Ὡδὴ δ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὡδῇ ταύτῃ.

Ἦχος β'.

Μεγάλουνο ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλουνο ψυχῆ μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλουνο ψυχῆ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομῆν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρέφος πληρῶν τὸν Νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιτμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Ἑτέρα εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου.

Μεγάλουνο ψυχῆ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλεῖον τὸν ἔγαν.

Μεγάλουνο ψυχῆ μου, τὸν ἐκ Καισαρίας, Βασιλεῖον τὸν ἔγαν.

Μεγάλουνο ψυχῆ μου, τὸν τῆς οἰκουμένης, ὑπέρλαμπρον φωστῆρα.

Μεγάλουνο ψυχῆ μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Δόξα.

Μεγάλουνο ψυχῆ μου τῆς τριουποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλουνο ψυχῆ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ἡ** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξ-
» **Α**νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδη-

» μήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
» σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Υπερβαῖς τοὺς ὄρους Χριστὸς, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τοῦ ἐνδοξα, Χριστοῦ ὁνομαστήρια, ἐν ἀγιότητι πανηγυρίσωμεν· Ἰησοῦς γὰρ Θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον· σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δὲ, τοῦ Ἱεράρχου μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασιλείε, τοῖς ζωηφόροις ἔχυσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν Πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον, Χριστοῦ κατιδῶν σύστημα, ὑπὸ τῆς σῆς κοσμημένον Ἱεραρχίας σοφῆ, ὁ πακώλης ἐμβροντηθεὶς, καταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος, αἴγλην οὐκ ἤνεγκε Βασιλείε.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἡξιώθη Βασιλείε· τῆς Θεοτόκου μύστης γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας. (*)

Θεοτοκίον.

Οτὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι, στεγαζῶν μόνος Κύριος, ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσσους τε ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ Ἁγνῆ τὴν σάρκα προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασία.

» **Ἀ**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» **Ξ**ίαν· ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἐνθεὸν ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προ-
» στατίς, σὲ μεγαλύνομεν.

(*) Οὕτω διορθοῦσι τὸ χωρίον τοῦτο οἱ λόγιοι τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μετατιθέντες δηλαδὴ τὰς δύο λέξεις μύστης καὶ λάτρις· ἀντὶ τοῦ, τῆς Θεοτόκου λάτρις γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος μύστης γέγονας, ὅπερ ἐγράφετο πρότερον ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς καὶ τοῖς χειρογράφοις. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν τῷ τέλει τοῦ ἐφεξῆς Ἐξαποστειλαρίου τοῦ Ἁγίου.

Ἐτέρα.

- » Ὡ τῶν ὑπὲρ νῦν, τῆ τόκου σε θαυμαίων!
- » Νύμφη πάνταγε, Μῆτερ εὐλογημένη.
- » Δί ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
- » Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
- » Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτμεσ Παίτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, ταῖς διανοίαις Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λαίτρις, ὦ Βασιλεῖε σοφέ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργανα εἰλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῆ ἀπείρω ἰσχυί, ὡς Θεὸς διακρατῶν, καὶ τῆ ῥαπῆ διεξάγων.

Εἰς τοῦ Αἴνου, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρει Περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἀνευτομῆς τε καὶ ῥεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρως Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἀπαντας, καὶ τὴν ἀνωθεν, εὐλογίαν δωδῶρηται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασι, ἀνευφημοῦντες ὕμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξαζόμεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονῶς, ἀναγεννήσει τῇ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρί καὶ συνάναρχον, ὡμολόγησας Ὅσι· αἰρετικῶν δὲ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασιλείαι, τὰ ἀνωκατωῶν, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίῳ, διανέμοντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχη ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν πράξιν καὶ θεωρίαν, ταῖς τῆς σοφίας ἀρχαῖς, ὡς στολὴν ἀγίαν περικείμενος, καὶ νῦν εἰς τὸ ἀνω, Θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν αὔλων, λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο συμπαθέστατε, παμμακάρο Βασιλεῖε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάν-

τιμον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ολος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὀλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετραίνωσας· λαμπρῶς ἐξηγουμένος, καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν ταῖς οὐσίαι, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, Δειοτέρως ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε Θεορρήμονα, καὶ Θεῖον Διδασκαλον, καὶ φωτοφόρον Φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύτταμεν, Χριστὸν ἀνυμνῶντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Παίτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτῆρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ῥαδὴ γ΄. καὶ ε΄.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ ἐξῆς Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάντα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β΄. Ψάλλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ΄. Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ΄. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. α΄. Εὐφρανέσθεσαν αἱ οὐραναί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὸς Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ψάλλονταί σοι, Ἀλληλοῖα.

Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς,...

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς,...

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἔρανό καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τῆ Θεῶ,...

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ταῖ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Στίχ. β'. Ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς, ψάλλοντάς σοι...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Κοντάκιον, Ὁ τῶν ὄλων Κύριος. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε. Ἀντί τοῦ, Ἐξομεν τὸ φῶς, λέγομεν, Μορφήν ἀναλλοιώτως.

Ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱεράν αὐτοῦ καὶ σεβάσιμον μνήμην.

Τῆ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου, Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Προεόρτια ἄσματα, εὐσεβῶς προσηγήσωμεν, τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρῶτον αὐτοῦ, καὶ

αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα, τὸ σωτήριο, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ὁ Χριστὸς ἀναδείκνυται· ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται· ὁ Δαυὶδ προέγραψεν ἐμφανέστατα· καὶ πρὸς τὸν δούλον τὸ Βάπτισμα, αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη· ποταμὲ, εὐφροσύνης πληρώθητι. Γῆ καὶ θάλασσα, αἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη, καὶ ἀνθρώπων, νῦν σκιρτήσατε καρδίαι, φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι.

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε, καὶ χειμάρρουν ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα παντοδύναμε, πῶς σε ποτάμια ρεύματα, εἰσδέξονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνὸν, οὐρανοὺς τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, καὶ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;

Ἔτερα στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἱεράρχα Σιλβέστρε, ἱερωσύνης φωτὶ, ἱερῶς φωτιζόμενος, τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, φωτοβόλοις διδάγμασι, Μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον, οὐσίαν σέβειν· καὶ ἀπεδιώξας, σκότος αἰρέσεων· τὴν φωσφόρον σήμερον, ὄθεν φαιδρῶς, μνήμην σε γηθόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ Θεοφόρε Σιλβέστρε, στύλος ὠραῆς πυρὸς, ἱερῶς προηγούμενος, ἱεροῦ συστήματος, καὶ νεφέλη σκιαζούσα, Αἰγύπτου πλάνης πιστοὺς ἐξαιρούσα, καὶ πρὸς τὴν θείαν γῆν μεταφέρουσα, ταῖς ἀπλανέσι σου, διδασκαῖς ἐκάστοτε· τὴν εὐκλεῆ, ὄθεν καὶ πανίερον, μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ Θεηγόρε Σιλβέστρε, ρεῖθροις τῶν σῶν προσευχῶν, τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέπνιξας, ἱερῶς θαυμαζόμενος. Ἑλλήνων πλήθη, Θεῷ προσήγαγες· Ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπεινώσας, θαύματα μέγιστα, ἐκτελῶν ἐνώπιον, τούτων σαφῶς· ὄθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀληθῆς, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρὶ· σὺ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος α'.

Ἄμπρὰ μὲν ἡ παρελθούσα Ἑορτὴ, λαμπροτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη. Ἐ-

κεινή ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὔρε προετοιμαστήν. Ἐν ἐκείνῃ, αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ᾧδύρετο ἡ Βηθλεὲμ· ἐν ταύτῃ, ὑδάτων εὐλογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ Κολυμβήθρα. Τότε Ἀστήρ τοὺς Μάγους ἐμήνυσε, νῦν δὲ Πατὴρ κόσμῳ σε ὑπέδειξεν. Ὁ σαρκωθείς, καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμφανῶς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου. Ἦχος β΄.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ἐρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, ἐκπλῦναι θέλων τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην· Δεῦρο ὑπηρετήσον ᾧ Βαπτιστᾷ, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦρο, ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, καὶ ἄψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβασις, ἀπάτη τοῦ ὄφρου, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὑδάτα ὁ Θεός. Ἦχος γ΄.

Φαιδρά μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτή, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ, τῷ Σωτῆρι Μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ᾧδε φωνῇ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττεν.

Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, τὸ Βάπτισμα αἰτῆντα, ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βῶντα τῷ φόβῳ· Οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πληγῇ παλαίμῃ τὸ πῦρ. Ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον, Σωτῆρ, καὶ ἀπεστράφησαν· καὶ γὰρ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφὴν σου χεῖρα, ἣν τρέμει τὰ Σεραφίμ; Ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἥλιου, δι' Ἐλισσαίου μηλωτὴν· πῶς μὴ δὴ εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ρείθροις; πῶς δὲ μὴ φλέξῃ με, ὄλος ἐκ σοῦ πυρούμενος; Τί βραδύνεις Βαπτιστᾷ, τοῦ βαπτίσει τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην. Τί τῶν πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσιν; πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν· ἄφες ἀγιάσαι καὶ ἐμε καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ετοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεμί. Ἰορδάνη ποταμὲ, γῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήτῳ· μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Ἐκ τρίτου.

✠✠✠

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριώδιον οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τῇ δευτέρᾳ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προσταύματι, ἀναξηράναντι, καὶ περῆσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδοξως γὰρ δεδόξασται.

Η ἀπόρρητος, τοῦ Κτίστου συγκατάβασις, πρὶν ἐκ Παρθένου λάμψασα, κόσμον κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς, ἄλλο νῦν μυστήριον, τελέσων ἐρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν.

Διακονήσων, ἔργῳ φρικτῷ προέρχεται, πρὸς Ἰορδάνην Πρόδρομος, νῦν ἡ τοῦ Λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, διὰ τοῦ Πνεύματος γὰρ, πλουτήσων ἦκει Χριστὸς, τῷ δώρῳ τοῦ Βαπτίσματος.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Εφρίξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκαμάτου πῦρ· αἰεζῶου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διακωνίζων ὕμνος· ἀνεμελπετο· Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμᾶς μου σκευὴ ἐκλεκτὰ, ἐπιγνώσομαι, εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγὶς ἐνσημανθῆ, ἐν ὑμῖν τρισσὸν φῶς ἀπασράπτῃσα, πρὸς τὸ Βάπτισμα Χριστὸς, ὁ Λόγος φησὶ, τοῖς ῥαθυμίας ὄκνῳ διαμένουσιν· ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐλευθερίας, ζωὴν ἠκω δωρούμενος.

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοί, φυσικῆς ἐσι πρᾶγμα τελούμενον νῦν· τὸ ἔλαττον καὶ γὰρ, γνώμη εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος· ὅθεν δεδοικασὴν χειραπτῆσαι κάραν, τῷ Λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ Πρόδρομος· ἔθιμι γὰρ χορτὸν πυρὶ προσεγγίζεῖν· σύ με μᾶλλον, ἀγίασον σὸν δοῦλον.

Ἔτερον Διῶδιον, Ἦχος ὁ αὐτός,
Οὐ ἡ ἀκροστιχίς. Τρίτη τε.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ραθυμίας ὑπνον ψυχικόν, τινάζαντες καρ-
δίας ἐγρηγόρσει, τῷ ἐρχομένῳ καθάραι
ψυχὰς ἐν ρείθροις βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔρ-
γα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ικανούσθω πράξις ἐν ἡμῖν, ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ
θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέντες φαιδροί,
τῷ πάντας καθαίροντι, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
βοῶμεν τὸν Κύριον.

Τὸ ταίλαντον λόγῳ πρακτικῷ, κοσμήσαντες
ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ, πίστει τῷ δόντι Δε-
σπότη πιστοί, ὡς δούλοι προσάξωμεν, βαπτι-
σθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσοι τρεῖς
» Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
» βληθέντες Θεόν, ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
» λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὤδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**μεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεο-
» τόκον, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιο-
» παθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυ-
» τήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακαρίζον-
» τες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνουμεν.

Ρύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπώσαίμενοι ἐπα-
ξίως, Βαπτίσματος τοῦ Θεοῦ, γνώμην
ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· ἦκει γὰρ ὁ Κτίστης, κά-
θαρσιν δωρήσασθαι ξένην, ρείθροις βαπτιζόμε-
νος, πᾶσι τε καινὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν.

Αφορῶντες εἰς Χριστόν, ταπεινούμενον ἐκ-
σίως, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, ὑπὸ τὴν
αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιὰν, νῦν ταπεινωθῶμεν,
πνεύματι συνεπαρθέντες, ὅπως βαπτιζόμενον,
τοῦτον καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν.

Ἔτερος. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῆς ἀμαρτίας τὸν βαρύν, ρύπον ἀπορρίψαν-
τες, καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι, ρεί-
θροις Θεοῖς, ἐποφθῶμεν Δεσπότη.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἤκοντι,
τῷ Χριστῷ δευτε προσεγγίσωμεν, τῶν
δακρῶν, καθαρθέντες τοῖς ρείθροις.

Εν τῇ Γεννήσει σου Σωτήρ, ἡμᾶς ἐορτάσαν-
τας, μετὰ Μάγων καὶ Παιμένων, νῦν πρόσ-
δεξαι, σὲ τιμῶντας, βαπτισθῆναι μολοῦντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρή-
» σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κησασα,
» σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φορέσας τὴν ἐμὴν, Ἰησοῦ μου πτωχείαν,
προέρχη σεαυτὸν, τοῖς οἰκέταις μιγνύων,
καὶ Βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάν-
θρωπε· ὅθεν βλέπων σε, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς
βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὄλως, Θεέ ὑπε-
ράγαθε;

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Προέρχεσθαι Χριστὸς, ἀγαθότητι μέλλει,
πρὸς ρεῖθρα ποταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τού-
τοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χά-
ριτι. Θεε Πρόδρομε, τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων,
καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον θελήσαντα λούσον, τὸν
μόνον φιλάνθρωπον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγγνίαν
πολλὴν, ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας, δι' ἀ-
κρασίαν ποτέ, πλουτίσαι βουλόμενος, ἔρχεται
ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, καὶ ὑπὸ Ἰω-
άννου, προφανῶς βαπτισθῆναι. Ὑμνήσωμεν πι-
στοί, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπεινώσιν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἡσαΐου φωνῆ,
βοῶντος Ἐτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου
ὁδόν, καὶ τρίβους παήσατε· ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη,
ἡ φιλήρημος σάλπιγξ, ἀπαντας συγκαλοῦσα,
Ἰωάννης ὁ πάνυ· διὸ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ
παραδόξα ἴδωμεν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς,

Κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὤδη α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ τὴν ἄβρατον, κυμανομένην θάλασσαν,
» θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηρά-
» ναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλι-
» τὴν λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν·
» ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αίσθανόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ
τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ Θεὸς Πρόδρομος,
ἐκβοῶν περιφανῶς· Ἠγγικεν ἐπέφανεν, ἡ ἀπο-
λύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρητε.

Βαπτιζόμενον, ἀμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε
Πατρὶ συνάναρχε, ὄλον καθάρισον, με-
τανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοῖς,
τὴν ἀπολύτρωσιν αἰεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγγ-
νίαν ἄμετρον.

Γῆ ὡς γέγραπται, τοῦ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον, βλέπουσα φῶς ἀυγάσθητι· ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ὕμνει κραυγάζουσα· Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δῆμον ἅπαντα, ὁ Δεηγόρος Πρόδρομος, βλέπων παραγενόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο· Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν; ποιήσατε τῆς μετανοίας καρπούς, ἐν χάριτι σωζόμενοι.

Ἐτερός Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὑμνεῖν σε πίστει τὴν χάριν δίδου μάκαρ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Υιοθετήθης ἐν χάριτι Σίλβεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρὸν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος, γενόμενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας, καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφὴ· Δεῖον καταγώγιον, Τριάδος γεγωνὸς περίφανῶς, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, ψάλλων ἐταπεινώσας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νόμῳ τῷ Δεῖῳ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ Δεοπνεύστου Γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος, Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ, βοῶντας καὶ τῷ Πνεύματι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον, τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, μάκαρ ἀνεκήρυξας, θελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργεῖαις Σίλβεστρε, νοούμενον καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, θεώσαντα κραυγάζοντας· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ινα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συναίψειν, ὁ μόνος πάντων Θεὸς, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδου καὶ σαρκὸς, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλὼν, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐθράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνουμένων σε.

Επέφανε Χριστὸς βροῦ ὁ Πρόδρομος, καὶ ρεῖθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

Ζητῶν ἀνοδίαίς τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχείαν πλυσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίστασαι, βαπτισθῆναι ἢ πάντων ἀπολύτρωσις.

Ηγῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν· ὁ πάντων βαπτίζεται εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθύν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Νοὸς καθαρότητα, κτησάμενος Ἱεράρχης γεγένησαι, χρίσμα ἅγιον δεξάμενος· διό σε θεοφόρε Πάτερ εὐφημοῦμεν.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐτράνωσας, λογικαῖς σε ἀποδείξεις, καὶ Ἰουδαίων θρόσος, ὄλεσας Παμμακάρι.

Εν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος φυγαδεύεις τὰ πταίσματα, καὶ καθαίρεις τὰ νοσήματα, τῶν πίστει αἰτημένων, Σίλβεστρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος Ἁγνή, μετὰ τὴν κύησιν Παναγία διέμενας· Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σε ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸς εὐσεβείας ἀναδειχθεὶς, τῶν δογμάτων σου ρεῖθροις πᾶσαν τὴν γῆν, κατήρδευσας Σίλβεστρε, Ἱεράρχης ὡς ἐνθεὸς· καὶ θαυματῶν ὄμβροις, παθῶν ῥύπον ἐπλυνας· καὶ τρυφῆς χειμαρρῶν, ἀξίως κεκλήρωσαι· ὄθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ἁσμασι σήμερον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι Ἱεράρχα θεσπέσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐν νεκρῶν.

Αόρατε Θεέ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ Πατρὸς, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἀλλοιώσας ὁ ἦς, ἔρχη καὶ ἐν τοῖς ρεῖθροις, τοῦ Ἰορδάνου νῦν βαπτισθῆναι σαρκὶ, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** ληλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
• **Α**γγελος, ἀλλ' αὐτός ὁ Κύριος σεσαρ-
• κωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
• διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε

Θ αυμαῖζει σου, Ἰησοῦ εὐεργέτα τὴν ἀφίξιν,
ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συστελλόμε-
νος κράζει σοι· Πῦρ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ κα-
ταφλέξης με, χόρτον χρηματίζοντα Κύριε.

Ἰσταίμενον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι,
ὁρῶν με νῦν πρόσελθε, ὦ Ἰωάννη καὶ βά-
πτισον, ὅπως τὴν δι' ὕδατος, χάριν ἀνθρώπων,
τῷ γένοι ἀπεργάσωμαι.

Κ ρυπτόμενον, ὡς νεφέλη σε ἔγνωκα Ἥλιον,
Θεέ μου τῷ σώματι· πῶς οὖν γυμνοῦσαι
τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμενος; ὁ Ἰωάννης ἐ-
βόα ἐκπληττόμενος.

Λ αμπρύνεται, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ
λύτρωσιν, τοῦ σκότους εἰσδέχεται, τῆς
ἀμαρτίας καὶ ἄνωθεν, θεῖον περιβάλλεται, τῆς
ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνομένου μου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰεράρχης θεοληπτος, χρίων Ἱερέας θεῖω ἐν
Πνεύματι, ἀνεδειχθης Πάτερ Σίλβεστρε, καὶ
λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε.

Σ υνεργεία τοῦ Πνεύματος, νόσου ἀπελαύνων
πάθη ἀνίατα, ἐθεράπευσας πανόλθιε, ἐπι-
πιστρέφων πλάνης τοὺς παράφρονas.

Τ ῶν αἰρέσεων Σίλβεστρε, πλάνην ἐκδιώξας,
ποιμνὴν ἐποίμανας, εὐσεβείας βρύων ὕ-
δατα, ἐπὶ χλόην θείας ἐπιγνώσεως.

Ε ἔχευθῃ σου χεῖλεσι, χάρις θείου Πνεύμα-
τος· διὰ τοῦτό σε, Ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐ-
τοῦ, ὁ Θεὸς παμμακάρ Πάτερ ἔχρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἰ ασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας,
καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινή-
ματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
• ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
• προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
• γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Μ ετανρεῖτε βοῶν, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγ-
• γικεν, ὁ ἱερός Πρόδρομος ἐφάνη, ἐκ τῆς
• ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀνακτώμενος.

Ν ὁμος ὁ παλαι φησὶ, καὶ Προφητῶν ὁ ἱε-
• ρὸς σύλλογος· Ἦλθε Χριστὸς ἡμᾶς ἀνα-
• πλάττων, τῷ θεῖω βαπτισμῷ, τοὺς παλαιω-
•θέντας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ξ ἐνή φησὶ καὶ φρικτὰ, ὁ Ἰωάννης καθορῶ
• σήμερον! Νῦν ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανασίας,
• προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, βανίδος τοῦ θεῖον, αἰτήσα-
•σθαι βάπτισμα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τ αῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων, ἅπαντα διέ-
• λυσας μάταιον σύνδεσμον, καὶ πρὸς θεῖαν
• Πίστιν, τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας σονέδησας,
• διανοίγων Πάτερ, τούτων τὸν νοῦν τῇ ἀναπτύ-
•ξει, τῶν Γραφῶν Ἱεράρχα μακάριε.

Ἡ καρδία σου Πάτερ, ἄμωμος γεγένηται
• τοῖς δικαιοῦμασι, τοῦ κοινοῦ Δεσπότου·
• ὄν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας, καὶ θαυ-
• μάτων χάριν, πεπλουτηκῶς νόσους ἰᾶσαι, καὶ
• ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα.

Ν εμομένην καρδίας, νόσον ψυχολέτειραν δει-
• νῆς αἰρέσεως, τοῦ πικρῶς μανέντος, δρα-
• στηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου, Θεοφόρε
• στήσας, ὡς ἰατρὸς χάριτι θεῖα, τοῦ σεπτοῦ ἐ-
•φυγάδευσας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Χ αῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν Ἀπειροδύναμον
• σάρκα πτωχεύσαντα. Χαῖρε τοῦ πεσόν-
•τος, ἐπανόρθωσις κόσμου Πανάμωμε. Χαῖρε λύ-
•πης λύσις, χαῖρε πιζῶν ἡ σωτηρία, χαῖρε θρά-
•νε Θεοῦ ὑψηλότατε.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α** βυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
• σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν,
• ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζω-
• ἦν μου.

Ο μβρησον ἀμαρτημάτων, ἡμῖν φιλόνηρωπε
• λύσιν, ὁ τῆ Ἰορδάνης ταῖς ῥοαῖς, βυθίσας
• τὰ πταίσματα, τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Π ελαγος Χριστέ ὑπάρχων, δικαιοσύνης προ-
• ἐρχῆ, νῦν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βυθίσαι
• τὸν δράκοντα, καὶ τοῦ Ἀδαμ, τὴν παράβα-
•σιν πλῦναι.

Ρ εἰθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χριστέ ὑπάρχον-
• τα ὄντως, ρεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ;
• ἐβόα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σου, τὴν πολλὴν
• εὐσπλαγχνίαν.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Α πρῶτον καὶ φρουρᾷ αἰωνία, συγκλειόμε-
• νον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρὸν, λυ-
• μαινόμενονον φθόνῳ, τοὺς προσιόντας Μακάριε
• δράκοντα, ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλοῦς, τοῦ
• Σταυροῦ τὴν σφραγίδα ἐνθέμενος.

Ρ ημάτων σου, μελιρρύτων ὁ φθόγγος, εἰς
• τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε Παμμακάρ, καὶ

διδασκῶν, εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε, θαυμαμάτων τε τὸ διαυγές, καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις.

Γάματα καὶ χαρίσματα θεία, ἐπομβρίαῖς ἀναβλύζων πλυσίως, τοῦ πανουργοῦ, Ἱεράρχα παμμακάρα, καὶ Παναγίου ἐκάστοτε Πνεύματος, τῆς πίστει σοι εἰλικρινεῖ, προσιόντας ἰᾶσαι ἐν χάριτι. **Θεοτοκίον.**

Νοήσαντες θαυμάριοι Προφῆται, Μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τῆτο, φωταγωγούμενοι θεῶν ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς, τὰς ἐμφάσεις ὁρῶντες πιστευόμεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι
» κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου
» τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης·
» Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω; Ἀδαὴμ τὸν πρωτόπλαστον. **Ὁ Οἶκος.**

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστά, τοὺς ὄρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· Εἶπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς· μόνον βαπτισόν με· σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν εἶδεις σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδαὴμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ἐτερον τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐτρέψωσας, καὶ τὴν ἀθεότητα τῶν Τυράννων, κατέβαλες Σίλβεσρε, τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. **Ὁ Οἶκος.**

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ Θεοῦ Λειτουργὸς ἐδείχθης θαυμασιώτατος, ὠραίζων, στηρίζων, καὶ μεγαλύνων δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν· ὡς ἀστὴρ δὲ φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, Τριάδα σέβειν διδάσκεις, ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα· καὶ τὰς αἰρέσεις τῶν δυσμενῶν

ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ζωοῖ νεκρὸν βῆν, αἰσχύνων Ζαμβρῆν Μάγον,
Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σίλβεστρος Ῥώμης Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνεῖει Σίλβεστρος δευτέρῃ ἡοῖ.

Οὗτος χειροτονεῖται, διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης Ἐπίσκοπος, τοῦ Μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός καὶ τὸν μέγαν ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντίνου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν χειραγωγήσας, καὶ διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τὸ σῶματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τὸ Νόμον προκηρυχθέντα τὸν Χριστὸν ἀποδείξας, καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ἐν ἀνεῖλεν ἐπωδῇ Ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε, καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἴτιος γεγονώς, ἐν βαθεῖ γῆρα πρὸς Χριστὸν ἐξεδίμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεάγενοῦς.

Στίχ. Θεάγενης, βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,

Ὡ καὶν βυθισθῆς, ἔνδον ἐκνήξῃ πόλου.

Οὗτος ἦν Ἐπίσκοπος ἐν τῷ Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου· προσαχθεὶς δὲ τῷ τριβῆνῳ Ζηλικιυθίῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεόν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπεται· εἶτα δεσμεῖται, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδεται, ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Θεόπεμπος, καὶ Θεοδότη, ἡ μήτηρ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

**Στίχ. Τὸν Θεόπεμπον σαρκικῆς λύσαι πέδης,
Ἦλθον, Θεοῦ πέμψαντος, ἔμπυροι Νόες.**

Νόσω παρῆλθε τὸν βίον Θεοδότῃ,

Νόσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Μάρκος ὁ κωφός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Μάρκος οὐκ ἤκουσε γῆινων λόγων,

Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν, ὧτα γῆθεν ἐξάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας.

**Στίχ. Βρύχημα, χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων,
Βασιλείου τὸ πρᾶον οὐ κατεπτόει.**

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανῆ, ἐξ Ἀγκύρας τῆς πόλεως· καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβειν αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη. Παραστήσαντες δὲ αὐτὸν τῷ Ἡγεμένῳ Σατορνίῳ, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν κατενώπιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παρρησίας. Διὸ κρεμασθεὶς ζέεται ἀφειδῶς· εἰθ' οὕτως ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, αὐθις καὶ ἄρτι ζέεται· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον τείνεται,

ως εξαρθρωθῆναι τοὺς ἀρμούς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Ἐἴτα λωροτομεῖται, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας. Καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ Θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις. Καὶ εἰς κείμενον πυρὸς ἐμβληθεὶς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἀσπίλος διαφυλάχθη. Εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθεὶς, εἰς Σηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος καταδικάζεται. Ὁ δὲ Ἅγιος προσευξάμενος, καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεινῆς, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθείς ἐκομίσαστο. Τούτου τὰ ἱερά λείψανα συγγενεῖς τινες καὶ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς ἐκένδυσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, Μαρτύριον σεπτὸν ἐκεῖσε ἐσχάτως οἰκοδομήσαντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σέργιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Οὐχ οἶον εἰπεῖν, ἕδὲ πρὸς γνῶσιν φέρειν,
Ὅση χαρὰ Σέργιος ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Θεόπιστος, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κτείνει σε Θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις,
Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμά, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐἰκόνοσ χρυστῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μόσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στολὴν ἱεράν, ἐπενδύων με Χριστὲ τὸν γυμνωθέντα, τῇ συμβουλίᾳ τῆ ἀλάστορος, γυμνὸς προβῆναι τοῖς ὕδασι, εἶλε ἀγαθότητος πλῆτῳ ἀνυμνῶ σε τὸ εὐσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου.

Τίς αὕτη Χριστέ, ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία; τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις; ἔφη ὀπηνίκα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον, καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐγκελευόμενον.

Ἰφῆψας Χριστέ, ὡς περ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σου μέσον, τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ εἰκόνα· καὶ εὐρῶν κατεκάλλυνας, τῷ Βαπτισμῷ σου ἀγαθὲ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἁγίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαιος ὡς περ φοῖνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Πάτερ ἐξήνησας, καρποὺς δικαιοσύνης· ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες, διατρέφονται ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσχυραῖς τῶν σῶν λόγων, ἀποδείξεσιν εἶλες τοὺς ματαιόφρονas, νοσοῦντας ἀπιστίαν· καὶ χαίρων ἐμελωθεῖς, παναοίδιμε Σίλβεστρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνάς σου Πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον, σὺν πᾶσι τοῖς Δικαίοις· μεθ' ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελωδούντων μνημόνευε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ κλεινὸς Ἱεράρχης, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσεν καὶ πάντας, τοὺς βωῶντας ἐφώτισεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἰπερθαύμαστε Κόρη, τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων ἐκυοφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς, ἐν ἐρήμῳ ἐπιστάς ὁ Ἰωάννης, ἐπιστρέφων καρδίας, μετανοοῦσας θερμῶς, δοξάζειν τὸν ἐπιφαινόμενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῳ, Σωτῆρα καὶ Δεσπότην.

Χειμάρρους πέφυκας τρυφῆς, ὁ θαλάσσης καὶ πηγᾶς δημιουργήσας· καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις; τί ἀποπλῦναι ζητῶν; ἡ πάντων ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστέ σε εἰς αἰῶνας.

Ψῦξαι τὰ ρεύματα ζητῶν, τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι, καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμόν, πηγᾶσαι καὶ ἀφῆσιν Δέσποτα, ἔρχη βαπτισθῆναι, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Ὁρῶν καὶ χρόνων Ποιητὰ, ὑπὸ χρόνον γεγονῶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμπας, ἐκ προανάρχου Πατρὸς, ἐπέστης τὰ χρόνια πταισμάτα, πάντων ἀποπλῦναι, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Τοῦ Ἁγίου. Νικηταὶ Τυράννου.

Μίαν φύσιν Πάτερ, τῆς μιᾶς Θεότητος θεολογήσας, ἐν τρισὶ προσώποις, νοουμένης ἐμέλπεσ ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αληθείας Πάτερ, ἀληθῆς διδάσκαλος ἀνηγορεύθης· ψευδωνύμου πλάνης ὅθεν ἐστηλίτευσας ἀπάτην μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κορυφαῖος ὄφθης, ἱεροῦ συστήματος Ἱερομύστα, καὶ τοῦ Κορυφαίου, Μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν θρόνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρεταῖς ἐνθέοις, Πάτερ τὴν καρδίαν σου κατακαλλύνας, ὄλος ὠραιώθης, καὶ ταῖς ἄνω τάξεσι βοῶν συνήθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ρήμασί σου θείοις, γενεαὶ ἐπόμεναι αἱ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίζομέν σε τὴν Ἀειμακάριστον καὶ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάρι-
• τί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
• σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
• τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
• ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
• σοφία, ἠκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν Εὐεργέτα, ἐλθόντα καὶ αἰτοῦντα παρ' αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ Βάπτισμα, ἐκπλαγεῖς συνεσταίη, μηδὲ δόλως χειραπτῆσαι σε τολμῶν τὸν ἀπτόμενον πάντα, ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ὡς χελιδὼν σεμνοτάτη, προμηνύουσα ἔαρ, ἐπέστη νοητὸν ὁ Βαπτιστῆς, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ ζάλην ὑπομένουσιν αἰεὶ, ἐναντίων πνευμάτων, πανηροτάτοις πάθει.

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τοῦ Πατρὸς ἐπιλάμπαν, ταῖς σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν, ἄδυτε Ἡλιε Κύριε, καὶ ἐρχόμενον πάντα, φωτίσαι ἱερῶ σου Βαπτισμῶ, ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ τοῦ θανάτου ἀξίη, ἐν τῇ ῥίζῃ κειμένη, ὡς δένδρω ἀπειλᾷ τὴν ἐκτομὴν, τὴν ἀκαρπία σου βλέπουσα· μὴ οὖν ἀκαρπὸς μεί-

νης, ψυχῆμου, ἀλλὰ βόησον Θεῶ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ· Ἠμάρτηκά σοι, σῶσον με.

Φωνὴ βοῶντος ἠέσθη, ἐν ἐρήμοις καρδίαις· Εὐφράνθητε, ἐπέστη ὁ Χριστὸς, ἄφωσιν πᾶσι δωρούμενος· ἀγιάσθητε πᾶσα, ἡ θάλασσα πηγαὶ καὶ ποταμοί, καὶ κοιλάδες καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑψηλὸς.

Τοῦ Ἁγίου. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰέρευσας προθύμως, σεαυτὸν Παμμακάαρ, τῶν ἠδονῶν τῆ νεκρώσει καὶ γέγονας, τοῦ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντος, θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ὡς θείος Κορυφαῖος, ἱερῶν Πατέρων, τὸ ἱερωτάτον δόγμα ἐκράτυνας, αἰρετικῶν ἀποφράξας, ἄθεα στόματα.

Συνήθης ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς τραπωσάμενος, περιφανῶς Ἱεράρχα, θεόφρον Σίλβεστρε.

Ἡ μνήμη σου τῷ κόσμῳ, Πάτερ Ἱεράρχα, ὡς φωταυγῆς ἐξανέτειλεν ἥλιος, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστεῖ, ἀνευφημοῦνταί σε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῆ ἀμαρτία ψυχὴν μου ἀγάθυνον, τὸν ἀγαθὸν ἡ τεκοῦσα, Θεὸν καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν. οἱ δια-
• σου σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν
• Ἀσωμάτοις Χορείας, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλαίριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φωνὴ βοῶντος ἠέσθη, καὶ οἱ βηνοὶ σκιρτήσατε· χόρευσον γένος ἀνθρώπων· ὁ γὰρ προάναρχος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἠκει βαπτισθησόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ καὶ λύσων, τῷ κόσμῳ τὴν ἀμαρτίαν.

Ὁμοιον.

Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέχονται Φιλάνθρωπε, τὸν ποταμοὺς καὶ θάλασσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; πῶς κορυφὴν τὴν ἀχραντῶν, τὴν σὴν τολμῆσει Πρόδρομος, χειροδετῆσαι Δέσποτα; ὕμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν ἡ ἀκροστιχίς μέχρι τῶν τῆς Ε' τοῦ παρόντος μηνός.

Ἄσματα Θεοφάνους εἰς τὰ Φῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαὶ.

Αἱ Ἀγγελικαὶ, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐκ τῆς Βηθλεέμ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου. Προέρχ' Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον. Καῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλ-

λιασθῶ. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθάραι ὡς εὐσπλαγχνος.

Στόμασιν ἀγνοῖς, καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυστικῶς, Βηθλεὲμ μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, σὺν Χριστῷ ἐπειγόμενοι, ἄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι, πιστῶς λέγουσαι· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἀμαρτίαν ὄλωσ, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννη βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνη, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ανὸς ἐκ Δαυὶδ, ἀνατείλας τῆς Παρθένου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, τὰς ἀμαρτίας πλῦναι, τοῦ Προπάτορος ὕδασι. Χόρευσον Ἀδάμ· εὐφραίνε Εὐα· ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω· λαοὶ εἴπωμεν Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Τρέμει τῇ χειρὶ, δειλιῶν χειροθετῆσαι· χαίρει τῇ ψυχῇ, ἐννοῶν ὁ Ἰωάννης, ὅτι τὴν κορυφὴν σου, ὑποκλῖναι εὐδάκησας, δούλου τὴν μορφήν ἐνδεδυμένος, ἵνα βροτοὺς δουλείας ρύσῃ, ἐχθροῦ κρᾶζοντα· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Απάσα ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλλιάσθω, νῦν προφητικῶς, καὶ τὰ ὄρη σκιρτησάτω· ἀνάσρεψον τὸ ρεῖθρον, Ἰορδάνη ὡς γέγραπται· φρίξον ἐκ προσώπου τοῦ Δεσπότη· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθάραι ἐληλυθεν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. β'.

Φαιδρῶτερὰ ἡλίου γέγονεν, ἡ παρσλοῦσα Ἐορτὴ τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ· λαμπρὰ καὶ ἐπίφωτος δείκνυται ἢ ἐπερχομένη, τῆς θείας Ἐπιφανείας αὐταῦ. Ἐν ἐκείνῃ Παίμενες, μετ' Ἀγγέλων δοξολογοῦντες, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· ἐν ταύτῃ δὲ, τοῦ Δεσπότη ὁ Ἰωάννης ἀψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺν τρόμῳ ἔλεγεν· Ἀγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα, ὁ μόνος ἔχω τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Διὰ ταῦτα μνησθήσασαί σου.

Ετοιμάζου Ἰορδάνη ποταμὲ· ἰδοὺ γὰρ παρὰ γίνεταί Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς συνθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν ταῖς ὕδασι

τοῖς σοῖς. Ἀγάλλου ἢ ἔρημος Ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης· ἦκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βρωῦντος βόησον, ὡς Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Στίχ. Εἶδοςάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Αγαλλιάσθω ἢ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βρωῦντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. Ἦκουσεν Εὐα, Ἐν λύπαις τέξη τέκνα· νῦν δὲ ἠκούσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ιωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρα γνωρίσας μετὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψαι τῇ παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τῆ Ἁγίας Προφήτι Μαλαχίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου,

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σοὶ τὸν σὸν Προφήτην ἰκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι· οὐ ταῖς ἐκείναις Οἰκτίρμον, καὶ ταῖς πρεσβείαις, ὡς εὐσπλαγχνος, ἀπεγνωσμένης ψυχῆς, τὰ πταίσματα διάλυσον, οὐσιώδη κεκτημένος, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα.

Ρήματα, τῆς Θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκβεβηκότα θεώμενος, σὲ νῦν μακαρίζω

Προφήτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος· σὺ γὰρ φωνῇ λιγυρᾷ, τὸν κόσμον περιήχησας, τὴν τοῦ Κυρίου προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σωτήριον.

Αγγελος, ἀγγελομιμήτωσθ βίω, ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτισας, καὶ προσηγορίαν Ἀγγέλι, παναρμονίως ἐπλούτησας, τὴν καλλόνην τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καταλλήλως συναρμόσας, Μαλαχία παμμακάριστε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Κορυφουμένην θεώμενος, τὴν τῆς ἀπάτης ἀχλὺν, φυγαδεύων ἐμάκρυνας, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, τὸν Θεὸν προσδεχόμενος· πολλοῖς δὲ πόνοις ἐγγυμνασάμενος, καὶ ταῖς νηστείαις παιδοτριβούμενος, ὡσπερ αἰσθόμενος, τῆς σαυτοῦ δυνάμεως, ἀγωνιστῆς, ὥρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὸν ἀντίπαλον.

Σφόδρα πεπορθῶς κατείληφας, τῶν δυσμεκῶν τὴν πληθύν, παναοίδιμε Γόρδιε, παρ' οὐδὲν ἡγούμενος, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον· καὶ εἰς ἐν μέσῳ, κήρυξ αὐτόμολος, μεγαλοφώνως Χριστὸν ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Κύριον, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῷ σεπτῷ, Πνεύματι ὁμότιμον, καὶ συναίδιον.

Εἶπει κεφαλὴν τεμνόμενος, ἀπὸ ζωῆς εἰς ζῶην, ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον, καὶ φθαρτῆς πρὸς ἀφθαρτον, προφανῶς μεταβέβηκας, μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν, ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἐλόμενος. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, Ἀθλοφόρε Γόρδιε! δι' ὧν Χριστὸν, Μάρτυς ἐμεγάλυνας, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Δ ὄξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρὶ, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· Θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἰς ὁ αὐτὸς Υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ, αἴρων δὲ ὡς Θεός, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ιδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν, ἰδοὺ ὁ ἰλασμὸς ἡμῶν, ἐπιβαίνειν, μέλλει ρεῖθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνη, κακίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ως εἶδε σε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομός σου Κύριε, καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα· Θεέ μου πλαστουργέμε, πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς ταῖς τοῦ Ἰορδάνου ῥοαῖς, θαῦμα μέγα, ὅπως ἴδωμεν σαφῶς ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὄλων, ἐπιφανεῖς ὡραῖη, καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονε (*).

Δ ὄξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Ἐτοιμαζῶν Ζαβουλῶν.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριῶδιον· οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τετραδί ψαλῷ.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τῆς πίσεως ἐν πέτρᾳ με σερεώσας, ἐπλά-
- » τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
- » νηφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
- » Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
- » ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Εν κενοῖς ἢ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου, τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας, ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας· Χριστὸς γὰρ, ὁ λυτρωτῆς ἡμῶν, ζῶην χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον, βαπτιζόμενος.

Τὸ δεινὸν βηλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, νηπίων πρὶν ἀπέκτενε νεολαίαν, τὴν Βηθλεεμ αἱμάτων πληρῶσαν· νῦν δὲ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται, τέκνα πολλὰ διὰ τῷ Βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι.

Ἔτερον Τριῶδιον, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Προσάββατόν τε.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

- » Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
- » σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
- » πτως, καὶ δούλου χειρὶ, βαπτισθῆναι θελή-
- » σαντα· Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου
- » μοι φιλόανθρωπε.

(*) Τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, μεθ' ἑτέρων τριῶν ὁμοίων, τῶν κατὰ τὴν Ε'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ψαλλομένων, φέρουσιν ὅμοιαν ἀκροστιχίδα. Ἰωσήφ, διπλασιασθέντος τοῦ τελευταίου γραμματοῦ Φ.

Ρυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, ἅπαντες πιστοὶ, ἐρχομένῳ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν, Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις ἐκκαθαῖραι ἡμᾶς.

Ορατε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τοῦ Ἡλίου τὸν λύχνον, τὸν φίλον τῆ Νυμφίης, Μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς ἐκβοῶντα, καὶ σπεύσατε καθαρθῆναι, τοῦ Κτίστου εἰς ὑπάντησιν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**ῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπέρισχυσεν, ἐπαταπλάσιως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτὲ ἐν
» ἡ Παῖδες οὐκ ἐφλέθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα
» Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αποκενοῦντες, δακρῶν πηγὰς οἱ πιστοὶ, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν, πάντα ῥύπον ψυχῶν, καὶ φῶς ἐν φωτὶ τρισσὸν ὀφόμεθα, βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ᾧ προσμαρτυρήσει Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, λάμπει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἶδει.

Δάκρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ παντὸς προσώπου, προέρχεται ψυχῶν, πολυδύνα νουήματα, ἀνωδύνως ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπου, καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ, τοὺς ὑμολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γερουργοῦνται, ψυχὰι τοῦ Βαπτίσματος, τῷ Θεοσδότῳ λουτρῷ, καὶ Πνεύματος πυρὶ, τῇ τᾷ πάθῃ ἐκαθαίροντος, καὶ τὴν ὕλην συμφλεγόντος πᾶσαν, μοχθηρᾶς κακίας, καὶ χάριν δίδόντος, βοᾶν ἐν κατανύξει· Σε ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Στήλην κακίας.

Απὸ βλεφάρων, ψυχῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι, τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα, πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν, καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας, θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες εἰς τὴν αἰῶνα.

Βέηλον ἔπος, πονηρῶν ἐννοημάτων μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν τῷ Λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι, καὶ φωτίζοντι τὴν ἐν σκότει' ὄν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθους σοφίας, κερυμμένον μυστήριον, νῦν φανεραῦται βροταῖς· Θεοῦ κριμάτων νῦν ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται, Θεοῦ μετὰ σαρκὸς ἐν γῆ φανέντος, εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὄν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τὴν αἰῶνα.

Απαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπέικων μου. Ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρόπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην, ὁ Δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὄν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες ἐκμυκτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην
» δεῦτε ἴωμεν, πιστοὶ ἰν' ὀφόμεθα, Χριστὸν τὸν
» λυτρωτὴν, ὑπὸ Προδρόμου, βαπτιζόμενον
» σαρκὶ ἐν ρείθροις· ὄν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ,
» δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ψ**υχᾶς καθαραῖς, καὶ ἀρρύπωτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς προσφέροντες
» πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
» Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγνώμων μηδεὶς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν, αὐτῷ μελωδοῦντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος· Τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης; μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθε ἀξίους βρωντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ωπρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα! ὄν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι, ὡς λυτρωτὴν Χριστὸν, προσεκύνησαν ἐν δώροις τιμηκότες, οἱ οἰκείοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἔτερος. Τὴν τιμιωτέραν.

Ολέθριον πτώμα τὸ τοῦ Ἀδαμ, νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδαμ, τὴν ἐλευθερίαν, τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως, διὰ Βαπτίσματος.

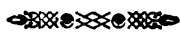
Νόμον καὶ Προφήτας ἀποπληρῶν, καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων Σωτὴρ, νῦν ὑπὸ παλάμης, χειροθετεῖται δούλου, δουλείας ἀφαρπαζῶν, ἐχθροῦ τὸν ἀνθρώπον.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐσκοτισμένοις, θεῖκῃ ἀνέσχευεν αὐγή· τοῖς ἐν σκιᾷ παλαί, θανάτου καθημένοις, ὁ Ἡλίας τῆς δόξης, Χριστὸς ἀπέτειλεν.

Εκύνκλουν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτιζόμενον Λυτρωτὴν, καὶ πρόμω τὸ μέγα, Μυστήριον ἀνύμνου, τῆς τοῦ ἀπορρήτου, συγκαταβάσεως.

Εἶτα τὸν Εἰρμόν.

» **Τ**ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδο-
» **ξ**οτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν
» ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄν-
» τως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ο ἀπερίγραπτος ὢν τῇ Θεότητι, περιγραφόμενος ὕλη τοῦ σώματος, μέλλει προέρχεται ῥοαῖς, Ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι. Τοῦτον καθαρότητι, διανοίας δεξώμεθα· πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται· πρὸς ὃν νῦν ἐκβοήσωμεν φόβῳ· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Επιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτῆρ, ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ Πατῆρ ὁ προάναρχος· διὸ μετ' εὐφροσύνης βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτιζόμενον, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, βλέποντες ἔτρεμον· καὶ Ἰορδάνης ποταμὸς, εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος, τῆς σωτηρίας, πάθει ρεύσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ο συνάναρχος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, μορφωθείς διὰ σπλάγγνα νῦν τὸ ἀλλότριον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἤδη ἐπείγεται· ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοία καθαρᾷ, Εὐλογητὸς εἶ βοῶντες, Χριστὲ Σωτῆρ εὐεργέτα, ὁ ἀγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανόνες τρεῖς, ὁ Προεόρτιος εἰς ε'. τοῦ Προφήτου εἰς δ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ'.

Ο' Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.
Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ Βασι-
» λίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαίδρως πανηγυρί-
» ζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Αβύσσους προστάγματι, δημιουργήσας φι-
λάνθρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας
Κύριε, ταπεινόμενος, προέρχη βαπτισθῆναι, πο-
ταμίους ρεύμασι, πλύνων με ῥύπου παθῶν.

Βουλῆσει ἐπτώχευσας, τὸν ἐκουσίως πτω-
χεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσεις, ἐμὲ πλου-
τίζων Χριστέ· καὶ ἐν ὕδασι, προέρχη Ἰορδάνου,
Βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταισίμασι, κόσμον καινίζων Φι-
λάνθρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχη ποιή-
σασθαι, διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀνθρώποις·
ὅθεν σου δοξαζόμεν, τὴν ἐπιφάνειαν.

Δαυτὸ θείῳ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφ-
θέγγετο· Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι νῦν
ἔφυγες; καὶ τί ὅτι σὺ, ἐστράφης Ἰορδάνῃ, Χρι-
στὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα ἐν σοί;

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Μαλαχίου με τὸ κλέος δοξαζέτω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας γηθόμενος, καὶ ταύ-
τη συγχορεύων καὶ συναγαλλόμενος, καὶ
θεοῦ φωτισμοῦ, ἀξίως ἐμπορούμενος, Θεόπνευ-
στε, τοὺς πίστει τὴν σεπτὴν, σοῦ μνήμην ἐορ-
τάζοντας, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβεύων
διαφυλάττε.

Αγγελομόρφω ψυχῆς ὠραιότητι, καὶ κάλλει
διαπρέπων, πάλιν τῷ τοῦ σώματος, τὴν
ἄνωθεν αὐγὴν, τῆς θείας ἐπιλαμπφews, ἐδέξω
Θεηγόρε τηλαυγῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραυγάζες·
Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Λελογισμένως ἀνύων τὸν βίον σου, καὶ τρώ-
πων εὐκοσμία, καθωραϊζόμενος, καὶ ἠθε-
σι χρηστοῖς, Παμμάκαρ σεμνυνόμενος, Προφή-
της ἀληθείας εὐσεβῆς, κραυγάζων ἐναπέφνης·
Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ· δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ
Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα,
καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα,
γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διά-
σωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Μάρτυρα Γόρδιον ὕμνοισιν μελιθεσίην ἄδω.

Θεοφάνους.

ᾨδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Μάρτυς τῆς ἀληθείας, Γόρδιε παμμακάρο γνωριζόμενος, φωτοφόρον μοι χάριν, οὐρανόθεν παραίσχου ταῖς πρεσβείαις σου.

Αἴσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ τὸν Ἀθλοφόρον ἐνισχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμήσαντι.

Ρώμη καὶ πανοπλία, τοῦ Παμβασιλέως κρατυνόμενος, τῶν τυράννων καθεῖλες, τὴν μαίαν πανένδοξε Γόρδιε.

Τόνοις τῆς εὐσεβείας, ἐγγεγυμνασμένοι δι' ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ, ἐκουσίως πανεύφημε Γόρδιε.

Θεοτοκίον.

Υδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὠφθης σκηνώμα, τῆ πηγαίζοντος πᾶσι, τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις Θεόνυμφε.

ᾨδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσις ἅπασα ἰδοῦ, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεύόν σε, γονιμωτάτως χάριτι, Χριστὸς ἡ πάντων ἀνάπλασις.

Ζητῆσαί με γνώμη πλανηθέντα, προέρχη ἐν ὕδασι Χριστέ· ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζεις μου τὰ πταίσματα, καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με, πάσης κακίας ὡς εὐσπλαγγνος.

Ηλιος ὄραν σε μέλλων Ἄλογε, γυμνούμενον κρύπτει τὰς αὐγὰς· ἔρχη γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφους, διὰ τοῦ σου Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριοι.

Τοῦ Προφήτου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Χαίρεις νῦν θεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων ἔκβασιν, μάκαρ τῶν σῶν, τετελειωμένην, Μαλαχία θεόληπτε.

Γασιν ἐν πτέρυξιν, ἔχων ἀνέτειλεν Ἥλιος, ὁ νοητὸς, τῆς δικαιοσύνης, ὡς προέφησθεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ολὴν τὴν ἐλπίδα μου, ἐπ' σοὶ Πανάμωμε τίθημι· ὄλην πρὸς σέ, χαίρων ἀνατεινῶ, τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ρέόντων τὸ ἄστατον λογιζόμενος, καὶ μερόντων τὴν σύστασιν, Μάρτυς αἰοῖδιμε, ἐνθυμούμενος μάκαρ, ἀτρόμως τὸ σταδίου, ὑπὸ πῆλθεσ τῆς ἀθλήσεως.

Απέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα, καὶ συνέθου Πανόλβιε, τοῖς αἰεὶ διαμένουσι· καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλων ὁμόσηνος, Θεόφρον ἐχρημάτισας.

Γεώδη φρονήματα καταλέλοιπας, πολιτείαν οὐράνιον, Μάρτυς εὐράμενος· καθορᾶν γὰρ μὴ φέρων, τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην, τῶν πάντων ἐχώρησας, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κυ-
» ριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκῶς, ἐσομένων τὴν γνώσιν θεοπρεπῶς, μεμύησαι ἐν Πνεύματι, Μαλαχία θεόπνευστε· καὶ προλέγεις ἅπασιν, Χριστῆ τὴν ἐπέλευσιν, καὶ Ἐθνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν. Ὅθεν τὴν σεπτὴν σου, ἐορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ ὑμνοῦμέν σε, καὶ πισῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶντές σοι ἐνδοξε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Πυρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ, αὐθαιρέτω βουλήσει Μάρτυς σοφέ, προθύμως εἰς θάνατον, σεαυτὸν παραδέδωκας· καὶ σταδίου ἐν μέσῳ, αὐτόκλητος ἴστασο, ἐκβοῶν τοῖς τυράννοις· Ἰδοῦ ἐγὼ πάριμι. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, παρρήσια ἐλέγξας, ἐτμήθης τὴν κάραν σου, καὶ ζωὴν πρὸς τὴν ἀληκτον, μεταβέθηκας ἐνδοξε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἦχος ὁ αὐτός. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Χορὸς προφητικὸς, προκηρύττων χαίρει, τὸ Βάπτισμα Χριστοῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον. Κράζει ὁ Ἡσαΐας, ἀντλήσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριο. Γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκίᾳ σώζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾨδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ

» Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβει συσχεθήσεται ὁ οὐρανός, καὶ τὰ
τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρε-
πῶς σε, ἀφικνούμενον Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν δῆ-
λον βλέποντες, καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ἰωάννη σκίρτησον· ἔρχεται γάρ, πάντας ὁ
λυτρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι, τῇ χειρί
σου ταπεινῶς, ὅπως ταπεινωθέντα με, δεῖξω
ἀνυψώση Βαπτίσματι.

Κλίμας καταβέβηκας τοὺς οὐρανοὺς, ἐπὶ
τὴν Παρθένον Φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωάννη,
ὑποκλίνεις κορυφήν, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα·
δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Λύων ταῖς ἀμέτρους μου Λόγε σειραῖς, τῶν
ἀμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου,
ἐπισπευδεῖς προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέ-
σποτα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τοῦ Προφήτου· Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰσοφίης γενόμενος, τῆς Δεαρχικῆς Μά-
καρ ἀγαθότητος, πᾶσιν Ἔθνεσιν ἐκήρυ-
ξας, τὴν γεγενημένην ἀπολύτρωσιν.

Μυθεῖς διὰ Πνεύματος, τῆς ὑπερφουῦς τοῦ
Λόγου σαρκώσεως, τὸ ἀπόρρητον μυ-
στήριον, Μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ ἀνατίθημι, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς
σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρ-
νησιν, Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Τοῦ Μάρτυρος· Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ρήσεων Χριστοῦ, παμμάκαρ ὑπακούσας,
χαίρων τὴν φθαρτὴν, κατέλιπες στρα-
τείαν, καὶ Βασιλεῖ ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ,
στεφανηφόρε Μάρτυς Γόρδιε.

Διεθρύβησαν Μάρτυς, ὄρη τῶν τυράννων,
ἐτάκνησαν δὲ, βουνοὶ οἱ τῶν εἰδῶλων, τῇ
καρτερᾷ σου ἀθλήσει καὶ παρρησίᾳ, στεφανη-
φόρε προσεγγίσαντα.

Ἰσχυσας Σταυροῦ, τῇ Δεῖα δυναστεία, δῆμῳ
δυσάσειβει, βαῶν μεγαλοφώνως· Τοῖς μὴ ζη-
τοῦσιν εὐρέθην μηδ' ἐρωτῶσι· νῦν πεποιθότως
ἐμφανίζομαι..

Ολὴν κατὰ σοῦ, Θεόφρον τοῦ τυράννου,
ἠγειρας σοφῆ, τὴν ἄσχετον μανίαν, κα-
ταπλαγέντος παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς
ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα. Θεοτοκίον.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεοτόκε, ρῦσαι
με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων, καὶ
πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σωτηρίας, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις καθοδήγησον.

Gennaro.

4

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Δεῖα δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἐ-
» σχές ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν· καὶ
» τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
» σωτηρίαν βραβεύοντα.

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γεγόμε-
νον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄν-
θρωπος ὤφθη· καὶ Βαπτισμῷ Δεουργῶ, τοῦτο
οἰκιοῖ Δεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον,
ἐπανάγει ἀξίωμα.

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παρα-
βάσεσιν, ἔρχη ζωοδότα πανοικτίρμον, ἀ-
ναζωῶσαι ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς· ὅθεν σε δοξά-
ζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἄ-
φατον ἔλεος.

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σε, Λό-
γε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν! πῶς ἀνα-
πλάσαι πάντα βουλόμενος, ἔρχη ἐπιβῆναι πο-
ταμοῦ, ρέυμασι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀναβαλ-
λούμενος.

Τοῦ Προφήτου· Ὁ ἐκ νικτὸς ἀγνοίας.

Τὴν φοβεράν ἡμέραν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πα-
ρουσίας προήγγειλας, Μαλαχία Δεόφρον,
δεῖξω φωτιζόμενος Πνεύματι.

Οτῶν ψυχῶν τὸν ρύπον, ἀναχωνεύων καὶ
πλύνων τῇ χάριτι, ὡς ἐν πόᾳ πλυνόν-
των, οὕτως σὲ Θεόφρον ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Κράτος θανάτου Κόρη, τῷ ζωφόρῳ σου
τόκῳ διέλυσας, Παναγία Παρθένε, καὶ
ζωὴν ἐπήγασας ἄλυπον.

Τοῦ Μάρτυρος· Ὁ αὐτός.

Ἰπεισελθὼν ἀτρόμως, καὶ ῥωμαλέως ὡς
λέων τὸ Δεάτρον, πέτρας ὡσπερ ἀψύ-
χους, Μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας.

Μεμνημένος Μάρτυς, τῆς Δεοπνεύστου Γρα-
φῆς τὰ διδάγματα, πάντα πρὸς σωτη-
ρίαν εὖρες ἐπαλείφοντα Γόρδιε.

Νενοικῶς Θεόφρον, τὴν σταθιρὰν σου ὁ τύ-
ραννος ἔνσασιν, πέτρα καθάπερ κύμα, τῇ
σῇ διερρήγῃ στερρότητι. Θεοτοκίον.

Ο ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ὑπερουσίως Παρθένε
σαρκούμενος, Δεογνωσίας αἴγλη, κόσμον
κατελάμπρυνε Παναγνε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦν-
» τες Ἑορτὴν οἱ Δεόφρονες, τῆς Θεομή-
» τορος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Ο σκότει παλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπίδη-
μῆσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐμπλήσθητε· ἰ-
δοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ρεῖθρα πε-
ριβαλλόμενος.

Π ὡς βλέπει σε ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος
Σωτῆρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον Βάπτι-
σμα; πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέχονται, τοῦ Ἰορδάνου,
ρεῖθρον ὄντα ἀφέσεως;

Ρ ἀνάτωσαν εὐφραϊνόμενοι, νεφέλαι νοητὴν
ἀγαλλίασιν· ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆ-
ναι ὁ Κύριος, διασκεδάζων νέφη τῶν καρδιῶν
ἡμῶν.

Τοῦ Προφήτου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Λ αμφθεῖσά σου ἡ σοφὴ διάνοια, ὑπ' αὐτῆς
τῆς θεϊκῆς φωταυγίας, καὶ τῶν χαμαί,
χωρισθεῖσα πραγμάτων, τῆς τῶν μελλόντων
ἠξίωται γνώσεως· τὴν κλῆσιν γὰρ τὴν τῶν Ἐ-
δνῶν, καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προεῖρηκας.

Ε λήλυθεν ἀληθῶς ὁ Κύριος, ὃν ἡμεῖς περι-
χαρῶς ἐζητοῦμεν, εἰς τὸν ναόν, ὃν αὐτὸς
ἐκ Παρθένου, εὐλογημένης σοφῶς ὠκοδόμησεν,
ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ, ἔλλαμφθεῖς Μαλαχίας ὁ
ἔνδοξος.

Θεοτοκίον.

Ο ἀναρχος τοῦ Πατρὸς Μονογενῆς, ὁ αὐ-
τὸς μονογενῆς ἐκ Παρθένου, σωματωθεῖς,
ἀπορρήτως ἐτέχθη, καὶ τὴν τεκοῦσαν Παρθέ-
νον ἐφύλαξε· Θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινός, εἰ καὶ φύ-
σιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Γ ερουργεῖται δυσία, καὶ δεκτὴ προσφορά σοι
προσάγεται, σταζόμενος αἵματι, ὁ Γόρδιος
Δέσποτα, τὸ ἐκούσιον Πάθος σου μιμούμενος.

Σ εσοθημένος τὰς φρένας, σοὶ φθαρτὸν ὑπι-
σχνεῖτο δοξάριον, τῷ δόξαν ἀκήρατον,
Γόρδιε πλουτήσαντι, καὶ ἀθάνατον ζωὴν θε-
σαυρίζαντι.

Γ ὅυτενεῖς τὰς ἐλπίδας, πρὸς Θεὸν κεκτημέ-
νος παρέδραμες, τοῦ βίου τὸ ἄστατον· καὶ
ξίφει τεμνόμενος, πρὸς εὐρύχωρον πλάτος με-
ταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Ν ευεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῶν παθῶν τρι-
κυμίαις ἀνάστησον, ζωὴν τὴν αἰώνιον,
Χριστὸν ἡ κηῖσασα, κὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ
ἰάματα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἰς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κα-
» τωτάτου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ μετ' ὧν
» πταισμάτων με, ῥύσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ
» κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέσματι.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς σοφίας ἐμπλεως, τῆς ὑπερσόφου καὶ
θείας, Μαλαχία μέγιστε, σὺ πεφυκῶς ὡς
Προφήτης, ἀνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σο-
φίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστραφέντα·
διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, τελοῦντες πίστει τὴν
θεῖαν μῆμην σου.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην, καὶ
ἐν βασιάνοις ἀνίκητον στεφανάτην, Γόρ-
διον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἐξ Ἐώας μέ-
γαν, ὄντως ἀστέρα λάμπσαντα, τὸ θεῖον ἀγλαῖ-
σμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Μαλαχίου.

Στίχοι.

Ὁ κλῆσιν αὐχῶν Ἀγγέλου Μαλαχίας,
Αὐχεῖ μάλιστα τὴν μετ' Ἀγγέλων στάσιν.

Ἐκ ρεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτῃ
ἡτορ.

Ο ὅτος, μετὰ τὴν ὑποστροφὴν τῆς αἰχμαλωσίας, τίκεται
ἐν Σοφερῶ, ἐκ φυλῆς Λευί. Ἐτα δὲ νέος ὢν, πολιτείας
ἀρίστην ἐκτήσατο, καὶ τὸ Μαλαχίας, ἐπώνυμον ἔσχεν,
ὃ καὶ ἑρμηνεύεται Ἀγγελος· ἦν γὰρ τὸ εἶδος διαπρεπῆς.
Ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν ἐν προφητεία, εὐθύς δι' Ἀγγί-
λου τὴν βεβαίωσιν ἐλάμβανον, ἐπιφθεγγόμενου ταῦτα αὐτῷ.
Τῆς δὲ τοῦ Ἀγγέλου φωνῆς ἤκουον μόνως οἱ ἀνάξιοι· τοῖς
δὲ ἀξίοις καὶ κατ' εἶδος ἐφαινετο. Ἦκμασε δὲ ὁ Προφή-
της ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμῆς, μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἀπὸ τῆς
ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας· καὶ κοιμηθεὶς, ἐτάφη μετὰ τῶν
Πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ. Ἦν δὲ ἐν τῷ νέῳ τῆς ἡλι-
κίας, τὴν ὄψιν εὐπρεπῆς, οὐκ ἐπίμηκες, ἀλλὰ στρογγύλου
ἔχων τὸ πρόσωπον· οὖλος τὴν τρίχα, καὶ κεκαρμένην ὑ-
ποφαίνων, καὶ πλατὺ τὸ κρανίον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Γορδίου.

Στίχ. Καὶ τίς παρέλθη Γόρδιον τὸν ὀπλίτην,
Πρὸς φρικτὸν ὄπλον στερρόν ἄνδρα τὸ
ξίφος;

Τμηθεῖς ἀμφὶ τρίτῃ πέσε Γόρδιος ἐν κο-
νίησιν.

Ο ὅτος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ Λικι-
νίου τῆ βασιλείας, Κόμης τὴν τάξιν, στρατιωτῶν ἡγέ-
μενος ἑκατόν. Τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν παρρησίαν, καὶ τὰς
εἰς Χριστὸν βλασφημίας μὴ φέρων ὄραν, ἐμάκρυνε φυγα-
δεύων, καὶ μετὰ τῶν θηριῶν ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν διαίταν
εἶχεν. Ἀναφλέξας οὖν τὸν εἰς Χριστὸν πόθον, καὶ κατὰ
τῆς πλάνης θάρσος λαβὼν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐρήμου
ὡσπερ λίων ὤρμησε, τὸν προστάτην τῆς ἀπάτης διασπα-
ράξαι ζητῶν. Ἐντὸς δὲ γενόμενος τοῦ θεάτρο, τὸν Χρι-

τὸν ἀνευφήμησε. Καὶ ἐπιστρέψας τὸ πλῆθος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸν ἄρχοντα προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παρρησίᾳ, καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευταίην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Σημειοφόρου, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς Ἀτρώας κειμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Μήτηρ καὶ δύο τέκνα, περὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μητὸς φλεγείσης, καὶ τὰ τέκνα πρὸς φλόγα,

Τετριγότα τρέχουσιν ὡς στραυθοῦ τέκνα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συντριβέντα με ταῖς πταισίμασι, καὶ κείμενον, ἐν σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, οἰκτεῖρας ἠλέησας, δι' ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίνη βαπτισθῆναι.

Τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ἐβόησαν Ἀγγέλων τάγματα· ὁ λίμνας καὶ ποταμούς, ποτήσας προστάγματι, τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖθρα ἔρχεται, περιβαλέσθαι· τούτοις γάρ, τὸν Ἀδάμ ἀνακαινίζει.

Υψος ἄφατον, καὶ βάθος μὴ μετρούμενον, ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἡ σὴ, πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς κατάληψιν· πῶς δι' ὕδατος, καὶ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς βροτούς ἀναχωνεύεις.

Τοῦ Προφήτου. Παῖδες Ἑβραίων.

Σὺ τοῦ δεσπόζοντος τῶν ὄλων, τὴν σεβάσιμον προεῖπες παρουσίαν, Μαλαχία Προφήτα, μακάριε κραυγᾶζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέχου πρεσβεύοντα Οἰκτίρμον, τὸν αἰοίδιμον Προφήτην Μαλαχίαν, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς, ὑμνοῦντων καὶ βοῶντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ολω μοι ὅλος ἀσυγχύτως, καθ' ὑπόστασιν ἠνώθης Θεοῦ Λόγε, ἐκ Παρθένου σεπτῆς, φορέσας με οἰκτίρμον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ταὺς Παῖδας δροσίσας.

Μαρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος, μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, στεφηφόρος Χριστῷ κραυγᾶζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐσεβῇ παρρησίαν κεκτημένος, δυσσεβεῖς κατασχύνεις, ἀναμέλπων μεγαλοφώνως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρωθῆναι πταισμάτων νῦν δυσώπει, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην, Χριστῷ βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιοβόλους ἀκάνθας ἀμαρτίας, ἰαμάτων πλημύρα τῶν σῶν, ἀμβλύνεις Θεοκυῆτορ, εὐλογημένη Πάναγνε, ἡ Θεὸν ἀσπόρως τέξασα.

ᾠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγειρεῖ ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους, Υἱὸν μαρτυρήσει ὁμοῦσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου, τούτοις προσεπιπέμποντα, εὐλογημένε Χριστέ, καὶ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον πᾶσιν, ἐπανακηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χάρευε ἡ κτίσις αἰσθημένη, Θεοῦ τὴν ἁγίαν ἐπιφάνειαν Ἄγγελοι ὑμνήσατε· Θαλάσσια εὐφράνθητι· Λίμναι Πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ Ποταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις· ἐπέστη, ὁ ταῖς εὐλογίαις, ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψάλλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπαφανέντι ἐν ταῖς ὕδασι, καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν, τούτοις ἀναπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντριφάντι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ κράζωμεν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οκενα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς Θεομήτορος, καὶ καινουργεῖ θελήματι, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Τοῦ Προφήτου. Νικηταὶ Τυράννου.

Ενωθεῖς ἀπάσης, ὑλικῆς ἐμφάσεως ἱεροφάντα, θεϊκῆς ἀκτίτος, ὠρθῆς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απορρήτου δόξης, θεατῆς σὺ γέγονας, καὶ μυστηρίων, οὐρανίων Μάκαρ, κήρυξ ἐχημάτισας, μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα

τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ζωῆς σε Μητέρα, καὶ Θεοῦ γεννήτριαν ἐπεγνωκότες, ὀρθοδόξῳ πίστει, πάντες μακαρίζομεν Παρθενομήτορ, εὐλογοῦντες ἅμα τὸν τόκον σου Ἀχραντε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ Θεορρήμονες.

Η ἐπομένη σοι χάρις ἀοράτως, καταλαμπρύνουσα Μάρτυς, ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν, Εὐλογεῖτε βοῶντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δρόμῳ συντόνῳ χρῆσάμενος Ἀθλοφόρε, πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος, τῆς Βασιλείας κατήντησας, Εὐλογεῖτε κραυγάζων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει, ἡ τῶν Μαρτύρων σου δόξα, καὶ ἡ ἀθάνατος εὐκλεία. Εὐλογοῦμεν διό σε ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον συλλαβοῦσα, τὸν πρὶν ἀσώματον Εὐας, ἀράν τῆς παλαι ἀνέτρεψας, εὐλογίαν Παρθένε, τῷ κόσμῳ κηύσασα ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατῶντες ὑπέφαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γερκίρουσα, τὴν ἱεράν πανηγυρίαν τῆς Θεομητόρος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη αἰεπάρθενε.

Ιδε ὁ Ἀμνός, ὁ αἴρων τὰ πταισμάτα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αἰτῶν τὸ Βάπτισμα, δουλοπρεπῶς ἐφίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέσαντας.

Οφθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα· καὶ τὰ Ἰορδάνεια, περιβλήσθαι ἔρχεται νάμακτα, ὁ περιβλήλων νέφσει, τὸν αὐρανὸν ἀληθῶς· τίτου πάντες, νῦν προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ Ἐπιφάνειαν.

Σκίρτησον χαρᾷ, καὶ προετοιμάσθητι, καὶ συμποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ αἰλλόμενον, ὡ

Ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωὴν· οἱ ποταμοὶ χορεύσατε, βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, ρεῖθροις ἐπιβαίνοντα, καὶ κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Ηὔγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, ταῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθεύδουσι· καὶ γὰρ ἐπέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, δικαιοσύνης Ἕλιος, ὢν καὶ νοούμενος, ὑποκλῖναι, δουλῶ κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι Δελήματι.

Θεοτοκίον.

Φοίττει Χερουβὶμ, καὶ πᾶσα οὐράνιος· φύσις Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, σεπτὸν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, δι' εὐσπλαγγνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκί· οὐ τὴν Δεῖαν, πάντες Ἐπιφάνειαν, ἐορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι. Τοῦ Προφήτου. Ἐφριξε πᾶσα.

Επέστη ἡ Θεοφεγγής, τοῦ Προφήτου Ἐορτῆ καὶ σεβάσιμος, περιαιυγάζουσα, τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας, προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα, ψυχῶν ἰάματα, καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς Θεόφρονας.

Τήρησον τῇ ζωαρχικῇ, κραταιᾷ τε δεξιᾷ σου Φιλάνθρωπε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ταῖς ἱεσίοις τοῦ σοῦ Θεράποντος, τοῦ προθεσπίσαντος ἡμῖν, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν· δι' ἧς ἀνέτειλε, σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Θεοτοκίον.

Οριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξήνησας, τὸν ταῖς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διὰ σε πάναγνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ιλεων γενέσθαι, δυσώπησον τὸν Δεσπότην, ταῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν Ἐορτὴν ἐκτελοῦσι, Γόρδιε Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν τῆς ἀκηράτου, τρυφῆς καὶ τῆς Δεοπτίας, ἐμφορούμενος Γόρδιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κομίζη, ταῖς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Αὔτη ἡ ἡμέρα, τὴν σὴν ἀθλησιν ἐπέιδεν· ἦν οὐκ ἡμαύρωσεν ὁ χρόνος, οὐκ ἐκαλύψε λήθη, ἀλλ' αἰεὶ ταῖς ὑμνοῦσί σε πίστει, Μάρτυς ἀνατέλλει ὡς περ ἥλιος.

Δόξαν τὴν ῥευστήν, καὶ φθαρτὴν καὶ πεπεταμένην, παριδῶν Θεόφρον Μάρτυς, αἰδίου νῦν δόξης, καὶ χαρᾶς ἀληθοῦς ἀπολαύεις, Δρόνῳ τοῦ Δεσπότης παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ως διασωθέντες, Παρθένη της πρὶν κατά-
ρας, διὰ τοῦ σου θείου τόκου, ἐπαξίως
ὑμνοῦμεν, εὐχαρίστως πάντες μελωδοῦντες·
Χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βάρῃ, τόκον τὸν τῆς Ἄει-
• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοι ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Μάρτυρος.

Ἰυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ιορδίου τοῦ θεόφρονος, καὶ πανενδόξου Μάρ-
τυρος, αὕτη ἐπέιδεν ἡμέρα, τὴν ἀθλησιν,
ἥς τὴν μνήμην, λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν· Χρι-
στοῦ γὰρ ὑπερήθησε. Διαναστώμεν προθύ-
μως, ὡς φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐ-
καρπίαν.

Προεόρτιον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερωῷ.

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφόμενοι, τὸ καινότερον θαῦ-
μα, πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς
θερμοτάτης, κάκεισε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρι-
κτὸν Μυστήριον· θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη, γυ-
μνωθεὶς ὁ Χριστὸς μου, ἐπενδύων με στολὴν,
τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Δί' Ἀγγελικαί.

Θρόνον οὐρανόν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης,
ἦλθεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρ-
θένου· καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστάς τὸ
καθαίρειον, πάντων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην. Δί'
πατριαὶ τῆς γῆς ἀπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν·
Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδά-
νου, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἀμαρ-
τίας. Πᾶσα ἡ γῆ σικριτάτω. Οὐρανοὶ εὐφραι-
νέσθωσαν. Χαῖρε τῶν ἔθνῶν ἡ Ἐκκλησία, τῷ
Βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον· Εὐλογη-
μένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ορη γλυκασμόν, εὐφροσύνης σταλαξάτω·
χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ Ἔ-
δνη· ἡ ἔρημος ἀνθείτω· Ἰορδάνη ὑπόδεξαι·
δεῦρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τοῦ Λυτρωτοῦ
ὑπουργεῖ χαίρων· λαοὶ μέλψωμεν· Εὐλογημένος
ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμ-
ψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτί, καθημένοις ἐπε-
φάνη, καὶ σκότος ἀμαρτίας, ἐκκαθάραν ἐφώ-
τισε. Χόρευσον Ἀδάμ· εὐφραίνου Εὐα· ἡ λύ-

τρωσις Χριστὸς ἐπέστη· Δαυὶδ βόησον· Εὐλο-
γημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Αστρον Ἰακώβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ, καὶ
τὴν φλογεράν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίαν,
ἀναλαβὼν ἐνθάπτει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι,
λάμπων τῆς Θεότητος τῷ φέγγει, καὶ φωτι-
σμόν θεογνωσίας, διδοὺς ἔθνεσιν. Εὐλογημέ-
νος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Νόμου πληρωτῆς, κατὰ σάρκα χρηματίσας,
ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας,
ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὐσπλαγχνος·
καὶ τῷ Βαπτιστῇ καθυποκλίνει, τὴν κορυφὴν
πιστῶς βοῶντι· Λαοὶ κράζωμεν, Εὐλογημένος
ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Απὸ τῆς Βηθλεὲμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, με-
ταβῶμεν· ἐκεῖ γὰρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ
σκότει, αὐγαῖζεν ἤδη ἀρχεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλὼν, οἱ πέραν Ἰορδάνου,
ἀκούσατε· Ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία,
τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Εὐτρέπιζε καὶ σὺ, Ἰορδάνη τὸ ρεῖθρον· ὁ
πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινί-
σαι, τὸ συντριβὲν πλαστούργημα.

Δόξα. καὶ νῦν, ὁμοιον.

Οφθη τὸ πατρικόν, Ἀπαύγασμα τῆς δόξης,
ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, Βαπτίσματι κα-
θαίρων, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ ἡ Σύναξις τῶν
Ἀγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ μνήμη
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε',
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀπο-
στόλων,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Κλεόπαν Ἀνδρόνικον, Σιλουανόν τε καὶ Ἀ-
γαβον, Ἀνακίαν καὶ Φίλιππον, Πρόχο-

ρον Νικάνορα, Ρούφον καὶ Σωσθένην, Αἰνόν τε καὶ Στάχυν, Στέφανον Τίμωνα Ἐρμᾶν, Φλέγοντα Μάρκον, Λουκᾶν Σωσίπατρον, Ἰάσωνα καὶ Γαῖον, καὶ Τυχικόν καὶ Φιλήμονα, ἱεροῖς μελωδήμασιν, οἱ πιστοὶ μακαρίζωμεν.

Νάρκισσος καὶ Τρόφιμος, Καῖσαρ Ζηνᾶς καὶ Ἀρίσταρχος, Μάρκος Σίλας καὶ Γαῖος, Ἐρμῆς καὶ Ἀσύγκριτος, Ἀπολλῶς Κηφᾶς τε, Κλήμης καὶ Ἰουστός, Κούαρτος Ἐραστός Ληκᾶς, Ὀνησιφόρος Κάρπος καὶ Εὐόδος, Ματθίας καὶ Ἰάκωβος, καὶ Οὐρβανὸς Ἀριστόβουλος, Τυχικὸς καὶ Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Ποῦδην Ἡρωδίωνα, καὶ Ἀρτεμᾶν καὶ Φιλόλογον, Ὀλυμπᾶν τε καὶ Ρόδιον, Ἀπελλῆν Ἀμπλιαν, Πατροβᾶν καὶ Τίτον, Τέρπνον καὶ Θαδδαῖον, Ἐπαινετὸν τὸν Θαυμαστὸν, Ἀχαϊκόν τε Ἀκύλαν Λούκιον, Βαρνάβαν Φουρτουνάτον τε, καὶ Ἀπολλῶ τὸν αἰοῖδιμον, καὶ τὸν Κρήσκην τιμήσωμεν, τῆς σεπτοῦς Δεοκήρυκας.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, κατετρώθης τὴν ψυχὴν, ἔρωτι τῷ Δεῖῳ Παμμακάρι, τὸν σὸν ἐπάρας σαυρόν, χαίρων ἠκολούθησας τῷ σαυρωθέντι Χριστῷ καὶ νεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατεία, Πνεύματος ἐνέργειαν ζῶσαν εἰσδέδεξαι, λύειν νοσημάτων χειμῶνα, Δέρμη πρεσβειῶν εὐπροσδέκτων ὅθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν.

Οτε, ἐπιμόνοις προσευχαῖς, καὶ συντονωτάτη νηστεία, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, Πάτερ ἀπεκάθηρας, καὸς γεγένησαι, Τρισηλίη Θεότητος καὶ Ἱερωσύνης, χρίσμα Δεῖον ἅγιον ὑποδεξάμενος, ἔνδον τῶν ἀδύτων εἰσηλθες, θύων διὰ σέ τὸν τυθέντα, διὰ συγκατάβασιν ἀπόρρητον.

Πρᾶος, ἀνεξίκακος ὄφθεις, ἐν ἀκεραιότητι γνώμης, Πάτερ Θεόκτιστε, κατεκληρονόμησας, πραιέων ὄντως τὴν γῆν καὶ μεθέξει θεόμενος, τρυφῆς ἀπολαύεις, καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς ἔνθα μνημονεύων μὴ παύσῃ, τῶν ἐορταζόντων ἐκ πόθου, καὶ τὴν σὴν τιμώντων Δεῖαν καίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος γ΄.

Φαιδραὶ μὲν ἢ παρελθῆσα Ἐορτῇ, ἔνδοξος ἢ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ, τὸν Σωτῆρα Μᾶγοι προσεκύνησαν ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δούλος κλητὸς ἐβαπτίσεν. Ἐκεῖ Παμμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδαν καὶ ἐθαύμασαν ὧδε φωνῇ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενη Ἰεὸν ἐκίρυξε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ολύχνος τῷ Φωτὶ, ἢ αὐγῇ τῷ Ἠλίῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυπουργήσον.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ηλθεν ὁ φωτισμὸς, ἢ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε, συνελθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ἄσαι προεόρτια.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Πάντα μοι διὰ σοῦ, τὰ καλὰ Θεοτόκε, ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ γὰρ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Ερχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρὶ· σὺ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ Δεῖᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ Προεόρτιον, Ἦχος δ΄.

Ἐτοιμάζου Ζαβούλων.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ὁ Κανὼν· οὐ ἢ ἀκροστιχίς·

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

• Τμηθεῖση τμᾶται, πόντος ἐρυθρὸς, κυμα-
• τωτόρφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς
• ὁμοῦ ἀόπλοις γεγωνὸς βατὸς, καὶ πανοπλί-
• ταις τάφος· ὧδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο·
• Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ηπανταίτια, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἢ ἀπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἀγνῆς ἐξ ἀπειραίνδρου Μητρὸς πρὸς Ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοαὶς ἔρχεται, αἰτοῦσα τὸ Βαπτισμα, βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγούσα, πάντας συγκαλεῖ, τοὺς ἔξ ἔθνων ἢ τοῦ Θεοῦ Σοφία, πρὸς τὸ φῶς, τοῦ ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγοῦς, κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα μυστικῶς τῷ Βαπτίσματι, καρδίας καθαίροντι, καὶ κτίζοντι Πνεύματι.

Ακουτισθῶμεν, νῦν προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, ἐπέιγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. Προσελθετε πρὸς αὐτόν καὶ φωτίσθητε· ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, αὐ καταισχυνήσανται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ
 » κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυ-
 » τῷ ἠνώσας, καὶ τοῖς ρείθροις αἷς ἐμελλες
 » ἔλθειν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις·
 » Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στε-
 » ρεωθήσεσθε.

Ρύσιον ψυχῶν, καὶ σωμάτων ἅμα, τοῦ Βα-
 πτίσματος τὴν χάριν, Σῶτερ ἔρχη χαρί-
 σασθαι· διὰ τῆτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν, καὶ χά-
 ριν ἀντὶ χάριτος κράζων· (*) Ὑδωρ τῆς ζωῆς
 ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Αφρων ἀνὴρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεόν· διαφθεί-
 ρεται καὶ γάρ, ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν,
 ἐλαττοῦται παντός ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ πάσης ἐκ-
 πίπτει σωτηρίας· οὐπερ τῆς μερίδος ἅπαντες,
 οἱ Χριστὸν γνόντες ρυθθίημεν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ροκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου
 » σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώ-
 » νησεν Ἔθνη κραταιὰν, Βαπτίσματος τὴν χά-
 » ριν τοῖς πίστει, τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς
 » λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

Επί τὸ Βάπτισμα σπευδεῖς, τὸ τοῖς θνητοῖς
 ἐπιγαζόν τὴν ἀφῆσιν, πεφορτισμένοις ἁ-
 πασι, πταίσμασι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρία
 βιοῦσι, τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς
 οἰκτίρων παρέξειν ἐπαγγελάμενος.

Μεταλαβὼν τῆς σαρκός μου, τῆς σῆς Θεό-
 τητος μεταδίδως μοι· εἰκὼν γὰρ ἀπα-
 ράλλακτος, ὢν τοῦ σου Πατρὸς, χωρεῖς ἐπὶ
 χειρῶν σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλὴν τῆς ἀμαρ-
 τίας, ἀνθρώπος φανείς, τῷ ὁμοίῳ καθαίρων,
 Λόγε τὸ ὅμοιον.

Πόμα καὶ χρίσμα καὶ Πνεῦμα, τῆς σῆς σφρα-
 γίδος Σῶτερ γνωρίσματα, καὶ μυστικά
 χαρίσματα, καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξίε-
 ραστα γέρα· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἰλασμόν,
 ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν
 » ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτί-
 » ζειν, εὐλαβῶς Χριστὸν θρασάμενος, γυμνὸν
 » ἐστῶτα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγαζόντα
 » τὰ ὑπερῶα.

Ητὸ ἀσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶον ἐν
 αἰθέρι ὕδωρ, ἢ ἀβύσσης χαλινοῦσα, καὶ

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ κέται οὕτω· Δι' αὐτοῦ σω-
 τηρίαν τε ἡμῖν, δωρέμενος αὐτὸς ἀνακράζεις·
 Ὑδωρ...

θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, μολεῖ
 πρὸς Ἰορδάνην· Βάπτισμα δὲ δέχεται, χειρὸς
 ἐκ δούλου.

Μορφωθείς Ἀδάμ τὸν πρῶτον, Βαπτισμῷ
 ἦκει καθᾶραι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν
 πόλον, περιβάλλων καὶ ἀναβαλλόμενος φῶς, γυ-
 μνὸς ὁράται, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις, καὶ χειρὶ
 κατέχεται, ὁ πάντα φέρων.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλω-
 » σέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων,
 » ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη βροῶσαι· Ἐκ φθορᾶς
 » με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν
 σὴν, Σῶτερ δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει· νῦν
 δὲ Πατὴρ σε κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτι-
 ζόμενον.

Ρύπον πᾶς ὁ φέρων, ἀπορρύφθητω δακρύων
 κρουνοῖς, καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερ-
 χέσθω, πυρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, καθᾶραι
 προϊόντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
 » οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
 » βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
 » εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευσταζὼν κίραν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δο-
 λίως κινήσεις, τῷ πλησίον κακῶς ἀπο-
 δοῦναι, κακὸν ἀντὶ κακοῦ μελετῶν· ἀλλ' ἐν ἀ-
 γάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Υμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκα-
 κοπαθήσατε, τούτῳ μορφωθέντι καὶ φα-
 νέντι, καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ Βάπτισμα, ἐπειγομένῳ
 δέξασθαι, τῆς εἰκόνας εἰς κάθαρσιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλθη, καὶ συνταφῇ τῷ
 Βαπτίσματι, μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπο-
 λαύσει, καὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸς νῦν ἐ-
 παγγελεται· ᾧ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶων οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βα-
 » βυλῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασι-
 » λεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου·
 » καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ,
 » τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὑμ-
 » νον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπε-
 » ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἰδαιτυμόνες τῆς Θεοῦ τροφῆς, τῆς Βη-
 θλεέμ τῷ λόγῳ κατατροφησάντες, σὺν
 Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μά-
 γοις, τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυ-

στικῶς, πορευθῶμεν ὀψόμενοι, μυστήριον τὸ μέγα, ὅπερ ἦκει Χριστὸς ἐκτελέσων· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηροῦντες τὸ κεφάλαιον, καὶ Προφητῶν ἀγάπην ἐνστερνισάμενοι, μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα, δι' ἀγάπῃσιν ἄκραν σάρκα λαβόντες, καὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλπειν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'δεξιούτο τὸν ἐρχόμενον, τὰς ἀμαρτίας πάντων καθάραι νάμασιν· ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συγελλόμενος φόβῳ· Ἐγὼ γὰρ χρεῖαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ Νυμφίῳ ἀντέφασεν, ὁ φίλος ἢ φωνή τε τῷ Λόγῳ, καὶ Ἠλίῳ ὁ λύχνος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**νίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέ-
- » **Ζ**ης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ πρὶν ἀπολαύ-
- » **Σ**αντες, νῦν πρὸς Ἰορδάνην δρᾶμωμεν, μυση-
- » **Ρ**ιον ὀψόμενοι ξένον, τὸ τῆς ἄκω λαμπρότητος
- » **Π**ρόξενον.

Απίτε τῆς Βηθλεὲμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν Σαυμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνη, καίκεῖ ὀψόμενοι, ἔργα μυστικῶς τελούμενα, Βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα· τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων, ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθείς, Κόρης ἐξ ἀγνῆς Θεόπαιδος, διπλοῦς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος δελων, τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι διὰ Βαπτίσματος.

Ω'ς ἄνθρωπος ἐπέστη, οὐσία οὐ φαντασία, ὡς εἰς ἐν μέσῳ πάντων, ζητῶν τὸ Βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀνεύθυνος· ἐνθάψαι γὰρ εὐθύνας ἤλθε, τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Γδοῦ παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς, φωνεῖ τῷ Προδρόμῳ τε· Δευρὸ με βάπτισον, τὸν πᾶσαν καθαίροντα, κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, ποταμείοις ἐν ρείθροις· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, κορυφῆν μου πρὸς θείαν· χεῖρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἤλθον ἰάσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντός καὶ Δεσπότην, ἐπὶ τὸ Βάπτισμα πιστοὶ καθορῶντες, θεοπρεπῶς ἐρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν· τρίβους καρδιῶν ἡμῶν εὐτρεπίσωμεν πόθῳ, σπύλους ἀποπλύνοντες, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων· ἰδοὺ γὰρ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ο' μέγας Βαπτιστής, τοῦ Κυρίου ἀγαλλου· ἐπέστη γὰρ Χριστὸς, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· τρέμεις ὡς ὑπηρετῆς, ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλὴν κλίνει σοι· ἄψαι τῆς θείας κάραις, τοῦ ἀπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκίᾳ σώζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, εἰς ε'. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος· οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ω**'ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
- » **Β**ύσσῳ ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
- » **Σ**ορῶν ποντούμενον, Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ-
- » **Β**όα ἄσωμεν.

Α'γαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ πατριαὶ, τῶν Ἐθνῶν ἀδέτωσαν· Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς, πάσης γῆς προέρχεται ῥοαῖς, Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι κάθαρσιν.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων Κύριε, ἐνδυσάμενος σαρκί, ποταμοῦ πρὸς ῥεύματα γυμνός, ἐπιθαίνει τὴν ἡμῶν ἐνδύων γύμνωσιν.

Γόνος Πατρὸς προανάρχου σὺ πεφυκῶς, πρὸς τὸν γόνον εὐσπλαγγνε, Ζαχαρίου εὐτελῶς, παραγίνη βάπτισμα αἰτῶν, ὅπως χάριτι υἱοῦ Θεοῦ ποιήσης ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Ἀποστόλων· οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

Χριστῷ Μαθηταῖς δευτέρως ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστῷ μαθητεύσαντες, τῷ δὲ ἡμᾶς ὕλη σώματος, φανέντι Πανεύφημοι, κατεφωτίσατε, κόσμον ἅπαντα, ἀκτίσιν εὐσεβείας, τὸ σκότος μειώσαντες τῆς ἀθεότητος.

Ρεόντων ἀφέμενοι, τὸ πεφυρμένον καὶ ἄστατον, Χριστῷ ἠκολούθησαν, Κρήσκης καὶ Πρόχορος, καὶ Ἀνδρόνικος, Θαδδαῖος καὶ Νικάνωρ, φωστῆρες γενόμενοι θεοειδέστατοι.

Ισχύν τοῦ ἀλάστορος, κατεπαλαίσατε ἐνδοξοί, ἰσχυῖ τῆ Πνεύματος· τῆς τῆς μακίᾳς, αἰθεότητος, τελείως παρεθέντας, ἰσχύος ἐπλήσατε, καὶ θείας γνώσεως.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανέντα τὸν Κύριον, Ἀμπλίας ἐκήρυξε, Στάχυς καὶ Φίλιππος, ὡς Ἀπόστολοι, ὡς Θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὄντες διάκονοι, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τιμήσωμεν, ἐν ᾧ κατεσκηνώσε, καθὼς ἠθέλησε τὴν ἀπειρανδρον, καὶ μόνην Θεοτόκον, δι' ἧς ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῆς τρυφῆς χειμάρρους ὁ Χριστὸς, ναίμασι προέρχεται, δουλοπρεπῶς τοῦ Ἰορδάνου λούσασθαι· τὰ ὄρη σκιρτήσατε· ἀγαλλίασιν, αἱ βουνοὶ περιζώσασθε· οἱ ῥερυπωμένοι, κάρθαρσιν πρὸς θείαν εὐτρεπίσθητε.

Ηφωσφόρος μνήμη σου ἡμῖν, σήμερον ἐξέλαμψεν, ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς Θεόκτιστε, τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐλαυνούσας κατήφειαν· ἦν ἐπιτελοῦντες, πίσει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πτερωθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, γέγονας μεταρσίος, τῆς κοσμικῆς ἀπαναστῆς συγχύσεως· ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως τὰ ἐπίπονα σκάμματα, καὶ δι' ἐγκρατείας, Ἀγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγνὴν ἀγνεύοντι νοῖ, δεῦτε μακαρίζομεν· τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἦν ἠγάπησε, Θεὸς ἐκλεξάμενος, ἦν κατώκησεν, ὡς σκηνὴν ἀγιάσματος, ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῶν κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν.

Ωδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεὸς μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς
• ὁμολογίας σου.

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεός, δούλου φέρεις εἰκόνα, καὶ πρὸς δῆλον οἰκτίρμον, παραγίνῃ σαρκικῶς, Βαπτίσματι θεωρῶν, τῆς δουλείας, τοῦ ἐχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς.

Επέστης ρεῖθρῳ διὰ τί; ποῖαν κάθαρσιν θάλων; ποῖον ρύπον ἐκπλύνειν, ὑπεράγαθε ζητῶν; ὑμῶν σε τὴν ὑπὲρ πάντων, διὰ σπλάγχνα Λόγος συγκατάβασιν.

Ζητῶν τὸ πρόβατον Χριστέ, ὅπερ ἄγριος λύκος, κατεσπάρραξε δάλῳ, Ἰορδάνῳ ταῖς

ροαῖς, ἐφίσασαι ἐκβοῶν, τῷ Προδρόμῳ· Δεῦρο σύ με βάπτισον.

Τῶν Ἀποστόλων. Τους σοὺς ὑμνολόγους.

Οἷα ποταμοὺς ὑμᾶς ὁ Λόγος, εἰς πᾶσαν ἐξέπεμψε τὴν γῆν, πληροῦντας ταύτην Πάνσοφοι, ἀρδεῖαις Θεοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντας, τῆς ἀθείας ἐν χάριτι.

Υμνήσωμεν Τίμωνα τὸν θεῖον, τὸν Σίλαν τε καὶ Σιλουανόν, καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἐνδοξον, καὶ Οὐρβανόν καὶ Ἀγαθον, τοὺς ἀληθῶς χριστοκήρυκας.

Μακάριοι ἤδη γεγονότες, ὡς ὄντως μακάριοι Θεὸν, διδάσκαλον πλετήσαντες, τῆς πρὶν ἀθλίου Πάνσοφοι, μετόχους ἀπεδείξατε, ἐνθέου μακαριότητος. Θεοτοκίον.

Αγνὴ πρὸ τῆς τόκῃ καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς, Παρθενομήτορ πέφηνας· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, ὃν Ἀποστόλων συλλογος, περιφανῶς ἀνεκήρυξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Αβύσσους τῷ προσταγμάτι· ὁ ποιήσας, ὁ ὕδασι στεγαζῶν τὰ ὑπερῶα, ἐν ὕδασι προέρχεται βαπτισθῆναι· ψυχὴ γρηγόρησον, παθῶν καθάρητι, ἀρετῶν προσφέρουσα τὰ βλαστήματα.

Ηδύπνοον ὡς ῥόδον τῇ γεωργίᾳ, τῆ Πνεύματος ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι, ἐξήνθησας Θεόκτιστε εὐδίας, πληρῶν τοὺς ψάλλοντας, Θεῷ ἐκάστοτε· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σε Κύριε.

Ελαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ, Κυρίου ἀνεβλάστησας τῷ ελαίῳ, τῶν πόνων σου Θεόκτιστε ἱλαρύνων, ἡμῶν τὰ πρόσωπα, ψαλλόντων Ὁσίε· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πολλοὶ οἱ πολεμῶντές με ἀπὸ ὕψους· ἐν ὁδῷ νῆ ἐξέλιπεν ἡ ζωὴ μου· κατέδυσα εἰς χάος πλημμελημάτων· σῶσόν με Δέσποινα, μὴ ὑπερέδῃς με· προσασίαν ἄμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
• εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
• Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Στύλοι ἄσειστοι τῆς Ἐκκλησίας, ἐδραιώματα τῆς εὐσεβείας, γεγεννημένοι Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διατηρήσατε ταύτην ἀλώθητον, ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάγου τὰ σκάνδαλα,

καὶ αἰτούμενοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποιμάνας θεαρέστως, τοῦ Κυρίου τὸ ποιμνιον, τῇ σύριγγι τοῦ λόγου, θεοφόρε θεόκτιστε, εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς, προσήγαγες σωζόμενον Θεῷ· καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας, μισθὸν τῶν πόνων εἴληφας ἐπάξιον. Δόξα τῷ δεδοκίτι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα. Καὶ νῦν, Πρεεόρτιον, ὁμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὀρώμενον ἐν εἴδει Περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρυσία σε Χριστέ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιάνθρωπε.

Ἦδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» **Σ**επτῇ Ἐκκλησίᾳ θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ηνίκα εἶδέ σε, τὸ ρεῖθρον Κύριε, Ἰορδάνου ἑστράφη· ἡ δὲ πολλοῖς, πάθεισι κατάρρυτος, φύσις ἡμῶν πρὸς οὐρανοῦς, ἀνεστράφη προσκυνουῦσά σε.

Θαμβεῖται ἥλιος, ὀρῶν σε Ἥλιε, σαρκικῶς γυμνωθέντα καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγαζόντα, τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινῇ, παραβάσει φύσιν Δέσποτα.

Ἰδοὺ ἡ κάθαρσις, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάπλασις πάντων, ὁ φωτισμὸς, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια· οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων· Ἰὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θάλασσαν ἐτάραξαν τὴν τῶν Ἐθνῶν, ταύτην ἐπιβάντες οἱ πάνσοφοι, καθάπερ ἵπποι, τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν, ὕδατι Ἁγίῳ καὶ Πνεύματι.

Ηστραψαν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, Πουδης Ἀπελλῆς καὶ Φιλόλογος, καὶ Ἡρωδίων, Ροῦφός τε καὶ Πατροβᾶς, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισαν, σκότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι.

Τείνας ἐξαπέστειλε βέλη ὑμᾶς, ὡς ἠκονημένα ὁ εὐσπλαγγνος, βέλη συνθλώντα, τῷ ἐχθροῦ καὶ τοὺς δεινῶς, τραυματισθέντας Ἐνδοξοί, χάριτι Θεοῦ θεραπεύοντας.

Αἴνασω προσάξωμεν τῷ Λυτρωτῇ, ἀνυμναλογοῦντες Ῥοδίωνα, τὸν θεηγόρον, καὶ

Ἐρμῆν τὸν εὐκλεῆ, καὶ τὸν σοφὸν Ἀσύγκριτον, Λῖνόν τε τὸν θεῖον καὶ Γαῖον.

Θεοτοκίον.

Σὲ μακαριώτατος παλαι χορὸς, τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι, θεηγορίαις, ἱεραῖς θεοπρεπῶς, κατονομάζει Πάναγνε, Πύλην τε καὶ Ὅρος κατάσκιον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εσταλάξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἰδρωτές σε, πικρίαν ἐξαίροντες, τὴν τῶν Δαιμόνων Ἀοίδιμε, νόσων φυγαδεύοντες, τὰς ἀλμυρὰς διεκχύσεις ἀξιάγαστε.

Θεμέμενος, ἀνευδότοις καθάρσεσιν Ὅσιε, φωστήρ ἐχρημάτισας, τῶν Μοναστῶν φαινότατος, τύπος ἀκριβεστάτος, καὶ ποδηγέτης, καὶ πύργος ἀδιάσειστος.

Διέρρηξας, τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας θεόκτιστε, τῇ ῥάβδῳ τῆς Πίστεως, καὶ Φαρωῶ τὸν ἀόρατον, Πάτερ κατεπόντισας, ἐπαγγελίας, πρὸς χθόνα φθιάσας Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Κεκραξομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ Παναμίω· με, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἠδονῶν ὑπερβήσομαι, τεῖχος καὶ ῥυσθήσομαι, πειρατηρίων, Δαιμόνων, μεσιτεία σου.

Ἦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθῆ, τὰς τῶν ὀριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασσον
» δέομαι, σὲ εἰδέναί Λόγε Θεῷ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ, βίον καθάρων· ἔρχεται γάρ, ἀποκαθαίρων τοῖς ὕδασι, τῶν ἀμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι, ὁ μόνος εὐεργέτης καὶ ἀναμάρτητος.

Λαὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν, παλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφανέν σοι τὸ ἄδυτον, βλέψον, καὶ ταῖς θεῖαις ἀγχαῖς φωτίσθητι, καὶ τοῦ ἐπιφανέντος τὴν χάριν ὑμνησον.

Μέγα μυστήριον ἐκτελῶν, μέγισον πρὸς Πρόδρομον τὸν σόν, ὃ μεγαλόδωρε Κύριε, ἔρχη σμικρυνθεῖσαν τὴν ἀνθρωπότητα, ἀρρήτως μεγαλύνων διὰ Βαπτίσματος.

Τῶν Ἀποστόλων· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Δεσμῖν τε πανεύφημοι, καὶ λύειν ὡς Ἀπόστολοι, λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν, τῆς δεδεμένης κακοπιζίας δεσμῷ, ἐλύσατε· ὅθεν τὴν ὑμῶν, μνήμην ἑορτάζομεν, πιστῶς περιχορευόντες.

Εἰ γένθεις Ἀρίσταρχος, τιμάσθω μελωδήμασι, Τέρτιος Ἰάσων καὶ Σωσθένης, Καῖσαρ καὶ Μάρκος, Λουκάς Σωσίπατρος, Κούαρτος

καὶ Δεῖος Ἀπελλῆς, Κλήμης Ἐπαφροδίτης, καὶ ὁ πάνσοφος Ἐραστός.

Υμᾶς ὡς τῆς Δωδεκά, ἀπέστειλεν ὁ Κύριος, πᾶσαν ἐκρίζοντα ἀθείαν, πᾶσιν ἀνθρώποις καταφυτεύοντας, γινώσιν Δεῖκνῃ περιφανῶς, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Τὰ ὄμματα φώτισον, Παρθένη τῆς καρδίας μου· λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας· σκότους με ῥύσαι διακωνίζοντος, Πύλη τοῦ φωτός Χριστιανῶν, πάντων τὸ προσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ ἀνανεώσας, γῆν τῆς καρδίας, ταύτη κατεβάλου τοῦ λόγου σπόρον, Πάτερ Δεόφρον, καὶ πολύχην ἐδρέψω, εὐκαρπῖαν τῶν εὐφημούντων σε, πάντων εὐσεβῶν, τὰς ψυχὰς διατρέφουσαν.

Αγρυπνον νοῦν, ἀεννάως προσφέρων, Πάτερ Δεόφρον, πάθη κατεκοίμισας ψυχοφθόρα, ὀρθρον πρὸς Δεῖον, ἐπειγόμενος φθάσαι, πρὸς ἀδύτου φωτός λαμπρότητα, τῶν εὐφραϊνομένων, ἐν ᾧ ἡ κατοίκησις.

Ως Δεαυγῆς, καὶ φωσφόρος καὶ πλήρης τῶν χαρισμάτων, Πνεύματος τοῦ Δεῖου ὑπάρχων Πάτερ, τῆς ἀκακίας τὸ ἀνόθευτον ἦθος, ὑποφαίνων πᾶσιν, ἐδεικνυες, Ἄγγελος καθάπερ, βιών μετὰ σώματος. Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἐδείχθης Πύλη, Θρόνος ἐπηρμένος τοῦ Βασιλέως, οὐρανομήκης, καὶ μετάρσιος Κλίμαξ· ἡ ἐπέβη Χριστὸς Πανάχραντε, καὶ τοῖς ἀπωσμένοις, βροταῖς προσωμίλησεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θαλασσαν, ὑψυμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένισι προσδραμῶν, βῶ σοι· Ἀνάχαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυελέε.

Ναμάτων ὡς ἔμπλεως, μυστικῶν ὡς ποταμὸς, εἰρήνης μόνη Κύριε, πρὸς ποταμὸν ἐφίστασαι ἐκ μικρᾶς, σταγόνος αἰτούμενος, βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ενίζεται ἄνωθεν, τῶν Ἀγγέλων ὁ χορὸς, κατανυγῶν γυμνόμενον, τὸν ταῖς νεφέλαις σκέπαντα οὐρανόν, καὶ κράζει· Τίς αὕτη σου, ἡ πολλὴ πρὸς ἀνθρώπους συγκατάβασις;

Οπλήρης κεκένωται· ὁ ἀόρατος ἰδοῦ, σωματοθεῖς ἐπέφανεν· Ἰορδάνη εὐφράνθητι· παταμὲ, τὰ ῥεῖθρά σε πλήρωσον, ὅπως λούσης τὴν πάντων ἀναγέννησιν.

Τῶν Ἀποστόλων. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Εἰς πάντα κόσμον ἐρράνατε, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριον, νεφέλαι ἔμφυχοι, ἀναδειχθέντες Ἀπόστολοι, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας κατεδροσίσατε.

Ρημάτων Δείων ἡ δύναμις ὑμῶν, τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίκησε, πολλὴν δεινότητα, καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε, μωραϊνομένους γνώσει τῆς πλάνης Πάνσοφοι.

Ο Δεῖος Πουδῆς καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ Ἀρίσταρχος, Ὀνησιφόρος τε, καὶ Τυχικὸς ὁ πανάριστος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Λόγου μεγαλυνέσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Υμῶν σε μόνη Πανύμνητε, δοξάζω σε αἰεὶ Δεοδόξαστε, καὶ μακαρίζω σε, ἦν γενεαὶ μακαρίζουσι, τῶν γενεῶν Παρθένη Δεομακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα, Πνεύματος Ἁγίου δειχθεὶς ἐνδιαίτημα, τοῦ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντος, Δεοφόρε παμμάκαρ Θεόκτισε.

Λογικῆ βακτηρίᾳ σου Ὅσιε, πόα τῆς ἀσκήσεως Πάτερ ἐξέθρεψας, τὸ λογικόν σου ποιμνιον, καὶ πρὸς μάνδραν οὐράνιον ἴθυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταύσας βουλήματι, ἄλλον ἐπὶ γῆς οὐρανόν σε ἀνέδειξε, Θεογεννητορ Ἀχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
• **Ε**τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας
• σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
• Θεός με ἀνάχαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ Μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοὶ, ὑμνήσωμεν σήμερον, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι Δείας Πίστεως. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοὶ, ἱεραῖς εὐφημήσωμεν μελωδίαις, Στέφανον, Πρόχορον τε καὶ Σίλαν καὶ Νικάνορα· Τίμωνα καὶ Ἀμπλίαν καὶ Παρμενᾶν· Ἀπελλῆν τε Ἰάκωβον, Φίλιππον, Ἀρίσταρχον, καὶ Μαθίαν· Ἡρωδίωνα, Κρήσκην καὶ Φλέγοντα· Βαρνάβαν, Λέιον καὶ Ὀλυμπᾶν· Ἀνανίαν Λουκᾶν καὶ Ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιποὺς· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι Δείας Πίστεως.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων, καὶ ἐνδόξων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Τοὺς Ἑβδομήκοντ' εὐκλεεῖς Ἀποστόλους,
Καὶ ᾧδ' ὁμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν θέμις.

Ἀμφὶ τετάρτην ἄνδρας ἀγακλείας κυδαίνω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ὁ Ὅσιος Θεόκτιστος, ὁ Ἡγούμενος τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῆ χλοαυγῆ τῆς Ἐδέμ Θεοκτίστῳ,
Μοῖραν δίδως, ἄκτιστε τοῦ Θεοῦ Λόγε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Οἱ Ἅγιοι ἔξ Μάρτυρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἔξ ἀποπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ζωσίμου Μοναχοῦ, καὶ Ἀθανασίου Κομενταρησίου.

Στίχ. Ἀθανάσιος συνθανὼν τῷ Ζωσίμῳ,
Ἐνδον πέτρας ἠδιστα καὶ συζῆν ἔχει.

Ὁ ὁτός ὁ Ἅγιος Ζωσίμος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, τὴν ἔρημον μετὰ τῶν θηρίων οἰκῶν. Καὶ συσχεθεὶς Δομετιανῷ τῷ Ἀρχοντι, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήρεις τὰ ὦτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λίθνητα, πλήρη βορβόρου καυλάζοντος, ἐμβαλλεται, εἶτα κατὰ κεφαλῆς κρημάται. Καὶ παραδόξως ἐκ πάντων σωθεὶς, ἐπιφανέντος ἐν τῷ θιάτρῳ λέοντος, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ περὶ τοῦ Χριστοῦ φηγεσθαι, ἐπισπάται πρὸς τὴν πίστιν τὸν Κομενταρησίον Ἀθανάσιον. Ἀπολυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ τυράννου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἐνθα διέτριβε, γενόμενος, κατηγεὶ καὶ βαπτίζει τὸν Ἀθανάσιον· ἐνθα πέτρας διαιρεθείσας, ἅμα ὑπαισιθόντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἀπολιναρίας τῆς Συγκλητικῆς.

Στίχ. Αἴρουσιν ἐκ γῆς τὴν Ἀπολιναρίαν.

Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρανοὺς ἦν ἀξία.

Ἄβη ἡ αἰδιδίμος, κάλλει καὶ συνέσει τῶν πολλῶν διαφέρουσα, Ἀνθιμίου τοῦ ὑπὸ Λέοντος τοῦ μεγάλου χειροτονηθέντος, καὶ τὴν Ῥώμην διέπειν ἐπιτραπέντος, Συγάτηρ ὑπῆρχεν. Ἐξ ἀπαλῶν δὲ τῶν ὀνύχων τὴν παρθεναίαν ποθήσασα, νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεὸν ἐλιπάρει τυχεῖν τοῦ ποθουμένου. Καὶ λοιπὸν ἰκέτις γίνεται τοῖς γονεῦσι, τοῦ πορευθῆναι ἐν Ἱεροσολύμοις. Οἱ δὲ τοῦτο ἐπιτρέψαντες, παιδᾶς τε καὶ παιδίσκας παραλαβῶσα, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ ἱματισμὸν πολυτελῆ ἀραμηνῆ, καὶ τοὺς ἁγίους τόπους καταλαβοῦσα, πάντα δίδωκε τοῖς χρήζουσι. Καὶ προσκυνήσασα τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ τοὺς αἰκίας ἐλευθερία τιμήσασα, ἀπέλυσεν, ἕνα προσδύτην, καὶ ἕνα εὐνοῦχον κατασχούσα παρ' αὐτῆ· οὗς καὶ παραλαβοῦσα, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπορεύθη· καὶ τινα τόπον πιδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὀδοιπορίας κόπον παραμυθῆσασθαι διέγνω.

Ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐτρέπθησαν, ἡ μακαρία τῆ παρακειμένη ὕλη τῷ τόπῳ ὑπείσέρχεται, πάντων καταφρονήσασα. Χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκίειν ἔλει διαρκήσασα, ὥστε τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα ὡς δῆμα χελώνης ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν κατὰ τὸ ἔλος κωνῶπων γενέσθαι, ἐν Σκήτῃ πρὸς τοὺς ἁγίους Πατέρας ἔρχεται, Δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν εὐνοῦχον δὲ σχηματιζομένη. Ὁ δὲ θαυμαστός Μακάριος αὐτὴν προσλαβόμενος, δίδωκεν αὐτῇ κελλίον· ἐν ᾧ ἐγκλιθεῖσα, τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπεδίδου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Ὁ δὲ ταύτης πατήρ Ἀνθίμιος, καὶ ἑτέραν μὲν Συγάτηρα ἔχων, δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἐξαπίστειλεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐν Σκήτῃ Μοναχοὺς θεραπευσομένην· τὰ δὲ κατὰ τὴν μακαρίαν πάμπαν ἀπειρήκει. Οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀββᾶ Δωρόθεον τὴν δαιμονώσαν ἀπήγαγον· καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐλευθεροῦται τοῦ δαίμονος τὸ κοράσιον, καὶ παρὰ τῶν Πατέρων ὑγιὲς παραπίμπεται.

Μετὰ δὲ τινος ἡμέρας ἤρξατο τοῖς πολλοῖς ἡ Κόρη ἐγκυος καταφαινεσθαι· ὁ δὲ ταύτης πατήρ, δόξας αὐτὴν ἐγκυμονεῖν ἐκ τοῦ Ἀββᾶ Δωρόθεου, ταχυδρόμους ἐκπέμφας, τὸν Δωρόθεον ἐμπροσθεν αὐτοῦ παρεστήσατο· ἡ δὲ μακαρία, ἣτις εἶη, αὐτὴν διὰ τινῶν σημείων καταμηνύσασα, πάντας εἰς θαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐπέβαλε· καὶ μάλιστα διὰ τὸ θεραπεῖας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελφὴν αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσι συνδιατρίψασα, αὐθις πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε, μηδενὸς τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντων. Ὁ δὲ μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν, γυνὴ φανείσα, ἐξίστησεν ἅπαντας, καὶ εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ συνεκάλεσεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» **Δ**ᾶγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Καλλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεῶ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε ρεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια, τρυφῆς ὄντα χειμάρρουν Χριστέ; πῶς ὁ Πρόδρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σέ, χεῖρὶ πλαστοουργήσαντα αὐτὸν, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονηροῦ, ἐξαγαγόντα ἡμᾶς;

Ρεῖθρον Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος, πρὸς ρεῖθρα Ἰορδάνεια, πῶς ἐφίστασαι, ἀφθαρσίας νάματα ζητῶν; ποτίσαι τὸς γεύσει πονηρᾶ, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, φθόνῳ τῷ ὄφρω.

Σταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν, καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν, εὐφραινόμενοι· ποταμοὶ κροτεῖτωσαν χεῖρὶ· ἐπέφανεν ἦκει ὁ Χριστὸς, ἐν ποταμῷ τὰ τῶν βροτῶν, ἐνθάφει πταιίσματα.

Τῶν Ἀποστόλων. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνεἰκλύσατε, τῆς ἀθείας βυθῆ, Ἔθνη πολὺσπορα, σημείοις καὶ τέρασιν ἐπιστηρίζαντες, τὰ φρονήματα, τίτων σοφοὶ Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

Εμβιβάσαντες πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς θαλαττεύοντα, τῆ ἄλμῃ τῶν δυσχερῶν, σωτῆρες ἐδείχθητε, καὶ κυβερνῆται σοφοί, ἀναμελποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πάντες Εὐδοκίαν καὶ Κάρπον μακαρίσωμεν, καὶ Τυχικὸν καὶ Κηφᾶν, Ἰούστον καὶ Ἀρτεμᾶν, Ζηναῖον τε τὸν ἐνδοξόν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθηταίς, ἀναμελποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αῖσραπόμορφοι τῷ Πνεύματι γενόμενοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τοὺς κρατούμενους νυκτὶ, ἀγνοίας ἐρρύσασθε, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὠδηγήσατε, ἀναβοῶντας πάντοτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ιλαστήριον Πανάμωμε γεγένησαι, ἀμαρτανόντων αἰεὶ, τεκοῦσα ὑπερφυῶς, τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα, τὴν ἀμαρτίαν Χριστόν· ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Δακρύων προσχύσεσιν ἐναποσβέσας, παθῶν ὑπεκκαύματα, Θεόκτιστε μακάριε, θαυμαμάτων ἀνέβλυσας, ρεῖθρα αἰεὶζωα· οἷς περ ἀποπλύνονται, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, νόσοι αἰοῖδιμε.

Δαῦδ τὴν πραότητα Πάτερ ζηλώσας, ἐκτίσω τὸ ἄμεμπτον, Ἰωβ καὶ τὴν ἀπάθειαν, Γακωβ τὸ ἀπλαστον, καὶ πίστιν τῆ Ἀβραάμ, Πέτρου τὴν θερμότητα, μεθ' ὧν κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκοῦσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, Παρθένε καταργήσασαν, δεινῶν ἐπικλύσεσι, θανατωθέντα με, ζώωσον πρεσβείαις σε Ἄγνη, εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἀπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βυβλεσθαί·
» Σὺ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰ ποτάμεια ρεῖθρα μηλωτῆ ἔτεμεν, Ἐλισσαῖος τὴν χάριν, τὴν τοῦ Βαπτίσματος, προσκιαγραφῶν, ἣν Χριστὸς ἀπειργάσατο, τῆ τοῖς ἐπιθαίνων, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Υπεσήμανε πάλαι Προφήτης ἐνδοξός, τοῦ Βαπτίσματος χάριν, αἰσὶ τὰ ὕδατα, ἄγωνα τὰ πρὶν, ἐκτέλεσας πολύγονα, τοῦ ἐπιφανέντος, Θεοῦ ἡμῶν δυνάμει.

Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων δώρων πλησθήσεται, καὶ βηνὸς ἐναντίος ταπεινωθήσεται,

καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖα τραπήσεται, τῆ τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ ἐπιφανεία.

Τῶν Ἀποστόλων. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεώσαντες φρένας χερσωθείσας, ἀρότρῳ τῆ λόγου παναοίδιμοι, ταύταις τὰ σωτήρια, σπέρματα ἐσπείρατε, καὶ εὐσεβείας ἄσταχυν ἐκατοστεύοντα, ἐδρέψασθε τῶν ἀνασωθέντων, τὴν πληθύν Κυρίου, Ἀπόστολοι πανσόφως.

Επαίνοισ Ἰάκωβον ἐνθίοις, Κλεόπαν Βαρνάβαν τε καὶ Στέφανον, Νάρμισσον τὸν πάνσοφον, Μάρκον Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τιμῆσωμεν, ὡς Ἀποστόλους Χριστοῦ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φοροῦντες, πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε, φαλαγγας τοῦ δράκοντος, πάνσοφοι Ἀπόστολοι· καὶ ταύτας διολέσαντες, οὓς ἠχμαλώτευσεν, ἀνθρώπου συνελάβεσθε πίστει, καὶ τῷ ζωοδότῃ, προσήξατε Δεσπότη. Θεοτοκίον.

Θαῦμα ἐπέκεινα θαυμάτων! πῶς τίκεις καὶ μένεις παρθενεύουσα; Πάναγνε Θεόνυμφε· Λόγον γὰρ ἐγέννησας, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον· ᾧ πάντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Εν ἀκακίᾳ τὴν ζωὴν, διανύσας ἀληθῶς θεόφρον Πάτερ, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, τελειοτάτῳ νοῖ, καθεῖλες, Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεόκτιστε κραυγάζων.

Νῦν ἡ ἀξίγη τῶν ψυχῶν, ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν· ψυχῆ μου σπεῦσον, καὶ παθῶν ταῖς ἀκάνθας, ἀποτεμοῦσα καρπούς, ὠρίμους Κυρίῳ προσάγαγε, ταῖς τοῦ Θεοφόρου, εὐχαῖς διασωθείσα. Θεοτοκίον.

Απὸ πασῶν σε γενεῶν, ἐξελέξατο Χριστὸς εἰς κατοικίαν, ἐαυτῷ Θεοτόκε, ἀνακαινίζων ἡμᾶς, φθαρέντας ἐνώσει τῆ κρείττονι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔτολμα
» μᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος

» σεσάρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σε μεγαλύνομεν.

Χερσὶν ὁ πλάσας Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, ἐν
τῇ χειρὶ Προδρόμου ὑποκύπτεις ὡς ἄν-
θρωπος, ταπεινόμενος ὅπως ὑψώσης με, παλαί
ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολλύμενον· δόξα τῇ ἐνδό-
ξῳ, καὶ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ψυχῶν ἡ καθαρισὶς εὐτρεπίζεται· ὁ φωτι-
σμός, ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν.
Ἰορδάνη ποταμὲ εὐφραίνθητι· χόρευσον πᾶσα
κτίσις, γῆ τε καὶ θάλασσα, κρότησον δοξάζου-
σα Χριστὸν, τὸν ὑπεράγαθον.

Ως ὧν ἀπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα, ἔρχη
βοῶν τῷ πλήρει, ἀγιότητος δούλῳ σου,
ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατάβασιν· Ἐγγισον
βάπτισόν με· θελω πληρῶσαι γὰρ, φύσιν τῶν
βροτῶν ἁγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων· Ἄπας γηγενής.

Γασαι ἡμῶν, Χριστέ τὰ παθήματα, τῶν Ἀποστό-
λων εὐχαῖς, τῶν ἀγαπησάντων σε, καὶ κηρυ-
ξάντων ἐν πᾶσιν ἔθνεσι, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Κύριον,
Δημιουργὸν τοῦ παντός, καὶ εἰδώλων, πᾶσαν
ἀμαυρότητα, διωξάντων φωτὶ τῆ κηρύγματος.

Ωσπερ ἀστραπαὶ, τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψαν,
Λουκάς ὁμοῦ καὶ Ἑρμῆς, Μάρκος Ἀνα-
νίας τε, καὶ σὺν Μαθθαίᾳ ὁ ἱερός Ὀλυμπᾶς, καὶ
τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, σαφῶς ἐφώτισαν·
οὓς ἐν πίστει, σήμερον τιμήσωμεν, ἱεροῖς καὶ
σεπτοῖς μελωδήμασι.

Στώμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
μακαρίσωμεν, τοὺς Ἱεροκήρυκας, καὶ Δι-
δασκάλους καὶ ἀγγελόφρονας, καὶ πλουτιστὰς
σωτῆράς τε, καὶ ἀντιλήπτορας, καὶ προσάτας,
πάντων χρηματίζοντας, τῶν τιμῶντων αὐτῶν
τὰ μνημόσυνα.

Ηστραψαν φωτὶ, αὐλῷ τοῦ Πνεύματος, Ἀ-
κύλας Ἀχαιῆς, Κάρπος τε ὁ ἐνδοξος,
καὶ Φουρτουναῖος σὺν τοῖς ἐξήκοντα, καὶ ἐξ
Χριστοῦ θεράπουσι, καὶ Ἱεροῖς Μαθηταῖς, καὶ
καρδίας, πάντων καταυγάζουσι, τῇ φωσφόρῳ
αὐτῶν μνήμῃ σήμερον. Θεοτοκίον

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε,
καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον;
καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεν-
νῆτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώ-
πων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύσοις φω-
ναῖς εὐφημούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου· Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Θεοῦ κτίσις πέφυκας, Θεόκτιστε ἀνόθευτος,
μὴ νοθεύσας ψυχῆς σου τὸ κάλλος Ὅσιε,

τῶν ἀμαρτημάτων κηλῖσιν, ἀλλὰ σαυτὸν, ὅλον
ὠραίσας; καλῶν ἐπιδόσει· διὰ τοῦτό σε γε-
ραίρομεν.

Αρεταῖς κοσμούμενος, ἀγάπη λαμπρυνόμε-
νος, τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις κατασραπτό-
μενος, πρὸς τῆς σοῦς μετέβης Πατέρας, Πάτερ
σοφέ, ἐν πίστιν γῆρα, σῖτος ὡσπερ ὠριμος, θη-
σαυροῖς θείοις τηρούμενος.

Η ποιμήν σου σήμερον, χορεύει ἐορτάζουσα,
ἠ φωτοφόρον τὴν μνήμην τῆς σῆς κοιμήσεως·
ἦν ἐπευλογεῖν οὐρανόθεν, καὶ μετασταῖς, μὴ λί-
πης τρισμάκαρ, Θεῷ παριστάμενος, σὺν Ἀγγέ-
λοις Παμμακάριστέ. Θεοτοκίον.

Ζωνὴν ἡ κηύσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν,
νεκρωθεῖσαν Παρθένε τοῖς παραπτώμασι,
ζώωσον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, ὡς συμπαθῆς, ὡς
μόνη προσάτις, τῶν καταφευγόντων σοῦ, ἐν τῇ
σκέπῃ Παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλαῖον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Καταλιπόντες κόσμον, οἱ Ἑβδομήκοντα Λό-
γε, σοὶ μαθητεύονται πόθῳ, τῷ Λόγῳ καὶ
Διδασκάλῳ, τῆς ἀγνώστιας τὸν κόσμον, ἀποκα-
θαίροντες πίστει. Προσόρτιον, ὁμοῖον.

Ο ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, πρὸ τῶν αἰώνων
γεννηθεῖς, Υἱὸς καὶ σὰρκα φορέσας, ὑ-
περφωδὸς ἐκ Γυναικὸς, προέρχεται βαπτισθῆ-
ναι, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψαλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ο ἢ περ ἡ φωνή, τοῦ βοῶντος προετύπου,
ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἐν τοῖς ρεῖθροις Ἰορδα-
νου, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔφη· Δεῦρο πλύνόν με
ὑδάσι, βάπτισόν με νῦν συγκαταβάνα· τὸν
γὰρ Ἀδὰμ ἐκπλῦναι ἦλθον, τῆ πρὶν πτώματος.
Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Υψος οὐρανοῦ, οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω· ἀστρῶν
ἀριθμὸν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω· καὶ πῶς
τῆς κορυφῆς σου, τῷ Δεσπότη ὁ Πρόδρομος,
ἀφομαι χειρὶ; πῶς δὲ βάπτισω, τὸν φέροντα
δρακὶ τὴν κτίσιν; διὸ κράζω σοὶ· Εὐλογημένος
ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σύνθηρονος Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ὑπεάρχων,
ταῖς ἀγγελικαῖς στρατιαῖς δορυφοροῦμαι·
ἀλλὰ σμικρῷ σπηλαιῷ, ἐξενίσθητι τικτόμενος,

ἐν τῇ Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγγνίαν· διὸ καὶ νῦν τὴν δεξιάν σου, ἐμοὶ δάνεισον, ἵνα καὶ πλύνω ἐν ἐμοί, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα (*).

Εκλυσας ποτέ, ἀμαρτίας ἐπὶ Νῶε, λόγῳ διασχῶν, καταρράκτας οὐρανόους· καὶ πῶς σε Ἰορδάνης, κατιδὼν ὑποστήσεται; ἦδη γὰρ τὸ ρεῖθρον ἀνασρέφει· ἐπέγνω σε ἡ κτίσις πᾶσα· ἀγῶ κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ινα πληρωθῇ, τοῦ Πατρὸς ἡ εὐδοκία, ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν. Ὁ ἕρανόσ μου θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον· σοὶ δὲ τὸν αἰχένα ὑποκλίνω· ἐν τούτῳ γὰρ παρεγενόμην· ἐμὲ βάπτισον, καὶ ἐν ἐμοί τὰ τῶν βροτῶν, καθαίρονται πταίσματα.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σὺ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ στυλῆ καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν, καὶ δροσίζων ἐν ἐρήμῳ· σὺ ὁ δεσπόζων πάντων, ὁ τῇ φύσει ἀνέκφραστος, δούλου τὴν μορφήν πῶς ἐνεδύσω; ἢ ψαύσω σε πυρὸς ὁ χόρτος· αὐτὸς με βάπτισον· ἐγὼ γὰρ χρήζω ὑπὸ σοῦ, καθάρσιον δεῖξασθαι.

Ἀποστίχου, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ωφθη τὸ πατρικόν, Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ρεῖθροις, Βαπτίσματι καθαίρον, τὸν ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ηλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ρυφθῆναι, καὶ ἄσαι προεόρτια.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, σωτήριον ἀνθρώποις, λυτῆριον δωρεῖται, ψυχῶν καθαίρων ρύπον, πυρὶ τῷ τοῦ Βαπτίσματος (**).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἐκ τοῦ χειρογράφου μεταγραφέν, διασώζει σὲ μόνον τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Προδρόμου διάλογον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον τῆς ἀκροστιχίδος στοιχεῖον Σ. Ἀφησθήθη δὲ τὸ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναιαῖς πρότερον, Ἐφθασε Χριστὸς, κελ.

(**) Καὶ τὰ τέσσαρα ταῦτα Προσόμοια, μετὰ τῶν τριῶν ὁμοίων αὐτοῖς, τῶν κατὰ τὴν αὐριον ἐν τοῖς τῶν Αἰώνων Ἀποστίχοις ψαλλομένων, φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ἡ δὲ Ἰωσήφ· ἀτάκτως ὁμοῦ εἰσι μεμερισμένα, καὶ ἑλλειπῆ.

Τῆ Ε. τοῦ Αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωνᾶν καὶ Θεόπεμπτου, τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν· τοῖς Χριστῷ γὰρ δόγμασι παιδευομένοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον, λαμπρῶς καταργήσαντες, τῇ ἀγίᾳ καὶ σεπτῇ, εὐσεβῶς λελατρεύκασιν, ἓνα Κύριον, καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου τῶν τυράννων, εὐθαρσῶς ὁμολογοῦντες, καὶ στεφανούμενοι ἀνώθεν.

Τὸ τῆ βίβη χαμαίζηλον, καὶ τρυφῆς τὴν εὐπαιδείαν, καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν Πανεύφημοι, καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὠραῖῳ φλεγόμενοι· καὶ προσήχητε, ὡς ἠδύπνοα ῥόδα· καὶ τῷ στέφει, τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας, δεοσθενῶς συνεστέφητε.

Οὶ τὸν κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμιοι ὤφθητε, πρωτοτόκων Ἐκκλησία, συνήφητε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συναδέτετε, ὠδὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνώπιῳ τῷ Θεῷ, παρεστώτες ἐνώπιοι· καὶ τὴν ἀθεσμον, τῶν εἰδωλῶν ἀπάτην καθελόντες, τῶν Τυράννων τὴν μακίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὁσίας,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανόων ταγματῶν.

Τὸ εὐκλεές τῶν Πατέρων ὄντως ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου, ἐπεθύμησας· ὄθεν, ἐκστάσα τῶν ἠδέων, σῶμα τὸ σόν, πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας· καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβάς, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Οὐ τὸν Ἰὼβ συγχωρήσας τῷ ἐξαιτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θείων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε, τὸ σῶμα πάσχειν βίᾳ τοῦ πονηροῦ· ὄθεν σὺ κατασχύνασα, τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστὴν, τῷ τῆς νίκης στέφει ἔστεφαι.

Τὸ τοῦ νυμφίου ὠραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριστῷ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ βεληθεῖσα, πάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν ἀγαθῶν, διαπόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας· ὄθεν νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Ετοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ πα-
ραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι
ὑπὸ Ἰωάννη, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κε-
φαλαίς, συνθλάσῃ τῇ Θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς
σοῖς· ἀγάλλῃ ἢ ἔρημος Ἰορδάνη· τὰ ὄρη σκιρ-
τήσατε εὐφροσύνη· ἦκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ,
ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον,
ὡς Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδὸς τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.
Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγαλλε-
σθε· ὁ χειμάρρως, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ,
βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας,
καὶ ἀναβλύζει θείαν ἄφρσιν.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φωτὸς ὢν χορηγὸς Ἰησοῦς, μὴ χηρίζων βα-
πτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνη ταῖς
ροαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βουλόμενος· ἐν
πίστει, τούτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφὴν, προέρχῃ
βαπτισθῆναι Χριστέ, ὑπὸ δὴλυ, Ἰορδάνη
ταῖς ροαῖς, λυτρώμενος δουλείας, τῆς παλαιᾶ ἀ-
μαρτίας, καὶ ἀγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Αγαλλιάσθω ἢ ἔρημος τῷ Ἰορδάνη, καὶ ἀν-
δείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκη-
σθη ἐν αὐτῇ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τῷ Κυρίῳ·
ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας
ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζε-
ται ὑπὸ δὴλυ· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλῆσια
δώρα χαριζόμενος· Ἦκουσεν Εὐα, Ἐν λύπαις
τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἠκουσεν ἢ Παρθένος, Χαῖρε
Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλσος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Απεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς,
τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡ-
λιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν·
καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρα, εἰς τύ-
πον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν
ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν· Χρι-
στὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, Κανῶν· οὐ ἢ ἀκροσιγίς,
ἀνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν τεσσαρῶν πρώτων Ὁδῶν.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλω μεγά :

Ὁδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα παλαι,
διώκτην τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖ-
δρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν
καθαίρμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρσιν· ἐνδό-
ξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέμ, φωτῶνυμον ὕμνον, καὶ προσόρ-
τιον, ὠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ θείῳ Θεοφα-
νεῖσι, μυστικῶς ἀναγεννῶντί με, καὶ πρὸς τὴν
λαμπρότητα, τὴν θείαν ἐπανάγοντι.

Ανω πρὸ αἰῶνων, καὶ κάτω προσφάτως,
ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ
περίγεια Σῶτερ, κατεπλήττοντο θεώμενα, καὶ
τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμνουں συγκατάβασιν.

Ινα σε τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, σαυ-
τὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς·
νῦν δὲ παλάμη τοῦ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν
δουλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρσιν
δωρούμενος.

Ὁδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἐδράσαντα πᾶσαν τὴν
γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, σαρ-
κὶ κρυπτόμενον νάμασι, θάμβει πολλῷ συν-
είχετο, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε
κραυγάζουσα.

Σύμβολα πρὶν Προφήταις, παρέδειξας τῆς
σῆς Θεοφανείας· νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα,
ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, ἐπιφανεῖς μυστήρια,
ἀνθρώποις σήμερον, νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

Ηπλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς κῶτα μετὰ
τρόμου, τῷ δεῖξασθαι τὸν Κτίστην, σωμα-
τικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας ἀγιάζοντα,
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σε Κύριε κραυγάζοντας.

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ Βάπτισμα
παρέχει, Χριστὸς τοῖς αἰσθομένοις, αὐτῷ
τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε φιλόθρωπε.

Ὁδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σε ἔλευσιν, προ-
τῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Εἰς
θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ,
ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσοντας.

Επιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιάσθη ἢ γῆ,
ὕδατα εὐλογήθη, ὁ οὐρανὸς πεφωτισται·
γένος δὲ βροτῶν, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἐχθρῶ
λελύτρωται.

Ρήματι θείῳ νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρήμου
μαλεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων· Μετανοεῖτε
ἡγγικεν, ἢ τῶν Οὐρανῶν, Βασιλεία καλοῦσα
πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ :

Ο μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς ξηρὰν καὶ πηγάς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας, πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον, πυρὶ τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» συμπαθῶς-γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδῶν
» ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκράυγαζεν·
» Οἱ πεφωτισμένοι ἦκατε λούσασθε, καὶ δι' ὑ-
» δατος Θεοῦ καὶ Πνεύματος σαφῶς, καὶ ψυ-
» χὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἀδὰμ χρηματί-
σας ὁ Πλάσης, ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι καὶ
ὑδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, καὶ ἀνάπλα-
σιν θουμασῆν, δίχα συντριψέως, καὶ χωνευτη-
ρίων, Βαπτίσματι θουρῶν καινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχᾶς, καινοποιεῖς, διὰ
δὲ τοῦ ὑδατος, ἀγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύν-
θετον, ζῶν ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον· τῷ
διπλῷ γὰρ τὰ συγγενῆ, χρησίμως φάρμακα
σοφῆ προμηθεία, προσάγεις ὡς ἰατρός, σωμα-
των καὶ τῶν ψυχῶν.

Εξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Πα-
τρὸς πρὸ αἰώνων, πρὸς τὸν ἐκ Στείρας
παραγέγονας, ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα·
ἀλλ' ἐξ ὑδατος μυστικῶς διὰ τοῦ Πνεύματος
ἀπειργάσω Σῶτερ, πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν
πρὶν ἄγονον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' ἔκατεσχέθη, φόβῳ ὁ θείος
» Βαπτιστής· εἰ γὰρ καὶ συνεσάλη, προσεγ-
» γίσει τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλὰ ἀκούσας, Ἄ-
» φες ἄρτι, ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς
» δούλος, Θεῖας τε ἄνωθεν, μαρτυρούσης φωνῆς,
» ἤκουσεν Υἱὸν τὸν προαιώνιον.

Απεγράψης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης, Καίσαρος
θεσμοῖς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ τῆς δου-
λείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, ἐκὼν ὑπεί-
κεις, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, ἀλλὰ νόμῳ τῷ
τῆς ἀμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς ἠλευθέ-
ρωσας νῦν, καὶ υἰοθεσίας κατηξίωσας.

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον, φύσει πε-
φυκῶς Βασιλεύς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα,
ἐκ φυλῆς Δαυὶδ τεχθεὶς τὸν θρόνον, τῆς βασι-
λείας Σῶτερ τούτου ἔλαβες, ἀλλ' αἰδῖον ἔχεις τὸ
κράτος, συμβασιλεύων Πατρὶ, πρὸ αἰώνων αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ τοῦ κόσμου Ἄρχων, καὶ τῶν
ἐν τοῖς ὑδασι, πάλαι προσηγορεύθη· ἀλλ'
ἐμπνίγεται τῇ σῇ καθάρσει, καὶ καθαιρεῖται,

ὡς τῇ λίμνῃ πρὶν Λεγεῶν· τῶν χειρῶν δέ σου
Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτοῦ, κρα-
ταιᾶ σου χειρὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**φραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμε-
» νος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
» κλίνει κορυφὴν, καὶ αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ
» τοῦ δούλου, καθαίρων τοὺς βοῶντας· Λυτρω-
» τὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τέμνεται ρεῖθρον, πρὶν μηλωτῇ Ἰορδάνειον,
προτυπούση Βάπτισμα τὸ σὸν, δι' οὗ τῶν
παθῶν, ρήγγυται χιτώνιον· καὶ ἀφθαρσίας ἐν-
δυμα αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι· Χριστέ ὁ Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Ολθιον ρεῖθρον· εἰ· ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενον,
βαπτισθέντα τὸν Δημιουργόν, δέδεικται
πηγῇ, ζωηφόρου νάματος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν θείαν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες,
καταδύσει ὑδατος τριττῇ, ἐν τῷ Βαπτισμῷ
Χριστῷ συνθαπτόμεθα, τῇ τριήμερῳ ἐγέρσει κοι-
νωνοῦντες, καὶ βοῶντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ.

Μία ἡ χάρις, Πατὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύμα-
τος, τελειοῦσα τοὺς τὴν δωρεάν, ζέργοντας
πιστῶς, τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, υἰοθεσίας λα-
βόντας ἐξουσίαν, τοῦ βῆαν· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθῆ-
» τωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ
» ὑδῶρ περιβάλλεται, ὁ φλέξας ὑδασι πρὶν, Δι-
» καίου θυσίαν παραδόξως· ὃν Παῖδες εὐλο-
» γεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύτρωσιν ἔρχεται Χριστὸς, διὰ Βαπτίσμα-
τος, παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς· ἐν τούτῳ
τὸν Ἀδὰμ καθαίρει γὰρ, τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ,
τὸν ρίψαντα Ἰύραννον αἰσχύνει, τοὺς οὐρανοὺς
ἀνοίγει, Πνεῦμα Θεῖον καθέλκει, καὶ τῆς ἀφ-
θαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπαυται πλάνη τοῦ ἐχθροῦ· φωνὴ βοῶν-
τος γὰρ, ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδὸν, Κυρίου κρά-
ζει εὐτρεπίσατε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ,
εὐθείας ποιήσατε προστάττει· φάραγξ ἡ τα-
πεινὴ γὰρ, φύσις βροτῶν ὑψοῦται· ὄρος καὶ
βουνὸς δὲ, δυσμενῶν ταπεινοῦνται.

Ω παραδόξων δωρεῶν! ὦ θείας χάριτος, καὶ
ἀφράξου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὑδατι καθαίρει
με, πυρὶ φωτίζει με, καὶ Πνεύματι θείῳ τελειοῖ
με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, νῦν ἐν τῷ Ἰορ-
δάνῃ, τὴν ἐμὴν φορέσας, φύσιν ἀναμαρτήτως.

Ὦδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνωσεως βρά-
χαις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπεύθυνοι
κακῶν· ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθω-
μεν, τῷ καθαίροντι πάντα, ὡς μόνω καθαρῷ,
καὶ δίδοντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σε τόκῳ, τὸ πρὶν ἐκ τῆς Παρ-
θένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμαστώθης, Λόγε τῆ
Θεοῦ· νῦν δὲ μεγαλύνῃ, μέγα Μυστήριον, ἐκ-
τελῶν παραδόξως, μεθέξει τῇ σεπτῇ, Κολυμ-
βήθραν πολύτεκνον Δεῖψ Πνεύματι.

Ἦ ἡγιασθή Γενήσει, τῇ ἀγία σε Λόγε, διη-
γυμένων οὐρανῶν, σὺν ἄστροις δόξαν σὴν·
νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλόγηται, σὲ σαρκί
βαπτισθέντος, καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν
πρὶν ἐπανῆλθεν αὐθις εὐγένειαν.

Ἀγαλλιάσθω Ἦ πᾶσα· Οὐρανὸς εὐφραινέ-
σθω· Κόσμος σκιρτάτω· Ποταμοί, κροτεῖ-
τωσαν χειρὶ· αἱ Πηγαὶ καὶ Λίμναι, Ἄβυσσοι
Θάλασσαι, συγχαίρέτωσαν· ἦκει Χριστὸς γάρ
τὸν Ἄδამ, ἐκκαθάραι καὶ σῶσαι Δεῖψ Βα-
πτίσματι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνου ποταμέ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ, ὁ
πάντων Ποιητὴς, παραγίνεται Δέλων, τὸ
Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου· ὡς εὐ-
σπλαγχνος· τέρπευ χόρευε, Ἄδამ καὶ Εὐὰ προ-
μῆτορ· ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων,
Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων,
προέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι,
ποτίσαι βουλόμενος, ἀφθαρσίας με νάματα· ὃν
θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς τὴν χειρά μου,
τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα,
καὶ πρὸς τὸ Βάπτισμα παραγεγόμενον,
καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμε-
νον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον,
καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνω-
μεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Δόξα Χριστέ
τῇ ἐπιφανείᾳ σου. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἄδამ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὐσπλαγχνε,
κατασολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρ-
κί, ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ· ὃ Δαύματος παραδόξῃ!
πῶς σε ὑποδέξεται, ὑδῶρ Δέσποτα Κύριε, ὑδασι

στεγάζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται; ὑμνούμεν
Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.

Κανόνες τρεῖς. Ὁ Προεόρτιος εἰς ε'. τῆς Ὁ-
σίας, καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς ἡ.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Χριστὸς γεννᾶται.

Πικρᾶς δουλείας ῥυθθεῖς Ἰσραὴλ, τὴν ἄ-
βατον διήλθεν ὡς ἡπειρον· ἐχθρὸν δὲ
ὄρων ποντούμενον, ὑμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ἄδει
Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίον ὑψηλῷ·
Ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς
πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς
ἡμῶν ἐν ὑδασι, Δάπτει νῦν ἀμαρτίας, ὡς ἀγα-
θός· ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· Ὅτι
δεδόξασται.

Ρανάτωσαν εὐφραινόμενα, νεφέλαι εὐφροσύ-
νην αἰώνιον· Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται,
νάμασιν Ἰορδάνη, τῆς ποταμῆς, τῶν ἀμαρτημά-
των, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται· ἰδοὺ ὁ ἰλασμὸς ἀ-
ναδείκνυται· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμ-
ψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, Δείας αὐγαῖς· τοῦτον
διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

Κανὼν τῆς Ὁσίας, Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στέψαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημαι,
σοὶ πεποιθῶς ὁ ἄμουσος, καὶ ὄλος ἀνα-
γνος· ἀλλὰ δίδε μοι λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας,
σαῖς παρακλήσεσιν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς Δεῖον ὕψος ἐπάρασα,
καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπο-
λαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἀπάντων ἀπα-
νέστης, τῶν προσηκόντων σοί.

Νοῦν πρὸς Θεὸν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον,
σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ χαμαίζη-
λα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα,
βαρεῖαν εὐκλειαν. Θεοτοκίον.

Μείνας ὁ ἦν, καὶ σαρκωθεῖς ἐκ νηδύος σου,
ὁ ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ
χοῶς γεγονόσι, ῥυσάμενος πταισμάτων, Θεο-
γεννήτρια.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, Ἦχος βαρύς.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἐορτάσωμεν τὴν
ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν
ῥοαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ τῆς Πίστεως
στερροὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας,
ὀπλισάμενοι στερρώς, ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Ο ασεβής διώκτης, και της Πίστεως Χριστού αλλότριος, κατά των Άθλοφόρων, εμμανείς ο δυσσεβής, πίστει κατήρηται.

Θεοτοκίον.

Τήν ποιμήνην ἦν ἐκτίσω, Θεογεννήτρια ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωπούσα τὸν Σωτήρα, και Θεὸν ἡμῶν.

ᾨδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς, Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

» **Μ**ὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, και τῷ πλούτῳ καυχᾶσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει τῷ Κυρίῳ, ὀρθοδόξως κραυγαῖζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ και μέλπων αἰεὶ. Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριζόν με Δέσποτα.

Ο πρὸ τῶν αἰῶνων, συνεδρεύων Πατρὶ και τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθεὶς καθὼς αἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Υδατι ἐνθάψαι, ταῖς ἡμῶν ἀμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρείθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, και ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Υμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδαμ τοῦ προπάτορος ἀπογυμῆσαι ἐκουσίως, και ῥαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδατι, τὰ ὑπερῶα στεγαῖζων Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

Τῆς Ὁσίας. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Εφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως, ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειραῖζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου και θείας σὺ ἡρετίσω, τὴν πλατείαν καταπτύσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ζεούσης παρεῖās τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει και πόνους τῆς ἐγκρατείας· και τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρύων κρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σῆ Πανάμωμε, τὴν σάρκα, τοῦ ρύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρύπτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Τῶν Μαρτύρων. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τῆς εὐσεβείας και τῆς πίστεως τοὺς προστατάς, τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημῶμεν, Θεόπεμπτον και Θεωνᾶν τὸν αἰαδιμον.

Καίων και τύπος και ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἁγίων γεγόνασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἀθλήσιν.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ Μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον· Χριστιανοὶ ἐσμεν ἅπαντες.

Θεοτοκίον.

Ετέθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς νυδόκησας φιλήνθρωπε, και τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, και ἐπλάτυνθη ἐπ' ἐχθροῦς μου τὸ στόμα μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάνταρχον Λόγον.

Ασκητῶν ὑπερβάσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, και τῆς κρείττονος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι· ὅτι κατ' ἀνδρας τὴν σκληραὶν, διοδεύσασα ὁδὸν, νενίκηκας τὰ παρόντα, και Ἄγγελοις καθωμοιωθῆς, και νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεόπεμπτος ὄφθεις, Ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς, Ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προστάγματος, παρακούσας αἰκίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν· Σέβω μό ὦν, τὸν ἐνθάψαντα, τοῦ Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, βροτῶν παραπτώματα. Και νῦν, Προεόρτιον, ὁμοιον.

Ο μέγας ἕτος, πρὸς ποταμια ρείθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θείος Προδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω με, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἦν τρέμει τὰ σύμπαντα;

ᾨδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ακήκος παλαὶ Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμασίος, τὴν αἰκοὴν και φόβῳ ἐκραζεν· Ἀπὸ Θαυμαῖν ὁ Θεός, ἦξει και ὁ Ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τῆ σῶσαι σου τοὺς Χριστούς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υδωρ ἀπαντήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς ἀληθῶς, ξηράναι τὰ θολερά, ἀπιστίας ὕδατα, και τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελωδῶσιν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἡ τῶν ἀνθρώπων· νῦν ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνη ναίμασι, λύων

τόν αὐχμὸν τῆς ἀμαρτίας· ὡς μελωδοῦμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βωῶντος φωνῇ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε, ταῖς διανοίαις, Ἐτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῶ, ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως βαπτισμῶ ἀναχωνεύση, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Τῆς Ὁσίας. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Σὺ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, ταῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ὀράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα σαυτὴν, μετέσχες θείας ὠραιότητος.

Υπέμεινας, ὡς Ἰωβ τὴν τοῦ σώματος κῆκωσιν, οὐ προήκας λόγιον, τὴν τελευταίαν ἐπισπώμενον· χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δέ, εἴξασα, θείαν ἀπήρας πρὸς κατοίκησιν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλοῦτον καὶ ἀδάπανον· μεθ' οὗ τῆς ἀνωθεν δόξης ὠφθης μέτοχος. Θεοτοκίον.

Οτόκος σε, τὸν Ἀδάμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο· φθορᾶς βροτεργατίδος, ἀνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον, γέγονεν ἡ σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, Κόρη λύτρωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πᾶσαν ἠρδευσαν τὴν οἰκουμένην, λόγοις ἐν-θέοις, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, καὶ πλάνην κατήγησαν.

Πλοῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ὄντως οἱ Ἀθλοφόροι· πλοῦτον δόξαν καὶ λαμπρότητα, τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

Θωρακισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὄπλῳ, τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, Ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θεὸς ὢν εἰρήνης.

» **Τ**ὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμπσον Χριστέ,
» ταῖς καρδίαις τῶν πιστεῖ ὑμνοῦντων σε,
» εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν·
» ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν,
» τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμεν σε
» φιλόνηρωπε.

Εἰρήνης ὑπάρχων, Χριστέ Βασιλεὺς, τὸ τῆς ἐχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ἀμοιῳμάτι, φανείς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελευόμενος.

Δρακόντων τὰς κάρκας, συντρίψαι Χριστὸς, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ· Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Εδῆλου Προφήτης, τὴν χάριν ποτέ, τοῦ Βαπτίσματος Θεῶ ἐν Πνεύματι, πατάξας Ἰορδάνεια, τὰ ρεῖθρα μηλωτῆ· ἄτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντα, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἀγνοίᾳ πνεύμασι, Λόγου σοφῆ· ἐφαίδρυνας σὺ γὰρ, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε.

Σάρκα ἐνέκρωσας, φονισσομένην φυσικῆ χάριτι, πόνοις πολλοῖς, φαίδρύνουσα μάλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαίδρῶς καταλαίμπουσαν.

Υλὴν τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σὺ, τανῦν τοῖς αἰῶσι, αἰῶλως ἀληθῶς, Ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα. Θεοτοκίον.

Κάρκας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν Πάναγνε, ρεῖθροις τανῦν, τῶν ἐμφωλευσάντων, δρακόντων ὁ τεχθεῖς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σπορᾶς ὄντως ἀνευθεν.

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε.

Οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως ὀπλίται, ταῖς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων, νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντο.

Οὐ θωπεῖα, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γηίνων, ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίσεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν Ἀθλητῶν· διὸ καὶ ἀγαλλεσθε.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' Ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἰλασμόν, τοῖς πιστεῖ ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτὸν, σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Σπλάγγνων Ἰωνᾶν.

» **Ο**λος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ
» κῆτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὡς πρὶν Ἰωνᾶν,
» καὶ πιστεῖ τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι· ὅπως
» ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι διώσωσαι.

Σπλάγχνα οίκτιρμών, Χριστός ένδεικνύμενος, έν δουλου μορφῇ ό άναλλοίωτος, παραγίνεταί, πρός τόν δουλον αίτούμενος Βάπτισμα, τῆς δουλείας άφαρπαζών τό ανθρώπινον· ούπερ έκπλαγείς τήν έλευσιν, δειλιᾶ καί τῷ φόβῳ συστελλεται.

Πῶς σε ποταμοῦ, ροαί ύποδέξονται, τό άξεκτον πῦρ νῦν άφικόμενον; πῶς τήν γύμνωσιν, έπουράνιοι βλέψωσιν Ἄγγελοι; πῶς τήν χεῖρα Ἰωάννης έπεκτείνῃ σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, τῷ αὐτόν από γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχῆ, φυγοῦσα εδῆλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θείαν διάθασιν· ἦν εἰργάσατο, ποταμῷ τῇ σαρκί άφικόμενος, ό εκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα· τοῦτον, ὡς Θεόν δοξάσωμεν, τήν ἡμῶν συντριβήν άναπλάσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ἐν άβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πάσαν τήν άπόλαυσιν άπεσκαράκισας, τῶν σαρκικῶν όρέξεων· τῶν καλῶν γάρ έτρῶθης τῷ ἔρωτι.

Ηστραφέ σου φωσφόρου τήν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τήν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, Μοναχῶν Ἀσκητῶν έγκαλλώπισμα.

Τό σεμνόν τῆς άγνείας έτήρησας, στέργουσα τόν θαλαμον τόν αδιάφθορον· τοῦ γάρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, έπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοκίον.

Γνα δόξης πλησθῶμεν ελῆλυθεν, άδοξον εἰς άνθρωπον δόξης ό Κύριος· ὡς γάρ βροτός ρυπτόμενος, σός Υἱός τούς άνθρώπους έδόξασεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Ἰωάνης εκ κοιτίας.

Κατήργησαν τῶν ειδῶλων τήν πλάνην, οἱ Μάρτυρες έν σαδίῳ άθλῶντες, καί άσέβειαν πάσαν, έξηφάνισαν εκ γῆς, τῇ άθλήσει αὐτῶν.

Παρέστηεν ό έχθρός καί διώκτης, τῆς πίσεως τούς αὐτοῦ ύπηρέτας, ξιφήρεις ὡσπερ ἄρνας, άνελεῖν ὑμᾶς πικρῶς, Μάρτυρες ένδοξοι.

Ος εἶδετε ό χορός τῶν Ἀγίων, τούς τυράννοους ένωπλισμένους τῷ ξίφει, άδειλάνδρωσ έβοᾶτε· Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, πέλομεν ὡ δικαστά.

Θεοτοκίον.

Ον έτεκες Θεοτόκε άνερμήνευτως, Θεόν ἡμῶν δυσωποῦσα μή παύση, ρυσθῆναι εκ κινδύνων, τούς ὑμνοῦντάς σε Ἀγνή άειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Ἰωάνης εκ κοιτίας ἄδου έβοᾶ· Ἀνάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου· ἡμεῖς δε σοι βῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, έλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ό Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ έκβοᾶ· Μη δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γάρ ἦκω, Ἀδάμ τόν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Οὐκ άπαιτῶ σε, Βαπτισά, τούς ὄρους ύπερβῆναι· οὐ λέγω σοι, Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς άνόμοις, καί παραινεῖς άμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καί προσδοκῶν τά από τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γάρ δια τούτων αξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καί γάρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· εκείνων μὲν οὐδεῖς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' έν τύποις καί έν σκιαῖς καί ένυπνίοις· σὺ δε, επί σου ἰστάμενον κατά γνώμην· σῶσαι γάρ ἦκω Ἀδάμ τόν πρωτόπλαστον.

Συναξάριον.

Τῆ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτου καί Θεωνᾶ.

Στίχοι.

Ὅπως τελευτᾶ Θεοπέμπτος, εἰπάτω.

Ἀθλῶν τελευτῶ, τήν κάραν τμηθεῖς ξίφει.

Ἐθεντό μ', εκραύγαζε τό Φαλτηρίου,

Λάικῳ, Θεωνᾶς Μάρτυς, έν κατωτάτῳ.

Πέμπτη εκ ξίφεος λίπε τόν δε βίον Θεοπέμπτος.

Οὗτος ό Ἅγιος Μάρτυς Θεοπέμπτος Ἐπίσκοπος ἦν, επί Διοκλητιανοῦ τῆ βασιλείας, έν τῷ παρ αὐτῆ κινήντι διωγμῷ, πρώτος τόν Χριστόν Θεόν ὁμολογήσας, καί τό στέφος άναδησάμενος. Σοχηθεῖς γάρ, καί προσαχθεῖς τῷ Βασιλεῖ, καί στηλιτεύσας τήν πλάνην αὐτοῦ, έν κλισίῳ πυρός έμβάλλεται, καί σῶος εκείθεν έξέρχεται. Εἶτα τόν ὀφθαλμόν έξορύττεται. Καί μετά ταῦτα δολιχτήρια φάρμακα πεποκῶς, ὡς άπήμαντος εκ τούτων διέμεινεν, επισπάται πρός τήν εἰς Χριστόν πίστιν τόν ταῦτα κεράσαντα μάγον, οὕτω καλούμενον Θεωνᾶν. Καί ἔτερα δέ τινα πρός τούτοις παθῶν, άπετμήθη τήν κεφαλήν. Ὁ δε Θεωνᾶς, ὀρύγματος γενομένου, έν αὐτῷ βληθεῖς, καί πολλήν άνωθεν έπιφορηθεῖσαν γῆν κατά τῆς κεφαλῆς δεξάμενος, πρός Κύριον έξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Συγκλητικῆς.

Στίχ. Συγκλητικῆ λιποῦσα δουλείαν βίου,

Κλητοῖς Θεοῦ σύκεστι δούλοις έν πόλῳ.

Αὕτη γένους ὑπῆρχε περιφανούς, πλούτῳ καί εὐσεβείᾳ τό επίσημον έχοντος. Δια δέ τήν επανθοῦσαν αὐτῇ ὄραν, καί τήν τῶν χρημάτων περιουσίαν, πολλῶν αγαθήσθαι πρός γάμον αὐτήν βουλομένων, τῷ πρός Κύριον μάλλον πόθῳ επέτεινεν έαυτήν. Ὄθεν τελείως τῶν φροντίδων τοῦ βίου μεθίσταται, καί τήν σπουδήν ὅλην πρός άσκησιν άρετῆς καί έπίδοσιν τρέπει. Καταβαλοῦσα δέ τόν ανταγωνιστήν πολέμιον, καί πρό τῆς τοῦ σώματος διαζώσεως τῷ νῷ πρός Θεόν εκδημῶσασα, επί τιλαί τοῦ βίου παρα τοῦ πειραζόντος έξαιτεῖται· κατά γάρ τόν μέγαν Ἰωβ, δεινοῖς τοῦ σώματος νεσθήμασιν ὀμιλήσασα, καί κληγαῖς

και μάλωψιν, ὑφ' ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ἐγδοκονταστῆς ἦδη γενομένη, και τοῦ τόνου τῆς ἀρετῆς μὴ δ' ὀτιοῦν καθυφέισα, ἐν ἀθλητικοῖς πόνοις πρὸς Κυρίου ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ.

Στίχ. Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμπας μέγα,
Λαμπρῶς μετασταῖς, και μέγα πλουτεῖ κλέος.

Οὗτος εἶλκε τὸ γένος ἐκ τῆς περιβοήτου τῶν Κρητῶν νήσου· πατέρες δὲ αὐτῷ εὐσεβίσταται, Θεοφάνης και Γουλιανὴ προσαγορευόμενοι. Διατρίψας δὲ χρόνον ἰκανὸν ἐν τοῖς μαθήμασι, παραινῶν ὑπὸ τῶν γονεῶν τὰ δριμύματα ἐκελεύετο. Και ποτε Δεῖω ζῆλῳ πυρωθεῖς, τῆς ἐνεγκαιμένης ἀπάρας, ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν ἔρχεται· καθεῖσε χρόνον οὐκ ἕλιγον ἐνδιατρίψας, ἄρτῳ βραχυτάτῳ και ὕδατι διέζη. Τῷ δὲ εἰκοστῷ ἔκτῳ χρόνῳ τῆς ὄλικας αὐτοῦ, ὅτε και Λεῶν ὁ Εἰκονομάχος τὸ ζῆν ἀπέρρηξε, και τὸ ὀρθόδοξον ἰπαρρῆσιόασατο, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, πάντα τόπον ἁγίου προσκυνῆσαι γλιχόμενος. Ὅποσα δὲ δεινά παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν και Ἑβραίων ἐφ' ὄλοις δώδεκα ἔτεσιν ὑπέμεινε, ἀδυνατοῦ γραφῆ παραδοῦναι, χρωμένους τῇ συμτομίᾳ. Εἶτα ἐκείθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν Ῥώμην· και τοῦ Ἀγγελικῆς τοῦ σὺν σχήματος, ἦν δαμάζων τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον τῇ ἐγκρατεῖᾳ.

Ἐπὶ δὲ τὴν Βασιλείαν, μετὰ τὴν τελευταίην Σταυρακίαν, Μιχαὴλ ὑπεζώασατο, Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἁγίοις τὰ τῆς Ἐκκλησίας πηδάλια ἐθύνοντος, ἀπεστάλη Μιχαὴλ ὁ Ὁμολογητῆς, Ἐπίσκοπος Συννάδων, πρὸς τὸν ἀγιώτατον Πάπαν· καθεῖ τῷ μακαρίῳ τούτῳ Γρηγορίῳ ἐντοχῶν, ἐν Κωυσαντινουπόλει ὑποστρέφων, συνήγαγεν αὐτὸν μετ' ἑαυτοῦ, και τῇ ἐναγαστάτῃ Μονῇ, τῇ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ, φέρων δίδωσι, τοῖς ἐκείσε συναριθμησας.

Ἐνταῦθα οὖν διέγη μονοχίτων και ἀνυπόδετος, ἐπὶ ψιαδίου ἀνακλιόμενος, ἄρτου βραχυτάτου και ὕδατος διὰ δύο, ἢ τριῶν ἡμερῶν γεύομενος. Εἶτα, λάρκῳ βαθυτάτῳ ἑαυτὸν ἐναπορρίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς Ἐκκλησιαῖς συχρῶ χρόνῳ ἐναπεθρῆνεν. Ἐκείθεν δὲ ἐξελθὼν, στενωτάτῳ πᾶνυ κελίῳ ἑαυτοῦ ἐγκλείει, ἐνὶ μόνῳ δερματίνῳ χιτῶνι περικαλυπτόμενος· και πίθον, παρὰ τῷ κήρῳ ἐσῶτα, πληρῶν ὕδατος, και τὸν χιτῶνα ὀφίας ἀποδύομενος, εἰσήρχετο ἐν αὐτῷ. Και τελειῶν τὰ Ψαλτήριον, αὐθις ἐξήρχετο. Και οὕτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖς χερσὶ τοῦ Κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.

Οὗτος ἂ ἐν Ἁγίαις Πατῆρ ἡμῶν Φωστήριος, ἐξ Ἀνατολῶν ἐκλάμψας ὡπερ ἥλιος, τὰ Ἐσπερία καταλάμπρυνεν. Ἀεθλῶν γὰρ εἰς ἄρος ὑψηλόν, και ἦσυχον, και τῷ Θεῷ ἀλλῶς προσευχόμενος, νηστείας, και ἀγρυπνίας, και χαμνουξίας, και τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑπωπιάζων, γέγονεν ἀληθῶς φωστῆρ, καταλλήλως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, λαμπρῶν τῇ οἰκουμένῃ. Τὴν ἀάρκα δὲ καθαρίας, και τὴν ψυχῶν ἀγιάσας, και τὸ κατ' εἰκόνα, ὡς ἦν χορητὸν, φυλάξας, γέγονε και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγωγίον. Τοῖς Δαύμασι γὰρ καταπλευτίας αὐτὸν ὁ Θεός, πᾶσαν νόσον και πᾶσαν μαλακίαν ἀπεδώκεν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, προσερχομένου αὐτῷ. Και ἄρτους οὐρανόθεν ἐδέχετο ἑ μακάριος, ὡπερ πάλαι Ἡλίου ὁ Προφήτης. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν, διὰ κόρακος· αὗτος δὲ, εἰ και μὴ διὰ χερὸς Ἀγγέλων

τούτους ἐλάμβανεν, ἀλλ' οὖν αὐτὸς ἦν ὁ κατ' ἐκάστην αὐτῷ ἀποκομιζὼν τὸν ἄρτον, και ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ πθεις, δι' οἰκονομίαν τινὰ δηλονότι. Εἰδέπου και εἰς ἀδελφὸς ἀπήνησε πρὸς αὐτὸν, εἴτε και δύο, και τρεῖς, ἢ και πλείονες, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, οἱ ἄρτοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ αὐτοσχέδιοι εὐρίσκοντο. Τίς ποτε τοιοῦτον ἐξαισίον Δαῦμα εἴωρακεν, ἢ ἦκουσε γενέσθαι;

Ἄλλ' ἐπειδὴ χωρὶς Θεοῦ οὐκ ἰσχύει δέσσις, οὐ διεφυλάχθη τοῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ, ὡπερ οὐδὲ ἐν τῷ Προφήτῃ. Ἄλλ' ἐν τῷ Προφήτῃ μὲν, ἐπὶ ἡμέρας τινάς· ἐν τῷ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἰκανοῖς ἔτεσιν, ἕως τὴν ἦσυχίαν και τὴν ἀκτημοσύνην ἐφυλάτταν. Ὅτε δὲ Δεῖαν μάνδραν Θεῷ χάριτι συνεστήσατο, και πλείστους Μοναχὸς ἐν αὐτῇ ἀφείρωσεν, οὐκ ἄνωθεν τοὺς ἄρτους ἐδέχετο, ὡπερ πρῶην, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχειροῦ παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν· οὐ τοῦ Θεοῦ ἀτουήσαντος· ἀπαγε τῆς βλασφημίας! πῶς γὰρ ὁ τὰς τοσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων Ἰουδαίων διατρίφων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἠδύνατο και τοὺς αὐτῷ αἰεὶ εὐχαριστοῦντας διατρέφειν; παντί που δῆλον. Οὐτε πάλιν τοῦ Ἁγίου ἀποστρεφόμενος τὴν εὐχὴν, μὴ γένοιτο! Ἄλλ' εἰ δὲ νῦξάτο ποτὲ περὶ ἀπολλυμένου βρώματος· Ζητεῖτε γὰρ, ὁ Χριστὸς ἔφη, τὴν βασιλείαν ἐν τῶν οὐρανῶν, και ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Ἄλλ' εἰ δὲ πάλιν ἡμᾶς δελεῖ ἀργοτροφεῖν· και διὰ τῆτο προσέταξεν ὁ Θεός τῳ Δεράποντι αὐτῷ Φωστηρίῳ, μὴ λαμβάνειν παρὰ τινός τι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχειροῦ αὐτοῦ ἔχειν τὰ πάντα· οὐδὲ γὰρ ἔλαβε παρὰ τινός τι· ὡς ἐκ τούτου, μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους Μαθητὰς προσέχειν τῷ ἐργοχειρῳ, και τῇ εὐχῇ, και τῇ ἀναγνώσει, ἀλλὰ και ἔργῳ ὑποδεικνύειν αὐτοῖς ταῦτα.

Αἰρέσιως δὲ τότε ἀναφύσσης εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, και πολλῶν Πατέρων συναβροισθέντων, προσκλήθεις και οὗτος ὁ μακάριος, οὐ παρητήσατο· ἀλλὰ και συνήλθε, και ἠνδοραγάθησε, και ἐθαυμαστώθη, και πολλοὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐκ διαφόρων αἰρέσεων μετεστράφησαν· ἄλλοι δὲ πλείονες ταῖς τούτου παραινέσεσι Μοναχοὶ γέγονασιν. Και πελλαὶ Δαυματουργίαι δι' αὐτοῦ ἐγένοντο, οὐ μόνον ἐτι αὐτῷ περιόντος, ἀλλὰ και μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποθίωσιν, ἦτις και γέγονε κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ Ἰανουαρίου Μηνὸς ἰσπέραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σαῖς, ἐν Θαλάσση βληθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἦλθον Θαλάσσης εἰς βᾶθη, λέγει Σαῖς,
Φυγῶν τὰ ποντίζοντα τῆς πλάνης βᾶθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεοείδος, ὑπὸ δημίῳν πατούμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Δομνίνα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χαρίζεται σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα, σαρκὸς ἢ καίτω κακουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τατιανὴ, τακεῖσα νηστεῖαις παλαι,
Νῦν Ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

- » Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
- » φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δὲ εὐσεβείαν
- » ποτέ, Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες Θεῶ; καὶ συμ-
- » φώνως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον· Ὁ τῶν
- » Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δω-
ρήμενος· ἀγαλλιάσθω ἕρανός, αἱ νεφέλαι
δὲ ῥανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνη τοῖς κραυ-
γάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκά-
νην ὕδατος, ἐναποστάξαντα σαφῶς, τὸ
σὸν Βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ, ὃ παρέξεις βα-
πτισθεῖς τοῖς ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αλσί τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισσαῖος θεραπεύ-
σας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς, Κο-
λυμβήθρας προεικόνισεν, ἐσομένην μυστικῶς
τοῖς ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας· Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐναντίος, ψυχῆς σε
τὸ εὔτονον, μαλαῆσαι νόσοις ᾤετο· Ἰωβ δὲ
ἐνέτυχε μαρτυρικῶ καὶ σοφῶ· πόνον ἀπεκρέσθη
οὐν τῶν σῶν, ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσκόμος.

Ησὴ νῦν προσώκειλεν ἐκ τρικυμίας, τοῦ
βίου πρὸς εὐδίαν, ψυχὴ λίμενα βρίθουσα,
καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφῇ· ἐν-
δα προητοίμασται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολ-
λῶν ἢ ἀνάπαυλα.

Σοφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον
τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε· με-
γάλης γὰρ πρόξενος ἡ ἀμοιβὴ πημονῆς· λόγοις
τε καὶ πράξεσιν ὀνεῖν, ταῖς μοναζούσας ὄντως
οὐκ ὤκνησας.

Θεοτοκίον.

Υδάτων ἡ φύσις με τῆς ἁμαρτίας, ἐκπλύνει
τῆ τόκῃ σε τῷ ὑπὲρ λόγον λήμματι· Θεῶ
γὰρ ἡ καθαρσις, τῆ Ποιητοῦ τῆ φωτός, ρύπτει
Θεονύμφευτε πολλοῖς, τοὺς ρυπωθέντας Κόρη
ἐν πταίσμασιν.

Τῶν Μαρτύρων· Καμίνον καιομένην.

Τέλος τοῦ Μαρτυρίου, ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῷ ξί-
φει θανατούμενοι, σὺν γυναιξί, καὶ παισὶ,
Χριστῷ βρωῦντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ηγαλλοντο οἱ Ἅγιοι, ὀρώντες ἑαυτῆς, τῷ ξί-
φει τελειωμένους, καὶ πίσει ἀνεκραύγαζον·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισται ἐκ γῆς,
καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν, εἰς γῆν καὶ συ-
νετρίβησαν, τῇ τῶν Μαρτύρων ὁμολογία, καὶ
θεοτοκίον.

Περίσωζε τὴν ποιμνὴν σε, πανάχροντε Ἄγνη,
ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προσασία,
τῆ γένους ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε Πανύμνητε.
ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θαύματος ὑπερφουῶς.

- » Τέρατος ὑπερφουῶς ἔδειξε τύπον, ἡ πυ-
- » ρένδροσος κάμιнос πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ
- » οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν,
- » τὴν ἀσπύρωσ ἐκ Παρθένου Θεῖαν Γέννησιν·
- » διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ
- » κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυφούτω,
- » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότη, ἀναπέμ-
ψωμεν· ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ
γυμνῆται, ὁ οὐρανὸν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλον
καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλ-
ποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυφούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα
θεάμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι· Ἰησοῦς
γὰρ ὁ φωτισμὸς, παραγίνεται, καὶ δούλου ὑπο-
κλίνεται, παλάμη σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος·
Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑ-
περυφούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαίας, ἐν τοῖς ὕδασι
τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεῖς συμφλέγεται, ὑ-
λην πᾶσαν ἁμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβῆσι
τὴν ἀνάπλασιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
ρυφούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ Μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀλη-
θῶς φθᾶσαι ἐπόθεις, ἐνθα τάξεις Ἀγγέλων,
Ὀσίων καὶ Ἀσκητῶν, Παρθένων οἰκοῦσιν αἰῶ-
νια, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καλλι τῆς φύσεως πασῶν, διαφέρουσα, ψυ-
χῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ
ψυχικὰ νυνεχῶς, νικήσης· διὸ κάλλος σώματος,
σβέσασα ἀνῆψας, ἀσκήσει τὴν ψυχὴν σου.

Αγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμία τῆς
ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθοδεῖας τοῦ πλάνου,
τοῦ σοφιστοῦ τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισας· Ἐν-
δοξε· καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Αναγεννησάτω τοὺς βροτοὺς, ὁ Υἱὸς σου βου-
ληθεῖς πρὸς Ἰορδάνην, ὡς περ ἄνθρωπος

σπεύδει, Ἄγνη δι' ἄκραν στοργήν, ἀρρύπως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Μαρτύρων. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογῶντες, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στερρῶς ἀντέστησαν, οἱ Χριστῷ Ἀθλοφόροι, πρὸς τὴν τυράννην, ἐναθλῶντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὀπλῖται, ταῖς τῶν τυράννων, ἀπειλαῖς καὶ βασάνοις, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβῶν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» εὐλογῶσιν, ἑβραίων αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίτ-
» τουσὶ τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς,
» Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Μυστήριον ξένον.

» **Α**'πόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον.
» Οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ Θρόνος Χερου-
» βικός, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη Πασταῖς, τοῦ
» Θεοῦ καὶ Παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς,
» ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παραδόξον! Ἰησοῦς ἐπίσταται, δέλων πρὸς ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννη· Τὴν σὴν δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φρικτὰ ἐκτελῶντι, εἰς λαοῦ μου περιποιήσιν.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείτωσαν· οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανέν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες σκιρτήσατε. Χριστὸς, Γαλιλαῖα ἀφικόμενος, σαρκὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε· ὡ Ἰωάννη σκίρτησον· πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου ἰδοῦ ἐπεφάνη Χριστὸς, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, εὐλογὴν περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες δίχα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερινόητον· τίκτεῖς δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ

λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σοφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι· αὐτὸν ὡς Θεὸν αἰεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς Ὀσίας. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας Ἐνδοξε, σεαυτὴν ὠραῖζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὄθεν διπλῶ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος Νυμφίος σου, οὐ ἐτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ελπίς οὐ κατήσχυνε, Συγκλητικὴ σε πάνσεσθ'· νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, ταῖς ἀμοιβαῖς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνδ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετήδευσας.

Ἰσχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδεδυσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπεινώσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὄφρυν· ὄθεν σε στεφάνῳ, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτῆς Ἰησοῦς.

Θεοτοκίον.

Ε'ν σοὶ τοῦ Προπάτορος, ἡ πτώσις στάσιν ἔλαβε, προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα· τῷ γὰρ Βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακόν, νῦν κατεβαπτίσθη· οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Τῶν Μαρτύρων. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Καταπατήσαντες πάντα, εἰδωλολάττρας τῆ πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν δεῖον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Τῶν ἐπιγεῖων ἀπάντων, καταφρονήσαντες πίσει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ ὁμοῦ προθύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Ὁὶ Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίσει, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν ταῖς παρατάξεις, καθεῖλον ταῖς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, καὶ τοῦτον ἄνευ σπορᾶς ἡμῖν τεκούσα, ἰκέτευσ ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
» Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν· εὐλο-
» γημένην, ἄσμασιν οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος με-
» γαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἰσχὺς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοὶ παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε Ἱεράρχα· ἐν ἧ πρὸς πίστιν Θεωνᾶν, συναθλητὴν ἐπεσπάσω· μεθ' αὐτῆ σὲ νῦν εὐφημοῦμεν.

Προεόρτιον, ὅμοιον .

Ο ἐκ Παρθένου λάμπας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις, ρύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ Βαπτίσματος Θείου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ' . καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τί ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἥνπερ ἐκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν; τὰ παλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα· πίστευε Θεοῦ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπουργεῖ· Θεὸς ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν Ἀδάμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Αἶρων ταῖς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἤλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου· ἐγὼ δὲ δέδοικά σε, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσει; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἤκεις, καὶ πῶς Βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμῆ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον;

Φύσεως ἐμῆς, ἀκαταληπτος ὁ λόγος· δούλου δὲ μορφήν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι· τὴν δεξιάν τῆ κορυφῆ μου, τιθεὶς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀμέτρου σε πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα, ἐπέγνων σε δι' οἶκτον, τὸν Ἀδάμ ἐνδυσάμενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ καινοποιοῦντα· καὶ πειθαρχῶν τῇ σῇ κελεύσει, πιστῶς κραζῶ σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι (*).

Δόξα, ὅμοιον .

Τρόμφω λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότη, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης· Συγχάρητέ μοι πάσαι, γενεαὶ τῆ Προπάτορος· ἦλθε γάρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνη, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν, ὅμοιον .

Ασώμεν Λαοὶ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου· καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν· Βασιλεῦ πάσης κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν αἰγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον Ἐγερσιν.

(*) Καὶ τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἐλλείπον πρότερον ἐκ τῶν τετυπωμένων Μηναίων, καὶ διακόπτου τῆς ἀκροστιχίδος τὴν συνέχειαν, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ .

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα,

Ἰδε ὁ Βασιλεὺς, ἰδὲ ἡ προσδοκία τῆ Ἰσραηλ· ἐπέστη . Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε· τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται .

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς.

Ωπταὶ τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ Θεῖον· νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν (*).

Στίχ. Ἐιδοσαὶν σε ὕδατα ὁ Θεός .

Ολύχνος τῷ Φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἠλίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, Προφήτα καθυπουργήσον .

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ' .

Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι .

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις .

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ .

ΤΥΠΙΚΟΝ .

Ἐὰν τύχη ἡ Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἢ τῶν Ὁρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ .

Ἰστίου δὲ ὅτι, τῇ Παρασκευῇ ταύτῃ Νηστεία οὐ γίνεται, ἀλλ' ἐν τῇ Παραμονῇ, ἢ ἂν ἡμέρα τύχη .

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ .

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ' . καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμοὺς .

Ψαλμὸς ε' .

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου . Πρόσχευε πῇ φωνῇ τῆς δεῆ-

(*) Τρία χωρία Γραφικὰ αἰνύττεται ὁ Ὑμνογράφος εἰς τὸ παρὸν Τροπάριον· ἐν ἀρχῇ μὲν τὸ ἐν τῷ Βαρχ· Μετὰ τῆτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη (γ' . 37) . Εἶτα τὸ Ἡσαίου· Ὁ

σεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. "Οτι πρὸς σέ προσεύξομαι Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαι σοὶ καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θείλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοὶ πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. "Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. "Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδιά αὐτῶν ματαιία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἔδολιούσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτούς· ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθήσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. "Οτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδρυκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς κβ'.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑπερήσει· εἰς τόπον γλῶσς, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐάν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ· ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανα ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρᾶτιστον. Καὶ τὸ ἐλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς κς'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας

λαός, ὁ καθήμενος ἐν σκοτεινίᾳ, εἶδε φῶς μέγα, κτλ. (Ἐ. 2). Ἐπὶ τέλους δὲ τοῦ Παύλου· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις (Τίτ. β'. 11), καὶ πολλαχῶς τῆς Νέας Διαθήκης.

μου. Οἱ θλιβόντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐάν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου. Ἐάν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἠήτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. "Οτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὑψώσέ με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὑψώσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ἄσῳ καὶ ψαλῷ τῷ Κυρίῳ. Εἰσέκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσακούσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου· Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου. "Οτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὀδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με. "Οτι ἐπανεστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α'πεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, ἐπὶ τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἀγνὴν Μητέρα; ὅτι ἔσχεσ σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,
Ἦχος πλ. δ'. (*)

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις·
καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης καὶ τῶν ἰδίων
ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυ-
πτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορ-
δάνου καὶ Ἑρμωνιέμ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἤλθες Χριστέ Βα-
σιλεῦ· καὶ δουρικὸν Βάπτισμα λαβεῖν,
σπευδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χει-
ρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βρωῦντος ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἤλθες
Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βαπτισμα αἰτῶν,
ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ
ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Προδρόμος,
καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ
Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δῆλος τὸν Δεσπότην;
Ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων
τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Στίχ. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λ. 1. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος δι-
ψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειέτω
ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ
ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ
δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ
Καρμηλοῦ· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν
Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χει-
ρες ἀνειμέναί, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Πα-
ρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆ
διανοία· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ
Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταπο-
δώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχ-
θήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὠτα κωφῶν
ἀκούσονται. Τότε αἰεῖται χλωλὸς ὡς ἔλαφος,

(*) Τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα εἰσὶν ἀνεπίγραφα ἔντε τοῖς τε-
τυπωμένοις Μηναίοις καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἐπειδὴ δὲ
τὰ ἐξῆς τρία εὐρίσκονται τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν Ἀκολου-
θίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, ἐπιγραφόμενα ἐκεῖ, Πόιη-
μα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, δῆ-
λον ἐκ τούτου ὅτι, καὶ τῶν λοιπῶν Ὁρῶν τὰ Ἰδιόμελα
ποίημα εἰσι τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, ὡς καὶ τὰ ἐν ταῖς Ὁραῖς
τῶν Χριστουγέννων.

καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλαλῶν· ὅτι ἐρ-
ράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ δι-
ψῶση. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς
τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται
εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαυλεις σειρήνων, καὶ κα-
λαίμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ,
καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· ἢ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ
ἀκάθαρτος, αὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτου·
οἱ δὲ δισπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ
οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων,
οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς
αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται
ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι διὰ Κύ-
ριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς
Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ
εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ
γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλία-
μα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέ-
δρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κεφ. 23. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ
Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπο-
νοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται
μετ' ἐμὲ, οὐ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν
ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀ-
βραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν,
ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.
Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ
Ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς
φωνὰς τῶν Προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββα-
τον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν.
Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἠτή-
σαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέ-
λεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτῆ γεγραμμένα, κα-
θελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.
Ὁ δὲ Θεὸς ἠγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὠφθη
ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἱ τινες νῦν
εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς
ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας
ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκ-
πεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστή-
σας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας.

Εἶτα.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λό-
γόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου
πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδαίμ τὸν πρωτόπλαστον.

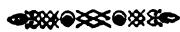
Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, Καὶ ἡ Εὐχὴ.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατευθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Τ Ρ Ι Τ Η .

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς κη'.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυρί, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντριβόντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτάς, ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον· καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Καὶδ-

δης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη εὐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ Ναῶ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχυρὸν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς μα'.

Ον τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σὲ ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα· πότε ἤξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι κατ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς Σαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἐρμωνιεῖμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός ὠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διὰ τί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταδλαῖσθαι τὰ ὀστά μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι κατ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλμὸς ν'.

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖστον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικῆσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνε-

λήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ Μη-
τηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄ-
δηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς
μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀ-
γαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρε-
ψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρ-
δίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦ-
μα εὐθές ἐγκαινίσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ
ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ Πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω
ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπι-
στρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ
Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσ-
σά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη
μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ
Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντε-
τριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ
ἐξουδενώσει. Ἀγαθύνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱε-
ρουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύ-
νης, ἀγαφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοι-
σουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α'πεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ
μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ,
καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέ-
γονεν αὐτῷ ἕρηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς
τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέευσαν, τοῦ
βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν
Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκε-
τεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Η' τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ τοῦ Προ-
φήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς
Προφήτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ, ὅτε ἐθεά-
σατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα

κόσμου ἀμαρτήματα, καὶ ἀγωνία συσχεθεῖς
ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσψαῦσαι Λόγε τῆς κορυ-
φῆς σου· αὐτὸς ἀγιάσόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρ-
μον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ
εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς
Ἰορδάνου. Ἦχος δ'.

Η' Τριαὶς ὁ Θεός ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμε-
ρον, ἀδαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ
Πατήρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώ-
νηκε· τὸ Πνεῦμα περισερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη
οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ
Προδρόμῳ ὑπέκλινε· καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώ-
πινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο, ὡς φιλάθρωπος.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ε'ρχόμενος μετὰ σαρκὸς, πρὸς Ἰορδάνην
Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι
ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡ-
μαῖς ὡς εὐσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ πα-
γίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσης, ἐκ
Πατρὸς μεμαρτύρησαι· τὸ δὲ θείον Πνεῦμα,
περισερᾶς ἐν εἶδει σοι ἐπέστη. Ἄλλ' οἴκισόν
ψυχᾶς ἡμετέρας σαυτὸν, φιλάθρωπε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ ^{Κεφ}
γίνεσθε· ἀφέλτε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ ^{α. 16.}
τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου
παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε
καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδι-
κούμενον, κρίνατε ὀρφανῶ, καὶ δικαιώσατε χή-
ραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος·
καὶ εἰάν ὧσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῶν,
ὡς χιόνα λευκανῶ· εἰάν δὲ ὧσιν ὡς κόκκινον,
ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ εἰάν θέλητε, καὶ εἰσα-
κούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· εἰάν
δὲ μὴ θέλητε, μὴδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα
ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ σῶμα Κυρίου ἐλάλησε
ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ε'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τῶν ^{Κεφ}
Ἀπᾶλλῳ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελ- ^{α. 1.}
θόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, εἰσεῖν εἰς Ἔφεσον.

καὶ εὐρῶν τινὰς Μαθηταίς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
 Εἰ Πνεῦμα ἅγιον εἰλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ
 εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν
 ἐστὶν ἠκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· Εἰς
 τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννη
 βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐ-
 βάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων,
 εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι,
 τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαν-
 τες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
 Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς
 χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς,
 ἐλάλου τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευσον. Ἦσαν
 δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύω. Εἰσελθὼν
 δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρήσιαίζετο ἐπὶ μῆ-
 νας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ
 τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός· εὐλογητός Κύριος
 ἡμέραν κατ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν
 ὁ Θεὸς τῶν σπηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ Παναγία Τριάς. Τὸ, Πά-
 τερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Εν ταῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γε-
 γονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννη ἐκβοᾷ· Μὴ
 δευλιάζῃς βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδάμ
 τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγη-
 σον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε
 Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
 Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με
 τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι,
 σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογη-
 τὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Ε Κ Τ Η .

Ἐπισυναίπτομεν δὲ καὶ τὴν Ἑκτὴν Ὁραν, λέ-
 γοντες εὐθύς· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς, καὶ
 οὕτως Ψαλμοὺς. Ψαλμὸς ογ'.

Γνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ
 θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνή-

σθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρ-
 χῆς· ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου· Ὅρος
 Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπα-
 ρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐ-
 τῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν
 τῷ ἁγίῳ σου. Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές
 σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα
 αὐτῶν σημεῖα· καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν
 ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις
 ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐν
 πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.
 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς
 τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόμα-
 τός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγέ-
 νειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε, καὶ κατα-
 παύσωμεν πάσας τὰς ἐορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ
 τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν· οὐκ
 ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσεται ἔτι.
 Ἔως πότε, ὁ Θεὸς, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς; παροξυ-
 νεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἴνα
 τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν
 σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ
 Θεὸς, Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο
 σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας
 ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτρι-
 ψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕ-
 δατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δρά-
 κοντος, ἔδωκας αὐτόν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰ-
 θίοψι. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ
 ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθαίμ. Σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα,
 καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ
 ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς·
 θέρους καὶ ἔαρ σὺ ἐπλασας αὐτά. Μνήσθητι
 ταύτης· ἐχθρὸς ὠνειδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς
 ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῶς
 τοῖς θηρίαις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· τῶν
 ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος.
 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώ-
 θησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἰκῶν ἀνομιῶν.
 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατη-
 σχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένθης αἰνέσουσι τὸ
 ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ Θεὸς δίκασον τὴν δίκην
 σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμού σου, τοῦ ὑπὸ ἄ-
 φρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φω-
 νῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μι-
 σοῦντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Ψαλμὸς ος'.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου
 πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν
 ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς

χερσί μου νυκτός ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ νύφραϊθην. Ἦδολέσχησα, καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰῶνα ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτός μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἡ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδον σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδον σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλήθος ῥχοῦς ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἰνεφελαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὀδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔργα σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν.

Ψαλμὸς 4.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλήν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπέ-

δοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σε. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάλιστα οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγελοῖς αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίσε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπίβησῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἠλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομα μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλουῖα, τρίς. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιε, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγραί, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασαί τα ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐσί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῦδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην· Προφήτα, δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σέ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἀπαντας· ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσης. Προφήτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ διστάσης ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι, λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιάνδρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἀνευ Στίχου. Εἶτα, Στίχ. Διὰ τῆτο μνησθήσομαι σε. Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρασ λαβεῖν ἐπέιγεται· ἡ θαλάσσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ

ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι Βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνθέντες, φωτισθῶμεν ταῖς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

Στίχ. Εἶδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος πλ. αΐ.

Τί ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη; τί ἀναποδίζεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; Οὐ δύναμαι φέρειν, φησί, πῦρ καταναλίσκων· ἐξίσαμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλῦναι, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ρερυπωμένα σκευὴ ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἀμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ Φωνὴ τῆς Λόγῃ βοᾷ· Ἴδε ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αὐτῷ πισοὶ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεῖς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Προφητείας Ἠσαΐα τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 3. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτῆ· ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτῆ, μνησθεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῆ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τῆς Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. 5. 3. **Α**δελφοί· ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτῆ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὡς περ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τῆς θανάτου αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πισεύομεν, ὅτι καὶ συζησομεν αὐτῷ. Εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ

νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτῆ ἔτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ἡμεῖς λογιζέσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφοδρὰ· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔστιν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Εν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἄδαμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης ἰκτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεϊκάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμφσας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν· καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ ταῖς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλόνηρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν ταῖς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου ταῖς σάρκας ἡμῶν. Καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ταῖς καρδίαις ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόνθῳ σου τρῶσον ἡμῶν ταῖς ψυχὰς. Ἴνα πρὸς σέ διαπαντός ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ αἶδιον καὶ ἀπρόσιτον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν· τῷ ἀνάρχῳ Πα-

τρι, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσθι, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δευτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς. Ψαλμὸς 43'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωναὶς αὐτῶν ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστήθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς ριγ'.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θαλάσσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοι ἐστὶ θαλάσσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ σρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μὴποτε εἶπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὠτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐ-

τῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀαρῶν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρῶν. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθεὶν Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιῶσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ· τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἄδου, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πέ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπακούσον μου, ὅτι πτωχὸς, καὶ πένθης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεὸς μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐκώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἐστὶν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἐστὶ κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμασία, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐν ἄδου κατωτάτῃ. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐκ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπιβλεψὼν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος

σον τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυρήθησαν. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α'πεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύπον αἰληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν.

Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔργεσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος βαρύς.

Θαίμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα· Βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δούλον· καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήτοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ' ὧν προσκυνουμέν σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἦχος β'

Ο' τε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν (*)· Ἴδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· Ἴδε, ῥύεται ἡμᾶς ἐκ σλίψεως· Ἴδου, ὁ ἀμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος, ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἐλεον· καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοῦς Θεοῦ ἐργάζεται· ἀντὶ δὲ σκό-

(*) Ἐνταῦθα εἰς τὸ, ἐβόα θεωρῶν, ἢ τὴν μετοχήν ἐκληπτίον ὡς ῥῆμα, χρόνῳ Παρατατικῷ, ἀντὶ τοῦ, ἐθεώρει, ἢ ἐνοητέον ἐξωθεν τὸ Ὑπαρκτικόν ἢ ἀναλυτικῶς. Ἦγουν, Ὅτι ὁ Πρόδρομος ἦν θεωρῶν, τουτίστιν, ἐθεώρει, ἢ ἐβλεπεν, ἢ ἐώρα, ἢ καὶ εἰς Ἀόριστον, εἶδε τὸν Κύριον... ἐρχόμενον, τότε δηλαδὴ, δεικνύων αὐτὸν τοῖς λαοῖς, ἐβόα· Ἴδε, ὁ λυτρούμενος, κτλ. Οὕτω καὶ ἡ ἐννοια σαφηνίζεται, καὶ ἡ σύνταξις εὐδοῦται· ἄλλως γὰρ τὸ Ἐπίρρημα Ὅτε ἀκατάλληλος ἔχει πρὸς μετοχήν.

τους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ Θεοῦ Βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε, συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Ἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ἰστέον, ὅτι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἀναγινώσκειται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικῶς ἀπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον Κορυφὴν τοῦ Δεσπότη, (ἐκ γ') μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπεδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ὡς παρόρησιαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μεζῶν τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τῆς ὀφθαλμῆς σου πάλιν δὲ, τῆς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στηθὶ μεθ' ἡμῶν, (ἐκ γ') ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταῦτε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά-
σε, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλάσά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτοὺς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλασσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραυνέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥῆξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοὺς λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς

κοιλίας αὐτῆς; εἶδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 4. **Τ**έκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφανῆσαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρῶς ἑαυτῶ λαὸν περισίον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τῷ Σωτῆρος ἡμῶν Θεῷ, ἐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λυτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου· Ὁὐ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἴνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνῃ χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Παῖτερ ἡμῶν.

Τὸ Κοντάκιον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾃ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Παῖτερ. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Διηγητῇ τὴν εἰς τὸν Παραδείσον ὠδοποιήσας εἰσοδόν, καὶ θανάτῳ τὸν θά-

νατον ὤλεσας, ἰλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σε, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα. Ἴνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἀνθρώπων, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικὰ χῦμα.

Ε: ὑλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, κτλ. Καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Μακάριοι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν Ἁγίε, ὅταν ἔλθῃς.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσελθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε. Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος. Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπερانیων Δυναμέων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, κτλ.

Ανες, ἀφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν· τὰ ἐκέσια καὶ τὰ ἀκήσια· τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ· τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· τὰ κατὰ νῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.
Τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανείων,
εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ πρωτὶ ψάλλονται αἱ Μεγάλαι Ὦραι μόνον, ὡς προείρηται, σελ. 49. Τὸ δὲ Ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Παρασκευῆς, ψάλλεται ἡ ἐνδιάτακτος Ἀκολουθία τῶν Προεορτίων· ὡσαύτως καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτὶ, ὅτε καὶ Καταβασίαι μοναὶ ψάλλονται, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, διὰ τὴν Παραμονήν. Μετὰ δὲ τὰ δ'. Προσόμοια τῶν Αἰνῶν, Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννη Βαπτιστᾶ. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ καθεξῆς ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ἧ ψάλλομεν Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὺς τὴν γ'. καὶ ε'. Ὁδὴν τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Τρισάκιον. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. Ἀντὶ δὲ τοῦ, εἶδομεν τὸ φῶς λέγομεν τὸ, Ἐν Ἰορδάνῃ. Μετὰ δὲ τὸ, εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλομεν τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, κτλ. καὶ γίνεται ὁ Μέγας Ἀγιασμὸς κατὰ τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις. — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ τυρόν, ἢ ὠν, ἢ ἰχθὺν οὐκ ἐσθίομεν, εἰμὴ ἔλαιον μόνον καὶ οἶνον.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια τῶν Προφητειῶν. Μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν αὐτῶν. Τρισάκιον. Ἀπολυτικίον, Ἐν Ἰορδάνῃ, ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ πρωτῇ, ἢ Αἰτῇ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ

αὐτῆς Ἀκολουθία ἕως τέλους· καὶ καθεξῆς ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἐὰν τύχη ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Αἱ μὲν Μεγάλαι Ὦραι ψάλλονται τῇ Παρασκευῇ, ὡς προείρηται. Τῷ δὲ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ὄλον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ Προεορτία Προσόμοια δ'. Προεορτία ἄσματα, κτλ. Ὦρα, σελ. 12. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμὶ. Ὦρα, σελ. 20. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, Προεορτίον, Ἦχος πλ. β'. Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τῆς Ἰορδάνου. Ὦρα, σελ. 20. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπιστρέφετο ποτί· καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ πρωτῇ, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, τὸ, Ἀξιόν ἐστι. Τροπάριον, Ἀπιστρέφετο ποτί. — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Κάθισματα Ἀναστάσιμα. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεορτίος. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Κάθισμα Προεορτίον, Ὁ μέγας Ἰετός, Ὦρα, σελ. 43. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι μοναὶ, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστιλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ Προεορτίον, Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια, Ὦρα, σελ. 19. Εἰς τὰς Αἰνῆς, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεορτία δ'. Ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς. Δίς· καὶ τὰ λοιπὰ δύο μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννη Βαπτιστᾶ, (ὄρα ταῦτα, σελ. 49.) Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν (τελεῖται δὲ ἡ τοῦ Χρυσοστόμου) Τυπικά, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθαμβωνον Εὐχὴν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ἐσθίομεν ἔλαιον μόνον καὶ οἶνον.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ, ψάλλεται πᾶσα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ἀπαρалаλλάκτως, ὡς καὶ ἀνωτέρω, Σαββάτῳ Ἑσπέρας καὶ Κυριακῇ πρωτῇ. Λειτουργία ὡσαύτως τελεῖται ἡ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τῆ 5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παρεγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἰδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτίζο-
μένου, καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσία
μαρτυρημένου, ἔφριξαν ὀρώσαι Ἀγγέλων στρα-
τιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς·
Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ὑ-
πάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο,
καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἶδει περισερᾶς κα-
τήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς·
κραῖζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστηργῷ· Τί μοι
ἐπιτάττετε τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ
σοῦ Βαπτισμῆ. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρω-
πον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύ-
σασθαι· ἔπρεπε γάρ σοι τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ,
ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βα-
πτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτῆ, τῆς ἀφέσεως ἠξίω-
σας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλα-
σας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν
τοῖς ρεῖθροισι, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τῆ δοξα-
ζειν σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἰλαρόν.
Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1.
Α. 1. **Ε**ν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατα-
σκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς
Ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω
τῆ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς,
καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι
καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ
φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκά-
λεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος
ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ
ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός·
Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ
ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος·
καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ
στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τῆ
ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ
ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώ-
ματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐ-
ρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγέν-
ετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευ-
τέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ

τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν,
καὶ ὄφθῆτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ
συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά.
Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν, καὶ τὰ
συσημάτα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας·
καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός·
Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον
σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ
ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρ-
του, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁ-
μοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον
ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,
κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι
καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ,
ἡμέρα τρίτη. (*)

Β'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Τί βοᾷς πρὸς με; Κεφ. 15.
15. λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναξυξά-
τωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ράβδον σου, καὶ
ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ
ρήξον αὐτήν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ
τῶν θαραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων
πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ
ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
στρατιᾷ αὐτῆ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς
ἵπποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύ-
πτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου
ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπ-
ποις αὐτῆ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θά-
λασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βραδίῳ ὅλην τὴν νύκτα,
καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ διεσχί-
σθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς
μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ ὕδωρ
αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύ-
μων. Κατεδίωξαν δὲ αἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλ-
θον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραῶ, καὶ
τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναθάται εἰς μέσον τῆς

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὸ νεοτύπων Τυπικὸν τῆς
τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, τρία μόνον Ἀναγνώσματα
λέγονται: δηλ. τὸ Α' καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ Τροπάριον τῆς
Προφητείας, Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. Εἶτα τὸ Β'.
Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ ἕτερον Τροπάριον τῆς Προ-
φητείας, Ἀμαρτωλοῖς καὶ Τελώναις. Τελευταῖον,
τὸ Γ'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε ψάλλεται Τρι-
σάγιον, εἴτε μὴ, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κατ.

θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θαλάσσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπανάστραφέν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θαλάσσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηραῖς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Γ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
εἰ. 29

Εξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθραῖς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σὴρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὗρισκον ὕδωρ ὡς τε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρῶν, καὶ ἐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρῶς· πικρὸν γάρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπέειρασε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστά ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃ, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃ πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλείμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλείμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀναμέσον Αἰλείμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. αΐ.

Επεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὃ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. αΐ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσῃ ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἰνα φωτίσῃ τὴν ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. βΐ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. γΐ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. δΐ. Εὐλογησάσθω ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογησάσθω ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὃ τὸν κόσμον ποιήσας, κτλ.

Δ'. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Επέειπεν Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀρχομαι τοῦ ὑψῶσαι σε κατεκώπιον πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἵνα γινῶσιν, ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἐντείλαι τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς αἵρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης λέγων· Ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐπὶ μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἵρόντων τὴν Κιβωτὸν, ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θεραισῶν πυρῶν) καὶ ἔστη τὰ ὕδατα, τὰ καταβαίνοντα ἀνωθεν, εἰς πῆγμα ἓν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα, ἀπὸ Ἀδαμί τῆς πόλεως, ἕως μέρος Καριαθιαρίμ· τὸ δὲ καταβαίνον κατέβη εἰς τὴν θαλάσσαν Ἀραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν αἰλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἱεραχῶ· καὶ ἔστησαν οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηραῖς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἑτοιμοὶ· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηραῖς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Ε'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Επέειπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίῃ· Κάθηθι δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαίῃ· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μιλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ ἐπά-

ταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διήλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσωῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκληρύνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν εἰάν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· εἰάν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππευς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἕκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διεύρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλίου Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτῆ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἡλίου, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ ἐδιηρέθη· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλίου Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιέ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

5. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 9. **Π**αρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, λέγων· Πορευθεῖς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανά καὶ Φαρφαρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτῆ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ Προφήτης, ἕκ ἂν ἐπαίησας; καὶ ὅ, τι εἶπε πρὸς σέ, λῆσαι, καὶ καθαρίσθητι. Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τῆ ἀνθρώ-

που τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίον μικρῆ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Αμαρτωλοῖς καὶ τελώνας, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν· πῆ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐκεδύσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σὺ λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωναὶς αὐτῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Θαυμασοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμασὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Τὸ οἶκόν σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώνας, διὰ πλήθους.

Ζ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μὴ παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὄρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ εἰάν ὣσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῆν, ὡς χιόνα λευκανῶ· εἰάν δὲ ὣσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ εἰάν θέλῃτε, καὶ εἰσακουσθήτε μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· εἰάν δὲ μὴ θέλῃτε, μηδὲ εἰσακουσθήτε μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Η'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αναβλέψας Ἰακώβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἠνίκα εἶδεν αὐτούς· Παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆ τόπῃ ἐκεῖνης, Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαΐ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηεὶρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὕτως ἐρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαΐ·

Οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ· Μετὰ Λάβαν παρώκησα, καὶ ἐχρόνησα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὖρη χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἀγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες· Ἦλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορεύετο· καὶ διεῖλε τὸν λαόν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῶζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ὁ Θεὸς τῷ Πατρός μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἰσαάκ, Κύριε, ὁ εἰπὼν μοι· Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ εὖ σοι ποιήσω· ἵκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ράβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδάνην.

Θ. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρα τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα θίβην ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνειλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ, ὄρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύσασαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Πορεύου. Ἐλθῆσα δὲ ἡ νεάνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τῆτο, καὶ θηλάσον μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθηλάζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσηγάγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγεννήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Ι. Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σῶζεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἄλωνι· καὶ εἰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν

ξηρασία, γνώσομαι, ὅτι σῶζεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο ὕψω· καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόκον, καὶ ἀπερρύη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνη ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί· καὶ λαλήσω ἔτι ἄπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἄπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γενηθήτω δὲ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

ΙΑ. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν Ἠλίας πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε ^{Κεφ. β'. 30.} πρὸς με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θάλασσαν, χωροῦσαν δύο μετρητάς σπέρματος, κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· Λάβετε μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε· Τρισσεύσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλω τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δούλος σός, καὶ διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρα Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὄλοκαυτώματα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν θάλασσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ· Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός.

ΙΒ. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἰεριχώ πρὸς ^{Κεφ. β'. 19.} Ἐλισσαιέ· Ἴδε ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθὴ, καθὼς σὺ Κύριε βλέπεις· καὶ

τὰ ὕδατα ποτηρὰ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνημένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Λάβετε μοι ὑδρίσκην καινήν, καὶ θύσθε ἐκεῖ ἄλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διεξοδὸν τῶν ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἄλας, καὶ εἶπε· Τὰδε λέγει Κύριος· ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἴαθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

II'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μδ'. 8.

Τὰδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς Διαθήκην Ἑθνῶν, τῆ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομησαι κληρονομίας ἐρήμου. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, ἕδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς, παρακαλέσει αὐτούς, καὶ δια πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὄδον, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδὲ ἔτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό με. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἶδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τῆ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον· καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. 29.

Αδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τῆς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα

πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ὑμεῖς δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδηλῶς· οὕτω πικτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιᾶζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος γ'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνδρῶπων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἴη ἔτι πεντεκαιδεκάτω.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἕρακῶν. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τῆ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'. Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ὁς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθε Χριστὸς Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν· ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθε Κύριε, μορφήν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; ἀγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα Σωτῆρ, ὁ αἵρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ εὐθύς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Εὐφρανθήτη ἔρημος δεψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειέτω

Κεφ. λβ'. 1.

ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαὸς μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὠτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται χλωὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρήρα ἔν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραξ ἔν γῆ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψώσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσαι εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ κλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ δισπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν ποτηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιᾶσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτοὺς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ν. 1. **Τ**αῖδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἀνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν ἡκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ με, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. Ἴδου μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἴδου ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονται σε· καὶ λαοί, οἱ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτόν, ἐπικα-

λέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσθεὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνήρ ἀνομος τὰς βουλας αὐτοῦ· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεθθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαί μου, ὡσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὡσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ὕετος, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ εἰάν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδώσω τὰς ὁδὸς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδασχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς σοιθῆς ἀναθήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίξης ἀναθήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ ἕκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταῖδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Κεφ. β'. 3. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐνδοξα αὐτοῦ, μιμηθήσεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικῆντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτῆρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες τὸν εἰς Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. Κεφ. ι'. 1.

Ἀλληλοῦια, Ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ' Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. α. 9. **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆ Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννη εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν ὧσ' λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς Εὐχὴν· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κτλ.

Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηκικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῆ δυναμεί, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφαιτήσῃ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας διὰ τῆς ἐπιφαιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασι ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πασης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρουμένων εἰς ἀγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρουμένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῆ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ ρυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτὸς καὶ ἀλλήλας, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὧν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διανοίαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῆ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ἧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα, καὶ ταῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκαταῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῆ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὀδο-

ποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν. Οὐ τινος Δεῖου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθα σου φιλόανθρωπε Δέσποτα· Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν Δεῖαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἵτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν κατ' ἑαυτὸν τὸ, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἡδὴ πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριαὶς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε· Δημιουργε τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον καί μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δόξαζομέν σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νηπίόν σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὀρώμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἀγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἐν εἶδει περιστερᾶς, τᾶς ὕδασι ἐπεφαίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς

ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λαμπροῦς τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ Ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρώῳ παρίσταται, ὀρώων Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέφκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπὸ πηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς Θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγαλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλεῖαν οὐρανῶν ὠνησάμεσθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεὸς, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἶδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιιπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὀρώων τὸν Ἄόρατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυ-

μαΐζουσαι τὸν παραγενόμενον, Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὀρώντες (*), αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός σου, τὰ μεγάλα τῶν θαυμάτων σου δηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει
γεγονωτέρα φωνῇ.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου (ἐκ γ'). Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἑκαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὕμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δερρίν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιτείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοάς τὸν αἶρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολύμομα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλω ἱστάμενα καὶ περιῦπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τοῖς τῆς φύσεως ἡμῶν γοαῖς ἠλευθέρωσας· παρθενηκὴν ἠγάσας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις

(*) Εἰς τὰ προηγούμενα, Ἰορδάνης, ὄρη, νεφέλαι, ἀπαδαίου τὴν μετοχήν, ὀρώντες, καὶ μετ' αὐτὴν στικτίου μεσοστιγμῆν· ἄλλως γὰρ, στικτομένης τελείας μετὰ τὸ, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, εἶτα ἑτέρον λόγον ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ, Δεσποτικὴν πανήγυριν, ὡς ἐγράφεται πρότερον, αὐτάνου ἢ ῥηθείσα μετοχή, ὀρώντες, μένει ἀνανταπάδατος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐννοια τοῦ λόγου ἐκ ἐστὶ σαφῆς.

ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἠγάσας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ταῖς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ'). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριο, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίας δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἴνα πάντες οἱ ἀρῶμενα καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρούριαν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἰκῶν, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθέρωσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶν, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλιοῦ, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τῆ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἀγίῳ (ἐκ γ'). Δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χριστένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν καθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ'). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τῆς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ παντός τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὄρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ

Πατρί, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ταῖς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον
ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατα-
δεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλό-
γησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν
ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας
πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆ-
ναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος του-
του μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέ-
σθω ἡμῖν Κύριε εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.
Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ
εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σὺ Πνεύματι, νῦν, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς,
βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὄρθιον αὐτὸν κα-
τάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ
τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον α'. τρίς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομενος σου Κύριε, κτλ.
Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος.
Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῶ, ψάλλομεν τὸ πα-
ρὸν Ἰδιόμελον εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ανυμνήσωμεν αἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ
Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ
ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν
ἡμῶν καθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ
μόνος καθαρὸς καὶ ἀκίρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ
τὰ ὕδατα, καὶ ταῖς κεφαλὰς τῶν δρακόντων,
συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν
ὔδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἢ γὰρ χάρις τῆ
Πνεύματος, ταῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, αἰσραῖτως
ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σω-
τῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ ψαλμὸς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ
δίδοται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεία
Ἀπόλυσις.

Τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου κυροῦ
Μάρκου Ἐφέσου, περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων,
ἦτοι τῶν δώδεκα ἡμερῶν.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων αὕτω φερῶν· ὅτι, κα-
θὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, αὕτω τηρεῖ-
μεν ἐν πάσαις ταῖς κατ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαις· ἵνα καταλάβω-
μεν τὴν δώδεκαήμερον ἔλεον, πλὴν τῆς τελευταίας ἡμέρας,

ἥτις ἐστὶν ἡ Παραμονή· ταύτην γὰρ νηστεύομεν καὶ ἐν
Σαββάτῳ τύχη ἢ Κυριακῇ, κατὰ τὸν Κανόνα τοῦ Θεο-
φίλου· ἀντ' αὐτῆς δὲ καταλύομεν, ὡς τελευταίαν καὶ δω-
δεκάτην, αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν Τετράδι
τύχη ἢ Παρασκευῇ· τὴν δὲ Παρασκευῇ, ἐν ἢ τὰ Τρο-
πάρια τῶν Ἦρῶν καὶ ἡ Ἐννάτη σὺν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλ-
ονται, οὐκ ὀφείλομεν νηστεύειν, ἐντὸς τῶν δώδεκα ἡμερῶν
οὐσαν. Εἰδέ τις προβάλοιτο τὴν Ἐννάτην καὶ τὸν Ἑσπε-
ρινόν, ἐνθυμηθῆτω, ὅτι καὶ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ
τῆς Τυρινῆς Ἐννάτην καὶ Ἑσπερινόν ψάλλομεν, ἀλλ' οὐ-
δὲν ἦτον τυρὸν καὶ ὡὰ ἐσθίμεν.

Εἰς τὴν Λίθην.

Ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον, δι' ἡμᾶς
καθ' ὑμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ρεῖθρα
περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, οὐκ αὐτὸς
τούτων πρὸς καθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν
ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὡ τῷ Σαύ-
ματος! δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει
ἄνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν
φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα
τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ
Βαπτιστῆς, ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, δειλιῶν καὶ
τρέμων ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν
κορυφὴν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἀγιάσον Δέ-
σποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλαίνθρωπε.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα ταῖς φρονίμους Παρθέ-
νους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δε-
σπότη· ὅτι προήλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάν-
νην. Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε, ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν.
Ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς
ἀθανάτου. Τὸ Πνεῦμα κατήρχετο ἐν εἶδει πε-
ριστερᾶς, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρα-
νόθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν
κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Βαπτίζεται Χριστὸς, καὶ ἀνεισιν ἐκ τοῦ ὕ-
δατος· συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κό-
σμον· καὶ ὄρξ σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, αὐς
ὁ Ἀδαμ ἐκλείσεν ἑαυτῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτόν.
Καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ Θεότητι· τῷ ὁμοίῳ
γὰρ προστρέχει· καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ· ἐκεῖθεν
γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ετρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς αἰ-
χραίντου κορυφῆς ἤψατο· ἐστράφη Ἰορ-

δαίνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσά σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεῖς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε, πληρῶσαι βουλιέμενος, ἃ ὤρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοῦς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες· ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριὴλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην· ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξηλείψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σήμερον ἢ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει Κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Εν Ἰορδάνη ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· τί πρὸς τὸν δούλον παραγέγονας, ρύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθεῖς. Πνεύματος Ἄγιου; καὶ τὴν αἶδα διδόναι τοῖς πιστοῖς δια στόματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Εἶδον σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδον σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βρασταζοῦσι, τὰ δὲ δοξαζοῦσι τὴν δυνάμιν σου. Μαθ' ὧν οἰκτίρμων, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴς, παραγίνεται σαρκί ἐν Ἰορδάνη, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον

ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ στεῖρας Λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνη αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν· Σύ με ἀγίασον Δέσποτα τῇ θείᾳ Ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἰδῇ περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Επιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνη Σωτὴρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστὲ, ἠγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι· Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετό· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βρωῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὀρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανόσ, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συνεσάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ βεῖθρα ἠγίασας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας, τῆς ἀμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἐπετεῦομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοί ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ν'.

Εἶτα. Δόξα, Ἦχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Ἰδιόμελον,

Ἦχος πλ. β'.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Προδρομος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἄψωμαι κορυφῆς κρατήσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τὸν Σεραφίμ· καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάρηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἶθ' οὕτως οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆ Κυρίου Κοσμᾶ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βάπτισμα ρύψις γηγενῶν ἀμαρταῶδος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς
• Βοιείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύφας
• ἀντιπάλους, ὁ κραταῖός ἐν πολέμοις Κύριος·
• ὅτι δεδόξασται.

Αἰδᾶμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ρεῖθροι Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλᾶς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Πρὶ τῆς Θεότητος αὐτῷ, σάρκα υἱικὴν ἡμφιεσμένος, Ἰορδάνης περιβάλλεται τὰ νᾶμα, ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ρύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς δελήσας ὠμοιώθη ὁ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Ἐτερος Κανὼν Ἰαμβικός τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς διὰ στίχων Ἡρωελεγείων.

Σήμερον ἀχράντιο βαλὼν Θεοφεγγεῖ πυρσῷ

Πνεύματος, ἐνθάπτε νάμασιν ἀμπλακίην,

Φλέξας Παμμεδέοντος εὖς Παῖς· Ἠπίων δὲ

Ἑμνηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• Στείθει θαλάσσης, κυματούμενον σαλον,

• Σῆπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

• Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,

• Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,

• Ρῶμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

Ορθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρη,
Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοαῖς Ἰορδάνου.

Ἀναξ ὑπέσχεσ, ἡλίου σὸν αὐχένα,

Χώρου ζοφώδους, τὸν Γενάρχην ἀρπάσαι,

Ρύπου τε παντός, ἐκκαθάραι τὴν κτίσιν.

Αναρχε ρεῖθροις, συνταφέντα σοι Λόγε,

Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τῆ πλάιῃ,

Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένους

Ὅπα κρατίστην· Οὗτος ἡγαπημένος,

Ἰσὸς τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύ-

• ριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,

• Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ

• Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν

• ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,

• πλὴν σου Κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γάρ σοι γεγέννηται, ἐν πίστει ἀνακραζόντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾶ Προδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τῆ Θεῆ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακραζόντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾶ Προδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τῆ Θεῆ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακραζόντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾶ Προδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τῆ Θεῆ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακραζόντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾶ Προδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τῆ Θεῆ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακραζόντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾶ Προδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τῆ Θεῆ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακραζόντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Οσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλων,

• Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,

• Λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελωδίαν,

• ᾠτῶν πρὸς ἡμᾶς, ἡδεταὶ δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει, Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῇ παρουσίᾳ,

• Ὄρθρω φάναντι, προσβαλὼν τῷ Δεσπότη,

• Φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν.

Ελκεὶ πρὸς αὐτὸν τὴν δεοδμητον φύσιν,

• Γαστρός τυράννου συγκεχωσμένην ὄροις·

• Γεννᾶ τε αὐθις, γηγενῶν ἀναπλάσει,

• Ἔργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης·

• Ἰκται γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεξῆσαι δελῶν.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. α'.

Οτε τῇ Ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας

Θαλασσα ἔφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης καίτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς· ἀλλὰ τῷ ὑψεῖ τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστὲ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ· ὅλος γεγονώς τῆ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστός, Θεῶ σοφία καὶ δύναμις.

Ῥυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ Κήρυξ βοᾷ, τὸν ἔκλαμπρον τῆ φύσει, ἵνα σε ὑδάσιν Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατὴρ χαρακτήρ αἰδίου ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς Θεότητος; σὺ γὰρ Χριστός, Θεῶ σοφία καὶ δύναμις.

Ἐπέφηνην ἐνθεὸν ἦν εἶχεν, εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχῶν σοι· ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ἠσθήθη εὐθύς ἀπεσράφη τὰς ὄψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανώς, ἢ πῶς χειροθετήσω σε; σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφορος, καὶ λόγῳ τιμώμενος, ἀψύχων εὐλαβοῦμαι· εἰ γὰρ βαπτίσω σε, κατήγορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος; φυγοῦσα δὲ Θαλασσα διχῆ, καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφεῖς· σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

Πυρσῶ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας,
 Ἰμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινεργίαν,
 Ῥῆγνυσι γῆριν, Πνεύματι κροτουμένην,
 Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου,
 Ὡς τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Πεμφθεῖς ὁ Πατὴρ παμφαέσατος Λόγος (*),
 Νυκτὸς διῶσαι τὴν καχέσπερον σχέσιν,
 Ἐκρίζον ἦκεις, καὶ βροτῶν ἀμαρτίας,
 Υἱὰς συνελκῦσαι τε τῆ σῆ Βαπτίσει,
 Μάκαρ φαινοῦς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου.

Ἀυτόν προσιδῶν τὸν περίκλυτον Λόγον,
 Τρανῶς ὁ Κήρυξ ἐκβοᾷται τῆ κτίσει·
 Οὗτος προῶν μου, δεῦτερος τῷ σαρκίῳ,
 Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθεῶ σθένει,
 Ἐχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἀμαρτίαν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσβιον φέρων,
 Ἐπὶ δὲ δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων·
 Ἀπλητα κύκλα καθβαλῶν Θεὸς Λόγος,

(*) Ἐγράφετο πρότερον, Πεμφθεῖς πρὸς Πατὴρ· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου ἀπαιτεῖ τὸν δεύτερον πῶδα Ἰαμβον, ἀφῆρηθη ἡ πρόθεσις Πρὸς, καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐτέθη τὸ ἄρθρον Ὁ.

Πτέρην τε τὸν πλῆττοντα παμπῆδην γένος,
 Τοῦτον καθειργνύς, ἐκσαώζει τὴν κτίσιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατὰ·
 Ἰκριμα ἦκει, Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου·
 καθαρσίῳν δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πε-
 σόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν
 ἔχθραν κτεῖνας, ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν
 εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου
 βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔσθη, προσε-
 φώνει δὲ τοῖς παροῦσι· Τίς ἔδειξεν ἀπειθεῖς,
 τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; καρ-
 πούς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε· παρῶν γὰρ
 νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ Δημιουργός, μέσος ἐστηκώς
 ὡς εἰς ἀπάντων, καρδίας ἐμβατεύει· κα-
 τάρτηριον δὲ πτύον χειρισάμενος, τὴν παγκό-
 σμιον ἄλωνα πανσόφως διῆστησι, τὴν ἀκαρπίαν
 φλέγων, εὐκαρπῆσιν αἰώνιον, ζῶν χαρίζόμενος.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
 Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
 Νεῖαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
 Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδῖαν,
 Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ἀθρῶν ὁ Πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
 Σειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
 Ἰστησιν ἀμφ' ὠμοῖσιν ἐξάρας ἄνω,
 Νῦν ἐν πολυρρύταισι δίταις ἐκπλύνων,
 Αἰσχύου παλαιοῦ τῆς Ἀδαμ καχεξίας.

Μετ' εὐσεβείας προσδραίωμεν εὐτόνως,
 Πηγαῖς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίου,
 Λόγον κατοπτεύσοντες ἐξ ἀκηράτου,
 Ἀντλημα προσφέροντα δίψης ἐνθεοῦ,
 Κόσμου προσηνῶς ἐξακευόμενον νόσον.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φω-
 τὸς ὁ Ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρό-
 δρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ
 τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρε-
 σι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρεύμενος.

Γεννηθεῖς ἀρρέυστως, ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
 ἐκ τῆς Παρθένου, δίχα σαρκουῖται ῥύπου
 Χριστός· οὐ τὸν ἱμάντα τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λό-
 γου συναφείαν, λύειν ἀμήχανον, (διδάσκει ὁ
 Πρόδρομος,) γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει, τελευταίῳ Χριστός, τοὺς
 ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας
 αὐτόν· ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος

χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος,
τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἰμμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
- » Ἦχῳ Πατῆρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
- » Ναί, φησιν, Οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων,
- » Φώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένους,
- » Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία.

Εκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος,
Ξένως Προφήτης ἐγκάτοις φλοιοδύμενος,
Αὐθις προῆλθε, τῆς παλιγγενεσίας
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου,
Πᾶσι προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

Ανειμένων Πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὄρα πρὸς Πατρός ἐξικνούμενον,
Μένον τε Πνεῦμα τῷ παναχράντῳ Λόγῳ,
Ἐπελθὼν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ Δεσπότη.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ε'πεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη, καὶ τὸ
φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν
ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε ἤλθες ἐφάνης τὸ Φῶς
τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλῶν
χώρᾳ, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν
ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς
ἐσκοτισμένοις φαινή ὥφθη αὐγή, ἐν Βηθλεέμ
ἀστράπτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος
πάσῃ τῇ οἰκουμένη ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ
Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδάμ γυ-
μνοὶ, δεῦτε πάντες ὑποδύμεν αὐτὸν, ἵνα θαλ-
φθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκο-
τισμένων, ἤλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῇ Σ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Τοὺς οὐρανοὺς Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σχίσαν,
Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Προδρομος
κατὰ ἕκτην.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ Μεγάλῃ
Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις Ἐκκλησίαις,
τὴν παννυχίδα ἀφ' ἑσπέρας ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἐνδύ-
σάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν
μέγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθη-
σόμενος· ὃς καὶ διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν
ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς

με· Ἐπὶ δὲ τὸ, Ἄφες ἄρτι, πρὸς τοῦ Κυρίου ἀκίκοι,
καὶ πάσης δικαιοσύνης πληρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔ-
γνωκεν, ἀφήσιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστὸς πᾶ-
σαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἠγάσσε· πᾶσαν δὲ ἀμαρ-
τίαν τῶν ἀνθρώπων ἐθάψας τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου,
εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς
ἀμαρτίαις ἀνθρώπων ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρανῶν
Βασιλείαν αὐτῷ ἐχαρίσατο.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ν**έους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομι-
- » λήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου,
- » ἀβλαβεῖς διεφυλάξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγ-
- » κατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐ-
- » χαρίστως ἀνέμελλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν
- » Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωσπερ οὐρανῷ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι
παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυναμίεις
τῶν Ἀγγέλων σκοπούμεναι, τσαύτην Θεοῦ τὴν
συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρωρον
τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν, ἐν τοῖς ὕδασι, σωματο-
φόρος ἕστηκεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτε, καὶ θάλασσα θείου πραι-
κόνιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα, ἐν οἷς
ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ
λαός. Θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη
τοῦ Πνεύματος· οἷς τελούμενοι, Εὐλογητὸς εἶ
κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απαντες πιστοὶ, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλα-
βομεν, θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγ-
γέλοις δοξάζωμεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα
Ἄγιον· τοῦτο γὰρ Τριάς ὑποστάσεις ὁμοού-
σιος, εἷς δὲ Θεός· ᾧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**'φλεξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρσας,
- » Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
- » Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
- » Τὴν δυσκᾶθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας,
- » Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα,
Ἐκστῶσαν ἴσθης, εἰς δρόσον μετηγμένην.
Υἱὸν ὅθεν νῦν ἀμφιέσσαο φλέγον,

Σίντην κίκιστον Χριστὲ προσκεκευθμέναν,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλούμενον τρίβον.

Απορράγέντος τοῦ Ἰορδάνου παλαι,
Ἐρσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἡπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων,
Πρὸς τὴν ἄρρευστον καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Ιὸμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
 αἰκτρῶς σε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν,
 ὧς τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα.
 Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἀμαρτίαν,
 Δι' εὐπάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.
 Ὡδὴ ἢ. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**υστήριον παράδοξον, ἢ Βαβυλῶνος ἔ-
 » δειξε καίμινος, τηγάσασα δρόσον· ὅτι
 » ρεῖθροις ἔμελλεν, αὔλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ
 » Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, Βαπτίζομενον
 » τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπε-
 » ρυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτὴς τῶ
 Προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς
 Χριστῶ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυ-
 κα· ἐμῶ προστάγματι εἶξον, καὶ βάπτισόν με
 συγκαταβάνα, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυ-
 ψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρημάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Δε-
 σπότου, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει·
 χειραπτήσας ὁμῶς δὲ, τὴν κορυφὴν τοῦ Πλά-
 στου αὐτοῦ, τῶ βαπτισθέντι ἐβόα· Ἀγιάσόν
 με· σὺ γὰρ Θεός μου, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ
 ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἢ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν·
 αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώ-
 ησεν· Οὗτος ὁ βαπτίζομενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπη-
 τός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαῖρην τῶ ὁμοίῳ· ὃν
 εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λευθέρα μὲν ἢ κτίσις γνωρίζεται·
 » Υἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
 » Μόνος στεναίξει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
 » Νῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν αἴτιον,
 » Ἡ πρὶν ταλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Τριτοὶ Δεουδεῖς ἐμπύρως δροσόμενοι,
 Ἀγλῆντα τριτταῖς παμφαῶς ἀγιστίαις,
 Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν,
 Μίξει βροτεία πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
 Εὐκτῶς ἅπασαν τὴν ὀλεθριον πλάνην.

Λευχειμονεῖτω πᾶσα γῆινος φύσις,
 Ἐκπτώσεως νῦν οὐρανῶν ἐπηρμένη·
 ὧς γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται Λόγῳ,
 Νόουσι ρεῖθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
 Τῶν πρὶν πέφευγε παμφαῶς λελουμένη.

Ὡδὴ ἢ 5.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὡδῇ ταύτῃ.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρα-
 τευμάτων.
 Δίς.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βα-
 πτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα
 λαβόντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας, φωνῆς μαρ-
 τυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλίναντα
 τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφήτα, δεῦρο πρός με, ἐκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βά-
 πτισόν με τάχος.

Προφήτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με δέλων· πληρῶσαι
 καὶ γὰρ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ
 Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρεῖθροις
 Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν ἀ-
 μαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἄνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἡγα-
 πημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν
 ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, ὑπὸ χει-
 ρὸς Προδρόμου.

Δόξα,

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέ-
 του, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς
 κατάρας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
 » ξίαν· ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
 » ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμῶς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
 » τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον αἶδας,
 » τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προ-
 » στατίς, σὲ μεγαλύνομεν.

Δαυδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις·
 Νῦν προσέλθετε, ἄδῃ, πρὸς Θεόν, ἐν πί-

στει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἔλθων, ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ο Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκε· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστὸς, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζῶν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγίδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιάς Ἑβραῖοι παλαίαι αἰμαχθείσης, ἔτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τῆτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἐνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον. Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- Ὡτῶν ὑπὲρ νῦν, τοῦ τόκου σὺ θαυμαμάτων!
- Νύμφη παναγνε, Μητὴρ εὐλογημένη·
- Δί ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
- Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
- Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Γόμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βίατῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, δεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ρεῖθρα προσδεδεγμένα.

Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἀναρχε, Πνεύματος κοινωνία,
Ῥαῖς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους
Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἀληκτον, ἐξαμείβειαι βίον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Επεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιά, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας. Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἠγάσας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου

ιώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνήσι τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία· δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται· Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τῷ κόσμῳ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τῆ συγγενοῦς ἀνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Νάματα Ἰορδάνεια περιβάλου Σωτὴρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἐκλίνας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάτης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Ανατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· Σήμερον Ἰωάννης ἀπτται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὀρώσαι μυστήριον· Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο· Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον,

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἶτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον εὐλὸν ἀνά χειρας, προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ, καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ Τροπάρια. Ἦχος πλ. δ'. τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ Ἁγιασμοῦ Ἀκολουθία· ἡγουν αἱ Προφητεῖαι, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ αἱ Εὐχαί, ὡς προεῖρηνται. Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἀγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτικίον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ὑποστρέφον-

τες δέ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τὸ τροπάριον τῆς ἡ. Ὠδῆς. Τριάδος ἢ φανέρωσις. Εἶτα, γενομένης Ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Ἐῦλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ψάλλομεν, ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνόν Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐγενήθη Ἰδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσεται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνον ἄδου εὐροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρῶν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἴκουμένῃ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουῖα.

Κοινωνικόν.

Ἐπεφάνη ἡ Χαίρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλουῖα.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Συναξίς τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἰσπείρας, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ συνήθη. Πολοίλιος, ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου. Καταβασίαι, Στίθει θάλασσης. Ἡ Τιμιώτιρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ Θ'. Ὠδὴ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἐπευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε, καὶ μετ' αὐτό, Ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται καθὼς ἴστι τετυκωμένη.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς τρία. Ἦχος β'.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἀνθρώπων, ἰδὼν ὁ Προδρόμος, βαπτισθῆ-

ναι παραγενόμενον, χαίρει τῆ ψυχῆ, καὶ τρέμει τῆ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτὸν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτίζομένου, καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὀρώσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς· Οὗτος ὃν ὁ Προδρόμος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο· καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἶδει περιστερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανούς· κραεῖ καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ Πλαστουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττετε τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔτερα στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου,
Ἦχος α'. Πανεύφημα Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανεύφημε Προδρόμε Χριστῆ, Βαπτιστὰ Θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξαζόμεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλιναντα τὴν κάραν σοι, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιάσαντα. Αὐτὸν οὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπόθεν προσέβλεψας σοφῆ, Ἰωάννη Προδρόμε, Πατρὸς τὴν δέξαν τὴν ἀρρήτον, Υἱὸν ἐν ὕδατι· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὸν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστηπόλον ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θείαν πανήγυριν.

Ρῶσθεῖς θεία χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Προδρόμε, σὺ τὸν Ἀμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν κόσμου αἶροντα, ἀμαρτίας πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμοσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εἴναρκε Λύχνε, Προδρόμε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα Στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, ὃν σκιρτήμασι νηδύος πρᾶσκύνησας, καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου· τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφήτα, ταῖς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τραχιμίας. Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Θεὸς Λόγος ἐπεφανή ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Προδρόμος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἀψάμαι κορυφῆς κρα-

τούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· καὶ δούλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μαθήνα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ως εἶδές σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Προδρόμος πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἔκθαμβος γενόμενος, ὡς εὐγνώμων δούλος, σὺν φόβῳ ἐβόα· Τίς ἢ ταπεινῶσις Σωτῆρ; τίς ἢ πτωχεῖα, ἢ περιβέβλησαι; ὁ πλοῦτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς ἐσπλαγγνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακάνησον, ὁ Σωτῆρ τῶν ὅλων, καὶ μὴ δειλιάσης· τὰν συντραθέντα γὰρ Ἀδαίμ, τῇ ἀμαρτίᾳ καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυτος, Ἰορδάνου ταῖς ὕδασι, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηλίον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθεάσατο; Ἰωάννης ἀντέφησε· καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὄλον; καὶ τὸν πηγᾶς καὶ ποταμούς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τὴν ἀφαταν, οἰκονομίαν σου Δέσποτα! μὴ βαρύνῃς τὸν δούλον σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν (*).

(*) Τὰ παρόντα τρία Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, (ἄρα ἐμπροσθεν εἰς τὰς ἰα. τοῦ παραπάνω,) φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ὡ δ ἡ Ἰω α ἡ φ· ἐλλείπεται ἕως δύο Τροπάρια, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δύο τελευταίων γραμμάτων τῆς ἀκροστιχίδος, ἅπερ οὐδὲ ἐν τοῖς ἀνὰ χεῖρας δυοῖ χερογράφοις ἀπαντῶνται. Ταῦτα δὲ τὰ ἐξ διαλόγου περιέχουσι τοῦ Προδρόμου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τούτου πρὸς ἐκείνου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βύζαντος.

Ος τοῦ Πνεύματος ἐραστής, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδὼν, τρανώς τὴν οἰκονομίαν τοῦ Βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ Ἀγνῆς φαεινῶς ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνάκλησιν, κατεμήνυσας Πρόδρομε (*), τῶν σκυθροπῶν ἠθῶν ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς αἰδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων, τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων, μάκαρ θεόληπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότη· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἔπηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἶδει περιστεράς, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὄθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδη, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὀρώμενον ἐν εἶδει περιστεράς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνηπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου, βαπτισθῆναι θελοντα, ὁ μέγας Πρόδρο-

(*) Ἐν τῷ εἰς μεμβράναν χειρογράφῳ, οὕτως ἀναγινώσκεται αὕτη ἡ περικοπή· Βροτῶν τὸ γένος, ἐξ Ἀγνῆς φαεινῶς (Ἦρ. Φαινωῶς) ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνάπλασιν, κατεφώτισας ἐνδοξε.

μος Χριστέ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν· Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Πεντηκοστός· ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, Βυθῦ ἀνεκαλύψε πυθμένα, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βαπτιστὰ Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλυδωνι, Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθίσας διάσωσον· ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δοχεῖον σεπτόν, καὶ καθαρώτατον, Κυρίῳ ἀνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

Αγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστάμενος, Ἄγγελος τὸν ἰσαγγελον, εὐηγγελίσαστο, Ζαχαρία τῷ σεπτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρί, σὲ παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον γενησόμενον.

Πλήρης γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἔτι κοιλία σῆς Μητρὸς, ἐνδον φερόμενος· καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας καρπὸν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας, Προφήτα πανσεβάσμιε.

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον, καὶ βαπτίσαντα Χριστὸν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, ἀνευφημήσωμεν, Κυρίῳ Πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα. Θεοτοκίον.

Ἰερώτατον, τῆς Παρθενίας Τέμενος, ἡ ἐν γαστρὶ Θεὸν Λόγον, κυοφορήσασα, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἀγνῆ, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον πανάμωμε. Καταβασία.

» Σπείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
» Ἐπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδεδυμένον·
» Μέλας δὲ πάντος, τριστάτας Αἴγυπτίω,
» Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμη κραταιᾶ δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

Ἄδῃ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστews.

Σπειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνωσ τῆς Παρθένου τὸν θεῖον Τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρὸς πανεύφημε, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μύστα τῆς χάριτος.

Τὰς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου, βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφήτα· ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανέν ἐν σώματι, δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

Ανέτειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἔλεγες· Τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε.

Θεοτοκίον.

Χαράν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, συνελαβες ἀσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑψηλίον Θεομητορ, ἀνακαλούμενον· ᾧ καὶ κραυγάζομεν· Ὡς ἔκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σε Κύριε.

Καταβασία.

» **Ο**σοὶ παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
» Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
» Ἀγαλλιώμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
» Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἦδεται δωρημάτων.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας ἕτερός, πρὸς ποτάμεια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκὼν προήλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς νυδόκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠέσχετο ὁ φωτισμός ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν· Οὐ τολμῶ σου Σωτήρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὄρων σου τὸ ἀκατάληπτον Κύριε· Ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

ᾠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ρύπῳ ἀποπλύνειν ὕδατι, ἀπεσάλῃς πρὸς τοῦ Δεσπότη, εὐτρεπίζων δέχεσθαι, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν Χριστόν, καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα, θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμιε.

Ιοῦ με δρακοντίου δήγματος, ἰαθῆναι μάκαρ δυσώπει, ὁ τὸν Χριστὸν νάμασι, βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου· ἐν ᾧ τῶν δρακόντων ἐμφωλέγουσαν, τὴν πανηρίαν ὁ Σωτήρ συνέθλασε.

Σοφία τοῦ Θεοῦ κοσμούμενος, προεληλυθας Χριστοκήρυξ· βοῶντος γὰρ γέγονας, κραυγάζουσα Μετανοεῖτε φωνή· ὡς Προφήτης προηγόρευσας, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους σε δεικνύοντα.

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον, ἐπαγόμενος πολιτείαν, ἐπέστης τοῖς ὕδασι, πανάρισε τοῦ Ἰορδάνου, φωνῆς τοῦ Πατρὸς ἀκροασυμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος ὀψόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα πλαστουργήσας Κύριος, κατ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστουργεῖται· ὑποδύς γὰρ Πάναγνε τὴν μήτραν σου τὴν παναγίαν, μορφὴν τῶν ἀνθρώπων ἠμφιάσατο, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

» **Π**υρσῷ καθαρθεῖς, μυστικῆς θεωρίας,
» Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινοργίαν,
» Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
» Σέρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου,
» Ὡ τῶν δυναστῶν, τὰ κράτη συνετριβη.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Υπερφουῶς, ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἠγλαῖσμένος, ὡς ἐξ οὐρανόου μυσταγωγίας, ρεῖθροις ἐπέστης, Ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαιρών δια τοῦ ὕδατος, Πρόδρομε τοὺς πίστει, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν, καὶ ἀκήρατον φέγγος μέλλων βαπτίζειν, σκευὸς καθαρότητος ἀνεδείχθης· μείζων γὰρ πάντων ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος· τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι.

Ο προσταλεῖς, πρὸ προσώπου Κυρίου καὶ τὰς εὐθείας, τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἄπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότη, καὶ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος· Ἐτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς Θεοῦ, ὁ Υἱὸς σε Παρθένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βουλήσει μόνη· ὅθεν σε πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν· ἄλλην γὰρ Μητέρα, Θεοῦ οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

» **Ε**χθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου,
» Ἰὸν καθάρσει, Πνεύματος λελουμένοι,
» Νεῖαν προσωρμίσθημεν, ἀπλανῆ τρίβον,
» Ἄγουσαν ἀπρόσιτον, εἰς θυμηδίαν,
» Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σὺ τοῦ Λόγου φωνὴ προεληλυθας, καὶ ὡς Ἐωσφόρος αὐτὸς ἀνατέταλκας, προκαταγγέλλων Πρόδρομε, σαφῶς Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Επιγειοῦς φροντίδας ἠγνόησας, καὶ τὰς οὐρανόους ἐλπίδας ἐπλούτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε.

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν, ὡς τῆ Παλαιᾶ καὶ Καινῆ μεσιτεύσαντα· καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Α'νερμίνευτος ὄντως ἢ σύλληψις, ἄφραστος ὁ τόκος σε καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνῃ Θεόνυμφε.

Καταβασία.

- Ἰμερτόν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
- Ἰ"Ηχω Πατήρ, ὃν γαστρος ἐξηρεύξατο
- Ναί φησιν, Οὗτος συμφυῆς γόνος πέλων,
- Φώταυγος ἐξώρουσεν, ἀνθρώπων γένους,
- Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἸΗχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὀρώσαι σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σέ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδάμ ἐν Ἐδέμ, ἐφάνη Ἡλῖος ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ ταῖς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι· τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· ἐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρῶτ' πρῶτ', δι' αὐτὸν ἐγενήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγὴν, ἐγείρουσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἐσπέραν πεσῶν, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἔφθασε πρὸς Ὁρβρον τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Συναξίς τοῦ Ἀγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἀγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχοι.

Ἐμή σε γλῶσσα Κήρυξ πῶς ἂν αἰνέση,
Ὅν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μεῖζω λέγει;

Μνήμην ἐβδομάτῃ Προδρόμῃ λάχεν αἰδοίσιο.

Τῆ ἐπαύριον τῶν ἁγίων Θεοφανείων, τὴν Συναξίν τοῦ πανιέρου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, ὡς τῷ Μυστηρίῳ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος ὑπουργήσαντος, παρελάβομεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν ἑορτάζειν, συνταπτομένην καὶ αὐτὴν ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ πανηγύρεσιν, ἵνα μηδέν τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν. Συνέφθασε δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ τῆς παντίμου αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδα μετένεξις, γενομένη τοιοῦτρόπως.

Ἐν τῇ πόλει Σεβαστῇ, ἐν ἣ ἴσεται τεθάφθαι τὸ τοῦ

Προδρόμου σῶμα, Λουκάς ὁ Εὐαγγελιστὴς παραγεγόμενος, καὶ τὴν δεξιὰν Χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἠγάγετο Ἀντιόχειαν, πᾶμπολλα θαύματα ἐπιτελοῦσαν· ἐν οἷς, καὶ δράκων ἦν τις, ἐν τινι τῶν ταύτης ἐμφωλεύων ὀρίων, ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες, καὶ οἱ τῆς ἑλληνικῆς μοίρας, θεοποιούμενοι, θυσιά ἐνιαυσιαία ἐτίμων. Καιροῦ δὲ προβάτος, ἐκληρώσατό τις τῶν Χριστιανῶν τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἐπιδοῦναι τῷ δράκοντι· ὁ γὰρ δράκων οὗτος, τοῦ φωλεοῦ ἐξερπύζων, καὶ ἀνέλπιστον φαινόμενος θάσμα, καὶ μέγιστον κεχηνῶς, τὸ θῦμα ἰδέχεται, καὶ τοῖς ὁδοῦσιν ἐσπάραττε. Διάτοι τοῦτο ὁ τῆς κόρης πατὴρ στεναγμοῖς τὸ Θεῖον, καὶ τὸν Προδρόμον κατελιπάρει, πρὸς τὸ τὴν παῖδα αὐτοῦ πικρῶ θανάτῳ ἀπαλλαγῆναι· καὶ σοφίζεταιι τοιοῦτον.

Ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν ἁγίαν τοῦ Προδρόμου Χεῖρα· καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λαυθανόντως τοῖς ὁδοῦσιν αὐτοῦ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον ἐκκόπτει, καὶ τοῦ ποθουμένου τυχῶν, ἔξεισι τοῦ Ναοῦ. Καὶ δὴ ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφεστήκει ἡμέρα, καὶ τὸ τοῦ λαοῦ θάτρον παρῆν, πρόσσειν ὁ πατὴρ τὴν παῖδα ἐπιφερόμενος· καὶ γενόμενος πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπεὶ περ εἶδεν ἀπὸν κεχηνότα, καὶ τοῦ θύματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερὸν ἐκείνου δάκτυλον ἀκοντίσας μέσον τοῦ φάρυγγος, τῇ τούτου ἐμβολῇ παραχρῆμα τὸν θάνατον αὐτῷ συνεισήνεγκε. Τῶτων ἔτω τετελεσμένων, ὁ μὲν πατὴρ ζῶσαν τὴν παῖδα ἔχων ὑπίστρεψε, τὴν παραδόξῳ λύτρῳσιν διηγούμενος· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ λαοῦ, τὸ ὑπερβάλλον τοῦ θαύματος ἐκπληττόμενοι, εὐχαριστήριος φωνὰς ἀνέπεμπον τῷ Θεῷ καὶ τῷ Προδρόμῳ, μέγιστον αἶκον αὐτῷ δομησάμενοι.

Λέγεται δὲ, κατὰ τὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑορτῆν, ἀνυφοῦσθαι ταύτην τὴν τιμίαν Χεῖρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι, ποτὲ μὲν ἐκτείνεσθαι, ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι· καὶ τῇ μὲν ἐκτάσει αὐτῆς, εὐφορίαν δηλοῦσθαι καρπῶν· τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἔνδειαν. Διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν κατὰ καιροὺς βασιλευόντων δι' ἐφέσεως ἦν τὸ ἐν κατασχέσει ταύτης γενέσθαι, ἐξαιρέτως δὲ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τοῖς Πορφυρογεννήτοις. Ὅθεν, καὶ τούτων βασιλευόντων, ὑπότινος Διακόνου τῆς Ἀντιοχείου Ἐκκλησίας, Ἰῶβ προσαγορευομένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ Προδρόμου Χειρὸς ἐπαγωγὴ καὶ ἀνάκλησις ἐγένετο, κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιλύχνιον ὥραν, ἐν ἣ τὸν Ἁγιασμόν ἔθος τελεῖν Χριστιανῶς παραδίδοται· ἦν ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς ἐκ πόθου κατασπασάμενος, ἐν τοῖς Βασιλείοις ἀπέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τοῖς Φορακίῳ.

Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.
Ὡδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος.

Γερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ τελειώσας Προδρόμε τα πρὸς Θεὸν, σαφῶς δοθέντα σοι Μυστήρια, ὡς ἀρνίον ἄκακον ἱεουργούμενος, προσηνέχθης θυσία· διὸ μετὰ σοῦ συμφῶνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέρος Ἡλίας γενόμενος, σὺν παρρησίᾳ Πρόδρομε καὶ βασιλεῖς, σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, σοῦ τὸν βίον αὐλον ἐπίδεικνύμενος, ὡς ἐκεῖνος τρισμάκαρ· διὸ μετὰ σοῦ Προφήτα ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Προφητῶν περισσότερος, καὶ Ἀποστόλων
Πρόδρομος τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον γέ-
ρας κληρωσάμενος, σὺ τῆ Νόμου πλήρωμα, καὶ
ἀπαρχὴ σαφῶς, νέας χάριτος ὤφθη· διὸ μετὰ
σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Υμολογίαις τὴν πάναγνον, καὶ Θεοδόχον
Δέσποιναν πανευσεβῶς, ἀξίως πάντες
ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν κηύσασαν, μονογενῆ
ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα· πρὸς ὃν οἱ πι-
στοὶ συμφώνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

- **Ε**ϕλεξε ρεῖθρῳ, τῶν δρακόντων ταῖς κείρας,
- **Ο** τῆς καμίνου, τὴν μετάρσιον φλόγα,
- Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
- Τὴν δυσκάθεκτον, ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
- Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ ἡ. Κάμιμος ποτέ.

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς ἰσαγγελον φανέντα, παρην-
λαγμένῳ πολιτεύματι, καὶ πάντων ἀνώ-
τερον, Ἰωάννη παμμακάριστε, χαρμονικῶς γε-
ραίρομεν, κρίζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔρ-
γα τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισί, Θεότητος οὐσίαν, ὁμοουσίαις
ὑποστάσεσι, Προφῆτα μεμύησαι· τῇ φω-
νῇ γὰρ τοῦ Γεννήτορος, καὶ παρουσίᾳ Πνεύμα-
τος, ἔγνωσ τὸν βαπτισθέντα, Λόγον Θεοῦ τὸν
αἰδῖον.

Ορθρος νοσητὸς, τὸν ἥλιον μηνύων, τὸν ἐκ
Παρθένου ἀνατείλαντα, ἐκ Στείρας προέ-
δραμες, Ἰωάννη πανσεβάσμι· καὶ τὸν Ἄμνὸν
ἐκήρυξας, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, φιλανθρωπίᾳ
τὸν αἶροντα.

Υπερθεν ἡμᾶς, νῦν μάκαρ ἐποπτεύων, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις διαφυλάξον, τῷ θεῷ κη-
ρῦγματι, ἐπομένους σε πανόλβιε, καὶ διδαχαῖς
ἐμμένοντας, Πρόδρομε ταῖς ἐνθέοις, καὶ σωτη-
ρίοις σου δόγμασι. Θεοτοκίον.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, συνέλαβες ἀφράστως, τὸ
προαιώνιον ἀπαύγασμα, καὶ Λόγον τὸν
ἀναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον, καὶ νῦν ἐκ
σῆ πρωτότοκον, Πάναγνε γεγονότα, ἀναλλοιώ-
τως τῆς κτίσεως.

Καταβασία.

- **Ε**λευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται,
- **Υ**ιοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
- **Μ**όνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
- **Ν**ῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν Αἴτιον,
- Ἡ πρὶν ταλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

ᾠδὴ 9'.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ 9'.
ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ
Ἁγίου, ἐν ἡ λέγομεν Στίχον, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἡ, Βα-
πτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Εκ τῆς ἐρημίας, ἡ Πρόδρομος φωνή, τὸν
Λόγον δείκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδη-
μήσαντα· καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν
εὐτρεπίζεται, τὸν ταῖς ψυχαῖς καθαίροντα, τῆς
ἁμαρτίας δια πίστεως.

Χάρις τε καὶ Νόμος, μεσίτην σε σεπτὸν, σα-
φῶς προβάλλεται, τὸν μὲν σφραγίζοντα,
τῆς δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἀπάντων τῶν Προφητῶν,
τῷ Λόγῳ προτιμώμενον, τὸν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα,
νῦν βεβηκότα Πανσεβάσμιε.

Ο τοῖς ἀσωμοίοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδει-
ξάμενος, Ἀγγελικαῖς χορείαις συνευφραί-
νεται· καὶ τῷ θρόνῳ παρεστηκῶς, τοῦ Δεσπό-
του ἀγάλλεται, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφεςιν, καὶ
σωτηρίαν ἐξαιτούμενος. Θεοτοκίον.

Υπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτῆς,
ἄνθρωπος γίνεται, καὶ σαρκικὴν κατα-
δέχεται γέννησιν, φιλανθρωπῶς ὑπὲρ ἀνθρώ-
πων, ὁ φύσει ὦν φιλάνθρωπος, παρθενικῆς ἐκ
μήτρας σου, Θεογενῆτορ παμμακάριστε.

Καταβασία.

- **Ω** τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σε θαυμαίων!
 - **Ν**ύμφη Πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
 - **Δ**ὲ ἧς τυχόντες, Παντελοῦς σωτηρίας,
 - **Ε**πάξιον κροτοῦμεν, ὡς εὐεργέτη,
 - **Δ**ῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.
- Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προφήτην σε προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπὲρ-
τερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν
μεῖζονα πάντων· ὃν γὰρ Προφῆται ἅπαντες,
καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἐώ-
ρακας· ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώ-
τερος πάντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Επεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν
ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ
ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Φῶς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς
ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεῖς Θεός· τοῦτον
λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δίς.

Πως σε Χριστέ, δούλοι τὸν Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντα ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος ἐνήσει τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τῆτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐρανῆς τὸ νοούμενον· διὰ λητρῆ σωτηρία· δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται καθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἵρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενῆς ἀνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρὸς· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Αγγελος ἐκ στεριωτικῶν ᾠδίνων, προῆλθες Βαπτιστὰ, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν εἰδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσει ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς ἐρανόθεν, μαρτυρήσῃς αὐτοῦ τὴν Υἱότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περισσεῶς ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. Ἄλλ' ὧ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἀπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὀρώσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφεται. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικόν

αὐτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ὡ τῶν ὑπὲρ νῦν. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον· καὶ μετ' αὐτό, Ἐν Ἰορδάνῃ.

Τῆ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ κατέσεισας, προσβολαὶ Μακάριε· σὺ γὰρ ἐπαλξιν, ὥσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος, στερέμνιον ἀσκήσιν, διετήρησας σαυτὸν, τοῦ θειοῦ πολεμήτορος, ἀπαραίτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὄλωσ· καὶ παρέστης, τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, νικητικῶς στεφανούμενος.

Οὐχ ὀδῆ μῆκος ἰσχυσεν, εἰδὲ τόπων δυσχέρεια, παραλύσαι Ὅσοι τὸ διάπυρον, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας σου· καί κεῖ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθεὶς, οὐ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκ ἠμέλησας ὄλωσ, εἰ μὴ φθιάσης, δι' ἀσκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς Σιών τὴν οὐράκιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνων τοῖς δόκρουσι, κατανύξει Ἐνδοξε γῆν κατέβραχες, καὶ ταῖς θριξίν ἐναπέματτες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐνοῶν τε καὶ αὐτόν, ὡς παρόντα καὶ βλέποντα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου διανοίας, θεωρίας θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος.

Ἔτερα τῆς Ἁγίας. Ἐδωκας σημειώσασα.

Εκ Δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν Ἐφάν παυλβιε, ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀκτίσιν ἀστράπτυσσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων Ὁσία, καὶ κατεφώτισας πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμαίων σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα.

Τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὧ Δομνίκα πανεύφημε, αὐτῷ ἠκολούθησας, ἀπαρησαμένη, ἐπὶ κερὸν δόξαν, καὶ τῆς σαρκὸς ταῖς ἡδοναῖς, καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν· διό σε εἰσφκίσατο, εἰς φωτεινότητα θάλαμον, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη τοῦ Κυρίου σου, καὶ Ποιητοῦ ἀναπλάττουσα, ἐν αὐτῇ ἀναδέδειξαι, τοῦ Λόγου ὡς ποίημα, λογικὸν Παρθένη· καὶ διὰ τοῦ λόγου, ἐπαιδαγωγήσας παθῶν, τῆς ἀλογίας τὰ παρεκκλίματα· διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν, εὐδυσποροῦσα αἰοίδιμε, ἀληθές καὶ ἀκίβδηλον, τοῦ Θεοῦ ὄφθης ἀγαλμα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α΄.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κἀθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τῷ ὑψίστου Πατρός. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανείς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ φωτιστικόν, καὶ φωτίζον τὴν ἀνθρώπων, φῶς αὐτολαμπές, σὺ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, βαπτισθεὶς ὅλως ἔλαμψας, φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρί σου· ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστέ κράζει σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ὡς διὰ σαρκός, κορεσθῆναι θείας δόξης, δεῦτε νοητῶς, καθαρῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, τὴν τε τοῦ δολίου διαθλῶντα, κάραν εὐφυῶς ὑμνολογοῦντες, αὐτῷ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Νᾶμα ζωτικόν, σὺ ποτίζεις Ἰησοῦ μου, ἐν τῷ ποταμῷ, Ἰορδάνη εὐσπλαγχνία, ἡμᾶς τῆς ἐκκαέντας, σοῦ τῷ δίψει φιλόνηρωπε· ὅθεν ποτισθέντες ἐκ πηγῆς σου, τῆς ἀθανάτου καὶ φωσφόρου, Χριστέ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Εν Ἰορδάνη ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστέ ὁ Θεός· Τί πρὸς τὸν δούλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνοσ σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν σκαυτῷ· Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθεὶς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο αἶδας δίδαναι ταῖς πισταῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανείς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ, διαβιβαζὼν τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτὸν, ἐσκιαγραφεὶ τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδοῦ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ τὸν κόσμον φωτίζων· ἐξ ὕψους ὁ Πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ἠδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. Οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων, τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνοίξει τοῦ στόματος, δοῦναί μοι χάριν ἰκετεύσον, σοφίας Γεώργιε, τὴν ἀπαρχὴν Ἰησοῦν, ὅπως ἄσω σου, τὴν μνήμην κατ' ἀξίαν, ὁ ἄμωσος ἄσμασι, θείοις γηθόμενος.

Εν γῆ πεπολίτευσαι, ὡς περ ἀσώματος Μέλγιστε· συνήφθης ἐντεῦθεν δὲ, τῶν Ἀσωματῶν χοροῖς, τῷ ποιήσαντι, ὡδαῖς ἐν τρισαγίαις, μέλπων καὶ δεχόμενος, τούτου τὴν ἔλλαμψιν.

Τοῦ κόσμου ἠλόγησας, ὑπερκοσμίοις ἐννοίαις σου ἀσκήσας ἐν κόσμῳ δὲ, ὅπου ἐτράφη Χριστὸς, ἐξεδήμησας, ἀκήρατον πρὸς κόσμον, χοροῖς συναπτόμενος, τῶν πρωτοτόκων Σοφεί· Θεοτοκίον.

Ἀνοίξας τὸ στόμα μου, Ἄγνη προήρημα· μέλψαι σε, Σοφίαν τὴν τέξασαν, τὴν ἐνυπόστατον· ἀλλ' ὡς ἀναγνος, τὴν Πάναγνον ὡς θέμις, ὑμνήσαι μὴ σθένωσας, αἰτῷ βοήθειαν.

Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν καλλίπαιδα νῦν γεραίρω Δομνίκαν,

Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τῷ ἐνθάδε πρόθω τὴν ψυχὴν, Ἐνδοξὴ πτερῶσασα, τῶν σαρκικῶν θηράτρων ὑπερίπτασο· διὸ ἰκετεύω σε, θηρευθέντα με, ταῖς παγίσιν τοῦ ὄφρου, σοῦ ταῖς ἰκεταῖαις, πάνταμιν Δομνίκα ἀπολύτρωσαι.

Η κολούβεις χαίρουσα Χριστῶ, τούτου ἀνιχνεύουσα, τὴν ἱεράν νομοθεσίαν Πάινσεμνε· καὶ Παρθένων τάγμασι, συνηρίθμησαι, ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος· ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν κακίας οὐδαμῶς, Ἐνδοξε νυστάζουσα, ἐπαγρυπνεῖς ταῖς φωταυγέσι πράξεις, καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἐξεδήμησας, ταῖς ἐκείθεν λαμπρότησι, περιγεομένη, καὶ φωταγωγοῦσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Καὶ πρὸ τόκου ἀφθορος ἀγνή, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, Μήτηρ Θεῶ, ὑπερφυῶς διέμεινας· ὅθεν σε ποθήσασα, Θεῶ Πνεύματι, ἡ Δομνίκα ὀπίσω σου, ἀφθορος προσήχθη, τῷ Παμβασιλεῖ Υἱῷ σου Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σουὺς ὑμολόγους.

Λουόμενος δάκρυσιν αἰκείοις, ἰλύος τὴν σάρκα κοσμικῆς, ἐκάθηρας καὶ ρεύμασιν, ὡς ποταμίοις τούτοις δέ, τὴν τῶν δαιμόνων σύρραϊαν, ἀσκητικῶς κατεπόντισας.

Οσίως ἀμέμπτως καὶ δικαίως, τὸν βίον διέπρεψας σοφέ, πρὸς δὲ καὶ πόνοις χρώμενος, ἀσκητικοῖς τὴν ἄπονον, δαγωγὴν κεκλήρωσαι, Δεομακάριστε Γεώργιε.

Αλοὺς Δεῖω ἔρωτι Παμμάρκα, τῶν τόπων ἀγίων τῆς Σιών, πρὸς τούτους ἐπεδήμησας, καὶ κεῖ διαμεμένησας, ἕως θανάτου πάνσοφε, πιέζων πόνοις τὴν σάρκα σου. Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν ὑμολόγον ἐπταικότα, ἀσύγγνωστα Κόρη πρὸς ὁδὸν, τῆς μετανοίας ἴθυνον, τὸν Λόγον ἡ κηύσασα, τοῦ κόσμου τὸν καθαίροντα, τὰς ἀμαρτίας Θεόνυμφε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Πλωτῆρας θαλαττεύοντας, διεσώσω ἔλαιον. μετ' εὐλογίας πέμπουσα, τῇ θαλάσῃ καὶ μεταβάλλουσα, εἰς γαλήνην Δομνίκα τὸ κλυδώνιον.

Αῦλοις λαμπομένην σε, φρυκτωρίαῖς Ἄγγελος, φωτοειδῆς ἐμήνυσεν, Ἱεράρχη ἐπίδημησασαν, Βασιλίδα πρὸς πόλιν Δεῖω νεύματι.

Ιστίῳ πτερουμένη, τῆς ἐγκρατείας ἔφθασας, τῆς ἀπαθείας Ἐνδοξε, τοὺς λιμένας· λιμῆν τε γέγονας, τοῖς εἰς βλάβη κακίας ὀλισθήσασιν.

Δυναίμωσον Παναχραντε, εὐ ἀσθενές μου δύναμιν, ἡ τοῦ Ἰψίστου τέξασα, τὴν τὸ εἶναι πᾶσι παρέχουσαν, καὶ Δομνίκα τὴν μνήμην μεγαλύνασαν.

Ὁ Εἰρμός.

Εξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἔθνων στεριεύουσα, Ἐκκλησία

» τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ἧ ἑστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σάρκα ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν, πρὸς Χριστὸν ἔσχηκας, Δομνίκα Νυμφίον τὸν σὸν· ἀφθαρτον διὰ τοῦτο, ἐκομίσω τὸ στέφος, καὶ Ἀγγέλων χορείαις, ἠρίθμηθης Ὁσία, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· ὁμοιον.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἀμαρτίας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τῷ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλώνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διὸ σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Ταῖς νηστείαῖς ὡς σιτίοις, φιλοτίμως τρεφόμενος, τὴν ψυχὴν σου Μάρκα, νῦν εὐφραίνομένην παρέστησας, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων συγκαλέσαντι, πρὸς τὴν ἄνω σε, Δεῖαν τρυφήν ἀγαλλόμενον.

Οὐρανός τις ἀνεφάνης, τοῖς πρακτέοις ὡς ἄστρασι, κατηγλαῖδμένος, φέρων ὡς φωσφόρον τὸν Κύριον, τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σελήνην καταυγαίζοντα, καὶ δεικνύοντα, τῆς παρ' αὐτῷ δόξης μέτοχον.

Ο Δεσπότης οὐρανόθεν δι' ἡμᾶς κατερχόμενος, τὴν Σιών εὐρίσκει, Δεῖον ἀληθῶς εὐναγήριον ἢ ἐνσκηνώσας σὺ πόθῳ, ὡσπερ κλίμακι, πρὸς τὴν ἄνω ἀνῆλθες, Σιών ταύτη χρώμενος.

Θεοτοκίον.

Ο Καθήμενος ἐν κόλποις, αἰδίως τοῦ Φύσαντος, σαῖς ὠλέναις ὠφθη, νῦν ἀπεργραπτῶς καθημένος, τὴν Τετοκυῖάν σε δεῖξας μετὰ γέννησιν, ἀειπαρθένον, καὶ ἀληθῶς ἀδιάφθορον.

Τῆς Ὁσίας. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Απῆστραψας, φωτισμὸν ἱαμάτων διώκουσα, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· πάντας δὲ ἐφώτισας, τοὺς εὐσεβῶς σοὶ Δομνίκα προσπελαζοντας.

Νυμφίος σε, Βασιλεὺς ἐπεθρόκος Ἐνδοξε, δοξάζει ἐνώπιον, τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλεύοντος, καταπληττομένου σε, τὸν σκληλιδωτῶν βίον καὶ τὰ δαύματα.

Υπέκκοος, τῶν εὐχῶν σε ὑπάρχων ὁ Κύριος, σαφῶς προσημαίνει σοι, τόπον ἐν ᾧ φροντιστήριον, ἡγείρας, τὰ πνεύματα, τῆς ποτηρίας Δομνίκα ἀπελάσασα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Ἀδάμ ἐξεδύσατο, τῇ Δεῖα γενήσῃ σου, καὶ τὴν στολὴν ἠμφιάσατο, μόνος ἦν ἐξύφανεν, ἐν τῇ γαστρὶ σου ὁ Λόγος σωματούμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξέστησαν Ἄγγελοι, καὶ πᾶς Ὁσίων σύλλογος, ὄντως τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων, τῶν σῶν ὀρώντες, καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν· σὺ γὰρ ὡσπερ ἄψυχος πονῶν, λίθος διετέλεσας, ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν.

Εἰς πᾶσαν ἐξέλαμψεν, ἰδοὺ ψυχὴν ὁ Μέγιστος, πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας, καὶ σκοτομήνης ἐλευθερῶν τῶν παθῶν, ὡσπερ καθαρῶτατος καὶ νῦν, ἥλιος κινούμενος, τὴν σωτήριον κίνησιν.

Πατρίδος ἐξένωσαι, τῆς σῆς σοφῆ Γεώργιε, ὑπὲρ τῆς προσήκοντας τῷ βίῳ, Χριστὸν φιλήσας, τὸν ξενωθέντα βροτοῖς· ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτῆ, ἄξιός τῆς ἄνωθεν, ἀξιόμενος χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ωραίωσας Ἀχραντε, σὺ τῶν βροτῶν τὸ πλήρωμα· σὺ γὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα, τοῦ οὐρανοῦ, κύτους τεκοῦσα Θεόν, Λόγον ὡσεὶ δέρρον οὐρανοῦς, Κόρη τὸν ἐκτείναντα, καὶ βροτοὺς διαπλάσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς Χρηγός.

Γεπρονήσασα, καὶ τῷ ἀρότρῳ τῶν εὐχῶν τέμνουσα, τὴν ψυχικὴν, αὐλακα πολύχουν, ἐδρέψω τὸν καρπὸν, Δεῖαις ἀποθήκαις, Ἀγνὴ συντηρούμενον.

Επιφωτίζουσα, τὸν καθαρὸν σου λογισμὸν ἐβλεπες, τῆ παντουργῶ, Πνεύματος δυναμί, τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς, καὶ τῶν ἐσομένων, προλέγεις τὴν ἔκβασιν.

Ρώμη τῆ Πνεύματος, ἱερουργός σε τελειοῖ χρισματι θεουργικῶ, τῆς διακονίας, ποιμαίνειν ἱεράς, ψυχὰς ἐγκλελεύων, Δομνίκα θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Αγιον Κύριον, Κυριοτόκε τοῦ παντός τέτοκας, ὃν ἐκ ψυχῆς, Δομνίκα ποθοῦσα, παθῶν φθοροποιῶν, κατακυριεύει, Παρθένε ὑμνοῦσά σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Εβόησας, πρὸς Θεὸν ἀεινάοις σὺν δάκρυσι, καὶ τοῦ βίου, ὡς ἐκ κήτους δενοῦ σε διέσωσε, πρὸς τὰς ἀκυμάντους, καὶ αἰετῶν πηγὰς τῆς θεώσεως.

Τετραγώνον, ἀρετῶν ὁ χορὸς σε κατέστησε, τείχος Μάκαρ, νοουμένων ἐχθρῶν μὴ πτο-

ούμενον, τὰς ἀκροβολίσεις· ὡς στέρρὸς γὰρ νικᾷς τὸν πειράζοντα.

Ως πρόβατον, Χοζεβᾶ τῷ σεμνεῖῳ προσέδραμες· τῇ δὲ πράξει, βακτηρία καθάπερ χρυσάμενος, πρὸς Ἐδὲμ ἰθύνεις, τὰ αὐτῷ ἐνοικούμενα πρόβατα.

Θεοτοκίον.

Εσκλήνωσεν, ὡς βροτὸς ἐν νηδῦ σου Κύριος, τὸν βροτὸν με, τῶν ἀφθίτων σκηνῶν ἀξιούμενος, παρορῶν μου πράξεις, τὰς ἀθέσμους Ἀγνὴ καὶ τὰ πταίσματα.

Τῆς Ὁσίας. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Γερὸν προφητεῖον ἀνήγειρας, Θεοῦ Ζαχαρίου Προφήτου θεόφρονος· μεθ' οὗ ναὸν εἰς ἄγιον, συγχορεύεις Δομνίκα θεόσοφε.

Ρεῖθρον ὠφθῆς ἰάσεων ἀφθονον, πλύνουσα φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα, ἀγιασμὸν σωτήριον, κυριώνυμε Κόρη θεόκυμπε.

Ως καλὴν ὡς ὠραίαν ὡς ἐντιμον, ὡς τῆς παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν, σὲ ὁ νυμφίος Κύριος, ἑαυτῷ συνεισάγει Ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Δι ἐμὲ κατ' ἐμὲ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ Πάιντελειος ἀνακαινίζων με, παλαιωθέντα πατῆρι, διὰ σοῦ Παναγία Θεόνυμπε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

Στίχοι.

Λιποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρων Δομνίκα,

Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν, ὡσπερ ἠγάπα.

Δομνίκαν ὀγδοάτη πότμη λάβε νυξ ἐρεβεννή.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου Βασιλέως· περιετίνε δὲ ἕως Λέοντος καὶ Ζήνωνος. Ὑπῆρχε δὲ ἐκ πόλεως Καρθαγίνης τῆς πρὸς Καρχηδόνα· κατὰ τινὰ δὲ οἰκονομίαν, μετ' ἐτέρων τισσάρων Παρθένων, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο. Νεκτᾶριος δὲ, ὁ τῆνικαῦτα Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξ ἀποκαλύψεως Δεῖας, αὐτὰς ἰδέξαστο, καὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος κατηξίωσεν. Ὑπὲρθεῖσα δὲ τὸν μονῆ βίου ἡ Ὁσία, καὶ ἀνδρικοῖς πόνοις ἐγγυμνασασμένη, εἰς ἄκρον προελθοῦσα ἀσκήσεως, καὶ θαύματα ἐνεργεῖν καταξιώθεισα, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προβεσιπίασα, πρὸς Κόρινθον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Στίχ. Σὺν δάκρυσι σπείραντι τῷ Γεωργίῳ,

Καιρὸς θερίζειν ἐστὶ σὺν εὐθυμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γουλιανῷ καὶ Βασιλίσσης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Κελσίου καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἰουλιανῷ πολλὰ καὶ Βασιλίσση,

Ἐπαθλα κεῖνται, κειμένους ἐκ τῆ ξίφους.

Τέμνει κεφαλὴν τὸ ξίφος τὴν Κελσίου,

Καὶ σὺν κεφαλῇ τῆδε τὴν Ἀντωνίου.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Ἀντινόου πόλει τῆς Αἰγύπτου. Ὅς τὴν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα, Βασιλίσσαν ὀνόματι, ἐπεισεν ἐν ἀγνείᾳ διαμένειν ἦν ἐν Μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐτὸς ἐν ἐτέρῳ ἐμόνασε, καὶ ἠγεῖτο ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδων δώδεκα. Κατασχεθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ μνηστῆρας τὰ εἶδωλα, εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τὸν ἡγεμόνα κινεῖ ὅς παρατυχῆσα τὸ Μοναστήριον πυρπολεῖ, ἐν ᾧ καὶ ἐνεπρήσθησαν πάντες οἱ ἐκεῖσε προσφυγόντες Ἐπίσκοποι καὶ Ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ Κληρικοὶ τῆς χώρας, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰουλιανὸς, ἀπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους, τύπτεται καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνειληθεὶς, συντρίβεται τὰ ὀστέα ὅσα ἔτε καὶ εἰς τῶν ὑπηρετῶν ἐκκοπεῖς τὸν ὀφθαλμὸν, πιστεύσας, καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ Μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ Κέλσιος, ὁ τοῦ ἡγεμόνος παῖς, μετὰ εἰκοσι στρατιωτῶν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν, ἐπειδὴ νεκρὸν ἀναστάντα εἶδον διὰ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου. Διὰ τοῦτο, κελύσει τοῦ ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν φρουρεῖται, εἶτα ἐν λέθρῳ πεπυρωμένοις ῥίπτεται, ἅμα καὶ τοῖς ἑπτὰ υἱοῖς τοῦ Ἀρχεπτοῦ, ἦδη πιστεύσασιν, καὶ τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀντωνίῳ, καὶ τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Ἀναστασίῳ. Ἐπεὶ δὲ ἀβλαβεῖς ἐξῆλθον χάριτι Χριστοῦ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ Μητρὶ Κελσίου.

Παραστάντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτῶν τὰ ἐν τῷ ναῷ εἶδωλα συντρίβησαν, καὶ ὁ ναὸς ὑποβρύχιος γέγονεν. Ἀχθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, φακέλοις παπύρων, διαβρόχων ἐλαίῳ, τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες, ἀνύφθησαν. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλυμήνατο αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν ἁγίου Ἰουλιανῷ, καὶ τοῦ παιδὸς Κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέσιραν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀντωνίου ἐγκλίνοισ ἐξώρυξαν, τὴν δὲ Μητέρα Κελσίου ἀπῆρθησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, θηρίοις τοὺς Ἅγίους παρέδωκαν ἄφ' ὧν οἱ μακάριοι ἀπύμαντοι διαφυλαχθέντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπεμύθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Καρτερίου.

Στίχ. Παλαιε Καρτέριε πρὸς πῦρ καὶ δόρυ,

Τὸ καρτερόν σε πρὸς πάλας δεικνύς δύω.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανῷ ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, Ἱερεὺς καὶ Διδάσκαλος τῶν Χριστιανῶν. Οἶκον δὲ εὐκτήριον δειμάμενος, καὶ πολλὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν συναγαγὼν, ἐδίδασκε μόνον σέβασθαι τὸν Χριστὸν, Θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ πλὴν αὐτοῦ μὴ εἶδεναι ἕτερον. Διαβληθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦ ἡγεμό-

νος, ἀπέκρυφεν ἑαυτὸν ὁ δὲ Κύριος ἐπιφαίνεται αὐτῷ, καὶ φησὶν Ἐλθε Καρτέριε, καὶ ἐμφάνισον σεαυτὸν τοῖς ζητοῦσί σε, ἐγὼ δὲ ἴσομαι μετὰ σοῦ ὁ δὲ εἶπεν ὅτι πολλὰ παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου, καὶ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσαντες σωθήσονται. Ὁ δὲ Ἅγιος χαρᾶς πληθεὶς, καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμφας, ἑαυτὸν κατεμήνυσε.

Καὶ πρῶτον μὲν τῇ εἰρητῇ ἐγκλείεται ἔπειτα παραστάς τῷ ἡγεμόνι, ἐκλεύετο ἐπιθύειν τῷ Σάραπι. Ὁ δὲ δι' εὐχῆς τῶτον καταβαλὼν, ὑπὸ ἐκκαίδεκα στρατιωτῶν βάλκλις τύπτεται, ἐτέρων τεσσαρῶν δημίῳ ἐπικειμένῳ αὐτῷ. Ἐτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς ὀνυχὰς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς δρυξίν ἅπαν καταξάινεται τὸ σῶμα αὐτὸς δὲ, δι' ἐπιφανείας Ἀγγέλου, ὑπεράνω τῶν βασάνων γινόμενος, ὑγιᾶς ἀποκατίστη. Ἄλλα καὶ πάλιν, κελύσει τοῦ ἡγεμόνος, κατενεχθεὶς, τρυπᾶται σιδηρῷ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ ὕνιν πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τοῦ στήθους. Μετὰ τοῦτο κελύεται καθεσθῆναι ἐν τηγάνῳ σιδηρῷ, λίαν ἐκπυρωθέντι, καὶ σούβλαις πεπυρωμέναις τοὺς πόδας διατρυπθῆναι, καὶ τῇ εἰρητῇ ἐναπορρίφθαι.

Ὀφίας δὲ γενεμένης, φανεὶς πάλιν ὁ Σωτὴρ, ἀπαλλάττει αὐτὸν τῶν δεσμῶν, καὶ ἀνακτάται, καὶ τῶν θυρῶν τῆς φυλακῆς ἐξωθεν ἀγαγὼν, ἴσθησι. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν ὑγιᾶ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν, ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων, ὧν εἶχον, ἀππλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται λίθος μεγίστοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν γαστέρα τύπτεται βάλκλις, καὶ λαμπάσι κατακαίεται, ἐπιρραίνόμενος τείαρον καὶ πίσσαν, κατὰ τὰς πληγὰς διερχόμενα. Καὶ αὐθις μέλυσθεν καχλάζοντα κατὰ τοῦ στήματος δέχεται καὶ κασίδα, σφοδρῶς πυρωθεῖσαν, τῇ κεφαλῇ ἐπιδέχεται τὸ δὲ τελευταῖον, πυρὶ ἐμβάλλεται, ὕμνος εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμπων, ἐξ οὗ καὶ ἀλώβητος διέμεινεν.

Ἰουδαῖος δὲ τις τῶν παριστώτων, λίαν μανεὶς, καὶ δόρου σπασάμενος, καὶ κατὰ τῆς τοῦ Ἁγίου πλευρᾶς διελάσας, τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπηνέγκαστο. Καὶ πρῶτον μὲν, ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, ὡς καὶ αὐτὴν οὐρανὸν τὴν καμινὸν ὕστερον δὲ, αἷματος ἐξεληθέντος, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κύρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας, καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Στίχ. Ὁ σὴν μελίζων Σάρκα Κύρος Χριστέ μου, Σαρκοῦ διασᾶς, σῶ παρίσταται θρόνῳ,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀττικὸς, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁλην ὑπερβάς τὴν ὕλην τοῦ σαρκίου,

Ἦκεισ ὄλος νοῦς Ἀττικὸς πρὸς τὴς Νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Προφήτης Σαμείας ὁ Ἐλαμίτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῆ τὸ μέλλον οὐκ ἔτι χρᾶ Σαμείας,

Ἄνω γὰρ οὗτος ὁ προφητικὸς τρίπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀγάθων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ἡγαθύνθη Ἀγάθων τὴν καρδίαν,

Εἰρηνικὸς σοῦ καὶ μόνος μνησθεὶς τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Θεοφίλου Διακόνου, καὶ Ἐλαδίου λαϊκοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον Λίβεις· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, ἤχθησαν τῷ Ἀνθυπάτῳ· καὶ ἐπιμείναντες τῇ πίστει, ξιόνται σφοδρῶς. Εἶτα δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ κατὰ τῶν μεταφρένων κατακαίονται, καὶ ὀστράκοις ὀξείσι κατακνέονται. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς βασάνης παραταθείσης, ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐκ ἐνέδωκας τοῖς πόνοις πιεζόμενος, τοῖς τῆς ἀσκήσεως, σατανικοῖς λογισμοῖς· τὸν νοῦν γὰρ ἀρρέμβασον, πρὸς τὸν δυνάμενον, σῶζειν Κύριον, σὺ κεκτημένος ἅπασαν, προσβολὴν ἀπειτινάξω.

Χαμευνίαις ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις σου, πάντα ἐνέκρωσας, μέλη σου τὰ ἐπὶ γῆς· καὶ νῦν τὴν ἀκήρατον, καὶ ἄπονον βιοτήν, ζῆς Μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ.

Τῆ ἀεὶ ὄντως τὸν τάφον ἐπεθύμησας, ἄκρως θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι Σοφέ· κἂν τούτῳ γενόμενος, ἔκρινας ἔσιον, δι' ἀσκήσεως, συννεκρωθῆναι Ὅσιε, τῷ δὲ οἴκτον νεκρωθέντι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ τὸν Κτίστην σε, γνόντες κυήσασαν, ἀλλὰ Θεὸν ἀληθῆ, ἐκ σοῦ τὸν ἐκλάμψαντα, Λόγον γινώσκοντες, Κόρη κράζουσιν Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ονοῦς σου ταῖς νεύσει ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεούμενος πάντοτε, φωτοειδῆς γεγένηται· ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς τῆς σαρκὸς, μέλπουσα Θεόσοφε· Ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μυστήρια θεῖά σοι ἀποκαλύπτει, Θεὸς ὑπερούσιος, ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος· ὁρᾷς γὰρ φοιτήσαντα ἅγιον Ἀγγελον, καὶ καθαγιασάντα Σεμνή, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν Πνεύματι.

Ναὸς θεῖος Πνεύματος γεγενημένη, ναὸν πρὸς τὸν ἅγιον, ὑπάρχουσα ἀκήκοας, φωνῆς διδασκούσης σε θεῖα μυστήρια, καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος, Σεμνή ἀποδημίαν τοῦ Βασιλεύοντος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου καὶ ὑμνησις καὶ σωτηρία, ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὁ σὲ Μητέρα πάναγον, καὶ Νύμφην ἀνύμφευτον προεκλεξάμενος· ὃν ὑπὲρ τῶν δευλῶν σε ἀεὶ, μὴ διαλίπης πρεσβεύειν Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Οὕτως νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφαρίσιν, οὐδ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου Πάτερ ἔδωκας, ἕως ἐπιτήδειον καὶ ὠραῖον Ὅσιε, σαυτὸν εἰργάσω σκηνώμα, τοῦ Παντοκράτορος· ὃν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὔρηκας ἀνάπαισιν τῶν πόνων, Παμμακάρι τῶν ἀμετρήτων τὸν Παραδεισον· ὃν περ προητοίμασε, τοῖς αὐτὸν ποθήσασιν, ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος, κοινὸν βασιλείον, κραυγαζουσιν ἀπαύστως· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὔρεν ἡ μονὴ τοῦ Χοζεβᾶ σε, κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παράδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἶδος Ὁσίων καύχημα, σοφὴ Γεώργιε· διὸ βεβιωκότες ἐνθέως, μετὰ σοῦ σκιρτῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθη ὁ ἀπλοῦς τῇ Θεῖα φύσει, ἐκ σοῦ Θεομητορ ὄντως σύνθετος, ἔλεος δι' ἄφατον, τῇ αὐτοῦ Θεότητι, σάρκα τὴν ἐξ αἱμάτων σου ὑποστησάμενος· διὸ σε Θεοτόκον εἰδότες, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Κεκοσμημένη ἀρσταῖς, καὶ θαυμαίων κροσσωτοῖς πεποικιλμένη, πρὸς ὠραῖον νυμφῶνα, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Δομνίκα ἀνέδραμες ψάλλουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ακολυθῆσασα Χριστῷ, ὡς ποιμένι καθαρῷ αἰμναῖς τιμία, πρὸς ἐράνιον μάνδραν, τῶν ἐπισήμων ἐν ᾧ, προβάτων συναυλία πέφυκεν, ἐν ἀγαλλιάσει, ἐσκηνώσας Ἀγία.

Νεύσει Θεοῦ παντουργικῆ, τὴν ἀπόθεσιν τοῦ σοῦ μαθοῦσα σκηνούς, χαριστήριον αἶνον. καθαρωτάτη ψυχῇ, τῷ πάντων Λίτιῳ προσέφερες· οὐ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, Σεμνή παρέθου πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς, οὐσιουταὶ δι' ἡμᾶς τῶν σῶν ἐκ σπλάγχων, τὴν φθαρεῖσαν ἐσίαν, ἀνακαινίσαι ζητῶν, δι' οἴκτον Παρθένε καὶ ἔλεον, ὁ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Ἄπας γηγενής.

Απασαν τρυφήν, τοῦ βίου κατέπτυσας, Πάτερ. Δεσπέσι, διὰ τὴν οὐράνιον, τρυφήν καὶ δόξαν· σκληραγωγία γάρ, σὺ τῶν παθῶν ἐσπουδάσας, σβέσαι τὴν κάμινον, καὶ πολλοῖς σου, δάκρυσι Γεώργιε, Μοναζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν ὡς ἀληθῶς, Θεοῦ κατενώπιον, ἴστασαι Πάνσοφε, ὧ περ δι' ἀσκήσεως, οἰκειωθῆναι πρότερον ἐσπεύσας, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐμφάσεων, κατατρυφᾶς ἐμφανῶς· ὅθεν πᾶσι, διδου τοῖς τιμῶσί σε, φωτισμὸν καὶ τῶν θείων τὴν μέθεξιν.

Ηρθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον Ἐνδοξε, σκότους τοῦ βίου ῥυσθεῖς· καὶ τῷ παντοκράτορι, καὶ τρισηλίῳ Φωτὶ παράστασαι, μετὰ τῶν ἀνω τάξεων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν τρυφᾶς, πεμπομένης λάμπεως Μακάριε, καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ολον με Θεός, δεῶσαι βουλόμενος, ὅλος ἐνοῦται σοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτομεῖται πᾶσι Μυστήριον· τίκεις Παρθένος ἀφθόρος, καὶ σὰρξ ὁράται Θεός· ὃν τιμῶντες, σὲ νῦν μακαρίζομεν, Μαριάμ ὡς αὐτὴ προσεφίτευσας.

Τῆς Ὁσίας· Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερώταται χορεῖαι, τῇ σεπτῇ σου κοιμήσει, ἐξάρχουσαι τῆς θείας σου ψυχῆς, τοῖς καθ' ὁρῶσιν ἐφάνησαν, ἰσραῖς μελωδίαις, εἰς τόπον ὀδηγοῦσαί σε σκηνῆς, θαυμαστῆς ἐνθα ἦχος, ἐορταζόντων Ἐνδοξε.

Ος τῆς ἀμπέλου σὺ θείον, εὐφορώτατον κλῆμα, φανεῖσα κατανύξεως ἡμῖν, θείους ἐξήνθησας βότρυας, ἀναβλύζοντας οἶνον, ἰάσεων Δομνίκα τῶν ψυχῶν, καὶ καρδίας τῶν πίστει, τιμώντων σε εὐφραίνοντας.

Σωματικῶν παθημάτων, ψυχικῶν τε κηλίδων, καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς τῇ σκέπῃ σου πόθῳ, προσφεύγοντας Δομνίκα καὶ τὴν σὴν, Ἐορτὴν ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον.

Ηλιακὴν ὡς ἀκτῖνα, καταυγαζούσαν πάντας, ὡς νύμφην τοῦ Χριστοῦ περικαλλῆ, καὶ ὡς Τρυγόνα φιλόσεμον, ὡς Ἐλαιάν ὡς Κέδρον, ὡς οὐσαν ἐκλεκτὴν Περιστεράν, εὐφημοῦμέν σε πάντες, Δομνίκα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα, καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ὁσίας.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τῶν γνήνων καὶ φθαρτῶν, καταφρονήσασα Σεμνή, τῷ διαπύρῳ πρὸς Χριστὸν, ζήλω σου τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἀφθάρτων ἐπεθύμησας· Χριστὸς ὅθεν σε ζέφει, ἀφθάρτοις ἐν στέμμασι.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Μέγα καὶ φοβερόν, μυστήριον τελεῖται! Δεσπότης γὰρ τῶν ὅλων, βροτῶν εἰς ῥύψιν πάντων, χειρὶ δούλου βαπτίζεται.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ανωθεν ὁ Πατήρ, ἐβόα· Οὗτος ἔστιν, Υἱὸς ἀγαπητός μου, ὁ ρείθροις Ἰορδάνου, σαρκεὶ νῦν βαπτιζόμενος.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τάξεις Ἀγγελικαί, ἰδοῦσαι τὸν Δεσπότην, ὁμοιωθέντα δούλοις, καὶ ρείθροις βαπτισθέντα, ὑμνοῦσαι ἐξεπλήττοντο.

Δόξα, καὶ νῦν· ὁμοιον.

Ηλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνελθῶμεν ῥυφθῆναι, φαιδρῶς συνορταζόντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς Θ. τοῦ αὐτοῦ μηνός,

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰωάννη παρέστης, ἐν Ἰορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ βαπτισθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα, περιβάλου ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ ὕψους, τῇ καταβάσει τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡ φωνὴ

τῷ Πατρὸς, Υἱὸν σε ἐμαρτύρησεν· ἀλλ' ἐμφάνηθι καὶ παράσχου, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, σὺ ἐκ τῷ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἤλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφήν δούλου ἀνέλαβες, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὴν, ὡς Κτίστης ἀνεκαίκισας βαπτισθεὶς γὰρ ἔδωρήσω ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Δαυτικῶς ὡς ἐκ λάκκου, ταλαιπωρίας Χριστός, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης ἀνήγαγέ σε Μάρτυς· ἔστησε γὰρ, ἐπὶ πέτραν τῆς ποδας σε, τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνωσεως μυστικῶς· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Οὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων στοργή, ἢ κηδεστῆ ἀξία, οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σὲ τὸ στερόν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς Πίστεως ὄντως τῆς εἰς Χριστὸν, παμμακάριστε Πολύευκτε.

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος Μαίκαρ, τῆς σῆς ἀδλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης· ὅθεν μετὰ ταῦτα, Μάρτυς πιστός, ἠξιώθης γενέσθαι Χριστῷ ἐν τῷ ἰδίῳ σε αἵματι βαπτισθεὶς, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μάρτυρος Πολυεύκτου· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ· Χαίροις Πανεύφημε, ὁ τῷ πολυπλόκου Βελίαρ, τὰ ἐνεδρα τροπώσαίμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστῷ ἀναδησαίμενος. Χαίροις Στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεφάμενος. Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστρον, μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ οὐρανὸς καὶ γῆς Ποιητῆς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τῆ ἐχθρῆ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Επέστης ἐν τοῖς ὕδασι, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος, τῷ Προδρόμῳ, ὑποκλίνας κεφα-

λήν· καὶ κόσμον ἀγιάσας, δουλείας ἐλυτρώσω, τῷ βαπτισμῷ σου Ἀναμάρτητε.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Υἱὸν ἀγαπητὸν ὁ Πατὴρ, ἐκ τῶν ὑψίστων ἀνωθεν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐμαρτύρει σε Χριστέ· δι' οὗ τὸ τῆς Τριάδος, μυστήριον ἐγνωσθη, ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος σου.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηγιάσας τὰ ρεῖθρα Σωτῆρ τοῦ Ἰορδάνου ἅπαντα, καὶ τὴν φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς Θεός· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σὴν Ἐπιφάνειαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, ἐκ αὐτὸς τέτων, πρὸς καθάρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ, οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὡς τῷ θαύματος ἰδίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρέψεως, καὶ σώζει τῆς εἰς αὐτὸν φωτιζόμενης, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, τὸ πλανηθὲν ἀπολωλὸς ἐξεζήτησας, διὰ σπλαγγνα ἐλέησεν σε Φιλάνθρωπε· ὅθεν παραγγόνας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, γνωρίσαι τὸ μυστήριον, τῆς Ἁγίας Τριάδος· καὶ ἀνυμνῶντες κρίζομεν πιστῶς· Ἠλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Επέφανεν ἡμῖν, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν ρεῖθοις μυστικῶς, Ἰορδάνου χωνεῦσαι, πᾶσαν τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος· πᾶσα κτίσις σικρτάτω, ὅτι βαπτίζεται Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν δίδου μοι Μάρτυς εὐκταίαν χάριν,

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῆς πολυεύκτου, τρυφῆς ἐμφορούμενος, καὶ μακαρίας αἴγλης, ἐνδοξε πληρῆμενος, καὶ

τῆς Ἀγγελικῆς χορείας ἀξιόμενος, τὴν σὴν εὐφημοῦντας Ἑορτὴν, Πολύευκτε περίσωζε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Η φωτοφόρος, καὶ εὐσημος μνήμη σου, φωτὸς τῆ Δειοτάτη, πλήρης ἀνατέταλκε, φωτίζεσθαι λαμπρῶς, τὴν πίστει ἀνυμνῶντάς σε, γενναῖε στρατιῶτα τῷ Χριστῷ, Πολύευκτε πανόλβιε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ν ενευρωμένος, ἰσχυρὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ Δεῖαν δυναστείαν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ἐχώρησας στερόνως, πρὸς πάλιν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τοῦτον κατὰ κράτος καθελὼν, προδύμως ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Σ εσαρκωμένον, τὸν πρότερον ἄσαρκον, Παρθένε Θεοτόκε, τέτοκας πανάχραντε, πανάμωμος σαφῶς, Παρθένος διαμείνασα, τὸν πλούτῳ εὐσπλαγχνίας δι' ἡμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα, τὴν Αὐτῷ κραυγάζοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Η μεις τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσεβειαν ἄνωθεν, ἀξιώθεις, Δείας ὀπτασίας, τοῦ Σωτῆρος Πολύευκτε.

Νίκης ἐφιέμενος, πάντων κατέπτυσας Ἐνδόξε, τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τῆς οὐρανοῦ, κληρουχίας ἠξίωσαι.

Δόξης ὀρεγόμενος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ὠρμησας, καρτερικῶς, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων, ἀδοξίαν κατέβαλες. Θεοτοκίον.

Γ ἄθρονόν μοι Δέσποινα, τὰ διαθήματα, ἵνα σου, πρὸς τὸν Υἱόν, δι' ἐπαινουμένης, πολιτείας πορεύσωμαι.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν τῇ χάριτι τούτου ἐνδυναμούμενος, ὅλον μετέθηκας σαυτὸν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ, διὰ Νεάρχου τοῦ πιστοῦ, συστρατιώτου σου σοφέ· διὸ νόμιμως ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, παρὰ Κυρίου Μάρτυς Πολύευκτε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον.

Γ ορδαίου τὸ ρεῖθρον περιβαλλόμενος, ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος, ἐν αὐτῷ τῆν τοῦ Ἀδάμ, φύσιν ἀνέπλασας, συντριβεῖσαν ποικρᾶ, παρακοῆς Λόγε Θεοῦ· διὸ σε ἀνευφη-

μοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου πάντες, δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Δ εἰ εὐσεβοῦς, ὁμολογίας Πανάριστε, τῷ Δεσπότη, σαυτὸν προσενήνοχας, τὴν δι' αὐτὸν, Ἐνδόξε σφαγὴν, πόθῳ δεδεγμένος· καὶ μῶμος παντὸς ἐλεύθερος, γενόμενος ἐντεῦθεν, τῷ Σωτῆρι κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ο γλυκασμός, τῆς εὐσεβείας ἠδύνθη σοι· ἐπτερωθῆς, Δείας ἀγαπήσεως, τῷ καθαρῷ καὶ εἰλικρινεῖ, πόθῳ τετρωμένος, καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος, τῆς ἄνω Βασιλείας, μελωδεῖς τῷ Δεσπότη· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Υ περφυεῖ, ὁμοφροσύνη συνδούμενος, τῷ Νεάρχῳ, τούτου τε τοῖς ῥήμασι, κατηχηθεῖς πρὸς τὴν εὐσεβῆ, πίστιν τῆς Τριαδος, Δεόφρον Μάρτυς Πολύευκτε, τῆς ὄντως πολυεύκτου, καὶ τῆς πεποθημένης, ἠξιώθης Μαρτύρων φαιδρότητος.

Μ αρτυρικοῖς, συνηριθμήθης στρατευμάσι· βασιλείαν, ἔλαβες ἀσαλευτον, νεοσφαγῆς, ταύτης ἐπιβαῖς, ἐτι τῶν αἱμάτων, σταζόντων· ἠχθῆς δὲ Πάισοφε, χαρᾶς ἀδιαδόχου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ μεγάλης εὐκλείας τευχόμενος· Θεοτοκίον.

Ο μοιωθεῖς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ Οὐράνιος, οὐρανοῦς, τούτους ἀπειργάσατο· καὶ πεπονθῶς, φύσει παθητῆ, Δείας ἀπαθείας, τὴν μέθεξιν ἐδώρησατο· τὴν τῆτον οὖν τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμον Κόρην, Θεοτόκον εἰδότες δοξαζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γ ἵνα τῆς αἰδίου, τύχης ἀπολαύσεως Μακαριώτατε, τὰ τερπνά τοῦ βίου, καὶ τῆς φύσεως τὴν οἰκειότητα, καὶ τρυφήν καὶ δόξαν, καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν παρεῖδες, καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ δῆμαρτες.

Μ εμυσταγωγημένος, τὰ τῆς Δείας ὄψεως Δεῖα μυστήρια σταθερᾶ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ τροπαιοφόρος, ἀναδειχθεῖς τῶν ἀκηράτων, ἠξιώθης στεφάνων Πολύευκτε.

Α θεώτατον σέβας, φύσει μισοπόνηρον ἔχων τὸ φρόνημα, εὐσεβοῦς ἀπώσω, καὶ Δεοῦς τοὺς ματαίους κατέστρεψας, εὐσεβείας ζήλω, πυρποληθεῖς καὶ προθυμίας, Δεοπνεύστου πληθεῖς Παναοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ρ ἴσησι σῶν χειλέων, Πάναγιε ἐπόμενοι σὲ μακαρίζομεν· μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγαλυνέ σε, καὶ

ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεῖς ἐκ γαστροῦ σου ἀνέδειξεν.

ᾠδὴ ε΄. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ταῖς εὖς Ἀγγελικῆς, ἠξιώθης ἀξιάγαστε Μάρτυς, ἀγγελικόν τόν ζῆλον, προφανῶς ἐνδειξάμενος· σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενωῶς, Μάικαρ ἰκέτευσε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Υπνωσας ἀγαπητοῖς, Ἀθλητὰ τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον, ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν, διαξίφης πολυάθλε· καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς, κλῆρον ἀκήρατον ἐκκληρώσω, μετὰ Μαρτύρων αὐλιζόμενος.

Σύμμορφος καὶ κοινωνός. παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, τοῦ Σταυροῦ ὀμιλήσαντος· καὶ νῦν Μάικαρ σὺν αὐτῷ, ὡς ἐπηγγείλατο βασιλεύεις, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον. Θεοτοκίον.

Εἴχουσα τὸ συμπαθές, ὡς τεκοῦσα τὸν φιλάθρωπον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνον αἱ πιστοὶ, πάναγνε Δέσποινα προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα. Ὁ Εἰρμός.

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταίσμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπαγνώσεως· ἀλλ' Αὐτὸς τὴν κραταιάιν, χεῖρά μου ἐκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης.

Ο Δεσπότης κλίνας μὲν ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν, συνέτριψε, ταῖς τῶν δρακόντων κεφαλαῖς· τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ κάρα δέ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἤσχυνεν. Ὁ Οἶκος.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, τὴν κάραν ὑποκλίνας, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει· καὶ τῶν δρακόντων κεφαλαῖς ἀόρατως συνθλάσας, ῥώμῃ παρέσχε ταῖς βροτοῖς κατὰ τῆ μεγαλόφρονος, τῆ πρὶν ἐν Παραδείσῳ πτερύσαντος τὸν Ἀδάμ, ἐν βρώσει τῆ τῆ ξύλα, καὶ θανάτῳ ὑποβαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. Διὸ ὁ Ἀθλητὴς νῦν Πολύευκτος, κολακείαις γυναικὸς μὴ ὑποκίψας, ἤθλησε στερόνως, προτείνας τὴν κάραν ἤπερ ἀποτμηθεῖσα, τὸν δόλιον ἤσχυνε.

Συναξάριον.

Τῆς Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου Πολυεύκτου.

Στίχοι.

Ὁ πολυεύκτος οὐ πάθος τομῆ Λόγε,
Πολλῆς δὲ εὐχῆς, εἶχε σοῦ παθεῖν χάριν.

Ἄ μφ' ἐνάτην Πολύευκτε τομῆ μέγα δῶκέ σοι εὐχος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Δακίῳ καὶ Βαλλεριανῷ τῶν βασιλέων, ἐν Μελιτινῇ τῆς Ἀρμενίας στρατευόμενος, πρῶτος ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας· καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσεβοῦς, δεῖν ἐξομνησθαι τὸν Χριστόν, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις εἶναι θάνατον τὴν ζημίαν· ὁ δὲ, μηδὲν καταπτῆξας, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξε· τῷ δὲ περιόντι τοῦ θάρρους καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σεβόμενα ξόανα συνέτριψεν. Ὅθεν μῆτε ταῖς τοῦ κηδεστοῦ παραινέσεσι καὶ κολακείαις πεισθεῖς, μῆτε ταῖς τῆς γυναικὸς οἰμωγαῖς καὶ τοῖς δλοφυρμοῖς ἐπικλασθεῖς, τῷ δὲ Μάρτυρι Νεάρχῳ, φίλῳ ὄντι, τὰς συνθήκας βεβαιῶν, διδοικότε τὴν ἀπὸ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, ἀτρεπτος ἐν τῇ ὁμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Κὰν Εὐστρατίου πνεῦμα λαμβάνῃ πόλος,
Τὸ σῶμα τῆ γῆ θαυμαίων βλυζει χάριν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Ταρσίας, οὕτω λεγομένης, τελοῦσης ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Ὀπτιμάτων, κόμης ὀνομαζομένης Βιτζιανῆς, γονέων εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, Γεωργίου καὶ Μεγεθοῦς. Καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀναθῆς καὶ παιδευθεῖς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ Δεῖῳ ἔρωτι κατοχος γίνεται· καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπὼν, φυγὰς ὤχετο πρὸς τὰ τοῦ Ὀλύμπου μέρη, πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Ἀυγάρου, ἐν ἣ διαλαμψαν Γρηγόριος καὶ Βασίλειος, οἱ πρὸς Μητρός αὐτοῦ Δεῖοι, ἔντε ἀσκήσει καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ. Ἐπ' αὐτῶν οὖν προσληθεῖς, καὶ τὴν κόμην κειράμενος, τὸν ἐπίπονον καὶ Μοναχοῖς ἀρμόδιον ὑπέδου βίον.

Ταύτης τοχῶν τῆς ἐπίσεως, πᾶσι ταῖς ἀδελφοῖς προθύμῳ καρδίᾳ καὶ ταπεινῷ τῷ φρονήματι τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένεμε, μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μηδὲ κεκτημένος τι, πλὴν ἐνὸς τριχίνου καὶ μαλλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλιόμενος ἐν ᾧ ἂν ἔτυχε τόπῳ, μικρὰς ἀνείσεως ἀπῆλθεν· οὐδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος πρὸς ἀνάπασιν ἀφωρισμένος. Λέγεται δὲ μηδὲ ποτε ὑπτιον ἀνακλιθῆναι, ἀφ' οὗ ἀπετάξατο, μῆτε μὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ἑβδομήκοντα πέντε ἔτεσιν, ἐν οἷς ὁ τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἀγὼν διηυῆθη. Τῶν δὲπραγησαμένων Ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας οὗτος τῶν ἀδελφῶν προσοσίαν πιστεύεται, πεισθεῖς τῇ αὐτῶν παρακλήσει.

Ἐπι δὲ Λέων ὁ Θηριώνυμος, ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ πολέμου, ἐπανίστη τῇ Βασιλείᾳ Μιχαὴλ τοῦ εὐσεβιστάτου, καὶ τὴν μετ' εἰρήνης ὑποδεξάμενος αὐτὸν τῆς γαμῆτης καὶ τῶν τέκνων ἀτερήσας, εἶτα δεομένης, καὶ ἀποκείρας, ἐξώριστον πρὸς τῇ ἀπέναντι νήσῳ ἀπέστειλε, καὶ τὴν παλαιὴν οδοθεσίαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν ἀνεγείρας πάλιν ἔσπευδε· τότε, πάντων τὰς οἰκίας οἰκήσεις ἀπολιμπανούτων, ὁμείως καὶ οὗτος, τοῦ μεγάλου Ἰωαννικίου αὐτοῦ πρατρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκάμενην ἀφίκετο.

Ἐπι δὲ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τὸν οἰκίον ἀπέλαβε κόσμον τῆ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἀνασταλώσει καὶ προσκυνήσει, καὶ αἱ σημειοφόροι Πατέρες πρὸς τὰς οἰκίας ἐπανῆλθον οἰκήσεις, καὶ ὁ Δεῖος Εὐστράτιος πρὸς τὴν οἰκίαν Μονὴν παραγίνεται, πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκνως ἐν τοῖς σωματικῶς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν, τὴν δὲ νύκτα στασεις αὐπναις καὶ γουγκλισίαις διατελῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν

αὐτῇ τῇ τοῦ Κανόνος ψαλμωδία, ἔνδον τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου ἱστάμενος, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτινῶς τὸ, Κύριε ἐλέησον, καὶ ἑαυτὸν ἐκικράγει. Τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, ἅπερ τῆς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ εὐαρεστήσεως σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσατο.

Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἔμελλε, τὴν ὑπ' αὐτὸν προσκαλεσάμενος, ἔφη· Ἀδελφοί, ὁ χρόνος τῆς ζωῆς πέρας εἴληψε. Λοιπὸν, τέκνα ἀγαπητά, ἢν παρελάβετε παρακαταθήκην φυλάξατε, γινώσκοντες, ὅτι τὰ μὲν παρόντα πρόσκαιρα, αἰώνια δὲ τὰ μέλλοντα· σπουδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων μερίδος γενέσθαι. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ κατασφραγισάμενος, καὶ τὰς χεῖρας ὑψώσας, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας τὸ ὄμμα, Εἰς χεῖράς σου, Κύριε, ἔφη, τὸ Πνεῦμά μου παρατίθημι· καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνου ὑπνωσε, ζήσας τὰ σύμπαντα ἔτη ἐνενηήκοντα πέντε.

Τιαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσάν ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Υπέδειξας Δέσποτα, τῷ σῶ οἰκέτῃ τὴν δυναστείαν σου· διὰ τοῦτο προθύμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ἦλθεν αὐτόκλητος, καὶ νικηφόρος, γενόμενος ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κλητὴ καὶ πανεύσημος, ἡ Ἑορτὴ σου Μάρτυς ἀνέτειλε· τῆς γὰρ ἐπιφανείας, τοῦ σου Δεσπότη, φῶς ἐπιφέρεται, καὶ καταυγάζει τοὺς πίσει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον, τὸ διαμέμον εὖρες αἰζίωμα, καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ' εἰς αἰῶνας αἰδιούμενον, εἴληψας κλέος, κραυγάζων Θεσπέσιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ανάρχω Γεννήτορι, τὸν συνημμένως αἰετινοούμενον, συλλαβοῦσα Παρθένε, σεσαρκωμένον Υἱὸν γεγέννηκας, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίσει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Γερουργεῖται σήμερον, ἡ πολυεύκτος μνήμη σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Πολύευκτε· Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσία γέγονας, τῷ σφαγιασθέντι, διὰ σὲ καὶ τυθέντι· ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Αθλητικὴν τὴν ἔνστασιν, Ἀθλητὰ μέχρις αἵματος, ἐπίδεδεγμένος, ἐπὶ γῆς Πολύευκτε, πασταῖδα πολύφωτον, ἐν ἕρανοῖς ἐσκήνωσας, τῇ τῶν σῶν αἱμάτων, βαπτισθεὶς κολυμβήθρα, καὶ μέλπων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογοῦτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένην πταίσμασι, τὴν ψυχὴν μου ἀνάστησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παρρησίᾳ χρώμενος, τοῖς θείοις προστάγμασι, διαρρυθμίζων· Ἐνδοξε, ἀξιοπρεπῶς, πρὸς ἀρετὴν ἐπιςτρέφων, βῶσαν· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογοῦτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε δι' ἧς ἐσχῆκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον. Χαῖρε τὸ τῆς Εὐας, σκυθρῶπὸν ἢ λύσσασα· Ἀδαμ τὴν κατήφειαν, πρὸς τὸ φαῖδρον ἢ τρέψασα. Χαῖρε ἡ Θεὸν, σωματωθέντα τεκοῦσα, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἢ προστατίς, τῶν σὲ ὑπερυψέντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄξιός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τήτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογοῦτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αγε δὴ τὸν θειόστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, ὃν συνεδόξασε, τῇ φωτωνύμῳ αὐτῆ ὁ Ὑψιστος, Ἐπιφανείᾳ καὶ σεπτῇ, ἡμέρᾳ τετίμηκε, καὶ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐν θείοις ἀρεταῖς κατεκόσμησε.

Ρεῦμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου αἱμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον, τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα· τὴν Ἐκκλησίαν δὲ Χριστοῦ, ἀρδεύων ἐφαιδρυνας, Θεομακάριστε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μακαρίζουσαν.

Γι μοι Μάρτυς ἀρρώγος, πειρασμῶν με ἐκ ποικίλων ρύόμενος, καὶ περιστάσεων, δεσμῶν τε λύων τῶν τῆς αἰρέσεως, καὶ χαλεπῆς ἐλευθερῶν, φρουρᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν ἀνυμνοῦντά σε, διανοίᾳ καθαρᾷ παναιόδημε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τε σὺ καὶ Προφητῶν, τὸ κεφάλαιον Χριστὸν καὶ τὸ πλήρωμα, Πάναγνε τέτοκας, δι' εὐσπλαγχνίας, ἄπειρον πέλαγος, ἐνανδρωπῆσαι δι' ἡμᾶς, ἐκ σὺ εὐδοκήσαντα, καὶ δασώσαντα, τοὺς ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνοντας.

Ἄξιός.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενηκῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· Διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Πολύευκτον κτησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυεύκτου, τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ὃ Πολύευπτε μάκαρ, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν Θεῷ γενόμενος· καὶ στέφος θείον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τῆ Ὑψίστης, σὺν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας.

Ἔτερον τῆς ἑορτῆς, ὁμοιον.

Εν δουλικῷ τῷ σχήματι, παραγέγονας Λόγε, καὶ Βάπτισμα ὁ ἄχρονος, ὡς βροτὸς ἐπεζήτει· ἐξέστη γῆ καὶ οὐρανὸς, καὶ Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις· ὁ δὲ Προδρόμος πτήξας, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.
Αἱ Ἀγγελικαί.

Φράσον καὶ εἶπε, ὃ Προφήτα Ἡσαΐα· Τίς ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει; Ἄντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι! Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ως ἐπιβλαβῶν, τῶν γηίνων ἀπαχθέντες, δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις! καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πάντες σὺν αὐτῷ ὑμολογῶντες, πιστῶς κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Τρυφή ζωτικὴ, ἐκ χειμαίρου Ἰορδάνου, ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ Βαπτίσματος ἡ χάρις, ἐν ᾧ αἱ φωτισθέντες, τῷ Βαπτίσματι, λέγομεν· Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ᾧ καὶ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθετες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης, καὶ Δομετιανῆ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχος ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆ Γρηγορίας.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Οσιε Πάτερ, ἱερώτατε Γρηγόριε· ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτου πνοῆς, καὶ γλῶσσα τρανοτάτη τῆς εὐσεβείας· λύχνος πολύφωτος, τῆς θείας ἀγῆς· κήρυξ ἀληθείας, κρηπίς θεολογίας, πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν· τῶν διδασμάτων χειμαίρου τῶν μελιρρῶτων· λύρα θεόφθογγος ἀσμάτων θεογράφων, ἡ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Πάισοφς, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε· ὁ πέλεκυς ὁ κόπτων αἰρετικῶν τὰς ὁρμὰς· ἡ δίστομος ρομφαία τῆ Παρακλήτου· μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους σποράς· πῦρ τὰς φρυγανῶδεις αἰρέσεις καταφλέγον· καὶ πτύον ὄντως γεωργικόν, ᾧ τὸ βαρὺ τε καὶ κῆρον τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται· καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντα ἰθύνουσα, πρὸς τρίβους σωτηρίας. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, παμμακάριστε Γρηγόριε· τὸ στόμα τὸ πηγαῖον τὰς μακαρίας φωνὰς, ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρῶμενον καὶ θείων πηγῶν, λόγους προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἐρμηνεύον· κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετὴν· ὁ θεωρίας ἐνθέοις λελαμπρυσμένος, αἰγλη λαμπόμενος, Τραϊδὸς τῆς ἀκτίστου, ἧς καὶ ὑπέρμαχος, αἰτήτητος ἐγένου. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Δομετιανοῦ,

Ἦχος α'. Πανεύφημα Μάρτυρες.

Ο γῆν καταλήψεσθαι τὸ πρὶν, ἀπειλήσας ἅπασαν, καὶ ἐξαλείψεν τὴν θάλασσαν, κατακαυχώμενος, τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στρουθίον σήμερον, καὶ καταγελαστότεραν πᾶ-

κακος, οὐ ὑπεκρίνεται, τὴν ἰδέαν ὡσπερ φόβητρον, ὑπεσθύνει τῷ Χριστῷ δουράποντι.

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοί, συγκαλεῖται σήμερον, πρὸς εὐωχίαν δεύραστον· τούτω συνέλθωμεν, εὐθυμίας γνώμη, καὶ πανηγυρίσωμεν, σὺν τούτω τὰ αὐτῷ κατορθώματα, καθικετεύοντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Ηὔξησας τὸ ταλαῖον Χριστοῦ τὸ δοθέν σοι Πάντμε, τῇ διπλασίονι χάριτι, ὡς δούλος γνήσιος· ὅθεν ἐπακούεις· Εὐ σοι δουλε γένοιτο, ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι δουράποντι· καὶ ἦδη εἰσελθε, εἰς χαρὰν τὴν τῷ Κυρίου σου, τῶν καμάτων, τὰ γέρα ληψόμενος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ'.

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγαλᾶσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ, περικαλλῆς ἀμφοτέρωθεν γένονας, Νυσσαέων Γρηγόριε, ἐν τῇ δευτέρῳ δόγγῳ σε φωνῇ, ὠραίζων καὶ τέρπων τὸν λαὸν γνωστικῶς, Τριαδὸς τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος· ὅθεν καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δέγμασι, ταῖς ἀλλοφύλοις αἱρέσεσι ἐκπολεμήσας, τὸ κράτος τὸ τῆς Πίστεως, ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας. Χριστῷ παριστάμενος σὺν τοῖς αὐλοῖς Λειτουργοῖς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Εἴτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἤψατο· ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαι σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν Σωτῆρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον, τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Αἴμα καινοπρεπές, ἀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον.

Στίχ. Ἡ θαλάσσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Σάλπιγξ προφητικῆ, ὁ Πρόδρομος βοάτω· Παύσατε Κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ρεῖθροις, καρποὺς ἀρίστων πράξεων.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θαλάσσα, ὅτι ἔφυγες;

Λάμψαν τὸ αυγενές ἐξ ὕψους Θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἶδει, ὀρώμενον ἀφράστως, νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμε.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ'.

Βίον ἐνθεον καταρθώσας, θεωρία τὴν πρᾶξιν κατελάμπρυνας, θεωράντορ Γρηγόριε· τὴν

γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι δειψῶ, ἐκ στόματος τῷ Πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρίον μέλιτος, τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων ἀποστάξας, αἰεὶ εὐφραίνεις νοήμασι δειοῖς, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἐν οὐρανοῖς, ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Σιὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστῆς ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλιῶν καὶ τρέμων, ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφὴν σου τὴν ἀχραντὸν· σύ με ἀγίασον Δέσποτα τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Σχιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τῷ δειπῷ Προδρόμῳ· ἀνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένη δέᾳ, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεοφανείας ὁ καιρός· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριαλωτόν· καὶ ἀνευρῶν εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγγνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὐτοῦ. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δὺο.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Αἴσσοις ὦν σοφίας καὶ γνώσεως θησαυροῦ, καὶ αὐτοαγαθότης, φωτοχυσίαν νέμοις μοι Χριστέ τῆς ἐνδόξου σου, Ἐκκλησίας ἄσμασι, τὸν φωστῆρα ὑμνεῖν Γρηγόριον.

Δέχοιο διδασκαλῶν, Γρηγόριε τὸ λαμπρὸν, ἐγκαλλώπισμα Πάτερ, τὸ πενιχρὸν ἐφύμμιον, τῇ σῇ προσφερόμενον, ἐξ ἀγάπης μνήμη, ἐν ἧ Χριστὸν ἡμῖν ἐξιλίωσαι.

Λόγω ἱερομύστα, πλουσίω τε καὶ σοφῶ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, θεολογεῖν ἐδίδαξας, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύνθρονον, καὶ ἀμότιμον ὡς Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Πίστης ἠγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαμάτων, Θεογεννητορ Κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Δομετιανοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ταῖς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκός, καὶ τῶν παθῶν ταῖς ἐφοδούς θεόληπτε, καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον, εἰρηναία Πάτερ, ἐν καταστάσει συντήρησον.

Εἴρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἀψάμενος, σαρκα καθυπέταξας, καὶ τῆς γῆς ἀπετινάχθης Ὅσιε, καὶ θεὸς τῶ ὄντι, ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι.

Δομετιανὸς ὁ θαυμαστός, κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος, ἦκεν ἐκ δυνάμεως ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν, καὶ ταῖς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο. Θεοτοκίον.

Υδάσιν ἐμβαίψας τῆς σαρκός, ὁ προσελάβετο Κύριος φύραμα, ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο, παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σωτήριον, πρὸς ταῖς παρατάξεις, ταῖς ἐναντίας ἀχείρωτον.

Τῷ Ἱεράρχῃ. Ῥδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι κῶ τὰ σκιρτήματα, τῷ Παμβασιλεῖ, δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας· ὁ δὲν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδὸν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας, σὺ τῆς Τριάδος ἐνδιαίτημα γέγονας εἰκότως Γρηγόριε.

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν Πάτερ προσέθηκας· διὸ ταῖς ἡνίας τῆς Ἐκκλησίας σοι, φέρων ἐγχειρίζει ὁ Χριστὸς· ἦν περ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστηπῶλος ἐκυβέρνησας, ἄριστος παμμακάρο Γρηγόριε.

Προβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει Γρηγόριε, καὶ ταῖς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς, ἤρθης ἀλήκτω δρόμῳ, πρὸς ἐπουραίνιον πολίτευμα, πρὸ τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου. Θεοτοκίον.

Σὺ μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τῷ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὡδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Εν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος, τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὐ-

στολον, παρασαλεῦσαι καθυποκρίνεται, ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλυσιν, τῆς σῆς καρτερότητος, ζωῶν πτηνῶν τὸ φαυλότατον.

Τῇ μεγαλαυχίᾳ τῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθενῶνται, παραπληξίας δράκων ὁ δειλαῖος, καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέτραπται ἀσθενεῖα πλείονι, καὶ ποσὶν ὑποτέτακται, τῶν δικαίων ὠραίοις πατούμενος. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ γεννηθεὶς ἀνευ σποράς, Υἱὸς ὁ προαιώνιος, Παρθενόμητορ κόσμον ἀνέπλασε, τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας Κύριος, καὶ φθοράς τῆς ἀνθρώπου ρυσάμενος. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τῷ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος,
» ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Θεῖα πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, Βίον αὐλον ἐξησηκήμενος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξία τὸν κόσμον ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος Πάτερ, χρισματι θεοδότῳ, κατελάμπρυνας τοῦτο, ἐν θεοῖς καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ θεία πρὸς Χριστὸν ὑποταγῇ· καὶ τελέσας σὺ τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς βοᾷς μετὰ Ἀγγέλων· Δόξα τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου Σωτήρ. Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ὁμοιον·

Τῷ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὀρώμενον ἐν εἶδει Περιστεραῖς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγαῶν· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόθρωπε.

Τῷ Ἱεράρχῃ. Ῥδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σε·

Ος στύλος καθωράθης ὀλόφωτος, βίω τε λόγῳ τε θερμῷ, ὀρθοδοξίας Γρηγόριε, πεπευσμένος, τῷ ζῆλῳ, τῷ νέῳ Ἰσραὴλ προηγέμενος.

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ Πνεύματος, τὸ εὐτελὲς τοῦ νομικοῦ, διεῖλες ἐνδυμα Γράμματός, καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκαλύψας.

Τοῦ Δεῖου προελθούσαν ἐκ στέματος, θεο-
 παραδοτον εὐχὴν, συντετημένως Γρηγό-
 ριε, ὡς μυστηπόλος τῶν Δείων, σαφῶς τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ ἐπλάτυνας. Θεοτοκίον.

Εκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθό-
 ρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτο-
 κας· καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ
 τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Τὸν Νόμον ὑπέδειξας, τῆς χάριτος εἶναι σκιαῖν,
 τοῖς ἐν τῷ Νόμῳ τὸν Θεόν, Ἑβραίοις σέ-
 βουσι Σοφῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς ἀληθοῦς
 Θεοφανείας Μυστήριον, Χριστῷ κραυγάζων Δό-
 ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αστράφας ἀστήρ, ὡς ἐξ Ἑώας πολύφωτος,
 τὴν Ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀνακηρύττων
 τὸν Χριστὸν, σοφαῖς ἀποδείξεις, πανευσεβῶς,
 δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, αὐτῷ κραυγάζων Δόξα
 τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κακίας ἀπάσης, ἀπερράγης καὶ σχέσεως,
 προσύλου Πατέρ ἐν σπουδῇ, καὶ κατε-
 λάμπρυνας φωτὶ, Πατρίδος πληρώματα, τῆς
 σῆς σοφῆ, καὶ τούτοις πλοῦτον ἐπώμβησας,
 ἀφθονωτέρα χρυσίου ποσότητι. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος καθὸ Θεὸς, ὑπάρχων ἀόρατος,
 προσειληφῶς ἐκ γυναικὸς, ἀνθρώπου φύ-
 σιν ὁρατός, τελεῖται καὶ καθαιρέται, ἐν ποτα-
 μῷ, ὁ ἀμαρτίας ἀλλότριος, τὸν πεπτωκότα κα-
 θάρων τοῦ πταισματος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ εἰ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας, ταῖς τῶν αἵρέσεων,
 ἀκαυτηφόρους πλοκάς τῶν λόγων, τῶν πη-
 στῶν ταῖς φρένας δὲ, ἐφώτισας μάκαρ, μυστα-
 γωγῆ Γρηγόριε.

Εὐνομίῳ ἤλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμοιον, καὶ τού-
 του λόγους δυσδιαφεύκτους, τῶν ἀρκύων
 βρόχους τε σφοδρούς, ὡς ἀράχνης ὑφάσματα
 διέλυσας.

Η ἤλεγξας πανάριστε, τὸν ἀθεώτατον Μακε-
 δόνιον, τὸ Δεῖον Πνεῦμα, ἀδελῶς ὑβρίσαν-
 τα, ὡς ἄμοιρον τούτου, ὑπάρχοντα Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τε-
 κῆσα, Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας
 ἀράς, Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Επέβλεψεν, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τῆς κτί-
 σεως, καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη Θεόφρον
 Σεμέλια, καὶ δεινῶς ἐτρόμαξε· σὲ δὲ ψυχῆς
 ἀνδρεία Πατέρ, τῆς προσευχῆς οὐ παρέκλινεν.

Οὐκ ἠέσχου, βλασφημούντων ἀκούειν Ἀοί-
 διμε, καὶ λαλούντων εἰς τὸ ὕψος ἀδικίαν
 δι' ἄνακ· ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας, ποιμαντι-
 κῆ σου βακτηρίᾳ, καὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας.

Μίαν φύσιν, ἐν Χριστῷ ἐσφαλμένως κηρύτ-
 τεσθαι, Θεορρήμον, εὐδαμῶς συνεχώρησας
 σύνθετον· ἀλλ' αὐτὸς ἐζώγησας τῇ τῶν δογμα-
 των σου σαγήνῃ, καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανήγαγες.

Θεοτοκίον.

Ε γλύκανε, τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἄλατι,
 Ἐλισσαῖος· ὁ δὲ σὸς Θεομήτορ Υἱὸς καὶ
 Θεός, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, τῆς ἀμαρτίας τὴν
 πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ εἰ. Μακρομένην κλύδων.

Ταπεινὸν τὸ φρόνημα, κεκτημένος, πᾶσιν τε
 πραῖς, μαχητῆς ἐδείκνυσθαι Γρηγόριε, πρὸς
 τοὺς Χριστοῦ, μειοῦν τὴν δόξαν σπουδαζόμενος.

Τὴν Ἀρεῖν ἐκφυλὸν, τῆς Τριάδος, λόγῳ θα-
 ψιλῆι, τολμηρὰν διαίρεσιν Γρηγόριε, σὺ
 παντελῶς, καθήρησας τῇ σοφίᾳ σου.

Αμαθῶς τὴν ἔνωσιν, τῆς Τριάδος, σύγχυσιν
 φρονῶν, ὑπὸ σοῦ Σαβέλλιος ἐλήλεγκται,
 Θεομαχῶν, Γρηγόριε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκες, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινας
 ἀγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντο τὰ σύμπαν-
 τα, ὡς ἀληθῶς, Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ε ῥύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος Ὅσιε, θανάτου
 κινδυνεύοντες, οἱ λαοὶ καὶ παθημάτων ὁ
 ἔσμος, πόρρῳ ταῖς εὐχαῖς σου ἀπελήλατο· καὶ
 γὰρ αὐτοὶ, πρῶτόν σε ἔσχον συλλήπτορα.

Ανέστειλας ἐν ἱκεσίᾳ Πάνσοφε, τὴν ῥύμην
 τοῦ νοσήματος, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ
 τοῦ Λυτρωτοῦ, θάπτον προσδραμῶν· οὐ γὰρ
 ὑπήνεγκας, ποιμὴν ὡς ὢν, κινδυνεύουσης ποι-
 μνης ἀνέχεσθαι. Θεοτοκίον.

Ε ἔεστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ὁ-
 ρῶντα τὸν ἀόρατον, ἐκ Παρθένου γεννη-
 θέντα ἐν σαρκὶ καὶ τὸν αὐτὸν ἀύλια δοξαζόμενον,
 ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι καταδυόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** κύκλωσεν ἡμᾶς, ἐσχάτη ἀβυσσος· οὐκ
 » ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
 » βατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός
 » ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
 » ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν Ἱεράρχα, ὡς
 γρήγορος ποιμὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ·

καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, παμμακάριστε Ὁσιε, πάντα ἤλασας, τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους, ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποίμνην, Γρηγόριε πάνσοφε. Ὁ Οἶκος.

Εξ ἀμελείας ὁ δαίλιος ἀναπέπτωκα, καὶ πρὸς θάνατον ὑπνώσα· ἀλλ' ὡς ποιμὴν γρηγορώτατος, ἐγειρόν με Πάτερ, καὶ τὰ πάθη μου κοίμισον, τὰ κακῶς τυρανοῦντά με· ὅπως ἐξανιστάμενος, καθαρῶς ἄδω σου τὴν φωσφόρον μετάστασιν, ἣν ὁ Δεσπότης τῆς οἰκουμένης ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς οἰκέτου πιστοτάτου, ὡς δογματιστοῦ πανσόφου, ὡς φίλου καὶ μύστου, καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων· ὧν καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον, Γρηγόριε πάνσοφε.

Ἔτερον. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος, Νύσσης ὁ γρήγορος νῆς Γρηγόριος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Αἴγλη φρικτῆ ὁ λάμπας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ ἡλίον Δόξα, καὶ ἀκτίσι φωτὸς φαιδρύνας Σῶτερ τὰ σύμπαντα· σὺ ὁ ἐν ταῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας, πλυνόν μου τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σπύλους τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ μέλψαι τὸν σοφὸν Ἱεράρχην καὶ μύστην σου· μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι, καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνακραζῶ αἰεὶ, πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στίχοι.

Ἡ Μοῦσα Γρηγόριος, οὗ Νύσσα θρόνος,
οὐ Πιερίαν, ἀλλ' Ἐδεμ σκηνὴν ἔχει.

Γρηγόριον δεκάτῃ θανάτῳ κνέφας ἀμφεκάλυψεν.

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λαμπρὸς ἐν λόγοις, καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ζηλωτῆς· διὰ τοῦτο καὶ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ προίστη. Καὶ μετὰ τῶν συγκροτούτων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέραν Σύνοδον κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων ἐνισταμένων, ἔλθων, ὑπέρμαχος εὐρέθη, τοὺς ἐναντίους λόγων δυνάμει καὶ γραφικαῖς ἀποδείξει τροπωσάμενος· διὰ γὰρ πάσης ἔλθων ιδέας λόγων, καὶ ἀρετῆς εὐδοκίμησαι, τὸ κράτος ἐδέξατο. Καὶ φθάσας ἐν γῆρα καλῶ ἐκοιμήθη, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ, κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον, κατὰ πάντα τῷ ἀδελφῷ Βασιλείῳ προσοικῶς, πλὴν τοῦ πολιῦ τε καὶ χαριστάτου ἐπὶ βραχύ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη·

Ἐἶπερ φθορὰν χρῆ τὸν βίον τῦτον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ μικροῦ, Θεόδωρου καὶ Εὐδοκίας υἱὸς γεγονώς, εὐσεβείᾳ κομῶντων καὶ χρημάτων περιουσία. Παιδείας δὲ λαχὼν τῆς ἐξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς, καὶ γαμῶ προσημιλήσας ἐπὶ χρόνῳ βραχέϊ, τῆς συνοικουσης αὐτῷ τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν λοιπὴν εἰς τὴν κατὰ Θεὸν φιλοσοφίαν ἔτρεψε, τῆς ἐν Μελιτινῇ Ἀγίας Ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς καθίσταται, τριακονταετὴς ἤδη γεγονώς.

Συγκιρᾶσας δὲ καὶ τῆ ἀσκητικῆ ἀγωγῆ τὴν πολιτικὴν σύνοιαν, οὐ μόνον τοῖς ὑπὸ χεῖρα ἐγένετο σωτηρίας πρόξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔθνει παντὶ, μετὰπεμπτος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πολλάκις γεγονώς, καὶ συγκαταστήσας τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν τῷ Χοσρόῃ, Βαράμ ἐπαναστάντος αὐτῷ, καὶ ἐκβαλόντος τοῦ κράτους, ὅτι καὶ ὑποτέλῃ αὐτὸν Ῥωμαίοις πεποίηκε. Φίλος δὲ καταστάς αὐτῷ τῷ τῶν Ῥωμαίων Βασιλεῖ Μαυρικίῳ, καὶ τῆ αὐτοῦ γαμητῆ, καὶ πολλῶν χρημάτων δὲ αὐτῶν κύριος γεγονώς, εἰς ἀνοικοδομὴν τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐκένωσεν. Ἐν δὲ τῇ Βασιλίδι Πόλει γινόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐνθα τιμηθεὶς παρὰ παντὸς Βασιλικῷ καὶ Ἐκκλησιαστικῷ πληρώματος τὰ ἐκότα, καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθείς, καὶ λαμπάσι καὶ ἄνθοις δορυφορούμενος, τὴν ἐνεγκούσαν καταλαμβάνει, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργίας, καὶ ἐτι τῷ βίῳ περιῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐνθύνει ἐκδημίαν, ἐπιδειξάμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς, καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ, Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἀπῆρεν ἔνθεν πρὸς πάλου μέγα κλέος,

Ὁ Μαρκιανὸς, οὗ κλέος καὶν γῆ μέγα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχερίας, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτείας Ῥώμης ἐκλυθότων. Ἐδείματο δὲ Ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης τὸν πρὸς θάλασσαν, ἐπισυναψας αὐτῷ τὸν εὐκτῆριον οἶκον τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου. Ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ. Τοῦ πυρὸς γὰρ τὰ κύκλω κατανεμησαμένου, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἵστως, καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρας, καὶ προσευχόμενος, κατέπαυσε τὸν φλογμὸν. Τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργίας, καὶ τὴν ἐν τοσαύτῃ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἔνδειαν, καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ προφητικῷ τοῦ ἁγίου Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τῆς Κιστιέρνης (*) τῆς Μωκηνσίας ἐν τοῖς Δανιτῆ. Τελεῖται δὲ καὶ ἡ Συναξίς διὰ τὸν γεγονότα μέγαν σεισμόν, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐν ἀρχῇ τῆς Βασιλείας Βασιλείου· ὅτι καὶ ὁ Ναὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ ἐν τῷ Στίγματι, καὶ πολλὰ ἕτεραι Ἐκκλησίαι καὶ ἰδιωτικοὶ κατέπεσον οἶκοι.

(*) Ὁρθότερον ἴσως Κιστιέρνης, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Κιστιέρνα (Cisterna), ὅπερ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν δηλοῖ ὑπόγειον, τὸ κοινότερον μὲν λεγόμενον Στέρνα, ἑλλενικώτερον δὲ, Δεξαμενὴ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀμμώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς ἀρετῆς ὁ Δεῖος ἐσθέσθη λύχνος, Λύχνων μυσάντων σαρκικῶν Ἀμμωνίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Εἴρωτι ἐνούμενος, τρισαυγούς Θεότητος, τῷ φέγγει Γρηγόριε, τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον, ἐκστίλθων ἀπαστράπτεις, τοῦ φωτὸς ἀντανεκλάσεις.

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πατρικῶς κατέλιπες, ἠθῶν ψυχῆς κάθαρσιν, καὶ γνώσεως πλήρωσιν, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρῶτον γέναι καὶ αἴτιον, Πατέρα κατήγγελας, Λόγος μὲν Γεννήτορα, ὁμῶς Προβολέα τε, τῷ Πνεύματος Τριάδα, μελωδῶν. Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον ὧ πάντες μελωδοῦμεν Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Σιὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Η΄ αἰψευδῆς, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς ὁ γὰρ Δεῖος Δομετιανός, χάριτος ἠξιώται, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἀπελάυνειν δαμόνια, τὸν αἰνετὸν καταγγέλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Επὶ τῆς γῆς, μεθ' ἡμῶν γενόμενος, καὶ σαρκικῶς ἀναστραφεὶς, μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασιν, καὶ τοῖς ἀγαπήσασιν, θαυματουργίας χάρισματα, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς δυσσεβοῦς, καθείλεν αἰρέσεως, ὁ Δεῖος Δομετιανός, τοῦ Σεβήρου τὰς διδασκίας, καὶ τὴν ἀπαράιτρωτον, Πίστιν τὴν Ὀρθόδοξον, θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς, οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ Θεὸς Λόγος σαρκωθείς, ἐκ Παρθένου· καὶ γὰρ αὐτὴν, ἀκριβῶς τετήρηκε, μένουσαν ἀμείωτον, ἐν τῷ σαρκῶσθαι· καὶ δέχεται, τὴν ἐκ Πατρὸς μαρτυρίαν, Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ολὴν τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων Ὁσίοι. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βρύουσιν ἡμῖν, κατὰ τὸν Δεῖον λόγον, Χριστοῦ ἐκ κοιλίας σου, ποταμοὶ γνώσεως.

ὄντως πηγὴν γὰρ, ἀένναον ἢ χάρις, ἔδειξε τῷ κόσμῳ, σὲ Πάτερ εἰς αἰῶνας.

Οτῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρκί τε ὁμαίμονος, τὰ Δεῖα σύμφρονος! ταύτην τιμῶντες, Βασιλείον ἐνδίκως, ἅμα Γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σιὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θαυδρικῶς τὸν Λέγον, Παρθένε κηύσασαν, καὶ παρθνεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Υπὲρ βῆθης ἅπαντα δεσμὸν, τῆς φύσεως ἀνθρώπων· Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, Θεορρήμον ἐφ' ἑστῶν, ἀκροτάτῳ μέλπων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επακούσας Δείων ἐντολῶν, ἐσκόρπισας ἀφθόνως, τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, εὐπειθείας λογισμῷ, βοῶν Ἀξιάγαστε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γαράτων Δομετιανέ, ἀνελλιπῆς ἐγένου, βλυσταίνουσα πόμα κρήνη, καὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ποταμὸς εἰρήνης τε τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς, προέγραψαν οἱ Παῖδες, Παρθένε, καὶ ἐν τῇ βιάτῳ, προετύπωσε Μωσῆς Ἡσαΐας εἶδέ τε τεξομένην, βρέφος ἀνάνδρω, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστλθον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων σου ταῖς ἀστραπαῖς, Γρηγόριε εὐφημεῖν, τοὺς ἀδυνατῶν, σαφῶς ὁ ἡμέτερος, ὁμολογεῖ, ἦπταν εὐκλεῖ σου καταγγέλλει δέ, ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον.

Μυστηπύλων ἄριστε, τῇ Τριάδι, νῦν παρεστηκῶς, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, καὶ τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων Δικαίων τε, Πατριαρχῶν, μέμνησο ἡμῶν, τῶν ἀνυμνουμένων σου, τὸ μνημόσυνον Γρηγόριε.

Εποπτεύοις ἀνωθεν, προασπίζων, νῦν Ἀρχιερεῦ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῷ, νίκῃς τῷ

πιστῶ, δωρούμενος Ἄνακτι, καὶ δουλικόν, σύντριψον ζυγόν, σοὺς σῶζων πρόσφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων, τὸν Δημιουργόν, κατὰ παντός γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφυῆ ὅθεν τὸν Τόκον σου, προσκυνούντες σέ δοξάζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ἐστῆς Πάτερ τῆς ἐφέσεως, τῶν ὀρεκτῶν κρατήσας τὸ τελειότατον, καὶ ἐδέξαντο, Πατριαρχῶν σε σκηνώματα, καὶ Δικαίων Ὁσίων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν καθικετεύοις, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Παντοκράτορα.

Ἐσχεν ὡσπερ χρῆμα τίμιον, ἡ σὴ Πατρίς τὸ σῶμά σου τὸ πολυάθλον, κατακρύψασα, ταῖς ἑαυτῆς κόλποις Ἐνδοξε, μητρικοῖς ὀρωμένη κινήμασι· σοῦ γὰρ ἐπαπαλαύειν, τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἠέσχετο.

Ἦθι βοηθὸς γενέσθαι μοι, ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι, καὶ κατεύνασον, τὸν ἐγειρόμενον κλυδῶνα, κατ' ἐμοῦ τῶν παθῶν καὶ γαλήνιον, ὄρμισον πρὸς λιμένα, τῆ αὔρα Πάτερ τῆς πρεσβείας σου. Θεοτοκίον.

Ἐστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὑπερούσιε Υἱὲ Θεοῦ εὐδοκήσαντας, ἐξ ἀνάδρου Μητρὸς καὶ τοῖς ὕδασι, ἡμᾶς ἀναχωνεύσαι, πυρὶ τῷ θείῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὁ Εἰρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βράτος, ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασθέσαι αἰτούμεν τὴν κάμνον, ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκεψάτο ἡμᾶς.

Τὸν Πομένα τὸν καλόν, Γρηγόριον τὸν πάνσοφον, τῶν Νουσαίων Πρέδρον, τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα, ἐν φ-
δαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμήσωμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Νῦν ξένην ὁ Σωτήρ, βροτοῖς δωρεῖται ρύψιν, χωρὶς ἀναχωνεύων, πυρὸς καὶ ἀνακλάττων, ψυχὰς δίχα συντρίψεως.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ἰδὼρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σωτηρίων, λαοὶ μετ' εὐφροσύνης, ἀντλήσατε προθύμως, ψυχῶν εἰς ἀπαλύτρωσιν.

Στίχ. Ἐ σοὶ ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγε;

Ἦλθεν ὁ φωτισμός· ἡ χάρις ἐπεφάνη ἡ λύτρωσις ἐπέστη· ὁ κόσμος ἐφωτίσθη· λαοὶ χαρᾶς ἐμπλήσθητε.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ὁ τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστῆς, ὁ συγκακοπαθήσας ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ στρατολογήσαντε ἀρέσας, ἀγωνίζε καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν καλὸν ἀγῶνα, διατηρῶν αὐτῆς, τῶν σῶν δογμάτων ἀσαλευτον, τὴν κρηπίδα Γρηγόριε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἠγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· μεγαλῶς ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαιρῷ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστεύσας καὶ ἀγρυπνίας, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν· νῦν δὲ συγχωρεῖς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξαλογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρωτὴν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κείραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἀγαίσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Αὐτὸν ἱκέτατε, αἰτῶν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εὐρούσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου, σαὶ ἐπισκηνώσεν ὡς ἄχραντον φῶς· αὐτῇ τῇ ἐπαγγελίᾳ παιδρῶς ἠγλαῖσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξαλογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱόν, τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῷ Προδρόμῳ, καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τῇ πατρῴᾳ. Αὐτὸν ἱκέτατε, αἰτῶν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Οσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εικότως ἠξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς, ἀγνεία καὶ ἀσκήσει ταύτην εὐρών· ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, πᾶσι χαίρειν εἰπὼν, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύτως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀφράστως σάρκα λαβόντα, καὶ καταδύσαντα ταῖς ἡμῶν ἀμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐν ρείθροις Ἰορδάνου. Αὐτὸν ἐκέτευε, αὐτὸν δυσώπει· Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.
Δόξα, Ἦχος β΄.

Οσιε Πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὐφραναν τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάζσαντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέτευε παμμακάρε Θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Υπέκλιναις κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ρείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζεσθαι σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγκώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ΄. 1. **Δ**καίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βίασanos. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθναίνειν, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἶναι κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλαμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμονται. Κρηνοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπαθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε΄. 1. **Δ**ίκαια εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασιλεῖον τῆς εὐπρεπειᾶς, καὶ τὸ δισίδημα τοῦ καλλοῦς

ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτῷ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυναμείως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐκωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ΄. 7. **Δ**ίκαιος, εἰάν φθάσῃ ταλευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πῶς περικεῖμαι, τὴν σὴν εἰκόνα, ἣν ἔπλασα, ὑπὲρ νοῦν ταπεινούμενος, ὁ Κύριος ἔφησε. Τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὡς περ εἰς, τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι, γυμνούμενος τὰ ὕδατα; τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βέλομαι, ἐπενδύσαι ὡς εὐσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Στίχ. Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Οφθῆς σωματούμενος, ἀλλὰ νηδύς σε ἐδέξατο, ἀκατάφλεκτος μείνασα· κείμενος γὰρ πόρρωθεν, ταύτην εἰκονίζει, μὴ φλέξασα Παῖδας· ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρὶ, πῶς ἐπιθήσω χεῖράς σοι Δέσποτα; ὃν φρίττει τὰ οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σύ με ἐν τοῖς ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου ἀπόπλυνον, ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἔφησε· καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τῇ παραβάσει τοῦ Ἀδάμ, ἀποπλυθεῖσα καινῇ γενήσεται· ἐμοῦ βαπτιζομένου γὰρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασι, ταῖς ἀνθρώποις δι' ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Θεοδοσίε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων. Μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σου ὑποκλίνοντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σὲ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρυῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάρους στεναγμαῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνης ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ ἀίκουμένη, λάμπων τοῖς θαύμασιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδοσίε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κωτὸν, ἐσκιαγραφῆε τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διαβάσις τῶν δύω, σκιαγραφῆε ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Θεοφανείας ὁ καιρὸς· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν· Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριαλωτὸν· καὶ ἀνευρῶν εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὐθις. Χρῆσός ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θείας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος, στῦλος Ὅσιε φωσφόρος ὠφθῆς, τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτίσι λαμπόμενος· πρὸς οὐρανὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν, καὶ τῶν ἀρρήτων γενόμενος μέτοχος, ὅλος ἤστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τῆς θείας Προδρόμου· ἀνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπέφάνη, ἐν ξένη θείᾳ, περιστερᾷ ἐπ' αὐτόν.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆς Ὁσίας αὐτῆς.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοις, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο' Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ε'.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ος σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδοσίε, θεοπρεπῶς τὴν ὁδὴν προανάκρουσον, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Εξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀραφῆς νίτιδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστὸς προεληλυ-

θεν· ἐν τῇ Κολυμβήθρα δὲ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἐπόμενος.

Βαπτισθέντος ρείθροις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἰσραηλίδος, συναγωγῆς καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δὲ, ἡ ἰσαγγελος πολιτεία πεφύτευται· ἦν ἀνεπιτρόπως ἤνυσας, παμμακάκρ Θεοδόσιε.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγωνῶς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὀμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχηρηματίσας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, καὶ συγκληρονόμος γέγονας, τῆς δόξης Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραϊζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία: Βυθοῦ ἀνεκαλύψε.

ᾠδὴ γ'. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Οὕδασι στεγάζων, τὰ ὑπερῶα Κύριος, σωματικῶς τὰ ρεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου περιεβαλετο· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Οφῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θείον λάμπσας, βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόδοτον, εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆς σε προφαίνει Θεοδόσιε.

Κατέλιπες τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ὄσεις, τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τῷ Δεσπότη ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐπ' ὤμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον, εὐλαφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγᾶς, σωτηρίου παμμακάκρ Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Παναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πιστεῖ σέβομεν.

Καταβασία: Ἰσχὺν ὁ διδούς.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεῖα καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ὀσίων Ἀοίδιμα· καὶ τῶν θαυματῶν ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι ταῖς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὄθεν καὶ Δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, θεοφόρε Θεοδόσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ιορδάνης τῷ ρεῖθρῳ καθυπουργεῖ· Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτὴν, φανέντος σου Ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ· ὁ δὲ αὐθις ἐκράτει, ἐν τρόμῳ τὸν ἀφθαρτον ὄντως ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Πηγὴ ἡ αἰεζῶος, πηγᾶς τε καὶ θαλάσσης, καὶ ἀνθρώπου ἡγίαςσας. Ἡ Τριάς γὰρ ἐπελαμψεν ἄνωθεν Υἱόν σε ὀνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

ᾠδὴ δ'. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εν ὕδασι, κεφαλᾶς τῶν δρακόντων συνέτριψας, καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος, Λόγε Θεοῦ ἀνεκαίνισας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διό κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ κλίαντος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον, καὶ τὴν ἀρίστην ταπεινώσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἀσειστον.

Τῇ Παρθένῳ, καὶ Μητρὶ λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Θεοδόσιε, καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους καταβέβληκας.

Τῶν Μάγων σε, τὸ αἰοίδιμον ἄντρον δεξάμενον, δωροφόρον ἐδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστιν Θεοδόσιε, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην προσκομίζοντα.

Τοῖς πάθεσι, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ μιμούμενος, τὸ τῆς συνεδήσεως, πόθῳ ἀνέτης μαρτύριον, Πάτερ Θεοδόσιε, τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ σου ἀσπόρως, τὸν Κύριον, καὶ τοῦτον ἐκύησας, σεσαρκωμένον τὸν σῶζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· διό σοι κρίζομεν· Χαῖρε ἀειπαρθένε Δέσποινα.

Καταβασία: Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

ᾠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Εξάψας τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν ρεῖθραις καινουργήσαντος, σοφῶς ὑπεστήριξες, καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμαστῆρσι τὸ σῶμα, παμμακάκρ Θεοδόσιε.

Τὸν βίον αἰεὶ, τοῦ θανάτου θήμενος μελέτημα, ἐκδημήσαι σπευδῶν τε πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, σεαυτῷ ἐδομήσω, τὸν τάφον Θεοδόσιε.

Τὸν θάνατον Χριστοῦ, τὸν ἐκούσιον ὁ σὸς φοιτητής, ὁ κλεινὸς Βασιλεῖος, Πάτερ Θεοδόσιε μιμούμενος, τὸν καινὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν
τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡσπερ Ἡ-
σαίας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τούτου,
Θεογεννήτορ τέτοκας.

Καταβασία: Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Ῥωδή 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδώρησω Χριστέ, ἐν τῇ
ἀναστάσει σου ὄθεν Βασιλείος, ὁ εὐκλεῆς
Δεράπων σου, καὶ θανάτων ὡσπερ ζῶν, ἐπι-
φαίνεται.

Ὁ καθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμέ
βροτός, ὁ Θεὸς κατ' ἐμέ γεγονώς· ὃν ἐν
δυσὶ ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας.

Πλυκασμὸν εὐφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ
τῶν Μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι, εἰς
χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου
ἔσταξαν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἢ τὸν συμ-
παθέστατον Λόγον κηύσασα, τῶν τῷ ἰδίῳ
αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Καταβασία: Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Προφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τῆ Κυρίου σου,
ταῖς φανοτάταις ἀρεταῖς τερπνῶς ἐξήνηθη-
σας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ,
τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροισι ἀρδευόμενα, ἀ-
γελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαυλιῶν· ὄθεν κρά-
ζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας Πά-
τερ, ἀλλ' ὄφθης συμπολίτης Ἀγγέλων· ὡς
γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας σοφῆ, τῆς
σαρκὸς ἅπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας· διὸ
καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις.

Χαίροις Πατὴρ εὐλαβοῦς ὁ γόνος· χαίροις Μη-
τὴρ εὐσεβοῦς ὁ κλαῖος.Χαίροις τῆς Ἐρήμου πολιστῆς παγκόσμιος·
χαίροις οἰκουμένης φωστήρ ὁ πολύφωτος.Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ·
χαίροις, ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς ταῖς
ἡδοναῖς.Χαίροις τῶν Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας·
χαίροις τῶν ῥαθυμῶν τρόπος παρηγορίας.Χαίροις, πολλὰς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος· χαίροις,
κρουνοὺς θαυμάτων δωρούμενος.Χαίροις, πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας· χαί-
ροις ἡμῶν ὁ προστατῆς καὶ ῥύστης.

Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, καὶ
Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου.

Στίχοι.

Κοινοῦ Θεοδοσίου Ἠγεμῶν βίου,
Κοινῇ Μονασταῖς ἐκδιώσας ζῆμια.

Ἐνδεκάτη ὁλοὴν βίοτον λίπε Κοινοβιάρχης.

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος ὑπῆρχεν ἐκ κω-
μῆς Μωγαρισσοῦ, τῆς Καππαδοκῶν ἐπαρχίας, πα-
τρὸς Προαιρείου, καὶ μητρὸς Εὐλογίας, ἀμφοτέρων εὐσε-
βῶν καὶ πιστῶν. Ἰπέδου δὲ τὸν μονήρη βίον, καὶ τὸ τού-
του ἱερὸν ἔνδυμα. Καταλαβὼν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκείθεν
εἰς Ἀντιόχειαν παρεγένετο πρὸς τὸν Μεγαν Συμεῶν τὸν
Στυλίτην, παρ' οὗ τὴν ἐσομένην αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδο-
σιν ἐμύθη· ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν Σριμμάτων
ποιμῆν. Εἶτα ἠσυχάζει παρὰ Λογγίνῳ τιμῇ, αἰοιδίμῳ ἀν-
δρὶ. Τὴν ἀκραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ὡς τῆς ἐβδομά-
δος ἅπαξ σιτίζεσθαι, καὶ ἐπὶ τριάκοντα χρόνους ἄρτου ὀ-
λως μὴ γευσάμενος, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ
τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψον ἤλθεν, ὡς καὶ παραδόξα θαύ-
ματα ἐκτελεῖν.

Τὸν γὰρ μετελθόντα τοῦ βίου Βασιλείου μοναχῶν, καὶ
τὸν τάφον ἐγκαινίσαντα, (ὃν ἑαυτῷ κατεσκευάσει ὁ Ἄγιος
πρὸς μνήμην τοῦ θανάτου) συνιστάμενον μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν καὶ συμπάλλοντα, καὶ τοῖς λοιποῖς ὄντα ἀθέατον, ὁ
Ὅσιος μόνος μετ' ἑτέρου ἑώρα μοναχοῦ. Καὶ μὴ προὔπι-
τιθέτος πυρός, τοὺς ἰσθεσιμένους ἀνθρακας ἀνῆψεν εἰς
ιδρύσασθαι τὸ Μοναστήριον ἐμελλε. Καὶ γυναῖκά τινα
προσελθοῦσαν τῆς αἱμορροίας ἀπέλλαξε. Καὶ ἐξ ἐνὸς κέ-
κου, ὃν εὐλογήσας ἀπέδωκεν, ὑπερεκχεῖσθαι τοὺς σιτώμα-
τα πεποίηκε. Καὶ τὸ κατὰ τοῦ φρέατος πεσὸν παιδίον, ἑρρι-
τως ἐπιφανείς, τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Καὶ τὴν θραύσειν
τῶν τικτομένων παιδίων ἀνίστασθαι, ἃ μὴπω φθάσαντα τῷ
βίῳ προσελθεῖν, διὰ θανάτου τοῦ βίου ἠλαύνοντο. Τὴν
οὖν αὐτῶν μητέρα, οὐδέν τι στείρας ἀμεινον κατὰ τούτο
διακειμένην, διὰ προσευχῆς εὐτεκεν ἰδίειξεν. Ἄλλα καὶ
νέφος ἀκρίδων ἐσθῆσαι δι' ἐπιτιμήσεως μόνης. Καὶ Κή-
ρυκεν, τὸν τῆς Ἀνατολῆς κόμητα, ἄρρωτον ἐν πολέμοις
πεποίηκεν, ἀντὶ θώρακος, ἢ τῆς τριχίνης ἰσθῆτος τοῦ Ἀ-
γίου περιβολῆ. Καὶ περὶ τὰς γονάς, παρὰ τοῦ αὐχμοῦ ἀ-
δικουμένην τὴν γῆν, τῆς ἀδικίας ἀπέλλαξε, δι' εὐχῆς ὑ-
πὸν καταγαγῶν. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν διὰ σεισμοῦ μιλ-
λουσαν κατάπτωσιν καταλαμβάνειν τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ
πολλοὺς τοῦ θαλασσίου κλύθωνος ἐρρύσατο, κινδυνεύουσι
τούτοις ἐπιφανείς. Καὶ πολλῶν Μασσητῶν καθηγητῆς γε-
γονώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύ-
ναξις ἐν τῷ οσητῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Συναξίς τῶν μυρίων Ἀγίων
Ἀγγέλων. Τελεῖται δὲ ἔνδον τοῦ Μαρτυρίου τῆς
Ἀγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις·
καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τοῦ ἐν Πλα-
κιδναῖς, καὶ τῆς Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀγαπίου
τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαῖρος αἰκίζόμενος
τελειοῦται.

Στίχ. Μαῖρος ἐκραύγαζεν, ὦν ἐν αἰκίαις.

Μὴ δειλιᾶς Μαῖρε· πλήττου, καὶ στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βιτάλιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ πνεῦμα δόντα Βιτάλιε Κυρίω,

Τὰ πνεύματα φρίττει σε τῆς πονηρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ορεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἀμαρτίαν, καὶ φλόγα δροσιζουσαν, ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν τῷ σῶ Βαπτίσματι, συνάψας Λόγε Θεῶ, ὁ ὑπερψύχμενος Θεός, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ κάμινον τεύξαντι τὸν Ἰορδάνην, σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὀλοκαυτώσας Ὅσιε, καὶ φλόγα οὐράνιον, ἀψευδὲς σῖμβολον, θείας ἐπινεύσεως λαβῶν, σηκὸν ἰδρύσω ψυχῶν σωτήριον.

Τοῖς σοῖς γραττηγήμασι τὰ τῆ Μωσέως, ὑπέικει τῆς χάριτος, ἐπιφανείσης Ὅσιε· ἐχθρὸς ἀοράτης γάρ, κατασρεψάμενος, πόλιν ἐπουράνιον ὁ σός, κληροδοτεῖται λαὸς Πανεύφημε.

Τῷ ρεῖθροισ ἐνθάψαντι τὴν ἀμαρτίαν, σαυτὸν ἐνδιαίτημα, ἐδράσας Θεοδόσιε, θεάρεσον τέμενος ἐπωκοδόμησας, φερεῖν ἀκατάπαυστον ὠδὴν, νομοθετήσας ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς.

Τῶν Παίδων μιμούμενος τὴν παρρήσιαν, τυράννου πυρίπνοον, ἀπειλὴν ἐξεφαύλισας, σοφῶς προϊστάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πάτερ Θεοδόσιε δι' ἣν, ἐκὼν ὠράθη, σαρκὶ σταυρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πανάχραντον σύλληψιν, ἀφθορον τόκον, σὺ μόνη ὑπέδειξας, Παρθένος διαμείνασα· Θεὸν γάρ συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἀγνή, ἀνθρώπον γενόμενον, πιστῶν εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία. Νέους εὐσεβεῖς.

ᾠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Κάμινος ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι ρεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου ἐξεκόνισε, τῷ θείῳ Βαπτίσματι, ἐναντίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσιζουσα κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τῆς ἐκδημίας Θεοδόσιε, ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος, τῷ νεανίᾳ δείκνυσαι, κράζοντι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέγονε τῶν σῶν, χειρῶν ἡ εὐλογία, τὸ τοῦ ἐν ρεῖθροισ βαπτισθέντος Χριστοῦ, θειότα-

τὸν πρόσταγμα, τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ θαλάπων ἥλιος· κόκκος γὰρ εἰς πολύχου, σῖτον ἀσπόρως ἐτρέφετο.

Γνόφον νοπτόν, φωτὸς τοῦ θειοτάτου, σὺ ὑπεισδύνας Θεοδόσιε, καὶ πλάκας δακτύλῳ Θεοῦ, ἐγγραφείσας, τῇ καρδίᾳ σου, τὰ εὐσεβείας δόγματα, ἔφερες τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς παμμακάριστε.

Πίστιν ἀρράγῃ, τὴν τῆς Αἰμόρρου Πάτερ, ἐκμιμησάμενον τὸ γύναιον, τοῦ ράικους αἰψάμενον, ὥσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· γέγονας ἐκλογῆς γάρ, σκευὸς τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἑωρακότες, σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστέ, ἀρρήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον Πατέρα σου, καὶ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπον· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Καταβασία. Μυστήριον παράδοξον.

ᾠδὴ θ΄. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Συνόδους ἐκήρυξας, θεόφρον Θεοδόσιε, τῶν σεπτῶν ἰσαριθμούς Εὐαγγελίων Χριστοῦ, τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῶς, προέμενος ζήλω, καὶ Μάρτυς ἀναίμακτος, εὐσεβείας ἀναδεδειξαι.

Η δίκη τὸν ἀδίκον, ἐνδίκως κατεδίκασε, τῆς σῆς ὑπερορίας προεξορίσασα, καὶ διὰ βλασφημῶν χειλέων, τὴν δυσσεβῆ, ψυχὴν ἐξελοῦσα, ζωῆς τε στερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε.

Τῶν σῶν μεμνημένοι, διδαγμάτων Θεοδόσιε, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν, δὴ τὰς θειολήσεις εἰδότες, τὰς φυσικὰς, καὶ τὰς ἐνεργείας, καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί.

Φερώνυμος δόσις ἀγαθῆ, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρὸς, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς πέφηνας, βρωσις εὐθηνούσα καὶ πόσις, τῶν ἐν λιμῷ τακέντων καὶ δίψει, γυμνῶν περιβόλαιον, καὶ πιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Μὴ παύσῃ τὴν ποιμήνην σου, ἐφορῶν Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς σῆς μεμνημένος καθυποσχέσεως, ἥς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀρράγῃς ἐξήψαμεν πέτρας, πρὸς Χριστὸν μεσίτην σε, κεκτημένοι Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Ος ὀρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτίσι περιασράπτυσσα, τὴν ἀνατολὴν τῆ Ἡλίου, τῆ νοητῆ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασσα, Θεομήτορ πανσεβάσμιε. Καταβασία: Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν νοῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, τρανώς ἐδέξω ταῖς Δείας, ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, παμμακάρι Θεοδόσιε, τῶν Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα· καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Βαβαὶ τῶν Δείων ἔργων σου, Σωτήρ μου παντοδύναμε! Θεὸς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων, Παρθένου μήτραν ὑπέδυσ· καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας, καὶ ὕδασι ἀπέπλυνας, τοῦ Ἰορδάνου Δέσποτα, βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ρύπου, τῶν ψυχικῶν ἀμαρτιῶν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, προκαταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν Δείον τῆς Θεοτόκου, κατηξιώθης ναὸν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι· Θεῦ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἀγάπησας· τῆς ἀληθοῦς δὲ, νῦν σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ἀφραστον, καθορᾶς ὠραιότητα, ἣν περ ἐθεμελίωσεν, ὁ Ὑψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας. Αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνοις ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητῆς ἐχρημάτισας, Παμμακάρι, τοῦ σου Δεσπότη· τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἀψαμένης πάθος ἐθεράπευσας· λιμῶ τηκομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, ἐξ ἀκηνώτη, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γινόμενος. Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν οὐρανόθεν, ἀντεκομίσω πυρσὸν, εὐδοκίαν Δείαν σοι μηνύοντα, ναὸν ἀγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομῆσαι, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον· ὃν ἀρξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας· ἐνθα καὶ τὸ πολυάθλον, κατάκειται σῶμά σου, θήκαις

ὄσιαις Παμμακάρι, διαφερόντως τμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Οὕτως ἕως σκηνῆς Σαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διήλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἐνθα ἦχος Πάτερ ἐορτάζοντας, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκειάς ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, Συμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει μακάριε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες Δεία, δικαιοσύνη κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη τοῖς ἐπὶ γῆς· τοῦτον εὐφημήσωμεν, ὡς Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα· ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὡς περ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄμετρον ταπεινωσιν ἐνδειξάμενος, καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μάνδραν ἀγίαν ἐνήλασεν, οὗ ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων καθέστηκεν. Ἐκτενωῶς οὖν βοῶμεν· Μὴ ἐπιλάθῃ καὶ νῦν τῆς ποιμένης σου, παμμακάρι Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβείαις σοι πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἀπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παραδόξον ὀρώσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν. Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικᾶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'· καὶ ε'.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦς φῶς λάμψαι.

Ζῆτει Κυριακῇ, ἰε.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη.

Ζῆτει τῇ ε' τῆς δ'. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,
Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Υμνον, νῦν μεθέορτον πιστοὶ, ἄσωμεν Χριστοῦ τῇ Βαπτίσει, καθαρωτάτῳ νοῖ· ἤδη γὰρ ἐφέστηκε, πρὸς Ἰορδάνην σαρκί, ὁ Πατὴρ καὶ τῷ Πνεύματι, αἰεὶ συνυπάρχων, φύσει τῆς Θεότητος, τῷ Ἰωάννῃ βοῶν· Δεῦρο, Βαπτιστὰ βάπτισόν με· Δέλω γὰρ ἐκπλῦναι τοῦ ρύπου, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλόανθρωπος.

Τρόμῳ, λειτουργοῦσί σοι Χριστέ, πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ τάξεις, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ· ὄλωσ ἀτενίσαι σοι, τὰ Χερουβὶμ οὐ τολμᾶ· κορυφῆς δὲ τῆς Δείας σου, καλεῖς μοι ψαῦσαι, χόρτῳ ὄντι Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης φησὶ· φόβῳ δὲ συνέχομαι ὄλος, μὴ με πῦρ τὸ ἄστεκτον φλέξη, τῆς φρικτῆς σου Κύριε Θεότητος.

Ἦλθον, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ρεῖθροις τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι, τοῦ Ἰορδάνου φησὶν, αὐθις πρὸς τὸν Πρόδρομον, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Θεός· ὡς Χριστῷ οὖν μοι πρόσελθε· καὶ γὰρ Ἰωάννη, τοῦτο φύσει πέφυκα, καὶ βάπτισόν με σαρκί· ὅπως τῶν δρακόντων συντρίψω, κάραις τῶν ἐκεῖ, ὁ τοῦ κόσμου, πᾶσαν ἀμαρτίαν αἵρων Κύριος.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, ὁμοία.

Ὅτε, τῷ τοῦ Πνεύματος φωτὶ, καταλαμπομένη πλουσίως, πλοῦτον ἐμίσησας, μόνον ἀγαπήσασα τὸν ἐπουράνιον, τὴν Μαρτύρων ὀστερότητα, σαφῶς ἐνεδύσω, καὶ πρὸς ὑπερβαλλόντας, πόνους ἐχώρησας· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, κίχης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὡς Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Ὅτε, τὰ δυσώδεις τῆς σαρκός, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν φλόγα, Ἀγνὴ κατέσθεσας, δρόσῳ Θεοῦ Πνεύματος, τοῦ συνεργούντός σοι, τότε δῆρας ἐφίμωσας, σταδίου ἐν μίσῳ, σῆμα παραδῶσαι σοι, πρὸς αἰκισμοὺς ἀνδρικῶς· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, κίχης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὡς Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Σίφος, οὐδὲ πῦρ οὐκ αἰκισμαί, θλίψεις οὐ λιμός οὐ παντοίας, εἶδος κολάσεως, σοῦ τὸν πρὸς τὸν Κύριον, ἠμβλυνεν ἔρωτα· διαπύρω

καρδία γὰρ, αὐτὸν ἐκζητοῦσα, πάντα τὰ ὀρωμένα, ὑφ' ἐν διέπτυσας, Μάρτυς, καὶ πασταδὸς τῆς Δείας, ἐνδὸν κατεσκήνωσας νύμφη, τοῦ Παμβασιλέως χρηματίσασα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α΄.

Ὀρωσά σε ἡ φύσις ἅπασα τῶν γηγενῶν, γυμνὸν ἐν ὕδασι τὸν Δημιουργόν, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐξεπλήτετο· ὁ Πρόδρομος δὲ, τρόμῳ συνείχετο, μὴ τολμῶν προσεγγίσει σοι· ἡ θάλασσα ἔφυγεν· Ἰορδάνης τὸ ρεῖθρον ἀνεχαίτισε· τὰ ἄρη ἐσκίρτησαν θεωροῦντά σε, καὶ Ἀγγέλων αἰ Δυναμίεις, ἐξίσταντο λέγουσαι· ὦ τοῦ θαύματος! ὁ Σωτὴρ γυμνοῦται, ἐνδύσαι θείων σωτηρίαν, τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Αἰ Ἀγγελικαί.

Νῦν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν Κυρίῳ· Ἐπέφανες ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Κτίστης· συνέτριψας δὲ Λόγε, τῶν δρακόντων τὰ στόματα, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὡς οἰκτίρμων, καὶ τοὺς τυφλωθέντας, τῷ φωτὶ σου, Χριστέ ἐφώτισας· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Κράτος κατ' ἐχθρῶν, τῷ Βαπτίσματί σου Λόγε, ἔδωκας ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθου σεβομένοις, τὴν σὴν οἰκονομίαν, ἣν ἐκὼν ἐξεπλήρωσας, λύσας τοὺς βροτοὺς ἐκ τῆς κατάραις, τῆς ἐκ τῆς Ἐδέμ διαδραμούσης· ἐφ' ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ὅί ἐν τῷ Ἀδάμ, τοὺς χιτῶνας δερματίνους, ἐκόντες ποτὲ, ἐνδυσάμενοι τῇ πτώσει, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, ἐκδυσάμενοι σήμερον, ἐν τῷ Βαπτισμῷ τῷ τοῦ Κυρίου, θεολογοῦντες σὺν Ἀγγέλοις, αὐτῷ κρᾶζομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν καθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδεται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν
ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί·
καὶ πῶς γὰρ ταῦτον οὐκ ἔμελλον φρίζαι καὶ
δύναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτὸν, ὀρῶντες ἔφριξαν· ἐξ-
έστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ συνεσάλη
θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὄρατα καὶ ἀόρατα.
Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ φωτίζων τὸν Κόσμον·
ἐξ ὕψους ὁ Πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων·
Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ
ἀκούετε· αὐτός ἐστιν ὁ φωτίζων, τὴν οἰκουμέ-
νην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ
σώσας ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένη φαιδρότησι, τῷ
καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς Νυμφίῳ
σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτούσα λυτρω-
θῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πλούτου φθαρτοῦ, Μάρτυς τελείως ἠλόγη-
σας, ἐν οὐρανοῖς τὸν ἀφθαρτον, καὶ δια-
μένοντα, ἐκζητοῦσα προθύμως, καὶ χαίρουσα
ὑπὸ ἡλθεσ, Μαρτύρων σταδίων.

Πρὸς αἰκισμούς, πρὸς ἀλγηδόνας καὶ μάστι-
γας, πολυειδεῖς ἀπτόχτας, Μάρτυς ἐχώ-
ρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τὴν χαίριν τοῦ
Σωτῆρος, ἐνδυναμοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ητὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κηῖσασα, τραυ-
ματισθέντα πάθεισι, Κόρη θεράπευσον, καὶ
κυρὸς αἰώνιε, ἐξάρπασάν με μόνη Θεοχαρίτωτα.

Ὡδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας,
συρρέυσασα βασιάνων ἢ τρικυμίας· ἐστή-
ρικτα τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀγάπης, Χριστοῦ παν-
εύφημε· πρὸς ὃν ἐκραύγαζες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄ-
γιος, πλὴν σου Κύριε.

Ανθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φαρέσας, ἐπέ-
ρωσε δυνάμει τὰ ἀσθενές σου· ἀνίσχυρον
τὸν δράκοντα ὅθεν Μάρτυς, εἰς γῆν κατέρρα-
ξας, πιστῶς κραυγαζούσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄ-
γιος, πλὴν σου Κύριε.

Χειμάρρους ἀπεξήρανας ἀνομίας, τοῖς ρεί-
θροις τῶν αἱμάτων σου Μακαρία· τρυφῆς
δὲ τοῦ χειμάρρου νῦν ἀπολαύεις, καὶ φῶς ἀνέ-
σπερον, οἰκείς κραυγαζούσα· Ὡς οὐκ ἔστιν
Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ησύλληψις, ὁ τόκος σου ὑπὲρ λόγον· αἰῶνας
γὰρ τὸν Κτίσαντα διὰ λόγου, ἐγέννησας ῥυ-
σάμενον ἀλογίας, κόσμῳ τὰ πέρατα, Κόρη ἀπει-
ρανδρε· ὃν δυσώπει πάντοτε, τῆ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῆς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κατ' ἴχνεσι τοῦ σοῦ, ἐραστῆ ἐπομένη, σεμνῇ
Τατιανῇ, τὸν ἐκείνου προθύμως, ἐζήλωσας
θάνατον, καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον· ὅθεν ἔτυ-
χες, τῆς οὐρανίης παστάδος, στέφος ἀφθαρτον,
περικειμένη ἀξίως, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ομέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, ἐπέ-
φανε σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς
ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκπληττόμενος ἔλεγε·
Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς
ἐκτείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει
τὰ σύμπαντα;

Ὡδὴ δ΄. Ὑμῶ σε, ἀκοῆ.

Οραῖον, τῆς ψυχῆς κατάδημα, εὐμορφία τῆς
εὐσεβείας, Τατιανῇ φέρουσα, προσέτι δὲ
τῆς μαρτυρίας φωτὶ, παραδόξως διαλάμπουσα,
τῷ καθαρῷ Νυμφίῳ εἰσοικίζεται.

Σιδήρω, σοῦ ταῖς ὀφείας ξέαντας, παρανόμους
ἀγορασίᾳ, οὐράνιαι Ἄγγελοι, ἠκίζοντο ἀπο-
σαλέντες πρὸς σὴν, ἐκ Θεοῦ Μάρτυς βοήθειαν,
αἱ σου τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν.

Νομίμως, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, ἐτροπώ-
σω παρανομοῦντας· θυσία δὲ ἄμωμος, εὐ-
πρόσδεκτος τελειοτάτη αὐτῶ, προσηνέχθης ἀνα-
κραζούσα· Σὲ ἀγαπῶσα Σῶτερ σφαγιαζομαι.

Θεοτοκίον.

Πρὸς ὄρμον, γαληνὸν με ἴθυνον, θεανύμφευτε
Παναγία· χειμαῖζει γὰρ κλύδων με, καὶ τάρ-
ραχος τῆς ἀμαρτίας δεινῶς, τοῖς ἀνέμοις ῥιπιζόμε-
νος, τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῶν θλιβόντων με.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ δακνοῖας εἰσδεξαμένη,
πνεῦμα σωτηρίου ἀμολογίας, καὶ μαρτυ-

ρίου, ἔτεκες Γενναϊόφρον παραδόξως, στερρώως ἀθλήσασα, καὶ ταῖς ἐναντίας ἀρχαῖς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἢ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως, μελιδὸν τεμνομένη, ζωδοτὰ Χριστὲ κραυγάζουσα. Ἐτέρον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Φωτιστικαῖς, διαλάμπεις ἀκτίσι φαιδρυνομένη, Πνεύματος, Ἁγίῃ λαμπαδουχίᾳ, καὶ καταυγάζεις, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, ἀμαρτίας ζόφον σκεδάζουσα, Μάρτυς ἀθληφόρε, Χριστοῦ πάνσεβάσιμι.

Θεοτοκίον.

Ηφωτεινὴ, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη-λάμπσον μοι αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον μου τῶν πταισμάτων· δίδου μοι χεῖρα, ἐμπαρέντι εἰς ὕλην, ἀμαρτίας· ἔγειρον κείμενον, μόνῃ τῷ πεσόντος, Ἀδάμ ἐπανόρθωσις.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Επί ξύλου ὡς ἔγνω ταθέντα σε, Μάρτυς ἡ σεμνὴ καρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν, καὶ τοὺς ζεσμοὺς τοῦ σώματος, διὰ πόθον τὸν σὸν Παντοδύναμε.

Αγριώτατοι θῆρες ἠδέσθησαν, μέσον ἀνδρικῶς τοῦ σταδίου ἀθλῆσάν σε, Θέκλαν ὡς πρὶν τὴν πρῶταθλον, ἤς τὸν ζῆλον ἐκτήσω Ἀοίδιμε.

Επισάντες ἑράνιοι Ἄγγελοι, μέσον τῆς φθορᾶς, σέ φωτὶ κατελάμπρυναν, τῶν ἀλγεινῶν ἐξαιρόντες, καὶ Θεοῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Εκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σέ τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἦν ἠγάπησεν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
- » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
- » ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
- » ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Στίχοι.

Τῆς πάντα λαμπρᾶς Τατιανῆς τῇ κάρᾳ, Λαμπρὸν προεξένησε τὸ ξίφος στέφος.

Τῇ δυοκαιδεκάτῃ Τατιανῆς αὐχένα κέρσαν.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξάνδρου, ἐκ πατρὸς ὑπατεύσαντος, τρίς, κατὰ τὴν

τῆς Ἐκκλησίας τάξιν Διακόνισσα. Διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν ὁμολογεῖν, ἤχθη τῷ Βασιλεῖ· καὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τῶν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα, ναὸν, τὰ ἐν αὐτῷ ξόανα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέρραξε. Διὸ καὶ τυπτεταῖ τὸ πρόσωπον, καὶ ὀγκίνους τὰ βλέφαρα διαρρήγνυται. Εἶτα κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν. Μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φανεῖσα ἀνάλωτος, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀβεσσαλαμίτου.

Στίχ. Ἐπανθρακωθεὶς καρδίαν θείῳ πόθῳ, Ἐπ' ἀνθρώπων ἠδιστα Πέτρος ἐκπνέει.

Οὗτος, τῇ κατὰ πίστιν εὐσεβείᾳ καὶ τῇ κατὰ τὸ σῶμα Ῥώμῃ ἀκραίῳ, ἐν νεότητι τῆς ἡλικίας παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολόγησεν. Ὁ γοῦν Ἄρχων Ἐλευθερουπόλεως, συλλαβὼν αὐτὸν, καὶ μίτε κολακείαις χαυνώσας, μίτε ἀπειλαῖς καταπτῆσας, πυρὶ τελειῶ, ἐν ᾧ τὸν Στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ὁ Ἅγιος ἐκομίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μερτίου.

Στίχ. Θεὸν ποθῶν ὕψιστον, ἰσχυρὸν μόνον, Μαστιζεταὶ Μέρτιος ἰσχυρῶς ἄγαν.

Οὗτος ἤχθη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, στρατευόμενος ἐπὶ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Καὶ ἀναγκασθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγαγεῖν, καὶ μὴ πειθόμενος, ἀποξύνεται τῆς στρατείας καὶ τῆς ἀξιώματος, καὶ καταξαινεταὶ τὸ σῶμα ταῖς μάξιξιν. Ἐγκαρτερίσας δὲ ταῖς βασάνοις, ὡς μηδὲ φωνὴν ἐκπέμψαι, θάμβος καὶ ἐκπληξιν παρέσχε τῷ Τυράντῳ. Διὸ, ἐπὶ πολὺ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ εὕρισκετο ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι μολώπων καὶ τραυμάτων ἀνέπαφος, ἀνεθῆναι αὐτὸν τῆς βασάνου προσέταξε, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίφθηται. Ὄκτῳ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, καὶ πολλοῦ ἰγῶρος ἐκ τοῦ καρτερικῶ ἐκείνου σώματος ἀπορρέοντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγεννημένης, λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκαρῶν ὁ αἰοίδιμος, τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐπαρήνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτῶ Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ Νικαίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θηήσκει χορὸς τις ὀκταῖριθμος ἐκ ξίφους, Αἰῶνος εὐρεῖν ὀγδόου ζωὴν θέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐθασία ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐτῷ Θεῷ Σωτῆρα κόσμου προσφέρει, Αὐτῆς κεφαλὴν ἐκ ξίφους Εὐθασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἡλίου.

Στίχ. Ἄλλος δέδεικται θαυματουργὸς Ἡλίας, Ὁ θαυματουργὸς οὗτος ὄντως Ἡλίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ευτόνωσ Ἀήττητε σπαθίζομένη, μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπέστης καρτερώτατα· πυρὶ οὐρανίῳ δὲ, Μάρτυς κατέπλεξας, σέβειν τοὺς μὴ θέλοντας Θεὸν, ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα.

Εγκάρδιον φέρουσα τὸ πῦρ τὸ θεῖον, σοῦ τῆς ἀγαπήσεως, Χριστέ ἡ Παναγία, τὸ πῦρ τὸ ὁμοδουλον οὐκ ἐδειλίασε, Παίδων εἰκονίζουσα τῶν πρὶν, καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν στερότητα.

Θηρῶν ἀγριότης σοι καθυπετάγη· λεόντων τὰ χάσματα, ἀπήμαντος παρέδραμες, Θεοῦ σε δοξάσαντος, τοῦτον δοξάσασαν, τούτου τὰ παθήματα τῆ σῆ, ἀναπληροῦσαν σαρκὶ Πανεύφημη.

Θεοτοκίον.

Ζωνὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκῆσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, σαφῶς ἐξαφανίσασαν, τὰ πάθη θανάτωσον, τὰ τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πίσει τῶν τιμῶντων σε Ἄγνη, ὡς Θεοτόκον καὶ ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καλλωπισθεῖσα ἀρεταῖς, ὠραιώθης καλλοναῖς τῆ μαρτυρίας, καὶ Νυμφίῳ ἡμῶσθης τῷ ὑπὲρ πάντας βροτοῦς, ὠραίῳ κάλλει διαλάμπουσα, τῆς ἀθανασίας, Τατιανὴ θεοφρον.

Σὺν ἀσωμάτοις Λειτουργοῖς, ἐν εἰρκτῇ τὸν Ποιητὴν ἐδοξολόγησι, διαλάμπουσα δόξῃ, τῆς θεϊκῆς ἀσραπῆς, καὶ πᾶσαν ἀπρόσιτος μένυσσα, τοῖς κεκρατημένοις, τῷ ζόφῳ τῆς ἀπάτης.

Ησυντριβὴ σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶ μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινούς, χειμαρρῶς Σεμνῆ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαναμάτων, ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἡμῖν Σωτῆρα, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, ἄγνη Παρθενομήτορ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» ταῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα
» εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῆ τοῦ ξίφους σε δίκη, δεινὸς καθυποβάλλει δικαστῆς· ἢς τῆ ἀνάδῳ ἐκρότησαν, αἱ οὐραῖαι τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεί σε δεξιᾷ, ἐστεφανώσας Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Συναγελαζή Μαρτύρων, φανοτάταις ἀγέλαις· τρανότερον ἐγγίζουσα Θεῷ, βλέπεις ἂν βλέπουσιν Ἄγγελοι· ὡς παρθένος νυμφῶνι, ἀνλίζῃ τοῦ Νυμφίου σου Σεμνῆ, δυσωποῦσα σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Εσφραγισμένην πηγὴν σε, κεκλεισμένον τε κῆπον, ἀνάθημα σεπτὸν καὶ ἱεραῖν, νύμφην Χριστοῦ ἀδιάφθορον, ἱερεῖον καὶ θυμα, ἀμνάδα καὶ καλὴν περιστεράν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, Τατιανὴ κηρύττομεν. Θεοτοκίον.

Η ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμῶς σε αἰτήντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, καὶ πάσης τῶν Ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, τῆς ἐν πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε μεγαλύνοντας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδαιμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράξως σαρκωθέντα δι ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτῆρ.

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ, βασάνους ἐκατέρησας, Τατιανὴ γενναίῳ φρον, καὶ τῶν Δαιμόνων τὴν ἰσχύν, γενναίως ἐξηφάνισας· διὰ τοῦτό σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Επεφάνη ὁ Σωτῆρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ταῦς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθευδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἄγγελικαί.

Σέλας ἐκ φωτός, φῶς ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀρρήτῳ σου ἐλλάμψει, τοὺς πρὶν ἐκτυφλωθέντας, ἐν Ἐδέμ ἐκ τοῦ ὀφείως· ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ἄρτι φάος, πάντες τῷ φωτί σου καθορῶντες, πιστῶς ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Μύστα, καὶ φρικτῶν, οἰκονόμε μυστηρίων, Προδράμε χαρᾶς, καὶ τοῦ Πνεύματος αὐτόπτα, τὸν Βαπτισθέντα Λόγον, ὑπὸ σοῦ ὡς ἠδόκησεν, αἰτῆσαι ἡμῖν ἀμαρτημάτων, λύτρωσιν αἰεὶ παρασχεθῆναι, αὐτῷ ψάλλουσιν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Αῤωμεν πιστοί, ἐν συνέσει ταῖς καρδίαις· ἄδράμωμεν σπουδῆ, ἐν ταῖς ρείθροις Ἰορδάνου, καὶ ἴδωμεν τὸν Κτίστην, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· καὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντες, ἀναμελῶμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεϊκῆς ἀκοναμίας! πῶς ὁ Ποιητῆς, τῷ ποιήματι παρέστη, καὶ

κλίνει τούτω κάραν; ὑποδείγματι γάρ ἡμῖν, τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει, τοῖς κατὰ ψυχὴν φωτιζομένοις. Διὸ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἐρμούλου, καὶ Στρατονίου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ συμπάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Ἀββᾶδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν εἰς τὰς ἰδ'.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν. Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ερμυλος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Στρατόνικος, ἡ δυὰς ἡ θαυμασίος, Τριάδα τὴν ἀκτίστον, καθομολογοῦντες, πολυθεὸν πλάην, μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ τὰς βασάνους κατετροπώσαντο, καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι τοῖς πέρασι, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς διάκονος Ἐρμούλε, ἐκλογῇ Θεοῦ Πνεύματος, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος, τῆς ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρῶσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας· καὶ νῦν εἰς τὰ βασιλεία, τὰ νοητὰ μεταβέβηκας, πρεσβευτὴς τῶν τιμῶντων σε, χρηματίζων θερμότατος.

Δεσμοὺς καρτερήσαντες, ταῖς προσταγαῖς τοῦ δικάζοντος, ἐν σαργάνῃ ἐβλήθητε· καὶ τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ἄμφω δεδεγμένοι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν, τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίζατε· καὶ νῦν περιπολεύετε, περιχαρῶς τὰ οὐράνια, ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, Ἀθληταὶ γενναϊότατοι.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ὁσίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἄγιοι, τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες, τὴν ἐφοδὸν γενναίως, τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. Μαρτύρων ἀνεδήσασθε στεφάνους· Ἄγγελοι συναυλίζεσθε ἀξίως. Πολλὴ ἡμῶν ἡ καρτερία καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσοιοὶ Χριστοῦ ἠγωνίσασθε· τῶν προσκαιρῶν ἀλογήσαντες, τοῦ βίου ἐκουσίως, τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε, τὸ φρόνημα γενναίως· καὶ ξίφει ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, Ἄγγελοι συναυλίζεσθε ἀξίως· διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, σεμνύνοντες ἱκετεύομεν· Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶς πολιτευσάμενοι Ἄγιοι, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως, τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν, ἐκομίσασθε νομίμως. Ὑμεῖς γάρ, μαχαιρῶν κατεφρονήσατε· βασάνους, ὡς ἐκεῖνοι ὑπεμείνατε, ἵνα ὁμοῦ ἀναδήσῃσθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Οσοιοὶ Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνηθησε. Παύρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην Θεόν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφῆν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσομεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οφθῆ τὸ Πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ρεῖθροις, βαπτίσματι καθάρρον, τὸν ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἡ θαλάσσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τῆ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θαλάσσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηλθεν ὁ φωτισμὸς· ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνου ρεῖθροις· συνελθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ἄσαι τὸν Φιλάνθρωπον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἰσαγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνους ἀσκητικοῖς Πατέρες Ὅσοιοι, ἐγκρατεῖα τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ

πνεύματι· ἐργάζεται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος, τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε, καὶ ἀθλητικούς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἰδρώτων διηγύσατε· καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὀρῶντά σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐστῶτα Σωτῆρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κυρυφὴν σε ὑποκλίνοντα Βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τῆς Ζεῖς Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένη Ζεῖα, περιστρᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ Θεοῦ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς, ὡς φοινῆξ ἠνθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφους, ἀρετῶν Θεοφόροι, φέροντας τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι· διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· ὁμοιον.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἀμαρτίας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῆ παλάμη, σεαυτὸν τῆ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διὸ σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων δῦο.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν γεραίρω Μαρτύρων Σῶτερ κλέος,

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τίμιοι ὡς ἀσέβεις θεολαμπεῖς, τῷ σερεώματι σοφοί, τῆς Ἐκκλησίας ὠφθητε, καταυγάζοντες ἡμᾶς, Ζεῖαις λαμπρότησι Μάρτυρες.

Οφθητε ὡσπερ ἄνθρακες νοητοί, προσαναπτόμενοι πυρὶ, τῆ Πνεύματος Ἀοίδιμοι, καὶ εἰδῶλων τὴν πυρᾶν, ρεῖθροις αἱμάτων ἐσθέσατε.

Νάμασι προσκλυζόμενοι τῆ Χρισθ, τῆ ἐν τοῖς ρεῖθροις τὴν ἡμῶν, ἀσέβειαν βυθίσαντος, ἀθείας ποταμούς, Μάρτυρες ἀπεξηράνατε.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν με ἀμαρτίας τῆς ὀχέτης, ἡ τῆ θανάτου τὴν φθορᾶν, τῷ τόκῳ σου μαράνασα, καὶ κατάνυξίν μοι δός, Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Ὁσίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄθλους ἀνυμνεῖν Πατέρων κλέος μέγα· Ἰωσήφ Ὁδὴ α' Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ασκήσει φωτειδεῖς γενόμενοι, Μακαριώτατοι, θεοειδεῖς ἐδείχθητε σαφῶς, τῇ κενώσει τοῦ αἵματος· διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοῖς Ἀσκηταῖς Χριστοῦ καὶ Μάρτυσιν.

Θαλάσση τῆ τῶν δακρῶν πρότερον, ἐναπεπνίξατε, τὸν Φαραὼ σοφοὶ τὸν νοητόν· τῶν αἱμάτων δὲ ὕστερον, τοῖς ὀχετοῖς ὠλέσατε, καὶ ἀφανία παρεπέμψατε.

Λαμπρύνων ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, ὑπομονῇ Θεράποντες Χριστοῦ, φωταυγῆ ἀπειργάσατο, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἀσκησιν, ὑπὲρ αὐγᾶς ἡλίου λάμπουσαν.

Οὐ θλίψις οὐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις, οὐ μακρυσμὸς παντελής, τῶν κοσμικῶν φροντίδων Ἀθληταί, εἰ βαρβάρων ἀνήμερος, ἐπίδρομη τῆς κρείττονος, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπηγάγετο.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται Δέσποινα βροτός, εὐσπλαγχνία γενόμενος, ἵνα βροτῆς δι' ἀφατον, φιλανθρωπίαν διασώσῃται.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁδὴ γ'. Τὸν φόβον σε Κύριε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον μισήσαντες, τῶν μελώντων ἐποθήσατε, αἰδιάρρευστον ἀπόλαυσιν, γενναῖοι Στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως.

Ανδρείως ἀντέστητε Θεόφρονες, παρανόμως τῷ προστάσσοντι, ἀσέβεια ὑποκλίνεσθαι, καὶ νίκης οὐρανόθεν, εὐρατε στεφάνους.

Ινδαλματα πλάνης ἠδαφίσατε, ἀπλάνεις Χριστομάρτυρες· ἑαυτῆς δὲ ἀνεστήσατε, ναὺς σεπτοῦς καὶ στηλας, τῆς θεογνωσίας.

Θεοτοκίον.

Ραμφαία τὸ πρὶν ἡ στρεφομένη, τὰς εἰσοδὺς μοι δίδωσιν, αἰδομένη τὴν κεντήσασαν, Παρθενομητορ λόγχην, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

Τῶν Ὁσίων. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Συντετριμμένη, διανοία Θεὸν θεραπεύσαντες, συντρίψατε ἐχθροῦ, μεγαλαυχίαν Μακάριοι, ξίφει συντριβόμενοι, καὶ θανατούμενοι.

Αποσκοπῶντες, τῶν μενόντων Σοφοὶ τὸ αἶδιον, τῶν ἀσάτων καὶ ρευσῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε ὅθεν μακαρίζεσθε, Ὁσιομάρτυρες.

Νόμῳ τῷ θείῳ εὐσεβεῖ διανοία πειθήσαντες, τῆς σαρκὸς ταῖς ἡδοναῖς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε, καὶ νῦν ἐναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθ' ἁγίασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε, τὴν Παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄ-
» γιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εν ὕδασι ὁμοῦ, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξασθε σοφοί, ἐν αὐτοῖς τὸν Βελίαρ, βυθίσαντες χάριτι, τῷ Θεῷ ἡμῶν Μάρτυρες ὅθεν στέφανον, ὡς νικηφόροι λαβόντες, συναγάλλεσθε, ταῖς τῶν Ἀγγέλων χορείαις· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε.

Δόξα, τῶν Ὁσίων, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως πάροικαι δεικνύμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε Ὁσιοι, γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων· διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγὴν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον.

Οφῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὰ ρείθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδάνεια, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνωθεν μαρτυρῶντος, τοῦ Πατρὸς τῷ συνθρόνῳ, κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης· αὐτὸς ἐστὶν ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων ἡμᾶς.

Τῶν Μαρτύρων. Ὤδη δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως τοῦ Λόγου διάκονος, λόγοις σου τὴν ἄλογον ἐστηλίτευσας, Μάρτυς Ἐρμουλε ἀπόνοϊαν τῶν παρανομούντων προθυμώτατα.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν ἐξουσίαν, καὶ κυριότητα, οἱ Θεόφρονες κηρύξαντες, πολυθέου πλάνης κατεφρόνησαν.

Αναρτήσῃ ξεόμενος, καὶ ταῖς ἀληθόσι περιδονόμενος, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, ἀθλητὰ θεόφρον Μάρτυς Ἐρμουλε.

Θεοτοκίον.

Ραθυμία καθεύδοντα, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ συκαλυπτέμενον, πρὸς μετάνοιάν με Πάναγνε, ὡς τοῦ Λόγου Μήτηρ ἀνακαλεσαι.

Τῶν Ὁσίων. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἠττηθέντες, τὸν δυσμενῆ ἠττήσατε, καὶ θανατωθέντες, ξίφει Παμμακάριστοι ζωὴν πρὸς οὐράνιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε.

Νεκρωθέντες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐθελουσίως Ὁσιοι, τῶν παρανομούντων, ἀκουσίως ξίφεσι, δεινῶς τεθανάτωσθε, ζῆν μετὰ θανεῖν πιστευόμενοι (*).

Επιάνθητε ὡς ἄρνες τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἰμοβόρων, λύκων ἀναιρεθέντες, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, Ὁσιοι Χριστῷ προσηνέχθητε.

Ιερεῖς τε καὶ πρεσβῦται καὶ νεανίσκοι, οἱ Ραϊθῶ καὶ Σίναϊον, ὄρος κατοικῶντες, Μάρτυρες γεγόνασιν, ὁσίως βιώσαντες, καὶ βιαιοτάτως τεθνήξαντες.

Θεοτοκίον.

Νευργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Κύριος, ὀφθεις ἐκ Παρθένου, καὶ βροτὸς γενόμενος· αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὤδη ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη, Μάρτυρες πανεύφημοι οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ πεφανέρωται, εὐσεβείας φέγγει, τοὺς εὐσεβεῖς φωταγωγῆσα, καὶ Δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

Υπερβάντες τοὺς ὄρους, τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος Θεομακάρισται, καὶ τῷ ὑπὲρ φύσιν, ἐνωθέντες τελείαις καθάρσεσι, ταῖς πικραῖς βασάνους, καὶ τοὺς ξεσμούς, καὶ ταῖς αἰκίσεις, ὑπηνέγκατε γνώμης στερόρῳτι.

Ρωμαλέως ἀντέστης, Μάρτυς τῷ δικαίῳ ἐνδοξε Ἐρμουλε· καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, οὐράνωθεν Παμμακάαρ ἠξίωσαι, τῷ καλοῦντι πόθῳ, προσομιλῶν ὡς ἀθλοθέτῃ, καὶ τοὺς τέτου βωνύοντι Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Ως καλὴ ὡς ὠραία, ὡς τῇ καθαρότητι περιαστραίπτουσα, τὸν ὠραῖον κάλλι, ἐσωμάτωσας Λόγον καὶ τέτοκας, τὸν τὸ εἶναι πᾶσι, θεωρητικῶς Παρθενομήτορ, παρεχόμενον πλῆτῳ χρηστότητος.

(*) Ἀντὶ τοῦ, μετὰ θανεῖν, τὰ χειρόγραφα ἔχουσι, μετὰ θανῆν.

Τῶν Ὁσίων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Παραδεισος τρυφῆς, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, ἐδείχθητε μέσον ἔχων, τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεξάμενον.

Αιμάτων τοὺς κρουνούς, τῶν δακρῦν συνάψαντες, τοῖς ρεύμασι Θεοφόροι, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσατε.

Τερπνότητα Θεοῦ, καθορᾶν ἠξιώθητε, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, Μακάριοι εἰλήφατε. Θεοτοκίον.

Ε'κύησας Θεόν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοϊαν, καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου παρθένος, Ἄγνη Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ναμάτων ζωοποιῶν πληρωθέντες, ποταμίους ἀπερρίψατε ρεῖθροις· καὶ ἐν αὐτοῖς δεδεδυμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας προσάτην ἐπνίξατε, Πανεύφημοι· καὶ νῦν ἡμῖν, ἰμάτων κρουνούς ἀναβλύζετε.

Σαργάνη ὑποβληθέντες προθύμως, παρεδόθητε βυθῷ Ἀθλοφόροι, καὶ πρὸς ζωὴν, ἀνηνέχθητε θείαν, τὰ δὲ αἰῶνος ὑμῖν ἐλπίζόμενα, εὐράμενοι χαρμονικῶς, μεγαλόφρονες Ἄγιοι Μάρτυρες.

Οράτης ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαι, καὶ ῥαβδίεσθαι Στρατονίκε Μάρτυς, ὑπομονῆς ἀπερίτρεπτος στύλος, ἐπερειδόμενος βάσει τῆς Πίστεως, τὴν ἔνστασιν τῶν διωκτῶν, ἀφανίζων καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας Παρθένε, καὶ τοῦ νοός, ἐκτροπαῖς πολυτρόπους, ὡς συμπαθῆς Θεοτόκε θειάπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι.

Τῶν Ὁσίων. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ρήξαντες, προσπαθείας δεσμὰ δὲ ἀσκήσεως, βριαιοτάτῳ θανάτῳ, τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τοῦ Κτίσαντος.

Ο'ς ὄρη, ὑψηλῆ πολιτεία δεικνύμενοι, τὸν καταλήψεσθαι ὄρη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστεία, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ποσὶν ὑπετάξατε.

Νάμασιν, ἀρδευθέντες δακρῦν Μακάριοι, γῆ ὡς καλή τε καὶ πῖων, μαρτυρίου στάχυν καρποφορεῖτε, ἀποθήκαις, αἰωνίοις Χριστῷ συντηρούμενον. Θεοτοκίον.

Καίμισον, τῶν παθῶν τῆς σαρκός μου τὰ κύματα, τῇ ἀκοιμήτῳ σου Κόρη, ἰκεσία

δέομαι καὶ μὴ δῶης, ἀμαρτίας, ἀφυπνῶσαι με ὑπνου βαρυτάτον. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς
• πλευρᾶς σου, ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων,

Ἦχος α'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε'κ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαλήνην, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι. Ὁ Οἶκος.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρῳ νεκρώσει, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίσατε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅθεν αὐτὸς, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, ταῖς κάραις ὑμῶν Πατέρες, ἐτοιμάσας σκηνην ἐπουράνιον, καὶ τόπον τὸν αἰώνιον· ἐνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὠφθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου.

Στίχοι.

Ἡ σαργάνη ναῦς, Ἐρμύλω, Στρατονίκω,
Κοινὸν κατάπλου ἐῖς βυθὸν ποιουμένοις.

Ἐρμυλον ἠδ' ἑτάρον δεκάτῃ πνίξε τρίτῃ Ἰσρος.

Οἱ ὑπῆρχον ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Ἐρμυλος, κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, Διάκονος. Παραστάς δὲ τῷ βασιλεῖ, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα ὁμολογήσας, πρῶτον μὲν χαλκοῖς τισι τύποις τὰς σιαγόνας τύπτεται· εἶτα νιφάσι πληγῶν καταξάιεται, καὶ τὸν Στρατονίκον ἐκκαλεῖται πρὸς παρρησίαν, φίλον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῦ πάθεισιν ἀλγεινόμενον. Ἐν γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν Ἅγιον Ἐρμυλον ῥάβδοις ξιφῶν, ὑφ' ὧν ἐρράγη τὴν κοιλίαν καὶ τὴν καρδίαν, στραφεὶς καὶ ἰδὼν ὁ Στρατονίκος ἐθάκρυσεν. Παρευθὺς δὲ γεγονώς δῆλος, ὅτι κοινωτός τῆς αὐτοῦ καθέστηκε προαιρέσεως, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολόγησεν. Ὅθεν τύπτεται, καὶ ἅμα τῷ Ἐρμύλω τῷ ποταμῷ Ἰστροῦ ἐμβάλλεται, ἐνθα τὸ μακάριον τέλος ἀμφοτέρω ἐδέξαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξὶς ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Ὁθείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἀπὸ τῆς Νισίβεως.

Στίχ. Τὸν Ἰακώβον, θνητὸν ὄντα τῇ φύσει,
Θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν ἔκ ἦν πρέπον.

Οὗτος γέννημα καὶ θρέμμα τῆς μεγαλόπολεως Νισίβεως ἦν· καὶ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσύχιον βίον ἀγαπήσας, τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῶν ὀρέων κατέλαβε, καὶ

ταῖς ἐκ τῆς ἐρημίας ἀνάγκαις γενναίως ἦν ἐγκαρτερῶν, δέροι μὲν ἐκφλογούμενος, χειμῶνι δὲ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ τάλαιπωρούμενος. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ, ἢ αὐτομάτως βλαστάνουσα· καὶ τὸ ποτόν, ὕδωρ μέτριον· χιτῶν δὲ ἦν αὐτῷ, ἀπλοῦν περιβόλαιον· καὶ ἀπλῶς οὕτω τὸ σῶμα κατεδαπάνη, τὴν πνευματικὴν τροφήν διηλεκτικῶς προσφέρων τῇ ψυχῇ. Ἐντεῦθεν ἢ πρὸς Θεὸν αὐτῷ ἐγένετο παρρησία, καὶ τὰ ἐσόμενα προεώρα, καὶ δύναμιν εἰς θαυματουργίαν ἐκ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐδίδατο χάριτος.

Ποτὲ μὲν γὰρ ἔντινι τόπῳ παρερχόμενος, καὶ ἀναισχοντοῦντα γυναῖκα κατὰ τινα πηγὴν θαλασσομένης, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήραυεν, αὐτῶν δὲ τὰς τρίχας λευκαυθῆναι πεποίηκε. Καὶ τὸ μὲν ὕδωρ, παρακληθεὶς, αὐθις ἀναδοθῆναι παρεσκεύασεν, αὐτὰ δὲ τὰ γυναῖκα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος μένειν εἶασε. Καὶ δικαστὴν Πέρσην ἀδίκῳ ψήφῳ χρησάμενον, λίθῳ τινὶ μεγίστῳ, αὐτοῦ που κειμένῳ, ἐπαρασάμενος, τοῦτον συνέτριψε. Καὶ ἐμπαικτικῶν τινων, ἕνα τῶν συνόντων αὐτοῖς ἰὼς τεθνηκότα σχηματισάντων, καί τι πρὸ αὐτοῦ λαβεῖν ἰκετεύοντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε, καὶ αὐθις παρακληθεὶς ἀνεζώωσεν.

Ἐπεὶ δὲ τὴν προεδρίαν Νισίβειος ἔτυχεν ὁ μέγας ἔχων, καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ παρῆν· ὁ δὲ Ἄρειος, μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτὸν, αὐθις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔσπευδεν εἰσελθεῖν, εὐχὴ τοῦτον ἀνεῖλεν ὁ μέγας Ἰάκωβος, τῶν σπλάγγων αὐτοῦ διαλυθέντων. Καὶ Σαβωρίου τοῦ Περσῶν βασιλέως, πολιορκησάμενος Νισίβιν ἐπιόντος, καὶ πάμπολλα μηχανήματα πεποιτηκότος, ὄφθαι μόνον ὁ Ἅγιος, εἰς φυγὴν τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, σκνιπῶν καὶ κωνυπῶν νέφη τοῦτοις ἐπιστρατεύσας· ἐξ ὧν οἷτε ἵπποι καὶ ἰλέφαντες τετρωσκόμενοι, καὶ τὰ δεσμά διαβρήσσοντες, ἰδραπέτεον. Ὅπερ ὁ βασιλεὺς θαλασσομένης, καὶ ἀπορία κατασχθεὶς, τὰ οἰκία κατέλαβεν ἀπρακτος. Ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρίπων μεγαλοργημασιν ὁ θεὸς Ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος ὁ μακάριος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθανάσιος ῥαβδιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδοις Ἀθανάσιε σεαυτὸν ἐκδίδως,
Σπευδῶν θανεῖν μὲν, ζῆν δὲ πολλῶ κρειτόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Παχώμιος καὶ Παπυρίνος ἐν ποταμῷ τελειοῦνται.

Στίχ. Τιοῦτον εὔρε καὶ Παπυρίνος τέλος,
Οἶον σὺ Παχώμιε, βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, τῆς καλουμένης τοῦ Βαθέος ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἐρρε μελίρρυτός σου γλῶσσα, ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν τῆς καρδίας, Στρατονίκου τοῦ σοῦ, συνάθλου κατευνάζων, ἀναβοῶντος Ἐρμουλε· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ῥάβδον δυναίμως κατέχων, τὸν σωτήριον Σταυρὸν γενναῖε Μάρτυς, ῥαβδισμῶς καρ-

τερῶν, προθύμως ἀναμέλπει· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κήτους γαστρός ὁ διασώσας, συνεχόμενον Προφήτην παραδόξως, ποταμίων ὑμῶν, ὕδατων διασώζει, τὰ νικηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος Ἀθλοφόροι. Θεοτοκίον.

Ἄων τῆς Εὐσας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατώκησας γαστέρα, εὐλογίας πηγὴν, βλυσταίων τοῖς βοῶσιν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῶν Ὀσίων. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἐλαμπρυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας ταῖς πυροφρανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς φέγγος ἀδυτον, καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε.

Ἐθελουσίως, τῶν ἐν κόσμῳ ἡδέων ξενούμενοι, ξένως τῷ βροτοῖς ὄφθῆντι δια σαρκός, ὠκειώθητε τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι Ὀσιοι.

Ὁ θεὸς Παῦλος, καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος, Νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντες πανευκλεῶς, καὶ θανόντες καὶ βιώσαντες, μακαριζέσθωσαν, Ἀσκηταὶ καὶ αἰοίδιμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, παλαι μνηναδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς, προστύπου ἐφανέστατα. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως.

Ἐγκαρτερεῖς τυπτόμενος, καὶ δεινῶς σπαρδιζόμενος, καὶ τοῖς νιφετοῖς, τῶν ἀλγεινῶν κυκλόμενος, αἰοίδιμε Ἐρμουλε· τοῦ Στρατονίκε δὲ ποδηγός, πρὸς τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀγῶνας ἐγένου, μεθ' οὗ καὶ ἀνεβόας Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἀκλινεῖς τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖοι τὴν ἀθλησιν, καὶ τῶν ἑραίων, δωρεῶν ἐπάξιοι, οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι, τὰ τῶν πιτῶν προπύργια, λίθοις κελυσθέντες, ἐπροσένειμαν σέβας· Θεῷ δὲ τῷ τῶν ὄλων, ἀνεβόων Δεσπότη· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ταῖς πλευρὰς τοῖς ὄνυξιν, ἀνορύττων ὁ τίραννος, καὶ τοῖς σπαθισμοῖς, ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, τὸν νῦν αὐκ ἐσάλευσεν, ἐρηρυσμένον θείᾳ σορῆ, καὶ τοῦ Λυτρωτῆ, κατανοῶντα τὸ κάλλος· ὧ νῦν ἐν παρρησίᾳ, γεγηθῶς ἀνακράζει· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ πάντα τέλειος, καὶ τῇ φύσει ἀπρόσιτος, ὦφθη προσίτός μοι, σάρκα πε-

ρικείμενος, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκτενῶς ἐκέτευε, τῶν ἀνομιῶν μου, τὸ φορτίον σκορπίσαι, καὶ σῶσαι μελωδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ὁσίων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δακιήλ.

Μέγιστος χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμασιν, ὠραῖζόμενος, Ὁσίους σήμερον ἀπαντας, χορευτὰς ἐνθέως δαίκνυσιν, ἀνευφημοῦντας μὲν αὐτόν, Χριστῷ δὲ ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ετύθητε οἶά περ αἰμοὶ, βαρβάρων ξίφεσι, κατακοπτόμενοι, καὶ προσηνέχθητε τέλεια, τῷ τυθέντι Λόγῳ σφάγια, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, κατεσκηνώσατε, μελωδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γυμνοὶ πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τῆς προπάταρας, ἀπογυμνώσαντα, Πατέρες Ὅσιοι καίμιστον, δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε· καταστολὴν δὲ ἱεράν, ὡς ἐναθλήσαντες εἰληρότες, τῆταν αἰσχύνῃ Σοφοὶ ἐνεδύσατε. Θεοτοκίον.

Ανοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παράδεισος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, θεοχαρίτωτε Ἀγνή, βροτῶν τὸ φύραμα τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρήλος.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δακιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα αἰκοή.

Γστῖα Μάρτυρες Χριστοῦ, τῶν βασάνων διελθόντες τὸ πέλταγος, ἐγκαθωρμίσθητε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· ὅπερ Μαρτύρων οἱ χοραὶ, Δικαίων ὀμήγυρις· ἐνθα τὸ ἄδυτον φῶς, καὶ χαρὰ ἐορταζόντων τῷ πνεύματι.

Ὄρθρισαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλόφρονες Μάρτυρες, πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα, πρὸ Ἐωτφάρου ἄδυτον Ἥλιον, παραδραμόντες τὸ βαθύ, σκότος τῶν κολάσεων· καὶ νῦν αὐγαῖζουσι, σωτηρίας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σήμερον μνήμην ἱεράν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν Παμμακάριστοι, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπετελεῖσα ἄγει χαρμάσνον, καὶ φωτοφόρον Ἑορτήν, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν στεροδότην ὑμῶν, μεγαλύνοντα ὑμᾶς εἰς θεράποντας.

Ἡρῆθητε πρὸς περιφανῆς, Μαρτυρίου ἀληθῶς ὑψος ἀγίου, καὶ κατεκλήρατε, τοῦ πέθον πέρας ἄνω μακάριαι, τὴν βασιλείαν

τοῦ Θεοῦ, λαβόντες ἀσαλευτον, Μάρτυς Στρατόνικε, σὺν Ἐρμύλῳ τῷ σοφῷ καὶ θεόφρονι. Θεοτοκίον.

Φεῖσαι με Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας τὴν τεκῆσάν σε ἀφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας με, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ὁσίων. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γερολογίαις ἱεραῖς, τοὺς Ὁσίους δεῦτε Πατέρας, τῆς ἐν Ραῖθῳ καὶ Σιναίῳ, βεβιωκότας ἐν ὀσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλοφώνως μεγαλύνωμεν.

Ὄς πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι! ὡς ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες, ἐν οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε! ὡς θαυμαστὴ ἡ ἀθλησις, δι' ἧς νομίμως κατεστέφθητε!

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ, καθιερώσατε ὀσίως, τοῖς τῆς ἐγκρατείας ἰδρώσιν, ἀγιασθέντες καὶ ταῖς τοῦ αἵματος, ἐπιρρόαις ξηράναντες, βαρβαρικῆς κακίας θαλάσσαν.

Ἡ θεοφεγγῆς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολαῖς λαμπρομένη, τῶν διὰ Χριστὸν ὑμῶν πόνων, τὰς διανοίας πάντων Μακάριοι, περιουγαῖζε χάριτι, τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ καθορῶντα, τὸν ἐν αὐτοῖς ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον Λόγον, Μητρὸς ἀγκάλαις βρέφος κρατούμενον, σοῦ Παναγία Δέσποινα, ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρήμος.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**ση Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συναΐψας, τὰς διστωσάσας φύσεις· διὰ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτάκε μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ὁσίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτείνετε· ἐπὶ τέλους δὲ στέφη, τοῦ μαρτυρίου ἤρασθε, τῶν Πατέρων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ραῖθῳ καὶ Σιναίου, ἡ πανέορτος πληθὺς, τῶν θαυμασίων Πατέρων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Φωτὸς ἄδυτου γέγονεν, ἡ παρούσα ἡμέρα· Χριστὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπεφάνη· ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ὠδαῖς ὑμνήσωμεν, ὡς Πλάστην τε καὶ Δεσπότην. Ὡ καὶ νοῦ μυστηρίου! τοῦ Ἀδαμ ὁ Ποιητῆς, βουλήσει ἄνθρωπος ὤφθη.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Στιχ. Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας, δράμωμεν πιστοὶ, ἐν τοῖς ρείθροις Ἰορδάνου, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, σαρκικῶς βαπτίζομενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, νῦν σὺν αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Ἡ Θαλάσσια εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Νῦν τοῦ Ἰησοῦ, ἀνεβλάστησεν ἡ ράβδος, θείαν κιβωτὸν, καὶ τοῦ μάννα θεοδόχον, ἐξ ἧς προῆλθεν ἄνθος, τῆς ζωῆς τὸ ἀκήρατον· ὃν ὁ Ἰορδάνης καταπτήξας, καὶ ὁ Ἰωάννης χειραπτήσας, πιστῶς ἔκραζεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ασάτε ὡδαῖς, αἱ οὐράνιαι Δυναμίεις· ψάλατε βροτοὶ, καὶ ἀγαλλεσθε συμφώνως· ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἔρχεται ἐν ρείθροις Ἰορδάνου, ἵνα βαπτισθῆ ὑπὸ τοῦ δούλου· λαοὶ κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Μακάριοι ἐστὲ Ὅσιοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσιοι μὲν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε· Μάρτυρες δὲ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἰδῶμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀθρώποις, καταυγαζούσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββαδῶν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν αὐτῆς, ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ, ἀνευ τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελαίου.

Ἐὰν δὲ τύχη ἡ παρούσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ, συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἧτις καὶ προηγείται.

Ἰστίον δὲ, ὅτι, εἰὰν κατὰ τὴν παρούσαν ἰδ. τύχη ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἰγ. τοῦ μηνός.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββαδῶν, τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων.

Στίχοι.

Σπάθαι τὸ πρᾶξαν ὧδε τοὺς πολλοὺς φόνους·
Τὸ δ' αὖ πεπονθὸς, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.

Ἀββαδάς ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ κτάνε
χαλκός.

Οὔτοι, τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθοῦντες, πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου χაίρειν εἰκόντες, κατώκην τὴν ἔρημον. Μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, Ἐπαρχος γεγονώς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ καὶ δυνάμει λόγου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, κάλλιστα συγγράμματα συνθείς, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντα, καὶ τὴν διαγωγὴν, καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ ἀναίρεσιν τῶν Ὁσίων Πατέρων τούτων διαγράψας. Οὗτοι γὰρ ἀνηρέθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, οὕτω λεγομένων Βλεμμύων, ἀπὸ Ἀραβίας ἕως Αἰγύπτου, καὶ Θαλάσσης ἐρυθρᾶς κατὰ τὴν ἔρημον παρατεταμένων.

Πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἀνηρέθησαν καὶ ἕτεροι, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει. Ἐξελθόντες γὰρ οἱ καὶ αὐτοὶ κατοικοῦντες ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει Σαρακηνοὶ, ἀποθανόντος τοῦ φυλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόνευσαν τῶν Ἀσκητῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὄχυρμα, ἐράνη τοῖς Σαρακηνοῖς διὰ τῆς νυκτὸς φλόξ πυρός κατακαίευσσα ὅλον τὸ ὄρος, ἡ δὲ φλόξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ρίψαντες τὰ ὄπλα αὐτῶν ἔφυγον.

Οἱ δὲ πρῶτον σφαγέντες ἦσαν τριάκοντα ὀκτώ, ἔχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ εὐρέθησαν δύο ζῶντες, Σάββας καὶ Ἡσαΐας. Οἱ δὲ φονευθέντες, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως, τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους ἐκράτει τὸ δέρμα, ἄλλοι μέσον ἐκόπησαν· οὓς ἔθαψαν οἱ δύο μοναχοί, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰκόντες.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τριάκοντα τριῶν Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Ραῖθῳ ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Ὡς πρὶν Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, νῦν τοὺς Ἀββάδας.

Κλαίει Ῥαῖθῶ, συγκεκομμένους σπάθαις.

Οὗτοι οἱ μακάριοι Πατέρες τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνουον, ἔνθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ οἱ ἑβδομήκοντα στέλεχοι τῶν φοινίκων. Βλεμμύων δὲ τριακοσίων ἐπιδάντων ξύλοις μεγάλοις, καὶ περασάντων τὸ πέλαγος Αἰθιοπίας, καὶ ἔλθοντων εἰς τόπον τινα, καὶ εὐρόντων πλοῖον, καὶ ἐμβάντων ἐν αὐτῷ, καὶ διαπερασάντων εἰς τὴν χώραν τῶν Φαρανιτῶν, ἐξῆλθον οἱ Φαρανῖται εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Βλεμμύων, καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τεσσαράκοντα ἐπτὰ. Οἱ δὲ Βλέμμυες, ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παῖδια τῶν Φαρανιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ Κάστρον, ὅπου εἶχον τὴν Ἐκκλησίαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες· οἱ καὶ κλείσαντες τὴν θύραν, ἐξεδέχοντο τὸν θάνατον. Ἐλθόντες οὖν οἱ βάρβαροι, καὶ μὴ εὐρόντες χρήματα, πάντα ἐφόρευσαν. Καὶ λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι· μὴ εὐρόντες δὲ τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγγαρευθέντες ἐδύθισαν καὶ ἔφυγον, ἐμάνησαν, καὶ ἐσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν· ἐσφάγησαν δὲ καὶ αὐτοὶ πάντες ὑπ' ἀλλήλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, υἱοῦ Νεῖλου τοῦ σοφοῦ.

Στίχ. Ὁ Θεόδουλος ἀρσταῖς ὠφθη μέγας,
Μιμούμενος μάλιστα Πατρὸς τὸν βίον.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Νεῖλου τοῦ σοφοῦ, τοῦ γεγονότος μὲν ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μονάσαντος ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τούτων οὖν καὶ ἑτέρων ἐκείσε διαγόντων, καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διακονούντων, ἐξαίφνης ἐπιπεσόντων βαρβάρων, καὶ ἀρξαμένων κατασφάζειν τοὺς Ἅγίους Πατέρες, ὁ μὲν Νεῖλος ἠδουήθη φυγεῖν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος ἐκρατήθη αἰχμαλωτὸς μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς υἱοῦ, καὶ δεθέντες ἐσύροντο. Κατασκηνώσαντες δὲ αἱ βάρβαροι, ἐβούλοντο σφάζαι τοὺς υἱούς, καὶ θῦσαι τῷ πρὸ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντι ἀστρῷ. Καὶ ὁ μὲν εἰς ἔφυγεν· οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηθέντες, τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος, καὶ τοῦ ἀστρου κρυθέντος, οὐκ ἐσφαξαν τὸν Θεόδουλον. Βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δύο μόνον χρυσοὺς ἐλάμβανον. Καὶ γυμνώσας τὸ ξίφος εἰς, ἦλθε σφάζαι αὐτόν. Τότε ἠγόρασεν αὐτὸν ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπέλυσε καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη. Τελεῖται δὲ τῶν τοιούτων Ἁγίων Πατέρων ἡ Σύναξις ἅμα ἐν τῷ αεπτῷ Ἀποστολεῖῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἐν τῷ ὄρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ Χηνολάικου.

Στίχ. Τῷ Χηνολάικου τὴν Μονὴν δειμαμένῳ,
Θείῳ Στεφάνῳ, λάικκος ὠρύχθη τάφου.

Οὗτος ὑπῆρχε τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, εὐγενής, κατὰ τὸν μέγαν Ἰωβ, ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀσκητικὸν βίον ζηλώσας, καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν Μοναστήρια, τὰ κατὰ τὸν Γορδάνην καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐθρομίου καὶ Σάββα καὶ Θεοδοσίου, καταφοιτήσας, καὶ ἐκάστου τὴν διαγωγὴν καταμαθῶν, ὕστερον κατέλαβε τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου. Ξενίας δὲ τυγῶν παρὰ τῷ Ἀγιοτάτῳ Πατριάρχῃ Γερμανῷ, καὶ παρ' αὐτῷ χρόνον τινα καταμείνας, πλείστα παρ' αὐτοῦ καταμαθῶν εἰς εὐφέλκην, καὶ ἐν ταῖς πρακτέοις σύμβουλον αὐτῶν χρηστὸν προσλαβῶν, ἔνθα νῦν ἐστὶν ἡ τοῦ Χηνο-

λάικκου λεγόμενη Μονή, συστάθεισα παρ' αὐτοῦ, κατεβίωσε, πλήθος Μοναχῶν συναθροίσας. Οὗς παιδεία καὶ νοῦθειά ἐξέθρεψε τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας κατίστησε τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ. Καλῶς δὲ διανόσας τὸν βίον, καὶ τῆς ἐκείθεν δόξης καὶ μακαριότητος ἐνθουθετὰς ἀποδείξεις λαβῶν, ἐν τῷ μέλλειν ἐκδημεῖν, προπεμπομένης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ δόξης, ὡς οἱ διὰ καθαρότητα θρασάμενοι πολλοὶς διηγήσαντο, ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰς ἄνω κατοικίας ἀπέκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μάρτυς Ἄγνη, ἐν σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄγνην ἀναγνοὶ θέντες εἰς οἶκον σκότους,
ΠΑΪΜΦΩΤΟΝ αὐτῇ προὔξενησαν οἰκίαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῇ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θηβαίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἐπνεύσει θείκῃ, Πάτερ τὰς τοῦ βίου φροντίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας, τότε χαίρων κατέλαβες, ἀβάτους ἐρήμους, ἔρωτι πυρούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς· ὅθεν ἐρημώσας τὰ πάθη, τῇ ἐπαμονῇ τῶν κρειττόνων, Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Πίσσης, ἀνθρωπίνης σεαυτὸν, Πάτερ συνουσίας χωρίσας, ἀπὸ νεότητος, πρῶτος τὴν πανέρμημον, Παῦλε κατέλαβες, ὑπὲρ πάντα μονάζοντα, καὶ βίου δι' ὅλου, ὠφθης ἀγνοοῦμενος· ὅθεν Ἀντώνιος, εὖρεν ἐπνεύσει σε θεία, ὡσπερ θησαυρὸν κεκρυμμένον, καὶ τῇ οἰκουμένη ἐφανέρωσεν.

Ἐννῆν, ἐπὶ γῆς διαγωγὴν, ἐπιτηδευσάμενος Παῦλε, θηρσί συνώκησας, δι' ὀρέου Ὅσιε, διακονούμενος, θείκαῖς ἐπνεύσει· καὶ τοῦτο ὡς εἶδεν, ὅτε σε ὁ μέγιστος εὖρεν Ἀντώνιος, θάμβους πεπλησμένος τὸν πάντων, καὶ Προνοητὴν καὶ Δεσπότην, ὡς Θεὸν ἀπαύτως ἐμεγάλυνεν.

Στιχηρὰ τοῦ Καλυβίτου, ὁμοία.

Ὅτε, ἐπνεύσει θείκῃ, κόσμου τὴν τερπνότητα Πάτερ, χαίρων ἐξέφυγες, τότε προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου ὁδοῦ, τὴν στενὴν καὶ ἐπωδυνον, καὶ λίαν τραχιῆαν· ὅθεν φροντιστήριον, ψυχῶν κατέλαβες, θείον ἐνδυσάμε-

νος σχῆμα, τῇ ἀποφυγῇ καὶ γυμνώσει, πάντων τῶν παθῶν Θεομακάριστε.

Μένην, ἐπενόησας ζωὴν, ξένον ἐπιτηδεύμα φίλτρῳ, Χριστοῦ νυττόμενος, οὗ τινος τὴν ἄφατον, πτωχείαν ἔστερξας· καὶ πυλῶσιν ἀνέστιος, τῶν σῶν γεννητόρων, Πάτερ ἐκαρτέρησας, στένων θλιβόμενος· ὅθεν χαρισμάτων ἐπλήσθης, καὶ τὸν ἀναφαίρετον πλούτον, τὸν ἐν οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας.

Φέρων, ἐν χερσὶ τὸ ἱερόν, Πάτερ Εὐαγγέλιον τούτῃ, πληρωτῆς γέγονας, ὑπαρξίν γεννητορος ἀπαρνησάμενος, Ἰωάννη καὶ δάκρυσι, καὶ στενοχωρίᾳ, ὅλον διανύσας σε, τὸν βίον Ὅσιε· ὅθεν παρακλήσεως θείας, καὶ διηνεκοῦς εὐφροσύνης, νῦν ἐπαπολαύεις Θεοδόξαστε.

Δόξα, Ἦχος β΄. Τοῦ Καλυβίτου.

Αρνησάμενος κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ Ὅσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας· καὶ τῇ καλύβῃ διατιώμενος, ὡς ἐν Παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκὸς, τὸν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας· διὸ ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μακάριε, αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε, ἠλιόμορφος Ἀστήρ. Χαῖρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἢ τὸν εἶχυν βλασῆσασα, τῆς ἀθανασίας. Χαῖρε θείον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος. Χαῖρε, ἡ ἀράς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμναῖς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσάν. Τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζων, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητά Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος, πλ. β΄.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε, δι' ὧν ἐν τοῖς ἕρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδῶνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσις

ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀράς, ἡ ἐλπίς Δέσποινα, τῶν ἀπληπισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὄρος τὸ πίοτατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτῆς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θείον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὀλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἐβλεψας, τὸν ἐκ σε λάμπσαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολὴν τε γεύομενον, πνευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες, βοῶσα μητρικῶς· Τί τέτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θέρμῳ, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἤσκησας ἄριστα· ἐπήξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας Παμμακάρι· διὸ σε Ἰωάννη Χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Παύλου.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Παῦλον τὸν θεοφόρον, ὡς τῶν Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ᾧδαῖς κατὰ χρέος τιμήσωμεν.

Γέγονας τῆς ἐρήμου, πρῶτος πολιστῆς Παῦλε αἰοίδιμε, οὐρανῶν βασιλείας, κληρονόμος δειχθεὶς δι' ἀσκήσεως.

Ολον δι' ἐγκρατείας, σεαυτὸν καθάρας Παμ-μακάριστε, οἰκητήριον ὠφθης, τοῦ Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων ὁμόσκηνος. Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰ-διον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου· εὐ ἡ ἀκροστιχίς. Πτωχὸν παθῶν με δεῖξον εὐχαῖς σου Μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πλουτισθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς, πλούτου κατεφρόνησας, τοῦ ἐπὶ γῆς, καὶ οὐρανίου

ἔτυχες· διό με πτωχεύσαντα, θείας γνώσεως, καταπλούτισον χάριτι· ὅπως σου ὑμνήσω, Πάτερ πολιτείαν τὴν ἰσαγγελον.

Τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστὸν, Μάκαρ ἐκ νεότητος, σὺ ὑπελθὼν ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, σαυτὸν ἐταπεινώσας, τὴν ταπεινώσιν τῷ Χριστῷ ὀπλισάμενος· δι' ἧς ἀνυψώθης, ὕψος Ἰωάννη πρὸς οὐράνιον.

Ὡς ὀδεύσας τρίβον τὴν στενὴν, θλίψεις καὶ δάκρυσι, καὶ στεναγμοῖς καὶ κακουχίαις Ὅσιε, πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας, εὐρηκὼς τὸ κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων, Πάτερ Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, Κόρη χειμαζόμενος, καὶ προσβολαῖς ἀμαρτιῶν κλονούμενος, σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον καὶ ἀήττητον, προστασίαν Πανύμνητε, πόθῳ καταφεύγω· οἴκτειρόν με σῶσον Ἀειπαύρθε.

Τοῦ Θηβαίου. Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν τὸ ὄμμα σου τῆς ψυχῆς, ἀτενίζων Πάτερ αὐτὸν ἠγάπησας, μισήσας τὰ ἐπίγεια, καὶ Ἀγγελικὴν διανύσας ζωὴν.

Εν ταῖς ἀκτίσι Πάτερ τῶν ἀρετῶν, παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς, τὸν φωτισμὸν τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος.

Τῷ ἑρανίῳ ἄρτῳ διατραφεῖς, ὡς Ἡλίας παλαιὰ διὰ τοῦ κόρακος, τὴν νοσητὴν ἐξέφυγες, Πάτερ Ἰεζάβελ τῇ σκέπῃ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ Ποιητὴς, ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς Θεομήτορος, τὴν ἑαυτοῦ ἀλουργίδα βάψας, μυστικῶς ἐπορφύρωσεν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Θυμίαμα εὐῶδες, τῷ Παντεπόπτῃ Ὅσιε, ταῖς σὰς εὐχαῖς προσήγαγες· ἄς ὠσφράνθη καὶ προσεδέξατο, Ἀσκητῶν ὀμηγύρεικατατάττων σε.

Ὡραῖθης θαῦμα μέγιστον, ταῖς καρδίαις Ὅσιε, τῶν εὐσεβῶν ἐκπλήττον, πῶς πυλῶσι προσεκαρτέρησας, γεννητόρων, πτωχεύων καὶ θλιβόμενος.

Νομίμως ταῖς δεήσεσι, καὶ νηστείαις Ὅσιε, προσκαρτερῶν ἀπάθειαν, ἐστολίσω σαρκὸς φρονήματα, ταπεινώσας ἰσχυρῷ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον, ἀπὸ κοιλάδων Ἀχραντέ, ὁ Καθαρός σε εὐρατο, καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκήνωσεν, εὐωδίας πληρώσας, τὸ ἀνδρώπιον.

Ὁ Εἰρμός.

Εξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου. Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ, ἐκ καρδίας μισήσας, καὶ μόνον τὸν Θεόν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον ὡς ἔνοικον, πόλιν Παῦλε κατέλαβες· ἐπιμόνοις δέ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας, ὠφθης Ἀγγελος, μετὰ σαρκὸς βιοτεύων· διό σε γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Πλῆτον ἐπίκηρον, καὶ δόξαν ῥέουσιν, λιπῶν οὐράνιον, ὄλβον ἀπειλήσας, καὶ κλέος Πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον μακάριε· ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμέν σοι· Πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἰωάννη παρρησίαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστέ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τῷ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογῆσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριτος, ὁ πολλῶν καὶ μεγαλῶν σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὕμνω σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Θηβαίου. Ὠδὴ δ΄. Μυστικῶς ὁ Προφήτης.

Πεφυτευμένος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, καὶ τῆς σαρκὸς ἐμάρανας, ταῖς ἐπαναστάσεις ἀσκήσει τῇ σῇ.

Τῷ πυρὶ τῇ ἀγάπης τῷ Χριστοῦ, τῶν παθῶν ταῖς ἀκάνθας κατέφλεξας, καὶ σεαυτὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ καταγώγιον ἔδειξας.

Βακτηρία τῆς ἐναρέτου σου ζωῆς, ὡσπερ θῆρας τὰ πάθη ἀπῆλασας· διό σε καὶ ὁ θάνατος, θῆρας πρὸς ταφὴν σοι συνήθροισεν.

Θεοτοκίον.

Αλουργίς ἐξυφάνθη μυστικῇ, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων τῷ πάντων Θεῷ· ἦν στολισθεὶς Θεοτόκε, ἠνώσεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εν ῥάκεισι, πενιχροῖς θησαυρὸς ἐγκρυπτόμενος, ὠραῖθης Θεόπνευστε· θείαν στολὴν γὰρ ἠγάπησας, καὶ ἀμφιασάμενος, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἄνω εἰσεληλυθας.

Δεξάμενος, τὸν οὐράνιον σπóρον Θεόπνευσε, καρδίας ταῖς αὐλαξί, σταίχυν τερπνὸν ἐγεώργησας, τὸν νοῦν διατρέφοντα, τῶν ὑμνητῶν σου ὁσίως μιμουμένων σε.

Επέμενες, ξενωτάτη καλύβη Θεσπέσιε, πτωχὸς ἄλλος Λάζαρος, ἐθελουσίως γενόμενος ὄθεν ἀναπέπαυσαι, τοῦ Ἀβραάμ νῦν ἐν κόλποις Πατέρ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Γθυνόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς κινήσεις Πανάμωμε, πρὸς Δεία προστάγματα, τοῦ ἐκ γαστρὸς σου ἐκλάμψαντος, ζάλης λυτρουμένη με, τῶν ἐν τῷ βίῳ σκανδάλων μεσιτείαις σου.

Τοῦ Θεθαίου. Ὡδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Εν ὑμνοῖς καὶ νησείαις μακάριε, προσευχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις, διαπρέψας Ὅσιε, πρὸς τὸν Θεὸν κατεσκήνωσας.

Οβίος σου πανέντιμος γέγονεν, ἐν Κυρίῳ, Παῦλε παμμακάριστε, καὶ ἡ ταφή σου παράδοξος.

Τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, Πατέρ ἐφάμιλλος γέγονας. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τοῦ Καλυβίτου. Ὁ φωτισμός.

Ξένος τῆς γῆς, τῶν ἠδέων ἐγένου, ξένος οἰκείων, ξένος γεννητόρων οἰκεία γνώμη, καὶ ἐγκρατεία σσαυτὸν ἐκκαθάρας, ὠκειώθης τῷ Παντοκράτορι, Πατέρ Ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ πνεύματι.

Οἶκον σσαυτὸν, τῆς Ἀγίας Τριάδος ἀποτελέσας, ἔστερξας στενούμενος τῇ καλύβῃ, Δείαις μελέταις τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, καὶ τὸ κάλλος Θεοῦ τὸ ἄρρήτον, Πατέρ Ἰωάννη, αἰε φανταζόμενος.

Νόμου Θεοῦ πληρωτῆς ἀνεδείχθης, μηδὲν προκρίνας, τούτου τῆς ἀγάπης, Δεόφρον Πατέρ· οὐκ ἀδελφῶν γὰρ, οὐ γονέων σε φίλτρον, οὐδὲ πλοῦτος οὐδὲ ἀξίωμα, οὐδὲ τῆς σαρκὸς ἠδονὴ κατεχαύνωσεν. Θεοτοκίον.

Εμμανηλ, τῶν ἀπάντων Δεσπότην, τέκτεις ἀφθόρως, μείνασα παρθένος καὶ μετὰ τόκον, Παρθενομῆτορ· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν καταφεύγοντας.

Τοῦ Θεθαίου. Ὡδὴ ς΄. Χειτῶνά μοι.

Ταῖς χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεὸν, τὴν ψυχὴν σου Ὅσιε, αὐτῷ παρατέθεικας, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ, εὐαρεστήσας αὐτῷ.

Εδόξασαν τὴν κοίμησιν τὴν σὴν, Ἀγγέλων στρατεύματα, Προφητῶν τε τάγματα, καὶ Ἀγίων Ἀποστόλων, Πατέρ Ὅσιε.

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγῶν, τῷ ἰστίῳ Ὅσιε, τῆς ἄκρας ἀσκήσεως, εἰς ἀχείμαστον λιμένα, προσωρμίσθης Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Υπερήφανον ὄφιν κατέβαλες, ταπεινοφροσύνης τοῖς ὄπλοις Μακάριε, καὶ ὑψωθείς ἐν πνεύματι, εἰς σκηναὶς αἰεζώους ἐσκήνωσας.

Χαρισματῶν ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς πονηρίας, ὑπέταξας πνεύματα, ὡς νηνεχῆς καὶ φρόνιμος, καὶ Θεῷ ὀλικῶς ἀνακείμενος.

Απάθειας ἐμπρέπων ὑψώμασι, Πατέρ Ἰωάννη, καλύβη στενόμενος, καὶ πειρασμοῖς βαλλόμενος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Γσθργὸν τῷ Τεκόντι καὶ σύνθρονον, Λόγον ἐκ γαστρὸς σε Ἀγνή ἐσώματίωσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, τὸ ἡμέτερον ὄλον φορέσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος
• τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου,

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφῆ, πτωχείαν χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ σου κρατῶν ἠκολούθησας, Ἰωάννη Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἰκανὸς ἀξίως ὑμῆσαι τῶν σῶν κόπων, καὶ πόνων, καὶ καμάτων πολλῶν τὸ κλέος καὶ τὸ μέγεθος; ἀλλὰ λιταῖς σε, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις, τῷ Πνεύματος χάριν μοι νῦν χορήγησον, ὅπως τοὺς σοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας ἐκφράσω πιθῶς, καὶ μέλψω τὸ ὑπὲρ λόγον καρτερόν σε, καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν ὑπομοχλῆν Παμμακάριστε· δι' ἧς πλάνον ἐχθρὸν κατήσχυνας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θεθαίου.

Στίχοι.

Εἰ θαῦμα θήβαις ταῖς παρ' Αἴγυπτον πυλαί,
 Ἦσον γε Παῦλος, κἄν βίου λίπη πύλας;

Βλαστός Θηβαῖδος πέμπτη δεκάτη θάινε
 Παῦλος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου καὶ Οὐαλλερικίου τῶν διωκτῶν, ὀρμωμένος ἐξ Αἴγυπτου τῆς κάτω Θηβαῖδος. Αἰσθόμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ κηδεστὴν προδοῦναι αὐτὸν μέλλοντα, διὰ τὸ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μίαν κατασχῆναι, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ὄρεσι φυγαδεύων. Αἰεὶ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἤδη τῷ χρόνῳ μεταπισόντος αὐτῷ τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ δεδοικέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ μονάσαι κατέστη. Προσεγγίζει οὖν σπηλαίῳ τινί, αὐτὸ τὸ βαθύτατον ὑποδύς τῆς ἐρήμου· ἐν ᾧ τὸν ἅπαντα χρόνον, μακρὸν γενόμενον, διαγαγὼν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῇ τῶν παθῶν ἀταραξίᾳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τοῦτον, ὡς φασιν, ὁ μέγας Ἀντωνίος καταλαβὼν, καὶ τοῦ τόπου τὴν δυσχέρειαν, καὶ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθαύμασε. Καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδόξως προελθεῖν ἐτόλμησε, καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρτίεινε δρόμον μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τρισκαδικαίου ἔτους· τοσούτου γὰρ ἐπέβη, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τῶν τοῦ βίου φροντίδων μεταναστεύσας.

Ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ δια Χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Στίχ. Ἀρησίκοσμος παῖς λιπῶν γῆς καλύβην,
 Ἐν οὐρανοῖς ἔπηξε καινὴν καλύβην.

Πέμπτη Ἰωάννης δεκάτη καλύβην μετέπηξεν.

Οὗτος ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, υἱὸς Εὐτροπίου συγκλητικοῦ, καὶ Θεοδώρου. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας, ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοὺς γεννήτορας καὶ τοὺς παιδαγωγούς, καὶ συμμίξας τινὶ Μοναχῷ ἑαυτὸν, τὴν τῶν Ἀκοιμητῶν καταλαμβάνει Μονήν, καὶ ὑποδύεται ἐν αὐτῇ τὸν μονήρη βίον, καὶ διὰ σκληρᾶς πᾶν ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἔνυττε, κἄν τοῦτω καταπαλαίει τὸν ἀντικείμενον. Γνωρίσας γὰρ τὰ κατ' ἑαυτὸν τῷ Καθηγούμενῳ τῆς Μονῆς, καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος εὐχὴν ἐπὶ τοῖς δεδομένοις λαβὼν, ἐν σχήματι πενιχρῷ, ῥακίοις ἡμφισμένῳ, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καταλαμβάνει. Ἐνθα ἐπὶ χρόνοις τισὶ, μικρᾶ καλύβη γεγονόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων παίδων ἐμπαροινούμενος, διεκαρτέρει πρὸ τοῦ πυλῶνος, ὁρῶν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα μετὰ κοσμικῆς φαντασίας παρερχομένους, συντηρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀγνωσίας σχήματος. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὴν Μητέρα, καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοτεύκτου Εὐαγγελίου, ὅπερ κατεσκευάσθη αὐτῷ, ἔτι ὄντι ἐν τῇ τῶν παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέστησε γνωρίμων, καὶ εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναφίησι.

Ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πανσοφίου.

Στίχ. καὶ Πανσόφιον πληξάτε πλάνοι πλέον·

Ὅτω γὰρ αὐτῷ πλεξέστε πλείω στέφη.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἀλεξανδρείας, πατρὸς Νείλου, τῇ τῆ Ἀνθυπάτου τιμηθέντος ἀξίᾳ. Δια δὲ πλοῦτου περιουσίαν, καὶ δεξιότητα φύσεως, καὶ πατρικὴν ἀρετὴν, εἰς τὸ ἄκρον

τῆς παιδείας προήχθη, τῆς τε κατ' Ἑλληνας, καὶ ὅση κατὰ Χριστὸν. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε, τῇ τῶν γητῶν ἀποθίσει τὸν Κύριον ἐκζητῶν. Ἐπὶ χρόνοις δὲ εἰκοσιεπτά ταῖς ἐρήμοις ἐναυλισθεὶς, καὶ καταμόνας προσλαλήσας Θεῷ, καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς οὐρανοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὴν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετὴν, διαβάλλεται Ἀγυοσταλίῳ τῷ τῶν Ἀλεξανδρίων Ἡγμένῳ, ὃς ἦν παρὰ Δεκίου τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀναδεξιόμενος πόλεμον. Παραστάς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς μύθων τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελίξας, καὶ τοῦ Τυράννου τὸ φρόνημα καταισχυνας, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τὸν διὰ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐξ Πατέρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψχαὶ διαυγῆς ἐξ ἀποπτᾶσαι βίου,

Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν,

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, τῷ πνεύματι ὁ Ὁσῖος ἐβόα. Εὐλογητὸς εἰ εἰς τὸς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Διὰ σωθεὶς τῷ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, ὁ Ὁσῖος ἀνενεβόα. Εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν, ἀσκητικῶς ὁ Ὁσῖος ἐβόα. Εὐλογητὸς εἰ εἰς τὸς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ποιήσας τὴν Παρθένον, καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, εὐλογητὸς εἰ εἰς τὸς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν

Τοῦ Καλυβίτου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Στενὴν προετιμήσας τῆς εὐρυχώρου, ὁδοῦ Σαξιάγαστε, καὶ χαίρων ἐκαρτέρησας, πυλῶσι γονέων σε ὄνειδιζόμενος, καὶ κατατρυχόμενος πολλαῖς, ἐν ἀσθενείαις Θεομακάριστε.

Σαυτὸν κατεκάλλυνας ὠραιόταταις, Σοφέ, ἀναβάσει, σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα· διὸ προσεχώρησας πρὸς τὰ ἕράνια, δήμοις ἀριθμῆμενος αἰεὶ, σεπτῶν Πατέρων Ἀξιοθαύμαστε.

Ὁδὸς πορευόμενος τὰς εἰσαγούσας, πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐξέκλινας τὰ βάραιρα, δαιμόνων Μακάριε, θείᾳ σκεπόμενος, χάριτι κραυγαζὼν τε· Ὁ ὦν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν τὸν τόκον σου Εὐλογημένη, δι' οὗ ἐλυτρώθημεν, τῆς παλαιᾶ κατακλίσεως, καὶ σε μακαρίζομεν, Θεομακάριστε, μόνην ἣν ἠγάπησεν, ὁ ὦν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ ἦ. Τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα.

Εζήλωσας Ἰωάννην Θεόφρον, τὸν Πρόδρομον, ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας· μεθ' οὗ καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης, τῆς ὄντως αἰδίου.

Κατέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνας, Πατὴρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, βοῶν πανευσεβῶς· Λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραδείσον ἀληθῶς ἀπειργάσω, τὴν ἔρημον, ἐν αὐτῇ διαπρέψας, ἐν πάσῃ ἀρετῇ· διὸ καὶ Παραδείσου, τρυφῆς κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα πρὸς Θεὸν παρρησίαν, πανύμητε Θεομήτορ Μαρία, ἰκέτευε αὐτὸν, κινδύων λυτρωθῆναι, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας.

Τοῦ Καλυβίτου· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μὴ παλαιούμενον σαυτῷ, Ἰωάννη ἀρεταῖς πεποικιλμένον, ἐξυφαίνων χιτῶνα, περιβολὴν πενιχράν, ἐν εἶδει πτωχῆ σὺ ἐνδεδυσαι, ταῖς τῶν γεννητόρων, προσκαρτερῶν πυλῶσιν.

Αμέμπτos ἄλλος ὡς Ἰωβ, πρὸ θυρῶν κακοπαθεῖς ὡς ἐν κοπρίᾳ, ὑποφέρων ὄνειδη τῶν οἰκετῶν σου Σοφῆ, λιμῷ τε καὶ δίψει πιεζόμενος· ὅθεν ἐκληρώσω, τὴν ἄνω βασιλείαν.

Κατηκολούθησας σαφῶς, ὥπερ εἴληφας χερσὶν Εὐαγγελίῳ· καὶ ἐπτώχευσας Μάκαρ, πειθῶν ἐν ὅλῃ ζωῇ· καὶ πρᾶος γέγονας καὶ ἄκακος, καὶ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω κληρονόμος.

Αλλος ἐδείχθης Ἀβραάμ, τὴν Τριάδα ξεναγῶν τῇ σῆ καλύβῃ, ἀναβάσεις θείαις, καὶ λογισμοῖς καθαροῖς, καὶ ἄκρα πτωχεῖα Μακάριε, ταύτην θεραπεύσας, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρον ἀένναον ἡμῖν, τοῖς προστρέχουσιν εἰς σὲ Ἀγνὴ πηγάζεις· οὗ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σὲ, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον πανάχραντε, καὶ ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων

» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν

» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-

» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς

» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ Δ΄. Τὸν ἀόρατον μορφῇ.

Ως θησαυρὸν σε νοητὸν, κεκρυμμένον Ὅσιε, ἀπεκαλύψεν ὁ Θεὸς Ἀντωνίῳ, ἡμῖν δὲ εἰς δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν.

Εἰς τὸν φόβον τῆ Θεῶ, σεαυτὸν καθηλώσας Πάτερ Ὅσιε, τῇ τῆ θανάτου μελέτῃ, τὸν βίον τελείσας ζωῆς ἠξίωσαι.

Ως παρρησίαν πρὸς Θεὸν, κεκτημένοι πρόσβευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐπὶ γῆς ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου, ταύτην, Παῦλε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν συνἀναρχον Πατρί, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, συλλαβῆσα Χριστὸν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, Παρθένε ἰκέτευε, τῆ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ισχύς μου καὶ ὑμνησις, ὁ Κύριος ἐκραύγαζες· τὸν προστάτην τοῦ σκότους, ἐν τούτῳ τρέπομαι· τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας, τὰ παρ' αὐτῆ, οὐδὲ ὅπως πτοοῦμαι, μόνον φανταζόμενος, κάλλος θείον καὶ ἀπρόσιτον.

Ως γῆ πίων Ὅσιε, ἡ σῆ καρδία δεδεκται, τὸν οὐράνιον σπῶρον, νοὸς ταῖς αὐλαξί, καὶ ἑκατοστεύοντα στάχυν, καρποφορεῖς, ἐκτρέφοντα πάντων, πιστῶς τῶν τιμώντων σε, τὰς ψυχὰς Θεομακάριστε.

Συνὼν τῷ Δεσπότη σου, καὶ ταῖς ἐκείθεν Ὅσιε, φανοτάταις λαμπάσαι καταυγαζόμενος, θείον φωτισμὸν τοῖς ἐν πίστει, τὴν φωταυγῆ, τελοῦσί σου μνήμην, δοθῆναι ἰκέτευε, Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Η γίασε Κύριος, ἐκ μήτρας σε Μακάριε, πρὸς αὐτὸν τε πορείας τὰς σὰς κατεύθυνεν· ὅθεν ἠριθμήθης Ὅσιοις, τοῖς εὐσεβῶς, πεπολιτευμένοις· μεθ' ὧν τῆς θείωσης, ἀπολαύεις Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, ἡ μήτρα σου γεγένηται, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, εἶδον καθήμενοι· ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, Μήτηρ Θεοῦ, αἰεὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεῖς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Θηβαίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μεθέξεις θεούμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, θεὸς θετὸς χρηματίζεις, σὺν Ἀντωνίῳ παμμακάρι· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων Ἄγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Παῦλε φωστήρ Μοναζόντων.

Τοῦ Καλυβίτου, ὁμοιον.

Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λαΐζαρος, προσεκαρτέρεις Ὅσιε, τῶν γεννητόρων πυλῶσι, στενοχωρούμενος Πάτερ, μικρᾷ καλύβῃ πάντοτε· ἀλλ'

καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσδότης συν-
τέμνουσα, τῶν δεινῶν λύσιν δίδοσιν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Λάμπει σου ἡ Ἄλυσις, ὡς Κορυφαῖε αἰοῖδιμε,
ὡς σειρὰ ἐπουράνιος, δι' ἧς ἀναγόμεθα
ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν οὐρανίων· καὶ
ὡς κλειδούχῳ σοι σοφῆ, καὶ ὑπερλάμπρῳ πι-
στῶς πελάζομεν. Ταῖς κλεῖς τῆς βασιλείας οὖν,
ἐγχειρισθεὶς ἀξιόγαστε, συμπαθῶς ἡμῖν ἀνοι-
ξον, τὴν σωτήριον εἴσοδον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Σύμφωνον τὸν αἶνόν σοι, ἀγγελικαὶ τάξεις
σήμερον, τοῖς βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν.
Ἀγγέλου εἰσόδῳ γάρ, τὴν πλευρὰν νυγείς σε, καὶ
φρυγᾶς προτρέχων, τὴν ἐν Ἄλυσει συνοχήν, τοῖς
σέ δεσμοῦσι, δεσμὸν ἀπέλιπες· ἡμῖν δὲ ταύτην
πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, τῶν
πταισμάτων τὰ ἄλυτα, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς πραστᾶτης, συναγεί-
ρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν,
Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐ-
τοῦ Ἄλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον
πολυτελές, εἰς νοσημάτων ἰατροῖον, εἰς θλιβο-
μέκων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων.
Δεῦτε πάντες, ταύτην περιπτυξώμεθα, καὶ τὸν
αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν· Ταῖς αὐτοῦ
ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Πνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ
πλάνου, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμαστον εὐσπλαγγίαν σου, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, κατάφεύγω ὁ πανάθλιος·
δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλί-
ψεων, καὶ σῶσόν με Παναίμωμε, τῶν δαιμονικῶν
ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ
καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σέ Κυή-
σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις,
σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμη-
σας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων Ἄλυσεων,
τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονε· ἅς ἐν πίστει
προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσ-
βείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς
Ὀκτωήχῃ εἰς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου δύω. Ὁ πα-
ρὼν φέρει ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων,
Πέτρου τὰ δεσμά προσκυνούμεν ἐκ πόθου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Πέτρα στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου,
Πρωτόθρονε καύχημα, τῶν Ἀποστόλων
Χριστοῦ, προσκυνούμεν σου, ἐν πίστει ταῖς Ἀ-
λύσεις, ἐν αἷς σε αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν.

Εθετό σε Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως,
Ἀπόστολε Μάρτυρα, παναληθέστατον,
διηγούμενον, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, σταυρὸν
καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τρίτον ἀρνησάμενος, τοῖς θεοκτόνοις τὸν
Κύριον, βροτὸν ὡς ψελώτατον, οὐδὲν διή-
μαρτες, τῆς προτέρας σου, θεολογίας Πέτρε·
ἐκήρυξας τοῦτον γάρ, Υἱὸν Θεοῦ καὶ Θεόν.

Ρῆξον τῆς κλοιούσῃ ἡμῶν, τῆς ἀμαρτίας Ἀπό-
στολε, πειρῶς προσκυνούντων σου, τὴν θείαν
Ἄλυσιν, καὶ ταῖς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω βασιλείας,
σπλαγχνισθεὶς διάνοιξον, ὡς συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Αγνείας τὸ πάναγνον, ὁ ῥυπαρὸς τε καὶ
ἀναγνος, ἐγὼ ἐνδιαίτημα, μέλπειν οὐ
σθένω σε, Ἀπειρόγαμε· διό με τῇ χωνείᾳ, τοῦ
Πνεύματος καθάρων, ἵνα δοξάζω σε.

Ἔτερος Κανὼν, Ἦχος ὁ αὐτός· οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Πέτρον γεραίρω τὴν βᾶσιν τῶν δογματῶν.

Ἰωσήφ. Ῥδὴ α΄. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Πανηγυρίζει χορεύουσα, πᾶσα ἡ Χριστοῦ,
Ἐκκλησία ἐν πνεύματι, εὐφημοῦσά σε πί-
σται, καὶ τὴν σὴν Ἀπόστολε, πρωτόθρονε ἀσπα-
ζομένη, Ἄλυσιν τιμίαν ἐκ πόθου, δέσμιος ἦν ἐ-
φόρεσας, δεσμῶν μάκαρ τὸν τύραννον.

Εκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, Πέτρε
τοὺς βροτοὺς, ὡς ἰχθύας προσήγαγες, τῷ
σέ ἐκλεξαμένῳ, ἀπὸ ἀλιέων ἀληθῶς, εἰς Κορυ-
φαῖον πάντων Μαθητῶν· διὰ τοῦτο Ἄλυσιν ἦν
ἐφόρεσας, εὐλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, πάντων ταῖς ψυχᾶς,
τῶν πιστῶν ὠκοδόμησας· καὶ τεμένη τῆς
πλάνης, Πέτρε καταστρέψας, ἐδομήσω Ἐκκλη-
σίας, σέ μεγαλοφώνως τιμώσας, μάκαρ καὶ τὴν
Ἄλυσιν, ἦν περ πάνσοφε ἐφόρεσας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ, ἄχραντε
Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον, ἀφ' οὗ λόγῃ

ἐτρώθη, ὃ τὴν σὴν γαστέρα, τὴν ἀμόλυντον οἰκῆσας Λόγος· οὐ γλυκυτάτῳ νῦν τρώσαι ἔρωτι, τὴν καρδίαν μου καθικετεύω σε.

Ῥῶδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οἷς σε Ἡρώδης, ὡς κακοῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν, ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾶ, ἡ Ἐκκλησία πανεύφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνούσα πιστῶς.

Υπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον κεκόσμηται, ταῖς Ἀλύσει ταῖς σαῖς, ἡ Ἐκκλησία Ἀπόστολε· ἄς καὶ κατασπάζεται, σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίας παραδούς ὁ Τετράρχης ἐν τήσασαρι, καὶ Ἀλήσει περιθεῖς, ἐφρούρει Πέτρε τοῦ κτεῖναί σε· ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, Χριστὸς Ἀγγέλου χειρὶ.

Απὸ τοῦ θείου, καὶ πανσέπτου χρωτὸς σου Ἀπόστολε, μετασχόντα τὰ κλοιά, τὰ σοὶ προσψάσαντα χάριτος, πάντας ἀγιάζουσι, τοὺς προσκυνούντας αὐτά.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, καὶ κατήρηται Σατάν, Ἀγνή τοῦ πτώματος αἷτιος· ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας, τὴν εὐλογίαν αὐτή.

Ἔτερος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ολος τῷ φωτὶ ἐνούμενος, τῷ καθαρωτάτῳ, αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι, φῶς ὠραῖης δεύτερον, Πέτρε καταυγάζον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Νόμους τῷ Χριστῷ ἐκράτυνας, καὶ παρανομῆντας, τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας, Ἀποστόλων ὡς Κορυφαῖος, ὡς δογματῶν βάσις ἄσειγος.

Γλώσση ἱερᾶ ἐκήρυξας, Θεὸν τὸν παθόντα, καὶ Σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαντα· διὰ τοῦτο Πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε Ἄλυσιν.

Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σῆ ὁ θάνατος, τῆς ἀκατασχέτου ὀρμῆς· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆντες, περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστέρωθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τραῖδος γινόμενος, τῆς ὑπερθέου ναὸς, ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, ἀγίασον φώτισον, πλήρωσον ταῖς αἰτήσεις, καὶ παράσχου ταῖς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ Βελίᾳρ σκανδαλῶν, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς, Πέτρε Ἀπόστολε.

Δόξα. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ος Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς κλειδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦμεν πίστει σε Ἀπόστολε, καὶ κατασπαζόμεθα, καθαρᾶ συνειδήσει, Πέτρε ἄς ἐφόρυσας, ὡς κακοῦργος Ἀλύσεις, τὰς κακοουργίας λύων τοῦ ἐχθροῦ, ἐξ ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς καθικετεύε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερυβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀορατῆ κτίσεως καὶ τῆς ὄρατῆς, ὠφθῆς ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει· ὃν εὐρυχωρίαί γάρ, οὐρανῶν οὐ χωροῦσιν, ἐν σῇ γαστρὶ ἐχώρησας Ἀγνή· ὃν ἐκδυσωπῆσαι σωθῆναι τοὺς δούλους σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσᾳ σε Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα! πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θείων σταυροῦσαι; ὑμῶ σε Μακροθύμε.

Ῥῶδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Διαζώννυται σε πίστει, νοητῶς ἡ βασιλείος, ἀλουργίς καὶ πόλις, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπέρτιμον, ἣν αἰσθητῶς προσκυνούσα κατασπάζεται, καὶ γεραίρει σου, καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ θαύματα.

Εν φρενᾷ σε κλοιοφόρον, ὁ Ἡρώδης ἀπέθετο, τοῦ ἀναγαγεῖν σε, δῆμῳ θροκτόνῳ Ἀπόστολε· διασωθεῖς δὲ θρόθεν καταλελοιπας, εἰς προσκύνησιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου.

Στομωθεῖσα τῇ προσψάσει, τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ χαριτωθεῖσα, ἡ περιτεθεισά σοι Ἄλυσις, ἀγιασμόν ἡμῖν πᾶσι μεταδίδωσι, προσκυνούσιν αὐτήν, διὰ σὲ Πέτρε πάνσεπτε.

Μετὰ θεοῦ τε καὶ πόθου, προσελθόντες προσπέσωμεν, τοῖς δεσμοῖς τοῦ Πέτρου, διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες, τῷ Ἀποστόλῳ τὴν πίστιν βεβαιούμενοι, τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ὡς τοκοῦσαν, σὲ Θεὸν μετὰ σώματος, ἀνυμνολογοῦμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἵρεσιν· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος, ἐξ αἱμάτων σου, σὰρκα ἔμψυχον, ζωπλαστήσας ἐπέφανεν.

Ἔτερος. Δί ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ρήτορεύων τοῦ Δεσπότης τὰ μεγαλεῖα, τῶν ἀπειθῶν Ἑβραίων, ταῖς καρδίαις πρὸς πίστιν, ἐπέστρεψας ἐνθῆτον, ὡς ἔδρα τῆς Πίστειος.

Αἱ πορεῖαι σου ἐγνώσθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑπερβολῇ φιλίας, τοῦ πεζεύσαντος ταῦτα, Πέτρε καὶ ταῖς τρίβους σοι, ταῖς θείας γνωρίσαντος.

Γατρεῖον κεκτημένοι ἀρρώστημάτων, παντοδαπῶν τὴν θείαν, Ἄλυσιν σου Παμμακάρα, ταύτην ἀσπαζόμεθα, πιστῶς σε γεραίροντες.

Ρώμην, σώματος τοῦ θείου τῇ καταθέσει, καθαγιαζεις Πέτρε, καὶ τὴν Νέαν φωτίζεις, πίστει τὴν τιμίαν σε κατέχουσαν Ἄλυσιν. Θεοτοκίον.

Ως παλάτιον εὐρύχωρον κατοικήσας, ὁ Βασιλεὺς τῶν ὄλων, τὴν ἀγίαν σου μήτραν, ὦφθη σωματούμενος, πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Νῦν ἀναστήσομαι.

Αῖρον Ἀπόστολε, τῆς ἀμαρτίας με τὰ κλοιά. τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια, καὶ ὠθόντα πρὸς φθοράν, ὡς ἐξουσίαν τοῦ Σωτῆρος εἰληφώς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταίσματα.

Παῦσον Πανεύφημε, τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἐθνῶν· λύσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας δέ, τὴν ὁμόνοιαν διδούς, ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν Ἄλυσει δεσμευθεῖς, ἦν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα.

Ρῦσαι Ἀπόστολε, αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τὴς προσκυνουῦντάς σε πιστῶς τὴν Ἄλυσιν· καὶ διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς οὐράνιης, ἧς πεπίστευται σκηναῖς, ὡς Ποιμὴν ἡμῶν καὶ Διδάσκαλος.

Οὓς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτείᾳ σου τῇ φρικτῇ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος, βασιλεύειν ἐφ' ἡμᾶς, ὀρθοδοξήντας, διαφυλάττε τῇ σῇ, κραταιᾷ δεξιᾷ πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Εἶδεν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ, σὲ διαφέρουσαν πολλῶ Πανύμνητε· ἐξ ἧς ὦφθη ὁ Θεὸς ἐνανθρωπήσας, τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ Θεότητος.

Ἔτερος. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Τὸν τοῦ Πατρὸς συνάναρχον, ἐκήρυξας Υἱόν, ἀποκαλύψει Πανεύφημε θεία, καὶ μακαρισμοῦ κατηξιώθης, μακαρίου ἐκ στόματος.

Ηνίκα φῶς ἑώρακας, ἐκλάμψαν ἐν Θαβῶρ, ταῖς τοῦ ἡλίου καλύπτον ἀκτῖνας, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, νύγασθης Πέτρε, καὶ Χριστὸν Θεὸν ἐγνωκας.

Νεκρὸν τριήμερεύσαντα, ἐκήρυξας Χριστὸν, δι' ὃν Ἄλυσεις ἐφόρεσας Πέτρε· ἧς περ προσκυνεῖν ἀξιωθέντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον Ἀχραντε, τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν, ἀμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν, φέ-

ρειν τὸν ζυγὸν ἐνδυναμοῦσα, Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον.

ᾠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σήμερον οὐράνιαι Δυνάμεις, καὶ Ἀποστόλων δῆμοι, συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτοῦσιν Ἀγίων αἱ χορεῖαι, καὶ ὀλολύζει φαλαγξ, ἡ δαιμόνιος δειματομένη, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Υπνώσαν Ἀγγέλου παρουσία, οἱ στρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουροῦντές σε· ἐκ τῶν χειρῶν δέ, ἄφνω τῶν σῶν, αἱ Ἀλύσεις ἔπεσον, ἧς αἰσίως ἀσπαζόμεθα.

Νεκρὰν Ταβιθάν ἐξαναστήσας, τοὺς δὲ φρουροὺς νεκρώσας, τῶν Ἀλύσεων ἐξετινάχθης· πάντα τὰ σά, ὑπὲρ νῦν Ἀπόστολε· ὄθεν πίστει σε γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Ηλθον εἰς χειμῶνα ἀπωλείας, καὶ συνετάραξάν με, ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων· ἀλλ' ἐπ' ἐμοί, σπλαγχνισθεῖσα Δέσποινα, πρὸς λιμένα θείου ἴθυνον.

Ἔτερος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Αντίστροφον, παραδόξως ὑπέμεινας σταύρωσιν, ἐτοιμάσας, πρὸς οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σε· ἦν ἡμᾶς βαδίζεις, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμῶσον.

Συνώκησας, τῇ τῶν ζώντων ζωῇ καὶ δεσμούμενος, ὑπὲρ ταύτης, τὰ δεσμά τοῦ Βελίαρ συνέτριψας· τὴν δεσμεύσασάν σε διὰ τοῦτο σεβόμεθα Ἄλυσιν.

Γκέτευσ, τὸν Δεσπότην Παμμακάρα τῆς κτίσεως, καταπέμψαι, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεον, τοῖς δοξάζουσί σε, ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν γησιώτατον. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδυται, ὁ Προπάτωρ· ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σαρκωθείς ὑπὲρ λόγον Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ἦν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἐνθεον ὑποφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει, ἀσπασώμεθα Ἄλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν εὐκλεῖ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητὴν, ἐπαξίως ποῖα γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνησεται; ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἄλλ' ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόδροκον ἄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχοι.

Σὴν προσκυνοῦντα Πέτρε σειρὰν τιμίαν,
Σειρᾶς μακρᾶς λύσόν με τῶν ἐγκλημάτων.

Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτη ἐνὶ ἔκτη.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου Πέτρου τὴν προσκύνησιν ποιούμεθα, ἣν αὐτῷ περιβήκεν, ὡς ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἱστορεῖ, ὁ τετράρχης Ἡρώδης. Λυθῆσαν δὲ ταύτην ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλου, τινὲς τῶν πιστῶν εὐρόντες κατὰ διαδοχὴν διεφύλαξαν. Ἦτις ὕστερον παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνεκομίσθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τῷ ὄντι ἐνδον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔνθα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀταδελφῶν, Πευσίππου, Ἐλασίππου, καὶ Μεσίππου· καὶ Νεονίλλης τῆς μίμης αὐτῶν.

Στίχ. Κἂν ὡσιν ἰππεῖς, κλήσεων σημασία,
Πεζοὶ τρέχουσι τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα.

Νεονίλλα γραῦς· ἀλλὰ πῦρ ἀνημμένον

Ὡς πέρ τις ἀκμαζούσα καρτερεῖ νέα.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ Καππαδοκίας τρίδυμοι, πωλοδαμνεῖν ἄριστα μαθητότετες, καὶ τοὺς ἵππους κατὰ τῶν πεδίων κινεῖν. Καὶ ποτε πάτριον ἑορτὴν ἄγοντες Νεμεσίου Διός, τὴν Μίμμην αὐτῶν ἐκάλουσαν πρὸς ἐστίασιν. Ἡ δὲ (καὶ γὰρ ἦδη τὰ περὶ Χριστοῦ ἐμμεμήνητο) τὴν περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ διεξῆλθεν οἰκονομίαν, καὶ τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνῶν κατεχλεύαζεν. Ἡ δὲ τοιαύτη διήγησις εὐθύς αὐτοῖς ἀφορμὴ πρὸς σωτηρίαν ἐγένετο. Ἐκαστος γὰρ ἀνεμνήσθη ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ἔθεάσατο, ἃ καὶ τὴν ὁδηγῆσαι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτούς. Καὶ εὐθέως τῶν εἰδῶλων καθαιρέται γενόμενοι, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὸ τῶν Κυρίων αὐτῶν ἐν πυρὶ βλαβέντες, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δάνακτος.

Στίχ. Ἀφρήθης τὸ Δέλτα σὺν κάρᾳ Δάναξ·

Τμηθεὶς γὰρ ὠφθης οὐρανοκράτῳ ἀναξ.

Οὔτος ἦν ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, ἐξ Ἀυλῶνος ἔτω καλουμένου τόπου, κληρικὸς τῆς ἐν αὐτῷ ἀγίας τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησίας. Λαθὼν δὲ τὰ τῆς Ἐκκλησίας σκυῖα, πρὸς τὸ διασῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἀπίστων καταδρομῆς, καταληφθεὶς ἐν τινι τόπῳ παρ' αὐτῶν, καὶ θύειν τῷ Διονύσῳ ἀναγκαζόμενος, ἐπεὶ οὐκ ἐπιθέτο, τοῖς παρ' αὐτῶν ἐπιφερομένοις ξίφεσιν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ο βασιλεύειν μὲν δοκῶν, βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον, ὑφ' ἡδονῆς τὸ ἀρεστόν, Ἰουδαίους ποιῶν χειροπέδαις σε, σιδηραῖς κατεδίκασεν ὡς Ἀπόστολε τιμῶμεν σὲ ἀνυμνοῦντες.

Υποχωρεῖ σοι Μαθητὰ, τῷ Χριστῷ ἢ σύμπασα κτίσις· τὰ γὰρ πελάγη πορευτὰ, τὰ κλοιά ὡς στυππεῖα, πυλῶνες δὲ, σιδηροὶ σοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Παρακλίτου.

Μάγους ψευδεῖς συναναιρῶν, νέκυας ἐγείρων χωλούς τε, καὶ παρειμένους ὑγειῶν, καὶ νοσοῦντας σκιᾶ σου ἰώμενος, κεκλεισμένων διήλθες πυλῶν, καὶ κλοιῶν προσκυνουμένων ἐξέδυσ Πέτρε.

Εκ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ, ἵππος καὶ Ἀπόστολος Πέτρος, ὡς ἐκ βαλβίδος προελθὼν, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὲν, τῇ προτέρᾳ κατέπαυσε, τῇ δὲ Νέᾳ δούς τὴν Ἄλυσιν προσκυνεῖσθαι. Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς λοχείας τὸ καινόν, ἡ Χαλδαϊκὴ φλόξ ἐδήλου, τοὺς Παῖδας βλάπτουσα μηδὲν· τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτῶμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου τῇ δρόσῳ διάσωσόν με.

Ἔτερος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τρίτον ἠρήσῳ Χριστὸν· ἐπερωτήσῃ ὄθεν, τριττῇ ἰαταί σου τὸ ἐγκλημα, Πέτρε παναοίδιμε, καὶ στηριγμὸν δεικνύει, πολλῶν σαλευομένων.

Ως δεσμευθεὶς τοῦ Χριστοῦ, τῷ γλυκυτάτῳ πόθῳ, δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας· διό σου τὴν Ἄλυσιν, λύουσαν πάθη Πέτρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν.

Νύκτα βαθεῖαν δεινῆς, πολυθεΐας λύεις, τὴν οἰκουμένην διερχόμενος ὡς μέγιστος ἥλιος, Πέτρε Χριστοῦ αὐτόπτα, τῶν Ἀποστόλων κλέος.

Δόξα ἐγένεθ Χριστοῦ, τοῦτον τοῖς μέλεσί σε, δοξάσας Πέτρε παναοίδιμε· διό σε δοξάζομεν, καὶ τὴν δεσμεύσασάν σε, Ἄλυσιν προσκυνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ο καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὑπὸς Παρθένε, θεογονοῦσα πᾶσαν ἠρδευσε, τὴν γῆν καὶ ἀνέδειξε, σὲ τῶν Ἀγγέλων πάντων, Ἀγνή τιμωτέρα.

ᾠδή ἢ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νομοθέτα Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλε, τῶν θρημαμάτων Χριστὸ Πέτρε ἐνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντάς σου τὰς Ἀλύσεις, ἀμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ενοχλήσεις Δαιμόνων ἀπέλασον, ἀμαρτίας χειμῶνα κατεύνασον, νόσους κινδύνους θλίψεις τε, καὶ βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέτρε, ἀπὸ τῶν τὰς Ἀλύσεις τιμώντων σου.

Κεχαρίτῳ παῖς προσαπτόμενος, τῆς τιμίας σειράς σου Ἀπόστολε, ἀγιασμοῦ πληρῆμενος, καὶ χαρᾶ ἀναμέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανδαισίας ἀπάσης ὑπέρκειται, ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σε Ἀλύσεων, ἢ εὐλαβῆς προσκύνσεις· σὺ γὰρ καὶ ἐστίατῳ, τῆς εὐφροσύνης, τῆς τοιαύτης ἐνθέου Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Εφερπύσας τρυφῆς ἐξορίζει με, δυσβουλίας ὁ ὄφις ὁ δόλιος· βουλῆς δ' ὁ μέγας Ἄγγελος, βροτῳθεὶς ἐκ σῆς μήτρας, τοῦ Παραδείσου, αἰκητῆρα καὶ πάλιν εἰργάσατα.

Ἔτερος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γεωργῶν καρδιῶν Πέτρε λῆϊα, εὐφωρότατα ταῦτα ἐτέλεσας, τῷ Γεωργῷ τῆς κτίσεως, τῷ τὰς κλεῖς σοὶ τὰς θείας παρεχομένῳ, τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα.

Μακαρίζομεν Πέτρε σε πάντοτε, καὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα Ἄλυσιν, ἣν ὡς κακοῦργος ἔφερες, ἀναιρῶν τῆς κακίας τὸν ἀρχηγέτην, καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σου Ἀπόστολε.

Ακλονήτῳ σου πέτρα τῆς πίστεως, συντηρῶν Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὰ διὰ μέσου σκάνδαλα ἀποδιώξον Πέτρε, καὶ εἰρηναίαν, ἐξαιτοῦ ταύτη μάκαρ κατάστασιν.

Τὰ δεσμὰ καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, τοῦ δεσμεύσαντος ἄδην καὶ θάνατον, περιφανῶς ἐκήρυξας· διὰ τοῦτο Παμμακάρι τὴν λύσιν σου, ἀσπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Τριαδικόν.

Ως τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα, τρισαγίοις φωναῖς τὸν παναίτιον, Πατέρα νῦν δοξάζοντες, καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Νοπήν σε λυχνίαν προέγραψεν, ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπαδῖον, Θεογεννητορ φέρουσαν τὸ φῶτισαν τοὺς πρώην, ἐσκοτισμένους, τῶν κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσι.

Ἄλλος Εἰρμός.

Ἄλυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-

ταβαὶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μελεπὶν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδή δ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ολος γλυκασμός, ὑπάρχεις Ἀπόστολε ἀνευφημούμενος, πάσης θυμηδίας τε, πέπληρωμένοι αἱ πανηγύρεις σου· διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, τοὺς προσκυνοῦντάς πιστῶς, τὰ δεσμὰ σου, εὐφρανὸν ἀγίασον, καὶ παιδρῶς ἑορτάσαι ἀξιώσον.

Θραῦσον τὴν ἰσχύν, τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολε, τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμάχῳ σθένει σου καθυπόταξον, ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας, αὐτῶν τῆ πόλει σε, θριαμβεύων, ἐνθα σου ἢ Ἄλυσιν τῶν ἀχράντων χειρῶν νῦν τετίμηται.

Οντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου Δέσποτα, οὓς ἀπεφήνω εἰπὼν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ μείζονά μου ἔργα ἐργάσεται· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σμᾶ, ἐξῆτο, καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ, τὰ ποικίλα ἐργάζεται θαιμάτα.

Τριαδικόν.

Υψιστε Πατῆρ, Υἱὲ καὶ Παράκλητε, Τριάς ὁμότιμε, ταῖς τῷ Κορυφαίῳ σε, τῶν Ἀποστόλων Πέτρου δεήσεσι, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον ἐν τοῖς πολέμοις αἰεὶ· τῆ δὲ Πόλει, ἄσεισον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν.

Θεοτοκίον.

Απαντες βροτοὶ, ὑμνεῖν ἀποροῦντές σου, τὸ ξένον λόγισμα, τὸν τοῦ καταπτάντος σοι, Ἄγγελου λόγον χαίροκτες ἄδομεν· Χαίροις βροτῶν ἢ λύτρωσις, τῶν πενομένων τροφή· τῶν δαιμόνων, χαίροις ἀμυντήριον· χαίροις σπύλων ἐμῶν καθαρτήριον.

Ἔτερος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Γδεῖν ἠξιώθης τὰ μακρόθεν, πιστῶς ἐλπίζόμενά σοι Πέτρε, καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ Θεοῦ, τοῦ φιλανθρώπου χαίρων κομίζῃ· οὐ τῆ σαρκί σου, πάθος θεῖον ἐξεικόνισας.

Ως θεῖος κλειδοῦχος βασιλείας, ταῖς ταύτης ὑπάνοιξον εἰσόδους, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν σεπτὴν σου ἀσπαζόμεναις, Ἄλυσιν Πέτρε, ἣν δεσμούμενος ἐφόρεσας.

Συνὼν τῷ Υἱῷ ἐν Θαβωρίῳ, φωνῆς Πατρικῆς αὐτὸν δηλούσης, ἠξιώθης ἀκοῦσαι τοῦ σεπτῶ, Πνεύματος Πέτρε σου τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην, παραδόξως καταυγάσαντος.

Ημῖν τοῖς ἐκ πόθου σε τιμῶσι, καὶ τὴν Ἄλυσιν ἀσπαζόμενοις, μεθ' ἧς Πέτρε ἐδέσθης ἰλασμόν, καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν, καὶ βασιλείας, οὐρανοῦ τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἐγένου· διὸ φωταγωγή-
σόν με Κόρη, ἀμαυρούμενον πάσαις τοῦ
ἐχθροῦ, ταῖς ἐπιρραῖαις· ὅπως ἐν πίστει, σὲ
Παναγία, μεγαλύνω Μητροπάργε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σε προήλθε, σαρκοφόρος ὃς ὤ-
» φθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστρα-
» φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὐ σὰρξ καὶ αἷμα Πέτρε σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ
ἐνέπνευσε, θεολογήσαι τὸν Χριστὸν, Υἱὸν
Θεοῦ Πατρὸς ζῶντος· διὸ σε καὶ μακάριον, αὐ-
τὸς προσμαρτύρατο, καὶ φερωνύμως κέκληκε,
Πέτρον ὡς πέτραν ἀρράγῃ, καὶ βάσιν τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένος παναμώμητος, σὺ ἐγκώσθησθε καὶ
Μήτηρ, ὡς Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ
φύσιν τεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ κυοφο-
ρία σου, ταῖς μελωδοῦσιν ἐκ πόθου· Δόξα πρέ-
πει τιμῆτε, καὶ προσκύνησις Τριαδί, τῇ ἀστέ-
κτῳ καὶ Δεῖα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος, τιμῶντές σου
πανεύφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἄλυσιν πι-
στῶς, προσκυνούντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν ζω-
δότην, τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ως ἐκ τῆς ἀθείας βυθοῦ, ἀνήγαγες πανεύ-
φημε, τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βρο-
τούς, καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβείαις,
Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρεσβείαις σου ὡς Δεῖαις κλεισί, Πανεύφημε
εὐτρέπισον, οὐρανόιους, τὰς εἰσόδους καὶ
ἡμῖν, τὰς πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων παρρη-
σίαν, τοῖς Κορυφαῖόν σε δοξάζουσι.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ, Πέτρε φιλεῖς
με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς
διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην
ὁ Σίμων· Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα
ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλοῦ σε. Ὅθεν πρὸς
αὐτὸν ὁ Σωτήρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου,
ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία
μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποτήσαμην εἰς
σωτηρίαν. Αὐτὸν ἰκέτευε θεομακάριστε Ἀπό-
στολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν
ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν
Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύ-
ματα πρᾶϊνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν
θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρα-
καλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν
νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέσσαρα ἐπωδύρετο,
καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε,
πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρηθῆς μακρόθυ-
με; πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου
Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ
σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην·
εἰδὲ μὴ,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Αξίως εἴληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, σο-
φὲ Ἀπόστολε, πέτρα τῆς πίστεως· ἀνθ'
ῶν τὸ αἷμά σου τῷ Κτίστη, ὡς γλύκιον ἔδωμα
προσήγαγες πανεύφημε, καὶ κλειδοῦχος χάριτι
τῶν οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδεδειχαι, ταῖς
πίστει εὐφημοῦσί σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεό-
νυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ
λογοθέσιον, ἐξισταῖν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαι-
μόνων, παρασκευάζει ἀγαθή· ἐξ ὧν με ρύσαι
τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ
πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέ-
σπερον, τῶν Ἁγίων κατατάξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάνα-
γνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δό-
λιον, ὠλόλυζε κραίττουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγ-
χων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον
αὐτῆ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον
μου ποθεινότατον, μὴ ἐπλάθῃ τῆς δούλης σου,
μὴ βραδύνῃς Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου,
Ωδὴ γ' καὶ ε'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ δηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν.

Ζήτηι Σάββατον δ' τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον, Ἐωθινὸν ἰά.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Οτε, ἐν τῷ μνήματι σαυτὸν, χαίρων περιέκλεισας Πάτερ, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ, φέρων σταθερώτατα, τὰς τῶν δαιμόνων ποινὰς προσευχῇ δὲ καὶ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων, πάχνης ἀδρανέστερα, τὰ βουλευτήρια· τότε ἐπεκρότησαν τάξεις, τῶν Ἀγγέλων κράζουσαι· Δόξα, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Ἀντώνιε. Δίς.

Αλλος ἀνεδείχθης Ἡλιοῦ, ἔχων τοὺς κλεινοὺς φοιτητάς σου, ὡς Ἐλισσαῖον σοφῆ, οἷς περ καὶ τὴν χάριν σε, διπλὴν κατέλιπες, ἀρπαγείς ὡς ἐν ἄρματι, αἰθέριος Πάτερ· ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι, νῦν συναγάλλη αὐτοῖς, πάντων μνημονεύων παμμακάρι τῶν ἐπιτελούντων σου πόθῳ, τὴν σεπτὴν πανήγυριν Ἀντώνιε.

Ὅσπερ ὁ Δεόπτης Μωϋσῆς, γνόφῳ νοητῷ ὑπέστηλθες, θεωριῶν ἀληθῶς· αὐθις δὲ κατώπτευσας, ὄν περ ἐπόθει τρανώς· δοξασθεῖς δὲ τὸ πρόσωπον, τῇ αἴγλῃ ἐκείνου, Πάτερ καθωδήγησαι, εἰς σωτηρίους μονάς· ὅθεν συνελθόντες Θεόφρον, χαίροντες κραυγαῖζομεν· Δόξα, τῷ σε ἐνισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τῷ κόσμῳ τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφήν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμησώμεν πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποιμνία Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αδιδευτε πύλη, μυσικῶς ἐσφραγισμένη, ἐβλογημένη Θεοτόκε, δεῖξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ὁφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων Θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Ἀντώνιε καὶ οἶκος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Ἀντώνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἡρθης ὡς Ἡλιοῦ, ἐν ἄρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Ἀντώνιε παγκόσμιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ανω σε οἱ Χοροὶ, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦσι σὺν τοῖς κάτω, δοξαῖζοντες ἀπαύστως, τὸν Τόκον σου τὸν ἄχραντον.

Ἀπολυτίκιον. Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁφωτισθεῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσιν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρωσ ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω κόσμου γεγένησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἐνήμενος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκείθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς Ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε. Δίς.

Ὁτῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βελη, συντρίψας τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν κακίαν καὶ ἔνεδραν, αὐτῶν τοῖς πᾶσι, δηλοποιήσας θείαις διδάγμασι, ταῖς θείαις λαμπρότησι καταστραπτόμενος, τῶν Μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος, καὶ τῶν νοσητῶν ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρός καὶ ἀρχέτυπος, χαρακτὴρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς Πάτερ Ἀντώνιε. Δίς.

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Πάτερ εὐρών, Χριστός τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπραῖς οἰκείου, μαρμαρυγαῖς φωτός σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὠφθης πηγῆ, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὄρων, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἰκέτευσῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἠκριβωμένη στάθμη Ἀντώνιε· συνὼν τῷ Δεσπότησιν καὶ τὴν ἀσίγητον, δοξολογίαν μακάριε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Ὅσιοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι, τῷ τῷ προσάγων, τοὺς τελοῦντάς σου, τὴν ἱεραὴν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώθητον, νοῦν ἠγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατόν ἀνεληλυθίας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δευῶσαι τῷ πνεύματι· ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστής τῆς ἐρήμου, εὐδρομηντων ἀλείπτῃς, κανῶν ἀρετῆς ἀκριβεστάτος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἔσοπτρων λυθέντων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχράνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευσεν, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. Δ. **Δ**ικαίων ψυχὰς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηφῆται αὐτῶν βίασanos. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνήσκειν, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἳ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰάν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀ-

θανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινῶσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ἔτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 15. **Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τῆς κἀλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικαστὰὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. γ. **Δ**ίκαιος, εἰάν φθιάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκα-

κία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Α'σκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσις Ἀντώνιε, τὰς τῶν παθῶν προσβολαῖς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρῶν σε, πάσας ἀπήμβλυνας, καὶ κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγασσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου· εὐσεβείας γὰρ καρποῦς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, ἰατρεύεις δι' αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιζῶς ἐκβοώντων σοι· Χαίροις τῆς Ἐώας ἀστήρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδῦχε καὶ Ποιμὴν. Χαίροις αἰοῖδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς αἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἀνδρωπον Θεῶ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμῆσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποιμνία Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὁ αὐτός.

Ο'σιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαθὼν, τῶν θαυματῶν τὴν ἐνέργειαν, ἐπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ἦχος γ'. Ἀνατολίου.

Ο'σιε Ἀντώνιε, τῆς στερρότατης ἀσκήσεως, τὴν καυστικὴν καὶ εὐψυχὸν διατριβὴν, ὡς ἐν αὐλοῖς ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας· τοῖς ἐρημοτέροις γὰρ, σεαυτὸν συναΐψας πνευματικῶς, τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας τῶν δαιμόνων καταπέπλησας· καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγο-

νῶς, συναυλίζῃ Ἄγγελοις, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ο'σιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τῆς Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσατε τῆς ἀγάπης αὐτῆ· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ, εὕρητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων· οὐ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμαῖς, ὑποστάς ἀνδρείως ἐθρίαμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθενείαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ, τῆ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Στύλος φωτοειδῆς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιαζουσα, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς ἔρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεὸν ὀρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θαλάσσαν· τὸν νοητὸν δὲ, Ἀμαλὴκ τροπώσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν ἔρανιον ἀνοδὸν, εὔρες Θεομακάριστε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς περισταίμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπαῖς εἰσδεχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μελ-

λοντα, πάντα προλέγων ἐκ Δείας, φωτοφανείας
μυούμενος, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε
τιμῶμεν Ἀντώνιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρί-
βον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύσθαι ἔγνωμεν.
Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ
Θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε,
τοῦ Παύλου συμμετοχὴ τοῦ Θεβαίου· μεθ' ὧν
πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένη, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑ-
ψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πα-
νάμωμε, ἡ πᾶσι χαρηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν
πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδε-
χομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν ταῖς τρόποις μιμούμε-
νος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις
ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας
οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκαυμένην ἐστήριξας εὐχαῖς
σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχὴν σου δεσμεύσας πάθῳ Χριστοῦ, τὰ
γεωδῆ μισήσας πάντα σαφῶς, κλιίσθης
Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γω-
στικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἔνδοξε, ὡς ἐξ ἀ-
δύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ
τὸν γνόφον, διαβάς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος
εἰδιώξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων
ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλ-
λαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεῶ, ἀφράστως
ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν
ἀγκαλαῖς ἔσχεε, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ
ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα·
ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένη, ρυσθῆναι
πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ
προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσπονα Παρθένη

ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι·
καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὑμνοῖς τιμήσωμεν,
ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς
τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στεργῆς ὑπο-
μονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς,
τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐ-
πάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεη-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, ἣν προε-
κήρυξαν πάντες οἱ δικαιοτάτοι, καὶ ὁ
Προφήτης Δαυὶδ, Ὅρος ἀλάξευτον, καὶ Δαυὶδ
ὁ μελωδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς, Βά-
τον καὶ Σταμόνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην
καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὅρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν
σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὄλον ἀ-
νατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρ-
κὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμος γενόμενος, τοῦ Ἀ-
γίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ
πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις
ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπάλισας, Θεοφόρε Ἀν-
τώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀ-
στὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδασκαῖς,
καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστακτῶ ψυχῇ
προσιόντας σοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ
Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοουσίαν φω-
νῇ, Ἀγνή Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀ-
δάμ ἡ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Ἀ' Ἀντίφωνον τῆ τετάρτῃ ἡμέρᾳ.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆ Ὅσιε αὐτῆ.
Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνεή.

Εὐαγγέλιον Ὅσιακόν. Μετὰ τὸν Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὅσιου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οσίε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν καταρθημάτων σου, δι' ὧν

ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων, σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς η'. οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

Ἀντώνιον τὸν θεῖον εὐφημεῖν θέμις. Θεοφάνης.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Αθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζωφώδη ψυχὴν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ηλικία σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὤδευσας, νόμῳ καινῷ πευθόμενος, τοῦ Σωτῆρος Τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδὸν Πάισοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόρους, ἀράχνης δίκην διελυσας, θεῖω πυρακτούμενος ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Ὁς Θεοῦ Μητὴρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ συναναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύση, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξαζόντας.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Νευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδραὶν, καταβολὴν Ἀντώνιε, περιβαλοῦ Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἱμάτιον.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφαῖς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως τὸν κραταῖον γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέλοις συλλήπτορα.

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχαῖς, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόνω, τρηπαιῶχος νικητῆς, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν Ἀσκητῶν ἢ δόξα, καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Νευκρωμένον με τὸν νῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σὲ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἢ τῆ θανάτου πύλας, λύσασα μόνη τῷ τόκῳ σε. Καταβασία. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφεί, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἠτοιμάσας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὄθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πρότω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Πομποῦ, ὡς ἀπειρανδρος Μητὴρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγιον, ἐν γνώσει γεγόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· διώξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄκω μεθεξέως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείας σου.

Ῥοδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θεῖα χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτὴν, ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεὰς διανεμόντα, χειρὶ πλουσιωτάτη, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὁλος Θεῷ, καθιερωθῆς Ἀντώνιε, μόνος μόνω, πάνσοφε ἐνδύμενος, δι' ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος· τῆς γῆς καὶ τῶν γήινων, ἀποσταῖς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὖρες ἀπάλαυσιν.

Νῆν καὶ ψυχὴν, κεκαθαρμένον Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν ψυχολεθρον, καὶ μηχαναῖς, δόλους τε πικροῦς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας· παθῶν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθῶν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τὰ πλήθη Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σὲ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπηθον, τὸν αἰτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ Τεκνίᾳ, γενόμενον ὁμοίσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστιι δωρήσασθαι. Καταβασία. Ἐπαλύψεν οὐρανοῦς.

Ῥοδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ενοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ συνετιζοντα, τῶν ψυχῶν

Τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων τὰς ἀνόδους ὄραν κατηξίωσαι.

Γαμάτων σοὶ χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν Σοφῆ· τὴν γὰρ φύσιν Πάτερ, νενικηκῶς τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέσχεσ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Οὶ σὲ τείχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαίας.

Ὡδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτεῖαν ἀπαλιῶν ἐξ ὀνύχων, ἀναλαβὼν Θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, στέφανον εἴληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων Βασιλεύοντος.

Εἶχοντες πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευτὴν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φροντίδων, καὶ προστατὴν καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην εὐμενῆ, πάντων σωζόμεθα τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Υψώσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων ἕσσαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ, καὶ Πατρός ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἄνευ σποράς κυοφορήσασα.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικὸς θορύβους ἀπώσαίμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ὁσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῆ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορευθῆς ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς τῆ βίῃ γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργὴν, Θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρῶτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας· ἦν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Ἐχει τι μείζον οὐρανός καὶ τῶν Νόων,

Ἐξάρχον Ἀντώνιον, Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Οδτος τὸ μὲν γένος ἦν Αἰγύπτιος, ἐκ πατέρων καὶ προγόνων τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδιδραγμένος. Ἦκμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ παρέτεινε μέχρι καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ἐπιδοῦς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, τοσοῦτον ὑπερέβαλε πάντας, ὡς ὑποτόκωσις εἶναι τῶν ἐφεξῆς. Καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ πρῶτος, ἢ κομιδῇ μετ' ὀλίγων, τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπου ταύτης πολιτείας γέγονεν ἀρχηγός, καὶ μόνος σχεδὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἤλασεν ὄρον, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἀλλὰ τὰ διαβεδομημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι περιττὸν ἐπεκδιηγεῖσθαι. Τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι ἐν θνητῷ σώματι τοῦ σώματος ἀπανίστατο, καὶ τὰς τῶν ψυχῶν ἀνόδους ἐώρα, καὶ τοὺς ταύτας εὐθύνοντας δαίμονας, ὃ τῆς νοεράς καὶ ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον. Ζήσας δὲ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ δὲ Βίος αὐτοῦ συνεγράφη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τῆ ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Βερόοιας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον,

Ἐξ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ παλαι Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὀπλοῖς Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.

Πύνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φαίλαι πεφύκασιν, τῶν ἀρωμάτων αἰσιαγόνες σφ, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος, ταῖς πόθῳ κραυγαῖσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πονηρίας Πάτερ εἰργάσατο, καὶ Μοναζόντων ἀλείπτῃν κραυγαῖζοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς θείας χρηστότητος· ἦν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίσωμεν.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Εν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπτον, ἐν νηστεῖαις τὸ εὐτονον, τὸ καρτερικόν, ἐν πειρασμοῖς

κτησάμενος, νοός καθαρότητι, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ικετηρίαις Ὅσιε, καὶ δεήσεσι χρώμενος, σὺ ἰδινηκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγῶν· ἐλευθερωθεὶς δὲ, τῆς αὐτῶν τυραννίδος, Θεόφρον ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πολεμίων ἔστησας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν συστήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, βρωῶτος· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, ταῖς οὐλαῖς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ρεῖθροις· πρὸς σὲ γὰρ ἀνακραίω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία. Ἀιστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

ᾠδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Επέστη ἡ φωσφόρος σου Ἑορτῇ, παμμακάριστε Πάτερ Ἀντώνιε, πλήρης χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἁγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ· καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Μὴ παύση ἱκετεύων τὸν Λυτρωτὴν, πανσεβάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς, μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱεράν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανομήν, τὴν θείαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Ισάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσάγγελον εὐρες φαιδρότητα· τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδεσάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλη διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς στεφηφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σποράς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός· ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Καινήν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβὼν Θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὠδεύσας, νόμῳ κακῶ πειθόμενος, Χριστῷ, καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητῆς τῆς ἐρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἔτερον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φωστήρ φωστήρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, καὶ ἀγχηγὸς Ἀντώνιε, αἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων ὅλα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, ταῖς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀρρώγων, κεκτημένους τὸν Χριστὸν, τῆς πλάνης τὸν καθαρέτην.

Ἔτερον, ὄμμιον.

Εν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὡς περ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστήρ ἀειλαμπέστατος, καὶ ταῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε Θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἢ καλλονῇ, καὶ τῶν Πατέρων ἢ δόξᾳ. Θεοτοκίον.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῇ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτῶμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· στήσον αὔρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσὶε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας, καὶ τὰς ἐρήμους, πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τῷ τρόπου τῆς πολιτείας σου. ᾠ Παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, διὸ Χριστὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Οσὶε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδὲ ὅλως προούμενος, προσβολᾶς τοῦ ἀλάστορος, ταῖς μετακτύπων καὶ κρότων Ὅσιε· ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἠδάφισας. ᾠ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου πρώταρχε, διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς Ἀσκητῆς τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθῶς γὰρ ὠδεύσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητῆς τε ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς κραυγαζόμεν· ᾠ παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῆ ἀκρόστοι
στοργῇ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν
ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν
θορυβούς, ἐκκλίνας ἅπαντας· καὶ μόνος τοῦ-
τω, μόνω ὠμίλησας, νοῖ ἐνούμενος, καὶ φωτὸς
πληρούμενος· ὧ καὶ ἡμῶν, ταῖς ψυχαῖς καταύ-
ρασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οὐρανοδρόμω ἐπιβάς ὀχλήματι Θεσπέσιε,
τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν
δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων, τῆς ἄνω
Ἱερουσαλήμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων
ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς οὐ-
ρανίαις συναγάλλῃ, ταξιαρχίαις Παμμακάρι-
στε, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς
Βασιλείας οἰκίτηρ γενόμενος. Ἀλλὰ πρέσβευε
Θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὄλων, εἰρνεύ-
σαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δου-
λων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ' καὶ ε'.

Τῆ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ
μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθα-
νασίου καὶ Κυρίλλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ-
στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος δ'. Ὡς γεναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμούς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέ-
μεινας, θεορρήμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως
τὴν πλάγην ἐξώρισας, Ἄρειε τὴν ἄθεον· καὶ τὴν
Ποίμνην τῆς αὐτῆ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοῦσιον,
τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ
Πνεῦμα ὀρθοδόξως, Ἱεουργε παμμακάριστε.

Α'στραπαῖς τῆ κηρύγματος, τῆς ἐν σκότει ἐ-
φώτισας καὶ τὴν πλάγην ἅπασαν ἀπεδίω-
ξας, προκινδυνεύων τῆς Πίστews, στερρὸς Ἀθανά-
σιε, ὡς Ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραῖωμα ἄσεισον,
παναοιδίμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· δια τῆτο,
συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετὴν πᾶσαν ἠσκήσας, ἐπιμόνος Θεόπτου-
στε· καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα
ἄγιον, Ἱεουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτι-
σας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς Πίστews
πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σε
τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆ-
ρα δοξάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, ὁμοία.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων
ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη Πάιν-
σοφς· τῶν νοσημάτων ταῖς βλάβησι, βυθίζεται
στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν· τοῖς δὲ
δόγμασι Κύριλλε, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζε-
ται Μαίκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκ-
κλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Εὐφραδία τῶν λόγων σε, ἱερώτατε Κύριλλε,
Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς
καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ
σε ἱερῶς, τὴν ἀγίαν καὶ εὐσημον, μνήμην ἔνδο-
ξε, Ὀρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυ-
φαῖε τῆς Συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοῦς λύκου
Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι (*) τῶν
δογμάτων σου· καὶ ταύτην κήλη ἐπέχρισας,
λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ,
ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς
καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-
λοῦντας, τὴν αἰσιθέαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κυρίλλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ιεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς, Πατριαρχῶν τοὺς
ἀκραιμῶνας, καὶ παμφασίς φαστήρας τῆς
οἰκουμένης, τῶν ἐννοκῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκ-
φάντορας, συνελθόντες ὧ φιλέορτοι, πνευματικοῖς
ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες· Χαίροις σοφῆ
Ἀθανάσιε, ἐπώνυμε τῆς ἀθανασίας, ὁ τὸν λη-
ρωδῆ Ἄρειον, καθάπερ λύκον, ἐκσφενδονήσας
τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ, τῆ ἐλαστικῆ σφεν-
δόνη τῶν θεοσόφων δογμάτων σου. Χαίροις
ἀστήρ παμφασέστατε, ὑπέρμαχε τῆς Ἀειπαφ-
θένου, ὁ στεντορίως αὐτὴν Θεοτόκον, ἐν μέσῳ
τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἱεροῦ συλλόγου, ἀνακηρύξας
λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου ληρημάτων κα-
θαιρέτα, παμμακάριστε Κύριλλε. Χαίρετε θεο-
λογίας πηγαί, θεοσοφίας ποταμοὶ ἀένναοι, καὶ
βρύσεις θείας γνώσεως. Ἄλλ' ὧ Πατέρες τρε-
σόλθιοι, μὴ παύσηθε πρεσβεύοντες Χριστῷ,

(*) Γράφεται καὶ σκίπωνι, καὶ ὀρθότερον σκήπωνι,
παρὰ τὸ σκῆπτρον, ράβδος, βακτηρία.

ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἡμῶν,
τὴν πανίερον καὶ Δείαν πηνήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σαῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν,
ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ
εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυά-
δι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰ-
κέτευε, Σμηνὴ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν λ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Η σοφία τῆ Θεῦ, τὰς ἐν κόσμῳ θλίψεις, καὶ
τὰ τῶν ἐχθρῶν παλαίσματα, ὡς χωνευτή-
ριον τίμιον ἠτοιμάσατο, ἐν ᾧ τὸ καθαρῶτατον
χρυσίον, Ἀθανάσιον τὸν πάνσοφον Ἱεράρχην,
τὸν Ἀλεξανδρείας λαμπρότατον φωστῆρα, ἀξιο-
πρεπῶς ἐδοκίμασε· καὶ ἀξιὸν εὐραμένη, ὡς
δακτύλιον δεξιᾷ τῆ ἀγίας κατεσκευάσε. Διὸ καὶ
τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν, ὡς νύμφην ἰδίαν ἐ-
νυμφεῖθη, ταύτη εὐφραينوμένη εἰς τὸς αἰῶνας.

Ὁ αὐτός.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἑαυτῆς θησαυροὺς, ἐν
τῷ Κυρίλλῳ κατέκρυψε· διὸ μηκέτι γῆν
διορύξαντες, φθορᾶς θησαυρῶν φροντίσωμεν,
καὶ τούτοις πλεταθῆναι σπεύσωμεν πρόσκαιρον
γὰρ τὴν ἀπόλαυσιν ἔχομεν· τῶν δὲ τῆς Θεοσοφίας
θησαυρῶν Κυρίλλῳ τῷ τρισμάκαρος αἰώνιως ἀ-
πολαύοντες, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φυλάξωμεν.

Ὁ αὐτός.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωπον ἐν ἀρχῇ ἐπλα-
σεν, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος αὐτὸν συστη-
σαμένη, ἐν ᾧ τὰ πάντα τεθαύμασται· ἀλλ' ἐν τῇ
καινῇ ἀναπλάσει, ἄνθρωπον Θεῷ ἠρμόσατο, οὐ
τὴν ἀόρητον καὶ δυσερμήνευτον ἐνώσιν, παρέ-
δωκαν ἡμῖν, οἱ Χριστοῦ τῆ Θεοῦ ἡμῶν ἱερώτατοι
Διδάσκαλοι, τὴν ἐν τῷ Υἱῷ μίαν τοῦ συνθέτου
ὁμολογοῦντες ἀπόστασιν, καὶ δύο τὰς θελήσεις,
ἐν αὐτῇ τῇ μιᾷ ὑποστάσει. Ξένον ἄκουσμα!
Ξένον θέημα! Ξένον ψυχῶν ἀγαλλίαμα.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η μεγαλή της Ἐκκλησίας σαλπιγξ, ὁ πο-
λύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐχίαν σήμερον,
σημαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν. Φαδρῶς πάντες

πιστοὶ, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ
καλοῦ Παιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς
αὐτοῦ πόνης· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λά-
βωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν
ἀήττητον ἀριστερά, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσω-
μεν· οὗτος γὰρ τῆς αἱρέσεως συγκόψας τὰς
φαλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς
Ὄρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης
τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς, τὸ τῆς Τριά-
δος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα·
καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ
τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χερουβικῶς
θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Δεῦτε συνευφρανθῶμεν, πάντες οἱ γηγενεῖς,
ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν σοφωτάτων Διδασκάλων
ἡμῶν, Ἀθανασίου τε καὶ Κυρίλλῳ· οὗτοι γὰρ,
ὡς ἀξιόθεοι παλαισταί, καὶ πρόμαχοι τῆς ἀλη-
θείας πιστότατοι, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις καὶ
όρατοῖς, εὐσεβοφρόνως ἀντέστησαν· διὸ ἐν οὐρα-
νοῖς, στεφάνοις τῆς ἀθανασίας αὐτοῦς κατέγε-
ψεν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέ-
λων χορεύοντες, ὕμνοῦσιν ἀκαταπαύστως αὐτὸν,
τρισαγίοις ἄσμασι, τὸν ἐν Τριάδι ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκε-
τεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Διδα-
σκάλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυαῖς, τῆς Ἐκκλησίας
τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στύλοι τῆς εὐ-
σεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἐδρασμὸς, τῶν αἱρετι-
ζόντων ἡ κατάπτωσις. Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες,
τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποιμίλαις,
ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, δια-
πρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χρι-
στοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω·
τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ· Χριστὸν καταπέμ-
ψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.
Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυαῖς, οὐρανοβάμονες
ἐπίγειοι Ἄγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία,
ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ
Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἱατροὶ
ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ

τοῦ σώματος· οἱ αἰεττοί, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, λόγοι οἱ καταρδύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ ὑψηλοὶ οἱ ἔνθεοι· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἡ Ἰσραὴλ Ξυνορίς, τοῦ ἐπιγεῖς στερεώματος Ἡλίου, ἀκτίνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ Τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἢ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὖσσμα, τῆ Παραδείσῃ τὰ κάλλιστα· ὄντως ὁ Μέγας, καὶ σοφὸς Ἀθανάσιος, Δεῖος Κύριλλος· τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλαΐσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἱεραρχῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαιῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῶμεν πιστοὶ, Ἀθανάσιον σὺν τῷ Κυρίλλῳ, καὶ Χριστῷ ἐκδοῆσωμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγγχε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Διδασκάλων, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μητέρα Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων. Νῦν ταῖς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Εργοῖς λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, κηκταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγαλῶς κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ἡμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν, κτλ.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειψάνα τῶν λόγων τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τὸν τοὺς πικίλους πειρασμοὺς ὑπαμείναντα, Ἀθανάσιον πιστοὶ, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμῶμεν κατὰ χρέος· πρεσβεῖα γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σὲ· χαῖρε ἀχέιμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα

τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου,

Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Θεῖον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ Κύριλλε, σὺ ἀνεδείχθης· τὴν δωδεκάδα ἐκδεῖς γὰρ τῶν λόγων σε, τὴν Νεστορίῃ κακόνισαν ἤλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐτραίνωσας. Πητόρων ἔξαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηριθμισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε παναίχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιαζεις ἡμᾶς Δεῖαις χάρισιν. ὄθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριαδὸς τῆς σεπτῆς, Ἀθανάσιον ὕμνοις, καὶ Κύριλλον ὁμοῦ, ἐπαινέσωμεν πάντες, τοὺς Δεῖους Δεραίποντας, καὶ προμάχους τῆς πίστεως, τοὺς τοῖς βάθεσι, τῶν εὐσεβῶν νοσημάτων, στρατὸν ἔκφρονα, Αἰρετικῶν ἀπειθούντων, ἀξίως βυθίσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δευῆς ἀπογκώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὁ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος... Ὁ μὴ εἰσερχόμενος. Ὁ Ν.

Δόξα. Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἢ χάρις ἐν χειρὶ ὕμῶν, Ὅσια Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ

Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικά πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι (*).

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ε΄. καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς η΄.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου· οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἀθανάσιος εὐχος ὀρθοδοξίας ἔφυ. Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην.

Αθανασίῳ προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν εὐφημῶν, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον· παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξίεπαινον χρῆμα, τῆς ἀρετῆς, ἧς περ γέγονεν, ἔμφυχος εἰκὼν καὶ ἐκσφραγισμα.

Θεοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως, καὶ ὑπὲρ ἡλίον, βίῳ ἀπαστράπτων, καὶ πολιτευσάμενος, Ὅσιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τοὺς νόμους, τοὺς παρ' ἡμῶν· ἀλλ' ἀνάσχοιο, Πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

Αἴτιον μὲν ὡδὴν ὑφαίνομεν, σοῦ μνήμη τῇ εὐκλειῇ· ἀλλὰ ἀποροῦντες, πλείστον Ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου, ἐξαίτουμένω συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἀφθονον, χάριν διὰ σοῦ τὴν τοῦ Πνεύματος.

Νεανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήρησας, παθῶν σκιρτήματα, ἐν νεότητί σου, γηραλέον φρόνημα, καὶ εὐσταθὲς κτησάμενος, Ἀθανάσιε μάκαρ· τῆς γὰρ σοφίας τῷ ἔρωτι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σὲ λελαλήθησαν, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου· οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθῆεν λίρα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγῆς φωστῆρ ἀναδεχθεὶς, λογικαῖς ἐναστράψαις ἡμῖν, μαρμαρυγῆς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

(*) Ἡ παροῦσα ἑορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν μεγάλων ταύτων Ἱεραρχῶν ἀνεπληρώθη τὰ ἑλλείποντα, ἐκ τῆς νεοτοπώτου φυλλάδος, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων, Ἀθανασίου τοῦ Γ΄. Τὰ δὲ χειρόγραφα, ὡς καὶ τὰ τετυπωμένα Μηναια, οὐδὲν ἕτερον ἔχουσι, πλὴν τῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ δύο Δοξαστικῶν, καὶ ἐνὸς τρίτου ἐν τοῖς Ἀποστίχαις τῶν Αἰνῶν. Τὸ δὲ εἰς μεμβράναν χειρόγραφον οὐδὲ Κανόνα ἔχει τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου.

Επλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, σοφὸς τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φυλαξ τοῦ Χριστοῦ· καὶ παθῶν καθηραίμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἐνδοξε, ταῖς θεωμαίχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διηλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Πατήσας τὴν ἐντολὴν τῆ Κτίσαντος, τρυφῆς ἐκβέβληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς, τὸν Λυτρωτὴν κηύσασα, ἀνεκαλέσω Μητροπάρθενε.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ῥδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Ανακαθάρας μολυσμῶ, παντὸς ψυχὴν τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε, ναὸς ἀνεδείχθης, ἀξιόθεος· διὸ τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐπανεπαύσατό σοι, Ἱερομύστα πανόλβιε.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν, τοῦ Παρακλήτου ἢ χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένην εὐρούσα, διαδηλοῦς ἐν αὐτῇ, ταῖς ἐνεργείαις δείκνυσι, καὶ τηλαυγῆ φωστῆρα, Πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν.

Γεραρχίας μὲν κανῶν, ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης, Πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος· ὁ δὲ λόγος σου Σοφὸς, τῆς θεωρίας τύπος τρανῶς· Θεολογία δὲ σου, ὄντως ἡ διδάξις πέφηνε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβιμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις Ἀγνή μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρῶννύμενος ἐν Χριστῷ, ταῖς μηχαναῖς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμη στερόρᾳ Κύριλλε, ὡς ἰστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Γλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετιναξῶ καθελῶν Κυρίλλε, πᾶν λογισμῶν ὑψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρούμενον.

Ὡς εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ ἐξέκλινας σερρώως ἀπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπίβουλον. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ, τὴν ὑπὲρ λόγον σοὶ χαρὰν ἔφησε· Χαῖρε Θεοῦ σκῆνωμα, ὃ κατασηκῶσαι κηδόκησεν.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν

σπόρον τῆς Πίστεως, τῇ ἐπομβρία τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Εἶτα, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδασκαίαις ὑμῶν, Πατέρες Θεόσοφοι, τήξαντες ταῖς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σθέσαντες ταῖς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διό ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πισῶν ἢ ἀντίληψις, ρῦσαι παντός κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσπονα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Ολὴ ἐν σοί, κενύσασα ἢ ζωηφόρος πνοή, ἢ ἐξ ὕψους, πρὶν ἐπιφοιτήσασα, θεοπρεπῶς, Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερώῳ, καὶ Μαθηταῖς ἐμφορήσασα, Ἀπόστολον δεικνύει, τρισκαιδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κηρύττοντα.

Σὺ Δεῖκω, ζήλω σφοδρῶς πυρπολούμενος, τῇ Συνόδῳ συναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ σε, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαίων, κηρύττεις τὸ Ὁμοῖσιον· διό τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς Ποιμέναρχην, καὶ Διδάσκαλον σε προχειρίζεται.

Εγγχειρισθεῖς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οὐακας, ἐκ προνοίας, Δείας Ἀθανάσιε, αἰρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωσσαλγίας, αἳ τις πέλυξ ἐξέτεμες, προρρίζους, ὡς αἰκάνθας· καὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου, ἐπαρθεύων σοφῶς ἐγεώργησας.

Υπὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίνης ἐκκέκασται, ἢ Ἀρείου, ἐκφυλὸς διαίρεσις, σύγχυσις τε Σαβελλιανῆ, τὰ ἐκ διαμέτρου κακὰ καὶ πρὸς τὴν αἰσέθειαν, ὁμότημα καὶ πᾶσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἰρετίζουσα ὡς Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφε· τε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντευξέις φέρεις Παναμίωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίσει καὶ πάθῳ Θεοτόκον Ἀγνίας γενώσκοντας.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐπαρθέκτα σε ἰδοῦσα.

Νεκτικώτα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῶ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε, Κι-

ρῖλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς Δείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τῆ Μαίρκης, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διαδόχος, τοῦ Δείας τοῖς ἴχνησιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμαίνθη· ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πρᾶξι καὶ ἀνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, Μητηρ Θεοῦ κατέπαυσας, Ζωὴν τὴν ἀγήρω, Πάναγνε κηύσασα· διό σοι κραυγαίζομεν· Χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Καταβασία. Ἐκαλυψεν οὐρανοὺς.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ ε'. Ἦνα τί με ἀπώσω.

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, Πάτερ ἐν ὀργάνῳ Χεὺήκῳ τῇ γλώττῃ σου, στηλιτεύεις μάκαρ, τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αἴρεσιν, τοὺς πεπλανημένους, ποδηγῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε.

Ολεθρίους αἱρέσεις, Πάτερ ἐθραϊμβεύσας λόγοις καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλην πλάνην, ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς οἰκουμενῆς, διατρανῶν ἀναντιρρήτως, τὴν Ὁριόδοξον Πίστιν μακάριε.

Σὶ Διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκάλων σοφῆ Ἀθανάσιε, ἀκομφεῦκῳ φράσει, μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἢ τοῦ Χριστοῦ διασαφούντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστεως. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου μεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, εἰσαμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Τοῦ Κυρίλλου. Σὺ Κύριέ μου πῶς.

Ρεῦμα ὄντως ἀφοδρὸν, πλωμμυροῦντος χειμαρρῶν ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγοις, τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ισως τὴν βδελυραίν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μαρὰν τε, Σαβελλίου ἐκ βαθροῦ συναλοιφῆν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιούς, οὐ χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυρούς τε, ὡς περ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Οντως ὁ χαρακτήρ, τῆς ἀγίας μορφῆς σου Σεμνῆ, τοὺς δαίμονας φυγαδεύει, τοὺς πιστοὺς δ' ἀγιαζει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαίας.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ ε΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ο θνείου σπόρου σπορεύς, φακίς ὁ Ἀπαλ-
λινάριος, βροτείου λόγος καὶ νοῦ, Χριστοῦ
τὸ Ἀνθρώπινον, στερρόως ἐξεληλεγχται, ὑπὸ σοῦ
Παμμακάρο, ὡς περ ἄνους καὶ φρενοληπτος.

Ρευμάτων τῶν λογκῶν, χυθέντων διὰ χει-
λέων σου, ἐξ αἰεναίου πηγῆς, τῆς χάριτος
Ὅσπερ, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης ρεῖθρα,
οἱ πιστοὶ ἀπαρυόμεθα.

Θαυμάσειέ τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγ-
γράμμασι, σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλού-
σας φυήσεσθαι, αἰρέσεις φερόμενος, πρῶτον πει-
πίσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Ρυσθίημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς
ἰκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τύ-
χοιμεν πάντα γινε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ
σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Κυρίλλου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Λαβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα·
τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς χερσὶ προ-
σνέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἠνθρα-
κωμένον καθάρσιον.

Ομόρους, ὡς Σαμφῶν ἄλλοφυλους οὐκ ἔ-
δραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν
ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρ-
θοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος,
τὸ δυσμενὲς Νεστορίου, χριστομάχον θρά-
σος Πάτερ καθεῖλες, ζήλου πνεύων, ὑπὲρ τῆς
ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πέρατα,
Θεογεννητορ Παρθένη· σὺ γὰρ μόνη ὠφθης
κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἥλιον
ἔχουσα.

Καταβασία. Ἐδόξέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ιεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γεν-
ναῖοι πρόμαχοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χρι-
στοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας· Σῶ-
σον Οἰκτίρμον, τοὺς πιστεὶ τιμῶντάς σε.

Ὁ Οἶκος.

Ακαταλήπτω σου χειρὶ, καὶ σθένει ἀπορ-
ρήτω, τὴν σὴν νῦν Ἐκκλησίαν οὐρακώσας
Οἰκτίρμον, ἔδειξας ὄντως φαινοὺς τοὺς δύο
φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τερπνοὺς, τὸν κό-
σμον καταυγάζοντας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ παν-
σόφῳ, Κυρίλλον τὸν θεῖον. Ταῖς αὐτῶν οὖν

ἰκεσίαις, ἐξάρτας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀ-
χλὺν διάλυσον Σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ
τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταυγασσον, πρὸς τὸ
κράζειν καὶ βοᾶν σοι· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς
πίστει τιμῶντάς σε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις
Πατέρων ἡμῶν, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πα-
τριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιον, καὶ θανόντα, ζῆν λέγω·

Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Φυγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγει,

Ἄλλ' οὐ τελευταῖα τῆς αἰεμνήστου κτίσις.

Τάρχυσαν ὀγδοάτη δεκάτῃ νέκυν Ἀθανασίῳ.

Τούτων ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος ἦν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Βα-
σιλείου Κωνσταντίνου· καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρῶ-
τῃ Συνόδῳ, μῆκω τεταγμένος ἐν Ἐπισκόποις, λόγοις σο-
φίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τὸν Ἄρειον κατήσχευε.
Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλε-
ξανδρείας καταστάς, παρὰ Κωνσταντίου ἐν διαφόροις ὑ-
περορίαις ἐλαύνεται· καὶ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνοις
τοῖς διωγμοῖς ἐναθλήσας, πρὸς Κύριον ἐκδημῆι.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδο-
αίου τοῦ μικροῦ, ἀδελφιδαῦς γηγενῶς Θεοφίλου, Ἀρχιεπι-
σκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος.
Γέγονε δὲ προστάτης τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἀγίας Συνόδου, τῆς
τρίτης, καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεστορίον, βλάσφημα
πολλὰ κατὰ τῆς Ἀγίας Διοσκουρίας ἡμῶν Θεοτόκου δογμα-
τίσαντα. Ἐν πολλοῖς οὖν κατορθώμασι διαλάμψας, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐπῆρχον δὲ κατὰ τὴν ἰδίαν τοῦ σώματος, ὁ μὲν Ἅ-
γιος Ἀθανάσιος μέτριος τὴν ἡλικίαν, ἴσμεν πλατὺς, ἐγ-
κυφος, χαρῖεις τὸ πρόσωπον, εὐχρους, αναφαλαντίας, τὴν
ῥίνα ἐπίγρυπος, γενεῖω οὐκ ἐπιμήκει, ἐπιπλάτει δὲ τὰς
σιαγόνας πυκάζων, καὶ στόματι βραχεῖ ἐντετραπύμενος· οὐ
πολιὸς ἔγαν, οὐκ ἀκραιφνεῖ τῷ λευκῷ, ἀλλ' ἐποξενθίζοντι
κεχρημένος.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος βραχύ τι πρὸς τὸ εὐχρύτερον
τὴν πρόσωπον ἀπονευκῶς· ὄφρυσι δασείαις τε καὶ μεγά-
λαις, εἰς ἀφίδας κυκλουμέναις, ὑπογράφων τὸ μέτωπον·
ἐπὶ ῥῖνῳ, τὸ τῶν μυκτῆρων διάφραγμα φέρων προσηπτω-
κός· ἐντεταμένος τὰς παρειὰς χεῖλεσι παχύτεροις· τὸ εἶμα
δισσταλμένος· φαλακρός ἐπὶ μετώπῳ βραχεῖ, δασεῖ καὶ
ἐπιμήκει τῷ πώγωνι σεμνονόμενος· οὐλος, ἐκατέρω τῶν
τρίγωνων ὑπόξανθος, μιξοπέλιος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν
Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Θεοδούλης.

Στίχ. Τὴν Θεοδούλην ἐκ ξίφους τεθνηκέναι,

Δοῦλοι θεῶν κρύνουσι τῶν ψευδωνύμων.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀναζαρβείων πόλεως, ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστοῦ ὁμο-
λογίαν παρέστη τῷ Ἀρχοντι Πιλαγῷ· καὶ ἰσχυρῶς βα-
σανίζομένη, ἐθαυματουργήσας, καὶ πολλοὺς ἐπισπάσατο πρὸς
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ὧν ἦσαν ὁ Κομνηταρσίος,
καὶ ὁ βοηθὸς Ἑλλάδιος· οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετεμήθη-

σαν. Ἡ δὲ Ἁγία ὑπὸ σουδρίων πυρωθέντων διετροπήθη τοὺς μαστοὺς· εἶτα ἀπὸ τῶν τριχῶν ἐκριμάσθη ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ τοὺς πόδας μετ' ἧλων σιδηρῶν καθηλώθη· καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ καὶ ἑτέρων Ἁγίων ἐμβλήθεισα, καὶ ἐπὶ πολὺ προσευξαμένη, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, καὶ εὐχαριστοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ξένη πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Χριστὸς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν παλαι, Ξένη τρέφουσα, καρτερεῖ τὸ πῦρ ξένως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν:

Ομότιμον σύνθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον, μονογενῆ τε Υἱόν, ὀρθοδόξως κηρύξας, ἀθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε, αὐθις διδάσκεις, τὸ Πνεῦμα Γεννήτορι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφυῆς καὶ ὁμοούσιον.

Διδάσκαλον κήρυκα, ἱεροφάντην τοῦ τρισηλίου Φωτός, διαγγέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδόξίαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὄρων ὁ γεννήτωρ σε, τοὺς πειρασμούς κατὰ σοῦ ἐπανετείνοτο.

Οὶ κίνδυνοι ἄπειροι, οὓς ἔτλης Μάκαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· οἱ στέφανοι δὲ ὡσαύτως ἄπειροι· καὶ γὰρ ἀδάμας ὑπῆρχες τοῖς παῖσι, πρὸς δὲ σαυτὸν, ὡς μαγνήτις εἴλεες ἅπαντας.

Ξενίζοντα δόγματα, ἀλλότρια τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐξορίσας, Τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων, Θεότητος δὲ μονάδα, ἣ ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ πριναγίαν ἀνευφημήσωμεν· διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμαύρου τῆς θείας χρηστότητος· ἦν εὐσεβεῖ λογισμῷ νῦν μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Εν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ παλαι γνόφον εἰσδύς, Νόμον εἴλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς ἀναιρῶντα τὸν τοῦ γράμματος (*)· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τῆ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνυμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρῖν, Πάτερ δεδομένης καλυξὶ καλυπτά, ὡς περ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκαλύψας, ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς,

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο διορθοῦσι τινὲς, ἀποκτείναντα τῷ γράμματι, σαφέστερον ἴσως.

τοῦ ἐκείνου ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κυρίλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσαύφηνσας.

Εν ἀσυγγύτῳ, ἐνώσει θεία καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσει τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἕφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μᾶ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε ταῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ ὀροσίσαντα.

Τῆ Ἀθανασίᾳ. Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ιεραρχῶν ἀγλαΐσμα, εὐκλεῆς Ἀθανάσιε, στίλε τοῦ φωτός, τῆς Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑπέρμαχε, Θεολογίας σαλπιγῆ χρυσῆ, βίου τε μονήρους, ἀκριβῆς νομογράφε, ἡμῖν συνεορτάζοις, ἱερεῖς καταρτίζων, λαοὺς πιστοὺς προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος· τοὺς γὰρ πρακτικούς, τῷ λόγῳ ὑπερήλασας· δοκίμους ἐν λόγῳ δὲ, δι' ἀκριβείας βίου νικῶν, τοὺς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἄκρως· διὸ ἀνυπερβλήτῳ, ἀρετῇ διαλάμψας, ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπροτέραν ἔδειξας, Μυστηπόλε θεόληπτε, τὴν ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄθλοισ σου· τὴν πλάνην ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑπερορίαις πυκνῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἣν κηρύττων ἐβόας· Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτη γέγονας, ἐνδίαίτημα Πάναγνε· Φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ σύμπαντα, θεογνωσίας χάριτι· ὧ ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Κυρίλλου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ος κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ· καὶ γὰρ ἀέννοι ἐρρέυσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προέφη Χριστός· ὑπερβαίνει, ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σα τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ Διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεῖς, ταῖς δύω Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας· ὡς γὰρ ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τῆς σοῦς, ἔχουσα λόγους βοᾷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνή-
μονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἔνω-
σιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἑ-
κάτερα ῥοπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βωῶν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, κυριευθεῖσάν με,
τὴν παναθλίαν ψυχὴν, τοῖς τῆς σαρκὸς
δεινοῖς πάθεσι, καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι,
σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κραταιᾷ·
καὶ παράσχου, λύσιν πταισμάτων, καὶ δόξαν
ἀκήρατον.

Καταβασία. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ἰδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή· ἐξεχύθη δὲ
Πάτερ ὁ φθόγγος σου, ὡς περ βροντῆ, πα-
σιν, οὗς ὁ ἥλιος ἐφρά· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἔσχη-
κας, ἄνωθεν τὴν ἐμπνευσιν ἀληθῶς· διὸ οὐκ
ἔσθεσέ σου, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην
τάφος Ἀθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ, τηλαιγέ-
στερον νῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς,
σοῦ ἀντανακλάσεις ἀυγοειδεῖς, διαφανὲς ὡς ἔ-
σοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμποις ἠλιακάς, καὶ σοὶ
συστήσαις Μάκαρ, κἂν μέγα καὶ ἐξόχως, ὑπὲρ
ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Υμνοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενῶς· Ὑπὲρ
τῆς Ἐκκλησίας ἰκέτευε, διὰ Σταυροῦ,
νίκας δωρηθῆναι τῷ βασιλεῖ· τῇ ὀρθοδόξῳ Πί-
στει τε, κράτος καθ' αἰρέσεων δυσμενῶν· ἡμῖν
δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ
μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λιτρωτὴν, σωτη-
ρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε
πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρε-
σβείαις λύσασα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κα-
τορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων
Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Υψωμα Χριστοῦ κατεπαρθέν τῆς γνώσεως,
καὶ τῆς τούτῃ Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν
κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὴν ἄθεον,
υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκε-
φάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάρι-
τος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν
σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὁ-
φθεῖς τε τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν ταῖς ὑψί-
στοις νῦν δεδοξασαι.

Ανωθεν ἡμᾶς σοὺς ὑμνηταῖς αἰοῖδιμε, ἐπο-
πτεύοις Πάτερ Ἰλεως, Ἀνακτι νίκας σταυ-
ροφόρῳ, βραβείων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις
σου, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρύνων τε,
τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν πανάχραντε,
Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε
καρποφόρον, ἐκ στεῖρας ἢ τεχθεῖσα βουλήμα-
τι τοῦ πάντα μεταποιούντος τῷ πνεύματι, ἵνα
ἰμῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Καταβασία. Ἐν Νόμῳ σιγᾷ καὶ γράμματι.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι, ἀνεδείχθητε μύσαι,
Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε μάκαρ,
καὶ Κύριλλε θεοφάντορ, Ἀρειον καθελόντες, καὶ
σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεστόριον αὐθις, τὸν
δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλά-
νην, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ορος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στά-
μνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ραῖθδον
τε καὶ πυρεῖον, καὶ θείον θρόνον καὶ πύλην,
καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνῶσωμεν θεόφρονες,
τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθέιον· ἐξ ἧς Θεός, σαρκω-
θεῖς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσ-
λημμα, ἀπόρρητῳ ἐνώσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Δεῦτε φιλέοργοι πάντες πανηγυρίζωμεν, τὴν
μνήμην τῶν ἐνδόξων, Διδασκάλων τιμῶν-
τες· ἐν Πνεύματι γὰρ θείῳ καθεῖλον ὄφρυν,
ἀκαθέκτων αἰρέσεων· καὶ θεοφθόγοις διδάγ-
μασι τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ὑπεστήριξαν.

Ορθοδοξίας ἀκτίσι περιλαμπόμενοι, οἱ νοη-
τοὶ ἀστέρες, ὑπερηύγασαν λόγοις· ὁ μὲν
γὰρ τὴν Ἀρείου θεοστυγῆ, γλωσσαλγίαν ἐπί-
μωσεν· ὁ δὲ Νεστόριον αὐθις καὶ ἐμμανῆ, κα-
ταβέβληκε Σαβέλλιον.

Τὴν ἱεράν Εὐνωρίδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν,
τοὺς ζηλωτὰς Κυρίε, εὐφημήσωμεν ὕμνοις,
Κυρίλλον τὸν θείον, φλόγα πυρός, καὶ στερρόν
Ἀθανάσιον· ἐν οὐρανοῖς γὰρ συνόντες ὑπὲρ ἡ-
μῶν, τῷ Θεῷ αἰεὶ πρεσβεύουσι.

Ταῖς ἰκεσίαις τῶν θείων Ἱεραρχῶν σου Χρι-
στὲ, ἐπίσκεψαι, ἐξ ὕψους, ἐκλογάδα σου
ποίμνην, ἐν μέσῳ νεμομένην λύκων δεινῶν, ὧν
τὰ δράση κατάβαλε· οὐ γὰρ ἐπαύσατο ἔτι
καὶ νῦν ἰδοῦ, τῶν αἰρέσεων τὰ σκάνδαλα.

Δόξα, Ἦχος πλ. αΐ.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν πιδῶν ἢ ὀμήγυρις, δεῦτε ὀρθοδόξων χορεῖαι, ἄσμασιν ἐγκωμίων στέψωμεν, τὴν αἰσεβάστον Δυάδα τῶν Διδασκαλῶν ἡμῶν· οὗτοι γὰρ πάντα ζόφον κακίστης αἰρέσεως, πᾶσαν ἀπάτην τῶν δυσμενῶν, νεανικῶς καθελόντες, τῇ ἀηττήτῳ τοῦ Παντάνακτος ἰσχυῖ, τὸν κόσμον κατηύγασαν, θεογνωσίας ἐλλάμψαι· καὶ νῦν πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ' καὶ ε' Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσις, τρυφήν τὴν ἐγκρατείαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημσύνην, περισίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Μακάριε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεκτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον (*).

Πᾶσαν ἠδυπάθειαν, ὑποπιᾶζων τὸ σῶμά σου, ἀπληρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνους, καὶ σκληραγωγίας, ὑπομονῆ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίαν τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφήν αἰδιαδόχον, καὶ χαρὰν ἀνεκκλάλητον.

(* Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν· ἐν (δρόμον δηλ.) καὶ εὖν ἡμᾶς εὐδοξέ, διανύσαι δυσώπησον.

Δόξα, Ἦχος πλ. αΐ. Ἀνατολίου.

Εὐφραίνου Αἴγυπτος, ἀνθήσασα τοιοῦτον πολιοῦχόν, τὸν ἐν μακαρίοις Μακάριον. Οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγλαῖσθεις, πᾶσαν ἄσκησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτεία αὐτοῦ, ὑπερηκόντισεν. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτούμεν δυσωπεῖν τὸν Χριστὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρίστης.

Ιδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς σεναγμούς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπόση πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος· ἵνα ὑμῶν καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα σε, ὅτε ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν κατεπειγόμενον, ἔβλεψε, σὺν δάκρυσιν Δόγε, ἠκολούθει καὶ ἐκραύαζε· Ποῦ σπεύδεις τέκνον ἐμόν; συνέλθω σοι γλυκύτατε· οὐ γὰρ φέρω μὴ ὄραν σε, Ἰησοῦ μου πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσει Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσις ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἡ ἐλπίς Δέσποινα, τῶν ἀπλημισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὄρος τὸ πίοτατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὀλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διεληλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολὴν τε γευόμενον, πλευραὶν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυξες βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμης πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία ἀγρυπνία προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὸν πανάριστον ἐν ἀσκηταῖς Μακάριον κυδαίνω.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος, καὶ σὺν τοῖς Ἄγγελοις, Πάτερ νῦν συναυλιζόμενος, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανιέρων σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οδὸν πρὸς ζωὴν σελλόμενος, ἀμετασρεπτι, ταύτην Παμμακάρι διήνυσας, ἐκφυγῶν τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ταραχαῖς δισκέδασας, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγαζῶν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, ταῖς ἀσκητικαῖς, σοῦ παλαιστραῖς τῷ Θεῷ Πνεύματι, καὶ τῇ τούτου κυβερνώμενος θείᾳ δυνάμει, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, τὴν διηνεκῆ, ἀγαπήσας Πάτερ τερπνότητα, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλιάσει βοῶντων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Αχρονον Υἱὸν ἀνάρχου Πατρός, σάρκα δι᾽ ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους Ἀγνή γενόμενον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ὑπὸ χρόνον τοῦτον, τέτοκας ἀνερμηνεύτως· ᾧ καὶ γεγηθότες βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νόμῳ ὑποκύψας Πνεύματος, οὐ τῇ πανοπλίᾳ, περιφραξάμενος Ὅσις, οὐ τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας.

Ανω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Θεοφόρε, τὰ ἐπὶ γῆς καταλελοιπας, διὰ πόνων τῆς ἐγκρατείας, ἀνευδότης κουφιζόμενος.

Ρῆξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως, τῇ ὑπερφρεῖ, καὶ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου, Θεοφόρε τῶν ὑπὲρ φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν.

Γνα τῷ Θεῷ Μακάριε, ἐν ἀταραξίᾳ, προσομιλήσης ἐπ' ἐρημον, κατοικῆσαι Πάτερ προεἶλω, τῶν θορύβων μακρυνόμενος.
Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ διαφερόντως, ὡς εὐεργέτης φιλόθρωπος, τὴν σὴν μητρὰν ἀπεριγράπτως, Θεομήτορ κατεσκήνωσεν.
Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Ἀσκήσεως πυρὶ, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, Σοφὲ δοκιμασθεὶς, ὄβρυζότερος ὄφθης· διὸ πρὸς οὐράνια, μετηνέχθης βασιλεία· ὅθεν πίστει σε, ἀνευφημοῦντες βοῶμεν· Χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν Πάτερ αἴτησαι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτόκιον.
Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.
Ηἄσπιλος Ἀμναῖς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολυζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη; Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθημέμενος ἐν δόξῃ.
Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα, παλαιότατον ἄνθρωπον, ἐξεδύσω Πάτερ, σὺν τῆς ἀμαρτίας τοῖς πάθεσι· δι' ἐγκρατείας εὐτόνως ἐνεδύτω δέ, τὸν καινέμενον, κατὰ Χριστὸν πανσεβάσμιε.

Ολαμπρότατός σου βίος, ὡς κανῶν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης Πάτερ, θείας ἀρετῆς ἀναδέδεικται, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν φιλόθρωπον.

Νυστάγμον τοῖς σοῖς βλεφάροις, Θεοφόρε ἐκ ἔδωκας, ἕως ὅτου Πάτερ, οἶκον σεαυτὸν ἀπετέλεσας, τῷ παντεπόπτῃ Δεσπότη ὠραιότατον· πρὸς ὃν ἔκραζες· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Εν νεότητι τὸ σῶφρον· ἐν τῷ γήρει τὴν συνέσει· ἐν παντὶ δὲ βίῳ, τὸ καρτερικόν

καὶ μακρόθυμον· καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπιδέδειξαι, τὴς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας Παναγία, τοὺς ἀνθρώπους ἐζώσας, πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθοράν ἐξανέστησας, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα τὸν λυτρούμενον, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῇ δυνάμει σου.

Ἐδὴ εἰ. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Αναπετάσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν, καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας, γέγονας γὰρ ἡγιασμένος, τῷ Θεῷ καὶ πανίερος.

Σκολιωτάτου δράκοντος, μαράνας μηχαναῖς, καὶ τὰς ἐκείνῃ πικραῖς μεθοδεῖας, ἡμβλυνας αἰεὶ τῷ Θεῷ Νόμῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος.

Κατακοσμήσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν, καὶ ἡγεμόνα τὸν νοῦν καταστήσας, ἔσχες τὸν Χριστὸν ἡνιοχῶντα, πρὸς πορείαν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον Υἱόν, νομοθετῶντα τοῖς πᾶσιν ἀγγελίαν, καὶ τὸ καθαρὸν τῆς εὐσεβείας, τοῖς ἐν γῆ καταγγέλλοντα.

Ἐδὴ εἰ. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τὴν ἔρημον, κατοικῆσαι προθύμως ἡγάπησας, Θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τὸν Θεὸν προσδεχόμενος, τὸν ῥυόμενόν σε, καὶ τηροῦντα τὰ σὰ διαθήματα.

Ακλόνητος, ἐν ἀσκήσει Θεόφρον διέμεινας, μέχρι τέλους, διασώζων τὴν ταύτης ἀκρίβειαν· δι' ἧς τῆς ἀφράστου, ἡξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Γσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας, ἰσαγγέλου, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομητορ τὸν ἀναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσει.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ ἄκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡς περ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων, Μακάριε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἐραστήν, τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος, θαυμάτων τὸν ταμίαν, Μακάριον τὸν μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς· οὗτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγῶνων αὐτῆ, ὡς ἥλιος ἐξέλαμψε, φωτίζων τοὺς ἐν σκοτει ὑπάρχοντας παθῶν καὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων τὴν ζοφεράν πλάνην ἀνευδότης. Διὸ καὶ ποταμοὺς πλουσίων θαυμάτων, ὡς ἐκ κρήνης λογικῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ῥωννύει τῶν ἐκβοώντων· Πατέρων Πάτερ, Μακάριε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆ Ὅσιε Πατρός ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀναχωρητῆ· καὶ τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρείως.

Στίχοι.

Θανοῦσα θείων ἢ δυᾶς Μακαρίων,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.

Γῆν μακάριων λάχον ἐνενακαιδεκάτη Μακάριοι.

Τούτων, ὁ μὲν Αἰγύπτιος γέγονε τῆς ἐρήμου θρέμμα καὶ γέννημα· καὶ ἐξ ἀπαλῶν οὐχῶν τὴν ἀρετὴν μετελθὼν, καὶ ταύτην ἀγαπήσας, καὶ περιλαθὼν, θεῖον τοῦ Πνεύματος καταγωγίον ἐγένετο. Τσαύτην γὰρ καρτερίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς ἰδρώσιν ἐκτήσατο, ὡς κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξέσταν. Ἐπὶ τῆς αὐτῆ καὶ τὸ διακρίσει χάρισμα, καὶ τὰ μίλλοντα προέλεγε, καὶ θαυμάτων ἄλλων αὐτουργὸς γίγονε. Τέτων ἐν ἑνεκεν, πολλῇ παρακλήσει τῆ τότε Ἀρχιερείως, τὴν ἱεροσύνην καταδέχεται, μὴ ἀνασχομένους τὸν λυχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι· ἔγενομένης, εἰς σκληρότερην ἀγωγὴν ἑαυτοῦ ὁ Μακάριος δίδωκε. Σύριγγα γὰρ ποιήσας ὑπόγειον, ἀπὸ τῆς κίλλης αὐτοῦ ὡς ἡμισυ σταδίου διήκυσαν, καὶ σπηλαιον αὐτοχείρω· πρὸς τὸ ἄκρον οὐρέας, εἴποτε πλείονες αὐτῷ παρενέβαλλον, καὶ δεηνώχλου, λάθρα τὴν σύριγγα ὑπερχόμενος, τῷ σπηλαίῳ προσέβαλλε, καὶ ἐδείξεν αὐτὸν ἠύρισκε. Περὶ δὲ βρώσεως καὶ πόσεως, περιττόν ἐστι γράφειν καὶ λίγειν, τῆ σώματος αὐτῆ καὶ τῆς θείας τὴν ἄκραν ἐγκρατείαν μαρτυρούντων.

Οὗτος, ἐπεὶ αἰρετικὸς εἰς ὀμιλίαν αὐτῷ προσῆλθεν, ἀρχικὸν δαίμονα ἔχων, καὶ λέγων, μὴ εἶναι ἀνάσασιν νεκρῶν, νεκρὸν ἀνίστησεν, ἵνα πείσῃ αὐτόν. Ἐλεγε δὲ ὁ Ἅγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ δύο· τὸ μὲν, πολεμοῦν τοῖς ἀνθρώποις εἰς πάθη ἀλλόκοτα· τὸ δὲ, ἀρχικὸν καλούμενον, καὶ πλάνην ἐμποιοῦν τοῖς ἀνθρώποις· τοὺς δὲ τοιοῦτους δαίμονας ἀφορίζει ὁ Σατανᾶς τοῖς γόησι καὶ τοῖς αἰρεσιάρχαις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, νοσηζομένῳ τῷ ἰδίῳ Μαστίῳ τὰ τῶν πενήτων, καὶ μὴ διορθωμένῳ, ὄργην Κυρίου προσέπειν, ὁ καὶ γέγονεν, ἐλεφαντιάσαντι. Καὶ τὸν ἐπὶ τῆς δαιμόνος καθ' ἐκαστὴν ἰσθίουτα τρεῖς μοδίους ἄρτων, καὶ κυλικίσιον οἴνου πίνοντα, τρεῖς λίτρας ἄρτου ἰσθίειν ἀποκατίσθη. Καὶ τὸν διάβολον ἐώρακε, καὶ τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν ληκυθίαις ἐπιφερόμενον. Καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ' αὐτῆ Μοναχῶν, Θεόπεμπτον καλούμενον, διωρθώσατο. Καὶ παρὰ κρανίου ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένου, ἱερέως τῶν εἰδῶλων γηγουότος, τοῦτο ἀκήκοε· Ταῖς προσερχαῖς αὐτοῦ μικρὸν τοὺς ἐν τῇ κελᾷ αὐτῆς ἐνίσταται τῆς βασιάνου, ὅταν τύχη ταύτης ποιῆσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Προῖκε δὲ καὶ τῶν ἐρήμωσιν τῆς Σχίσεως· καὶ ἕτερον

νεκρὸν ἀνίστησεν, ὡς ἂν εἶπη πού τὴν παρακαταθήκην τῶν ταύτην ζητούντων ἐνέκρυψε, καὶ καλὴν προσείταξε κοιμηθῆναι. Τοιούτοις οὖν θραύστοις ἔργοις κοσμούμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Ο δὲ Ἅγιος Μακάριος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Πρεσβύτερος ἐχρημάτισε τῶν λεγομένων Κελλίων, ἡσυχίαν ἄκραν καὶ καρτερίαν ἠνδραγαθίας, καὶ ἔργα καὶ σημεῖα πεποιθώς. Τούτου τὰς ἀρετὰς ὑπεραγαθίσαις ὁ Μέγας Ἀντώνιος, εἶπε· Ἰδοὺ ἐπαυεπαύσατο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ σοί, καὶ ἔση τοῦ λοιποῦ τῶν ἰμῶν ἀρετῶν κληρονόμος. Οὗτος ὁ Μακάριος, εἶποτε ἤκουσέ τινα πεποιθηκότα ἔργον ἀσκήσεως, αὐτὸν παραζηλώσας, ἐν τῷ ἔργῳ ἐπλήρου. Ὅθεν ἀκούσας, ὅτι οἱ Ταβεννησιῶται διὰ πάσης τῆς τεσσαρακοστῆς ἐσθίουσιν ἄπυρον, ἔκριεν, ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, πᾶν τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ φαγεῖν, πλὴν λαχάνων ὠμῶν, καὶ ὀσπρίων βρεκτῶν. Ἐτι δὲ καὶ τοῦ ὕπνου περιγενέσθαι ἠγωνίσαστο, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ὑπὸ στέγην, ἐν ὅλοις εἴκοσι νυκθημέροις, τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλεγόμενος, καὶ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι πηγνύμενος. Ὁχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος τῆς πορνείας, ἀπελθὼν ἐν τῇ πανερήμῳ, κατέμεινε μῆνας ἕξ· ἔνθα οἱ κώνωπες, μέγιστοι ὄντες, ὡς σφήκες, αὐτὸν σφοδρῶς κατετίτρωσκον, ὡς καὶ σπονδύλους κατ' ὅλου τοῦ σώματος ἐξενεγκεῖν. Μετὰ γοῦν τοὺς ἕξ μῆνας, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ ὑποστρέψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο, διὰ τὸ ἠλλοιωθῆαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐλεφαντιῶσι παρεικάζεσθαι.

Τούτου ποτὲ φρέαρ διορύσσοντος, ἀσπίς εὐρεθεῖσα, ἤφατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἀναιρετικὸν δὲ ἔστι τὸτο τὸ θηρίον. Ὁ δὲ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις δραξάμενος τῶν χελύων αὐτῆς, διέσχισεν, εἰπὼν· Μὴ ἀποστειλαντός σε τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐτόλμησας ἀψασθαί μου; Εἰσῆλθε ποτὲ ἐν τῷ Μεναστηρίῳ τῶν Ταβεννησιῶτων, δέλων μαθεῖν ἐκάστου τὴν αὐτῶν ἐργασίαν· καὶ ὡς ἐπίστη ἡ Τεσσαρακοστὴ, εἶδε διαφόρους ἐν αὐτοῖς πολιτείας. Ὁ μὲν γὰρ ἦσθιν ἐν ἐκάστη ἡμέρᾳ, ὁ δὲ διὰ δύο, ἄλλος διὰ τριῶν, ἕτερος διὰ πέντε· ἄλλοι διὰ πάσης νυκτὸς ἐστώτες, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ἔργον ἐκάθηντο. Ὁ δὲ Μακάριος, βρέξας ἑαυτῷ θάλλους ἐκ φοινίκων, ἔστη ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τεσσαράκοντα ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ Πάσχα ἔφθασεν· ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μετελάμβανεν, οὐχ ὕδατος, οὐ γόνυ ἔκρμψεν, οὐκ ἐκαθίσθη, οὐκ ἀνέπεσεν, οὐ τροφῆς ἑτέρας ἐγεύσατο, ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ ταύτης κατὰ μόνην Κυριακὴν.

Τούτου ποτὲ καθεζομένου ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ τὰ πρὸς ὠφέλειαν ὀμιλοῦντος, ὕαινα συμπαραλαβοῦσα τὸν ἑαυτῆς σκύμνον, ὄντα τυφλόν, ἔρριψεν εἰσελθοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ πτύσας, ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι. Ἡ δὲ, λαβοῦσα τὸ ἑαυτῆς γέννημα, ἐξῆλθε. Καὶ τῇ ἔωθεν σπύσασα, κώδιον μέγα κρεβάτου ἤνεγκε τῷ Μακαρίῳ. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν· Τὰ ἐξ ἀδικίας ἐγὼ οὐ δέχομαι. Ἡ δὲ ὕαινα, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐξῆλθε τῆς αὐλῆς. Εἶδε καὶ οὗτος τὸν διάβολον, τὰ εἶδη τῆς ἀκάτης ἐπιφερόμενον, διὰ τινὸς ἐσθήματος τρωγλωτοῦ καὶ κολοκυνθίων αἰνιττόμενον ταῦτα.

Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑποκόλοβον, σκανός, ἐπὶ τοῦ χεῖλους μόνον ἔχων τρίγας, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆ πώγωνος· τῇ ὑπερβολῇ γὰρ τῶν ἀσκητικῶν πόνων οὐδὲ τρίγας αὐτῷ ἐξίφυσαν. Ὅθεν οὕτως ἀσκήσας, καὶ ἐν βαθεῖ γῆρα καταντήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφρασίας.

Στίχ. Ψευδεὶ σοφῶ φυγῆσα σαρκὸς τὴν ὕβριν, Ἄθλεις ἀληθῶς ἐκ ξίφους Εὐφρασία.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικομηδείας ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ Βασίλειῳ, γένους ἐπιστήμου, τρόπου σώφρονος καὶ χρηστῆ. Μὴ πεισθεῖσα δὲ θυσίαν τοῖς δαίμοσι προσενεγκεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. Καὶ ἐπιμένουσα τῇ ἐνοστάσει, πρὸς ὕβριν ἀνδρὶ βαρβάρῳ ἐκδίδεται, ὑφ' οὗ τὴν κεφαλὴν ἀπειρηθῆ ἀπατηθέντος παρ' αὐτῆς, ὅτι εἰ ταύτης ἀπόσχοιτο, παρασχέει αὐτῷ φάρμακον, ᾧ χρῆσάμενος, ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν ξιφῶν, καὶ ταῖς διακοντίσεσι τῶν πολεμίων, ἀπρωτος ἔσται· καὶ πείραν λαβεῖν ἔλεγε, τὸν ἑαυτῆς αὐχένα προτείνασα. Ὁ δὲ ἀληθεύειν ταύτην οἴηθείς, ἐνεγκῶν κραταιότερον, τὴν αὐτῆς ἀπέτεμε κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνακομιδῆ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Στίχ. Ἐχει νεκρὸν σὸν ἢ καλὴ μετοικία.

Καλῶ γὰρ, ὡς σὺ, τοὺς Ἀποστόλους Πατέρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τελεῖται ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ μεγίστου θαύματος, ὅτε ὁ Μέγας Βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέωξε ταῖς πύλας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς Ὀρθοδόξοις.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σὺ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μετὰ τῆς ἀνωθεν ῥοπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς δυσμενεῖς καταβαλὼν, νικηφόρος κραυγάζων γεγένησαι· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ανακαθάρας τὴν ἀχλὺν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, τῆς ἀπαθείας τῷ φωτὶ, κατηργάσθης κραυγάζων Μακάριε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις, ὠραῖος κάλλει τῷ Θεῷ, γεγονὼς ἐμελωδὲις γηθόμενος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ανακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένε, πρὸς ὅπερ ἤμεν ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρὶ σου σπηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλόανθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ρήματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, Παμμακάρι ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, σάρκα κατεμάραντας κόσμῳ τεθανάτωσαι· καὶ ζωηφόρον νεκρῶσιν, ἀμφιασάμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιλέων γενέσθαι Θεοφόρε, τὸν μόνον ἀγαθοδότην καθικέτευε, τοῖς τὴν σὴν πανίερρον, μνημὴν ἑορταίζουσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, ταῦταις

αἰτούμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ἀδιαλείπτω προσέχων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμπειας, αἴγλην εἰσδεχόμενος, φῶς ἀντανακλώμενον, διαφανές ὡς ἔσοπτρον, πέμπεις τοῖς ψάλλουσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τὴν αἰῶνα.

Κλίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην, ἐφ' ἧς περ ἔστηριγμένος ὤφθη Κύριος, Πάτερ ἀναβέβηκας, θείαις ἀναβάσεσιν, αἰεὶ προκόπτων Ὅσιε, ἕως κατέλαβες. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τὴν αἰῶνα.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε κεχαριτωμένη· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν θεοδόχον τράπεζαν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἀπάσαν, ψάλλειν ἐδίδαξε· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Εὐὰ μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς.

Δάκρυσι μὲν, τοῖς ἀσκητικοῖς τὴν ἄρουραν, τῆς καρδίας σου κατήρδευσας· χαίρων δὲ Πάτερ Θεοφόρε, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα, συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Αἴδιον, ἀνέτειλέ σοι φῶς, αἴδιος εὐφροσύνη ὑπέδεξατο· ἐνθα χορεύων σὺν Ἀγγέλοις, περὶ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, μέμνησο Πάτερ παμμακάριστε.

Νόμον Πάτερ, τὸν ἀθλητικὸν ἠγώνισαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας· ὅθεν σε δόξης τῷ σεφάνῳ, ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε, καὶ θείας φωτοφανείας ἠξίωσε, καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Ως πάντων, κτισμάτων Ποιητὴν γεννήσασα, Θεομητορ ὑπερβέβηκας, πᾶσαν τὴν κτίσιν θεία δόξη, καὶ τῇ ἀγιωσύνῃ καὶ χάριτι, καὶ πᾶσι τῆς ἀρετῆς προτερήμασιν· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» **Κ**ατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένη
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῷ

» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Αγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθῃ, καθυποτάξας τῆς σαρκός, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Πατὴρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνή τοὺς σοὺς δούλους, φυλάττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κερτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ελάμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θραύων Μακάριε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· διὸ ἐκέτευσέ σε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως πρεσβειαν ἀκοίμητον, καὶ παρακλήσιν ἔμμονον, κερτήμενη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς καταπράυνον· τὰ κύματα κοίμισον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε· καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου· ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, Ἀμνάς ἢ κηύσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σε λόγε προσηλώθης, ὑπ' αἰνόμενων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

ἐν τῷ μικρῷ εσπερινῷ.

Ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, περιπτάμενος, δι' ἀρετῆς ἐνθέου, παμμακάριστε Πάτερ, ὑπέδυσ ἐν τῷ γνόφῳ· δι' ἧς ἀληθῶς, οὐκ ἐν αἰνίγ-

μασιν Ὅσιε, ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὥφθης τῇ τοῦ Θεοῦ, τὰς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος. Δίς.

Ταῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας, ψυχὴν καὶ ἔννοιαν, πρὸς οὐρανὸν μετήχθης, εἰς Χριστοῦ βασιλείαν, Εὐθύμιε τρισμάκαρ, προσφέρων αὐτῷ, τὰ τῶν πόνων σου δράγματα· ἐν Ἀσκηταῖς σὺ φωστήρ γὰρ ἀναδειχθεῖς, τῆς ἀγήρω ἀπολαύεις τρυφῆς.

Τὸ ὁμοούσιον ὄντως, Τριαῖς ἢ ἀναρχος, Πνεύματος κατοικίαν, ἐν σοὶ ἀναθεμένη, λαμπρότατον φωστήρα, ἀνέδειξε σέ, Θεοφόρε Εὐθύμιε· τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρδεῖς, οὐρανῶν οἴκησιν εὕρηκας.

Δόξα, Ἦχος β'.

Οσῖε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυματῶν τὴν ἐνέργειαν, ἐπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θαύματι φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλάμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν ταῖς διανοίας, Πάτερ Εὐθύμιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἢ πύλη ἢ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις, ὁ παλαι Παράδεισος.

Ἀποστίχῃ Στιχηρᾷ,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Εὐθύμιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ηρῆθης ὡς Ἡλιοῦ, ἐν ἄρματι πυρίνω, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριαδί, Εὐθύμιε παγκόσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Πάτερ τοῦ Κυρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντάσματα τελείως, Εὐθύμιε ἠφάνισας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε ἢ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσαντα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουςα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. γάσιν τῆ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρᾷ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σὸν, τόκον προκατήγγειλε, σταλαῖς οὐράνιος Ἄγγελος, ὡς τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ νηδύος στείρας, Ἰωάννου· τούτου γὰρ, ἐδείχθης ζηλωτῆς ἐκμαγεῖόν τε, ἀκτήμων αἰοικος, βαπτιστῆς καὶ ὀρεσίτροφος, ὑπερλάμψας, τοῖς ἀπειροῖς θαύμασι.

Πάτερ Εὐθύμιε καρπὸς, ἔφυς μὲν στειρώσεως, ἀλλ' ὥφθης ὄντως πολύγονος· ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τοῦ πνευματικοῦ σου, Μοναστῶν πεπλήρωται, ἢ ἔρημος ἢ πρὶν ἀδιόδευτος· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος ἀνυπέρβλητος, ἢ Πίστις ὄντως ὀρθόδοξος· καὶ γὰρ ἐκ πράξεων, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας γεγωνῶς ἐνδιαίτημα, ἐν δύο φύσεσιν, ἓνα σέβων τῆς Τριάδος Χριστόν· ὧς πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρᾷ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑπίστου κληθεῖς.

Ο ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν ῥοπὴν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπειγομένην, ἀνεπιστρόφως σοῦ προεώρακε, τότε Παμμακάριστε, δῶρον θεόδοτον, τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, μεμνηνὸς σε, τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν· ὅθεν ἐκ βρέφους προηγμένος, τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ εὐηρέστησας· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ εὐρῶν, Χριστὸς τῶν θαύματων ἐμφάσεων, λαμπραῖς οἰκείου, μαρμαρυγᾶς φωτὸς σοὶ ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἀφθονος ὥφθης πηγῇ, διατροφή τε λεμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· ταῖς ψυχικαῖς δὲ διαθέσεις ὀρών, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο θεωρία καὶ πράξει διαλάμψας, σοῦ ὁ μὲν ἰσόγγελος βίος κανὼν ἀρετῆς, καὶ χαρακτήρ ἀκριβέστατος, τῶν αἵρουμένων, Θεῷ λατρεῖν ἐν τελειότητι· ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, Χριστόν δὲ ἓνα, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον· καὶ ταῖς Συνόδους ἰσαριθμούς, τῇ τετρακτυῖ τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Δόξα Ἦχος γ'.

Αφιερωθεῖς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Πάτερ Εὐθύμιε, φε-

ρωνύμως γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν, Μοναζόντων βακτηρία καὶ ἐδραΐωμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανδρικόν σου τόκον Πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαιμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψῆται αὐτῶν βίασanos. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰάν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπειράσεν οὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλαΐψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινῶσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσῃσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 15. **Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τῆς καλλοῦς ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται δώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει

αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χαλαzai. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ὀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε ἔν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 7. **Δ**ίκαιος, εἰάν φθᾷση τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς γεννητορσιν Ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον ἐκ σπλάγγων γεννήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης δὲ γαστρι, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα· καὶ ἐκ σπαργάνων τῇ εὐχῇ συνανετραφῆς, Πάτερ Εὐθύμει.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Στουδίτου.

Ωχυρωμένος τὸν νοῦν γνώσει θεία, Πάτερ Εὐθύμει, τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων· ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανείς καὶ γενναϊότατος, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμία, ταπεινός καὶ μέτριος· καὶ τοῦ παρόντος βίῃ τὸ ἄστατον πέλαγος, σοφῶς διαπεράσας, εἰς εὐδιον λιμένα κατήνησας. Χριστὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων κατεφρόνησας. Πάτερ Εὐθύμει ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· πλεῖτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπεινώσιν· τρυφήν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσσω τὴν ἐγκράτειαν· ἀδικίαν ἀπεβάλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην· διὸ Πάτερ Ὅσιε, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁσίαις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ελαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ Σεράπιον Εὐθύμει· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκτίρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίσιν Χριστοῦ· διὸ ἰκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποτα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βωόντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχῆ, τῆς Ἐκκλησίας γεγωνῶς Πάτερ Ὅσιε· τῇ σῇ γὰρ γεννηθεὶ πάσας, αἰρετικῶν ταῖς ὁρμαῖς, ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσατο· διὸ σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. Ἰῶν ἕρανίων, Οὐσιῶν δὲ τὰ ταῖγματα, χαρᾶς ἐπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι· οἷς καὶ συναυλιζόμενος, φωτὸς σε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ράβδῳ τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχθεὶς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· χειμάρρους τρυφῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου πηγὴν, νοερῶς Παμμακάρι ποτιζόμενος, πηγᾶς σωτηρίους, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας· ἐπιρροαῖς δὲ, Θεοῦ Πνεύματος Ὅσιε, παινόμενος, ὡσπερ φοινηξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς ἐπουράνιον· καὶ στῦλος πυρίμορφος, ὠφθῆς Θεόφρον καὶ πλήρης, φωτειδοῦς ἐπὶ λάμψεως, Χριστῷ ὄν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Οὕτως ἕως σκηπῆς Δαυμαστῆς, ἕως τοῦ αἰκῆς τῆ Θεοῦ Παμμακάριστε, διήλθες ἀγαλ-

λάσει, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἐνθα ἦχος Πάτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκυσόμενος, καὶ γλυκειᾶς ἰμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει Εὐθύμει· ἥς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἥς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμήμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, αἶν ἔδωκας ὑπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφαροῖς σου νυσταγμόν, ἕως ἔτι τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγωγίον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μόνην παρά σοι ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁμοεπίου Τριάδος, Σεράπιον γενόμενος, μεγαλοκήρυξ Εὐθύμει, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ σὺ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ σὺκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεία φυτεύσας, ἐγκρατεία ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, Χριστῷ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀσηρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμει, τοὺς ἀδιστακτῶ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Εξ Αἰγύπτου ἠστραψας ὡς ἑωσφόρος, καὶ τὸν κόσμον ἐλαμψας, ταῖς φαειναῖς σου ἀρεταῖς, ἠγλαίσμενε Εὐθύμει, πᾶσιν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, τῷ Φιλανθρωπῷ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατεία τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας· καὶ Δαυμά-

των ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, Εὐθύμει Θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτούμενους τὴν Σερμῆν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τοὺς πάντας σῶζειν ὡς οὐσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένη Θεοχαρίτωτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβῶν, ἠγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου γευσάμενος Ὅσιε, Μοναζόντων ἐδείχθης, Διδάσκαλος ἔνθεος· ὄθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γκῶσιν τῆς Πίστεως. Σημειοφόρε Εὐθύμει, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνῆμν σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρωσ τεκούσαν Θεὸν σαρκί, πάσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκῆνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος Σηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὄθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφῶνως βρωῶμεν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἀχραντὸν Τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῆ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆ Ὁσίας αὐτῆς.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή· τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὁσίας.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ὁσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρόρησιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἶτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, εἰς ε'. καὶ τοῦ

Ὁσίας οἱ δύο, εἰς η'.

Ὁ πρῶτος ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχὴς μετὰ τῶν Εἰρμῶν·

Ὁ ἄλβος πέφνας γηγενῶν Εὐθύμει.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ**ὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε·
• ἐν χειρὶ γὰρ κραταῖα, ἐλυτρώσω τὸν
• λαόν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε.

Λύεις τὴν κατήφειαν, ταῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθεῖς, καὶ πρὸ τοῦ τόκου σου δωρεά, εὐθυμίας φερώνυμος.

Βοᾷ χαριστήριον, ἡ Ἐκκλησία Ὅσιε, δεξάμένη σε βλαστὸν, ἐκ Θεοῦ εἰρηνικῆς, εὐθυμίας προάγγελον.

Ὁ δεύτερος ποίημα Θεοφάνους· ἔ ἡ ἀκροστιχὴς·
Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, Παμμακάαρ, φῶς μοι νέμοις.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, Παμμακάαρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος.

Ἄλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεόδοτος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεῖς Πάτερ, πάσαις ἐναπέφνας, ταῖς ἐκκλησίαις Ὅσιε, φερώνυμος τὴν κλήσιν, καταλλήλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ἰκετηρία καὶ δεήσει χρώμενοι, οἱ σοὶ γεννητόρες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, θεῖόν σε κομίζονται, καὶ φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μνημόν, τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἵρέσεως ἔλεγχον.

Σὺ ἐκ Παιδὸς καθιερώθης Ὅσιε, τῷ δωκῷ τι Θεῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων, καὶ καθοδηγούμενος, ζωποιοῖς προστάγμασι, τοῖς αὐτοῦ Θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἤρθης μεταρσίον, τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ Πίστεως.

Θεοτοκίον.

Σὲ Θεομήτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σου γεννηθέντα, Θεὸν τῶν ὄλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον. Καταβασία.

• **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἦλος, ἐπέπολευσεν ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
• ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
• καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
 » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
 » ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄ-
 » γιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Σὲ ἡ τεκοῦσα, τὸ τῆς Ἄννης ζηλώσασα ὄ-
 σιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, θυσίαν ζώ-
 σαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι, καὶ πρό-
 συλλήψεως.

Περιουσία, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης πυρούμε-
 νος, λογισμῷ πανευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτη-
 σας Ὅσιε· διὸ θεία χάρις σοι, ἐπανεπαύσατο.

Ἔτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Απὸ στειρώσεως τεχθεῖς, πνευματικῆς εὐ-
 καρπίας, γεωργὸς πολυγονώτατος ὠφθης,
 ταῖς ἀκάνθαις ἐκτεμῶν, τῆς ἀσεβείας Ὅσιε, καὶ
 εὐσεβείας σπόρον, ἐνθεὸν καταβαλόμενος.

Γερουργὸς ὑπερφυῶν, καὶ μυστικῶν θαυμά-
 των, Θεοφόρε γεγωνὸς τοὺς ἀπίστους, προ-
 σσηνίονος Χριστῷ, θεοπρεπῶς πιστεύοντας,
 ταῖς διδασκαλίαις σου Πάτερ, διδασκομένους τὰ
 κρείττονα.

Σωφρονεστάτῳ λογισμῷ, καὶ εὐσεβεῖ κερρη-
 μένος, τῶν ῥευστῶν καὶ φθειρομένων αὐ-
 τήκα, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὴν τρυφήν προέ-
 κρινας, δι' ἐγκρατείας ἀκρας, σάρκα νεκρώ-
 σας Εὐθύμιε.

Πυρπολημένη τῇ ψυχῇ, καὶ τετρωμένη τῷ πό-
 θῳ, τοῦ Χριστοῦ, ταῖς πυρκαϊγαῖς ἐνέδρας,
 τῶν δαιμόνων ἐκφυγῶν, τῇ δροσοβολῷ χάριτι,
 κατελαμπρύνθη Πάτερ, σημειοφόρος γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν
 προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκέσσα τὸν Λό-
 γον, τὸν λαλῆντα δι' αὐτῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν πλη-
 ρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανύμνητε.

Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεπαιθῶτων,
 » στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
 » ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατείας εἰλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπλη-
 ρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν
 αἰείφωτον, τοῦ Νυμφῆος σου ἔλευσιν, προσευχαῖς
 ἀγρύπνοις, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τούτῳ,
 εὐφραίνῃ μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφήν
 ἐκομίσω, τὴν ὄντως αἰείζωον, καὶ θαυμάτων
 ἐνέργειαν. Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ
 τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
 τοῖς ἑορταζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν
 ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς
 ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωκ, ἀμαρ-
 τιῶν τε φόρτῳ, ὀφθείσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς
 πυθμένα Ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον
 Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον
 παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει
 κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
 τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔ-
 χω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κλίνας Χριστέ τῇ καταβάσει σου, οὐρα-
 » νοὺς ἐν συνέσει, καὶ ὠφθης σεσαρκω-
 » μένος ἐπὶ γῆς. Διὸ πάντες βοῶμεν· Τῇ δυ-
 » νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Φυλάξας τὸν νοῦν ἀμπετῶριστον, ἐκ σπαρ-
 γάνων τὸν βίον, ἀνάβασιν ἐπεδείξω πρὸς
 Θεόν· ὃ προβαίνων ἐκράτησε, ἐκ δυνάμειος Πά-
 τερ εἰς δύναμιν.

Ηράσθης Χριστοῦ τῆς ταπεινώσεως μετανα-
 στης ἐντεῦθεν, πρὸς ἄστὺ τὸ θεοδόχον γε-
 γωνῶς, συσταυρῆσαι τῇ γνώμῃ, τῷ Σταυρὸν διὰ
 σὲ ὑπομείναντι.

Νομίμως ἀθλῆσαι προελόμενος, ἐξεδύσω τὸν
 βίον γυμνὸν δὲ τῷ ἀντιπάλῳ προσπλα-
 κείς, τῇ Χριστοῦ ἐκμμήσει, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρά-
 παιον ἔστησας.

Ἔτερος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ολον σαυτόν, Πάτερ Θεῷ καθιέρωσας, ἀ-
 θανάτου, δόξης ἐφιέμενος, καὶ πρὸς αὐ-
 τόν, ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτῳ
 καὶ δι' ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμπροτάτου, ἀ-
 νεγδότης κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φι-
 λάνθρωπε.

Σὺ τὴν πηγὴν, Ὅσιε τῆς ἀγαθότητος, ἀγα-
 πῆσας, ὅλης ἐκ δυνάμειος, τοῖς Ἀσκηταῖς,
 γέγονας πηγὴ, θείων χαρισμάτων, διαψῶντας
 τούτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ ὡς περ πάλαι,
 Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως Παμμάρκαρ ἀ-
 νέβλυσας.

Επιφανείς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ Πνεύματος,
 τῆς παιδίσκης, γόνους ἠλευθέρωσας, υἱοῦς
 Θεοῦ αξιοπρεπῶς, τούτους ἀναπλάσας, υἱοθε-
 σίας Βαπτίσματι· ταῦ Θεοῦ γὰρ Προδρόμου,
 μμησάμενος βίον, Βαπτιστὴς ἀνεδείχθης Εὐ-
 δύμιε.

Υπὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνωσῶσι Εὐθύμιε, ἐπεγκώ-
 σθης, χάριτι λαμπόμενος· οὐ γὰρ τὴν σὴν,
 εἶδε ἀρετὴν, ὄντως ἐν ἐρήμῳ, λαθεῖν καὶ κατα-

καλύπτεσθαι· διό σε φωτοφόρον, ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν, ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, χαῖρε Παρθένε πανάχραντε· χαῖρε Ὅρος, χάριτι κατάσκιον· χαῖρε Σκηνή· χαῖρε Κιβωτέ· χαῖρε ἡ Λυχνία, τὸ Φῶς τὸ θεῖον βάσταζουσα· χαρᾶς γὰρ ἀνέκφραστον, καὶ ψυχῶν εὐφροσύνης, τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέγονας.

Καταβασία.

» **Ε**κάλυψεν ἕρανις, ἡ ἀρετῆ σου Χριστέ τῆς
» Κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τῆ ἀγιάσματός
» σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῶ τῆς δό-
» ξης σου, ὡφθῆς ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος,
» ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'σεβεῖς οὐκ ὄψονται τὴν δόξαν σου Χρι-
» στέ, ἀλλ' ἡμεῖς σὲ Μονογενές, Πατρικῆς
» ἀπαύγασμα δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτός ὄρ-
» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Σεαυτὸν ὑπέταξας, τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σῶμά σου ὡς ψυχῆς, Θεοφόρε ὄργανον, ἐδουλαγωγῆσας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ πνεύματι.

Γεγηθῶς διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· καὶ Θεοῦ φόβον συλλαβῶν, σωτηρίαν ἔτεκες τοῖς πλανωμένοις, ἀναλαίψας ἥλιος, τῆ ἐρήμῳ καλυπτόμενος. Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Α'σκητῶν εὐσεβείας, ἐπὶ τὴν οὐράνιον τρίβον Εὐθύμιε, προηγῆσω Πάτερ, καὶ πρὸς κληροδοσίαν ἀνώλεθρον, ἐν ὀψίστοις ἄγων, στύλος πυρός τε καὶ νεφέλης, δεδειγμένος τῆ αἴγλη τοῦ Πνεύματος.

Γατρόν ἀσθενούντων, ἄγαν συμπαθέστατον κόσμῳ δεδώρηται, ὁ Χριστός σε Πάτερ, καὶ πεινῶντων τροφέα παράδοξον, παιδευτὴν ἀφρόνων, σωφροκστὴν ἀγνωμονούντων, ὄρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Συμπαθῆς ἐλεήμων, γνώμην ταπεινόφρονα φέρων γεγένησαι, τῶν παθῶν ἐκτέμνων, ταῖς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι, καὶ σοφίζων Πάτερ, καὶ νοητῶν τοὺς φοιτηταί σου, καὶ ψυχῶν θεραπεύων νοσήματα.

Πανταχοῦ ταῖς ἀκτῖνας, πέμπων τῶν θαυμαμάτων σου πάντα ἐφώτισας· καὶ μαγνητὶς ὡσπερ, ἐφειλκυσῶ πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα, διαπλάττων ἦθη, καὶ τῶν ψυχῶν ταῖς διαθέσεις, ἐμβατεύων ψυχῆς καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Α'ληθῆ Θεοτόκον, πάντες σε κηρύττομεν Θεοχαρίτωτε, αἱ τῆ σῆ γεννήσει, τῆς φθαρτῆς

λυτρωθέντες γεννήσεως, καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω, παλιν ζωὴν ἀνακληθέντες, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Ὡ**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δα-
» ρυφορούμενον, ὦ θαλάσ! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἡ**λθον εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με καταγίς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγα-
» γε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Γόνους ὡσπερ παλαι τῆς παιδείκης, τῆς παλιγγενεσίας, τῷ λουτρῷ καὶ νῦν υἰοθετήσας, ταῖς σαῖς λιταῖς, Θεοφόρε σύντριψον, τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

Εθετο σοφόν σε οἰκονόμον, καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, πονηρίας πνευμάτων διώκτην, ἡ τοῦ Θεοῦ, Θεοφόρε χάρις σοι, ἐναργῶς ἐν σοὶ σκηνώσασα.

Ἔτερος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Μεγίστην παρά Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν δεξαίμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τούτων στρεβλώσεως, ἰώμενος πάντας, τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοποιόν, καὶ πένθος χαρμόσυνον, κτησάμενος Ὅσιε· δι' ὧν βασιλείαν, οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Α'πώσω τὴν ἐπὶ γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν εὐμάραντον· αἰδίων δὲ ζωὴν, καὶ κληρὸν ἀκηρῶτον, Παμμύκαρ ἀπέιληρας, σκηναῖς οὐρανίου, κατοικῆτας ἀσφαλίστατα.

Θεοτοκίον.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομαζόμεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Καταβασία.

» **Ε**βόητέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, ταῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεὸς μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

ᾠς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις εὐρατο· καὶ ἐν τῇ θεῖα μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμαμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρσον ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν, Ἀλληλουῖα.

Ὁ Οἶκος.

Εκ ραθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαρρόων ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ ᾧδῃ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν, καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλλον τὸ, Ἀλληλοῦϊα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Τί κοινὸν Εὐθύμιε σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλους ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου.

Ἀ ἦξε βίου Εὐθύμιος εἰκαδὶ ἠυγένειος.

Ούτος ὁ ὀσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Εὐθύμιος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Γρατιανοῦ, ἐν Μελιτινῇ τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Μητροπόλει, ἐκ Παύλου καὶ Διενουσίας, εὐγενῶν τινῶν, γεννηθεὶς, κατὰ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ἐκ χειρωτικῆς καὶ ἀκάρπου γαστρὸς. Ὄθεν καὶ τὴν κλῆσιν κατ' ἐπαγγελίαν ἔσχεν, εὐθυμεῖν τοῖς γεννιτόροισιν, ὑπὲρ γενῆς δεομένοις, φωνῆς ἀνωθεν ἐνεχθείσης. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, προσάγεται παρὰ τῆς μητρὸς Εὐτροφῷ τῷ μεγάλῳ, τῆς Μελιτινῆς Ἐπισκόπῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ τάξει τῶν Κληρικῶν καταλείπεται. Γενόμενος δὲ περὶ τὴν τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογὴν ἐπιτήδειος, καὶ πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεις ὑπερβαλὼν, ἀναγκάζεται τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν λαβεῖν, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀσκητηρίων καὶ Μοναστηρίων τὴν ἐπιμέλειαν δεῖξασθαι.

Ἐννατον δὲ καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, καὶ ἐντινι τῶν κατ' ὄρος σηπλαιῶν μετὰ τοῦ Ὁσίου Θεοκτιστοῦ συνδιαιτᾶται, εἰθα χαλεπῶν νοσημάτων πολλοὺς ἀπήλλαξε. Λέγεται δὲ καὶ οὗτος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἐκ βραχίων πάνυ καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίους, τῇ μονῇ κατ' ὄδον παραβαλόντας αὐτῷ, διασφίσει. Οὐ μόνον δὲ αὐτός, ἐν δυνάμει Θεοῦ, στεῖρωσιν λύσας ἐξῆλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνους γυναῖκας δὲ εὐχῆς εὐτέκνους καὶ γονίμους ἀπέδειξε. Καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν, καὶ οὗτος θύρας ἀνέωξεν οὐρανοῦ, καὶ τὴν γῆν, ἀκαρπίαν νεοῦσαν, ἰάσατο. Ἐδήλωσε δὲ τοῦ Ὁσίου τὴν ἔνδον λαμπρότητα καὶ ὁ τοῦ πυρὸς στῦλος, ἐν, ἱερούργουτος αὐτοῦ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, οὐρανῶθεν εἶδον οἱ περιεστῶτες κατελθόντα, καὶ συμπαραιστῶτα τῷ Ὁσίῳ, μέχρι πέρας ἔλαβεν ὁ τῆς θυσίας καιρὸς. Τὸ δὲ τὰς διαθήσεις τῶν προσιόντων τῆς θείας κοινωνίας μετασχεῖν νεορῶς καθορᾶν, καὶ τίς μὲν αὐτῶν μετὰ καθαροῦ συνειδότος, τίς δὲ ἐσπιλωμένος πρόσεισι, τῆς παντελοῦς θήπου καθάρσεως καὶ ἀγνείας σημεῖον ἐστίν. Οὗτος ὁ μακάριος γενόμενος ἔτων ἑνενήκοντα ἑπτὰ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Μεγάλου.

Ἦν δὲ τὸ εἶδος ὑπρεπῆς, τὸν τρόπον ἀπλευς, τὸ χρῶμα λευκός, τὴν ἡλικίαν αὐσταλῆς καὶ σεμνός, πολιὸς τὴν τρίχα, τὴν ὑπὲρ τῶν μῆρῶν καθεικώς. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾶν Μοναχοῦ, ὃς ἐνομιζέτο μὲν ταῖς πολλοῖς σῳφρων καὶ ἐγκρατῆς, οὐκ ἦν

δὲ, ἀλλὰ τούναντιον ἀκόλατος, ἰώρα ὁ μακάριος Ἄγγελος, μετὰ τριόδοντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκσπῶντα, καὶ ἅμα φωνῆς ἀκούσαι, τὰ κρυπτά τῆς αἰσχύνης δηλούσης τῷ Μοναχοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου καὶ Βασιλίδου.

Στίχ. Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων,
Χεῖρες βέβηλοι, χεῖρας ἡγιασμένας.

Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσέβιος πᾶν μέλος,
Τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν ἄτρωτος μένει.

Εὐτύχιον διείλον εἰς μέρη τρία,
Θείως Θεοῦ Πρόσωπα τιμῶντα τρία.

Ἄ πορράγηται μὴ θείων Βασιλίδης,
Μοίρας Ἀθλητῶν, ἐρράγη τὴν γαστέρα.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλούτῳ βριθέντες, καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς. Προσῆλθον δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἔλαβον Βάπτισμα, τὸν Ἐπίσκοπον Θεόκερπον ἰδόντες ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παραδέξα θάματα τῇ Χριστοῦ ἐνεργῶντα δυνάμει. Ὄθεν καὶ προσαχθέντες τῷ Βασιλεῖ, ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἶτα διαφόρους δέχονται τοῦ βίου ἐξαγωγὰς. Ὁ μὲν γὰρ Ἅγιος Βάσσος, εἰς βίβρον μέχρι τῶν μῆρῶν ἐμβληθεὶς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτριθεὶς, καὶ ἔλον τὸ σῶμα κατακτείνεις, τὸ πνεῦμα παρίδωκεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐσέβιος, κατὰ κερσλῆς κρεμασθεὶς, κατὰ μέρος πέλυξε διηρήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτύχιος, τίσσαροι πάλαις βιαίως ἐκταθείς, διμερίσθη τριχῇ. Ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίδης, μαχαίρᾳ ἀναρρήγνυται τὴν γαστέρα καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στίφανον ἐκέριαστω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰννᾶ, Πινᾶ, καὶ Ῥιμμά.

Στίχ. Θάλψις δεχέσθω τῆς Ἀθλητῆς τῆ κρύου,
Ἰννᾶν, Πινᾶν, Ῥιμμάντε τοὺς κρυσταλλίνους.

Ούτος, χώρας τινὸς τῆς κατ' Ἀφρικῆν ὑπάρχοντες, παρὰ τῶν εἰδωλομανούτων βαρβάρων συσχεθέντες, τῷ τῆς χώρας παρίεστοσαν ἄρχοντι. Ὁς, ὀρολογήσαντας τὸν Χριστόν, κατεδίκασε δια κρύου τελειωθῆναι. Δεσμεῦνται ἐν ξυλοῖς ὀρθοῖς, μέσον παγεῖσι τοῦ ποταμοῦ, ὧρα χειμῶνος, ἔτι τῷ ψύχει διαφέρον τῆς οὐδὲν τῶν ἀκίνητων σωμάτων, πεπηγὸς τὸ ἐλισθηρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀκίνητον μείναν· κἂν τούτῳ τὸ τοῦ βίου δέχονται πέρας, τὰς μακαρίας αὐτῶν παραδόντες ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ Τελώνου.

Στίχ. Καλεῖ σε Πέτρε Χριστὸς ἐκ τελωνίου,
Πρὸς ἀρετὴν πρὶν, νῦν δὲ πρὸς τρυφήν πόλου.

Ούτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ Πατρικίου χρηματίσας, πάσης τῆς Ἀφρικῆς τὴν διοίκησιν ἐπέπεστο. Παντελῶς δὲ ἀσπλαγχνος ὢν καὶ ἀνελετήμων, ἐπιγραφεὶς ὀνόματι φειδωλός, παρὰ πᾶσιν ἦν τι καὶ ἐλογίζετο. Διὸ τῶν πτωχῶν τις πείρας ἐνεκεν αὐτῷ προσελθὼν, ἦντι ἐλαμψούντων· ὁ δὲ, τῶν ἄρτων ἀρπάσας ἕνα,

(καὶ γὰρ ἔτοχε τότε τὸν ἄρτοκοῖον τοὺς παρασκευασθέν-
τας κομίζεν ἄρτους·) μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ὤ-
σαι λίθου ἠκόντισεν. Οὕτω δὴ παρήλθον ἡμέραι, καὶ ὁ
Πατρίκιος, νόσφ κατάσχτος γεγωνῶς, ἑαυτὸν ἑώρα τῶν
πρακτικῶν λόγους ὑπέχοντα. Εἶτα καὶ ζυγὸς ἰδὸκει πα-
ρίναι, διακρίων ἑκάτερα· οὐ κατὰ μὲν τὴν λαιάν πλά-
στιγγα, μέλανας ἔβλεπε συναθροισμένους, καὶ πολλὰ τῶν
αὐτοῦ πράξεων ἄτοπα τῇ πλάστιγγι κατατιθέντας· κατὰ
δὲ τὴν δεξιάν, λευγεύοντας μὲν ἄνδρας καὶ φοβερούς τὴν
μορφήν, μηδὲν δὲ ἀγαθόν τι σταθμίσαι παρεξυρίσκοντας,
πλήν τοῦ ἄρτου ἐκείνου, ὃν μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένη-
τος ἔβαλεν. Αὐτίκα τοίνυν διαναστάς, καὶ ἅπασαν αὐτοῦ
τὴν περιουσίαν πένησι διανείμας, καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δὲς
πτωχῶ τινι, τὸν Χριστὸν εἶδε καθ' ὕπνου ταῦτα ἐνδεο-
μένον. Καὶ διὰ τοῦτο προσέθετο καὶ ἑαυτὸν πωλῆσαι, καὶ
δοῦναι τὸ τίμημα πτωχοῖς. Ἀναγνωρισθῆναι δὲ μέλλων
μετὰ τὸ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τοῦ πυλωροῦ κωφεύοντος δια-
νοήσας τὰ ὤτα, καὶ λαλεῖν παρασκευάσας, τῷ ἐπιτάξαι ἀ-
νοήξει αὐτῷ, φηγὰς καταλαμβάνει τὰ Ἱεροσόλυμα, εἶτα
τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἐν ἧ καὶ ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ,
καὶ κατετίθη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Βεδῶ, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλώνι, πρόσταγμα τυ-
» ραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ
» φλογὸς ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωφθης εἶσω τῆς νεφέλης, Πάτερ τῷ ὑπερ-
φυεῖ, πυρὶ καλυπτόμενος, ὡς θεῖος βοῶν
μυστηπόλος· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Πάτερ ὁ Δημιουρ-
γὸς, ἀφθόνως τῆς φύσεως, ψυχῶν διαθέ-
σεις προφαίνων, τῶν μετεχόντων Ὅσιε, τῆς
σαρκὸς τοῦ Κυρίου σου.

Ενα καὶ μετὰ τὴν Θεῖαν, σάρκωσιν μονογενῆ,
ἐν δὴ ταῖς φύσεσιν, Εὐθύμει σέβων ἐβόας·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ασκήσεως στάδιον, ἀγιωσύνης Πάτερ γυ-
μνάσιον, τὸν σὸν ἔδειξας βίον, δι' ἐγ-
κρατείας ἀκρας ἐνούμενος, τοῖς Ἀσωμάτοις,
κραυγαζῶν Εὐθύμει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ρομφαίαν σε δίστομον, ἠκονημένην Χριστὸς
ἀνέδειξε, τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας, καὶ
τῶν δαυμόνων σφάιττουσαν φαλαγγας, καὶ τῶν
ψαλλόντων ψυχὰς κατευφραίνουσας· Εὐλογη-
τὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς ἐμφορούμενος, τοῦ Τρισηλίου Πάτερα
φῶς δεύτερον, τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου,
μεμορφωμένος ὡφθης Εὐθύμει, τὰς λαμπηδό-
κας ἐκπέμπων τοῖς ψάλλουσι· Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ὄρθρος ἀνέτειλας, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχε-
σα, τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον, τῆς ἀγνω-
σίας ἀνακαθαίροντα, θεογνωσίας ἀκτίσιν, ὃ ψάλ-
λομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ ὄροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικῆσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐαγεῖς Παῖδας ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας (*).

Θεῷ σεαυτὸν καθισρώσας, καὶ ἄψας τῆς
συνειδήσεως τὴν κάμινον, ὄλον σου Εὐ-
θύμει, χαίρων ὠλοκαύτωσας, ὡς ἱερεῖον ἄμω-
μον, τὸν βίον μέλπων Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Υιοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, ὡς κληρὸν τὴν τῶν
μελλόντων γνῶσιν εἴληφας· φύσεως κρα-
τήσας γὰρ, φύσιν ὑπερβέβηκας, προγνωστικῶς
πρὸς ἔκβασιν, σπευδῶν Εὐθύμει, Τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τὴς
αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Συντονωτάτη χρώμενος, ἐγκρατεία Πανάλβιε,
πρὸς ὑψηλοτάτην, πολιτείαν ἔφθασας, θα-
χεῖον γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τῆ
ζωοποιοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν πλουσίως, βρυόντων
χαρισμάτων, μελωδῶν ἀνευδότης· Λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεταναστεύων ἔφθασας, τῆς Σιών τὴν ἀκρό-
πολιν· εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς κατήν-
τησας, καὶ κληρὸν οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων
πόνων εὐρῶν, ταῖς Ἀγγελικαῖς, χοροστασίαις
συμφάλλεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

(*) Εἶτε τοιαύτη ἦτο ἀνάκαθεν τοῦ Εἰρμοῦ τούτου ἡ
ἀρχὴ, εἶτε ὁ Ὑμνωδὸς ἐνῆλλαξεν αὐτὴν ἐκίτηδες, ἀναγ-
καίως εἰς τὸν παρόντα Κανόνα ὀφείλει ἀρχεσθαι, Εὐα-
γεῖς Παῖδας, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, Παῖ-
δας εὐαγεῖς· καθότι τὸ μέτρον τῆς ἀκροστιχίδος, ἥτις
συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς Εἰρμούς, ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ε.
καὶ οὐχὶ Π.

Ολολαμπής ως ἥλιος, τὰς ἐρήμους ἐφώτισας, τοὺς σκοτεινομόρφους, ἀπελάσας δαίμονας, καὶ σῦλος ὀλόφωτος, ἕρανομήκης γέγονας, θάυματοποιούς, μαρμαρυγὰς ἀποστίλδων, ἀπαύστως ἀνακραζῶν· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γερωτάταις πράξεις, διὰ βίης κοσμήμενος, τὴν ἀρχικωτάτην, ἀρετὴν κατώρθωσας, δογματικῶν ὀρθότητι, διαπρεπῆς γενόμενος, καὶ θεολογίας, ἀκριβοῦς ὑποφήτης, βωῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεοῦ πανάμωμε, τοὺς πρὸς σέ καταφεύγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον· καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν Δέσπονα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων, Ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πίστει μελωδούσαις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας,
» προσετώτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωθηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Μετὰ τόκον σε Ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου,
» καὶ ἐν τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα ἡ κτίσις
» καταγγέλλουσα, ὡς Θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλύνομεν.

Γαμάτων σε πηγὴν, καὶ πρὸ θανάτου, καὶ ἐν θήκαις Ὅσιε, κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντες, ὡς νικηφόρον ἀθλητὴν μακαρίζομεν.

Ε'πιγείω Βασιλεῖ, τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρρώγων ἀπέργασαι, κατὰ Βαρβάρων, καὶ τῇ ποιμνήσῃ, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν Πάτερ Ὅσιε.

Ἐτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ε'γνώρισε Χριστός σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, πολυέραστον Πάτερ ἀνάλυσιν, ὡσπερ Μωσῆ, παλαί τῷ θεόπτῃ· οὐ μιμητῆς, δι' ἀρετῆς γενόμενος, ῥήξας σὺ τὴν θαλάσσαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναντίους τροπωσάμενος (*).

(*) Κατόπιν τοῦ Τροπαρίου τούτου ὑπῆρχε καὶ ἕτερον, ἀπὸ τοῦ Ε, ἀρχόμενον καὶ αὐτὸ, ἦγουν, Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ· ἀλλὰ τοῦτο, ὡς φαίνεται, ἦν προστεθειμένον ἐνταῦθα ὑπότινος ἐκ τῆς δ'. ὡδῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα· καθότι οὐδὲ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τοῦ παρόντος Κανόνος ἐμπεριέχεται τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν αὐτό· διὸ καὶ ὡς ξένον ἀφῆρήθη ἐντεῦθεν.

Μετέστης ὡς Ἠλίας ὁ ζηλωτῆς, ἀρετῶν ἐποχοῦμενος ἄρματι, πρὸς οὐρανόμ, ὅπου τὸ πολίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἐγράφη Ὅσιε· καὶ νῦν τῷ Δεσπότη παρεστηκῶς, μνημόνευε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Οβίος σου Παμμακάαρ Ἀγγελικός, ἡ ζωὴ δὲ Θεόφρον ὑπέρλαμπρος, ἡ δὲ ψυχὴ, φωτοκιδεσάτη θεοειδῆς, καὶ εὐσεβῆς ἡ πίστις σου· θεῶν γὰρ δογματικῶν ὑφηγητῆς, ἐγένου Θεοφόρε, καὶ κήρυξ Ὀρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Γκέτην σε καὶ πρέσβυν πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβεύομενον Πάτερ συγχώρησιν, ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων καὶ τῶν χρεῶν, ἀποκοπῆς αἰτούμενον, θεῖς μιμησάμενον οἰκτιρμῆς, προβαλλομαι προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς Θεόφρον στηριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἀγνή, τῶν δαιμόνων ἀπειργῶν τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων, καὶ καθαρὰν, διδούς ἐλευθερίαν, καὶ θεῶν χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Καταβασία.

» Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γραμματι, τύπον κατιδῶμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ε'κ μήτρας καθηγίασε, Θεὸς σε Πάτερ Ὅσιε, Ἱερειάν ὡς παλαί, καὶ Σαμουὴλ Θεοφόρε, προφήτην θεῖον δείξας σε, τερατουργεῖ εὐθύμει, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

Ἐτερον, ὁμοιον.

Ο'ς παλαί τῷ βλασῆσαντος, Προδρόμου θεῖος Ἄγγελος, ἐκ στείρευούσης νηδύος, τὸν σὸν κατήγγειλε τόκον· διὸ καὶ τούτου γέγονας, ἐκμαγεῖον εὐθύμει, Βαπτιστῆς ὀρεσίτροφος, ἀκτῆμων ἄοικος πᾶσι, χαρίσμασι διαλάμπων.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ε'ν δὺν ταῖς θελήσει, καὶ φύσει Πανάμωμε, μᾶ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε. εἰς τοὺς αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσὶε Πάτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῆ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας ἐνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· καὶ ἐν ἐρήμῳ, ὡσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, ταῖς τῶν δαιμόνων, φάλαγγας ὤλεσας. Ὡ τίς ἰσχύσειεν, ἐξειπεῖν Ἀοιδίμε, τῆς σῆς ψυχῆς, ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον! Δίς.

Οσὶε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης κανὼν, Μοναζόντων καὶ καύχημα, Ὁρθοδόξων ἡδυσμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου, ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, ταῖς ἐκφοβήσεις, ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. Ὡ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ Μακάριε! δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὄφρην.

Οσὶε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεὸν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας· καὶ ἀσκήσει Ἀγίε, ταῖς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύσταις, εὐχαῖς πανόλβιε, τῆς ἀθανάτου, ζωῆς ἠξίωσαι. Ὡ ἐγκαλλώπισμα, Ἀσκητῶν αἰοιδίμε, σὲ ὁ Χριστὸς, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς ταῖς αὐλοὺς μονᾶς. Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Εὐθύμιε· διὰ σὲ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειᾶν πορεύεσθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ δραμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων ὁμόσκηψε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρόσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλσηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ε'. Ἀπόστολον, Εὐαγγελιον καὶ Κοινωνικόν, Ζῆτει εἰς Ὀσίους.

Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁμολογητοῦ,

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁν δι' οἰκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε,

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μαξίμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονεέργητον τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεῖα διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μαξίμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις αἰοιδίμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οξυγράψως κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Πάτερ γλῶσσαι σου, καλλιγραφῆσα ἐν χάριτι, πλαξί καρδιῶν ἡμῶν, τόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δὺν οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! Περιστερὰ ὁμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ Μάρτυρι, ἀνθρωπίνῳ φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα· δι' ἧς ἀστράπτει, βίον ἰσαγγελον· ὑφ' ἧς νεάζων, ἀθλουργεῖ κράτιστα. Ὡ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος, ἐκτελεῖ θαυμασία, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος· ἐκ πέτρας ὕδωρ, εὐχαῖς ἀρύεται· νεκρὰν ἐγείρει, ἧς ὄφθη γέννημα. Ὡ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν, ἐξαισίαις ἐν θαύμασι· τὸ πῦρ κοιμίζει, τούτῳ βαλλόμενος· ἀγρίου θήρας, πτήσσοντας δεικνυσιν. Ὡ κράτος ἄμαχον, ἐν ᾧ θαυμάστωται, ὁ Ἀθλητὴς! ἀλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν ταῖς ἕρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας ταῖς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κυλίας με, τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν Ἀχώρητον· χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, ταῖς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ σου Ἀγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν Ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἀγνή, καὶ Μήτηρ σε ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλαγχνὰ Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἐγνωμεν· Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὀλοτελῶς· συντριψὸν ταῖς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διαλύσον· ὅπως ῥυσθῆῖς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ηδάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μῶσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἶμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ Παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστῆρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανῶν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὀσίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ολὴν μοι τὴν θεόπνου, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης. Δεῖτε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὠφθῆς, κατὰ τῶν αἰρέσεων Μακάριε· ὡς καλαίμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Αῖνον προτέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ δηλεγκται.

Θεοτοκίον.

Ολος ἐπιθυμία, ὃ ἐκ τῆς γαστρὸς σου Θεο-νύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε ἐστὶ καὶ φῶς ἄδυτον.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος· ἧ ἡ ἀκροστιχίς· Χριστῷ φυτὸν σε Μάρτυς εὐφημῶ νέον. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγραὶν διοδοεύσας.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτὸν, λειμῶν βλαστήσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱερούς, καρπούς εὐσεβείας ἐξανθήσαν, ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Ρῆμάτων τῶν θείων ἐκπληρωτῆς, δεικνύμενος Μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν, μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ ὀδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Σταλαζών Θεόφρον τὸν γλυκασμόν, τῆς θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν, ψυχῆς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σептῶς κατεγλύκανας.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργόν, ἐθέωσας ὄλην, τὴν ἐσίαν τῶν γηγενῶν· διό σε κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ὀσίου. Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παναληθῶς, κήρυξ τε καὶ μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπές, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἀγνὸν ἐνδιαίτημα.

Εβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστῷ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Γΐνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ολον ἀνακείμενον, τῷ πανοικτίρμον Λόγῳ σε, τὸ καθαρὸν, Πνεῦμα διετήρει, ἀπαράτρωτον ἔνδοξε.

Γμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ, Μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν.

Φῶς ἐναπαστραπτουσα, περιστέρα φωνῆ ζώση σε, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηρικῶδεις, προσκαλεῖται Νεόφυτε. Θεοτοκίον.

Γμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν αἰεὶ νέμει σοι, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθανασίαν, διὰ σοῦ κληρωσάμενον. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ὁμολογητοῦ,

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Διωγμούς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς Πίστεως, ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἵρεσιν· ἐκμηθεῖς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλώτταν Μαῖξιμε, ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ποιητῆ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ· ὃν νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοθαλῆς ὡς περ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῷ λειμῶνι τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, καρπούς ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ· οἷς περ διατρέφονται, οἱ πιστῶς σε τιμῶντες, ἔνδοξε Νεόφυτε, Ἀθλητὰ γενναιόφρον· Ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σῶζε, Θεῷ παριστάμενος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφυγῶς ὁ ταπεινὸς Δεῖαν σκέπην, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι ὑπερήραν μὲ, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνῆ, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα σε Χριστέ, Οἶμοι! πρῶτον Δεινότητα, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, δέλων σταυρεῖσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γνηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γάρ, ἀνεδείχθης Πάτερ, ὡς περ ἄσαρκος.

Γταμὸς μὲν ὁ Τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάλυτος! ὅθεν σὺ μὲ μεμακάρισται, ὁ παμπόνηρος δὲ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μαῖξιμε, ἢ τῶν μαθητῶν δυαὶς ἢ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, σοῦ τοῦ Δεῖου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους Πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονώμφευτε.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ τοῦ βίου σε ἄμεμπτον, καὶ τῆς διανοίας τὸν ἀκατάπληκτον, πλήθη πάμπολλα Δεῖμενα, τῷ Θεῷ προσῆλθον, Μάρτυς ἔνδοξε.

Ορος φθάσας κατώκησας, Δεῖω ὀδηγούμενος μάκαρ Πνεύματι· ὑπ' Ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος, τῶν Ἀγγέλων ὠφθης ἰσοστάσιος.

Νόμους Δεῖους δεξάμενος, σὺ τοὺς γεγραμμένους Ἀξιοθαύμαστε, τούτους σπεύσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθὼν τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως.

Συμπαθῶς δισκόρπισας, ἔδωκας τοῖς πένησιν, ὡς προστέταξαι, ἀντικτώμενος Μακάριε, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα.

Θεοτοκίον.

Εκουσίως πτωχεύσαντα, πλῆτῳ ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον, Θεοτόκε ἀπεκύησας, σὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτεῖραντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε΄. Ὀρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο γνῶσιν τῶν γηίνων ἀθροίσας, καὶ ἑρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μαῖξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σε, μιμητῆς πανάριστος, ὠφθης αἰοῖδιμε Μαῖξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τῷ Τυράννῳ εὕρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Οὐ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομητορ, φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πάναγνε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἰνα τί με ἀπώσω

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἔμπλεως γενόμενος, ἀξιοθαύμαστε, πρὸς τοὺς προκειμένους,

τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας, ἀνδρικούς ἀγῶνας, μὴ καταπτῆξας τὰς βασάνους, μηδὲ θάνατον Μάρτυς Νεόφυτε.

Απόρρητῶ προνοία, τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοτος πορείας Ἐνδοξε, ἐπιστάντες θεῖοι, πρὸς τὸ σταδῖον εἶλκόν σε Ἄγγελοι, ἀπὸ ὄρης ἄλλον, ὡς περ Μωσῆν δεδοξασμένον, τῷ προσώπῳ ταῖς θεΐαις λαμπρότησι.

Ρῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ, ἔχων παναοίδιμε Μάρτυς Νεόφυτε, θαρσαλέα γνώμη, ταῖς διώκταις ἐβόας Ἀυτόκλητος, τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι, πάρεμι νῦν τοῦ διελέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν. Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη παναμώμητε θεῖον μυστήριον, ἀποκεκρυμμένον, διὰ σὴ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ, σὰρξ χρηματίσας, καὶ θεώσας Παρθένε τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε΄. Χιτωνά μοι παράσχου.

Ανένδοτον προσφέροις τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι.

Επραίνεται αἵρέσεων πηγὴ, βορβορώδης ἀπασα, αοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἰσχυί τῆς γλώττης σου.

Ιλάσθητί μοι μόνη Ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον. Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ρῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Υψούμενος, ἐπὶ ξύλου Παμμακάρι, τῷ σιδήρῳ ταῖς πλευραῖς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς, καὶ τοῦ πλάνης ἐλέγχους, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, προσταύσοντος θύειν θεοῖς, καὶ Θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλούμενος, καὶ πεδόμενος Μάρτυς, συνεπόδισας εἰς τέλος τὴν πλάνην καὶ τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀτάκτους πορείας, ἀπραίκτους ἐδειξας σθένει τῷ Πνεύματος καὶ ἔδραμες πρὸς οὐρανόν, καὶ Χριστῷ στεφηφόρος παρίστασαι.

Εθέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Δεσπότη, καὶ αὐτῷ προσεκολληθῆς κραυγαῶν Ἄγγελου Θεοῦ διὰ σὲ τὸν τυθέντα, ἐθελυσίως ἐγὼ σφαγιαζομαι, μιμήμενος περιφανῶς, τὰ σεπτά σου καὶ θεῖα παθήματα. Θεοτοκίον.

Υπέρλαμπρος, ἐνεδείχθης καθέδρα, Βασιλείως οὐρανοῦ Παρθένε ἐν ἡ σαρκί, ἀνεπαύσατο θέλων, καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον

ἀφείλετο, καὶ ἴδρυσεν τῷ Πατρικῷ, ὡς νυδόκησεν θρόνον τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισεν καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριαδὸς ἐραστήν καὶ Μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἐνθεόν, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν, φύσεσιν ἐν δύο, ἐνεργείαις τε διτταῖς ὡς καὶ θελήσεσιν, ἐπαξίως οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν, ἀνακράζοντες Χαῖρε κήρυξ τῆς Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ανοιξόν μου τὰ χεῖλη, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ δός μοι θεῖαν χάριν ἐλκύσαι, τοῦ ἀξίως ὑμῆσαι Χριστέ, τὸν κηρύξαντά σε ἐν δυσὶ φύσεσιν, ἐξόχως ὑπὲρ ἀπαντας πρὸς ὃν καὶ ἐκφωνῶ τοιαῦτα.

Χαῖρε φωστὴρ καταυγαῶν κόσμον χαῖρε λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ βίου.

Χαῖρε Μοναζόντων λαμπτήρ διαυγέστατος χαῖρε τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα.

Χαῖρε ὄντως ἐγκαλλώπισμα Ἐκκλησίας καὶ στολή χαῖρε ἔρεισμα τῆς Πίστεως, καὶ ἀσάλευτος κρηπίς.

Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες τῶν αἵρέσεων θράσος χαῖρε, ὅτι προθύμως πρὸς Χριστὸν μέλη τέμνη.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε χαῖρε χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε.

Χαῖρε, πολλοὺς τοῦ Βελίαιρ λυτρώσας χαῖρε, πιστοὺς τῷ Θεῷ προσενέγκας.

Χαῖρε κήρυξ τῆς Πίστεως (*).

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ἄ χειρ, ἀγλωττος, χεῖρα καὶ γλώτταν φύεις, Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε, ψυχὴν δίδως.

Εἰκάδι πρώτη πότμος Μαξίμου ὅσ' ἐκάλυψεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δυσσεβοῦς Κωνσταντοῦ, ἀπογόνου Ἡρακλείου. Ταῖς μερίσταις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρῶν Βασιλέων δεξιωθείς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι τὰ πρακτεῖα ὑψηθεῖσαι, διὰ λόγων καὶ τρόπων καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεισιν, εἰς τὸ Πρωτοασκηρῆτου προσεβίβασθαι ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς Βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός.

(*). Τὸ ἀνωτέρω Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος αὐτοῦ, παραχόρδα ὄντα πρότερον καὶ ἑλλιπῆ, ἐκιδιωρθώθησαν ὅλιγον.

Ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλες δόξα τῶν μίαν θελήσειν φρονούντων ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρουντων, καὶ διατάγματα τινα, τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπεινε, καὶ ἐπὶ τῆς Μεγάλης προῦκειτο Ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀρεῖς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἴλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρερρίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν κατοικεῖν. Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χουσουπόλει Μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὐ καὶ καθηγητὴς ὑπερον γέγονεν. Εἶτα θεῖω ζήλῳ ὡς περ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθεῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ρώμην κατέλαβε, καὶ Πάπαν τὸν μακαριώτατον Μαρτίνον, τοπικὴν συναθροῖσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγούς τοῦ δυσεβοῦς δόγματος τῶν μίαν ἐπὶ Χριστῷ θελήσειν ληρωδούντων, παρέπεισεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἐλεγχον τῶν ἔτω φρονούντων, λόγους γράψας, καὶ ἐπισολάς, λογικαῖς ἀποδείξεισι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίθειαν βεβαιώσας, συνθεῖς, πανταχῆ τῆς οἰκουμένης ἐξέπεμψεν.

Ἀναξεύξας δὲ ἀπὸ Ρώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων, τῶν μαθητῶν αὐτῆ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξίας τῇ τῆ Βασιλείᾳ αἰρῖσει. Καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτὸς τε ἀνθίσταται, καὶ τῆς ἀλλοῦ εἰς ἀποφασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπισολῶν φρονεῖν μεταπειθῶν αὐτῆ. Ἐπὶ τῆτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θράκην. Καὶ ἐπιμένων τῇ Ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. Κάκειθεν εἰς ὑπερρίαν κατὰ τὴν Λαζικήν πέμπεται. Ἐνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τῆ σωματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετίθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰ θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν.

Λέγεται δὲ, μετὰ τὴν ἐκτομὴν, αὐτῆς ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τραυῶς φθίγγεσθαι, μέχρις αὐ ἐν βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύο αὐτῆ μαθητῶν, ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν χεῖρα τμηθεῖς, μακρὰν ἐξωρίσθη ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἐν τιμῇ τῶν κατὰ Θράκην φρουρίων πεμφοθεῖς, τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στίχ. Τὸν Νεόφυτον ἐκρίζοι γῆθεν δόρυ,

Νέου φυτοῦ κάλλιστον οἶά περ θαλός.

Ὅτος ἦν ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, παῖς εὐσεβῶν καὶ Χριστιανῶν γεννητόρων, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανῆ. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τῆ βίῆς ἦν χάριτος πλήρης Θεοῦ. Ἐννατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν πατέρων, οἷς ἐπὶ μαθήματι γραμμάτων συνῆν, προσήχθη, καὶ ταῦτα παραδόξως διέτριψε. Καὶ καταπτάσα περισερά, τὴν κλίνην αὐτῆ περιέπτατο· ἀνθρωπίνως δὲ φθιγγάμενης αὐτῆς, ἐπὶ ἡ τῆ Ἁγίου μήτηρ τῷ αἰεὶ ἐξίθανε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἠγείρε. Τὸ δὲ ἔρος τῆ Ὀλύμπου καταλαβὼν, εἰς ἐν τῶν σπηλαίων εἰσεῖδεν, ἐνθα ἡ ὁδηγῶσα αὐτὸν περισερά εἰδείξεν εἰσελθεῖν. Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον ἀποδιώξας, ἐποιεῖτο ἐκείσε τὴν οἰκησιν, ὑπὸ Ἁγγέλου τρεφόμενος.

Τοῦ δὲ ἐνδικαίου ἔτους ἐπιβὰς, δὲ ἀποκλύψας, ἐκ τοῦ ὄρους κατέβη, καὶ τοὺς γεννησάντας ἀσπαράμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγῆσας τοῖς ἐνδείξει, πάλιν τὸ ὄρος καταλαβὼν, τῷ πεντηκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρέστη τῷ ἡγεμόνι Δακίῳ, δὲ ἐπισκουρίας

Ἁγγέλων τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον. Ὅθεν, διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παρρησίαν, πρῶτον μαρίζεται, εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται. Σωθεῖς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θεοῖσι ἀφίεται. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἀπάντων ἀβλαβῆς διέμεινε λύμης, ἐπιπεσόντος βαρβάρου τινός, ἀναιρεῖται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν νήσου.

Στίχ. Μετάστασιν Ζώσιμος εὔρεν ἐκ βίου,

Ὡ καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος.

Ὅτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας, υἱὸς γονίων πιεῶν καὶ εὐλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, οἱ τινες εἶχον κτήμα πλησίον Λουκίας τῆς Παρθένου. Ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ Ζώσιμος, καὶ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ Ἁγίᾳ Λουκίᾳ, καὶ ἔτος καὶ τὸ κτήμα. Ἐν τῇ Μονῇ ἐν ἀνατραφεῖς, γέγονε προσμοναῖος τῆς θεῆς τῆς Ἁγίας. Καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τῆς γονεῖς αὐτῆ, εἰς πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατριβεῖν αὐτὸν μετ' αὐτῶν, ἀλλ' εὐθὺς ἀντεπέμψθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας, εἰπόντων αὐτῷ τῶν γονέων. Ὅτι ἐκεῖ οφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερῶθης. Τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ Μονῇ, ἐγένετο Ἠγούμενος ἐν αὐτῇ. Εἶτα γέγονε καὶ Ἐπίσκοπος τῆς πόλιος Συρακῆσης, ὑπὸ Θεοδώρου Πάπα Ρώμης. Καὶ καλῶς ποιμάντας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποιμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας εἰς πίσιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, ζήσας ἔτη πεντήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐγενίῃ, Οὐαλλερικῆ, Κανδίδῃ, καὶ Ἀκύλᾳ.

Στίχ. Τὸν Εὐγένιον, καὶ συναθλοῦς τρεῖς ἄμα,
Δὶ εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Ὅτοι ἠθλήσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Λυσίου Δουκός. Ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι Τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ Λυσίου. Καὶ ὁμολογῆσαντες τὸν Χριστὸν, ἐξορίζονται ἐν στενοχώρῳ φρουρίῳ τῆς Λαζικῆς χώρας, Πιτυοῦς καλουμένῳ· ἐκεῖθεν τε εἰς Τραπεζοῦντα ἄγονται, καὶ τῷ Δουκὶ παρασάντες, βουνοῦροι καταξαινούνται τὰς σάρκας. Εἶτα ἀναρτηθέντες, σιδηροῖς ὄνυξι σπαράσσονται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγονται. Ὡς δὲ κρηνεῖς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐτῆς δῆμιοι, παραγθεῖς ὁ Ἠγεμὼν, φρουρεῖσθαι τοὺς Ἁγίους προσέταξε. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας, κρατηθεῖς καὶ ὁ Ἁγιος Εὐγένιος (ἀνεύρετος γὰρ ἦν ἔτι), καὶ τὸν Χριστὸν καὶ αὐτὸς ὁμολογῆσας, ἐτύφθη ἀνηλεῶς. Ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ Ἀρχόντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἴδωλα, καὶ συντριβεῖν ὡσεὶ κομιορτόν. Διὸ καὶ σχοινοῖς διαταθείς, ροπαλοῖς ἀδραῖς τυπτεται. Εἶτα ἀναρτάται, καὶ τὰς πλευράς σιδηροῖς ὄνυξι ἐυτόνως ξίεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, ἄλμη σὺν ὄξει δριμυτάτῳ περιαντλέμενος. Εἶτα καμίνῳ κεκαυμένη ὁμοῦ πάντα τῶν Ἁγίων ἐμβάλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυσθέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ οὐσῇ πρὸς θαλάσσαν· καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγνῆς.

Στίχ. Ὑπὲρ νέον σοι μόσχον, ὡς Δαυὶδ λέγει,

Ἦρεσκεν Ἀγνή πυρπολουμένη, Λόγε.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀγνή ὑπῆρχεν ἐκ πόλιος Ρώμης, γίνουσα λαμπροῦ. Αὐτῇ, προσφορὴν ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι, πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπειούσας, εἰ-

δασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν γινώσκειν προετρέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεῖν. Τούτων εἰς ἀκοῆς ἐλθόντων τῶ ἄρχοντος, ἀρπάζεται εὐθέως· καὶ παρασθεῖσα, προετρέπετο θύειν, ἢ εἰμὴ θύση, εἰς πορνεῖον ἀπάγεσθαι. Ἡ δὲ, Οὐτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὐτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλει μοι, ἔλεγε· Ἐσθὲ γὰρ τῷ Θεῷ μου, ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτῶν, βοηθουμένη ὑπ' αὐτῶν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος Ἄρχων, ἐκάλεσε τὸν πορνοδοσκόν, καὶ παρεδίδου τὴν φερώνυμον Ἀγνήν, πομπεύειν μετὰ ἐνδύματος ἐνός, εἰς ἐνδειξιν, προσάξας. Ὡς δὲ παρέστη εἰς τὸ τοῦ Σατανᾶ ἐργαστήριον, καὶ προσήει ἕκαστος ἐξυβρίσθαι βουλόμενος, μηδενὸς κωλύοντος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτροπομένου πάντων ἀδείως καὶ ἀπερισκέπτως ταύτη προσέρχισθαι, εὐθὺς ἀπενάρκουν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἡμιβλύνοντο, καὶ ὡς νεκροὶ διεκείντο. Τότε τις, οἶα φρονῶν μίγα, ἀλαζῶν, καὶ τὰς εἰσιόντας ὀνειδίξων, ὡς τις θηλυμανῆς ἵππος εἰσελθὼν, μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους προσήγγισε τῇ Ἁγίᾳ Παρθένῳ· καὶ παρακρήμα γέγονεν ἄπνου, καὶ εἰς γῆν κατέπεσε. Πλείσθς δὲ ὥρας διεληθούσης, εἰς τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀνεβόησε, λέγων· Μεγάλη ἡ Πίσσις τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, Μεγάλη ἡ τῶ Χριστῷ δύναμις, μὲν φωνῇ πάντες ἐβόησαν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστη τὴν Ἀγίαν· ἤγαγον δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ φησὶ· Λέγε, πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν νεανίσκον ἀπέκτεινας; Καὶ ἡ Ἀγία, Ὅτε ἐκίλευσας ἐνυβρισθῆναί με, ἔφη, ἀπαγομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τίς νεανίας λευχειμονῶν, καὶ εἰσελθὼν ἴστατο παρ' ἐμοῦ· ὅς καὶ τὴν τῶν νέων ἐπιθυμίαν ἀμβλύων διετίλει, καὶ τὸν ἄνδρα ταῦτον, ὃν νεκρὸν ὄρας, ὕστερον προσελθόντα μετὰ ἀλαζονείας καὶ θράσους, πρὶν ἀφασθαι μου, πρὶν ῥίψαι φωνὴν, τοιοῦτον ἐργάσατο, ὅλον βλέπεις ἄρτι. Ὁ Ἄρχων φησὶ· Καὶ τίς οὗτος; Ἡ Ἀγία εἶπεν· Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μου ἀπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, ὕβριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ κωλύοντα. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἰ τοίνυν βούλει ἡμᾶς πείσαι, ὅτι ἀλήθειαν λέγεις, παρακάλεσον τὸν Θεόν σου, καὶ ἀνάστησον αὐτόν. Τότε ἡ Μάρτυς, τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρασα, καὶ προσευξαμένη, ἀνίστησε παραντίκα τὸν νεκρὸν. Καὶ ἐξίστησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι· καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρχων, καὶ πολλοὶ ἀνέκραξαν· Μεγάλη ἡ δύναμις τῶν Χριστιανῶν, καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ Θεὸς τῆς ἐγγενεσάτης γυναικός.

Τινὲς δὲ τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων ἐβόησαν πρὸς τὸν Ἄρχοντα· Ἄρον αὐτὴν ἐκ μέσου, ὅτι διὰ μαγικῆς ποιεῖ, ἢ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαιρέτα. Τότε πυρίκαυσον γενέσθαι τὴν Ἀγίαν προσέταξεν. Ἀναφθείσης δὲ μεγάλης φλογός, ἡ Ἀγία, κατασφραγισαμένη ἑαυτήν, εἰσῆλθε θρασυῶς ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὴν εὐχήν ἐπὶ σώματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα καταλιπούσα. Μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυρᾶν, φιλόχριστοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐντίμως ἐκέντησαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες, οἱ ἐν Τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Στερόρων Ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία· Ἡμῖν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους εὐθυμία.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβεῖαι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησαν ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.
Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θελήσιν ἕως, μίαν ἐνεργεῖαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος.

δύω φύσεις θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας, Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βῶν εὐλογητός εἶ.

Ὁ ὑ θελήματα δύω, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βῶν εὐλογητός εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους, Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβομεν, εὐλογητός εἶ Χριστὲ, αὐτῷ ἀναβοῶντες.

Δύω Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτου, σεσαρκωμένου Θεοῦ, διττὰς αὐτεξουσίης, θελήσεις διδασχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμελλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος. Παῖδες Ἑβραίων.

Φοῦρνον ζωόκαυστον ποιήσας, ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλείει, ἐν ἡμέραις τρισίν· ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως, ἀναβοῶν· Νεόφυτε· Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἡδετο ὕμνος παραδόξως, ἴσταμένου σου φλογός ἐν μέσῳ Μάρτυρα· ἡ γὰρ δρόσος Θεοῦ, ἀνέψυχέ σε Μάρτυς, ἀναβοῶντα· Κύριε, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Μέγιστον θαῦμα καταπλήττον, πᾶσαν ἐνοσίαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμπλέξαν σε Θεόφρον, διεκχυθέν κατέκαυσε, τοῦ πυρός τοὺς κληρονόμους.

Θεοτοκίον.

Ὡφθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, βουλής Ἀγγελοῦ μεγάλης τετοκυῖα, Θεοτόκε ἀγνή, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Ὁλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρὸν σου ἤρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρωθῆς, εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐνωθείς ἀπάσης, ἠδονῆς Μακάριε θανατηφόρος, σεαυτὸν ἐργάσω, ὄκτων ἀκηκιδωτον ἔσοπτρον θεῖον, εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτόν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ἀπηναῦς τυράννου, δυσσεβῆ ὠμότητα σὺ κατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινῆς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας, εὐλογεῖτε κρα-

ζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος Τρισυποστάτου, δεδεγμένος ὠφθης, τοῖς ἐν σκότει ἡλιος πεπλανημένοις, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὠφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Νέω Παμμακάκω σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν τοῦ ἀρχεκάκου, πονηρίαν ὠλεσας, φυτὸν ὠραιότατον, ἀναβλαστῆσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ ἐξ Ἰεσσαί, ἀναβλαστήσαντος ῥίζης· πρὸς ὃν βοᾶς ἀπαύστως, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῷ σταδίῳ θῆρες σε, Ἀθλοφόρε ἠδέσθησαν, ὡσπερ Δαυιδ, τὸν ἱερόν τὸ πρότερον· Χριστοῦ γὰρ σε ἔγνωσαν, τῶν παθημάτων Μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν, τὰς ἀνηκέστους βασάνους, ὑπέμεινας κρυγαζῶν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ἔγνωκός σε πρότερον, ἐν τῷ ὄρει Νεόφυτε, λέων παμμεγέθης, ἐν σταδίῳ ὄντι σοι, ἀχθεῖς ἐπαφίεται, εἰς τιμωρίαν σὴν Ἀθλητὰ· καὶ ἀναγνωρίσας, προσεκύνει σοι φόβῳ, αἰδᾷ συγκεκραμένος. καὶ πηγὰς κατανύξει, δακρύων εὐαισθητῶς, προχέων Θεομάκαρ.

Θεοτοκίον.

Νέον Παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως, φύντα ἐκ Πατρὸς, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, παλαιωθέντα παισίμασι, νῦν ἀνακαινίσει, καὶ βοῶντά με σῶσαι· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» **Ε**τύρηννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τέ-
» τῆς ἰδῶν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνε-
» βόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ Δ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ετί σου ὡς Ἀβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ κηρύττει, Μάξιμε παμμακάκω καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ μὲν, γράφει δὲ θείῳ δακτυλῷ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τῇ τετμημένῃ γλώττῃ, καὶ τῷ σῷ αἵματι τῷ τιμίῳ, Πίστιν ἐν καρδίαις τὴν Ὀρθόδοξον.

Αῖεται ἐν Κόσμῳ, ἡ ἐνθεὸς παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκαρδίον, τῆς ἐνθεοῦ ἀγάπης, δι' ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστῃς προθυμότατα.

Ιστασαι πρὸ θείου, βήματος μετὰ Μαρτύρων, τοῖς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, ἐκοινωνήσας Πατέρες, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότη, καὶ σου μιμητὰς ἀπεραζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστασο οἰά περ ἀμνός, πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προκείμενος, τοῖς ἀναιρεσί σε, πικροῖς διώκταις Μάρτυς Νεόφυτε· καὶ κεντηθεῖς σου τὴν πλευρὰν λόγχῃ τὸ μακάριον, τέλος ἀπήλειψας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ως θῦμα ὡς περικαλλές, Ἱερεῖον ὡς σεπτὸν ὡς καθαρὰ προσφορά, ὡσπερ στρουθίον ἐκλεκτὸν ὡς μόσχος πολύτιμος, ὡς νέον Μάκαρ φυτὸν, Παραδείσου, τῷ Θεῷ προσενηνεξαι.

Σύμμορφος γέγονας παθῶν, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, καὶ τῇ ἰσότητι, τῆς λόγχης Μάρτυς ὄντως δεδοξασαι· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, κίης διαδήματι, καλλωπιζόμενος, καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Ημνήμη ἡ πλησιφαῆς, καὶ πανένδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως, Μάρτυς ἀνέτειλεν, ἡλίου πλέον περιουαζούσα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν· ἐν ἣ δυσωποῦμέν σε, σκότους παντοίων παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα οἰά περ λαβίς, τὸν οὐράνιον Θεόφυμφε ἀνθρακα, τὰ φρυγανῶδη μου, καρδίας πάθη καὶ νῦν κατάφλεξον· καὶ τῆς γεννῆς τοῦ πυρός, λύτρωσαι με δέομαι, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» **Ε**συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενοκῆς ἀ-
» πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαπόστειλάριον, τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πάτερ Δέλησιν, καὶ ἐνέργειαν μίαν· Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύο φύσεις Δελησεις, καὶ ἐνεργείας Μάξιμε, πάνσοφε Δεοφάντορ, ὁμολογῶν, Δεομαίων αἴρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλώσσάν τε, ἐκμηθεῖς Μάρτυς ὤφθης.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Ε'πιφανεῖς Νεόφυτε, ἡγείρας παραδόξως, νεκράν τὴν σὲ κήσασαν, Δαύμα μέγιστον δείξας, Χριστοῦ Δεράπων ὡς μέγας· ὦ καὶ νῦν στεφηφόρος, Θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων Ἁγίε καὶ τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου, Δεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἁγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθείς ἀσυγχύτως, ἀνευ σποράς, ὠφθη ὁ ἀπρόσβιτος προσιτός μοι, ἐνώσας με Θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Φιλοσοφία κοσμήσας τὸν βίον σου, Δεοσοφία σαυτὸν κατελάμπρινας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ, ἐπεσφράγισας ἀμφοτέρα, τρισόλβιε Μάξιμε. Παρρησίαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτενώως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχιμμένος ἀπὸ σὲ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Η' Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, Δρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἦ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός,

Μνήμη τῆ Ἁγίε Ἀποστόλε Τιμοθέε· καὶ τῆ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρση.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἀποστόλε.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Α'κτίσι τοῦ Πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλαμπόμενος, ἱεροφάντα Τιμόθεε, ἀριθλότατος, ὡς φωστὴρ εἰδείχθης, διατρέχων ἀπασαν, τὴν γῆν καὶ καταυγαζῶν τῇ χάριτι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Τιμόθεε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἔπιες, καὶ Δεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς Δερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ὦ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν Δεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεόφρον Τιμόθεε πυκναῖς, ἀρρώστιας σώματος, καὶ ἀσθενείαις ῥωννίμενος, τὸν νοῦν μακάριε, τὸ τῆς πλάνης κράτος, εὐχερῶς διέλυσας, Χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φραξάμενος, καὶ διεκήρυξας, ὑψηλῶς τὸ Δειότατον, τῆς εἰρήνης, ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοια.

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σὰ, νῦν ἐξῆλθε Δαύματα, Δαυματουργε Ἀναστάσιε· Δαυματουργίαις γὰρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκίσμησε, βασιάνοις δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μακαριότητος.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, λαμπρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον, παμμάκαρ εὐκλειαν, τῇ σῇ κλήσει φέρεις, πανταχοῦ φερόμενος, στερρῶς ὡς νικητῆς Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μάρτυς Ἀναστάσιε, στερρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπειλήφας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στερρῶς ἀθλήσεως, καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως· καὶ τῶν Δαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῷ Θεῷ προωρισμένος, καὶ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθητευμένος, ἐμνήθης τὰ θεῖα, καλῶς πολιτευσάμενος· καὶ τὴν πίστιν μέχρι αἵματος, ἀνευδαιάστως σαφῶς ἐνστερνισάμενος, πιστὸς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς ἀνδείχθης, Τιμόθεε Ἀπόστολε· ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπαίοις καὶ λίθοις κατακίζόμενος, ἔτυχες τοῦ Μαρτυρίου τῶν στεφάνων. Διὸ Παμμακάρι πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίσει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε κόσμου καθάρσιον· χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα· ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε καταλύσις· ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος· χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἐβλεπεν, ἐν μέσῳ δύω, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἐκλαίει κρίζουσα· Οἱ μοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινῶς, δῆμος ὁ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν Στιχηρὸν. Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτοῦ. Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ Ἀπόστολον, τὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα Τιμόθεον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τοῦ θεοῦ Παύλου υἰοποιίας. Χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου. Χαίροις ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός. Χαίροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Εμεγάλυνας Χριστέ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἐορτὴν· καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ ἀίχμαλτος, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας· καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαιμάτων, ὁ νῦν εὐφημούμενος ἀθλητῆς, Ἀναστάσιος ὁ ἐνδοξος, σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦ τοῦ ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἀνθρώπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, κακῶν ἀπαλλάξον· ὅπως τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυρῷ ὑψωθέντα, τὸν τῆ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Παναχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, Ἰεὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ΄.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς ἡ. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς ζ'. οὗ ἡ ἀκροστιχὴς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον ἄσμασι τοῖς δευτεροαίριον (*). Θεοφάνους.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦ δὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ἀπαναστάσεις τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, Μακάριε διασκεδάσον, φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι, ὅπως Θεοφάντορ, νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

(*) Ἡ ἀκροστιχὴς αὕτη, συμπεριλαμβάνουσα καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος Ἀναστασίου Κανόνα, οὐδὲν λέγει περὶ αὐτοῦ. Τοιαύτη ἐστὶ καὶ ἡ ἀκροστιχὴς τῆς προεορτίου Κανόνος εἰς τὴν Σύλληψιν τῆς Ἁγίας Ἀννης (Δεκεμβρίου ἡ.), ἥτις οὐκ ἀναφέρει τὸ τῆς Ἁγίου Παταπίου ὄνομα, καὶ τοι ἐμπειρίουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸν τέτου Κανόνα.

Γδῶν ὁ προγνώστης καὶ Θεός, σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε, Δείσις Ἀποστόλοις σε, συλλειτουργεῖν κατηξίωσεν ἔνδοξε, ὁ σοφῆ προνοία, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχὴν, προνοουμένην τῶν ὄλων γινώσκωμεν. Ἑλλην γὰρ Ἀπόστολος, τῆ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, σὺν τῷ Δείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος. Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ορθρῶ λαμπροτάτῳ σου Χριστέ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, Ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἥλιος, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, περιαιυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς, καρτερικῶς ταῖς βασάνους ὑπέμεινας, Μάρτυς Ἀναστάσιε, καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, εὐῶδες θυμα πανάρισε. Θεοτοκίον.

Γλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ Θεομητορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Εχύθη παμμακάρι δαψιλῶς, ἡ χάρις σου τοῖς χεῖλεσι, καὶ ποταμούς δογμάτων ἀνέβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας, καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε, χριστοκήρυξ θεόφρον Ἀπόστολε.

Οὶ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, Παμμακάρι ὠραιώθησαν· πάντα γὰρ νοῦν σαφῶς ὑπερέχουσαν, εὐηγγελίσω εἰρήνην Πάισοφε, τὴν τὸν πάλαι λύσασαν, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων καὶ Κύριον.

Νεκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκός, τῷ λόγῳ καθυπέταξας, τὴν τῶν χειρόνων Μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονεῖαν διδοὺς τῷ κρείττονι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαιδρυνας, ρυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τὴν τρίβον ὀδεύσας τὴν στενὴν, ἐν πρώτοις δι' ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας, διὰ βασάνων τρυφὴν εὐράμενος, διὰ πόνων ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀναστάσιε, τὴν οὐράμιον τέρψιν δρεπόμενος.

Οτόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξεληλυθε, τὴν οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἀμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικαθίστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Θεοτοκίον.

Εκ σου ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ Δείῳ μύρω τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ συναναρχος, καὶ ἐκ σου γεγόμενος, ὑπὸ χρόνον Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν,
» τοῦ βοᾶν σοὶ Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος,
» ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Τοῖς Δείσις χάρισμασιν ἀγλαϊζόμενος, ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν Ἐφείων λαμπρὰν, μητρόπολιν Ἀπόστολε· κήρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παύλου τοῦ Δείου, πᾶσι προκαταγγέλλας, τὸν σωτήριον λόγον· διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μῆμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Εν δόξῃ τελειότητος, ὠφθης ὑπέριμος, ὡς Δείσις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νῦν καὶ γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἰσχύν, ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως, Ἀναστάσιε Μάρτυς, διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοὶ, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ Δείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντα ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προσηφίτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα ξαυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Ὁρος σε τῆ χάριτι.
Νομίμως παμμακάρι ἐναθλήσαι εἰλόμενος, δι' ἐγκρατείας παντελοῦς, ταῖς τρικυμίας τῶν παθῶν, τῷ νῷ καθυπέταξας, τῶν ἀρετῶν καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα, μεγαλοκήρυξ θεόφρον Τιμόθεε.

Αστράψας ὡς ἥλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν, ὡσπερ ἀκτῖνα φαεινὴν, τὴν οἰκουμένην δαψιλεῖ, φωτὶ καταλάμπουσαν, πυρσοφανῶς

σε Θεοφάντορ Τιμόθεε, πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν
καὶ βεβαίωσιν.

Ποθήσας θερμῶς τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον,
καὶ δι' ἀγάπης συγκραθεῖς, πόθῳ καταλ-
ληλον ζῶν, μετῆλθες Θεόληπτε, διὰ παντός,
σοῦ κατοπτεύων τὸν ἔρωτα, καὶ τῆς αὐτοῦ
θεωρίας πιμπλάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος ὁ αὐτός.

Οὐδέν σε τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρι-
σεν, οὐ τῶν μελῶν ἢ ἐκκοπή, οὐ τῶν
βασάνων ἀπειλή, οὐ ξίφος οὐ θάνατος, ἀλλ'
οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ λιμός Ἀναστάσιε, τῆς οὐρανίου
χορείας ὁμόσκηνε.

Συντόνως ἐπ' ὧμων τὸν σταυρόν σου ἀράμε-
νος, κατηκολούθησας Χριστοῦ, ταῖς σωτη-
ριαῖς ἐντολαῖς· καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμη-
τῆς μέχρι θανάτου Πανάριστε, νῦν ἀπολαύεις
αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι σαφῶς ἕρανόθεν ἀφικόμενος, ὁ Ἀρ-
χιστράτηγος Ἀγνή, εὐηγγελίστατο εἰπών·
Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκός, ἐκ σοῦ Παρθένε
πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνήντων σε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐδὴ εἰ. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τῆ πρώτῃ καὶ πάντων, αἰτίου Φωτός, ταῖς
αὐλοῖς λαμπάσι πυρσούμενος, τὸν κόσμον
κατεφαίδρυνας, κηρύγματι σεπτῶ, φωστήρ τῆς
εὐσεβείας, ζωῆς λόγον ἐπέχων, προφανῶς δε-
δειγμένος, Ἱερομύστα παμμακάριστε.

Ο Παύλου τῆ θείῃ, στερόδος μαθητῆς, διδα-
σκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἔπεται, τὰ τούτου
σπειρών ἅπασι, διδάγματα πιστοῖς· δι' ὧν τῆς
εὐσεβείας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτός
ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Λαμπρότης ὁ Παῦλος, δευτέρα φανείς, λει-
τουργῆσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι, τῇ ταύ-
της ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς· τούτου συ-
στρατιώτης, Τιμόθεος ἐδείχθη, τῇ αὐτοῦ παν-
τευχία, νικητικῶς περιφραζάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος ὁ αὐτός.

Ο μέγα καυχώμενος ἄμετρα πρίν, καὶ τὴν
γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, καὶ μάτην
φρυαττόμενος, τὴν θάλασσαν σοφῆ, εἰσάπαν
ἐξαιλείφειν, ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, Ἀναστάσιε
Μάρτυς, καταπατεῖται ὁ ἀντίθεος.

Νομίμως ἀθλήσας ὁ Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ
νικήσας τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, θαυμα-
των τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σαφῶς· νόσους
γὰρ θεραπεύει, καὶ δαίμονας ἐλαύνει, τῆ Χρι-
στοῦ τῇ δυνάμει, τερατουργῶν ὁ Ἀναστάσιος.

Θεοτοκίον.

Κατάραν τῆς Εὐας τῆς πάντων μητρός, τῷ
σῶ τόκῳ Παρθένε κατήργησας, τῷ κό-
σμῳ εὐλογίαν, ἀνατείλασα Χριστόν· διό σε γε-
γηθότες, καὶ στόματι καὶ γλώττῃ, Θεοτόκον
κυρίως, ὁμολογοῦντες μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐδὴ εἰ. Σπλαγγῶν Ἰωνᾶν.

Αῤῥμα τοῦ Θεοῦ, ἐφάνης Τιμόθεε, βαστάζων
αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, κατ' ἐνώπιον, τῶν
ἀθέων τυράννων θεόληπτε, μὴ πτοούμενος τὴν
τούτων ἀγριότητα· σὺ γὰρ τὴν ἀκαταμάχητον,
τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσσο.

Στέφος εὐπρεπῆς, ἐδέξω Τιμόθεε, πανόλβιε
θεόφρον Ἀπόστολε, καὶ διαδήμα, Βασι-
λείας ἀξίως περίκεισαι, καὶ παρέστηκας τῷ
θρόνῳ τοῦ Δεσπότη σου, Παύλῳ συναγαλλιώ-
μενος, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις μακάριε.

Μύρου νοητοῦ, Τιμόθεε πάντιμε, σαρκὶ δι' ἡ-
μᾶς τοῦ κενωθέντος Χριστοῦ, ὄσφραινόμε-
νος, εὐωδίας τῆς τούτου μετείληφας, καὶ μετέ-
δωκας, τοῖς πίστει σοι προσρέχουσι, μύστα τῶν
ἀρρήτων Ἁγίε, τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαδόσεως.

Τοῦ Μάρτυρος ὁ αὐτός.

Αἴγλη τοῦ Σταυροῦ, σοφῶς λαμπρυνόμενος,
τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας· καὶ νε-
νίκηκας, συμπλακείς τῷ τυράννῳ Πανένδοξε·
καὶ χαίρων ἐκομίσω σε τὰ τρόπαια σοφῆ, Μάρ-
τυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε, συγχορεύων Μαρτύρων
στρατεύμασιν.

Θεοτοκίον.

Απας ὁ χορὸς, θεόθεν μυθίμενος, ὁ τῶν Προ-
φητῶν σοῦ προηγόρευσε, τὸ μυσῆριον, τῆς
ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς ἐκ σῆ τῆ
Θεοῦ Λόγου Μητροπάρθενε· σὺ γὰρ τὴν ἀλη-
θεστάτην τε, καὶ ἀρχαίαν βελὴν ἐφανέρωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**πλαγγῶν Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» **Σ**λιος θῆρ οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐ-
» νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σὰρκα λαβὼν, διεληλυ-
» θε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη
» ρεύσεως, τὴν τεκῆσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Τὸν θεῖον Μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύ-
λου, Τιμόθεον πιστοῖ, ἀνυμνήσωμεν πάν-
τες, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀνα-
στάσιον, τὸν ἐκλάμπσαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς
ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πά-
θη, καὶ νόσους τοῦ σώματος. Ὁ Οἶκος.

Ως ἀλιεὺς ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἡ-
πλώσε δίκτυα Παῦλος ὁ μέγας Ἀπόστο-

λος, καὶ τὸν Δεηγόρον, ὡσπερ Δῆραμα ἅγιον, εἴλκυσε πρὶν Τιμόθεον· καὶ σὺν τούτῳ τὰ πέ-
ρατα περιερχόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος εἴλκυσε
τοῦ διαβόλου τοὺς δεξαμένους τῆς Πίστewς τὸν
λόγον, ἐν οἷς ἦν ὁ γενναῖος Ἀναστάσιος· πι-
στεύσας γάρ, τῶν Περσῶν τὴν πλάνην κατελι-
πε πᾶσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐπ' ὧμων
ἐβάστασεν· ὅθεν χάριτι Δεία ἀπελαύνει τὰ ψυ-
χικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Τιμοθέου, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀ-
ποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἐρωτι Δείων Τιμόθεος στεμμάτων,
Τυφθεῖς βάλκλοις, ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων.

Εἰκάδι δευτερῆ πνεῦμ' ἦρθη Τιμοθέοιο.

Ὁτός ἦν ἐκ πόλεως Λύστρας, πατὴρ Ἑλλήνος, μη-
τρὸς δὲ Ἰουδαίας, Εὐνίκης καλουμένης. Μαθητευθεὶς
δὲ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ συνεργὸς τοῦ Δείου Εὐαγ-
γελίου καὶ κήρυξ γενόμενος, Ἰωάννῃ τῷ διαφερόντως ἡ-
γαπημένῳ Μαθητῇ συγγίνεται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστό-
λου Παύλου Ἐπίσκοπος Ἐφέσου καθίσταται. Μετὰ γάρ
τὸ ἐκδρασθῆναι τὸν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς θαλάσσης, (ὡς τὰ
τε ὑπὸ Εἰρηναίου τοῦ Λουγδούνου Ἐπισκόπου συγγεγραμ-
μένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει) καὶ τῇ Ἐφέσῳ ἀποδοθῆ-
ναι, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δομετιανοῦ Βασιλέως, τρόπῳ ὑπερο-
ρίας, τῇ Πάτρῳ νήσῳ ἀπενεχθῆναι, οὗτος ὁ μακάριος Τι-
μόθεος τῆς Ἐφεσίων ἀντεποιεῖτο.

Τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν, κατὰ τινα πατριὸν ἑορτήν, Κα-
ταγώγιον οὕτω καλουμένην, ἐν τῇ πόλει Ἐφεσίων, εἴ-
δωλα διὰ χειρὸς ἔχόντων, καὶ τινα περιτιθέντων ἑαυτοῖς
προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπαδόντων, καὶ ἀνδράσι καὶ
γυναίξιν ληστρικῶς ἐπιόντων, καὶ πολὺν φόνον ἐπ' αὐτοῖς
ἐργαζομένων, ὁ μακάριος Τιμόθεος, μὴ φέρων τὸ ἄτοπον
τούτων ὄραν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγχων,
καὶ ἀπεστῆναι τῶν αἰσχρῶν πράξεων παραινῶν, ἀναρρί-
πεται ὑπ' αὐτῶν, ῥοπαλοῖς ἐπιτιθεμένων αὐτῷ. Ὑστερον δὲ
τὸ ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν Κωνσταντινουπό-
λει, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν-
θα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρ-
τυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,
Ὡς λαμπρὸν ὄρμον ὠραΐζεται φέρων.

Εἰκάδι δευτερῆ Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη

Ὁ περίδοξος Μάρτυς Ἀναστάσιος ἦν ἐκ Περσίδος, βα-
σιλεύοντος μὲν Χοσρόου τῶν Περσῶν, Ῥωμαίων δὲ
Ἡρακλείου, ἐκ πατρίδος Ῥαζήχ, χώρας Νουνῆ. Ἦν δὲ
αὐτῷ πρότερον ὄνομα Μαγουδάτ, υἱὸς Μάγου τινός, ἀκ-
λουμένου Βάβ, παρ' οὗ τὴν μαγικὴν ἐπαιδεύθη, ἄρτι τῇ
στρατείᾳ τῶν τυράννων καταλεγείς. Καταδραμόντων δὲ

τῶν Περσῶν τοὺς τῆς Ἀγίας Πόλεως τόπους, καὶ πολλῶν
αἰχμαλώτων ληφθέντων, συναπήχθη καὶ τὸ τίμιον ξύλον
τοῦ ζωοποιῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν τὸ κατὰ σάρ-
κα πάθος ὑπέμεινε· καὶ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύ-
ματα, ἐφημίζετο, ὅτι ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἦκεν ἐνθάδε.

Ὁ δὲ Μαγουδάτ, ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ κινούμενος χάρι-
τος, θερμότερον ἐζήτηε μαθεῖν περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν
καὶ παρὰ πιστοῦ τινος τὴν κατὰ τὸν Σταυρὸν πᾶσαν οἰ-
κονομίαν μαθῶν, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν. Εἶτα μετὰ τοῦ
Περσικοῦ στρατεύματος ἐν Χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυ-
δόμενος τὴν Περσῶν παρὰ Ἡρακλείου καταστροφὴν, πα-
ρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν. Ἐνθα, ἐντυχῶν ἀργυροκόπῳ τινί,
μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεκπονεῖ.

Ἐκείθεν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, ἐν τῇ ἀγίᾳ Πό-
λει λαμβάνει τὸ βάπτισμα, καὶ Ἀναστάσιος ἐνομαζέται.
Καὶ γενόμενος ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα, τὸ ἱερὸν
τῶν Μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει. Ἐνθα πᾶσαν ὁδὸν διελ-
θὼν, εἰς ἀρετὴν φέρουσαν, καὶ τὰ ἱερά γράμματα μαθῶν,
καὶ τὸ Ψαλτήριον ἀποστεματίσας, πλείονα τὸν πρὸς Θεὸν
πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπηύχε-
το αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν. Ὁρῶν γάρ ἐν ταῖς Ἐκκλη-
σίαις τῶν τοίχων γραφάς, καὶ ἀκούων ἐν ταῖς συγγρα-
φαῖς, οἷον ἐμπνεύσας καὶ ἀγωνιζομένους τῆς Ἀγίας Μαρ-
τυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκάιστο μέμψιν. Ὅ-
θεν καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν, πλήρες οἴνου, λα-
βὼν ἐκπιεῖν. Σύμβολον δὲ νομίσας τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας
τοῦ διὰ Χριστόν μαρτυρίου, τῶν Δείων Μυστηρίων μετα-
λαβὼν, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς.

Καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν
Μάγους, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττέμενα διαχλευάσας, καὶ
Χριστιανῶν ἑαυτῶν ἐνομασάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν,
καὶ ἄγεται πρὸς Μαρζαβανᾶν, ἄρχοντα αὐτῶν, ἐφ' οὗ προ-
σετάχθη λίθους κομίζεῖν. Ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γέ-
νους προσερχόμενοι, οὐδεμίαν ἐφείδοντο παροινίας, ἐναλλό-
μενοι αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωννα τίλλοντες· ὕβριν γάρ
τοῦ γένους ἠγόουντο τὴν εἰς Χριστόν πίστιν. Εἶτα παρ'
αὐτῶν τύπεται σφοδρῶς. Ἀχθεῖς δὲ πρὸς τὸν Βασιλεῖα
Περσῶν, καὶ τὸν Χριστόν ὁμολογήσας, καὶ πρὸς τὴν τῶν
Περσῶν θρησκείαν αὐτὸς ὑπαχθῆναι μὴ καταδεξάμενος,
τύπεται ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ τῆς μιᾶς ἀναρτάται χει-
ρὸς, κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρημένου. Εἶτα βρόχου ἐξα-
φθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν, καὶ μι-
κρὸν ἔτι ἀναπνέων, ἀφαιρέται τὴν κεφαλὴν. Τελεῖται δὲ
ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄν-
τι ἐνδον τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Φιλίππου ἐν τῷ Στρατηγίῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Μανουὴλ, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίου,
Γαβριὴλ, Ἰωάννου, Λέοντος, Παρόδου, καὶ τῶν
λοιπῶν τριακοσίων ἑβδομηκοντα ἑπτὰ.

Στίχ. Σίφος Μανουὴλ εἰς μέρη τέμνει δύω,
Τμῶντ' ἀτμήτους οὐσίας Χριστοῦ δύω.

Γεώργιον καὶ Πέτρον, οἷς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ Δεσπότου κοινῷ χάριν.

Ἄρρηκτον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
Ῥήσσοντος αὐτοῦ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα.

Δείος, ξίφους ταθέντος ἐγγὺς ἀχένων,
Μακρὰν Γαβριὴλ, καὶ μακρὰν Σιωνίου.

Ὅντως στρατηγοί, μὴ πταούμενοι ξίφος,
Ἰωάννης τε καὶ Λέων οἱ γενναῖοι.

Βληθεὶς Πάροδος χειροπληθῶν ἐκ λίθων,
Ὅδαν παρήλθεν ἠδέως τὴν τοῦ βίου.

Τρεῖς πενταριθμὸς εἰκαδὰς κτεῖναν ξίφος,
Συνῆψεν αὐταῖς ἑνδεκαπλῆ ἑπτάδι.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφορῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τόπων ὄντες, τὴν Ἀδριανούπολιν κατώκειν. Βούλγαροι δὲ, οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἦκον Ῥωμαίους καταστρεφόμενοι. Θρακᾶς δὲ καὶ Μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα κατατρέχοντες, ἐν Ἀδριανουπόλει παρεγένοντο, καὶ αὐτὴν, τρεῖσι ἡμέραις προσμείναντες, εἶλον. Ἐπράττετο δὲ ταῦτα, Λέωντος τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρμενίου βασιλεύοντος, καὶ Κρούμου τοῦ Βουλγαρικοῦ κατάρχουτος ἔθνους. Ἐπὶ δὲ Κρούμου ἐγερταῆς ἐγένετο τῆς πόλεως, ἐξέβαλεν ἔξω πάντας, χιλιάδας τοῦ ἀριθμῶν τεσσαράκοντα· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν ἀγνώστου Ἐπίσκοπου ἐκβαλῶν, κατὰ τοῦ ἀγνέου, ἐπὶ γῆν ῥίψιντα, πεπότηκε.

Κρούμου δὲ τὸ ζῆν ἀπορρήξαντος, Δύκουμος τὴν ἀρχὴν διαδέχεται· καὶ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνακός, Διτξέγγος Ἀρχὴν τῶν Βουλγάρων γνωρίζεται, ὡμὸς καὶ ἀπάνθρωπος. Ὅς τὸν μέγαν Ἀρχιερέα Μανουὴλ μέσον διχάσας, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις ἀποτεμῶν, βεράν ποῖς κωσὶ παρέθετο· καὶ ἀρασίᾳ πληγῆς, ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀναιρέται.

Μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἅπαντας τοὺς Χριστιανούς, τοὺς μὴ πεθομένους τὸν Χριστὸν ἀνήσασθαι, ἐξ ἀνθρώπων ποιεῖ· καὶ οὐς μὲν δεσποῖς καὶ στρεβλώσειν ὑποβαλῶν, οὐς δὲ ἀπάνθρωποις αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς παρουσίας ζωῆς ἀπερρίψατο. Τοῦ δὲ ἐν Ἀγίοις Ἀρχιερέα Δεβίλου Γεώργιον, καὶ Πέτρου Ἐπίσκοπου, ῥάβδαις ἀπάνθρωπος κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν· ὡσαύτως καὶ ἕτερον πλῆθος, τριακοσίους ἐβδομήκοντα ἑπτά, τῆ τοῦ ξίφους τιμωρία ὑπέβαλε· καὶ ἕτερον Λέοντα καὶ Ἰωάννην, τοὺς τῶν Χριστιανῶν Στρατηγούς. Λέωντος δὲ τοῦ ἐν Ἀγίοις Ἐπισκόπου Νικαίας, τῆ Δέσει φαινομένου εὐνοῦχου, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε· καὶ Γαβριὴλ καὶ Σιώνιον μαχαίρᾳ ἀπέτεμε. Πάροδον δὲ, τὸν ἱερώτατον πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκασε, καὶ ἕτερος πολλοὺς διαφοροῖς αἰκίαις τιμωρησάμενος, ἐθανάτωσεν. Οὐ μόνον δὲ οὗτος ὁ δυσσεβὴς Μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ διαδοχὴν Βουλγαρικοὶ γενόμενοι Ἀρχοντες πολλὰς τῶν Χριστιανῶν διὰ ποικίλων κολάσεων τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν.

Ταῖς αὐτῶν αἰγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοκῆν, Θεοτόκε.

Συγχορευτῆς, οὐρανοῦ τάξεως, σὺ ἐπαξίως γεγονώς, συνευφραίνῃ χαρμανικῶς, αἴγλης φωταδάτιδος μάκαρ, ἐμπορούμενος, ἱεραμύστα Τιμόθεε, τὸν αἰνετῶν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ιεραουργῶν, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, ἐξ ἀρετῶν περιωπῆς, θεαγραφῶς ἐπιταλαῖς, Παῦλος ὁ θειότατος, χαίρων ἐξαπέστειλεν, ὡς Μαθητῆ σοι Τιμόθεε, τὸν αἰνετῶν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκὸς ἐρρώνυεν, ἢ εὐτομία τῆς ψυχῆς· ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῆ, σὺ πολιτευσάμενος, Μάρτυς ἐχρημάτισας, τὴν κεφαλὴν συντριβόμενος, Ἰεραργέ, Μυστηρίων Θεοῦ θεομακάριστε.

Τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Ο Ἀθλητῆς, τοὺς πιστὸς προτρέπεται, σαφὲς ὑπόδειγμα δεικνύς, τὴν ἀνδρείαν τὴν ἑαυτοῦ, θεῖον νῦν μιμήσασθαι, πάθος τὸ ἐκούσιον, ὑπὲρ ἡμῶν ὃ ὑπέμεινεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ισοσθενῆς, ἢ Τριαῖς πιστεύεται, ταῖς εὐσεβείαις ἔρασταῖς· οἱ γενναῖοι γὰρ Ἀθληταί, ταύτης ὑπερήθλησαν, αἵματα ἐκχέοντες, μαρτυρικῶς συμπλεκόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες, σαφῶς καὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδάμ τὰ κώδιον· ἐξ οὗ προήλθεν ὁ Ποιμὴν ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ η'.

Θαύματος ὑπερυψοῦς.

Στάσεως Ἀγγελικῆς ἠξιομένος, ἀνεδείχθης Τιμόθεε μάκαρ· οὐρανῶν τὰ Τάγματα, μνηθεὶς γὰρ ὑπερυψῶς, τὴν λαμπρότητα τὴν ταύτων ἐμμήσω σοφέ· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐφραίνόμενος· Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Δύναμιν ἐνδεδυμένος ἕρανόθεν, ὡς Ἀπόστολος ὤφθης θεόφρον, τὴν ἐπιδημήσασαν, ξενότροπως τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς τοῦ Λόγου αὐτόπταις ὧ Τιμόθεε· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰσῆς τῆς ἐφέσεως σαφῶς παμμάκαρ, τὸ ἀκράτατον οἰάπερ φθάσας, τῶν καλῶν Τιμόθεε, θεοκλήρξ δια παντός, ἐλλαμπόμενος φωτὶ τῷ τῆς Τριαδος τρακῶς· καὶ κῦν ἀναμέλπεις εὐφραίνόμενος· Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Πῆθεν σὺ πρὸς οὐρανοῦς στεφανηφόρος, Ἀναστάσιε Μάρτυς ἀνέπτυς, τὴν ἀπάτην ἄπασαν, τῶν δαιμόνων διεκφυγῶν, καὶ πατήσας τῶν εἰδῶλων τὰ σεθίσματα· διὸ καὶ κραυγαῖεις νῦν γηθόμενος· Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε"βαφας μαρτυρικῶν σου ἐξ αἱμάτων, τὴν σὴν χλαῖναν πανόλβιε Μάρτυς· τὸ Σταυροῦ δὲ σύμβολον, σκῆπτρον φέρων σὺν τῷ Χριστῷ, βασιλεύεις εἰς αἰῶνας Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραϊνόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο' ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακώβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνῶντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αύματος ὑπερφουῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεῖκόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς ἐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος,
 » Παρθένη ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρ'ῆσις τῆ Δαυὶδ πέπλήρωται ὡς ἀστραπὴ τῆ οἰκημένη γὰρ ἔφανα, τῷ κηρύγματι, περιαιγάζων τὰ πέρατα, παναιοῖδιμε μάκαρ Τιμόθεε· διὸ σε Θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Α'ἱγλης ἀρχιφώτου Πάνσοφε, θεαρχικῆς καὶ τρισηκίου ἐλλάμπφως, ἐμπιπλώμενος, καὶ καθαρῶς, ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε μάκαρ περίσωζε, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ι'σόν σε Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Μονογενὲς ὀρθὰ φρονοῦντες δοξαζόμεν, τοῖς διδάγμασι, τῶν Ἀποστόλων σου Δέσποτα, στηριζόμενοι Παύλου τοῦ κήρυκος, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ Τιμοθέου τοῦ θεόφρονος.

Τοῦ Μάρτυρος ὁ αὐτός.

Ρ'εἴθροισ ὧν αἱμάτων Ἐνδοξε, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας· τὸ δὲ πλήρωμα, τῆς Ἐκκλησίας ἐφάιδρυνας· ὑπὲρ ἧς ἰκετεύων πανάριστε, μὴ παύσῃ τὸν Δεσπότην, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ω" τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου, καὶ τῆς ἀρρήτου θείας ὄντως ἐλλάμπφως ἧς μετέσχικας; ὡς νικητῆς Ἀναστάσιε, τῷ Δεσπότη Χριστῷ παριστάμενος· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνοῦντων σε. Θεοτοκίον.

Ω" τοῦ φρεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ Παρθένη Θεοτάκε μυστήριον, τὰ πρό γενεῶν,

καὶ πρό αἰῶνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανερώσας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολοῦμένη βράτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατὰσθέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτάκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δυὰς φωτειδέξατος, σήμερον ἀπασράπτουσα, φαιδρότερον τῆ ἡλίου, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει· Τιμόθεος Ἀπόστολος, τῶν Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ θεῖος Ἀναστάσιος, τῶν Μοναζῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παναίμωνε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἐλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκόστω. Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στίχ. τῆς Ὀκτωήχης.

Εἶτα λέγομεν, Ἦχος α'.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν Ἀναστάσιον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καλῶς ἀγωνισάμενον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, ὁ στερρὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, κατὰ τοὺς Προφήτας καὶ Ἀποστόλους. Χαίροις, ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν σεαυτῷ, μνησαίμενος ἔργον τὸν Παῦλον. Χαίροις, ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμὴν. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς αἰκουμένης ἀγαλλίαμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ο" σι Πατέρ, νικητῆς Μήδων καὶ Χαλδαίων γέγονας τῶν νοητῶν, πᾶσαν Βαβυλῶνος πλάνην καθελών, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· οὐ τῷ λείψ τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδεικίασας· διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, βραβεῖσις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσε· καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, πρὸς Κύριον ἰκέτευε, αἰτούμενος εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις περιστέρα ἐκλεκτῆ, κεχρυσωμένη παρθενίας ταῖς πτέρυξι· τρυγῶν τε ὠραιστάτη, καὶ χελιδὼν ἐκλεκτῆ; καὶ στρουθίον ὄλον καθαρῶτατον· ἀμνάς ἡ κηῖσατα, τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· δαίμαλις θείας, τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα, τοῦ βαστάζοντος, τὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα· ἀμπελος ἡ κατόκαρπος, βλα-

στάινουσα βότρυας, τῆς εὐσεβείας τὸν οἶνον, τῆ Μαρτυρίου ἐκβλύζοντας. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, τοῖς ἰκέταις σου δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Στάσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνηδοῦσα ὠδύρετα, βοῶσα· Οὐ φέρω τέκνον, προσηλωμένον ἄραν, ἐπὶ ξύλου, ὃν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἶρηκεν, ὁ Συμεὼν, ὡς ῥομφαία, ψυχὴν ἐμὴν διελύσεται. Ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξακρίστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχος ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια τῆ Ἁγ. Κλήμεντος.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε κερὸν.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ὠφθῆς μυστικῆ γεωργία, περισκαπτόμενον· πάναις γὰρ ἀσκήσεως Πάτερ τεμνάμενος, τῷ δὲ ἕξει τρυγώμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου, οἶνον καταλύξως, ἡμῖν ἐκέρασας· οὐ νῦν ἐμφερῆμενοι πάντες, πίστει τὴν πανίερρον μνήμην, τὴν σὴν ἐορτάζομεν Μακάριε.

Οτε, ἱερούργεις τὴν φρικτὴν, καὶ τελειοτάτην θυσίαν, καὶ ὑπερκάσμιον, τότε προσενήνεξαι ἱερουργούμενος· τὸ σὸν αἷμα δὲ Πάισοφε, προθύμῳ καρδίᾳ, αἵματι προσέμιξας, τῷ τοῦ Δεσπότη σου· ὃ σὺ ῥαντιζόμενος μακάριε, ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώτατος Θεσπέσιε.

Θύων τὸν Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῆς ἀμαρτίας τὸν κόσμου, ἀποκαθαίροντα, καὶ φθορᾶν καὶ θάνατον ἐξαφανίσαντα, ἱερεῖαν ὡς ἄμωμον, ἐτύθης θεόφρον, σύμφυτος γενόμενος τῷ ἀμειώματι, Μάκαριε ζωηφόρου θανάτου· κῦν δὲ τῆς αὐταῦ βασιλείας, Ἀξιωμακάριστε τετύχηκας.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγ. Ἀγαθαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αγαθαῖς Ἀγγελίαις σε, συνοδίτην καὶ συναθλον, Κλήμησ ὁ πανάριστος κατεπλούτησε· μεθ' οὗ τοὺς δρόμους διήνυσας, τῆς θείους, σρεβλούμενος, καὶ παντοίοις ἀλγεινοῖς, ὀμιλῶν Ἀγαθάγγελε, ἕως τέλειος, γεγονὼς στεφανίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέθηκας Ἀγγελοῖς, συνεπαγαλλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, καὶ πυρὶ λιπαίνόμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, ἐπὶ κραββάτου ἀπλούμενος, σοφὲ Ἀγαθάγγελε, καὶ ὡς ἄρτος καθαρὸς, ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτώμενος, προσενήνεξαι, οὐρανίῳ τραπέζῃ, ἰκετεύων, τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶντας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως.

Ραβδισμοὺς ἐκαρτέρησας· καὶ ἐν ξύλῳ τεινόμενος, σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα· καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀθλῶν σου, σοφὲ Ἀγαθάγγελε, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, ταῖς ῥάνισι τοῦ αἵματος, ὅλην ἤρδευσας, τὴν σепτὴν Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσαν, τὰς λαμπράς σου ἀριστείας, κλέος Μαρτύρων πολυάθλης.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, Θεόληπτε ἑπταπλασίασας, τυπτάμενος, ξεόμενος, ἀμείβων πόλεις καὶ χώρας, σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ἕξοφας, οὔτε μάλιστα, τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμνιον· ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχύν, Ἱερομάρτυς Κλήμη· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμῆντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὀλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· ὅπως ῥυσθῆῖς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα· ὅπως τοῖς παλαί, ἐν παραβάσει καρπῷ, ὑπνώ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχη· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνηκοῦσα, ἢν μεγαλύνομεν.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τὸν θαυμαστόν ἐν Ἱερῷσι, Μάρτυρα Κλήμεντα, ἢ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμῇ τῶν

αίκισμῶν, τῆς εἰς αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἠξίωσε τρυφῆς· καὶ πλουτεῖ τὰ θεῖα, ὁ πολ-
λους πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ καθ' αὐτὸν ὑ-
ποδείγματι, καὶ πείσας τὴν σάρκα, ἀνώτέρω
φρονεῖν τοῦ θανάτου. Πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοή-
σωμεν· Μεγαλομάρτυς αἰοῖδιμε, ταῖς πρὸς Χρι-
στὸν πρεσβείαις σου, ταῖς χρονίους ἐνστάσεις,
λύσον τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ ῥύσαι τῶν δεινῶν
ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ράβδω τῆς σῆς προστασίας, Θεοκνήτορ Ἀ-
γνή, τὰ θνητῶν πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς
μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν
με ἰθύνουσα, καὶ τῇ ἀγίᾳ με ποιίμνῃ τῶν ἐκλε-
κτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου
ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνησα, Μητέρα Ἀγνή·
Οἶμοι τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις
ἀδίκως Δόγε Θεῶ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως,
ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόςδο-
τος, τοῖς πιστοῖς πανίερε, ἠδύτατος ἐβλάστη-
σας. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος, καὶ Ἱεραρ-
χῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανῶν τῆς
Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Κανῶν τῆ Ἀγίου Κλήμεντος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Μέλπω τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἀνω χορείας ὡς Ἱερεὺς, καὶ ὡς
Μάρτυς ἐνδοξος, τῷ Χριστῷ παρεστη-
κῶς, ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν, τῆς ἐλλάμψεως
τῆς σῆς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Εκτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διανύσας
Ὅσιε, βασιλείας οὐρανῶν, ἠξιώθης στέφα-
νον λαβεῖν, καὶ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάλυτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, δια-
πάθους ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδρα-
μεῖν, μιμητῆς γενόμενος παθῶν, Θεοφόρε τῶν
αὐτοῦ, Ἀγγέλων σύσκηνε. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεο-
μῆτορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπέρ

νῦν συνέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν
ἀναπηγάσασα.

Κανῶν τῆ Ἀγίᾳ Ἀγαθαγγέλε· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὴν σὴν ἀνυμνῶ Παμμακάρε χαίρων χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ πατάξας Αἴγυπτον.

Τὸν κλεινὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ
καύχημα, τὸν Ἄγγελον τῇ κλήσει, γεγε-
νημένον καὶ τῇ πράξει, χαρμονικῶς σήμερον,
τιμῆσωμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίσωμεν.

Ηξιώθης Ἐνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων εὐ-
κλείας, ἀθλοῦντα θεωρήσας, μεγαλοφρά-
νως ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὸν ἱερόν Κλήμεντα· μεθ' ἃ
σε συνελθόντες, πίστει γεραίρομεν.

Νεκρωθεὶς Μακάριε, παντὶ τῷ κόσμῳ ἔδρα-
μες, τὴν νέκρωσιν κηρύττων, τοῦ ζωοδό-
του ἐν σταδίῳ· καὶ ὑποστάς βάσανα, ζωῆς
ἀδιαδόχου, νῦν κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα Κύριον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφα-
τον, ἐκύησας Παρθένε· ὃν Ἀγαθαγγελος
ποθήσας, ἔξω σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας παρα-
δόξως· μεθ' οὗ ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'. Ὁ ὕκ' ἔστιν Ἅγιος.

Ωραίους ἠνεγκας καρπούς, κλῆμα τῆς ζωη-
φόρου, χρηματίσας ἀμπέλου· καὶ τούτους
μαρτυρικαῖς, κοσμήσας μαρμαρυγαῖς, τῷ Σω-
τῆρι, πάντων καθιέρωσας.

Τοῦ Παύλου ὠφθης μιμητῆς, πᾶσαν τὴν οἰ-
κουμένην, διατρέχων Παμμακάρε, βαπτί-
σματι θεωργῶ, καὶ αἵματος ῥαντισμῷ, ἀγιά-
ζων, τῆς ὁμολογίας σου. Θεοτοκίον.

Οὕκ' ἔστιν ἀμεμπτος ὡς σὺ, πάνταγε Θεο-
μῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν
τὸν ἀληθῆ, καὶ πάντων Δημιουργόν, Θεὸν Δό-
γον, Πάναγνε ἐκύησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐσπερωθή ἡ καρδία μου.

Υμολογῶ σοὺ τοὺς ἀπείρους παμμακάρε
πόνους, ταῖς στρεβλώσεις καὶ ταῖς πολλὰς
αἰκίσεις, τὴν ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμούς, καὶ τὸν
θάνατον· δι' ὧν ἠξιώθης, ζωῆς Ἀγαθαγγέλε.

Μετὰ μυρίους αἰκισμούς σε καὶ ἀλγηδόνας,
ῥάβδισμούς τε καὶ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑ-
ποβρύχιος θαλάσσης, δέδοσαι ἐνδοξε· ἐξ ἧς ὁ
τῶν ὄλων, Δημιουργός σε ἐρρύσατο.

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε Μάρτυς,
πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἡλῶν, καιο-
μένης τῆς σαρκὸς, καὶ ἀνωθεν δρόσον δεχομέ-
νης, ὑπομονῆς Ἀγαθαγγέλε. Θεοτοκίον.

Ω παραδόξου μυστηρίου! πῶς ἡ Παρθένος,
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐδειχθη, ἐν νη-

δύϊ τὸν ἀπεριόριστον, ἀστενοχωρήτως χωρή-
σασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώ-
» **Ε**δη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
» ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν
» σωτηρίῳ σου.

Κάθισμα τοῦ Κλήμεντος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπάνῃ, κατα-
τεμνόμενος σοφῆ Ἱεράρχα, ὡς καρποφό-
ρος ἄμπελος ἐξήνθησας, βότρυας περκαζοντας,
καὶ σταλαζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως,
καὶ ἀθλήσεως Πάτερ· ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις
εὐσεβῶς, καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια.

Δόξα, τοῦ Ἀγαθῆγγελου. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αγαθόν σε Ἄγγελον γεγεννημένον, θεοσδό-
τοις λάμπουσιν, ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς,
ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, κλέος Μαρτύρων,
σοφῆ Ἀγαθαγγελε. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ πρε-
σβεῖα ἔτοιμε, τῶν ἀπορούντων ἐν δεινοῖς,
ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι· μή με παρίδης, ἢ
πάντων ἀντίληψις. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέψασα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱὸν
σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῶα μητρι-
κῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· Οἴμοι! πῶς
ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Κυκλώσας ἀπασαν, τὴν γῆν ἐξέτεινας, τῶν
ἀγώνων τὸ κλῆμα ἀθλητικῆν, στάζον ἀ-
γαλλίασιν, καὶ εὐδίας γλυκασμόν, Ἀθλοφόρε
παμμακάριστε.

Λειμῶνα θέοντες, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἰαμά-
των (*) τὰ ἀνθη μάκαρ τῶν σῶν, Ἐνδοξε
δρεπόμεθα· καὶ ποικιλία θαυματίων, ταῖς αἰ-
σθησεις κατευφραίνομεν.

Ημέρας γέγονας, υἱὸς θαυμάσιε, καὶ φωτὸς
ἀνεσπέρης διηνεκῶς, περιαιυγαζόμενος, τῷ
τρισηλίῳ φωτισμῷ, καὶ τῇ αἴγλῃ τῆς κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, ἡ καθαρῶτατον, γενομένη
χωρίον χωρητικόν, θείας ἐνοικήσεως, τὸν
ψυχικόν μὲ μολυσμόν, καὶ τὸν ῥύπον ἐξαφαίνισον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Πολυῶδυνα ἐνεγκῶν, βασάνων εἶδη γενναῖε
Μάρτυς, σὺν τῷ θείῳ χαίρων Κλήμεντι,
ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πᾶσαν τὴν γῆν Θεό-
φρον ἠγίασας.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι, τῶν στιγμάτων.

Ανηρτήθης ὡς ὁ Χριστός, ἐπὶ τοῦ ξύλου
καὶ κατεξάνθη, ταῖς πλευραῖς σιδήρῳ ἐν-
δοξε, καταπλήξας ἅπαντας, ὑπομονῆ σοφῆ Ἀ-
γαθαγγελε.

Μεγαλύνοντες τὸν Χριστόν, φρουρὰν κατώ-
κουν οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς φρουροὶ θείων
προστάξεων, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγα-
θαγγελος ὁ αἰοίδιμος.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε αἰεὶ, Θεοκυῆτορ εὐλογημέ-
νη· δι' ἧς δόξης ἠξιώθημεν, καὶ τὸν πρὶν
Παράδεισον, ὃν ἀπώλεσαμεν ἀπελάβομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Αἰκίσαι Πάνσοφε καρτερῶν, ταῖς πολυχρο-
νίαις καὶ μακροτάταις, πολυάθλος πέφνης
νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, τρυφήν κατε-
κληρώσω διακονίζουσαν.

Τὴν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ, ὡς καὶ τὴν
ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην, θεμέλιον θεμέ-
νος, τῇ σεπτῇ Τριάδι σαυτὸν ἀνέθηκας, ναὸν
ἠγιασμένον Πάτερ πανόλβιε.

Ηθεοκόσμητος ξυνωρίς, ἡ διαφανῆς ἠγωνι-
σμένη, ἀθλήσεως ἁδίων, ἐπιλαβομένη τῆς
αἰωνίου ζωῆς, Ἀγγέλοις συγχορεύει καὶ συνα-
γάλλεται.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς, τὴν καταφθα-
ρεῖσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ὁ Κτίστης
καὶ Κύριος, μήτραν ἀγνισθεῖσαν Ἀγίῳ Πνεύ-
ματι οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁρθρον φαινὸν ἡμῖν.

Ανθραξι πυρούμενοι, ἀγαπήσεως τοῦ Παν-
τουργοῦ, ἐν ἀσβέστῳ πυρωθείση ἐβλήθη-
τε, καλλίνικοι Μάρτυρες.

Κόσμος ὠραιότατος, ἀνεδείχθητε τῶν Ἀθλη-
τῶν, ἀφαιρούμενοι δορὰν τὴν τοῦ σώμα-
τος, ἀήττητοι Μάρτυρες.

Απλωθεῖς εἰς κράββατον, καὶ ὀπτῶμενος
ἐν τῇ πυρᾷ, Ἀγαθαγγελε Ἀγγέλου ἐξέ-
πλήξας, ὀρώντας τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη φάνηθι, Ἀπειρόγαμε πάντα ἡμᾶς,
πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων,
τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ς'. Τῆ βίβη τὴν θάλασσαν.

Νομίμως ἀθλήσαντες, τοὺς στεφάνους ἐκ-
χειρὸς, ζωαρχικῆς ἐδέξασθε, χαρισμάτων
ποικίλων διανομήν, καὶ χάριν ἰάσεων, τῶν πι-
στῶν θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Οβίος ὁ ἐνθεος, τῶν ἀγώνων ἡ τριβή, τῶν
αἰκισμῶν ἢ ἐνστασις, εὐπρεπείας στε-

φάνωμα μυστικόν, και κάλλους διαδήμα, και στολή αφθαρσίας σοι γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Η Πάναγνος Δέσποινα, ή τεκούσα τοῖς βρο- τοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν με τὸν ἄστατον και δεινόν, κατεύνασον τάραχον, και γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Χαριστήριον αἶνον Θεῷ προσήξας, θεόφρον Ἀθλητά, ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεῖς, ὡς πά- λαι οἱ αἰχμαλῶται Παῖδες, και δρόσον δεχό- μενος, Ἀγαθάγγελε οὐρανόθεν.

Αγαθαῖς ἀγγελίαις, ταῖς δι' Ἀγγέλων, νευ- ρούμενος τὸν νοῦν, τοὺς αἰκισμοὺς τε και ἀλγηδόνας, ὡς περ πάσχοντος ἄλλου, ῥαδίως ὑπήνεγκας, Ἀγαθάγγελε γενναίοφρον.

Γεράν ξυνωρίδα ὑμᾶς ὁ πλάνος, θεασαίμενος Ἰσοφοί, δεσμοῖς συνθλίβει, και ποιναῖς συ- κόπτει, και φρουραῖς κατακλείει, και γέλωτα ὠφλησε, τῇ ἀτρέπτῳ ὑμῶν ἐνστάσει.

Θεοτοκίον.

Ραθυμίαν ὕπνου θανατηφόρου, ἀπάλλαξον Ἀγνή, και πρὸς ἐνθέους, γρηγορεῖν με ὕ- μνους, και καλὰς ἐργασίας, ἐνίσχυσον Δέσποι- να, ἵνα πόθῳ ὑμολογῶ σε.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν πελάγει τῆ βίῃ ταῖς πράξεσί με, κα-
• τήλθον εἰς βυθόν· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτης Ἰω-
• νᾶς οὕτω βοῶ σοι· Ἐκ βυθῆ τῶν κακῶν με,
• ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ και Λόγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμιέλεθ γέγονας, τίμιον κλῆμα, τῆ Χρι- στῆ πανεύφημε, Κλήμη πολυάθλος ὀφθείς, σὺν τοῖς συναθλοῖς τε ἔκραζες· Χριστέ, Μαρτύ- ρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Οἶκος.

Υἱὸς φωτὸς ἀναδειχθεῖς, Θεῶ συγκληρονόμος, ὡς Ἡλιοῦ ὁ θεῖος, τὸν Ἀχαῖβ ἠλεγξεν, οὕτω και σύ, Κλήμη σοφὲ, Βασιλεῖς ἀνόμους, και Τυράννης ἀπνηεῖς, Ἑλλήνων τῆς πρωτεύον- τας, ἐν λόγῳ και ἀληθείᾳ ἐνίκησας, και προ- σάγεις θῦμα τῷ Κυρίῳ νῦν τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. Διὸ κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας Ἀγαθάγγελον εὐρών, πόλεις ἐνα- θλῶν συνῶδευσας, φαιδρῶς κραυγάζων· Χριστέ, Μάρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ἀγκύ- ρας· και τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Στίχοι.

Ἀγαθαγγέλου και Κλήμεντος αἱμάτων,
Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.

Εἰκάδιδ' ἐτμήθητε τρίτη, Ἀγαθάγγελε, Κλήμη.

Ο μακάριος οὗτος και θεσπίσιος Κλήμης, ἐν ὅλῃ σχε- δὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ αὐτοῦ ζωῇ διήνησε τὸ μαρτύριον. Ἐν γὰρ ὀκτῶ χρόνοις και εἰκοσιν αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγὼν, οὐ διακεπτόμενος ἐκαχειρία, οὐδὲ ἐκ παραγγέλματος ἐφ' ἡμέραις ῥηταῖς τακτὴν τινα λαμβάνων ἀνακωχὴν και εἰρήνην, ὡπερ ἐπὶ τοῖς ἐν πολέμῳ παρα- τασσόμενοις ἐκατέρωθεν νόμος, ἐν αὐθις ἐπ' ἀλλήλοις νεα- ροὶ συμπέσωσι και ἀκμάζοντες· ἀλλὰ σύντονοι και ἐξείς, ὡς μὴ εἶναι μᾶλλον τὸν χρόνον θουμάζειν, ἐν ᾧ ὡς ἄλλο πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει, ἢ τὸ πλῆθος και τὴν ἐπιφο- ρὰν τῶν κακῶν· μᾶλλον δὲ θουμάζειν ἐπίσης ἀμφοτέρα. Διὰ γὰρ πάσης ἰδέας βασάνων ὑπελθὼν, και τοὺς τότε κρατοῦντας τυράννους και βασιλεῖς ἐλέγξας, και πάση σχεδὸν τῇ αἰκουμένη θίατρων γεγενοῦς, και Ἀγγέλους κα- ταπλήξας τῇ καρτερίᾳ, οὕτω τῆς δόξης τὸν στέφανον ἐκομίσατο.

Ἦν δὲ ἐκ πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας, πατὴρ μὲν Ἑλλῆνος, μητὴρ δὲ εὐσεβοῦς και πιστῆς, τοῦνομα Σο- φίας. Ὑπέδου δὲ τὸν μονήρη βίον δωδεκαετῆς ὑπάρχων. Εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς ἀρχι- ρωσύνης θρόνον ἄγεται. Ἠθλοσε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, και Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων.

Ὁ δὲ μακάριος Ἀγαθάγγελος Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος. Μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοὺς μετὰ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὄντας Ἀγίους, ἐναποκλείστους ἐν Ῥώμῃ, (ὧν εἰς τὴν ὁ Ἀγαθάγγελος, πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσελθὼν, και βαπτισθεῖς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἀποδράσας δὲ καθ' ὄν καιρὸν ἀποτμηθῆναι ἐμελλον εἰ σὺν αὐτῷ ἀποκλεισθῆι,) μέλλοντος τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Μαξιμιανοῦ ἀπαγῆθῆναι, και ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, και ἀπεπλευσᾶν εἰς Νικομήδειαν, προλαβὼν ὁ Ἀγαθάγγελος, εἰσηλθε λαθεὶν εἰς τὸ πλοῖον, και περιέμενε τὸν Κλήμεντα. Ὡς δὲ και οὗτος εἰσηλθε, και προσπεσόντα τὸν Ἀγαθάγγε- λον τοῖς ποσίν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη, και τὴν αὐτοῦ μετα- μέλειαν και ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ Ἀγγέλου παρουσίαν, ἐνόμισε. Καὶ ἦν συναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἂν, φθάσαντες εἰς Ἀγκυραν, πρὸς Λουκίον παρεγένετο. Κακέϊσε τὴν κάραν ἀποτμηθεῖς, προστάξει τοῦ Λουκίου, μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε και γυναικῶν και παιδίων τῷ Χριστῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς οὐρανίας ἀπέπη μενάς.

Τὰ δὲ εἶδη τῶν βασάνων εἰσὶ ταῦτα. Ὁ μὲν μακά- ριος Κλήμης ἰδίως πέπονθε ταῦτα· ξύλῳ ἀναρτάται, και ξέεται· λίθοις κατὰ τοῦ στόματος και τῶν παρεῶν τύπτε- ται· εἰρκτῆ βάλλεται· τρεχῶ δεσμεῖται· βακλοῖς τύπτε- ται· μαχαίραις κατατέμνεται· σιδηροῖς τύλοις τὸ στόμα τύπτεται· τὰς σιαγόνας συντρίβεται· ὀδόντων ἀποστερεῖ- ται· σιδηροῖς πεδεῖται, και εἰρκτῆ ἐναπορρίπτεται. Ταῦ- τα ὁ θεῖος Κλήμης ἰδίως.

Ἄμα δὲ Ἀγαθαγγέλω, βουνεύροις ξηροῖς τύπτονται· ξύλῳ ἀναρτῶνται· λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευράς καιόνται· θηροῖς ἐκδίδονται· σούβλας πεπυρωμένας διὰ τῶν μισο- δακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται· ἐν ἀσέιστῳ βληθέντες, δυοσὶν ἡμέραις προσεκάρτησαν· λώρους τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφαιροῦνται· βακλοῖς αὐθις τύπον- ται· ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πυρωθέντων ἀνακλίνονται· εἰς κάρμινον πυρὸς νυχθήμερον ἐμβάλλονται· κατὰ τῶν ψοῶν σφοδρῶς ξέονται· ὀβελίσκοις ὀξείσι, κατὰ γῆν ἐμ- παραῖσιν, ἄνω τὰς εὐθείας ἔχουσιν, ἐπακοντίζονται, οἱ δε- νῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν, και κατέτρωσαν· μόλυβδον λυ-

Ζέντα κατά κεφαλῆς μόνος ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐπιχίεται· λίθοις μυλίσταις τοῖς τραχήλοις ἐξαρτώνται ἀμφότεροι, καὶ διὰ τῆς πόλεως ἰλκόμενοι, λίθοις βάλλονται.

Ἰδίως πάλιν ὁ Ἅγιος Κλήμης περόνας σιδηρᾶς πεπωρωμένας εἰς τὰς ἀκοὰς δέχεται· λαμπάσι πυρὸς αὐθις προσομιλεῖ· λίθω μεγάλῳ προσδοθεὶς, βάλκλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται· καὶ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας πεντήκοντα πληγαῖς λαμβάνων ἐκαρτέρει. Τὸ δὲ τελευταῖον, καρατομοῦνται τὰς κεφαλὰς ἀμφότεροι ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Εὐδοξίου, ἐπικείμενα Ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνά τῆ πόλι, Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαῦσιμᾶ τοῦ Σύρου.

Στίχ. Γλώσσαις λαλῶν πρὶν Μαῦσιμᾶς τῶν Σύρων,

Γλώσσαις λαλεῖ νῦν Ἀγγέλων πρὸς Ἀγγέλους.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Κύρῳ, Μαῦσιμᾶς μὲν ὄνομα, Σύρος δὲ τὴν φωνήν. Ἀγροίκως δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς. Μονοχίτων δὲ ὢν, λέγεται μὴ δευτέρον κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς γινομένοις ῥήγμασιν ἕτερα ῥάκη συρράπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν τὴν σάρκα. Τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων Σαραπείας οὕτως ἐπιμελεῖτο προθύμως, ὡς τοῖς παριστοῖσι ἀπασιν ἀναπετάσσουσαι τὰς θύρας. Δύω δὲ πίθους ἐσχηκέναι λέγεται, τὸν μὲν οἴτου, τὸν δὲ ἐλαίου, ἐξ ὧν ἐχορήγει ἀπασὶ τοῖς δεομένοις, ὡς τῆς τῇ Σαραφθία χηρᾷ δοθείσης εὐλογίας ἐπινεχθείσης καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πίθους. Ὁ γὰρ παντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος Θεὸς, ὡσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην καὶ τὸν καμψάκην ἀναδύζειν ἐκέλευσε, τῶν τῆς φιλοξενίας σπερμάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕτω καὶ τῷ Σαυμασίῳ δέδωκε τῇ προθυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον. Καὶ καλῶς καὶ ὁσίως τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον διαβιβάσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Οἶχη χαμερπούς καὶ χαμαιζήλου βίου,

Ἵψηλὲ πράξει καὶ λόγῳ Σαλαμάνη.

Κώμη τις ἴσθι, τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, πρὸς ἰσπέραν, ἐπικειμένη τῇ ὄχθῃ, Καπερσανὰ καλουμένη. Ἐκ ταύτης ὀρμώμενος ὁ μακάριος Σαλαμάνης, καὶ τὸν ἡσυχιον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῇ πέραν κώμῃ μικρὸν οἰκίσκον εὐρών, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, οὔτε θύραν, οὔτε θυρίδα καταλιπών. Ἀπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρά τὴν γῆν ὀρύττων, παντὸς τοῦ ἔτους ὑπέδεχτο τὴν τροφήν. Ὁ τῆς πόλεως δὲ Ἀρχιερεὺς, τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετήν, ἀφίκετο, τὴν ἱερῶσυνην δοῦναι τῷ μακαρίῳ βουλόμενος. Καὶ διαβήσας τοῦ οἰκίσκου τι μέρος, εἰσῆλθε, καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐπέτελεσε· καὶ πολλὰ μὲν πρὸς αὐτὸν εἶπε, καὶ τὴν ἐπιγενομένην χάριν τῆς ἱερῶσυνης ἀνήγγειλεν· οὐδεμίαν δὲ φωνὴν ἀκούσας, ἀπῆλθεν, ἀνοικοδομηθῆναι κελεύσας τὸ καταλυθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου, ὅπερ αὐτὸς διεβήσεν.

Ἄλλοτε πάλιν οἱ τῆς κώμης ἐκείνης, ἀφ' ἧς ὄρητο νύκτωρ τῆ ποταμῷ τὸν πόρον διαπεράσαντες, λαβόντες αὐτὸν, ἔτε ἀντιταίοντα, ἔτε κελύοντα, εἰς τὴν οἰκίαν κώμην ἀπήγαγον· καὶ τοῖσδε οἶκον δευράμενοι, παραυτίκα καθεῖρξαν. Ὁ δὲ ὁμοίως ἡσυχίαν διήγειν, οὐδὲν πρὸς μηδένα διαλεγόμενος. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιπέραν κώμης ἄνθρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόντες, καὶ τὸ εἶκημα διορύξαντες, πρὸς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδὲ μείνειν βιαζόμενον, οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίροντα.

Οὕτω νεκρὸν παντελῶς τῷ βίῳ ἑαυτὸν κατέστησε, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθεῶν ἐφθίγγαστο· Χριστῷ συνεσαύρωμαι· ζῶ δὲ ἔτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τῆ Ἰῆς τῆ Θεῶ, τῆ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραθόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμῆ (Γαλ. β'. 10). Καὶ οὕτως ἑαυτὸν νεκρώσας ὁ μακάριος Σαλαμάνης, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε, οὕτως ἐπέτελεσε μέχρι τέλους, καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κύριον χορεύει αἰώνια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες οἱ ἐν τῷ Παρίῳ, λάκκῳ ἐμβληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνδον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύο, Θεοῦ πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν βαβυλῶνι.

Τῇ αἴγλῃ τοῦ μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην ἐφαιδρυνας, ἀναμελῶν Χριστῷ, διανοίας καὶ ψυχῆς καθαρότητι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἱερωτάτη πατήρις, οὐρανίῳ φωτὶ λαμπομένη, καταυγάζει τοὺς κρίζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσφόου Παρθένε Μήτηρ γενήσαι, τῆς τὰ πάντα σοφῶς κυβερνήσης, φυσικῆ ἀγαθότητι. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Μὴ παραδώης ἡμᾶς.

Ὡσπερ οἱ δύο αἰεὶ φωστῆρες, φαιδρῶς τὴν Ἐκκλησίαν, φωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρότητι, σὺν Ἀγαθαγγέλῳ ὁ μέγας Κλήμης σκοτασμὸν, λύοντες πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν· οὓς εὐφημήσωμεν μεγαλοφώνως.

Νεανικῶς τοὺς ξεσμούς ὑπέστης, καὶ πάσας τρικυμίας, τῶν ἀνυποίστων πόνων σαρκὸς σε τραύμασιν, ἐχθρῶς τραυματίζων τῆς ἀοράτους, Ἀθλητὰ ἔνδοξε, τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ κοινωνε, Ἀγγέλων σύσκηνε, Μαρτύρων κλέος.

Χαίρων ὑπέστης σοφῆ, μολύβδου βαρείας ἐπενεχθείσας σου, καὶ καταφλεγούσας ταύτην διόλου, ὡσπερ τις ἄσαρκος, Ἀγαθάγγελε στρατιῶτα Χριστοῦ· ὅθεν πίστευσε δοξολογοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Α'ερμηνεύτου λόγῳ, μετέσχεσ Παρθένε μυστηρίου· Θεὸν γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον, ἀστενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκεις, καὶ μαζοῖς ἔθρεψας, βουληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς Θεοτόκον σε ὁμολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ Νόμων πατρῶων.

Α'ναφανέντες φαινότατοι, ἐπὶ τῆς γῆς φωστήρες κατελαμπρύνετε, τὸ στερέωμα Πανόλβιοι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· ἐν οὐρανοῖς δὲ, φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πρωτοτόκων πανήγυριν εὐφραίνετε βοῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον, τῶν σῶν ἀγῶνων μνήμην νῦν ἑορτάζομεν· ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας, αἰκισμῶν τρικυμίας· ἀλλ' ἀντὶ τούτων, τὴν δαικωνίζουσαν τρυφήν, ἐπαξίως ἀπέληφας, ἀντίδοσιν πλουσίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πεποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον, καταβολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, ἀντὶ πνεύματος Πανόλβιε, χαλεπῆς ἀκηδίας, ἀντὶ βασιάνων, τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγὴν, ἀντηλλάξω λαβόμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε'ξ αἰδίου τῷ Γεννήτορι, ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ συνοούμενος, ἐπὶ τέλει τῶν αἰῶνων δὲ, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, τὴν τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐθεούργησε μορφήν, ἐαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, ἀσυγχύτως ἐνώσας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Ρ'ανίσιν αἱμάτων σου, πῦρ ἀποσβέσας ἀθείας, ἠρθευσας Πανεύφημε, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, πίστει ἀναθαύλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαιίσματα, τὰς λαμπραῖς ἀριστείας, ἀπαύστως σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Ἰσους ἐκομίσαντο, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος· ὅθεν, ἐν ὑψίστοις τῷ πάντων Βασιλεύοντι παρεστῶτες, προστάται καὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσιν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Νέους ἐκμιαύμενος, τοὺς κατασβέσαντας τὴν φλόγα, τὸ πῦρ ὡσπερ ἄσαρκος, ὑπῆλ-

θες ἀθλοφόρε, ζήλω πυρακτούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, καὶ θερμῶς ἀνεβόας Ἀγαθάγγελε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, καὶ ἀκαταίσχυτον ἐλπίδα, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καὶ θείαν προστασίαν, ὁ λαὸς σου ἔχει σε, ὁ σὲ δοξαζὼν Παρθένε· καὶ σωζόμενος, κρᾶζει ἐμμελέστατα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῆ σῆ σοφία
» συνεστήσω· γῆς δὲ πάλιν ἠδρασεας, ὡς
» οἶδας τὸν πυθμένα, τῆ βάσει πηξάμενος ἐπὶ
» ὑδάτων ἀπέιρων· διὸ πάντες βοῶμεν ἀναμει-
» ποντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύ-
» στως τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Λουτῷ τοῦ φωταγιδίου βαπτίσματος, τελειωθείς, καὶ τῆς ἱερωσύνης τῷ χρίσματι, καὶ Μαρτύρων αἵματι λουσάμενος, ὅλος πεφωτισμένος, χαίρων ἀνέδραμε, πρὸς τὰς οὐρανίους στρατίας Θεομακάριστε.

Ο τῶν Ἀγίων Μαρτύρων στέφανος, Λόγος Θεοῦ στεφάνῳ τῶν χαρίτων ἐκόσμησε, σὴν ἀγίαν κορυφήν Θεσπέσιε, ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἄδυτος Ἥλιος, δι' ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακροῦς, χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοκίον.

Υἰὸς καὶ Λόγος Θεοῦ ὁ ἀναρχος, σωματωθεῖς, υἱὸς καὶ τῆς Παρθένου γεγένηται, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, Θεοῦ τῆ συνεργείᾳ· ὅθεν ἀνέπλασε, τὴν καταφθαρεῖσάν μου μορφήν, ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐποίησε κράτος.

Ω'ς ζεῦγος ὠραῖον, Ἀγαθάγγελος ὁμοῦ, ὁ ἐνδοξος καὶ Κλήμης ὁ γενναῖος, φανέντες μαρτυρικαῖς, ἐλαμπρύνθησαν στολαῖς· καὶ νῦν στεφαναφόροι τῷ Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων, εὐκλεῶς παρίστανται, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις.

Σαρκὸς οὐκ ἐφέισω, ὀμιλοῦσης χαλεποῖς, ἐν πλείοσι καιροῖς κολαστηρίοις, ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασε Θεός, τοῖς θείαις θρασυποῦσιν αὐτοῦ· μεθ' ὧν περπολεύεις, Μάρτυς Ἀγαθάγγελε, χαίρων εἰς αἰῶνας.

Ἡ γῆ ἐαρτάζει, καὶ χορεύει οὐρανός, ἀγαλλονται χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ καρδία τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς δοξαζούσιν, τὴν μνήμην σου σήμερον Σοφῆ, ἐν ἧ τούς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης ἐπιπρείας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀνατείλασα τὸ φῶς, Πανάμωμε τὸ λάμπαν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν· διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Τὸ σκότος ἀπέλασον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, τῶν αἰσάντων λογισμῶν, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
» **Δ**εῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
» ὕψωσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ
» κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώ-
σας ἅπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγῶ-
νων, ἐκτείνας Κλήμη τὸ κλῆμα, τῇ ἔλικι τῆς
Πίστewς, ζωγεῖς τὸν Ἀγαθαγγελον, συγκοινω-
νόν σοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώ-
κμα ἀθλοφόρον. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς οὖσα καθαρῶτατον, δοχεῖον Θεονύμφευ-
τε, τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, δεῖξον ἐλευ-
θερον Κόρη· βρυγμαῦ ὀδόντων σκώληκος, καὶ
τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, ταῦ αἰωνίου Δέσπανα,
ὅπως ἐν πίστει ὑμῶν σε, εὐλογημένη Μαρία.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Μεταναστεύουσα πρώην, τῇ διαθέσει Σεμνή,
καὶ βεβαιῶσα ἔργω, τὸ κριθὲν σοι ἐννοία,
ἐξῆλθες τῆς ματαιίας τῶν ἡδονῶν, μακαρία λειό-
τητος, καὶ ἀρστῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς,
ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Εν τῷ λιμένι τοῦ Θεοῦ, προσορμισθεῖσα
εἰσθμῆ, διαπερᾶς κυμάτων, τῶν τῆ κόσμου
τὸν σάλον· ψυχῆς δέ σε τὸ πλοῖον, ὄλον Σεμνή,
ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας
τῶν μυστικῶν, ἀγωγίμων μένεις ἔμπλευς.

Θσοπρεπεῖ τῇ μιμήσει, σὺ ξενιτεύσασα, τοῦ
ὀδοῦ δὲ ἡμᾶς ἐξ ἄνω, πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος,
ὕψωσαι τοὺς πεσόντας, μένεις σοφῇ, συγγενέσι
μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστὴ, ὡς πρὸς
τὸν Θεόν, Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν,
Παρθενομητορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ
κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκί, τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀναρχοῦ Πατρὸς, καὶ συναῖδιον Πνεύματι
ἀληθῶς· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν
Υἱόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα
ἐβόα· Γλυκύτατόν με τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ
παραδόξον θεάμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα
ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰ-
κόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολού-
θησας τῷ Χριστῷ· καὶ πρᾶπτουσα ἐδίδασκες,
ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, περέρχεται γὰρ· ἐπι-
μελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὰ
καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Ξένη
τὸ Πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ δύο Κα-
νόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας εἰς.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυθέν-
τα πράξειςιν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκείω-
σόν με τούτῳ, εὐχαῖς εὐπρόσδέκταις σου, Ξένη
σεμνὴ Ὁσία, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα.

Πῦρ σε ἀναφλέξαν νοητὸν, ὡς ὕλην εὐκατά-
πρηστον, τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρ-
κικὸν μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμη ἀν-
δρειοτάτη, καὶ Κυρίῳ ἀγκῶς μνηστευθῆναι.

Ξένην ἐννοήσασα ζωὴν, ἐν οὐρανοῖς τὴν μέ-
νουσαν, καὶ μὴ παρερχομένην, τὴν κλήσιν
ὡς τὴν πράξιν, ἡμῖψω καὶ ἔδραμες, ἔλαφος ὡς
διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἴχνος μνηστῆρος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῖς τὴν πανάχραντον πιστοῖ, Μαρίαν
εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχα-
ρευμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν εὐδῖον
λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν σωτηρίαν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Κατακρατήσας ἔρωσ ὁ Θεῖκος, τῆς ἀγνῆς
ψυχῆς σου, λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς
ἀσκήσεως πόνων, ἔπεισε Σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως.

Τοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλαναῖς, ἡδομένη
κάλλη σαρκὸς ἐμάρανας, καὶ ὠφθης ὠραιό-
τάτη, Θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν, κησαμένη ὑψος πρὸς οὐράνιον, ἐπέτασας Μακαρία, ὡς περιστέρα ἀδιάφθορος. Θεοτοκίον.

Η φωτεινὴ νεφέλη τῆ νοητῆ, καὶ φαιδρῆ Ἡλίου τῆ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Παρθένε, φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδῶν πολλῶν,
» στερεώσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, Ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρὸς, αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς νυμφίῳ Πανόλβιε, καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον· ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπέληφας, κληρουχίαν Θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖν ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμῇ ἀντιλήψει, καὶ σκέπῃ μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὁδὸν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπύρως ἰκέτευσ, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἀξίως, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Ἀντρωτὴν, ἡ Ἀμναῖς θρωῆσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλαγχνὰ μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλαγχνὰ ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὁδὸν δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Προΐκα τῷ Χριστῷ, προσῆξας τὴν ἀγνείαν, νέκρωσιν μελῶν, καὶ πόνους ἐγκρατείας, καὶ ἀντεδέξω οὐράνιον βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν.

Βρέχουσα στρωμνὴν, τοῖς δάκρυσιν Ὁσία, καὶ μετὰ σποδοῦ, ἐσθίουσα τὸν ἄρτον, τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγήρω, καὶ Παραδείσου ἀπολαύσεως.

Τύπον σεαυτὴν, καλῶν παρεχομένη, εἴλκυσας πολλὰς, ψυχὰς εἰς σωτηρίαν, ἀπορραγείσας τοῦ κόσμου τῆς προσπαθείας, Ξένη θεόφρον ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Ἁγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κησάσα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

Ὁδὸν ε'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ως δάμαλις ποθῆσα, τοῦ ποιμένος τὸ θεῖον κάλλος ἐκραύγασες· Ποῦ νῦν ποιμαίνεις Νυμφίε; ποῦ κοιτάζῃ εἶπέ μοι; ἐπιποθῶ σου ἰδεῖν, τὴν ὑπερβάλλουσαν θεάν, καὶ φλέγομαι πάντοθεν.

Εράσιμον τὸ κάλλος, τὸ ἐμόν, βοᾷ ὁ Νυμφίος, ζητοῦσα Σεμνή, ταῖς ἀρεταῖς λαμπρυνθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς με σκόπει· ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγὼ, καὶ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦμαι, ἐκάστοτε θρέμματα.

Τρυγῶν ὠραιότητα, χελιδῶν λαμπροτάτη, καὶ νοητῆ ἀηδῶν, τῶν ἰξευτῶν διαδράσα, τῶν νοητῶν παγίδας, ἐδείχθης Ξένη σεμνή, καὶ ἐναπόθετον κάλλος, Χριστοῦ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Αμήτορα τῶν ἄνω, ἐπ' ἐσχάτων τοῖς κάτω τίκεις ἀπάτορα, οὐσιωθέντα Παρθένε, τὸ ἡμέτερον ὄλον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι, φθορᾶς τῆς ὑμνοῦντάς σε. Ὁδὸν ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν ξένην σου βιοτήν, καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἄσκησιν, δοξαζῶν ὁ διὰ σέ, ξενιτεύσας ἐνδοξε, σημείοις καὶ τέρασι, παραδόξοις ὄντως, σέ Ὁσία κατεκόσμησε.

Τὸν ξενωθέντα μακρὰν, τῶν ἐντολῶν τῆ Θεῆ ἡμῶν, οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς, Ὁσία δεήσσει, καὶ ξένον με ποίησον, τῆς δεινῆς γεέννης, καὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με.

Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν, καταστεφθεῖσα ἀνεδραμες, πρὸν ὃν ἐπόθει Χριστὸν, κύκλου δι' ἀστέρων σε, ὑπὲρ νοῦν μηνύοντος, τοῖς ἐγγύς καὶ πόρρω, ξενοτρόπως Ξένη ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Ονώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγραπτῶς καθήμενος, περιγραπτὸς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνώκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προήλθε, διασωζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός . .

• Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασιν, σοὶ παρέχοντα ἰσχύ τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος .

Ἰλέων, Ξένη, τὸν ξενότρόπως ἐκ Παρθένου τεχθέντα ἐκδυσώπει Χριστὸν ἡμῖν γενέσθαι, αἰοῖδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς τὴν σὴν μνήμην ὑμνήσαι σπουδάζουσιν, ἣν παῖσαι τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον καὶ ἁγίαν πανήγυριν, Ἐνδοξε, προσθεύουσα ἀπαύτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον .

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης, καὶ τῶν δύο αὐτῆς Θεραπεινίδων.

Στίχοι .

Ἄποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
Οὐ ζῶσα καὶ πρὶν, ὡς ἀληθῶς ἦν Ξένη.
Θνησκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὔσαι ξένοι.

Ἐἰκάδι οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε τετάρτη.

Ἡ μακαρία αὕτη καὶ αἰοῖδιμος Ξένη ἐκ τῆς μεγαλοδόξης γέγονε πόλεως Ῥώμης, γένους ἐντίμου καὶ ζηλωτοῦ. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς γάμῳ ταύτην ἐκδοῦναι βουλομένων, καὶ τῶν κατὰ τὸν γάμον πάντων εὐτρεπισθέντων, ἐξ αὐτῆς τῆς παῖδος, μετ' ἑτέρων γυναικῶν, δύο παιδικῶν, ἀποφυγοῦσα, καὶ διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησαμένη, ἄλλους ἀμείψασα τόπους, τὴν πόλιν τῶν Μυλασσῶν κατέλαβε. Μᾶλλον δὲ παρὰ τῆς Θεοπέσις Παύλε τῆς Μοναχοῦ, (ὅς αὐτῇ Θεοθεν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ φανείς, ὀδηγὸς γέγονε τῶν κρειττόνων,) εἰς τὴν τοιαύτην πόλιν κατέστη. Ἐνθα μικρὸν εὐκτῆριον ἐπ' ἀνόματι τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου κηξάμενη, ἅμα ταῖς δυοῖς Θεραπεινίαι, καὶ τινῶν ὀλίγων Παρθένων συνελθουσῶν, πολλῶν ἄσκησιν ἐπέδειξατο, διὰ πάσης καρτερίας καὶ ἀποχῆς τῶν κατ' αἴσθησιν ὑδουῶν εἰς τὴν οὐράνιαν ἑαυτὴν ἄγουσα πολιτείαν.

Καλῶς οὖν διεξελθούσα τὸν βίον, μετὰ τὴν ὁσίαν ἐκείνην καὶ μακαρίαν τελευτῆν, ἀνωθεὶ ἔσχε τὴν μαρτυρίαν. Καὶ γὰρ μεσοῦσης ἡμέρας, ἤλιου κατὰ γῆν φωτίζοντος, δι' ἀστέρων ὥφθη Σταυρὸς· ὃν συνέκλειε καὶ εἰς τὸ μέσον συνεῖχεν ἑτέρας ἀστέρας χορὸς, ὡς δακτύλιον ἀτέφανου αὐτῆς εἶναι τῆς μακαρίας, τῆς μακρᾶς ἵεκα νηστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ ἀφθορίας ἀντιθεθέντα αὐτῇ πρὸς Θεοῦ. Καὶ τὸτο εὗλεν, ὅτι τῇ ταῦ λειψάνου ταύτης ὑπὸ γῆν ἀπαθεία, οὐ-

κέτι θεατὸς ἦν ὁ τῶν ἀστέρων χορὸς τε καὶ κύκλος. Ἐγενέσθη δὲ τὰ κατὰ τὴν Ὀσίαν, μιᾶς τῶν Θεραπεινίδων αὐτῆς, ἐν τῷ μύλλειν τελευτῆν, διηγησαμένης τὴν τῆς μακαρίας πατρίδα, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπίσημον, καὶ τὴν ἐκ γονέων προσηγορίαν· Εὐσεβία γὰρ ἰκαλιτο· καὶ ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα, Ξένην ἑαυτὴν ἐπωνόμασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Πασυρίου καὶ Θεοδοτίωνος, τῶν αὐταδέλφων.

Στίχ. Πασυρίον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους,
Ποτάμιος ροῦς καὶ συναύλους δεικνύει.

Ἰδοὺ τράχηλος, ἐλθέτω δὴ τὸ ξίφος,
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανῶ τῶν Βασιλέων, καὶ Ἀρειανοῦ ἡγέμονος, ἐν Κλεοπάτρει τῆς Αἰγύπτου, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα. Ὑπῆρχον δὲ χρόνων, ὅτε κατεσχέθησαν, ὁ μὲν Παῦλος τριάκοντα ἑπτὰ, ὁ δὲ Πασυρίος πέντε καὶ εἰκοσιν, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸ σχῆμα τῶν Μοναχῶν περιβεβλημένοι. Μαθῶν δὲ τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν Θεοδοτίων, ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, καταλιπὼν τὰς ἐν ὄρει διατριβὰς τῶν ληστῶν, (ἦν γὰρ τρόπων αὐτοῖς κοινῶν) ἦλθε θεάσασθαι τε αὐτοὺς ἅμα καὶ ἀσπασάσθαι. Καὶ ἰδὼν ἀνακρινόμενος αὐτοὺς, προσεγγίσει μὲν οὐκ ἐτόλμησεν· ἔντινι δὲ γενόμενος τόπῳ, κατ' ἑαυτὸν ἐλογίζετο, ποίας ἄρα τυξόνται κληρουχίας οἱ ἀδελφοί. Καὶ διαθερμανθεὶς, ἐπίστρεψε, καὶ ἠμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανὸν ἐνώπιον Ἀρειανοῦ τοῦ τυράννου· καὶ ἐπιπληθῆσας, κατέβαλεν αὐτὸν τοῦ θρόνου. Εὐθέως οὖν ἦλοις πυρωθείσι κατὰ τῶν πλευρῶν διπλαῦνεται, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς γαστροῦ· καὶ τὸ τοῦ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς. Παῦλος δὲ καὶ Πασυρίος ἐν ποταμῷ βληθέντες, διήνυσαν τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Τιμοθέου καὶ Ἀγαπίου, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βαβύλας, εὐγενῆς ὢν, κατὰ τὸν μέγαν Ἰωβ, ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, γεννητὰς ἐξ εὐγενῶν καὶ φιλοθέων γεννητόρων ἐν τῇ ἐπισήμῳ Θεουπόλει (τὴν μεγάλην Ἀντιόχειαν ἴσως ἔνοοι). Καὶ παιδευθεὶς ἐν αὐτῇ ἐν παιδείᾳ καὶ νομοθεσίᾳ Κυρίου, ἐπὶ τὰ ἱερά γραμματα, εἰς Θεὸν τάχιον ἀναφέροντα, ἐπιμελῶς ἐκδιδαχθεὶς, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ποθῆσας τὸν Χριστὸν, ἐμίσησε τὸν κόσμον· καὶ τάχιον τῶν γονέων ἀπορράγεις, διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον εἰς πτωχοὺς καὶ χήρας καὶ ὀρφανούς. Καὶ ἀποτινάξας ἑαυτὸν πάσης βιωτικῆς ἰλύος, ἀνελθὼν πρὸς τὸ ὄρος ὑσυχάζεν, ἔχων μετ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, Ἀγαπίον καὶ Τιμόθειον. Γενόμενος δὲ καὶ Ἱερεὺς, ἀξίως τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐτίμησεν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπειθεὶς καὶ αἰμοδόροι Ἕλληνες ἔσπευδον καταπροδοῦναι τοῦτον τοῖς ἀρχουσιν, ἀφείκει τὴν Ῥώμην, κατέλαβε τὴν Σικελίαν σὺν τοῖς δυοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ χροοτριβήσας ἐκεῖσε, πολλοὺς τῇ ἐνοικουσίᾳ αὐτῷ χάριτι κατεφώτισεν, εἰς Διογυσίαν μεταβιβάσας. Ἄλλ' ἐπεὶ πόλις οὐ δύναται κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρους κειμένη, ὡς γέγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διέλαβε τὸν ἐκεῖσε Ἄρχοντα. Διὰ καὶ κρατήσας αὐτὸν, σὺν τοῖς δυοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε μετὰ παρρησίας ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν, Θεῶν ἀληθινῶν, πρῶτον μὲν ἔτυψε, μαστιγὰς διαφόρους ἐπιθεὶς αὐτοῖς, καὶ καταπορφύρας τὰ σώματα αὐτῶν. Ἐπειτα δὲ, κατὰ πόλιν περιάγων αὐτοὺς, ποικιλοτρόπως καὶ ἀπανθρώπως ἤκιζε, πῆ μὲν, τὰς τῆς Σικελίας πόλεις ἐκφοβῶν αὐ-

αὐτῶν, πῆ δὲ ἴδιον πάθος ἐκκληρῶν διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν. Οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες ἐνισχύοντο, εἰς τὰ αἰώνια ἀποβλέποντες ἀγαθὰ. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξίφεσι κατασφάζας αὐτοὺς, εἰς πῦρ ἐναπέβριψεν. Οὐκ ἐλομήνατο δὲ τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ στρατιώτας τὸ καθόλου τὸ πῦρ, ἀλλὰ σώους καὶ ἀσπίλους διεφύλαξεν· οὗς καὶ λαβόντες πιστοὶ τινες, ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς Σικελίας ἀξίως ἐκήδευσαν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου.

Στίχ. Μονῶν ἀπειρῶν πατρικῆς σῆς οἰκίας,
Μακεδόνιος Χριστὲ λαμβάνει μίαν.

Ὁ ὅτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Μακεδόνιος παλαίστραν εἶχε καὶ στάδιον τὰς τῶν ὀρέων κορυφάς, οὐκ ἐφ' ἐνὸς ἰδρυμένος χωρίου, ἀλλὰ νῦν μὲν τούτῳ ἐνδαιτωμένος, νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνο μεταβαίνων, ἐν Φοινίκῃ, Συρίᾳ, καὶ Κιλικίᾳ. Ἐποίησε δὲ τοῦτο, τῶν εἰς αὐτὸν συντρεχόντων ἐκφεύγων τὴν ὄχλησιν. Τεσσαράκοντα οὖν καὶ πέντε ἔτη διετέλεσεν οὕτως, οὐ σκηνῇ χρώμενος, οὐ καλύβῃ, ἀλλ' ἐν ὀρύγματι βαθεῖ τὴν στάσιν ἔχων. Πρεσβύτης δὲ γενόμενος, εἶξε τοῖς ἱκετεύουσι, καὶ καλύβην ἐπήξατο. Ὑστερον δὲ οἰκιδίοις οὐκ οἰκείοις, ἀλλ' ἄλλοτριῶν ἐχρήσατο. Πέντε δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκιδίοις δαιτωμένος· ὡς συναγεσθαι τὰς χρόνους τῶν ἀγῶνων αὐτοῦ εἰς ἐβδομήκοντα, κριθῆ καὶ ὑδατι ἐπὶ χρόνους τεσσαράκοντα τρεφόμενος. Ὑστερον δὲ νόσῳ περιπεσὼν, ἄρτου μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο καὶ ὑδατι.

Ὁ ὅτος ὁ Σαυμάσιος, Σαυματρῆγός γενόμενος μέγας, δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ νοσήματα παντοῖα ἐθεράπευσε, καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα ἐποίησε παράδοξα. Τούτῳ ποτὶ γυναῖκα προσήγαγον, πλείστα εἰς ὑπερβολὴν, ἐξ ἐπηρείας δαιμόνων, ἐσθίουσαν· καὶ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῶν οἰκείων θρηνοῦντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόντες τὸν Ἅγιον· ὁ δὲ προσευξάμενος, παρεσκύασεν αὐτὴν κατὰ φύσιν ἐσθίειν. Λέγεται δὲ τριάκοντα ὄρνεις ἐσθίειν κατοικιδίας· διὰ δὲ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου μηδὲ τὸ ἡμῖς δαπανῆσαι δύνασθαι. Καὶ τῷ Θεῷ γρησῖως καὶ ἐπιμόνως δουλεύσας ἐπὶ χρόνους ἐβδομήκοντα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῆ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Τοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου ἀπελθόντος ἐν Περσίδι, καὶ τῆ Χοσρόου ἀποθανόντος, μοναχός τις ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Μάρτυρος, ἰδὼν τὸν στρατὸν τοῦ Βασιλέως ἔχρη, καὶ ἦν μετὰ τοῦ τῶν Χριστιανῶν λαοῦ, ὡς ὑποστρεφόντων εἰς τὰ ἴδια. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν Ἡγουμένον αὐτοῦ, ἀπεκρίμisen αὐτῷ τὸ κολέβιον (μανδύαν) τῆ Μάρτυρος, καὶ διηγήσατο αὐτῷ, ὅτι ἐν Περσίδι δαιμονῶντα ἴασατο περιβαλόντα αὐτό. Καὶ ὁ μὲν Ἡράκλειος, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτῆ βασιλείας, ἀνεκρίμisen εἰς Ἱερουσαλήμ τὸ τίμιον εὐλον. Ἐπίσκοπος δὲ τις ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν εἰς Περσίδα Ῥωμαϊκῶν μερῶν, ἀνελάβετο τὰ λείψανα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἀνεκρίμisen εἰς Καισάρειαν· καὶ ἐκεῖ δόντες μικρὰν μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέσχον. Ἡ δὲ τιμῆ κεφαλὴ τοῦ Μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκὼν προσκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ παλαιᾷ Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἑρμογένους καὶ Μηνᾶ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φύλωνος, Ἐπισκόπου γενομένου τοῦ Καλπασιῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου Πρεσβυτέρου· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βαρσίου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στίχ. Τοὺς τρεῖς Ἀδελφοὺς θεῖος εἰς συσχωῖν πόθος,

Θεῖον ποθεῖν ἔπειθεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἑλλαδῖος ὁ Κομενταρήσιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὸ ξίφος θεῖος Ἑλλαδῖος ἀχένα,
Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἤσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τίς τοὺς μακροὺς σου Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;

Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων σε τὰ σῆψη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου, Πρεδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ τάφου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Τοῖς σπαργάνοις ἡ Ῥώμη ἐγκαυχᾶται, ἡ δὲ Μύλασσα πλέον τοῖς λειψάνοις, ἐξ ὧν πηγάζεις θαύματα, τοῖς πιστοῖς Θεοσύμφευτε.

Ποταμὸς ἀνεδείχθη ἰαμάτων, παθημάτων θαλάσσης κατακλύζων, τῶν μελωδούντων ἄσμασι, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατεκοίμισας πάθη ψυχοφθόρα, ἐν πολλαῖς ἀγρυπνίαις Μακαρία, καὶ τὸν δικαίως ὕπνον ὕπνωσας, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ὑπὲρ λόγον, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ Θεοτόκε, ἐκ τῶν παγίδων ῥύσασθαι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ὁ στεγαζὼν ἐν ὕδασι.

Ἀρμολογία ὡς γέγραπται, ἐνὶ ἀνδρὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ὠραίῳ κάλλει πᾶσαν ἰδέαν, ἀρετῶν εὐσεβῶς, ἠσκησας Ἐνδοξε, καὶ πρὸς θάλαμον θεῖον, εἰσῳκίσθη προῖκα δεξαμένη, χάριν ἰαμάτων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, προσεκολληθῆ Χριστέ, ἀνεβῆσας πόθῳ, ὡς γῆ διψῶσα· σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐκζητῶ Κύριε· σοὶ τοὺς ὄμβρους προσφέρω τῶν δακρῶν· σῆς ἀγάπης ρεῖθρα, πότισόν με Σῶτερ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ῥαιώθης ποθήσασα, τὸ ὄντως ὄν ἐφετόν· ἐδοξάσθης Κόρη δεδοξασμένῳ, κολληθεῖσα Χριστῷ· σὺ χορὸν ἅγιον, προσηγάγω Παρθένων, τῷ Σωτῆρι σὲ μιμησαμένων, μεθ' ὧν εἰς τὰς ἀνω, χορεῖεις κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μέσῳ

κατεσκηνώσε· καὶ ὡς ἠυδόκησεν, ὑπὲρ πάν-
τας ὠραῖος, τοὺς ἀνθρώπους Πάναγνε προήλ-
θε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθάραι φύσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγαζῶν ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτῆ·
» ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐυλογητὸς Κύριος.

Δὶ ἀσθενείας Ἐνδοξε, τὸν ἀκίσχυρον ἐχθρόν,
ἐτροπώσω ξένην μετελθοῦσα ζωὴν, καὶ
πάθη σαρκὸς θανατώσασα· καὶ νῦν οὐρανοὺς
περιπολεῖς, ἐνθα τὸ σὸν ὑπῆρχεν, ἀληθῶς πο-
λίτευμα, ὡς ἀγνή Παρθένοσ.

Ευλογητὸς Κύριος, ὁ λιμένα γαληνόν, ἰαμά-
των δείξας τὴν σεπτὴν σου σορὸν, τοῖς
αἰεὶ κινδυνεύουσι, πελάγει καὶ ζάλη τῶν παθῶν,
Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ παρθένων καύχημα,
θεοφόρε Ξένη.

Τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καθαρῶτερον ὁ-
ράς, θευμένη λαίμψουσι ταῖς θείας Ἀγνή·
ὁράς δὲ ἀβλέπουσιν Ἄγγελοι· χορεύεις σὺν πᾶ-
σιν ἐκλεκτοῖς, ἀμαρτημάτων λύσιν, αἰτουμένη
πάντοτε, τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν.

Ως παρθεσίας τέμενος, ὡς ἀγνήν περιστε-
ρῶν, ὡς τρυγὸνα ἄμωμον, ὡς νύμφην Χρι-
στοῦ, ὠραῖαν καλὴν σε καὶ ἄμωμον, ὡς ἄ-
γαλμα θείων ἀρετῶν, ὡς κῆπον κεκλεισμένον,
οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, θεοφόρε Ξένη.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἐπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν,
Μαρία σὲ μακαρίζομεν αἰεὶ. Θεὸν γὰρ τὸν
ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε Ἀγνή, τὸν
πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας,
ἀψευδῶς ποιῶντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**υλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψα-
» το ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν
» ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ξενίαν τὴν οὐράνιον, ποθῆσα Ξένη πάνσεμνε,
ξένην σαυτὴν θεοφόρε, πατρίδος πλούτου
καὶ γένους, φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν σαυρόν
σου δὲ ἄρασα, Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ
ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ωραῖθης ὑπερέχουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποι-
να, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθένη, Θεὸν τῶν

ὄλων καὶ Κτίστην· οὗ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι,
γυναῖκες αἱ θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν·
μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνεῖμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Θεολόγου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεολόγῳ σου στόματι, Θεολόγε Γρηγόριε,
θεολόγῳ γλώττῃ τε ἐφανέρωσας, τὸν ἐν
Τριάδι ὑμνούμενον, Θεὸν ὁμοούσιον, τὸν Πατέ-
ρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· καὶ
ἐξήρανας, τὴν μωρίαν Ἑλλήνων καὶ τὸ ψεῦδος,
τὴν ἀλήθειαν κηρύττων, τοῖς θεοφθόγοις σου
ρήμασι.

Καὶ τὸ εἶδός σου τίμιον, ἡ μορφή τε αἰδέσι-
μος, ἱερὲ Γρηγόριε· διὰ τοῦτό σε, χαρμο-
νικοῖς μελωδήμασι, τιμῶμεν καὶ λέγομεν· Χαί-
ροις ἄστρον νοπτόν, καταυγάζον τὰ πέρατα,
τῆ λαμπρότητι, τῶν σοφῶν σου ῥημάτων· χαί-
ροις σάλπιγγι, ἡ κηρύττουσα τῷ κόσμῳ τοῦ
Ἰησοῦ τὰ ἐντάλματα.

Τὸ πολύφωνον ὄργανον, τὴν κιθάραν τὴν ἔμ-
μουσον, λιγυρὰν κινύραν τε τὴν ἠδύπνοον,
Ἱεραρχῶν τὸν ὑπέρτατον, τὸν μέγαν Διδάσκα-
λον, Ἐκκλησίας τῆ Χριστῆ, ἐπαινέσωμεν μελ-
ποντες· Χαίροις χάριτος, τῆς ἐνθέου τὸ βάθος·
χαίροις ὕψους, οὐρανίων νοημάτων, Πατὴρ Πα-
τέρων Γρηγόριε.

Τῆ σφενδόνη τῶν λόγων σου, τῶν ἐνθέων
θεόπνευστε, κραταιῶς πανένδοξε ἐσφεν-
δόνισας, καθάπερ λύκον τὸν Ἄρειον· καὶ πόρ-
ρῳ ἐδίωξας, ἐκ τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ, ὁ
Ποιμὴν ὁ πανάριστος, τὰ σα πρόβατα, περι-
θάλπων τῆ χλόῃ τῆς Τριάδος· διὰ τοῦτό σε
τιμῶμεν, Ποιμὴν Ποιμένων Γρηγόριε.

Ποίοις λόγοις Ἰσαγγελε, ἐγκωμίων σε στέψω-
μεν, τὸν ἐν γῆ βιώσαντα, ὑπὲρ ἄνθρωπον,
τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸν κήρυκα, τὸν φίλον τὸν
γνήσιον, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς, Ἀποστόλων
τὸν σύνθρονον, τῶν Μαρτύρων τε, καλλονὴν καὶ

Οσίων, Δείον λάτριν, τῆς ἀνάρχου Θεαρχίας,
 Ἀρχιερεῦ ἀγιώτατε;

Εἰς τὰ ἄνω βασιλεια, ἀνελθὼν ὡς ἐπόθησας,
 αἰμοιβὰς τῶν πένων σε νῦν ἀπέλαβες, πα-
 ρὰ Χριστῆ τοῦ Παντάνακτος, παμμακάρ Γρη-
 γόριε· οὐ ἐνώπιον ἐστὼς, ἡμῶν Πάτερ μνημό-
 νευε, τῶν τελόντων σε, τὴν ὑπέρλαμπρον μνή-
 μην· ὅπως τούτων, καὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν, οἱ
 τὸν Χριστὸν Θεὸν σέβοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γεραρχῶν τὸν ἀχρηγόν, Πατριαρχῶν τὸ γέ-
 ρας, τὸν μύστην τῶν δογμάτων, καὶ ἐννοιῶν
 Χριστοῦ νοῦν τὸν ἀκρότατον, συνελθόντες ὡς
 θεόφρονες, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, αἰνέσωμεν
 λέγοντες· Χαίροις Θεολογίας πηγῇ, σοφίας
 ποταμῆ, καὶ βρύσις Δείας γνώσεως. Χαίροις
 ἀστήρ φαεινότητα, ὅτι τὸν κόσμον ἅπαντα,
 καταυγάζεις σοῖς δόγμασι. Χαίροις τῆς εὐσε-
 βείας, ὑπέρμαχος ὁ μέγας, καὶ τῆς ἀσεβείας,
 διώκτης ὁ γενναῖος. Ἄλλ' ὡς πάνσοφε Θεολόγε
 Γρηγόριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων αἰεὶ, τὴν
 Δεῖαρεστον καὶ σεβαῖσιμον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε οἱ ἐρασταί, σοφίας τῆς ἐνθέου, τὸν
 Δείον Θεολόγον, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Χαί-
 ροις σοφῆ Γρηγόριε.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στόμα τὸ ἱερόν, τὴν Θεολόγον γλώσσαν, τὸν
 νοῦν τὸν Δείον πάντες, τοῦ σοφοῦ Γρηγο-
 ρίου, αἰνέσωμεν θεόφρονες.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἔθνη.

Τράπεζαν μυστικὴν, ἠντρέπισε τοῖς πᾶσι,
 τῶν Θεῶν αὐτοῦ λόγων, Γρηγόριος ὁ μέ-
 γας· δεῦτε πιστοὶ τρυφήσωμεν.

Δόξα.

Τριαῖδα τὴν σεπτὴν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα,
 ὁ Δείος Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, ἕνα
 Θεὸν ἀχώριστον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, Θεὸν δὲ τὸν Υἱόν σου, ὁ
 μέγας Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, Μα-
 ρία Μητροπάρθενε.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον· τὸ, Παναγία
 Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογῶμεν τὴν α'. εἰσὶν τῷ, Μακάριος ἀνὴρ.
 Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σὰ, χεῖλη οὐχ ὁ πρό-
 ξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε· Θεολο-
 γίας γὰρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὐσεβείας δόγμα-
 τα, καὶ νῦν τῇ οἰκνυμένη φθεγγόμενος· διὸ ἐκέ-
 τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
 καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλι-
 νας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον· οὐρανο-
 δρόμῳ τε, ἐπιθαῖς τεθρίππῳ, ἀρετῶν ὀχήματι,
 ἀνέπτῃς πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· οὐ ἐμ-
 φορούμενος, νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
 τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγο-
 νας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ νῦν
 εὐίλατον, εὐπαρρήσιαστοις, προσευχαῖς τιθεῖς
 ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπῃς πρὸς Κύριον, πρε-
 σβεύων Ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
 εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Δεῦτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν
 Θεγόρον· τὸ γρήγορον ὄμμα τῆς χάρι-
 τος, καὶ πάνσοφον στόμα τοῦ Πνεύματος· τὸν
 λαμπρὸν φωστῆρα οἰκουμένης· τὸ μέγα τῆς
 Ἐκκλησίας περιήχημα· τὸ κλέος ὀρθοδοξίας
 τὸ πανθαύμαστον· Θεολογίας τὴν βρύσιν· τῶν
 Δείων δογμάτων, τὸν ἀένναον ποταμόν· τὴν
 πηγὴν τὴν βρύσσαν, ἀμβροσίας Δεῖα νάματα.

Πόθῳ, πνευματικῷ σήμερον, ἀνυμνήσωμεν
 τὸν Ἱεράρχην· τὸν τῶν Ἀποστόλων ὁμό-
 τροπον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τῆς Δε-
 γορίας τὴν πλημμύραν, τὸ ρεῦμα διδασκαλίας
 τὸ ἡδύτατον· τῶν λόγων τῶν ὑψηγῶρων τὴν
 ἀσφάλειαν· τὰ οὐρανόβροντα χεῖλη· τὴν πυ-
 ρίπνουν γλώσσαν· τῆς σοφίας τὸν Δησαυρόν·
 τοῦ Λόγου τὸν κήρυκα· τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλ-
 λώπισμα.

Υμνοῖς, χρεωστικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέσωμεν
 τὸν Θεολόγον· τοῦ Χριστοῦ τῆς ποιμένης
 τὸν φυλακα, ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσο-
 φον· ζιζανίων νόθων ἐλατῆρα· σπορέα ὀρθῶν
 δογμάτων τὸν πανθαύμαστον· διώκτην αἰρετι-
 ζόντων ἰσχυρότατον· τὸν ἐπαυξήσαντα ὄντως,
 ἐγρηγόρσει Δεῖα, τοῦ Χριστοῦ τὰ ταλάντα ὡς

εἰκός, καὶ κόσμον φωτίσαντα, διδασκῶν θείαις
λαμπρότησι. Ἐξα, Ἦχος πλ. δ.

Η γρηγόρος γλώσσα σὺ πρὸς διδασκαλίαν,
ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς
τῶν ραθύμων ψυχὰς διανίστησι· καὶ θεοφθόγ-
γοις ῥήμασι, κλίμαξ εὐρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς
πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε Θεο-
λόγε, μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ,
ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλάνθρω-
πίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς,
σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελ-
θὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, δι-
πλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ
τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀ-
ληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεη-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
ε. 7.
γ. 13.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμιῶν, καὶ εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος
ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορευέσθαι,
ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέ-
ρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον,
οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος
αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ
ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσα-
τέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακά-
ριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ
γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται
θέλῃσις παρὰ Κυρίου· Διὸ τοῦτο παρακαλῶ
ὑμᾶς, καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώ-
πων· Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκευάσα βουλήν,
καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσαίμην.
Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ
δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ
δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε
τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ
ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν,
σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρ-
θα. Ὅτι ἀληθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδε-
λυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ
δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγα-
λιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ ταῖς νοοῦσι, καὶ

ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ
ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑ-
μῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, εἰάν φθᾶσῃ τελευτήσῃ, ἐν ἀναπαύ-
σει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πο-
λυχρόνον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πο-
λιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία
γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενό-
μενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν
αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκα-
νία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ
ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον.
Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ
δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέν-
τες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔ-
λεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν
τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ
ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σο-
φῶν μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐ-
τοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δι-
καίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος
γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρ-
πὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις δια-
παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ
δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ
ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ
Κυρίος ὀσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες
ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσω-
πον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας
αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεω-
ρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρί-
σας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνή-
σας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι
τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα,
καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμε-
νῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Δια-
ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐ-
τῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ
νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι
ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν
αὐτήν· μύστης γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστή-
μης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι
αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρό-
νησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν,

Κεφ.
δ. 7.

Παροιμ.
Κεφ.
31

ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεισ καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλος ἔστιν ἀγαθὴ· ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σε κατασκευάσας τὸν ἀνθρώπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σε γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δούλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου. ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρά σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπινοιαὶ αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ανατολίου.

Ενθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγημένος, θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἀδυτον ὑπελθὼν γνώφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἣν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμναῦντες λέγομεν· Ἡ ἐν Τριάδι γνωσκομένη Μονὰς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Λόγῳ Θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, τὸ τῆς σοφίας ἐἴλυσας Πνεῦμα· καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, τρισμάκαρ Γρηγόριε· καὶ ταῖς Ἀγγελικαῖς συμμηθεῖς δυνάμεσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον· διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες θεωγορίαις, Τριάδα προσκυνῶμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωριζομένων, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῆ πυρίνη γλώσση σου θεωρῶντον Γρηγόριε, ταῖς θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἰρετικῶντων γλωσσαλγίας· θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης στόμα, ἐν Πνεύματι λαλήσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ γράμμασι διατυπῶσαν, τὴν τῆς κρυφιομύστη Τριάδος, ἀμοδύναμον οὐ-

σίαν· καὶ τὸ τρισήλιον φῶς καταλάμπας τὸν περίγειον κόσμον, πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δ ὄξα, Ἦχος α'.

Ἐνθέοις πράξεσιν (ὄρα τὸ πρῶτον).

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χ αἵροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις θεολογίας πηγῇ, καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λομισμού, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, ἐνίζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος, τρισσομένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δέ, σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν Θεόπνευστε· παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Γ ὁ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Αἴγλη θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῶ, θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρον, αὐγαῖς ταῖς ἐκείθεν ἐκδιδομέναις ὠμίλησας· διαφανὲς γὰρ, τὸν σὸν νοῦν ὡσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτίνα πλουσίως, τὴν ἐνιαίαν ἐχώρησας· ἣν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Σ τόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι· τρυφῆς ὁ χειμαρρῶν, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβῆς φυλαξὲς ἐννομος· ὁ θερμότητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος· ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος· ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὐηχος γλώσσα· τὸ βάθος, τὸ τῶν Γραφῶν ἐρμηνεύουσα· Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δαθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δ ὄξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς καρδίας τῶν πιστῶν, γηπεσῶν τῇ γλώττησθε Γρηγόριε, εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, αἰετῶς θάλαττις ἐβλάστησας καρπούς τῷ Θεῷ, ταῖς ἀκαυθῶδεις αἱρέσεις πρόρριζον ἐκτεμῶν, καὶ κοσμῶν τοὺς λογισμοὺς καθαρότητι. Διὰ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ θεῖα λύρα, ὁ γρηγο-

ρος ὀφθαλμός, τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτὴς, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε αἰεὶ, ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον, καὶ χεῖρα, βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυσσον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἀγνή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σε, ταῖς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βᾶθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον αὔλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖα διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίαν τὴν πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς εὐσεβείας ἀριστεύς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνοσίας καθευδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυῶδυνα, καὶ σαρκὸς μου ταῖς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, ταῖς τοῦ νοός μου ἐκτροπαῖς στῆσον Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχαῖς προσφέρειν κα-

θαράς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάην τῶν δυσσεβῶν, ταῖς Γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἠδύνοντα, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγαγε, τῇ Τριάδι λατρεῖν, ἐν Μοναδί Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφήν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ Ἀειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶ τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν θεορήμονα Γρηγόριον τὸν αἰοίδιμον ἄδω (*).

Παίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δεῦτερον, τὸν στῦλον τοῦ φωτός τὸν οὐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρα-

(*) Ἡ λέξις θεορήμονα δι' ἐνός Ρ, οὐκ ἔστιν ἀμάχημα ὀρθογραφικόν, ἀλλ' ἔτις ἀπαιτεῖ τὴν Στίχον τὸ μέτρον.

σταί, πόθω συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς Θεοκήρυκα,

Ο Λόγος Πάτερ ὁ ἀναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος, προνοητικῆ δυνάμει σε, μάκαρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἶα Μητρί, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Ν ἔν ἡγεμόνα ποιέμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γεόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἓνα Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Θεὸ Σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ᾤκοδόμησεν, ἐν τῇ σῆ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νῦν, τῆτι ἐνώθεισα, καθ' ὑπόστασιν Ἄγνη, ὥφθη ὡς ἄνθρωπος. Ἔτερος Κανὼν, ποιηθεὶς παρὰ τῆ Ἁγίᾳ Κοσμᾶ. Ὡδὴ ἀ. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παινον ἑ θεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ
» προανακρούεται· ἄρχει Μαριαμ δὲ σφῶν γυναικῶν· Ὡδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ
» Θεῷ πάντες ἄσωμεν.

Ρύσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεόρρυτον, ἴστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάισοφε, Θεὸν διδούς ἡμῖν εὐδιαλλάκτον.

Πλάκας θεοχαράκτης, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς εἶλεν εἰσδύνας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, θεοδόχον τράπεζαν, ὀλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοκίον.

Θείων δὲ εὐσπλαγχνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βρωτῶν ὁ Ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καρδαιάν νηδύν σου κατέφησεν.

Καταβασία.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοπονητοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Εχῶν τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν αἰετιῶς βλυστάνουσαν, τῶν θεοσόφων διδασμάτων, τὴν Χριστῆ Ἐκκλησίαν, Παμμακάρι ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βωῶσαν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ο τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὐσημος, θεολογίας θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθάνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ρήτωρ ὁ πυρίπνου, ἢ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου Οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελωδῆσεν. Θεοτοκίον.

Η θεογεννήτωρ, ἢ Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουὴλ, ἀδιστακτικῶς τῷ Θεῷ καθυποσχομένη,
» ἱερομῆτωρ Ἄννα νοῦν γηθομένη, ἄδει σὺν ἡμῖν·
» Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ο δι' ὀλισθήσεως προδήλου γαστρὸς, τῇ τεκούσῃ προφανεὶς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν, ἐνδιαδέτω, Χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Ο πρὸ τῆ ἐλέσθαι πονηρὰ συζυγῆ, καὶ σνέριθον λαβῶν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἀγνεῖαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιῶντες, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὖας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλισθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τῆς κατέρραγμένους ἐπανορθῶντα, Λόγον τοῦ Πατρὸς, τῇ ἀηττήτῳ, δυναστεία Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκήτησω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἐνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὥφθη, τῆς Πίστews πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο ταν ἔλθη τῆ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Πομπῆς, προβάτοις με σύνταξον, δεξιῶς τὸν κατακρίτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον, ἐξάρπασον Ἀχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνῳ τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βωῶ σοι

γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γάρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

ᾨδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Μύσης τῆς Τριαδος γεγωνός, τῇ ταύτης κατελάμπρυνας, τὴν οἰκουμένην ἐπιγνώσει σοφέ, δογματῶν μαρμαρυγαῖς, ἐξαστραπτῶν Ὅσιε, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας· ἦν μελετῶντες αἰεὶ, πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ορθρος εὐσεβείας φαεινός, ἀκτίνα τὴν τρισηλίον, εἰσδεδεγμένος· ἐξανέτειλας, καὶ νύκτα τὴν ζοφερὰν, δυσσεβῶν αἰρέσεων, αἴγλη τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχὰς, Παίτερ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγὴν, τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐξ αἰδίου Θεολόγῳ βροντῇ, Παμμακάρι Θεολογῶν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμνημένος, τῆς ὄντως Θεαρχικῆς, καὶ τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος.

Ανῆλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τῶν καίτω μεθίσταμενος, καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος· καὶ πλάκας χειρὶ Θεῷ, γεγραμμένας δόγματα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς Θεολογίας, ἐδέξω μυσταγωγέ, τῶν ὑπερκοσμίων Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γνώμη πρὶν πεσόντα τὸν Ἀδάμ, ἀνέστησας Πανάμωμε, τὴν ἐνυπόστατον τεκῆσα ζῶην, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ἀγνισθείσης Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ Δειοτέραν, ἀκήρατόν τε τρυφήν, τοῦτον ἐπανήγαγες Δέσποινα.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺν τῷ Σαυμασίῳ σταῖς Ἀββακούμ, ἐπὶ τῆς Δείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ τὸν ἐπ' ὧμων Χερυβὶμ κατανοήσας, τῆς παγκοσμίου γέγονας, μνητῆς σωτηρίας, αἰεὶ κραυγάζων· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ταῖς πλησιφαεῖς καὶ πέλας Θεῷ, ταξιαρχίας ἐκμιμούμενος Πάνσοφε, τὰ ὑπὲρ ταύτας ταῖς φρεσὶ περιπολεύων, πρὸς τὸν βυθὸν κατέληφας, τὴν ὑπέρτατον στάσιν, ἐντεῦθεν πλοῦταν φέρων, ἀνθρώποις ἀναφαίρετον.

Οτὸν οὐ ληπτὸν εἰσδύνας γνόφον, καὶ ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθρήσας ὀπίσθια, συγκεκραμένην ὑλικῇ αὔλον φύσιν, καὶ ἀσυγχύτου μίξεως, χρηματίσας σημάντωρ, Χριστοῦ Θεράπον, τοῦτον ταῖς δούλοις φέροις ἔλεων.

Θεοτοκίον.

Ορθὸς ἀνεδείχθης σὺ νοητόν· ὅθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ ἐντιμος Λίθος, λεπτύνων ζοφερᾶς πλάνης εἰκόνα, καὶ φωτισμῷ τῆς χάρι-

τος, καταυγάζων τοὺς πίστει, ἀναβωῶντας· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου. Καταβασία.

» **Ε**'καλύψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς κιβωτῆ γάρ προελθῶν τῆ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφόρηθ Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορέμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾨδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ρημάτων ὁ φθόγγος, ὁ Δεῖος τῶν σῶν, καὶ δογματῶν ἡ χάρις ἡ ἐνθεος, ὡς τάχος ἀστραπῆς, πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριαδα ἐν Μονάδι, Μονάδα ἐν Τριαδί, προσκυνεῖν Θεολόγε, Θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Ηράσθης τῆς ὄντως σοφίας Θεοῦ, καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας, καὶ πάντων προτετίμηκας, τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς· διό σε τῷ στεφάνῳ, Παμμακάρι τῶν χαρίτων, εὐπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστῶς σὺ τὸν ὄντα, ὡς παλαί Μωσῆς, καθορᾶν Θεορρήμον ἐπόθησας· καὶ τούτου τὰ ὀπίσθια, τῇ πέτρᾳ σκεπασθεῖς, ἰδεῖν κατηξιώθης, καὶ πέλαγος τῆς Δείας, ἐμυήθης οὐσίας, ἀκαταλήπτως φανερούμενον.

Θεοτοκίον.

Οπαλαί τὴν Εὐάν, μητέρα τὴν σὴν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, ἐκείνης τὸ κατάκριμα, καὶ τὴν παρακοὴν, προδηλῶς Θεραπεύων, καὶ λύων ὡς οἰκτίρμων, καὶ Δεσπότης τῶν ὄλων, Θεογεννητορ Μητροπάρθενε.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νθρακα πυρός τῶν Ἡσαίου, Σεραφίμ· Δίγει χειλέων ποτὲ, τῇ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ περιθὲν· ὁ δέ, καθηράμενος, Δικαιοσύνην μάθετε, πᾶσιν ἐκήρυττεν.

Ολω τῷ πυρὶ τῆς Θεοπτίας, παμμακάριστε Γρηγόριε, προσεργύσας καθαρότητι νοῦ καὶ ψυχῆς, ἀπλήστως αὐτοχειρὶ, τὸ τρίλαμπές ἐξήντησας φῶς ἰσοθέατον.

Ταῖς μαρμαρυγαῖς περιπαρεῖς, τῆ Τρισηλίε ἀμαρύγματος, ἐκ τῆς αἴγλης πυρωθεῖς δέ, καὶ Δείαις βολαῖς τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ἀντανεκλώσας ἀκτίνας, πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός τὸν τοῦ Πατρός, μονογενῆ Λόγον τὸν ἀναρχον, δεξαμένη Μητροπάρθενε, πύλη φωτός, σαφῶς ἐχηματίσας, δικαιοσύνης Ἡλιον, πᾶσιν ἀστράψασα.

Καταβασία.

» **Ω**ς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν Δρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης.

» δορυφορούμενον, ὦ τάλαι! ἐβόα, ἐγὼ· πρό-
 » γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνε-
 » σπέρου, καὶ εἰρήνης, δεσπύζοντα.

ᾠδὴ 5'. Σπλάγχχνων Ἰωανν.

Ρεῖθροις τῶν σοφῶν, δογματῶν σε Πάισοφε,
 Ἀρείου τὸν νοῦν τὸν θολερώτατον, κατε-
 ξήρανας, ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν ποιμνὴν σου,
 ἀπερικλυστον καθάπερ λογικὴν κιβωτόν· ἤπερ,
 εὐσεβείας σπέρματα, ἀναπέθου τὸ κάλλος τῶν
 λόγων σου.

Γνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, πλου-
 τήσης τὸν νοῦν, Πάτερ ἐστὶλβωσας, ἀκηλί-
 δωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπτρον, δι-
 ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργασάμενος· ἔνθεν, καὶ Θεοει-
 δέστατος, ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ολος συγκραθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος,
 ἐγένεθ φωστήρ, Πάτερ ὀλόφωτος, τῇ λαμ-
 πρότητι, τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέρατα,
 καὶ τῇ τῆς Θεολογίας καθαρότητι, τέρπων
 τὴν τερπνὴν ὁμήγυριν, τῶν πιστῶν Θεολόγε
 Γρηγόριε.

Νέος Σαμουὴλ, Θεόσδοτος πέφηνας, δοθεὶς
 τῷ Θεῷ καὶ πρό συλλήψεως, Παμμακά-
 ριστε, σωφροσύνη ἀγνεῖα κοσμούμενος, καὶ τῇ
 τῆς ἱερωσύνης παναγία εὐλοῖα, Πάτερ, καθωραϊ-
 ζόμενος, μεσιτεύων τῷ Πλάστῃ καὶ πλάσματι.

Θεοτοκίον.

Τόμος καθαρὸς, τὸν Λόγον δεχόμενος, γρα-
 φόμενον νῦν, τὸν ἀπερίγραφτον, τῇ Θεό-
 τητι, ἐγνωρίσθης Προφήταις καὶ πρότερον, Μη-
 τροπάρθενε Μαρία Θεονύμφευτε· σὺ γὰρ, τὸν
 ἀπεριόριστον, ἐν γαστρὶ σου ἀφράστως ἐχώ-
 ρησας.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διαπόντιον, ὑπομείνας συμφορὰν, φυγῇ
 » κλυδωνος, κλήρου φορᾶ, καὶ λαγῶσι
 » συσχεθεὶς, ἀλίθ θηρός, ἐ διεφθάρη, ἀλλ' ἐβόα
 » Ἰωανᾶς· Πρὸς σέ ἡ ζωὴ με ἀναβήτη Χριστέ.

Ο ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν ἐ γεγονώς, κευ-
 θμώνας, θείου ἐρευνησας Βυθοῦ, ἐκ δὲ
 τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ Δεσπό-
 τη, καὶ σιγὴν ὡς περ λόγον, Γρηγόριε τέθεικας
 πανάριστε.

Ο δι' ἐντεῦξεως, καθαρᾶς ἀγριουμένην κα-
 τευνάσας ἄλα, καὶ τῶν ξένων ἀποπτύ-
 σασ λόγον ἄλμην, σὺ τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἑράνιος
 σταγῶν, λαὸν πιστὸν ἤρμοσας Γρηγόριε (*).

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἠρθευσας Γρηγόριε· κα-
 ταλληλότερον μὲν πρὸς τὸ, σαγῶν, ἀκατάλληλον δὲ ἴσως
 πρὸς τὸ, Δεσπότῃ.

Θεοτοκίον.

Απερινόητον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, τὸ μυ-
 στήριον Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ἀρρήτου καὶ φρι-
 κτῆς λοχείας τῆς σῆς· σὺ γὰρ Παρθένε τὸν τῶν
 ὅλων Ποιητὴν, τεκοῦσα Παρθένος διετέλεσας.

Καταβασία.

» **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
 » μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
 » Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεὸς μου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττη σου, ταῖς συμπλοκαῖς τῶν
 ῥητόρων, διαλύσας ἐνδοξε, ὀρθοδοξίας χι-
 τῶνα, ἀνωθεν ἐξυφανθέντα τὴν Ἐκκλησίαν, ἐσό-
 λισας· ὃν καὶ φοροῦσα, σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς
 σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς
 ὁ ἀκρότατος.

Ὁ Οἶκος.

Εκ τῆς Θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου,
 ἔμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ
 ταλαίπωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου Πά-
 τερ· οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξει σοι, εἰμὴ
 σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνώσιν, ἰσχύν καὶ
 σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σα προσφέρω
 σοι, καὶ ἐκ τοῦ πλῆθῃ τῶν ἀρετῶν σε, ἐκεῖθεν
 ἔχω ἀφορμαῖς, καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ
 ἀγίαν κορυφήν σε, σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων·
 Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νῦς ὁ ἀκρότατος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀ-
 γίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου
 Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν,
 Χριστιανοῖς λεγάτον (*) ἐκ Γρηγορίου.

Εἰκάδι Γρηγόριος Θεορήμων ἔκθανε πέμπτη.

Ο μέγας Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βα-
 σιλείας Οὐάλεντος· ὃ πατρίς μὲν ἐπίγειος, δευτέρα
 τῶν Καππαδοκῶν, οὐράνιος δὲ, ἡ ἀνω Ἱερουσαλήμ. Πα-
 τέρες δὲ αὐτῷ εὐπατρίδαι τε καὶ δίκαιοι, Γρηγόριος καὶ
 Νόννα, οἱ τὰ εἶδωλα πρότερον δι' ἀγνοίαν εἰσέβηοντο. Γεν-
 νήσαντες δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
 ματος δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνεγεννήθησαν, καὶ γνή-
 σιος μύστης, καὶ Ἀρχιερεὺς Ναζιανζῆς, ὁ Πατὴρ τῷ Ἁγίῳ
 καθίσταται. Ἀναχθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν
 τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς, μετελθὼν, ἐξη-
 γητῆς καὶ διδάσκαλος τοῦ κατ' αὐτὸν γεννηταὶ βίῃ. Ἐν
 οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ Γρηγόριον τὸν πατέρα, καὶ

(*) Λέξις Λατινικὴ ἐκ τοῦ Legatum, ὅπερ σημαίνει
 κληρονομίαν ἐνδιάθηκον ἀπὸ πατρὸς εἰς τέκνα. Γραπτῶν
 δὲ τὴν λέξιν ὀρθότερον Ἀηγάτον· καθότι τὸ Λατινικὸν E
 ἐνταῦθα ἐστὶ μακρὸν, ἰσοδυναμοῦν τῷ παρ' Ἑλλήσιν Η.

τὸν ἀδελφὸν Καισάριον, καὶ Γοργονίαν τὴν ἀδελφὴν, λόγοις ἐπιταρίοις τιμᾶ. Ὄθεν οἱ περὶ αὐτοῦ τι συγγράψαντες οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων, ἔλαβον ὧν εἶπον τὰς ἀφορμὰς.

Τοῦτον ἐν μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ εἶδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ ἑλπὴν, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκατεμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πράξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοῦτον θεωρίας προήχθη, ὡς πάντας ἠπτάσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς ἐν τε λόγοις, ἐν τε δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. Προϊστὴ δὲ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δώδεκα μέχρι τῆς δευτέρας Συνόδου.

Ἦν δὲ, κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος· ὑπόχρος βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμὸς· ἔχων ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς· ἡμέρον βλέπων καὶ προσηνές· ἑσπερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιός, ἔχων στυγνότερον, ὄν καὶ ἑλὴ κατὰ τὸν καθὼν συνῆγε· τὸν πώγωνα οὐ βαθύς, δασύς δὲ ἰκανῶς· φαλακρός, λευκὸς ταῖς Ἰριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἐν τοῖς Δομνίσις ἐμβόλοις, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Μεγάλων Ἀποστόλων· ἐνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον Κωνσταντῖνος ὁ Περφυρογέννητος, φιλόχριστος καὶ πανευσεβὴς Βασιλεὺς ἡμῶν, κομίσας ἐκ Ναζιανζοῦ τῆς Καππαδοκῶν χώρας, κατέθηκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πουπλίου.

Στίχ. Ζωὴν ἔνυλον Πούπλιος καταστρέφει,

καὶ τὴν αὔλον καὶ νοητὴν λαμβάνει.

Ὁὗτος ἐκ βυλευτικῆς συμμορίας ὄρμητο, κέλευς Ζεύγματος, κειμένης παρὰ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ· εἰς ὑψηλὸν δὲ ὄρος ἀνελθὼν, ἢ πλείω τριάκοντα σταδίων ἀφεσπῆκός τῆς προαιρημένης πόλεως, μικρὸν σπηλαιὸν ὠκοδόμησεν. Πάντα δὲ ὅσα πατρόθεν ἐδίξατο, πένησι δίδειμιεν, ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιοτεύων. Τῆς φήμης οὖν πανταχοῦ διαβωμένης, παρεγένοντο πολλοὶ πρὸς αὐτόν, τῶν ἀγῶνων κοινωνήσοντες αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν· οἷς καὶ κελλῖα μικρὰ οἰκοδομῆσαι κελύσας, συγχῶς αὐτοὺς ἐπισκέπτετο, μὴ τι πέρα τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελλίσις ἐναπόκειται. Ἄλλὰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐσταθμιζε, καὶ εἰ περιττὸν τοῦτον ἐν τινὶ εὐρε, γαστρίμαργόν τε ἀπεκάλει, καὶ εἰς κόρον φιλόσαρκον. Εἶδὲ καὶ πιτύρων τὸ ἄλευρον ἐθεάσατο ἀποκεκριμένον, συβαριτικῆς τροφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα. Καὶ νύκτωρ ἐξάπινα κατὰ τὴν ἐκάστου Σύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὲν εὐρε προσευχομένους, σιγῇ πάλιν ὑπεχώρει· εἶδὲ τινος ὑπνούντος ἤσθετο, τῇ χειρὶ τὴν Σύραν πατάσων, πολλὰ τὸν ὑπνούντα τῇ γλώσσει ἐβαλλεν. Ὡς τε ἐκ τῆς τούτου συχνοτέρας ἐπισκέψεως, πολλοί, εἰκόνας τινές, τὴν αὐτοῦ ὄλην ἐναπομαζάμενοι ἀρετὴν, γηγόνασιν, ὧν εἰσὶ Θεότεκνος, καὶ Ἀφθόνιος· οἱ καὶ τὴν προσασίαν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀναδεξάμενοι ἦσαν τελευταῖον. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρης.

Στίχ. Πάσης ἀποστάς ἀγάπης κόσμου Μάρης,
εἰς θεῖον ὕψος ἦκε θείας ἀγάπης.

Ὁὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρσι ἡμῶν Μάρης, νέος ὢν καὶ εὐειδής, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὢν, καλέφωνος ἦν· καὶ πανηγύρεις Ἁγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλτης τέλειος ὑπάρχων,

ἠγάπα μὲν αἰεὶ τὸν Θεόν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἀπρώτως διεφύλαττε, καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον διετήρει, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον εἶχεν, ἐν μίσῳ πολλῶν παγίδων πορευόμενος, καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ συναναστρεφόμενος, ὡς προέφημεν. Ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀποτάξασθαι, ἀπελθὼν ἐν Ὀμήρου κώμῃ, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομήσας, καθιέρξεν ἑαυτὸν, τριάκοντα καὶ ἑπτὰ χρόνους τελείας. Καὶ περ πολλὴν νετίδα ἐκ τοῦ παρακαίμενος ὄρος δεχόμενος, καὶ βλάβην πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπισπώμενος, ἀλλ' οὐκ ἠθέλην ἀμείψασθαι τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον, ἀλλ' ἐκεῖσε διέμεινεν, ἕως οὗ τὸν δρόμον διήνυσεν.

Οὗτος τὴν ἀπλότητα ἠγάπα, καὶ τὰ ποικίλα ἦθη παντάπασιν ἐβδελύττετο· τὴν πενίαν δὲ ὑπὲρ τὴν ἄγαν εὐπορίαν ἠγάπησεν. Ἐννεμήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκώς, τοῖς ἐξ αἰγίων τριχῶν κατεσκευασμένοις ἱματίοις ἐχρήτο. Ἄρτος δὲ καὶ ἄλας ὀλίγον τῆς τροφῆς αὐτοῦ τὴν χρείαν ἐπλήρη. Ποθῶσας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ τὴν πνευματικὴν ἑστίαν προσφερομένην ἰδεῖν, ταῖς τῶν Διακόνων χερσίν, ἀντὶ Θεοσιαστηρίου, χρυσάμενος ὁ Ἱερεὺς, τὴν μυστικὴν ἑστίαν καὶ σωτήριον προσήνεγκεν ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ δὲ, πάσης ἠδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ὄραν ὑπελάμβανεν. Οὕτω καλῶς βιώσας, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς τῶν πρωτοτόκων σκηναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μεδούλη, σὺν τῇ συνοδίᾳ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Σεπτῇ Μεδούλη, τοῦ Θεοῦ δούλη Λόγου,
δουλοῖς Θεοῦ συναθλος εἰς πῦρ ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου τοῦ σκευοφυλάκος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Ἀπολλῶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστὸν βιώσας μέχρι καὶ τελους βίον,
Θραύει πονηρῶ πάν' Ἀπολλῶς τὸ θράσος.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Ὁλος ἐπιθυμία γλυκασμός τε, προφανῶς ὁ λόγος σου· ὅλος Γρηγόριε μεστός, εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητας, θυμηδίας ἐμπιπλῶν, τοὺς πίστει ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοῖ πεφωτισμένῳ τὴν πηγὴν, τῶν φωτισμάτων ἔφθασας· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐνομίου γλωσσαλγίας, τῇ Τριαδὶ βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνοιξας καταρράκτας τῆς ἀβύσσου, τῶν σοφῶν δογμάτων σου, ἀναστομώσας τε πηγὰς τῆς σοφίας σου, κατέκλυσας τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγούς, καταστραπτόμενος, τῷ ἐν-αἰῷ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ.

Θεοτοκίον.

Ὁμβρος ὡς ἐπὶ πόκον καταβάς, ἐν σῇ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς, ἡ

πηγή τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαρι-
 ζμούμενος, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογημένος.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**πῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
 » φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δὲ εὐσέβειαν
 » ποτέ, Παῖδες ἅγιοι δεχθέντες σαφῶς, καὶ
 » συμφώνως ἀνυμνοῦντες ὕμνον ἔμελλον· Ὁ
 » τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰδίων Ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἐστηκὼς
 Γρηγόριε, τοὺς αἰρετίζοντας πυρὸς, χα-
 λεπώτερον φυσῶντας φορᾶ, εὐσεβεία κατε-
 πίμπρας, τῇ Τριάδι βρωῶν· Ὁ τῶν Πατέρων
 Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριάδος ἐπιπνοία, τὴν δογμάτων εὐσεβῶν
 Γρηγόριε, ἀνεπιθόλωτον πηγὴν, ἐκ χειλέων
 ἀναβλύσας τῇ γῆ, ἀνθοφόρον τὴν τραχεῖαν ἄρ-
 δων ἔδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ Προπάτωρ, ὡς ἀκαίρως τῆ φυ-
 τοῦ γευσάμενος· σὺ δὲ τὴν ἄληκτον ζωὴν,
 ὦ Παρθένε ἐκπλαστήσασα, τὸν Παραδείσον οἰ-
 κεῖν τοῦτον ἀνέστησας, Θεογεννήτορ Ἄγνη εὐ-
 λογημένη.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολο-
 » γήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκήρατῳ ἐνοική-
 » σαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνεῖμεν, εὐσεβῶς μελωδῶν·
 » τες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ισον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀ-
 γαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας,
 οὐσιωδῆ καὶ φυσικῆν, τὴν ταυτότητα γινώσκων
 καὶ τὴν ἔνωσιν· διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος· Εὐ-
 λογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
 ρυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιῶθης· ὡς γὰρ
 Ἄγγελος ἔλαμψας κόσμῳ, τῇ Τριάδι Πάν-
 σοφε, καθαγνίσας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχὴν τε καὶ
 τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν· ἡ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραι-
 νόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
 καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιλεων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην, ἐρ-
 γασάμενος αἴτησαι Πάτερ, τῶν πταισμάτων
 ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίσει τὴν ἱεράν, καὶ πανέορτόν
 σου μνήμην ἐορτάζουσιν· ἐν ἡ γεγηθότες ἀνα-
 μέλπομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
 ριον καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύστης τῆς τρισυποστάτου Μοναρχίας, καὶ
 Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκή-
 σεσι, χρηματίσας Τριαδικός, Θεολόγος ἀνεδείχ-

θης Παμμακάριστε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλ-
 λόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
 καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζό-
 μενος πλέσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτῶχευ-
 σε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακώβ εὐλογημέ-
 νην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνεῖντες ἀναμέλπομεν·
 Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
 ρυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες Παῖδες, βασιλι-
 » κῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν
 » ποτέ· καὶ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, προθύμως ἔ-
 » ψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Βαβυλωνίας Πάτερ φλογός, ὑπεραρθεῖς
 καὶ μᾶλλον, αὐτῆς τῇ εὐσεβείᾳ, πυρσωθείς
 Τριαδικός, μυστηπόλος ἐκφανθεῖς, καὶ κήρυξ
 βοᾶς· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς πειρασικῆς ποικίλως Πάτερ, καὶ σιδηρᾶς
 καμίνου, τὸ πῦρ κατασθεννύων εὐμαρῶς,
 τῶν πειρασμῶν ὑπεκδύς, πρὸς οὐρανὸν ἀνέπτῃς
 βρωῶν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Η χρυσοφαῆς λυχνία τὴν σὴν, συμβολικῶς ἐ-
 δήλου, θείαν γέννησιν Ἀχραντε σεμνῇ· σὺ
 γὰρ τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας,
 ὧ βρωῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

» **Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
 » προεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
 » λωθηθέντες, θείον ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖτε
 » πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτε
 » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Νέμει σοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ ἀρχικὴ Τριάς, ἣν
 ἐθεολόγησας, δεξαμένη σου, τὰ δι' αὐτὴν ἀ-
 γωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα καὶ τὰ παλαιίσμα-
 τα· ἡ νῦν Πάτερ παρέστης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
 πρέσβυς ἄριστος.

Αἴγλη τριφεγγοῦς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς
 προερχομένη Θεότητος, ἐλλαμπόμενος, ἱε-
 ρομύστα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει
 περισώζε, καὶ τῇ τῶν σῶν δογμάτων, θεολογία
 φωταγώγησον.

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς
 Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, καὶ θεώσεως,
 ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τοῦ θείου σου πό-
 δου πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, Ἐκκλησιῶν
 ἡ σεμνοπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Ο τού φοβεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ Παρθενε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκούσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὸν ἄνω βυθὸν τῆς Δείας ἀκαταληψίας, εὐσεβῶς ἀνανηξάμενος, καὶ τὸν νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπερλήπτου, τῆς Θεαρχειῆς ἀπαιωρήσας Τριάδος, παμμακάριστε

» Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο τὸ εὐτελὲς ἔνδυμα, τοῦ νομικοῦ περιόρηξας γράμματος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Δεῖον κάλλος, καὶ μυστικὸν τῶν Δείων τοῦ Πνεύματος, ἡμῖν ἀναπτύξας Γραφῶν, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ταῖς ἄνω χορείαις, συναριθμῶς ὑπάρχων, Ὅσιε Πάτερ, (καὶ γὰρ σὺν αὐταῖς, εἰς αἰῶνα συναγελάζη) ὑπὲρ τῆς σῆς Ποίμνης, ταῖς ἐντεῦξαις ποιῶ πρὸς Θεόν. Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο τὰ Δεῖα μαθῶν, ἐκ Δείας καὶ ὑπὲρ νοῦν ἐπιπνοίας, Ὅσιε Πάτερ, καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθεῖς, ἀδίδακτον ἔνωσιν, ἀσχέτω σου ἔρωτι, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ χωρίον Ἀγνή, τῆς Δείας ἀπερληψίας, ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας, ὡς Θεῷ τὴν σάρκα δανεισαμένη, τῷ σοῦ τὴν παρθενικὴν, μὴ διαρρήξαντι μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀσπύρως· σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

» **Ε**ν νόμῳ σκιαῖ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μονάδα τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, πάνσοφε Θεολόγε, ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι, φῶς εἰπὼν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν φῶς αὐθίστε, φῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ἀλλὰ ἐν φῶς, ἀμερὲς ἀσύγχυτον, εἰς Θεὸς γὰρ· τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, ὦ Γρηγόριε μάκαρ.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Υψηγορία χρώμενος, σῶν δογματῶν πανσόφως, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἀπόρρητον βάθος, τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἄθλους τε

τῶν Ἁγίων, καὶ βίους ἐρρήτορευσας, ὦ Γρηγόριε μάκαρ· καὶ νῦν Δεὸς, ἐν μεθέξει πέλων τῇ πρὸς τὸ Θεῖον, σῶζοις καὶ μετὰ καὶ δέχοιο, σαῖς σκηναῖς Θεολόγε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ Παρθένου Μαρίας, καὶ Βασιλείου πάνσοφε, παρεστῶς τῷ Μεγάλῳ, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, πρέσβευε νῦν, τοῖς ἀνευφημοῦσι σε Θεολόγε, Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τοὺς Ἄγνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Διατεμῶν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυσ τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, Θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σε, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἵρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζη ἔνθα ἦχος, ἔορταζόντων Ἀγγέλοις συνόμιλος, ἰκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Θεολόγος ὁ δεῦτερος καὶ μύστης, τῆς Δείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαῖδρος, ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἄρρητον, καὶ Δείαν φύσιν, ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε· καὶ νῦν τηλαυγέστερον, ἐπαπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας· σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος ἐπὶ πάντα, τῆς οἰκουμένης διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Γεωπονήσας, τῇ γλώσση Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὐλαξί σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἵρέσεων ἐφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἰερέων φωστήρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στόμα σου, Πάτερ Γρηγόριε, Θεολογίας ἐξήντησας, τὸ Δεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας· αἵρέσεων ἔφραξας, ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον· ὡς κυβερνήτην, εὔρε καὶ γὰρ σε Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοαῖς, δυσσεβῶν τὰς ὁρμαῖς, ἐν Μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τὴν λύραν τῷ Πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων
δύστηρον, καὶ ὀρθοδόξων ἠδυσμα, τὸν
δεύτερον Ἐπιστήθιον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην,
τοῖς δόγμασι γινόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιποίμ-
να, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρήμματα, θεολογικοῖς
ὑμνοῖς προσεΐπωμεν· Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός,
ὁ δούς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλος
Χριστὸς, ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις,
καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορώσα,
πρέσβευε τῷ ἔξ' ἀγῶν λαγόνων σου, σωθῆναι
ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κα-
νόνων, Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, Ζήτει εἰς τὸ Μη-
νολόγιον αὐτῶν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Τῆ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος,
καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχος ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Λάμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνη καὶ
πίστει σαυτὸν ἐλάμπρυνας· χαίρων γὰρ
ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον πένησιν· εἰς αἰῶνας
δὲ μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς σοι ἀνατέλλου-
σα Πάτερ ἀνέσπερον· ἔνθα, τοὺς ὀσίους σου
Παῖδας, ὄφει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, Πόλιν
τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας.

Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρτὴν, δόξης τῆς
ἀφθάρτου καὶ θείας κατηξιώθητε· πᾶσαν
γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα, τὸν τῷ ὄν-
τι τερπνότατον, Χριστὸν Θεοφόρον, ἄγαν ἐπο-
θήσατε, τὸν ὑμᾶς σῶσαντα, κόσμου τρικυμίας
καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ, βίῳ
καθορμίσαντα Πανόλβιοι.

Πάθη, θανατώσαντες σαρκὸς, τῆς τῆς ἀπα-
θείας χιτῶνας περιβάλεσθε, βίῳ καθαρό-
τητι, τῆς ὑφάναντες· πολιτείαν δ' ἰσαγγελον,
ἐν σώματι ὄντες, ἔτι Καρτερόφρονες ἐπιδεικνύ-
μενοι, δόξης ἠξιώθητε πάντες, τῆς Ἀγγελικῆς
ἐν ὑψίστοις, θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀξενοχωρήτως ἐν
μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον,
δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ
σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον·
ὄπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεΐαν, τρίβον διοδεύσας
προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωρ-
γήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς
εἴωρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠ-
λόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπό-
σταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν
Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν
εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος (*).

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων· ἔῃ ἡ ἀκροστιχίς·
Ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιον τε καὶ τέκνα.

Θεοφαίνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ξύλου ζωῆς, καὶ Παραδείσου τῆς ὄντως τρυ-
φῆς, πανοικεσίᾳ Πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύον-
τες, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, πρεσβεύσατε σω-
θῆναι, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Εν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερ-
μῶς, ὁ σὸς ἰκέτης Δέσποτα, μοναῖς κα-
τέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰ-
ωνίου ἐπιλαβόμενος.

Νέαν σκηνὴν, Ἀβραμαϊάν σὺ ἔδειξας, τὴν
σὴν οἰκίαν ἀπασί· διὸ Θεσπέσιε, Ἀβραάμ
ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως, ἐπανα-
πέπασαι.

Θεοτοκίον.

Ολος ἐν σοί, κατασκηνώσας Πανάμωμε, ὁ-
λον ἐμέ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο,
ἐκ Πατρὸς ὁ ἐκλάμψας, πρὸ πάντων τῶν αἰ-
ῶνων, Λόγος ὁ ἀναρχος.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Φανωτάταις ἀξίαις τιμημένοις, φωτοφόρῳ
διέπρεψας πολιτείᾳ· τὴν πράξιν γὰρ ἐπί-
βασιν θεωρίας, βοῶν ἀνέδειξας· Σὺ εἶ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

(*) Τὸ τίλος τοῦ Τροπαρίου τούτου οὕτως εὐρίσκεται
ἅπαξ ἐν τῇ Παρακλητικῇ, ὀρθότερον ἴσως παρά τὸ, δι'
ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, Λόγε, παρακλήσειςιν,
ὡς εὐσπλαγχνος, ὡς ἀπαντάται πανταχοῦ ἐν τοῖς
Μηναιαῖς.

Ως πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν πάντων ἐπιμελειαν ἀνεδέξω, τοῖς χηρῶσι τὸν πλετόν σε διανέμων, ὑποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, Μοναζόντων τάγματα, Πάτερ Ὅσιε.

Νομίμοις ἐκτρέφόμενος τῷ Δεσπότη, ἐν νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ, Κυρίου ἐξεπαιδεύσας σὲ τοὺς παῖδας, κρᾶζων Θεσπέσις· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.
Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τῶν Ἁγίων ἀγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοὶ, κραυγάζοντες· Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε· χαῖρε Δέσποινα.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εντολαῖς τοῦ Δεσπότη ἐπαγρυπνῶν, ἐφ' ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σοὺς, ρυθμίζων μακάριε, Ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον, σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦσαι βασιλεία, πειρασμῶν παντοίων, λιπῶν τὸ κλυδώνιον· ὅθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πιστῶς ἀνακραζόμεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.
Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξαζόμεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σε Ἄχραντε.
Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἄμναις θεωρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα με φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δωρήσαι

οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ανασπῶντες κλυδωνος, βιωτικοῦ, λιμένι εὐσεβείας, ὠρμίσθητε Παῖδες μακαριώτατοι.
Μεμυημένοι γινώσιν, τῶν θεῶν, καὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ Θεῷ λατρεύειν προετιμήκατε.

Εκ τῆς ἀβύσσου Ὅσιοι, τῆς κοσμικῆς, ῥυσθέντες πανενδόξως, ἀγαθῶν ἀβύσσῳ προσελήλυθατε.
Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι αἵματι, τῷ ἐκ πλευρᾶς, χυθέντι, τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομητορ πάντες σὲ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς Χορηγός.

Πρὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος ζωὴν ἔσπευσας, καταλαβεῖν τὴν ἡγιασμένην, Ἀρκαδίε πόλιν, καὶ τάφῳ τῆς ὄντως, ζωῆς προσεπέλασας.

Ως εὐπρεπῆς ἀληθῶς, ἡ γενομένη περὶ σὲ πρόνοια, καὶ θαυμαστὴ καὶ δεδοξασμένη, κυβέρνησις θεῖα, τοῦ πάντων Δεσπότη, παμμακάριε Ἀρκαδίε.

Σοῦ προμηθοῦμενος, ὁ ἐν ἀγκαλαῖς Συμεῶν πρότερον, ἀνακλιθεὶς τοῦ θεοῦ Πρεσβύτου, πρεσβύτη σε θεῖω, Ἀρκαδίε φέρων, Χριστὸς καθωδήγησεν.
Θεοτοκίον.

Υἱὸν τὸν ἀναρχον, καὶ συναΐδιον Πατρὶ τέτοκας, ὑπερφυῶς ἐκ σὲ σαρκωθέντα, πανάμωμε Κόρη· διὸ Θεοτόκον, ἀγνήν σε κηρύττομεν.

Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακαρίας ζωῆς ἐφιέμενος, τῷ τῶν Μοναζόντων προστρέχεις συστήματι, τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοϊαν, συνεργὸν Ἰωάννη ποιούμενος.

Βροτοκτόνου κακίας νεκρότητα, καὶ θανατηφόρον ἰὸν ἀπώσαμένος, τῷ ζωηφόρῳ μνήματι, τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη προσέδραμες.

Ιωάννου τὸν βίον ἐζήλωσας· καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ὤκησας, καὶ καθαρῶς ἐβίωσας, Ἰωάννη Χριστῷ καθαιρόμενος.
Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταυῖσας μονώτατος, ἄλλον οὐρανὸν ἔμψυχον ἀπειργάσατο, σὲ Θεομητορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ βίου θάλασσαν διεκφυγόντες, Ξενοφῶν ὁ δίκαιος, σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ, ἐν οὐρανοῖς συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ὁ Οἶκος.

Ειένην ὁδὸν θεοπρεπῶς, Ξενοφῶν διοδεύσας, μετὰ καὶ τῆς συζύγου, ελάθετε τὴν φύσιν, ὥσπερ ἀσώματοι σαφῶς ἐν τῇ γῇ ὄφθεντες· διὸ καὶ πύλαι ὑμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀγγέλων χορεύετε, ὡς τοῦ ἀμπελώνος γεγονότες τοῦ Κυρίου ἐργάται, μετὰ καὶ τῶν τέκνων. Αἰτεῖτε οὖν Χριστὸν, δωρησασθαι αἴγλην φωτισμοῦ ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις, μνήμην ὑμῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον, τὸν στεφοδότην Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,
Ἄβρᾶ ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισία.

Ἡ αἰσὶν ἄμ' ἠδ' ἀλόχῳ Ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι ἕκτη.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ξενοφῶν ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πλουτῶν μὲν καὶ τὴν ἐξωθεν περιουσίαν, ἐνδοθεν δὲ πνέων τὴν κατὰ Θεὸν εὐσέβειαν. Ἀποστείλας οὖν τοὺς δύο υἱὸς αὐτοῦ εἰς Βηρυτὸν πόλιν, μίαν τῶν κατὰ Φοινίκην, ἐπὶ μελέτῃ καὶ μαθήσει Νόμων, ἐπεὶ κατὰ θάλασσαν ναυαγίῳ ἐχρήσαντο, ἐξῆλθεν ἅμα τῇ γυναικὶ εἰς ἀναζήτησιν τούτων. Οὓς εὐρῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, μοναχικὸν σχῆμα ἡμφιεσμένους, ὑπέδν καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν μονήρη βίον. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προῆλθεν ἀρετῆς, αὐτὸς τε καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆναι. Εὐηρέστησαν δὲ μέχρι τέλους τῷ Θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.

Οὗτος γέγονεν εἰς τὰ τελευταῖα τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὧρα δευτέρα ἡμέρας, καὶ κατίπεσον ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ μέρος πολὺ τῶν σιτημάτων, κατ' ἐξαιρέτου δὲ ἀπὸ τῶν Τρωαδικῶν ἰμβόλων, ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου. Καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμός μῆνας τρεῖς· ἐνθα ὁ Βασιλεὺς, λιτανεύων πανδοτριαί, μετὰ δακρῶν ἔλεγε· Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε τῆς δικαίας σου ὀργῆς, καὶ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν διὰ τῆς μετανοίας· ἐσάλευσας γὰρ τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, τοῦ δοξάζειν σὲ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλόφρονον Θεὸν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐπιλεγομένου Παλαιοῦ.

Στίχ. Τὸν χοῦν παλαιὴ Συμεῶν ἀπεξύσω,

Ἐχθρῶ παλαιοῦ λεπτύνας εἰς χῦν κάραν.

Οὗτος ἐκ παιδῶθεν τὸν ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, καὶ ἐν ἄντρῳ βραχεῖ διαιτώμενος, οὐδεμιᾶς τροφῆς ἀνδρωπίνης ἀπῆλανε· μόνως γὰρ τὰς ἐδωδίμους τῶν βοτανῶν τροφὰς ἐποιεῖτο. Ἐπιθυμίαν δὲ λαβὼν εἰς τὸ Σίναϊον ἀπελθεῖν ὄρος, ἀφίκετο· καὶ ἐνδοξοῦ τοῦ σπηλαίου γενόμενος, ἐν ᾧ ποτὲ Μωϋσῆς ἐκρύβη, πρηνῆς πεσὼν, ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἄσιτος τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερήσας, οὐ πρότερον ἀνέστη, ἕως θείας φωνῆς ἀκήκοι, κελευούσης ἀναστῆναι, καὶ τὰ προτεθέντα αὐτῷ τρία μῆλα φαγεῖν. Ἀναστὰς δὲ (πρηνῆς γὰρ ἦν κείμενος) καὶ τὰ τρία μῆλα εὐρῶν, προθύμως κατέφαγεν. Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ μοναστήρια δύο οἰκοδομήσας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλαβε, παραδόξα θαύματα πρότερον ἐκτελείσας εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνανίου πρεσβυτέρου, καὶ Πέτρου δεσμοφυλάκος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν.

Στίχ. Πιέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰσεδύ·

Οἷς Ἀνανίας ἠδέως συνεισεδύ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος ἐν Φοινίκῃ. Πρὸς ἐν ἀχθεῖς ὁ Ἅγιος Ἀνανίας καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἶδωλα μυκτηρίσας, τύπεται, καὶ ὀβελίσκοις διαπύροις τὸν νῶτον σογκαίεται, καὶ ὄξει καὶ ἄλλοι τὰς καταφλεχθεῖσας σάρκας ἐπιπάσσειται, καὶ δι' εὐχῆς τὸν ναὸν κατασείει, καὶ τὰ εἶδωλα εἰς γῆν κατάρχει. Εἶτα, βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, τροφῆς θείας μεταλαμβάνει. Ἐνθα τὸν κλειδοῦχον τοῦ δεσμοτηρίου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεριστᾷ· μεθ' οὗ, ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Μαξίμου, τὴν διὰ θαλάσσης ὄριστάται τελευτῆν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἑπτὰ στρατιωτῶν, οὓς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφειλύσατο, παραδόξως ἐκ χαλεπωτάτων διασωθεὶς κλάσεων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ἀμωνᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζωῆς Ἀμωνᾶς νῆμα πληρώσας ἅπαν,
Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὐποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Γαβριὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νῶν πρωτοστάτη,
Καὶ Γαβριὴλ ἴστησι Χριστὸς τὸν νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες, οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Στίχ. Βαίλοισ ἀθληταὶ τραυματισθέντες δύο,
Στεφθέντες εὐρον τὴν συνούλωσιν τάχει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησόν ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νοὸς καθαρότητι ὁ Θεοφόρος, ὑμῶν τὴν συνελουσιν, καθορῶν προεμήνυσε. Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς, θείως ἀμειβόμενος εἰς ἐν, ὡς ἐλεήμων ἐπισυνήγαγε.

Τὸν ζῆλον θεώμενος τῆς εὐσεβείας, τὴν πίστιν δεχόμενος, τὸν πόθον προσιέμενος, ὑμῶν ὁ

Φιλάνθρωπος, πάντας συνήθροισε, μίαν εἰς ἐστίασιν ὑμᾶς, ὁ εὐεργέτης καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, ἐλπίς βεβαία, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καὶ σκέπη καὶ βοήθεια, γενοῦ μοι Πανάμωμε, τῷ πεποιθότι εἰς σέ· σοὶ γὰρ ἀνατίθημι Ἀγνή, πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Ῥῆδὴ ἡ. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον σφοδρῶ, πυρὶ τὴν καιομένην, τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαστάσεως, στερόνως ὑπεμείνατε· τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς πυρούμενοι, κέντρῳ τῆς συμφύτας, ἄθλους Μαρτύρων ἠνύσατε.

Ανωθεν ὑμᾶς, νεφέλη δροσοβόλος, φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε, Σιών ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος, τοὺς Μαθητὰς ἐπύρσευσε κρίζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ιλέων ἡμῖν, καὶ εὐμενῆ γενέσθαι, τὸν Εὐεργέτην ἱκετεύσατε, Πατέρες πανόλβιοι, τοῖς ὑμῶν νῦν μακαρίζουσι, τὸ ἱερόν μνημόσυνον, φύτων ἠνωμένων, καὶ συνημμένων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸν μονογενῆ, Υἱὸν Θεὸν καὶ Λόγον, τὸν πρὸ αἰώνων ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς, ἀρρήτως ἐκλαίψαντα, τὸν τῆς κτίσεως πρωτότοκον, γεγεννημένον τέτοκας· ὅθεν σε Θεομητορ, πάντα τὰ Ἔθνη δοξάζομεν.

Ἄδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Δεῖῳ προσταγμάτι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσιζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ῥῆδὴ δ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Επ' ὧμων ἀράμενοι, τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἀληθῶς, διηνύσατε τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντες, ἕως αὐτὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κατειλήφατε, πανοικίᾳ στεφανούμενοι.

Κατακυριεύσαντες, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος, τὸν τοῦ Πνεύματος πλοῦτον ἐθισαυρίσατε, χάριν ἰαμάτων λαβόντες, ἐκ τῆς Πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων· ἡ νῦν προσχωρήσαντες, αἰωνίως ἀναπαύεσθε.

Νικήσαντες Ὅσιοι, τὰς μηχανὰς τοῦ δράκοντος, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνηγορεύετε, τῆς δικαιοσύνης στεφάνους, παρὰ Χριστοῦ, λαβόντες ἀξίως· ὃν νῦν δυσωπήσατε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αμήτορα πρότερον, κατὰ τὴν πρώτην γεννησιν, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα τίκεις ἀπάτορα, δὴ γνωρίζομενον φύσει, τὴν Θεϊκὴν, καὶ τὴν Ἀνθρωπίνην, καὶ ταύτας πιστούμενον, ἐνεργείαις Θεοῦ μφευτε.

Ἄδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Εσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι Δεσφῶν, καὶ παροικῶν ὠκειώθης, ὡς Ξενοφῶν τῷ Κυρίῳ· ὃν ἐκδυσώπει Παμμακάρα, παθῶν ἡμᾶς ἐξελεσθαι.

Θεοτοκίον.

Τὰς στρατίας τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν Ἀγγίων τοὺς χοροὺς, ὑπερανέστηκεν ὄντως, τὰ μεγαλεῖά σου Ἀγνή· διὸ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἐπταικότος.

Ἄδὴ δ'. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἄδὴ δ'. Ὁ γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογματῶν πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς εὐφημήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑψηλίον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνωσεως αἶροντα, καὶ δροσιζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἀμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλαλος καὶ πολύφωνος.

τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἀρρήκτος, τῶν Πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφαμίλλος, ἰσοστάσιος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὑμνοῖς, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Γερωτάτην στησώμεθα χορείαν· στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, βασιλικῆ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς πόλιν ἦκει τὴν Βασιλεύουσαν· λάμπει στίλβον ἀνωθεν, τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ· πρὸς βασιλείαν τὴν αὔλων, πιστοὺς εἰσάγει, καὶ τῷ τῶν ὄλων προσοικειοῖ Βασιλεῖ· διὸ βοῶμεν· Χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεῖε Χρυσόσομε πάγχρυσε, καθικέτευσε σωσαί, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ως οὐρανὸς φαεινὸς τῆς Ἐκκλησίας, δύσιν ὦ Χρυσόστομε τὴν ὑπερόριον, καθυποστάς ἀπηνέστατα, ἐπανατέλλεις, σήμερον χαίρων τῇ κτίσει αὐτός· θάλπεις ἐγκοσμούμενος, θαυμάτων ἀστροῖς σοφὴ· φέρεις Χριστὸν ὑπερλάμποντα, ἡλίου δίκην, σοῦ δαδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον· διὸ βοῶμεν· Φωταυγέστατε, φωτολόγε Χρυσόσομε πάνσοφε, καθικέτευσε σωσαί, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν οὐρανὸς τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύει, κτίσει συνευφραίνονται, βροτῶν συστήματα· ὁ γὰρ ἐν γῆ ἑρανόφρονος, δεικνύς τὴν πάντα, κλίμακι θεῖα, σπεπτῶν ρημάτων αὐτοῦ, οὗτος τὴν ἐπάνοδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς Ἰακώβ νέος δεικνυσιν, Ἀγγέλων θείων, ἀγαλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτοῦ· διὸ βοῶμεν· Παμμακάρισε, τῶν αὔλων Ἀγγέλων συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κοσμᾶ.

Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε, τὴν Βασιλίδαν καταλείψαντα, παροικεῖν ἐν Κομάνοις· ὅθεν θεόθεν ἠγμένη, ἡ Ἀνακτορικὴ πανδαισία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις· εὐφρανθήσῃ δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἰδοῦσά σε, ἀνθομολογήσῃ καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ δόξα μου τὸν Κύριον, ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγόν, καὶ τὸ στήριγμα τῆς πίσεως· τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωματῶν μου, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων· τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ πλοῦτον τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆκος τῆς μετανοίας. Διὸ αἰτοῦμέν σε Ὁσιε Πάτερ, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὁ αὐτός.

Οὐ δια σέ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυὶδ, μεγαλδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας· Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρῶν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβῶν τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συναΐψῃ Δυναμέσι· καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν) πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδοῦς φυλάξει. Αἰ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκευάσα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην· Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς· Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν· Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἐνδεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματος μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ε'γκωμιαζόμενοι Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐ-

τοῦ ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις· καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαρῶν ὡς ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτιμότερα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν· καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροῦς ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον· μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἐλεγχὸν ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἰδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεὶ καὶ βρασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ· θανάτῳ ἀσχημονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτῆ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ· οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζῶν ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ

σῶζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ρυόμενος πάντες κακοῦ· ὁ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδούς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶρ δὲ ^{Παροιμ. Κεφ. ι. 31.} ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ρύσεται αὐτὸς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτῆ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τὸς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τῆ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτὴν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας ἂ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτὴν· μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφαῖς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθὴ· καὶ ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σῆ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου· ἔτι ἐγὼ δούλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου.

Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαραούσῃ μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρά σοί· καὶ ὀδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπὶ λυχνίας ἱερᾶς κατοπτεύουσα, τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἐχθροὶ, τῆς σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν. Τιμᾶ ἐπὶ ὄρους σε, τῶν ἀρετῶν Πάτερ Ὅσιε, πυρσὸν ὡς θεῖον, οἰκωμένης τὰ πέρατα, ὑπὲρ ἡλίου, ἀπαστράπτοντα θαύμασι. Σήμερον ἡ ἀδέκαστος, Θεοῦ κρίσις δεικνυσι, δικαιοσύνην ἐξ ὕψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον, τὴν σὴν καὶ παρέχει, τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βρῦει ὡς μυροθήκη τερπνὴ, τὰ τῶν θαυμασίων θείων ρεῖθρα Χρυσόστομε, ἡ λάρναξ, ἡ σὴ ἐν κόσμῳ, καὶ ἰαμάτων ῥοαῖς, τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε· Χριστοῦ τῶν χαρίτων γὰρ, τοῖς αὐλοῖς ἀρώμασι, καταπλουτίσας, εὐωδίαν δεδώρησαι, τὴν αἰείζωον, τοῖς ἐν πίστει προσρέχουσιν· ὅθεν καταπολαύοντες, χαρίτων σῶν Πάνσοφε, καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θεῶν, κατατρυφῶντες λειψάνων σου, πιστῶς ἐξαιτῶμεν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Κόσμου ὁ σιτομέτρης πιστοὶ, ὁ ἐν τρυφῇ τῇ οὐρανίᾳ τοῦ Πνεύματος, καρδίας ἐκτρέφων πάντων, ἐκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ, Ἰωσήφ δὲ νέος προδεικνύμενος, σεπτοῖς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ Κομάνων μετὰγεται, δεινῶν τὴν ζάλην, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον, τὸ τῶν θλίψεων, διατέμνων ἐντεύξεσι. Τοῦτον οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει βοήσωμεν· Πάρεσο Μάκαρ ἐν μέσῳ, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, αὐτοῖς σωτηρίαν, παρεχόμενος πλουσίως, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σέ

ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Τετάρτου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δογματῶν ἀστραπαῖς, ὡσπερ ἡλῖος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε· ὅθεν δέομαι, τῆ αἰωνίῃ με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ασπόρως τὸν Χριστὸν, ἀπεκύησας μόνη· τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ· διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτρεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁς χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεωρόρημον ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδὼν ἡ εὐλαλος, χρυσαυγίζουσα Μάκαρ, νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, σαῖς ἰκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφυγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θεῖαν, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον ἀγνή· ὅτι ὑπερῆρσίν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίας, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνὴ, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναι με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεῖα ψήφῳ τῆς Χριστοῦ, ποιμνὴς ἀξίως γεγωνῶς, Ἀξιάγαστε ποιμὴν, οἷά περ λυ-

κους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου αἰπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθείς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήκυσας στερόφρασα, ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν ἣ τέθηκας· ἀλλ' ἐπανῆλθες, πρὸς Βασιλίδα, νέμων θεῖα χαρίσματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν· καὶ εἰλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑέτον, ἐν τῇ ἀσπύρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάιτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασα· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Ἀ' Ἀντίφωνον τῷ τετάρτῳ ἤχῳ.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τελούντες σου τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχος, Ἐλήσόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσορρήμον Χρυσόστομε, χρυσοουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδαίμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντός τὰ πέματα ἐφώτισεν.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς ἡ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χαίροις χαρᾶς σκῆνωμα, τῆς λύπης λύσις.

ᾠδὴ Ἰωάννου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄρμα τηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πληξάσα, καὶ διελοῦσα θαλάσσαν.
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγὴ· χαῖρε ζωῆς Μητήρ, Ἄδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις· χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄρμα τῷ Λόγῳ λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε Πανάμωμε· Δαυϊτικὸν χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερυβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Ἰερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε κτιστῆς πάσης, ἀκατέρευτος φύσεως· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πύρινη θρόνε· χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ράβδος ἐκ ρίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε αἰμόλυντε· χαῖρε βλαστῶ ράβδου, τῆς Ἀρωνίτιδος, διαγραφείσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρνα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξῆλθης.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Πλουτὸν ἐναπέθου σῆ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν, πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἥτις σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θεῖαν.

Λόγοις κατεποίκλας χρυσοῖς, τὴν ἱεράν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολὴν, ἣν πρῶν ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θεῖαν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινῆς, καὶ στύλος καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου· ἐν ᾧ ᾠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὡσπερ λίθους σοφέ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Μὴν ἀπειρόγαμε σεμνῇ, Μάρια αἰετάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἀγνὴ ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντες.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τῷ Χρυσογλώττῳ, τρίτον ἐξάδω μέλος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταῖς ἰκασίαις σου νοῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χάριτος, θεῖας φερώνυμε.

Ὡς ἀστὴρ ἑσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος, ὡς φωστήρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας δεσμοῖς φυσικοῖς, αὐθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θαυμάτων ἀφθονα, τὰ σελαγήματα.

Χρυσορρήμον γλώττη, σῶν διδαγμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑψηλίον πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι, τῶν ἰαμάτων αὐγάς, πᾶσιν ἐναπήστρα-

ψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ὅσιε, τῇ ἐπανόδῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν, ὑψηλίσω τὸν Λόγον, κἄν διπλοῦς πέφηνεν, ἐκ τῆς Ἀγνῆς προελθὼν, σάρκα προσλαβόμενος ἦν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως, καὶ πιστῶς δοξαζόμεν, θεῖε Χρυσόστομε.

Καταβασία.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἤλιος, ἐπέπολευσεν ποτέ ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδοῦξασται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάθρωπε.

Ισχυρότατον ὄπλον, χαῖρε Πιστῶν Δέσποινα· χαῖρε κραταῖα προστασία· χαῖρε ἀντίληψις· χαῖρε βοήθεια, ἀμαρτωλῶν· χαῖρε τεῖχος, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε τοῦ κόσμου χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε ἐσθρὸν ἔρεισμα· χαῖρε τῇ Ἀδαμ καὶ τῆς Εὐας, ἡ ἐπανακλήσις, δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν· χαῖρε ἡ ἀνοίξασα, πάλιν Παραδείσον.

Χαῖρε ἀφλεκτε βῆτι· χαῖρε φωτὸς ὄχημα· χαῖρε τῇ Ἥλις νεφέλη· χαῖρε περίδοξε, καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε πόλις ἐμφυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Απειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἀγνή Δέσποινα· χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα, τὸν Γεωργὸν τῶν ἀπάντων· χαῖρε γῆ, ἀληθείαν ἡ ἀνατείλασα.

Τοῦ Ἁγίου. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφίαν, τῆς Ἐκκλησίας τὸν σέφανον, καὶ ταύτης ἐποικίλας, τὴν εὐπρέπειαν Πατέρα, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου· θεὸ σε κατ' ἀξίαν τιμᾶ.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὡς περ κρίνα τῇ ἀγρῇ, οἱ ἀτμοὶ τῶν καμάτων σε, δι' ὧν εὐηρέθησας, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνας καὶ θλίψεις, καὶ γῆ προσομιλήσας μακρᾶ.

Ὡς ἀνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σε καρπαί, νοητῶς ἀποσταζόντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιαζόντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Θεοτοκίον.

Αμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύῳ σε, προσκυνῶ ταῖς ἐστίαις, καὶ δύῳ θελήσεις, καὶ δύῳ ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἔτερος τῇ Ἀγίῃ. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Υπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχρον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα· Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Σταλαζῶν ρεῖθρα θαυμάτων καὶ ποταμοῦς, προχέων ἰάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην Ἰωάννη.

Ὁ χρυσορόσας Νεῖλος ὁ πλημμυρῶν, ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε· συνδράμωμεν, πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν παῶσι κορεσθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Γνωθῆς φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, ἦν Ἄγγελοι μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματούσασαν· πλὴν πιστῶς οἱ θεοὶ σου, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν σε καὶ δοξαζεῖν.

Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἦν ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς παῶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· καὶ τὴν Ἀγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλόργυρον πλάην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὄθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελάθης μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσὶν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένη καὶ θαυμαστῶς, ταῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινῶν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν παλαιὰ ἐξόριστον· ὄθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες Παναίμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι, χρεωσικῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεόν, τῶν πταισμάτων ἀφεσὶν δωρήσασθαι, τοῖς σέ δοξαζούσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεὸς μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-

» τρικους, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
 » ραν, πτωχεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 » Προφῆτῃ, Ἄββακούμ σοι κραυγάζω· Τῆ δὲ
 » νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ανατολή, τῆ Πατρικῆ ἀπαυγιάσματος, καὶ
 Ἡλίου, τῆ ἐξαναστείλαντος, πρὸ Ἑωσφόρου
 ἐκ τοῦ Πατρὸς, χαῖρε Θεοτόκε, νεφέλη κούφη
 καὶ ἔμφυχε· Παρθένε χαῖρε Μήτηρ· χαῖρε
 εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη Παναίμωνε.

Σὺ τὸ χρυσεῖον, θυμιατήριον Δέσποινα, τῆ ἀσέ-
 κτου, καὶ αὐλοῦ ἀνθρακος, ἐν ᾧ ἐκαύθη
 διαβράχην, τῆς ἀδαμιαίας, παρακοῆς τὸ χειρό-
 γραφον· διὸ σοι χαῖρε κράζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδό-
 δη, ἡ χαρὰ καὶ τρυφή καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύ-
 σχημα, καὶ Ἀγγέλων, στέφος καὶ διαδή-
 μα· διὸ ἡ γῆ, καὶ ὁ ἔρανος, μίαν Ἐκκλησίαν,
 σπασάμενοι παναρμόνιον, τὸ, Χαῖρέ σοι βρωῶμεν·
 χαῖρε Δέσποινα κόσμῳ· χαῖρε πάντων ἀνθρώ-
 πων βοήθεια.

Κλίμη σεπτῆ, ἣν Σολομὼν προδιέγραψε,
 κυκλωμένην, δυνατοῖς ἐξήκοντα· χαῖρε
 Παρθένε ἡ κιβωτὸς, ἡ κεχρυσωμένη τοῦ νοητοῦ
 ἀγιάσματος· λαβὴς ἡ θεία χαῖρε· χαῖρε βᾶτε
 πυρφόρε· χαῖρε πύλη καὶ κλίμαξ καὶ γέφυρα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Ἱεράρχα, ἄλλον
 Ἰσαάκ, τὸν βίον θυσιάσας, καὶ μυστι-
 κὴν ὀλοκάρπωσιν ἀνενέγκας, ἐν τῷ πυρὶ τῆς
 συνειδήσεως.

Σὺ τὸν Ἰακώβ, ζηλώσας Θεοφόρε, κλίμαξ
 πρακτικῆς, ἐδείχθης πολιτείας, τὰς ἀνα-
 βάσεις τῶν θείων σου νοσημάτων, ἐν τῇ καρδίᾳ
 σου τιθέμενος.

Ράβδῳ μυστικῇ, τῇ γλώττῃ διασχίσας, ὅλην
 τῆς Γραφῆς, τὴν ἄβυσσον Τρισμάκαρ, ὡς
 Μωϋσῆς διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς πίσεως.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεσαυρὲ, τῆς πάντων σωτηρίας·
 χαῖρε νοερά, πηγὴ τῶν ἰαμάτων· χαῖρε
 τὸ ἅγιον ὄρος, ὃ ὁ Προφῆτης, Θεογεννητορ
 προεώρακεν.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγων ἐρασαί, τὸν τῶν λόγων μέγαν Κοσμη-
 τορα, λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς ἐπαικόντα
 δεῦτε τιμήσωμεν, λόγους ματαιόφρονας, σοφία
 λόγων, λήρους ἀπελέγξαντα.

Ολβίσας ἡμᾶς, διδασμάτων πλῆτῳ Χρυσόσο-
 με· χεῖρα δ' ἀναστέλλεις ἐμβριθῶς, πλεονε-

ξίας πλῆτῳ τὴν βρίθυσαν, ἐλέγχων τρανότητα,
 καὶ κατὰ νόμον, πλούτῳ θείας χάριτος.

Τόξον δυνατῶν, ἰταμότης τύραννος τέθλα-
 σται· σὺ δ' ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς, ἀγ-
 γελικῶς βίους ὑπερίσχυσας, ἰκέτας Χρυσόσο-
 με, τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις νοεραὶ, ὑμνωδίαις Κόρη σὲ μέλπου-
 σιν· ὃν γὰρ οὐκ ἰσχύουσιν ὄρα, ἐκ τῆς
 ἀγνῆς νηδύος σε τέτοκας, σὰρκα προσλαβόμε-
 νον, ἀναλλοιώτως, πάναγνε Θεόνυμφε.

Καταβασία.

» **Ε**κάλυψεν ἔρανος, ἡ ἀρετὴ σε Χριστέ· τῆς
 » κιβωτῆ γὰρ προελθῶν, τῆ ἀγιάσματος
 » σε, τῆς ἀφόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης
 » σε, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ
 » ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**να· τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
 » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
 » ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαίον; ἀλλ' ἐπίστρε-
 » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σε, τὰς
 » ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νοεράν σατραπειάν, καὶ τυραννικὴν ἐναέ-
 ριον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύτως, ἐν και-
 ρῷ τῆς ἐξόδου μου παρέχε, ἵνα σοι τὸ, Χαῖρε,
 χαρμονικῶς, Δέσποινα κράζω· Χαῖρε πάντων
 ἐλπίς ἀκαταίσχυντε.

Ος χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπεραίμωνε·
 χαῖρε ὑπέραγνε· χαῖρε τῆς ἀγνείας, πορ-
 φυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον· χαῖρε παρθενίας,
 κοκκοβαφές ἐρυθρὸν ῥόδον, καὶ Θεοῦ τὸ εὐῶ-
 δεσ ὄσφραδιον.

Μυσικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον
 ἡ βρύουσα· χαῖρε θεία κρήνη, ἡ τὸ ὕδωρ
 τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα· χαῖρε ἡ τὸν βότρυ, τὸν
 τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἀμπελος
 Δέσποινα.

Αδιόδευτε πύλη, χαῖρε ἣν διώδευσε Χριστὸς
 ὁ Κύριος· Παραδείσου πύλας, ἡ ἀνοίξασα
 χαῖρε τῷ τόκῳ σου· χαῖρε δι' ἧς χαίρει, ὁ οὐ-
 ρανὸς καὶ γῆ χορεύει, καὶ τὰ ἄνω τοῖς κάτω
 συναίπτονται.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν ἱεράν σοφίην σου κατακοσμήσας τοῖς ἁ-
 θλοῖς τῶν πόνων σε, ἔδειξας λαμπροτέραν,
 τὴν ἱεραρχίαν Χρυσόσομε.

Αθλητικὸν ἀγῶνα, Ἱερομύστα γενναίως διη-
 νυσας, πόλυσιν αἰοικήτοις, καὶ ὑπερορίαις
 στελλόμενος.

Τῆ ἀστραπῆ τῶν λόγων, τὴν ὑπερκόσμιον γλῶσιν ἐβρόντησας, Μύστα τῶν ἀπορρήτων, ὑετοὺς δογμαίων ὀμβρήσας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Α"νευ φθορᾶς τεκῦσα, Θεογεννητορ τὸν ἄσπορον τόκον σου, μόνη ὠφθης Παρθένος, βρέφος ὑπομαζιον φέρουσα.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ω'ς ἔαρ ὠφθης, εὐωδιαζον μουσικῶς, χαρίτων ἄνθεσι τῶν πισῶν τὰ πλήθη, λύων κακῶν τὸν χειμῶνα Πάτερ, ἐν τῇ ἐπανελεύσει σου.

Τὸ θεῖον ρεῖθρον, τῶν χαρισμάτων ἡ πηγῆ, ἐπανεληλυθεν· οἱ διψῶντες δεῦτε ὕδωρ ζωῆς, ἀπαντλεῖτε πίσει, ἐνθέως εὐφραίνομενοι.

Ρ'εν ἐκρύβης, οἴμοι! τὸ κάλλος τὸ ἐμόν· ἀλλ' ἐπανήλθες μοι παθητὸς ἐν χρόνῳ, ἡ τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησία Πάτερ, βοᾷ σοι ἐπανήκοντι.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαί μοι, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς, γὰρ Πανάμωμε, σαρκοφόρον Λόγον, ὃν ἐν ναῶ Συμεῶν βασιάζων, ὡς Κτίστην ἐμεγαλυνεν.

Καταβασία.

- » **Ω**'ς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης
- » δορυφορούμενον, ὡς τάλαντα! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Τῆς Θεοτόκου· Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Η' ἐμψυχος, χαῖρε Δέσποινα κόχλος· ἡ κογχύλη, σῶν ἀχράντων αἱμάτων, πορφυραγῆ, ἐρυθραὶν ἀλβυρίδα, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ πορφυρώσασα· τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ Ἀδάμ, ἡ σκεπάσασα, χαῖρε Πανύμνητε.

Στηρίζει μὲν, τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς ὁ αἰσθητὸς ἄρτος Κόρη· Χριστιανῶν, τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει, τὸ σὸν ἀδόμενον ἅγιον ὄνομα· ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ Χαῖρε κραυγάζει σοι.

Λυχνία, ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε· κιβωτὸς ἡ θεοχώρητος χαῖρε· χαῖρε σικηνή· χαῖρε ἅγιον ὄρος· χαῖρε τῆ ζῶντος Θεῆ πόλις ἐμψυχε· παλάτιον χαῖρε Χριστοῦ· χαῖρε τέμενος θεῖον πολύφωτον.

Υπέραγνε, ὑπεράμωμε χαῖρε, τὸ τῆς φύσεως ἐξαίρετον ἄνθος· χαῖρε κοινή, τῶν

ἀνθρώπων τοῦ γένους, φιλοτιμία καὶ χάρις θεοδότος· τὴν ἀτιμον φύσιν τῶν βροτῶν, ἡ τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Τοῦ Ἁγίου· Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ω"σπερ χρυσὸν ἐκ μεταλλῶν, ἐκ τοῦ βάθους σοφῆ τῆς καρδίας σου, τὰ πάγχρυσά δόγματα, ἡμῖν ἐθησαύρισας, καὶ τὰ σὰ λόγια πλοῦτον κατέλιπες.

Τὴν παναγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἐορτάζων Χρυσόστομε, δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν σὲ ἐκλεξάμενον, καὶ καλέσαντα, εἰς ταῖς αἰώνιους σικηνάς.

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ Χρυσόστομε, κηρύττεις μετανοίαν, καὶ γράφεις συγχώρησιν, ἐγγυώμενος, τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, καὶ ἐν κόλποις Πατρὸς καθεζόμενον, τὸν σάρκα φορέσαντα, καὶ μείναντα ἄτρεπτον, προσκυνήσωμεν, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Τέμνει σε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἡ ἔκφρων Βασιλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα· ἀλλ' αὐτίκα τέμνεται· σὺ δ' ἐλέγχεις ἀθάνατα, τὴν ἐξαισίον προτομὴν ἐργασάμενος.

Οργανον εἰδείχθης τῆ παντηργῆ, Χρυσόστομε Πνεύματος, ὑπηγῆν ἐμμελέστα· κωφεύει δ' ἡ τύραννος, ὡς ἀσπίς πρὸς ἐπάσματα, καὶ οἰκτρότατον, ἀνταλλάττεται θάνατον.

Νέκρωσιν κἂν τέθνηκε μὴ παθεῖν, σαφῶς ἀνεδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος· αὐτῶν γὰρ προσάγμασιν, ἀπειθήσας τὸ πρότερον, ταῖς δεήσεσιν, ἐπανῆκε τὸ δεύτερον.

Θεοτοκίον.

Ε"να σε τὸν ἐκ Παρθένου νοῶν, κἂν σάρκα προσείληφας, καὶ διπλοῦς ἐρημάτισας, μακρὰν ἀπερράπισε, καὶ τομὴν καὶ τὴν σύγχυσιν, ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης Θεάνθρωπε.

Καταβασία.

- » **Ε**'βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεὸς μου.

Κοντάκιον, Ἦχος ἁ Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μουσικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σε, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος.

Η λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεραῦ σου σκήνους· ἀλλ' αὐτός με ὀδήγησον, καὶ τὰς τρίβους με εὐθύνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν πανάγιε, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τοῦ Βελίαρ ἀφαρπάσας με, εἰς τέλος σῶσόν με· ὅπως ὑμῶ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοιμήσιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Νεκρὸς, καθίζη, ὦ Ἰωάννη, θρόνῳ·
Ἄλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνη, λέγεις.

Ἄπνου ἐβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, διὰ τὸ μὴ ὑπερραῖν τὸ δίκαιον ἐν προσωποῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδαν Εὐδοξίαν ἐλέγχειν, διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἐξορίζεται μὲν δις, καὶ αὖθις ἀνακαλεῖται· τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον εἰς Κουκουσὸν πέμπεται· κακίβην μεταίχεται εἰς Ἀραβισσὸν, εἶτα εἰς Πιτιοῦντα, χωρὶα οὐ μόνον ἔρημα, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιθετῆ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων Ἰαυρῶν αἰεὶ πολιορκούμενα. Ἐκίσει οὖν εἰς Πιτιοῦντα ὁ ἑσαρκος Ἀγγελὸς καλεῖται παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη τοῦ διὰ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνάς, καὶ κατατίθεται τὸ ἄγιον αὐτοῦ λείψανον ἐν Κομάνοις μετὰ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Βασιλείσκου καὶ Λουκιανοῦ, καθὼς παρ' αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ὀψεως ἐμνηύθη.

Ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ πέδας ὁ Βασιλεὺς Ἀρκαδιὸς τὸν βίον κατέλιπε, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Εὐδοξία, ὁ δὲ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο, καὶ Πρόκλος, ὁ τοῦ Ἀγίου Μαρτυρίου καὶ ὑπηρέτης, κοινῇ ψήφῳ Πατριάρχης ἐγένετο, τῷ τετάρτῳ ἔτη τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας, πείθει ὁ μακάριος Πρόκλος τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον, καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου. Τοῦ δὲ Ἀγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἀκινάτου μέναντος, αἰεταὶ ὁ Βασιλεὺς δι' Ἐπιστολῆς, περιεχούσης τὰδε.

Ἐπιστολὴ βασιλέως Θεοδοσίου.

Τῷ Οἰκουμένικῳ Πατριάρχῃ, Διδασκάλῳ, καὶ Πνευματικῷ Πατρὶ, Ἰωάννη τῷ Χρυσοστόμῳ, Θεοδοσίος Βασιλεὺς.

Νεκρὸν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες, Πάτερ τίμιε, μετακομίσαι αὐτὸ ἀπλῶς πρὸς

ἡμᾶς, καὶ ἀγαγεῖν ἠβουλήθημεν· διὰ τῆτο καὶ τὸ ποθυμῆν δικαιῶς διημάρομεν· ἀλλὰ σύγε, Πάτερ τιμιάτατε, σύγνωθι ἡμῖν μετακαλουμένοις, ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι διδάξας· καὶ ὡς καισὶ φιλοπάτορσιν ἐπίδος ἡμῖν σαυτὸν, καὶ τοὺς ποθυοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὐφρανον.

Ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς κομισθείσης τῷ Ἀγίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθὺς ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον. Ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς Πόλεως, περαιούται μὲν ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ Σύγκλητος, καὶ ὁ Πατριάρχης ἄμα τῷ Κλήρῳ, ἐμβάλλεται δὲ πλοῖον Βασιλικῆ ἡ σορὸς, ἡ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ Ἀγίου. Καταγίδος δὲ ἐμπεισοῦσης, τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα ἀλλαχοῦ διεσκηδάσθησαν· ἐκεῖνο δὲ ἐν ᾧ ἦν τὸ τοῦ Ἀγίου σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε· τῆς χήρας ἐκείνης, ἣν ἠδίκησεν Εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελῶσα· καὶ ἐλεγχομένη παρὰ τοῦ Ἀγίου, ἐξώρισεν αὐτὸν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρᾳ, καὶ γαλήνη περὶ τὴν θάλασσαν ἐγενόνη, πρῶτον μὲν εἰς τὸν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ναόν, εἰς τὰ Ἀμαντίου, ἀπάγεται, εἶτα εἰς τὸν τῆς Ἀγίας Εἰρήνης· ἔνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἐτίθεντο αὐτὸν, καὶ ἐδόθησαν ἅπαντες· Ἀπόλαβί σου τὸν θρόνον Ἀγίε. Εἶτα ἐπὶ βασιλικῷ ὀχήματι ἡ σορὸς ἐπιτιθεῖσα, πρὸς τὸν περιώνυμον φέρεται τῶν Ἀποστόλων ναόν. Ἐνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθείς, ἐπιφώνησι τῷ Ποιμνίῳ τὸ Εἰρήνη πασι. Εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται, ἔνδον τοῦ Βήματος, ἔνθα νῦν κατακείται.

Τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης Λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελοῦντο, ἐξ ὧν καὶ ταῦτο. Ἀνὴρ γὰρ τις, ἀρθρίτιδι νόσῳ κατεχόμενος, καὶ πάρεργος ὢν, καὶ σχεδὸν παντελῶς ἀκίνητος, σφάμενος τῆς σοροῦ, τοῦ πάθους εὐθὺς ἀπολύεται παντελῶς· οὕτως οἶδεν ὁ Θεὸς δοξάζειν τοὺς διὰ βίου δοξάζοντας αὐτόν! Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἔνθα καὶ τὸ ἔρον αὐτοῦ Σῶμα κατακείται, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου.

Περὶ δέ γε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρῆσώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς Κυριακὸν Ἐπίσκοπον, ὄντα ἐξόριστον καὶ αὐτόν· ἔχει δὲ οὕτως.

Φέρι δὴ ἀπαντήσω σοὺ τὸ τῆς ἀθυρίας ἔλκος, καὶ διασκειδάσω τοῦ λογισμοῦ τὸ νέφος. Τί εἰσιν ὁ λυκῆ καὶ ἀδημονεῖς; ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμῶν, καὶ πικρὸν τὸ ναυάγιον, τὸ τὴν Ἐκκλησίαν καταλαβόν; οἶδα τοῦτο καγὼ, καὶ οὐδεὶς ἀντερεῖ. Ἄλλ' εἰ βούλει, εἰκόνα σοὶ ἀναπλάσω τῶν γενομένων. Θαλάτταν ὀρώμεν, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀθύσεως κάτωθεν ἀναμοχλευομένην, τοὺς ναύτας, τὰς χεῖρας τὰς γόνασι περιπλέξαντας, καὶ πρὸς τὴν ἀμνηχανίαν τοῦ χειμῶνος ἀπορηθέντας, οὐκ οὐρανοῦ βλέποντας, οὐ πύλας, οὐ ξηρὰν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων κείμενοι, καὶ ὀλοφρομένοις, καὶ κλαίουσας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὀρωμένης θαλάσσης οὕτω συμβαίνει. Νυνὶ δὲ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, χεῖρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύματα.

Ἄλλὰ παρακαλεῖ τὸν Δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν, ὅς οὐ τίγνη περιγίνεται τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζάλην. Ἄλλὰ καὶ πολλάκις παρακαλέσας οὐκ εἰσηκούσθη, μὴ ὀλιγορήσης· τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλανθρωπῷ Θεῷ, ἡμῶν τὴν σωτηρίαν προσουμίνῳ. Μὴ γὰρ οὐκ ἠδύνατο τοὺς τρεῖς ἐκείνους Παῖδας λυτρώσασθαι, ἵνα μὴ

ἐμπέσωσιν εἰς τὴν κάμινον; ἀλλ' ὅτε αἰχμάλωτοι γεγόνασιν, καὶ εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερρίφθησαν, καὶ τῆς πατρίδος κληρονομίας ἐξέπεσον, καὶ παρὰ πάντων ἀπεγνωσθήσαν, καὶ οὐδὲν λοιπὸν οὐκ ἐλείπετο, τότε ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἀφ' ἑνὸς τὴν Σαυματουργίαν ἐργάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Καὶ λοιπὸν, Ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς ἡ κάμινος· καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν προσεκαλοῦντο, Ἀγγέλους τε καὶ Δουλάμεις· καὶ ἔτω πάντα συλλαβόμενοι, ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Ὅρα, πῶς ἡ ὑπομονὴ τῶν Δικαίων τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλε, καὶ τὸν Τύραννον ἐδυσώπησε, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκπέμπει τὰ γράμματα; Μίγας ὁ Θεός, φησί, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ! Καὶ ἴδε πόσῃ ἀποτομίᾳ ἐθήκεν· Εἴ τις φησί, λόγον εἶπη κατ' αὐτῶν, τὸν οἶκον αὐτοῦ ταμειεύσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ διαρπαζέσθαι.

Μὴ οὖν ἀθυμήσης, ἀδελφεὶ Κυριακέ· καὶ γὰρ ἐγὼ, ὅτε ἐξηλαυνόμην τῆς Πόλεως, οὐδενὸς τούτων ἐφροντίζον, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς ἑμαυτὸν· Εἰ βούλεται ἡ Βασίλισσα ἐξορίσαι, ἐξορισάτω με· Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ βούλεται πριονίσαι, πριονισάτω με· τὸν Ἡσαΐαν ἔχω ὑπογραμμάν. Εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαιος ἀκοντίσαι, τὸν Ἰωάνν ὑπομιμνήσκομαι. Εἰ θέλει με εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν Δανιὴλ ἐν τοῖς λέουσι βεβλημένον. Εἰ θέλει λιθάσαι με, Στέφανον ἔχω τὸν Πρωτομάρτυρα, τοῦτο πεπονθότα. Εἰ θέλει τὴν κεφαλὴν μου λαθεῖν, ἔχω τὸν Βαπτιστὴν. Εἰ θέλει τὰ ὑπάρχοντά μου λαθεῖν, εἰ ἔχω, λαθεῖτω· Γυμνός ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνός καὶ ἀπελεύσομαι. Ἐμοὶ παραινῆ καὶ ὁ Ἀπόστολος, λέγων· Πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει, καὶ, Εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἠρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. Καὶ ὁ Δαυὶδ καθοπλίζει με· Ἐλάλου ἐναντίον Βασιλέων, καὶ οὐκ ἤσχυρόμην. Πολλὰ κατ' ἐμοῦ ἐσκευάσαντο, ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνου ἐποίησαν.

Ἄλλα ταῦτα λυπῆ, ἀδελφεὶ Κυριακέ, ὅτι οἱ ἡμᾶς ἐξορίσαντες ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς παρρησιάζονται, καὶ πλῆθος αὐτοῖς ἀκολουθεῖ δορυφόρων; ἀλλ' ὑπομνήσθητι τὸν πλοῦσιον, καὶ τὸν Λάζαρον· ποῖος μὲν τῷ νῦν αἰῶνι ἐθλίθη, ποῖος δὲ ἀπήλαυσε. Τί ἐκείνον ἐβλαψεν ἡ πενία; οὐχὶ ὡς ἀθλητῆς καὶ νικητῆς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ ἀπήχθη; Τί δὲ ᾤφειλεν ἐκείνον ὁ πλοῦτος, τὸν ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ ἀνακειμένον; Ποῦ οἱ ράβδοι; ποῦ οἱ δορυφόροι; ποῦ οἱ χρυσοχάλια ἵπποι; ποῦ οἱ παράσιτοι, καὶ ἡ βασιλικὴ τραπέζα; οὐχὶ ὡς ληστῆς δεδεμένος ἀπήγετο ἐν τῷ μνηματι, γυμνὴν τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου φέρων, καὶ κραζὼν κενὴ τῇ φωνῇ· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βιάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὑδατος, καὶ καταψύξῃ μου τὴν γλῶτταν, ὅτι πικρῶς βασανίζομαι;

Τί Πατέρα καλεῖς τὸν Ἀβραάμ, εὐ τὸν βίον οὐκ ἐμίμης; ἐκείνος πάντα ἀνθρώπων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξενίξε, σὺ δὲ ἐνὸς πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποίησω. Οὐκ ἔστι κενθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τοσοῦτον πλοῦτον ἔχων, σταγόνος ὑδατος ἄξιός οὐκ ἐγένετο; Τῷ χειμῶνι οὐκ ἐσπειρεν ἔλεον, ἦλθε τὸ θέρους, καὶ οὐκ ἐθέρισε· καὶ τοῦτο τοῦ Δεσπότητος οἰκονομία, ὅτι ἐξ ἐναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβῆσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις· ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι· καὶ γὰρ ἕκαστος τότε Μάρτυς τὸν ἴδιον Τύραννον ἐπιγνώσεται. Καὶ οὐκ ἐμὰ τὰ ῥήματα· ἀκουσον τῆς Σοφίας λεγούσης· Τότε, φησὶν, ἐν πολλῇ παρρησίᾳ σταθήσεται ὁ

δικαίος κατὰ πρόσωπον τῶν ἑλιψάντων αὐτόν.

Ὡς περὶ ὁδοιπόρος, ἐν καύματι περιπατῶν, ἦνίκα εὖρη καθαρὰν πηγὴν, τῇ δίψῃ φλεγόμενος· ἢ ὡς περὶ τις, λιμῶ συνεχόμενος, παρακάθηται μὲν τραπέζῃ, ἐχούσῃ διάφορα ἐδεσμάτα, παρὰ τινος δὲ δυνατωτέρου κωλύεται μὴ ἀφασθαι τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κέλασιν, ὅ, τε διψῶν, ὡς μὴ δυναμένος τὴν δίψαν κατασβῆσαι, καὶ ὁ πεινῶν, ὡς κωλύμενος ἀπολαῦσαι τῶν ἐδεσμάτων· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως βλέπουσι τοὺς Ἁγίους εὐφραينوμένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς Βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύνανται. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ κέλασαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἐναντίας τοῦ Παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· ἵνα κατ' ἐκάστην ὁρῶν τὸ ποθεῖνόν χωρίον, ὅθεν ἐξῆλθεν, ἔχη πάντοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ. Εἶδε καὶ ὡς ἀλλήλους οὐ συντύχωμεν, ἀλλ' ἐκεῖ οὐδαμῶς ὁ κωλύων ἡμᾶς τότε μετ' ἀλλήλων διαίγειν· ἀλλὰ καὶ ὀψόμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας, ὡς περὶ ὁ Λάζαρος τὸν Πλεῦσιον, καὶ οἱ Μάρτυρες τοὺς Τυράντους.

Μὴ οὖν ἀθύμει, ἀγαππεῖ, ἀλλὰ μνημόνευε τοῦ Προφήτου λέγοντος· Μυκτηρισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβηθῆς, καὶ τοῦ φαυλισμοῦ αὐτῶν μὴ ἠττάσθαι. Ὡς περὶ γὰρ ἔριον ὑπὸ σπητὸς, οὕτω βρωθήσεται.

Κατανόησον δὲ τὸν Δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σπαργάνων ἐδιώκετο, καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπερρίπτετο. Ὁ κατέχων τὸν κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκαταῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Ἀναμνήσθητι τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὅσας ὕβρεις δι' ἡμᾶς ὑπέστη. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν Σαμαρίτην ἐκόλουον, οἱ δὲ, δαιμονῶντα καὶ ψευδοπροφήτην· ἔλεγον γὰρ, Ὅτι ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος, καὶ οἶνοπότης· καὶ, ἐν τῷ Ἀρχοντεῖ τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Τί δὲ, ὅτε ἤγαγον αὐτὸν ποτὶ εἰς τὸ κρημνίσαι, καὶ ὅτε εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπέπτυσαν, καὶ ραπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν; Τί δὲ, ὅτε καὶ χολὴν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλάμῳ τὴν κεφαλὴν ἔτυπτον, καὶ χλαμύδα αὐτῷ περιετίθουν, καὶ ὅτε ἀκάνθαις αὐτὸν ἰσπεφάνουν, καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζοντες, καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες; καὶ ὅτε περιτῆγον αὐτὸν οἱ αἰμοβόροι ἐκείνοι κύνες, καὶ ἐπὶ τῷ παθῶς ἦγετο γυμνός; Καὶ πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ Μαθηταί· καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο, ὁ δὲ παρέδωκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐδραπέτευσαν· καὶ μόνος εἰσῆκει γυμνός ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων ἐκείνων; (ἑορτὴ γὰρ ἦν ἡ πάντας συναγούσα τότε.) Καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἐσαύρωσαν· καὶ ἄτμος ἐκεῖτο, ὅτε κατήνεγκαν αὐτοὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἕως ὅτου τις αὐτὸν ἐξητήσατο, ἵνα βιάψῃ αὐτόν; Καὶ ὅτε φόβον πονηρὸν κατ' αὐτοῦ ἀπερνήσαντο, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἐκλεψαν αὐτόν, καὶ οὐκ ἀνέστη;

ὑπομνήσθητι δὲ καλῶς τοὺς Ἀποστόλους, ὅτι πανταχῶθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο· καὶ ὁ Παῦλος παρὰ τινι Πορφυροπώλιδι γυναικί, καὶ ὁ Πέτρος παρὰ Σίμωνι τῷ Βυροεῖ· ὅτι οὐκ εἶχον παρρησίαν παρὰ τοῖς πλεουσίαις· ἀλλ' ὕπερον πάντα εὐκόλα αὐτοῖς ἐγένοντο.

Οὕτω καὶ νῦν, Ἀδελφεὶ, μὴ ἀθυμήσης. ἤκουσα δὲ καὶ περὶ τοῦ λήρου Ἀρακίου ἐκείνου, ὃν ἐκάθισεν ἡ Βασίλισσα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅτι ἐθλίψε τοὺς Ἀδελφούς, καὶ τὰς Παρθένους, μὴ βελήσαντας αὐτῷ κοινωνῆσαι· πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι' ἐμὴ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον· ὁ προβατόσχημος ἐκείνος λύκος, ὁ σχῆμα ἔχων Ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων· ὡς γὰρ γυνὴ, μοιχαλῆς ὀνομάζεται, ζῶντος τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐτέρῳ συναπτομένη, οὕτω καὶ οὗτος μοιχὸς ἐστίν, οὐ σαρκῆς, ἀλλὰ πνεύματος· ζῶντος γὰρ μου ἤρπασε τὸν θρόνον μου.

Ταῦτά σοι ἀπεστείλαμεν ἀπὸ Κουκουσοῦ, ὅπου ἐκίλευσεν ἡ Βασίλισσα ἡμᾶς ἐξορισθῆναι· πολλαὶ δὲ θλίψεις κατὰ τὴν ὁδὸν συνήντησάν μοι, ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρόντισα. Ὅτε δὲ ἤλθεμεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Καππαδοκῶν, καὶ ἐν Ταυροκιλικίᾳ, χοροὶ ὑπνῶτων ἡμῖν Ἁγίων Πατέρων· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πλήθος Μοναζόντων, καὶ Παρθένων, πηγᾶς δακρῶν ἐκχέοντες, καὶ ἔκλαιον σφοδρῶς, ἡμᾶς θεωροῦντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπερχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς· Συνέφερον ἵνα ὁ ἥλιος συσταλῆ, ἢ ἵνα τὸ σῶμα Ἰωάννου ἐσιώπησεν. Ταῦτά με ἐθροῦθησαν καὶ ἐθλιψαν πλέον, ἐπειδὴ ἔβλεπον πάντας κλαίοντας περὶ ἐμοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα. Πάνυ δὲ ἡμᾶς ἐδειξώσατο ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς Πόλεως, καὶ πολλὴν ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς· ὥς τε, εἰ ὄνατον ἦν, καὶ εἰμὴ τὸν ὄρον ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ πατερώρησεν ἂν ἡμῖν. Δέομα· οὐν καὶ ἀντιβολῶ, ἀπόρριψον ρὸ πάνθος τῆς ἀθυμίας σου, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνεῖαν ἔχε πρὸς τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποσόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειῖται.

Στίχ. Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,
Χριστὸς βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,
Ὁ ψυχεραστής λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ὠριμὸς τις σῖτος ἐκ γῆρας Πέτρε,
Οἶον ταμείω συγκομίζῃ τῷ τάφῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
- » Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
- » ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λει-
- » μῶνι χορευόντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
- » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἀφθορος, χαῖρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος· τὸ ξένον χαῖρε καὶ φρικτὸν μυστήριον· χαῖρε Ἀγγέλων τρυφή· χαῖρε ἀνθρώπων χαρά.

Σιῶν πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη, δεδοξασμένα χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε ἡ κλίμαξ, δι' ἧς μεταβαίνομεν, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωὴν.

Λειμῶν θεοφύτευτος, εὐώδης κήπος θεοβλαστούργητος, ἀνεδείχθης Παρθένε, ἀθανασίας ἄνθος ἀνθήσασα· διὸ συμφώνως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν· Χαῖρε χαρᾶς χορηγέ· χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

Υπέρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθεῖν μελύτρωσαι, ἵνα σοι χαρμοσύνης, τὸ χαῖρε κράζω· χαῖρε ἀγνείας πηγὴ· χαῖρε ταμείον πάσης καθαρότητος· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε χωρίον Χριστοῦ.

Τοῦ Ἁγίου· Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Ἀκριβῆς ἐπεγνωσθῆς θεηγόρος, καὶ κοινὸς ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡμαρτηκόντων Ὅσιε, παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων, πυρῶ-θεῖς ἱεράρχα οὐκ ἐχωνεύθης, οὐ κατεφλέχθης· δοκιμασθεῖς γὰρ ἔδειξας, ὑπεροβρῦζους τοὺς πόνους σου.

Ὁὐκ ἐνάρκησας Πάτερ πρὸς ἀγῶνας, οὐκ ἠσχύνθης Δυναστάς, οὐ προέκρινας, ἀδικίαν δικαιοσύνης Ὅσιε, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χήρας ἀγρός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κόυφη νεφέλη, χαῖρε πύλη, δι' ἧς μόνος διήλθεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεοτόκε, ἀφθόρῳ τῷ κῶ ἄσπορος, ἐκ σοῦ Υἱὸς γεννηθεὶς οὐ τραπεῖς.

Ἐτερος τοῦ Ἁγίου. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς. Ξενοῦν τὴν χήραν σοφέ, ἀσύγνωστον φάσκοντα, τῶν ἐξ αὐτῆς ξένον σε ποιεῖ, ἐκ τῆς Βασιλίδος ἡ πάντολμος γυνὴ, ξένη θείας χάριτος, ξενώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Ἄλλ' ἐπανῆλθες ἠδὺς, ὡς ἥλιος νέφεσιν, ἀποκρυβεῖς μέγιστε φῶστήρ, καταφωσφορῶν φωταυγία μυστικῆ, τῶν χρυσῶν δογμάτων σου, τὴς φωτισθέντας ἅπαντας, Ἰωάννη Χρυσόσομε.

Δαιίρω σοι τὰς ἐμαῖς, παλάμας Χρυσόστομε, ἀπεριβολαῖς ἔνδον σε λαβεῖν, τὸν νυμφαγωγῶν, ἐπανήκοντα λαμπρῶς, φίλτρον ὡς χρόνιον, ἡ Ἐκκλησία κράζει σοι, ἑορταζούσα σήμερον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μουσικῆς λαβίς, τὸν ἀνθρακα φέρουσα, τὸν νοητὸν ἔρχη πρὸς ναόν· ὃν ὁ Συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσὶ, Πάναγνε δεξάμενος, καὶ τὰ τοῦ παθους σύμβολα, προφητεῖσει σαφέστατα.

Καταβασία.

- » Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ
- » ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
- » μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
- » δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν
- » συγκαταβάιντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον

ἔ μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψῆτε, τὸ πᾶσι ζῶν
παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεσσαὶ ἐκ ρίζης, χαῖρε ράβδος βλαστήσασα·
χαῖρε ἀποτίστως ἀνθηφοροῦσα, ἄνθος τὸν
Χριστὸν ὠραῖον· χαῖρε πῖον ὄρος, χαῖρε κατὰ-
σκιον· χαῖρε Θεοῦ ὄρος, ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ Λό-
γος, πάντων νυδόκησε πρὸ τῶν αἰῶνων.

Σιδηρᾶ σου ράβδω, κραταιᾶς ἀντιλήψεως,
ὡς ὑλακτοῦντας κύνας, ὡς ὠρυομένους
θῆρας, τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινὴν μου
ψυχὴν, ἀποσόβει πάθη, δεικῶς με πολιορκοῦν-
τα, ἵνα τὸ Χαῖρε σοι Παρθένε κράζω.

Ωραιώθης ὅλη, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλεσιν, ὑπὲρ
υἱοῦς ἀνθρώπων, Χριστὸν τεκοῦσα, ἡ ἐν
γυναιξίν ὠραία· διό σοι τὸ χαῖρε κράζομεν
χαίροντες· Χαῖρε Θεότοκε, Ἄγνη κεχαριτωμέ-
νη· χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξοτέρα.

Δανιὴλ ὁ εἶδεν, ὄρος πρὶν ἀλατόμητον, Θεο-
γεννητὸρ χαῖρε, ἐξ οὗ ἐτμήθη, ἀκρογω-
ναίῃς λίθος· Χαῖρε Θεοδόχε, ἀνθρακοφόρε λα-
βίς· χαῖρε τῶν αὐλῶν, Ἄγγελων ἀγιωτέρα·
χαῖρε τῆς κτίστως τιμιωτέρα.

Τοῦ Ἁγίου. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ηθεορρήμωνσθ γλῶσσα ἐν τῷ κόσμῳ, ὡσπερ
χρυσήλατος σάλπιγξ, ἐξ ἕρανῶ ἀπηγήσα-
σα, Ἱεράρχα Κυρίε, τὴν πλάνην ἀπήλασε.

Γερυγέ τῶν ἀρρήτων μυστηρίων, καὶ μυστιπό-
λε τῶν ἄνω, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε, ἐνε-
τεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὴν ποιμνὴν σου.

Ως τῇ Τριάδι λατρεύων Ἱεράρχα, καὶ χορῶ
τῶν Ἄγγελων, συναυλιζόμενος Ὅσιε, ἐνε-
τεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα, τὸν ἀ-
γεώργητον βότρυ, Παρθενομήτορ ἐβλάστη-
σας· ἐπαξίως οὖν πάντες, τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Ἀστέκτω πυρὶ.

Μασθοῖς εὐσεβείας σε Πάτερ, Ὅσιε, τὴν
θρέψασαν ἐκτρέφεις Ἐκκλησίαν, ἀπο-
νέμων ἐπταπλασίω, ἄρτω θείας χάριτος, ταύ-
τη θρέπτρα· γλεῦκος προχέων ὡς πόμα δέ,
τὸ τῶν ἰαμάτων, παμμακάρ Χρυσόστομε.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐπεξῆλθε, Πάτερ σου ὁ
φθόγγος τῶν δογμάτων· ἀλλ' ἡ ἔκφρων
βασιλίς σε περιορίζειν, τοπικῶς ὑπέιληφεν, ἀλ-
λ' ἐψεύσθη· σὺ γὰρ ὡς γίγας ὑψίδρομος, τὸ
πᾶν περιλάμπεις, τῶν λόγων ταῖς ἀκτῖσι.

Λαμπρύνθητι σήμερον συλλογος, Πιστῶν μετ'
εὐφροσύνης ὑπαντῶντες, τῷ προκρίτῳ
τῶν Διδασκάλων· ἦκει γὰρ ἐφέστηκε διανέμων,

πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἀφθονον, ἧς ἐμφορηθῶμεν,
γηθόμενοι πλουσίως.

Θεοτοκίον.

Ορῶ σε Μητρός ἐν ἀγκαλῆαι, αἶδά σε δ' ἀ-
πρόσιτον Θεότητος τῆ φύσει· πῶς οὖν Λόγε
χερσὶ κατέχη, ὡς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις
κτίσιν; ἔφη Συμεὼν, Θεάνθρωπε τὴν ἀπόρρη-
τόν σου, δοξαζῶν δυναστείαν.

Καταβασία.

» **Α**'στέκτω πυρὶ ἐνθόντες, οἱ Θεοσεβείας
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωδηθέντες, θείον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογοῦτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**"φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό-
» γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὰ τὴν ἁ-
» χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Γδού σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι, τὴν ἀει-
μακάριστον, ὡς προεφήτευσας, Θεογεννητὸρ
ἐκ Θεοῦ Πνεύματος· καὶ ὡς τεκούσῃ τὴν χαρὰν,
τὸ χαῖρε βοῶσί σοι· Χαῖρε ζωῆς θησαυρὲ· χαῖ-
ρε κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρύουσα.

Ωρθώσας Δέσποινα Ἄγνη, τοῦ προπάτορος
Ἄδαμ τὸ ὀλίσθημα, καὶ τῆς προμητορος,
Εὔας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔτρεψας· ὡς οὖν
αἰτία τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι· Χαῖρε
χαρὰ τῶν Πιστῶν· Χαῖρε τῶν Χριστιανῶν ἀ-
γαλλίαμα.

Α"ξιον Χαῖρέ σοι βοᾶν· ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς
ἡ αἰδίοσ, χαρὰ ἐσκήνωσε, Παρθένε Κόρη
Θεογεννήτρια· Χαῖρε Παραδείσειε τρυφῆς· χαῖρε ἡ
χρυσόρρειθρος, ἀθανασίας πηγὴ· χαῖρε νέκταρ
ἀληθές ἡ προχέουσα.

Νύσσει μου βελεὶ γλυκερῷ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς
πόθος Πανύμνητε, καὶ ἐκβιάζει με, Χαῖρέ
σοι κράζειν διὰ παντός καὶ βοᾶν· Χαῖρε γαλή-
νιε λιμνῆ· χαῖρε ἡ ποντίσασα, τὸν νοητὸν Φα-
ραῶ, γλυκυτάτη εὐδιάβατος θάλασσα.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Α"λλος χρυσόρροας, ἐφάνης πάγχρυσε Πά-
τερ· τὸ χρυσοῦν γὰρ στόμα, καὶ ἡ γλυκεῖα
σὺ γλῶσσα, πλημμυροῦσι τῷ τῶν δογμάτων πε-
λάγει, καὶ ψυχὰς ἀυχμῶσας καταρδεύουσι.

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον Πάτερ,
τὴν Γραφὴν βατὴν, καὶ πλευστὴν ἀπειργά-
σω τῷ κόσμῳ, τῷ ἰσὶω ἀναπετάσας τοῦ λόγου,
καὶ πρὸς γῶσιν ἀκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν.

Σὺ τῆς ἀκινώτου πηγῆς, ἀντλήσας τὰ ρεῖθρα, ποταμούς δογμάτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ προχέεις, ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦμεν, νάματα χρυσόρριθρα χρυσόστομε.
Θεοτοκίον.

Βάτον καιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγόμενην, προσεώρα παλαι, Μωσῆς Θεομήτορ Παρθένη, τὴν δεοδεκτον προτυπῶν σου γαστέρα, ὑποδεξαμένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Κανὸν τὸ θαῦμα.

Στρατὸς Ἀγγέλων, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων τε καὶ τῶν Μαρτύρων θεῖος χορὸς, ἡμῖν συναγαλλονται φαιδρῶς κοινωνῶντες, τῆς ἑορτῆς Παμμακάρι, καὶ τῶν ὕμνων τῶν σῶν, αἰκείαν ἠγήμενοι τὴν χάριν· πάντων γὰρ ἔσγες, ἐν σοὶ τὸν βίον ἀποματτόμενος.

Γὁ δὲ τῆ κόσμου ἔλαμψε τὸ φῶς, ὁ πανύψηλος ἑναπέφηνε θεῖος πυρσὸς, τὸ γλυκύρροον πέλαγος, τῶν θείων χαρίτων· ἐμφορηθῶμεν δευτε τοῦ φωτός ἀδελφοί· θαλφθῶμεν, ἀρδεύσωμεν καρδίας, ἄσμασι πάντες, τὸν χρυσορρήμονα μεγαλύνοντες.

Ὡς ὀβολούς σοι δῶν τὴν ὠδὴν, ἀπόρου μου καὶ δευλαίας Παμμακάρι ψυχῆς, ἀγαθῶν παντοίων μὲν, οἰκτρῶς χηρευούσης, πόθου δὲ θείου πλούτῳ προσαγούσης αὐτήν, χρηστότητος μίμημα τῆς θείας, δέχοιο χάριν, ἀντιβραβεύων μοι πλουσιόδωρον.
Θεοτοκίον.

Βαδίζων τρέμω, ἔφη Συμεῶν· τὸν σαλεύοντα τῇ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν γῆν, κατέχων ῥωννύομαι, σὸν τόκον Παρθένη· τῆς τρομερᾶς σαρκὸς δ' ἀπολυόμενος, χρησμῶν μοι τῶν θείων ἀποθανόντων, χαίρων κομίζω, καὶ τοῖς ἐν ἄδη λύτρον τὰ εὐαγγέλια.
Καταβασία.

• **Ε**ν νόμῳ σκιαῖ καὶ γραίματι, τύπον κατιδῶμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν μητέρα διανοῖγον, ἅγιον θεῶ· διὸ πρωτότοκον λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Ἰναῖνες ἀκουτίσθητε.

Αγάλλου πόλις πόλεων, πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τοῦ σέ καὶ κόσμον ἅπαντα, ῥυθμιζόντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.
Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα, πᾶση τῇ γῇ θεοτόκε· εἰς σέ γὰρ νῦν καιυχώμεθα· σέ καὶ με-

σίτιν ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σε, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθειῆμεν πάντες.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχέομενα πάνσοφε, πλουτίζει χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκει, τῶν παθημάτων τὴν ἀγλὴν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διὸ σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιασματος.

Αδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ Ὄσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίας τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητῆς, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία ἀγαλλεται, ἦν χρυσῶ κατεκόσμησας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Ὁ στυλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρύτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυπητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω χρυσόστομος.

Κόσμον ὡς βασιλεῖον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν λείψανον, δεξαμένη χρυσόστομε, ἐν τούτῳ σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοῖς λόγοις, τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην καὶ θεῖαν μέθεξιν, ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγαίζουσα· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Πάτερ χρυσόστομε, ὡς ποταμὸς θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδέμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχαῖς τέσσαρας διαδραμῶν, σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, πάντα πιστὸν κατήρδυσας, τῇ παγχρυσῷ διδασκαλίᾳ σου· διὸ τὴν ἐπάνοδον, σοῦ τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας, πρεσβεύεις σωθῆναι, τὰς ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη θεοτόκε, ἵνα σε δοξαζώμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὡδὴ γ'· καὶ ε'.

Καὶ τὰ λοιπὰ· Ζήτηι Νοεμβρίῳ, ιγ'.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶ Ὁσίων Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τῷ Σύρμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶ Παραδείσῳ τὰ κάλλη κατοπτριζόμενος, καὶ δαψιλῶς τρυφήσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξήνησας τῷ κόσμῳ, γινώσκει Θεοῦ ἢ μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν πνεύματι.

Τὴν τοῦ Κριτοῦ παρουσίαν ἰστορησάμενος, τοῖς τῶν δακρύων ρείθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βωῶν, τοῦ Νυμφίου τὴν ἔλευσιν· Περιβαλόμεθα πάντες στολὴν λαμπράν, ὑπαντήσαι τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ.

Τῇ ἐγκρατεῖα τὸ σῶμα περιφραζάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις· ὄθεν ἐν σοί, ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις, ἐπισκιάσασα ἔδειξε νοητὸν, σὲ φωστῆρα καὶ παγκόσμιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ε'μφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἀπαναστάς, Ἐφραίμ αἰοῖμε, φιλησυχία τὴν ἔρημον κατέλαβες· καὶ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν πρακτικῶς ἀναγόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας φωστῆρ, καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας· διὸ μὴ παύση ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίζων ἡμᾶς, ἐκ βλαβῆς τοῦ ἀλλοτρίου, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κηύσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ἔξον ὃ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀποστίχου, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Προφητικῶς καταδρέχων τὴν στρωμνὴν τοῖς δακρυσι, καὶ μελέτην βίου ποιούμενος τὴν μετάνοιαν, τῆς κρίσεως τὸν φόβον ἔργοις ἡμῖν,

καὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας. Διὸ τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες, συνελθόντες Παμμακάρο μνήμην, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργεῖ, Ἐφραίμ αἰοῖμε· καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι,

Κατακρίσεως ῥῦσαι με, Παναγία Θεόνυμφε· καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν τάπεινήν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἢς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανόια, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμυρον καὶ Παμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἄμυρῆς ἢ τέσσαρα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱέ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρηθῆης μικρόδυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχσας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἔρημου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς δαύμασιν, Ἐφραίμ Πατῆρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς 5'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐφραίμ γεραίρω τὸν νοητὸν Εὐφραίτην.

Θεοφάνους.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Εὐφραντικῇ ἐπομβρία σῶν προσευχῶν, τὴν ψυχὴν μου ἄρδευσον, ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ, τῶν παθῶν, καὶ λόγον μοι τὴν σὴν, εὐφημοῦντι ἑορτὴν, Παμμακάρο ἐμπνευσσον.

Φῶς νοητὸν ἀπαστραΐψαις φωτιστικῶς, ἀνεδείχθης ἥλιος, φεγγοβάλοις ἀρεταῖς, καὶ δογμαίων κάλλεσιν Ἐφραίμ, καταναγίζων τῶν Πιατῶν ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Ρεῖθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασθῆσας γέγονας, σικεῖος τίμιον Ἐφραίμ, τῷ Ἁγίου Πνεύματος πηγῆς, ἀναβλύζων διδασχῶν θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Αδιαφθόρως τὸν Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, δεξάμενη τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας αἰεὶ, Μητροπάρθενε σεμνή, πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Γλύος πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ σκευὸς χωρητικόν, χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μηδολως ὑπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκὼς οἶκος ὠφθης, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σοφίας θησαυρός, τὸν κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυγέσι, δόγμασι Μακάριε.

Γνωρίζε αἶλλον σε Χριστῆ, ἢ σεπτὴ Ἐκκλησία, χρυσορρόαν Εὐφράτιν, πελαγίζοντα σοφῶν, δογμάτων ἐπιρροαῖς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν καταρδεύοντα. Θεοτοκίον.

Εν δύω φύσεισιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθείς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασωζων, Πάναγνε χρηστότητι. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός
» μου, ὁ ὑψώσας τὰ κέρα, τῶν Πιστῶν
» σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέ-
» τρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Καίθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν θησαυρὸν σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστῆ, τὸν κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς κατανύξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῆ· φερωνύμως γάρ αἰεὶ, ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, εὐφραίνει ἔπεισι θείοις, Ἐφραίμ, ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ηθερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκατασχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, αἰεπάρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλαις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδωλῶν ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δακμόνων ἡ ἰσχύς καταπεπάττηται· διὰ ταῦτα οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες σὲ μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ρημάτων δύναμις, τῶν σῶν διέδραμεν, ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ὕψοποιῶ, φέγγει τα-

πεινώσεως, τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν, ἐκδιώκουσα Μακάριε.

Αμέμπτως ἤνυσας, τὸν βίον δάκρυσι, σεαυτὸν ἀποπλύνας, καὶ τοῦ Κριτοῦ, πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, καθιστορῶν λόγοις σοφοῖς, Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Γδῶν σου Κύριος, τῆς ταπεινώσεως, τὸ περίδοξον ὕψος ὑψοποιόν, λόγον σοι χαρίζεται· δι' οὗ αἰρέσεων δεινὰ, τεταπεινῶνται ὑψώματα.

Ρῶσθεῖς τῇ χάριτι, τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς ἀρχαῖς παρετάξω δαιμονικαῖς, Πάτερ καὶ νεκίηκας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῶν δερμῶς ἀνευφημούντων σε. Θεοτοκίον.

Ως θεῖον τέμενος, ὡς ὄρος ἅγιον, ὡς πηγὴν ἀφθαρσίας, ὡς ἐκλεκτὴν, μόνην χρηματίσαταν, τῷ πλαστοουργῷ ἡμῶν Θεῷ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Ταῖς τῶν δακρύων ἐπιρροαῖς, τὸ τῶν ἡθῶν ὀλοσχερῶς, Πάτερ ἐξήρανας πέλαγος· καὶ τῇ ἀναβλύσει τῶν διδαγμάτων σου, αἰρέσεων χειμαρρῶους Μάικαρ κατέκλυσας.

Ονοῦς σου νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, Πάτερ λαμπρυνόμενος Ἐφραίμ, θεοειδῆς ὀλος γεγονός, ἔσοπτρον καθάπερ τοῦ θεοῦ Πνεύματος, αὐλοῦς ταῖς ἐμφάσεις ὑποδεχόμενος.

Ναὸς ἐγένου χωρητικὸς, Πάτερ τῆς Τριάδος ἀληθῶς, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, καὶ τῇ διαιυγίᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ τῶν διδαγμάτων ἀκεραρότητι. Θεοτοκίον.

Νεκρὸν με ἔδειξεν ἐν Ἐδέμ, γεῦσαι ἢ τοῦ ξύλου πονηρᾶ, ἐπιβουλή τῇ τοῦ ὄφους· σὺ δὲ ζωοδότῃν Χριστὸν κηύσασα, ἐζώωσάς με μόνη Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Οὐ ψάμμον θεμέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἀρραγῆ, ὁ Θεοφόρος θεμένος, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ πανταίαις ἐπιβουλαῖς, ἀκλόνητος ἔμεινεν, ἀητῆτῳ δυνάμει κυβερνώμενος.

Ηγλώσσά σου κάλαμος, ὄξυγράφου ἀληθῶς, ὡς γραμματέως γεγονός, ὑψηλομένη γῶσιν πανευσεβῆ, πλαξὶν ἐγχαράττουσα, καρδιῶν Πάτερ νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Τὸ σὸν αἶ ἐκπλέοντες, τῶν δογμάτων γαλητῶν, Ἐφραίμ θεόφρον πέλαγος, τρικυμιῶν λυτρωῖνται ψυχοβλαβῶν, καὶ ζάλης αἰρέσεων, ἀνανεύοντες πίστει διασωζονται.

Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, σωματωθεῖς προῆλθεν

ἐκ σῆς γαστρος, τηρήσας σε ἄφθορον, ὡς περ ἡς πρὸ τοῦ τόκου Θεοσύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθο-
 » ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ
 » εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βῶσσι· Ἀνά-
 » γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῦ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐ-
 θρῆνεις πικρῶς, Ἐφραίμ ὡς φιλήσυχος-
 πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκα-
 λος Ὅσιε. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους
 ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἰχνηλατεῖν βουλόμενος, Πάτερ, τοῦ Προδρό-
 μου ταῖς τρίβοις, ἐκ τοῦ κόσμου μόνος αὐ-
 τὸς ἀπάρας, εἰς ἔρημον κατώκησας. Βλέπων
 σε οὖν οὕτω βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς τὸν δίκαιον, γύ-
 ναιον πάνυ ἀναιδὲς κατὰ σοῦ διεγείρει, οἴομε-
 νος διὰ τοῦ ἀρχαίου ὄπλου τὴν σὴν ἀνδρείαν
 καταβαλεῖν, καὶ τὴν ἀγνείαν μολύνειν σου, ἵνα
 μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου ῥαθύμους ἐ-
 γείρης πρὸς μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
 Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Στίχοι.

Ἦκουσε γλώτταν ψαλμικῶς, ἦν οὐκ ἔγνω,
 Ἐφραίμ, ἄνω καλοῦσαν, ὁ γλώσσαν Σύρος.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Νόες Ἐφραίμ θυμὸν ἀπηῦρον.

Ὁστος γέγονεν ἐξ Ἀνατολῶν, Σύρος τὸ γένος, ἐκ προγό-
 νων τὴν εὐσέβειαν διδαχθεὶς, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου
 τοῦ μεγάλου. Ἠσπίαστο δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸν μοναδικὸν βίον·
 φέρεται δὲ εὐσεβεῖν ἐκχυθῆναι χάρις, δι' ἧς πάσης κατανύξεως
 κλειστά συγγράμματα ἐκτεθεικῶς, πολλὰς πρὸς ἀρετὴν καθο-
 δήγησε, καὶ τύπος τοῖς ἐφεξῆς ἀσκητικῆς γέγονεν ἀρετῆς.
 Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τῆς Ἀγίας
 Ἀκυλίνης, ἐν τῷ Φιλοξένῳ, κλησίου τοῦ φόρου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
 Παλλαδίου.

Στίχ. Κρεῖττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτη-
 μάτων,

Σκιρτᾶ παρ' αὐτῷ Παλλαδῖος τῷ πολῷ.

Ὁστος ὁ μακάριος, ἐν ὄρει τινὶ οἰκίσκου βραχῶν διημαίμε-
 νος, ἐν τούτῳ ἑαυτὸν καθεῖρξεν. Ἀγρυπνία δὲ καὶ διη-
 νεκᾶ προσευχῆ καὶ νηστείας τὸν ἑαυτοῦ βίον κατακοσμήσας,
 θαυμαστῶν χάριν θεοῦ ἐλαθεν. Ἐμπόρου γὰρ τινος, χρυ-
 σίου ἐπιφερομένου πολῷ, καὶ ὑπὸ ἀνδροφόνου τινὸς ἀναίρε-
 ζάντος, παρὰ τὴν θύραν τῆς Ἀγίας τῆς κίλλης ὁ νεκρὸς προσ-
 ἐρίφη. Ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, καὶ φανερὸν τὸ πραχθῆναι ἦν,
 πάντες εὐθύνας τὸν Ὅσιον τῆς τοῦ ἐμπόρου σφαγῆς εἰσέ-

πράττον. Περιτοιχηθεὶς οὖν ὑπὸ τῆς τοσαύτης πληθούς,
 προσπόξαστο, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνίστησεν. Ὁ δὲ, ἀναστάς, τὸν
 φονεὶα ὑπέδειξε, καὶ τὸν Ὅσιον τοῦ μύσου ἀμείτοχον εἶπεν
 εἶναι. Οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πλείστα ὁ Ὅσιος
 πεποιθῶς, καὶ ἐπὶ πλείον θαυμασθῶν ἐπὶ τῶν τῆς ἀρε-
 τῆς ἔργων, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεταβίβηκεν, ἀξιωμα-
 νόμιστα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλειποῦς, εἰς τὴν
 τῶν ἐντυγχανόντων ὠφέλειαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Ἀπῆλθε σαρκὸς, ὡς περ ἔκ τινος πάγης,
 Ὁ σαρκὸς Ἰακώβος οὐχ ἀλοῦς πάγαις.

Ὁστος ὁ Ὅσιος, τοῖς πᾶσιν ἀποταξάμενος βιωτικῶς, ὤ-
 κησεν ἐν τινὶ σπηλαίῳ, ἔτη πεντηκάδικα, κλησίου
 κωμοπόλεως τινός, καλουμένης Πορφυριῶνης, πᾶσαν ἄσκη-
 σιν μετερχόμενος. Τούτῳ ποτὲ τῷ Ὁσίῳ, γυναῖον ἐταιρικῶν
 ὑπὸ τινῶν ἀκολάστων ὑποβληθῆναι, ἀναιδῶς ἐπεκδησάν, εἰς
 ἀσίλγειαν ἐξεκαλεῖτο. Ὅς, τούτῳ τῷ γυναιῷ τοῦ μέλλοντος
 πυρὸς ὑπομνήσας τὴν τιμωρίαν, τῷ Χριστῷ προσάγει με-
 ταγνοῦν. Ἐπιεὶ δὲ οὐδεὶς διαφεύγει τοῦ πονηροῦ τῆς ἐνέ-
 δρας, συνέβη καὶ τούτῳ μεγάλῳ πτώματι περιπεσεῖν, ἵνα
 ὑποτύπωσις γένηται πᾶσι τοῖς ἀμαρτάνουσι, καὶ ὁδηγὸς
 πρὸς μετάνοιαν.

Ἄνθρωπος γάρ τις τῶν ἐνδόξων, θυγάτριον ὑπὸ δαίμονος ἐνο-
 χλουμένου ἔχων, τῷ Ὁσίῳ πρὸς αὐτοῦ θεραπευθῆσομένῳ
 προσάγει. Ὅς εὐξάμενος, παραχρῆμα τοῦ δαίμονος ἐλευ-
 θεροῦ τοῦτο. Φοβηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς, μήποτε καλῶν ὁ
 δαίμων ἐνοχλήσῃ τῇ κόρῃ, αὐτὴν σὺν ἀδελφῷ κομιδῇ νέῳ,
 πρὸς τῷ σπηλαίῳ τοῦ Μοναχοῦ καταλιμπάνει. Ἦττων δὲ
 ὁ Μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φεῦ τοῦ πτώματος! διαφθεί-
 ρει τὴν κόρην. Εἶτα τί γίνεται; ἵνα μὴ ἐκφορὸς ἡ μυσσα-
 ρὰ πράξις γένηται, κτείνει μὲν τὴν γυναῖκα, κτείνει δὲ
 καὶ τὸν ἀδελφόν· τὰ δὲ σώματα ἐν τῷ παραρρέοντι ποτα-
 μῷ προσεπιβρέπεται.

Ὡς δὲ παντελῶς τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἀπέγνω, ὤρμησεν
 εἰς τὸν κόσμον ἀπελθεῖν. Ὅθεν, ἀπίοντος αὐτοῦ, κατὰ τὴν
 ὁδὸν συνήνησεν αὐτῷ Μοναχὸς τις τῶν εὐλαβῶν· οὐ ταῖς
 παραινέσεσιν ὁ Ὅσιος εἶξας, ἑαυτὸν εἰς τάφον ἐπέβαλε, πᾶ-
 σαν σκληραγωγίαν ὑπεμείνων. Αὐχμοῦ δὲ ποτὲ κατὰ τὴν
 χώραν γενομένου, τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως ὁ Θεὸς ἐπι-
 σκήπτει, ὡς εἰμὴ Ἰακώβος, ὁ εἰς τὸν τάφον ὢν, προσεῦ-
 ξεται, ὁ αὐχμὸς οὐ λυθήσεται. Τότε δὴ πρὸς αὐτὸν παν-
 δημῶ παραγενομένου ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ πολλὰ παρακαλέσας,
 εἰπέ πεισθεὶς προσνύξαστο ὁ μακάριος, ὄμβρος κατερίστη πο-
 λὺς, καὶ τὴν γῆν ἐμήθυσεν. Ἐντεῦθεν χρηστὰς λαβὼν τὰς
 ἐλπίδας ὁ Ὅσιος, τεκμήριον μέγιστον τὴν τῶν ὄμβρων φο-
 ρὰν ἐσχηκῶς, προσέθηκε τῇ σκληραγωγίᾳ σκληραγωγίαν,
 καὶ τοῖς δάκρυσι δάκρυα· καὶ οὕτως ἐν πολιτείᾳ καλῇ τὸ
 πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Αἱ Ἁγίαι δύο Μάρτυρες, μή-
 τηρ καὶ θυγάτηρ, ζῆφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τῆ παιδί συγκλίνασα μήτηρ τὴν κάραν,
 Ζῆφει συνεξέπνευσε τῷ θυγατρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἡ Ἁγία Χάρις, τοὺς πόδας
 ἐκκοπέισα, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδας Χάρις τμηθεῖσα, πρὸς Θεὸν τρέχει·
 Τοὺς ψυχικοὺς γὰρ ἐ συνετμήθη πόδας.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβολὸν μὲν τὴν κείμενον.

Νομοθέτης Μοναζόντων ἀκριβέστατος, ὡφθης σεβασμώτατε, ὑπαλείπτῃς τε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς· διό σε τιμῶμεν τὸ σεπτόν, καὶ ἱερὸν ἐπὶ τῆς γῆς Πάτερ μνημόσυνον.

Ε'ναρμόκιον τῷ Πνεύματος Ἀοίδιμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχούμενον, ταῖς αὐτοῦ ἐκάστοτε πνοαῖς, καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν, τῆς μετανοίας μελωδοῦν, ταῖς ἀνυμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Υ'πὲρ λόγον σου ἢ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας. τοὺς βροτούς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς ταῖς Ὅσιοις.

Φωτοφόρος ὡς ἄλλος εδείχθης ἥλιος, διδαγμάτων ἀκτῖνας πέμπων τοῖς πέρασι, σκότος ἀφεγγές, ἐκμειώσας Μακάριε, πάσης ἀμαρτίας, φωτὶ τῆς μετανοίας.

Ρείθροις Δείων δογμαίων περικυκλούμενος, ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης Ἑδέμ πεπόρευσαι, πρόσωπον τῆς γῆς, καταρδεύων Θεσπέσιε, καὶ τῆς ἀσεβείας, ζιζάνια συμπνίγων.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τῷ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε πίσει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς ταῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἐφλέξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βέλεσθαι·
» σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τρωθεὶς ἀγάπη τοῦ Παντοκράτορος, ὄλον σαυτοῦ τὸν βίον, θρηνηδῶν διετελέσας, ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως Ὅσιε· Ἄνεε τὰ κύματα σου, Σῶτερ τῆς χάριτος, ταύτην μοι πλουσίως συντηρῶν, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

Ηδὺς ὁ λόγος σου κατανύξως, παρεκτικὸς καὶ πλήρης φωτισμοῦ ταῖς προστρέχουσι, Θεοφόρε Ἐφραίμ ἀξιάγαγε· ἄμμεπτος δὲ ὁ βίος, πάσαις κοσμημένος, ταῖς Θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς, καὶ λαμπρυνόμενος.

Ναὸς τοῦ Πνεύματος ἐχρημάτισας, καὶ ποταμὸς ναμάτων ζωηρόντων πληρούμενος, Ἐκκλησίας θεμέλιος ἀσειστος, ἔρεισμα Μοναζόντων, ρεῖθρον ἀένναον, Δείας κατανύξως, Ἐφραίμ ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος, τὸ ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου Παρθένε μυστήριον· ὁ Θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μέσῳ σου, κλειθρα τῆς παρθενίας, οὐ παρεσάλευσε, μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔτλη·
» μᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τέγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραῖθη βροταῖς, Λόγος σσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς.

Ὁς ποταμὸς ὑπάρχεις, ρεῖθρα χρυσόρρυτα βρύων, καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον· Χριστὸν ἱκέτευε Πάτερ, Ἐφραίμ σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ελπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι, τοὺς ἀκαξίους σου δαυλοῦς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ὡσπερ φοινεῖ δαυτικῶς ἐξανθήσας, Ὅσιε Πάτερ, τὰς γλώσσας τῶν βλασφημῶν ἐξέκαψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου Ἐφραίμ· τὰς ἀθύσους τῶν παθῶν, ἐξήρανας δὲ ἐγκρατείας· ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Σταυροῦ τὸ ὄπλον ἀναλαβών. Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πάντων, θλιβομένων ἢ χαρὰ, καὶ ἀδικημένων προσάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἀχραντε σπεῦσον, δυσωπαῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεὶς ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστειλες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι δέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεολόγων ἀκρότης, χρηματίσας διαδοχος, τοῖς ἐκείνων ἴχνησιν ἠκολούθησας, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, καὶ Δύσει φαινόμενος, καὶ φωτίζων ἀστραπαῖς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· ἐνθα Πάνσοφε, ἐκ τῶ κόσμου μὲν ἔδυσ, εἰς Θεὸν δέ, ἐξανέτειλας τῷ φέγγει, κατεστεμμένος τῆς χάριτος.

Ἰερῶς ἀπεδόθη σου, τῇ σῇ πόλει τὰ λείψανα, Θεοφόρε πάνσοφε δι' ἀθλήσεως, ἀγιασθέντα λαμπρότερον· καὶ χάριτι στίλβοντα, τὴν ἐπάνοδον ἡμῖν, πανηγύρεως πρέξενον, ἀπειργάσαντο, εὐφροσύνης πληροῦντα θεοπνεύξου, θυμηδίας ἐμπιπλῶντα, τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας.

Α'ναλάμψας ὡς ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τῷ Πνεύματος, τὰ τοῦ κόσμου πέρατα κατεφαίδρυνας, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἀθλῶν σε, θερμῶς προϊστάμενος, καὶ συγγράφων ἀληθῶς, εὐσεβείας διδάγματα· ὅθεν γέγονας, καὶ τροφή τῷ Δεσπότη σῶ τὰ πάντα, διατρέφοντι Παμμακάρι, ἀδιαλείπτω χρηστότητι.

Ἐ'ξ Ἐώας μὲν πρότερον, Ἐωσφόρος Ἰγνατίε, ἐν δυσμαῖς ἐπηύγασας φαινότατος· νῦν δέ τῶν θείων λειψάνων σου, ἐν τῇ ἐπανόδῳ παιδραῖς, ταῖς ἀκτίνας ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἐσπέρας ἐφήπλωσας· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίσει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργοῦ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέστης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης, πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σῶσόν με πάναγνε Δέσποινα, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀπορρήτως κηύσασα· σὲ γὰρ

μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄρρηκτον, τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου, θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκώληκος, καὶ τοῦ πυρὸς, τοῦ διαιωνίζοντος, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὀρώμενον θάμα, ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρηται; καὶ θανατῆσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἡ Θεοτόκος κλαίεσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀσπόρως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'.

Ὁ τῆς στερρᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριζε Ἰγνατίε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἔρασην, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφρασην ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλοῦλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλῶν ἐν ἐμοί, ἐνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Ὅθεν Θεῷ Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κέσμου σε θάττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστὸν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Α'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμοῦς μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ἐ'ν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἀγνή· Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχει ἀδίκως Λόγε Θεῶ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευσε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνατίε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., οἱ Κανόνες τῆς Ὀικτιώχου, καὶ τῆ Ἀγ. εἰς 5'. οὐ ἡ ἀκροστιχίς Ἰγνατίου τὸν Ἐϋφὸν ἐν ἄσμασιν ἀετέρα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἰθύναις πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φωτὶ κα-
ταύγασον, τῆς ἐνοικουήσεως χάριτος ἐν σοί,
Θεοφόρε Ἰγνατίε, καὶ τῶν παθῶν τὴν σύγχυσιν,
ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκεδάσον.

Ἦ ὡσπερ γονιμωτάτη πέφνηας, ἐκατοσεύον-
τα, καρποφορῶν τὸν σπόρον τῷ Χριστῷ,
Θεοφόρε Ἰγνατίε, τῷ ταῖς ψυχαῖς ἀρδεύοντι, τῇ
ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Νοήσας προγνωστικῆ δύναμει σου, τὸ εὐγενὲς
τῆς ψυχῆς, ὁ τοῦ παντὸς Δεσπότης καὶ
Θεός, Θεοφόρε Ἰγνατίε, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύ-
ματος, Θεοφεγγέσι κατελομπρυνεν.

Ἀκτίσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος, Ἡλίου πάν-
σοφς, Ἀνατολῆς ἐξώρμησας λαμπρῶς,
αἰσθητὸς ὡς περ ἥλιος, τὸ ζοφερόν τῆς Δύσεως,
περιαυγάζων τῷ κηρύγματι. Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέ-
τοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς,
εὐδοκία Γεννήτορος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος,
τοῦ Παναγίου Θεοῦ μφευτε.

Ῥδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰάτρευσόν μου τὸν νοῦν, κεκακωμένον τοῖς
δεινοῖς πάθεσι, τοῖς τῆς σαρκὸς Ἰγνατίε,
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναιοῖδιμε.

Ομόφρονά σε Χριστὸς, τῶν Ἀποστόλων εὐ-
εἰδῶς τέθεικε, Δεῖω φωτὶ λάμποντα, ἐν
ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Νεκρούμενον διὰ σέ, τὸν Ζωοδότην καθορῶν
ἔδραμες, τὸν δὲ αὐτὸν θάνατον, πόθῳ
ὑποστῆναι Ἰγνατίε. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, προκαθαρθεῖσα
ὡς Σεμνὴ Πνεύματι, τῆς λογικῆς φύσεως,
ἐπ' εὐεργεσίᾳ γεγέννηκας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» **Ε**στὲ κρᾶζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένος, Δράσος τύ-
ραννον ἐν παρρησίᾳ, ποιμαντικῇ μεγα-
λοφρόνως κατήσχυνας· καὶ ἐκπεράσας τῆς
πλάνης τὸ πέλαγος, πρὸς τὸν λιμένα τὸν Δεῖον
κατήνησας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἐκέτευσεν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενομέ-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
θρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον
Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανά-
μωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωὶς ἐκέτευσεν,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ αἰμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν·
Οἴμοι τέκνον μὲ! πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ῥδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ο Θεοφόρος καλούμενος φερωνύμως· τὸν
γὰρ Χριστὸν ἐνδεδυται διὰ πολιτείας·
πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς, Μαρτύρων στερ-
ρότητα, πόθῳ τῶν στεφάνων εἰσδεξασθαι.

Νευρωμένος Ἰγνατίε τῇ δύναμει, τοῦ ἐν
Σταυρῷ παγέντος ὑπὲρ σοῦ Θεοφόρε,
θῆρας καθηρέθισας, τοῦ κόσμου χωρίσαι σε,
πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἔρωτα.

Ερασθεῖς τῆς ὠραιότητος τῆ Δεσπότης, καὶ
πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφεσιν ἀνένδοτον ἔχων,
τούτου τὰ παθήματα, προθύμως ἐζήλωσας,
μάρτυς Θεοφόρε Ἰγνατίε.

Ῥαῖσι μένος πορφύρα τῶν σῶν αἱμάτων,
Ἄρχιερεῦς, καὶ χρίσματι τῆς ἱερωσύνης,
Μάρτυς διαλάμπων Χριστῷ, κραυγάζεις γηθό-
μενος· Δόξα τῇ δύναμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θεία δύναμει,
δημιουργῶν γεγέννηται ἐκ σοῦ Θεομήτορ,
κόσμον καταλάμπων φαιδρῶς, ἀκτίσι Θεότη-
τος, καὶ Θεογνωσίας λαμπρότησι.

Ῥδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νῦν πρόσωπον Χριστοῦ, καθορῶν σὺ πρὸς
πρόσωπον, Ἰγνατίε τῶν ἐσόπτρων, ἀλη-
θεία λυθέντων, ἠνώθης σου τῷ ἔρωτι.

Εἴλκυσας φωτισμόν, ἐκ πηγῆς φωτοδοτίδος,
Ἰγνατίε· ταῖς ἀχράντοις, σέ Χριστὸς γὰρ
παλάμαις, κρατήσας καθηγίασε.

Νοῦν Πνεύματι Θεοῦ, κεκτημένος λαμπόμε-
νον, Ἰγνατίε θεογράφους, ἐπιστέλλεις ὡς
πλάκας, τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἀνωθέν σοι φωνὴν, χαρμοσύνης ἐβόησεν, ὁ
Ἄγγελος Θεοτόκε, τοῦ Δεσπότης ἀφρά-
στως, μηνύων σοὶ τὴν σύλληψιν.

ᾠδὴ 5'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Σοφίας, ἑλληνικῆς διέλυσας δόγματα, τὴν ἐνυπόστατον ἔχων, τῷ Θεῷ σοφίαν Ἱερομύστα, καὶ μετ' ἧς, τὸ τῆς πλάνης μνημόσυνον ὤλεσας.

Μὴ παύση, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου καθικετεύων Παμμάρκαρ, πειρασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων, καὶ κινδύνων, Ἱερεὺς δεδειγμένος εὐπρόσδεκτος.

Ανδρεία, καὶ φρονήσει διεπρεψας Ὅσιε, δικαιοσύνης τε κάλλει, Θεοφόρε Μάρτυς καὶ σωφροσύνης, καὶ τῷ κύκλῳ, τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Λόγος προέρχεται. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ Ἐώας σήμερον ἐξανατείλας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδασχαιῖς, τῷ Μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ Θεῖος Ἱγνάτιος.

Ὁ Οἶκος.

Γερεμίαν ὁ Θεὸς ἐκ μήτρας ἀγιάσας, καὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γινώσκων ὡς προγνώσης, δοχεῖον ἔσσεθαι αὐτὸν Πνεύματος Ἁγίου, ἐμπιπλᾶ τῆτον εὐθύς, ἐκ νεαρᾶς βιώσεως, καὶ Προφήτην τοῦτον, καὶ κήρυκα πᾶσιν ἀποστέλλει, προαγγέλλειν τὴν ἀγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν. Τεχθεὶς οὖν ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐκ Παρθένου, πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθὼν, εὗρεν ἐκ βρέφους ἄξιον αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην, τὸν Θεοφόρον καὶ Θεῖον Ἱγνάτιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Χάρις λέουσιν Ἱγνάτιε παμβόροις,
Σοῦ σώματος λιποῦσι καὶ πιστοῖς μέρος.

Τῇ δ' ἐνάτῃ ἐπάνηδος Ἱγνατίῳ εἰκάδι τύχθη.

Οὗτος, διάδοχος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων γενόμενος, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐχηρμάτισε, Μαθητῆς ὑπάρξας σὺν Πολυκάρπῳ, τῆς Συμυραίων Ἐκκλησίας Προέδρῳ, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Προσάγε-

ται οὖν Τραϊανῷ τῷ Βασιλεῖ· καὶ πᾶσαν ὑπενεγκὼν βασάνων πείραν, καὶ ὑπεράνω πάντων γενόμενος, ἐπὶ Ῥώμην στέλλεται θηριομαχίῳ. Οὐ γενόμενος, Χριστιανοί τινες ἄνδρες, τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτοῦ ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀντιόχειαν ἐνεγκόντες, δῶρον ποθοῦμενον τοῖς ἀδελφοῖς δωροῦνται. Οἱ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὰ κατέθεντο· εὐ δὴ χάριν, Ἐορτὴν χαρμόσυνον ἢ Ἐκκλησία πανηγυρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐπτά Μαρτύρων, τῶν ἐν Σαμοσαίτοις τελειωθέντων, Φιλοθέου, Ὑπερεχίου, Ἀβίου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ, Ἰακώβου, καὶ Παρηγορίου.

Στίχ. Ὑπὲρ προσηλωθέντος ἐν Σταυρῷ Λόγου, Ἐπτά προσηλώθησαν Ἀθλητῶν κάραι.

Οὔτοι, τῷ Χριστῷ στρατευσαίμενοι, καὶ τὴν πλάνην ἠλιτεύσαντες, ῥοπαλοῖς τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηρούς συνθλῶνται. Εἶτα ξέονται ἀφειδῶς καὶ ἀλύσις μαρτυρίας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενοι, τῇ εἰρκτῇ ἐναποτίθενται. Καὶ αὐθις ἐξενεχθέντες, ξέονται καὶ ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς κάραις ἤλοις προσηλωθέντες, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σιλουανοῦ Ἐπισκόπου, Λουκά Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου.

Στίχ. Σιλουανὸς Λουκάς τε σὺν τῷ Μωκίῳ, Ἡμβλυαν ὄρμας καὶ λεόντων ἀγρίων.

Τοῦ Νουμεριανοῦ βασιλευέντος, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τότε ἐμνηύθη τῷ Ἀρχοντὶ τῆς Ἐμπεσηνῶν πόλεως περὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλουανοῦ, τοῦ Ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ εὐθέως ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ καὶ Λουκάς Διάκονος, καὶ Μωκίος Ἀναγνώστης, καὶ παρίστησαν τῷ Ἀρχοντὶ δέσμιοι. Οὗς καὶ ἐπιμελῶς ὁ Ἀρχὼν ἀνακρίνας, ὡς ἤκουσεν ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν Θεὸν μόνον ἀληθινόν, τὲς δὲ τὰ εἶδωλα σεβομένους ἀναθεματίσαντας, εἰς μεγάλην ὄργην καὶ μανίαν ἐκινήθη. Διὸ καὶ μὴ δυνηθεὶς κολακείαις αὐτοὺς μεταπειῖσαι, ἐμάστιξε σφοδρῶς· καὶ βαλὼν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν, ἐλιμαγχόνισεν. Εἶτα πάλιν ἀνακρίνας, ἐπὶ ἰκανὰς ἡμέρας μαστίζων καὶ φυλακίζων, καὶ ταριχύων αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἀπεφῆνατο κατ' αὐτῶν θηριομαχίαν. Βληθέντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐν τῷ σάδιῳ, καὶ θηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσήυξαντο οἱ Ἅγιοι ἐκεῖσε τελειωθῆναι· καὶ εὐθέως ὁ τὰς δεήσεις τῶν θρασυτόνων αὐτοῦ εἰσακούων Θεός, παρέλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Τότε οἱ ἄγριοι θῆρες, τῶν Ἁγίων αἰδισθέντες τὰ λείψανα, ἀνεχώρησαν, μὴδ' ὅπως οὖν ἀφάμενοι τούτων. Καταλαβούσης δὲ νυκτός, Χριστιανοί τινες ἀποσυλήσαντες, ἐκθήδυσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σαρβηλου, καὶ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, τῶν ἐν Ἐδέσσει παθόντων.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Σαρβηλος τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερεὺς. Καὶ ποτε, ἐορτῆς γενομένης τῆς δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἐξάρχων τῶν ἀθεμίτων θυσιῶν, παρὰ Βαρσιμαίου Ἐπισκόπου ἐλεγχεῖς, καὶ λοιδορηθεὶς, ὡς πολλοῖς αἰτίαι ἀπωλείας, κατενύγη τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι. Καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Ἐπισκόπου πεισθεὶς, προσέρχεται τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστι, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βεβαίας, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου

βαπτίζονται. Ὄθεν εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος Σάρδηνος κα-
 διάταται τῷ Λυσίᾳ· καὶ πρῶτον μὲν ραβδίζεται, εἶτα
 σπαθίζεται, καὶ μετ' ὀλίγον ξίεται τὴν ὄψιν· καὶ εἰς τοῦ-
 πίσω δεθεὶς τὰς χεῖρας, τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ
 τῆς χειρὸς ἐξαρτάται. Ἐνθα καὶ αὐθις κρεμάται καὶ ξίε-
 ται, καὶ ἐν διαφοροῖς τοῦ σώματος μέρεσι πυρὶ κατακαίε-
 ται· καὶ τέλος, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον κομίζεται,
 ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεὶς καὶ ἀποθλιθεὶς, πριζόντων αὐτὸν
 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίων, εἶτα ἀποτεμόντων τὴν κε-
 φαλήν· συναπετμήθη δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, τοῦτο τοῦ
 Ἡγμόνος προστάξαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
 ρος Βαρσιμαίου, Ἐπισκότου Ἐδέσσης.

Στίχ. Δοὺς τὴν βαρεῖαν σάρκα γῆ Βαρσιμαῖος.

Σύνεστι βαστάσασιν ἡμέρας βάρους.

Οὗτος, ὡς γέγραπται, ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος τῷ Σαρ-
 βήλῳ γεγινώς, καὶ βαπτίσας αὐτὸν, διεβλήθη πρὸς
 τὸν Ἡγμόνα Λυσίαν· καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, ἐ-
 τύφθη σφοδρῶς. Εἶτα, γραμμάτων Βασιλικῶν καταφοι-
 τησάντων παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς·
 καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχα-
 ριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
 Ἀφραάτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἀφραάτης,
 Δίωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανείς ἄπνους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ιερωσύνης, ἠγλαῖσμένος μύρω Ὁσιε, Δεῖω,
 καὶ Μαρτύρων αἵματι κοσμηθεὶς, σμφοτέρ-
 ροθεν διέπρεψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου
 κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νομοθεσία, καταφαιδρύνας κόσμον ἅπαντα,
 ἄρτῳ οὐρανίῳ ἔθρεψας τοὺς πιστοὺς, τῷ
 Δεσπότη σὺ κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν
 τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Α'κτινοβόλοις, ἀγαῖς Παμμακάρι φωτιζόμε-
 νος, αἴγλης ἀρχιφώτου χύσει τε λαμπρυν-
 δεῖς, τὴν οὐράνιον ἀπειλησας, χαίρων ἀπόλαυ-
 σιν, Θεοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Σῆτος ὑπάρχων, Θεοῦ ὡς ἔφης Παναοίδιμε,
 μύλαις κατηλέσθης Μάρτυς ταῖς τῶν θη-
 ρῶν, καὶ τῷ τρέφοντι τὰ σύμπαντα, Δεῖα χρη-
 στότητι, καθαρῶτατος ἄρτος γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἠγιασμένον Δεῖον σκηνώ-
 μα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,
 Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν
 γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ε'στῶς ἐπὶ βήματος σοφῆ, Τριάδα ἄκτιστον,
 ἐθεολόγησας, νοῦ καθαρότητι Ἅγιε, δια-

νοίας τε λαμπρότητι, μὴ πτοηθεὶς τυραννικῶν
 θρόνων ὠμότητα, ἀλλ' ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα
 ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρ'υθμίσας ἐμφρόνως σου τὸν νῦν, τοῖς Δεῖοις
 δόγμασι, μάκαρ Ἰγνατίε, τὸν δεισιδαίμο-
 να Τύραννον, τῆς ἀπάτης προϊστάμενον, τοῖς
 τῆς σοφίας ὀχετοῖς, ἄρδην κατέκλυσας, Εὐλο-
 γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Α'πείρω λαμπόμενος φωτὶ, τῷ τῆς Θεότη-
 τος Μάρτυς ἀήττητε, τῆς ἀθεότητος ἄ-
 στατον, ἐξηφάνισας σκοτόμαιναν, ἐπιστολαῖς
 φωτοειδεῖς, πέμπων τοῖς μέλλουσιν· Εὐλογεῖ-
 τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μανίαν καὶ χάσματα θηρῶν, οὐκ ἐδειλία-
 σας, Δεῖε Ἰγνατίε· ἡ τοῦ Ὑψίστου γὰρ
 δύναμις, ἐκ Παρθένου ἀνατείλασα, τὴν πανο-
 πλίαν τοῦ Σταυροῦ σὲ περιέβαλεν, Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα βοῶντα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
 • **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
 • δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
 • εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
 • λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
 ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ε'ρως ὁ Δειότατος Μάκαρ, κατακρατήσας
 τῆς ψυχῆς σου, κόσμου τὰς ὑλώδεις φρον-
 τίδας, πυρὶ αὐλῷ πάσας κατέφλεξε, καὶ ὀρε-
 κτῶν ἀκρότητι, στεφανηφόρον σε κατέστησε.

Λιμένι λαμπρῶς καθωρμίσθης, γαληνοτάτῳ
 Θεοφόρε, ζάλην τῶν κυμάτων ἐκφυγῶν,
 ὄρμας ἀγρίων καὶ λογικῶν θηρίων· καὶ νῦν
 τροφᾶς λαβόμενος τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ποικίλῳ κοσμούμενος στέφει, Ἱερομύσα δια-
 πρέπεις· τῆς ἱερωσύνης γὰρ ἐν σοί, εἰς ἐν
 συνῆλθε καὶ μαρτυρίᾳ κλέος· καὶ δι' ἀμφοῖν ὡς
 μέτοχος, τοῦ σοῦ Δεσπότη συνδεδόξασαι.

Ο'ς ἱεροφάντων ὑπάρχων, τῇ παρρησίᾳ κε-
 χρημένος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην καὶ
 Θεόν, τῆς ἐκτελῆντας πίσει τὴν μνήμη σὺ, ἐκ
 πειρασμῶν Ἰγνατίε, νῦν λυτρωθῆναι καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ο'ς τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ
 ἀγιωτέρα, πάσης τε τῆς κτίσεως Ἀγνή,
 τιμιωτέρα Θεὸν ἐκύησας, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς φέ-
 ρουσα, τὸν Πατρικοῖς κόλποις καθήμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 • σου Παρθένε, ἀμρογιωνιαῖος ἐτμήθη,

• Χριστός συναΐσας, τὰς διεσώσας φύσεις· διό
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς πόθῳ ἐορτάζοντας, τὴν σὴν φαιδρὰν ἐπάνοδον, Ἰγνατίε Θεοφόρε, Ἱερομάρτυς παμμακάρε, λύτρωσαι πάσης θλίψεως, καὶ βλάβης τοῦ ἀλάστορος, διδούς πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς εἰληφῶς ἐξουσίαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλουῖτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, Ἦχος α΄.

Στῆλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκὼν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη Ἑορτῇ, Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὰς μυσταγωγίας σου καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάξασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην καὶ αἰοδιμον φωνὴν, τὴν, Ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ, λέγουσαν, καὶ δι' ὀδόντων θνητῶν ἀλήθομαι. Διὸ μιμητῆς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σου γεγονῶς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθεισι, πονηροτάτοις θανάπτουσον, ἢ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτετον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας ταῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σὺνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐπιμνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου, Πάπα Ῥώμης.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦτε ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸν Ὁρθρον, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰππολύτου.

Ὁ Κανὼν. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀρματα Φαραῶ.

Δεῦτε μαρτυρικαῖς, εὐφημήσωμεν ὠδαῖς, τὸν Ἱερομάρτυρα, θεοφειγῆ καθορῶντες, χάριτι παιδρῶς ἐκλάμποντα, Χριστὸν δοξάζοντες πάντοτε.

Σὺ Ποίμνην λογικὴν, πρὸς Χριστοῦ ἐγχειρήσθεις, τοῦτον ἐκμιμούμενος, προκινδυνεύων ἀρίστως Πάτερ, τὴν ψυχὴν προτέθεικας, καὶ διπλῶ στεφάνῳ κεκόσμησαι.

Τῷ ἱερατικῷ, ἐκ προσάγματος Θεοῦ, τῆς ἀγαλλιᾶσεως, προκεχρισμένος ἐλαίῳ, τῷ μαρτυρικῷ Ἰππόλυτε, ἐπεσφραγίσθης δι' αἵματος.

Θεοτοκίον.

Αφλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, βᾶτον ἐθεάσατο, σὲ ζωγραφοῦσαν Παρθένε, αἴγλη μὴ φλεχθεῖσαν θρεῖς πυρός· καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας.

ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Αρνας λογικῆς ἐποίμανας, καὶ ὡσπερ ἀρνίον, τῶν σῶν προβάτων προτέθεισαι, τὸν ἀπάντων Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεοῦ αἰμὸν μιμούμενος.

Γάλα λογικὸν Ἰππόλυτε, τῆς ποιμαινομένης, θεοπνεύστως ἐπότισας· τὸ Χριστῷ δὲ τῆς μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον.

Στίφους Ἀθλητῶν ἠγήμενος, ὑπὲρ εὐσεβείας, ὑπέδυσ τὸ μαρτύριον, ἕνα δοξάζων Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θεῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ σε χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σαρκακωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Φωστῆρ ἀειλαμπῆς, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν ἐνθέων σου λόγων, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, Ἱεράρχα Ἰππόλυτε· Ὄθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν σου καὶ θείαν, μνή-

μην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πί-
στει γεραίρομεν.

Ῥδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῶν ἀρετῶν σου ὡς πολύπλοκος ἡ Δεῖα σει-
ρά! ὡς Ποιμὴν γὰρ καὶ Μάρτυς Ἰππόλυ-
τε, παρὰ Θεοῦ τετίμησαι, σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐ-
φραϊνόμενος.

Τὴν προσφοράν τοῦ Ἀβελ ὑπερβέβηκας· λο-
γικούς γὰρ προσεσήνοχας ἄρνας Θεῷ, καὶ
τοῦ οἰκείου αἵματος, χαίρων τῷ Δεσπότη ἀπέ-
σπειςας.

Αίρετιζόντων τὴν παλίμνημον κακόνοιαν, διὰ
τῆ Πνεύματος τρεψάμενος Μακάριε, Ἱερο-
μάρτυς ἄριστος, πόθῳ τοῦ Δεσπότη γεγένησαι.
Θεοτοκίον.

Ος εἶδον οἱ Ἄγγελοι Παρθένε ἀγνή, ἐκ τῆς
γαστρὸς σου προσελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ ἐν εὐφροσύνῃ ἔλσγαν· Δόξα τῇ κυήσει σὺ
Δέσποινα.

Ῥδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς ἀληθῶς, Ἱερεῦσι γεγένησαι, καὶ
Μάρτυσιν Ἱεράρχης, καὶ διτταῖς ἀπασρά-
πτεις, ταῖς χάρισιν Ἰππόλυτε.

Λίθοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσιν,
Ἰππόλυτε· τῷ δὲ φέγγει, τῆς σῆς ἱεραρ-
χίας, ἡ αἴγλη τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους ἑλληνικούς, εὐσεβῶς σὺ διηλεγξας, ὡς
ἄριστε τῶν Μαρτύρων, καὶ παράνομον
πλάνην, Ἑβραίων Δεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σέ ὄπλου ἀρράγεις, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κερτήμεθα.

Ῥδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τέθυκας, τῷ Σωτῆρι Δυσίαν αἰνέσεως, ἐν
ἐκκλησίᾳ Ὀσίων, ὡς Θεοῦ μεσίτης τε
καὶ ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὴν ψυχὴν σου
προσηξας δι' αἵματος.

Εἴληφας, χαρισμάτων πληθὺν διὰ Πνεύμα-
τος Ἱερομάρτυς θεόθεν, ἐν ἀνοίξει Δείων
χειλέων σου, καὶ προσάγεις, εὐχαρίστως σαυτὸν
θανατούμενος.

Ος Δείον, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστέ τὸ σύ-
σημα, τῶν ἐν ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόν-
των ἤδη κατατρυφόντων, καὶ ἠδίῳ, τῆς ζωῆς
ἠγουμένων τὸν θάνατον. Θεοτοκίον.

Ο θάυμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρω, συλλα-
βοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ῥδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικάς τε φω-
τίσεις, Ἱερομάρτυς πεφηνῶς, τοὺς βοῶν-
τας Χριστῷ ἐν τῇ μνήμῃ σου· Ὑπερύμνητε Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἄθλον ἱερώ-
τατον Πάτερ, τοῦ μαρτυρίου καθορῶν, ἐ-
φροσύνῃ σοι χαίρων ἐκραύγαζες· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ο ταῖς αἰκίας ἐνεγκῶν, ὑπὸ τῆς ἐμπύρου
ἀγάπης, τοῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παρ-
ρησία ἐβόα Ἰππόλυτος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς
δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐ-
σπλαγχνίᾳ βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητον
Δέσποιναν, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν ὡς Θεοτόκον,

Ῥδὴ η΄. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ος λιπαρὰ καὶ πίων ἡ Δυσία! ὁ καλὸς γὰρ
Ποιμὴν, προβάτου δίκην προσάγεται, Χρι-
στῷ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικῶ στεφάνῳ ἐξαστραπτῶν, τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ σου Χριστέ, ὁ Ἱεράρχης ἀνέτειλεν,
Ὑμνεῖτε παῖδες, γεγηθῶς ἀνακραζόντων, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, ὁ τοῦ Χρι-
στοῦ ἀθλητῆς, θανάτου χαίρων Ἰππόλυ-
τος, ἐβόα· Παῖδες, τὸν Χριστὸν εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν,
καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν, τῇ οἰκουμένῃ
Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ΄. Ὁ τόκος σου ἀφθορος.

Ος πανευκλεῖς Ἱερομάρτυς, διττῷ κατελαί-
μυρνας τῷ φέγγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίαν, καὶ εὐφραίνεις ταῖς καρδίας τῶν σὲ ὑ-
μνόντων ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Πηγὴν ἀναβλύσας διδαγμάτων, Παμμάρκαρ
Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶν ἐξ αἰ-
μάτων, τοὺς κρηνοὺς ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσ-
φέρεις ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Εδίδαξας ἕνα Θεηγόρε, Θεὸν προσκυνεῖσθαι
ἐν Τριαδί, Δημιουργὸν ἀπάντων, ὁρατῶν
τε ποιημάτων καὶ ἀορατῶν, μαρτυρικῶς τε, ἐ-
κοσμήθης διαδήματι. Θεοτοκίον.

Αστράπτων σοι Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαρ-
μαρυγαῖς τῆς παρθενίας, σφοδρῶς σε ἀν-

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εὐ δούλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ· εὐ ἐργάζεται τῆ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, οἱ καὶ τὸ βῆρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες, καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες, καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς ἐλθοῦσι μὴ φθονήσαντες· διὸ ἠνοικταὶ πύλη βασιλείας ὑμῖν. Εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Διδάσκαλοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορευέται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τὴν ἀ. στάσιν τῆ Μακαρίου ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα, ταῖς κηθάραις τοῦ Πνεύματος, ταῖς εὐσήμοις σαλπιγγας τοῦ κηρύγματος, ταῖς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βρονταῖς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωρίζουσας ταῖς πέρασι, τοὺς τρεῖς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην, καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμῆσωμεν. Δίς.

Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσεβείας οἱ πρόβηλοι, οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς Ἀπόστολοι, οἱ ἐξ Ἐδέμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμοὶ, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρότως ποτίζοντες, θείοις ρεύμασι, τὰ μεγάλα στοιχεῖα, τὰ τὴν πίστιν, ὡσπερ κτίσιν συνκωλύοντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν. Δίς.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαί φησιν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν, Διδασκάλων τῆς κτίσεως· ὅθεν ἄριστα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδόξιαν τὰ πέρατα.

Τὰ τοῦ Πνεύματος ὄργανα, ἀληθείας ταῖς σαλπιγγας, τοὺς τοῦ Λόγου Ῥήτορας εὐ-

φημήσωμεν, φωναῖς ἁσμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι, ἱκετεύοντες αὐτούς, παρρησίαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην σταθραὴν μὲν, εἰς αἰεὶ τῇ οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σαλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἕκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνῇ Παμμακαρίστε, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, Κεφ. α΄. 8. παραδεδῶκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐκ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδὲ ἐσὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ἡμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνά μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνά μέσον ἀνδρῶν, καὶ ἀνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνά μέσον τοῦ προσπλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν

κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 14. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ἡμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὄρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου· ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βίασanos. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη καίκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτῆς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψισι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τῆς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. Ἦχος β'.

Δεῦτε τῆς οὐρανόθεν Τριάδος οἱ λατρευταί, τὴν ἐπίγειον τριάδα, τῶν θείων Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν· τὸν Γρηγόριον, τῆς θεολογίας

τὸν ἐπώνυμον· τὸν Βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον· καὶ Ἰωάννην, τὸν ὄντως χαριτώνυμον· τοὺς τῆς σοφίας βυθούς· τοῦ Πνεύματος τὰ ρεῖθρα τὰ ὠκεάνεια· τὰς πηγὰς τὰς αἰεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας· τοὺς ἐπιγείου φωστῆρας· τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἶκας· τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα· τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος· Χριστοῦ μου τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλαμπομένους, καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τοὺς ἀναφθέντας ἀνθρώπους, ἐκ τῆ ἀστέκτης πυρός, οἱ δὲ αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸ ἐνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ κόσμου ἐγένοντο, ζωτικῇ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις, Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες· οἷς καὶ ἡμεῖς προσεῖπωμεν· Χαίροις Τριάδος, Τριάς ἢ Θεόσοφος.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Δαυὶδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον, τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τοὺς σοφούς Ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεῖον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· τὸν νοητὸν γὰρ Γολιάθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν Πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον, τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αἵματι· καὶ τῆς θεοκαπήλης αἰρεσιάρχας, τῶν περιβόλων τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Ποίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσι, καὶ πρεσβεύουσι Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Επεφάνη ἡ χάρις τῆ Θεῖ πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδευθεῖσα ἡμᾶς διὰ τῶν Διδασκαλῶν, τὰ ἦθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, θεογνωσίας αἴγλη, τὸν νῦν περιλαμφθῆναι· διὸ κροῖζωμεν· Τριάς Ἁγία, Κυρία τῆ παντὸς, ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς, τὸ σὸν Ποίμνιον τοῦτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπτως, καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Τριάς Ἁγία καὶ προσκυνητὴ, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου· ὅτι τρισσοὺς μεγάλους φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαμπαδευθέντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῇ αἴγλῃ φρυκτωροῦντας, τῶν σωτηρίων

σου καὶ σεπτῶν θελημάτων· δι' ὧν ἡ οἰκουμένη, φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει, τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις· καὶ αὐτὴ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπακούσον, ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σῶσον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν Πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, Βασιλίει σοφὲ, καὶ στυλὲ ἀπερίτρεπτε. Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε. Χαίροις, ὡς Χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κήρυξ. Ἄλλ' ὡς Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε αἰεὶ πρεσβεύειν Χριστῶ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερρον, καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν Πιστῶν ἀρράγες περιτείχισμα, συνελθόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Παρθενομήτορ ἀγνή, λυχνία χρυσαυγῆς, καὶ πύλη ἐπουράνιε. Χαίροις σκηνὴ ἀγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου Πανάχραντε. Χαίροις τῶν οὐρανίων Ταγματῶν ὑπερτέρα, ἀπάντων ἀσυγκρίτως. Διὸ Μητράναυδρε Δέσποινα, μὴ λίπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πιστεῖ καὶ πόθῳ αἰεὶ, καὶ τὸν τόκρον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπρον,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου,

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στυλοὶ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν Πιστῶν ἐδρασμός, τῶν αἰρετιζόντων ἡ κατάπτωσης· Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι· τῆ κόσμου ἡ σωτηρία· ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι· ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ αἰεττοὶ, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος· λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ Θεολόγοι, αἱ Βάσεις, οἱ Χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἥλιος· ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς· τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὖοσμα, Παραδείσου τὰ κάλλιχα· ὁ Θεολόγος, ὁ σοφός τε Βασιλεῖος, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τῆ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλαῖσμα· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· χορευσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδημῶ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν· Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρρόους αἰεζώους τοῦ Πνεύματος· Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τῆς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσῆς Ἱερομύσας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ φιλόσοφοι τοὺς Σοφοὺς, οἱ Ἱερεῖς τῆς Ποιμένας, οἱ ἀμαρτωλοὶ τοὺς Προστατάς, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θείους Ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπόμεν· Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τοῦ βίβ σκανδαλίων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰώνιων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. Γερμανῆ Πατριάρχης.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατούμενους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπων

εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν, τὸν πιρίμορφον τοῦ Δεσπότη Δρόνου, τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον, τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἶπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει, δογματῶν θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τῆς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἔρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφώτισατε, ταῖς διδασκαλαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες ταῖς αἰρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σθέσαντες ταῖς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μητὴρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πισῶν ἢ ἀντίληψις· ῥύσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπη σου προσφεύγοντας, μόνη θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψα-

σθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τῆτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τρικυμίας τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ, χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαί σε θερμοῦς· Μὴ με παρίδῃς τὸν δειλαιὸν ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα· πλήν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπιχαρμα καὶ γέλωσ, ὁ πεπορθῶς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μητὴρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπιγῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῶν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεπορθῶτων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α΄ Ἀντίφωνον τῆ τετάρτῃ ἡχῶ.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐἶτα Στίχους, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσοι Πατέρες· καὶ γεγονάτε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ε΄. καὶ οἱ τῶν Ἀγίων, εἰς ἦ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ποίημα Ἰωάννου Εὐχαϊτων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν εἰρμῶν.

Τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ σῶζε, Παρθένε.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀ-
» δηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰ-
» γυπτίων, ὅτι δεδοξασται.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν,
ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώμα-
τος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
πταισμάτων, σὺ με διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσ-
σον, ἀποκειμένην ἐγνώμεν· διὸ προσφεύ-
γοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ
θειᾷ, διασωζόμεθα.

Ἵπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον,
τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράν-
των σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ
πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Σὲ οἱ πιστοὶ, καύχημα πάντες κερτήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ὀγαλλίαμα,
καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος
Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάν-
νου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρισήλιον Φῶς τρεῖς ἀνῆψεν ἡλίους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τίς ἀμοιβή; τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα,
τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσε-
ται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ
εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Ρητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι,
καὶ πᾶσα λόγων δυνάμις, νῦν εἰς ὑπόθε-
σιν, συγκινεῖσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκό-
τας, ἀντιτιμιάτωσαν.

Ἰδιὸν μὲν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῆ
οἱ Οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὠφθησαν, τοῦ
κοινοῦ καὶ προστατάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὑ-
μνων, καταξιούσθωσαν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμε-
τέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν
γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.
Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ὅχι ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπε-
δῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σου θρόνου,
πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖτω μοι,
λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι,
οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Ὅσπερ κρατὴρ ὑπερερρύη Δέσποτα, ἡ ἀ-
γαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς
φιλανθρωπίας σου, ὑπερχυθεὶς διώδευσεν, ὡς

καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστή-
σασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ
ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θεοῖς
ἀρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύ-
σει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα
ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ'
ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς
αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευ-
ταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσσην τάξιν ἐπέχουσα,
καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα. Καταβασία.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπε-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπά-
» γη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶν πεζοπονητορῶν-
» τι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ
» Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου Ἄγνη Θεὸν ὃν ἔτεκες, πα-
πράσχου εὐίλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προ-
στρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυ-
νοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπαίκουσον, Παρθέ-
νε, δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευσον
Πανύμνητε, αἰεὶ ταύτην κινδύνων διασωζουσα.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε
ἐλπίς με καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων, λυτρωμένη δεικῶν με αἰειπάρθενε.
Σοφίαν τῆ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκαλαίς
ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλα-
νήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἰκέτευε.

Τῶν Ἀγίων. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἡ σαλπιγὴ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύ-
χνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ ὁ
τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα,
ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν συναξὴν ταύτην
Βασίλειος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμά-
των, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν
δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς
ἄλλοις, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυύμνητος, Θεολό-
γος σήμερον μακαρίζεται.

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει·
Ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἄλας, τὴν γῆν ἠδύνηι· Ἰ-
δοὺ τὸ ζῶν ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προ-

βάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος· οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε. Θεοτοκίον.

Ο πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δούς ἐκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τί κτουσα· τίς οὐ θαυμάζεται;

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ὁ στερεώσας.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασιλείον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν. ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσαν αὐτῇ, καὶ δουλικῶς λατρεύουσαν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβαλλεται ῥήτορας. Θεοτοκίον.

Ο ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἀγίων, οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκεῖνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Καταβασία.

• **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
• **Τ**στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρράγεις, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασιλείον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγαῖζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, ὁμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἄλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν Πανσεβάσμιαι· ὅθεν

πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθείσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνη Φιλάνδρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ρῆπιζόμενον πάθει, καὶ λογισμοῖς, καὶ βίῃ τρικυμίας, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Εκ περιστάσεως ῥύσαί με, Μητὲρ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, μόνη πανύμνητε.

Χεμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῶν, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθ' ὁδοῦσά με.

Τῶν Ἀγίων. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νοήμονες, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενομένοι, κυβέρνησιν Ἐνδοξοί, παρὰ τῆς θείας ἐκτίσασθε· ὅθεν ὡς θεραπεύουσαν, ταύτην ἐκείνη πανσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε, καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, πράξεως ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι. Θεοτοκίον.

Ως ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρωΐμος, ὑδάτων αἰώνων τε, Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξε Πανάμωμε, κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Στύλος πυρός, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, τὰς δὲ φυλάς, σώζων ἀσφαλῶς, τὰς ἐφεπομένας, ὁ Μέγας ὠφθης Βασιλεὺς· θαρσεύτω καὶ νικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικούτον πλετήσασα πρόμαχον.

Γλώσσης τρυφή, καὶ ἀκοῆς πάσης ἡδυσμα,
ὁ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, μάννα
ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας,
Ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος, ἀπλήστως ἐμφορεῖ-
σθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων, καὶ πληρῶν ἡδο-
νῆς τοὺς μετέχοντας.

Οΰ ποταμὸς, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως,
καὶ τὸ καλὸν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς
χειμάρρους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐ-
φραίνων καὶ παιίνων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πό-
λιν, τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὀρμήμασι.

Θεοτοκίον.

Φύσιν ἀπλῆν, ἀνασχομένην συνθέσεως, καὶ
φανεῖσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐπὶ τῆ σῆ,
Δέσποινα Υἱοῦ, οἱ τρεῖς θεοφόροι, Δογματισταὶ
ὠμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ διπλῆς ἐ-
νεργείας, τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία.

» **Ε**κάλυψεν οὐρανὸς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς
» κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τῆ ἀγιάσματός
» σε, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης
» σου, ὡφθῆς ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος·
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Οπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρα-
σμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης ἐ-
πηρίας, λυτρούμεθα αἰεὶ, οἱ σὲ Θεοτόκον, Ἀ-
γνὴ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβιμ
τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ σαρκω-
θέντα, Υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων,
τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητῆν, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς
σου Ἀγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς
ἰκεσίαις, εὐέλαιον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας,
πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Απὸ στενώσεως, τῆς κατωδύνου μου ψυχῆς
δέησιν, τῶν αἰκτιρμῶν μόνῃ τῇ τεκούσῃ,
τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ὁ τάλας· οἰκτεί-
ρασα σῶσόν με. Τῶν Ἀγίων. Ὁ φωτισμός.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων, ἐκ-
πιῖν ὄλην, Φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς Ἀ-
γίαις, ἐλαττωθεῖσαν, σὺδαμῶς τῇ κενώσει, τὸν
δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς κοι-
λίας, αὐτῶν θείοις ρεύμασι,

Τί μοι χρυσὸς, τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ
δυναστεία; καπνοὶ διαρρέοντες εἰς αἴρα·
πάντα οἰχέσθω· αὔρα πάντα φερέτω· ἐμοὶ
πλοῦτος εἰς πολυέραστος, ἢ τῶν Διδασκαλῶν,
τριας ῥητορεύουσα.

Ρεῖ ποταμὸς, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ρεῖ
τοῖς πεινώσιν, ἀθάνατος βρώσις, καὶ τοῖς
διψῶσιν, ἀφθαρτος πόσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶ-
νας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας· πάν-
τες πλημμυρούσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον.

Εσχεν ἰσχύν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ
εἰς τέλος· ἠσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρ-
θένον, τὸν ἐν ἰσχυρῷ Δυνατὸν τετοκυῖαν, ὑπελ-
θόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν
κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀν-
θρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας, τὰς τῶν
ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας,
καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας
ὡς θείους, εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Τὸ πικραῖνον καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτη-
ρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς
τῶν λόγων, ἐπὶ δαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρι-
σι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι, θεραπευταί· θέλγεσθε
πάντες, εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπᾶ λόγος ἅπας, τῶν Θεοκηρύκων λαλήν-
των τὰ ἔνθεα, καὶ κρατεῖ τῆς παλαί,
Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτά πυ-
ξία, τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων, ὡς ρυθμίζε-
ται, πᾶς Πιστῶν σύλλογος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν
εἰς ἀγιότητα· καὶ Παρθένος Κόρη, τοὺς
ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεὸν τε-
κοῦσα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων, ὃ προσβλέ-
πειν ἐκείνοις ἀδύνατον. Καταβασία.

» **Ο**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης
» δορυφορούμενον, ὃ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ
» γὰρ εἶδον, σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνε-
» σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυ-
σφρόντιδος βίου τὸ πελαγος, ἐπικαλοῦμαι
Δέσποινα, κυβερνήτην ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ενεδύθην στολήν κακουχούμενος, Μήτηρ αει-
πάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν
κυσάσα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Γεράς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥαθυμῶν ὁ δει-
λαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Πάνα-
γνε, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ρυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξιώσον, ἢ τὸν συμπα-
θέστατον Λόγον κυσάσα, τὸν τῷ ἰδίῳ
αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ρυσάμενον.

Τῶν Ἀγίων. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Γοῦσα ἐν τῇ Τριάδι, τριττὰ συνθεολογεῖτε, τὴν
ἀγεννησίαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέν-
νησιν, καὶ Πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόνοι.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανῆς σωτη-
ρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χρι-
στὸς εἰς τὸ ὄνομα, αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρε-
στι ταύτων.

Απειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὰ ἑράνιον
ὑψος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἀγίους, ἐξῆ-
ρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρωσ.

Θεοτοκίον.

Νεάν σε πηγὴν Παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυ-
στηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι, και-
ναῖς ὑποθέσεσι, καινοπρεπῆ, προσαρμόζουσι
φράσιν.

Ἄλλος τῶν Ἀγίων. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τριάδα Μοναδικήν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν·
Μονάδα Τριαδικήν, ὑμνεῖν παρελάβομεν·
προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν Πατέρων, μίαν
Φύσιν τρισυπόστατον.

Ο Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συ-
νάναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ'
ἐκ τοῦ Γεννήτορος· ἀπλή ὁμοούσιος, συμφυῆς
Θεότης, ὡς οἱ θεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρού-
μενα· ἐν ἀμερὲς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντά-
ζομαι· Διδασκαλὸς δέχομαι, τρεῖς θεοφορήτης,
οὕτω πείθοντας πιστεύειν με. Θεοτοκίον.

Αμήτωρ πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν
σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ
ταῦτα καλούμενος· ὑπὲρ νοῦν ἀμφοτέρα· τῷ
Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυμάτων τὰ παραδόξα.

Καταβασία.

• **Ε**βόησέ σοι, ἰδῶν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
• Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν
κορυφὴν τῶν Διδασκαλῶν Κύριε, προσε-
λάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀ-

νάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν
κάματον, εἰδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος δοξάζων τοὺς Ἀγίους σου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διαῖραι, καὶ κινῆσαι τὴν
γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει
Λόγου καὶ Πνεύματος; ὁμως τοσοῦτον εἰπεῖν
θαρρήσω· ὅτι πᾶσαν παρήλθον τὴν ἀνθρωπίνην
φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρί-
σμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ'
ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων
δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστοὺς σου θερά-
ποντας, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἀγίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίαις
Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκαλῶν,
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολό-
γου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,
Φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντας ἐν βίῳ.
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θεῖμις,
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινήν τὴν χάριν.
Ἔαρ χελιδῶν οὐ καθίστησι μία·
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἡ Τριάς λάμπει κτίσιν,
Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὀρωμένην.
Ἄπωλεσαν μὲν οἱ παλαί Θεοῦ σέβας,
Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἀφρόνως·
Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὡσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας·
Κάλλει βίου γὰρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συκστᾶ τὴν δε τὴν ὀρωμένην,
Τὸ Πῦρ, Ἄηρ, ὕδωρ τε, καὶ Γῆς ἡ φύσις·
Οἱ δ' αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
Τὴν πρὸς Θεὸν τε Πίστιν, ὡς ἄλλην κτίσιν,
Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.
Μελεῖ γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γῆινων·
Καὶ γῆινον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
Ὁ Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
Πρὸς ὑψος αὐ πείθοντα πάντα ἐκτρέχειν.
Τοῖς λειποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
Ἀναπνοή τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μημούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,

Τοὺς ἑκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.

Ὁ ὕψω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,

Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.

Ἄμφεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισηλίου αἴγλη.

Η αἰτία τῆς τοιαύτης ἑορτῆς γέγονεν οὕτως. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μετὰ τὸν Βοτανειάτην τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας εἰδέξατο, ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἰλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· τῶν μὲν ὑπερτιθέντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηλότερον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνησάντα τῷ λόγῳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς Ἀγγέλοις παραμιλλώμενον, καὶ μὴ δ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα, καὶ τὸ ἦθος ἐμβριθῆ, καὶ μηδὲν γῆρινον ἔχοντα· ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν Δεῖον Χρυσόστομον, ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρόχειρον εἶναι καὶ ἰλκτικὸν εἰς μετάνοιαν.

Τῶν δὲ τούτου δὴ τὸν Δεῖον Χρυσόστομον ὑψούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηροῦντα καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλόμενον, καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιρρύτων λόγων, καὶ τῇ κατ' ἐννοιαν δεινότητι, προτιθέντων τοῦ τε Μεγάλου Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου.

Ἐτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκαιμένων, αἵτε δὴ τῷ κομφῷ καὶ τῷ πεποικιλμένῳ τῆς φράσεως, τῷ διατόρω τε τῶν λόγων, καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθηρῷ, πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαδοθέντας καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς ὑπερβάντι, καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν διδόντων, κακείνων ὑπερβιβαζόντων αὐτόν· ὡς συμβαίνειν διαιρηθῆναι τὰ πλήθη, καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιπούς.

Ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι τῶν περὶ λόγους στασιάζόντων, καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, ἐπὶ χρόνους ἐσύστηρον, ὁπταύονται οἱ μέγιστοι οὗτοι, καθ' ἕνα πρότερον, εἴτα καὶ ἅμα, ὕπαρ οὐκ ὄναρ, τῷ τότε τῆς Εὐχαίτων πόλει τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ πάνυ, ἀνδρὶ τ' ἄλλα μὲν ἰλλογίμῳ, καὶ παιδείας Ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι, (ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν,) ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἑλληλακότη· καὶ μιᾷ γλώττῃ φασὶ πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς ἐν ἐσμὲν, ὡς ὄρα, παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰδίῳις ἕκαστος, τῷ Δεῖῳ κρούμενοι Πνεύματι, ταῖς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίαις συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμνούμεθα ἐκδεδώκαμεν· καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μὴν γὰρ ὁ δευτέρος· ἀλλ' εἴ τὸν ἕνα λέξετε, οἱ δύο παρίπονται. Ὄθεν κέλευε ἀναστάς τοῖς στασιάζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διίστασθαι· σπουδῆ γὰρ καὶ ζῶσι καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν, εἰρηνεύειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πέρατα. Ἀλλὰ καὶ ἡμέρα μιᾷ συναψον, καὶ ὡς σοὶ προσῆκον, τὰ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεισον, καὶ τοῖς ἐξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἐν ἐσμὲν τῷ Θεῷ. Πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξομεν· δοκοῦμεν γὰρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ Θεῷ. Ταῦτα εἰπόντες, ἔδοξαν αὐθις εἰς ἕρανους ἀναπταῖναι, φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι, καὶ ὀνομασί ἀλλήλους μετακαλούμενοι.

Ὁ δὲ Δεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστάς, ὁ Εὐχαίτων δηλαδὴ Ἰωάννης, καθὼς οἱ Ἅγιοι εἰσηγήσαντο, διεπράξατο· τό, τε πλήθος, καὶ τοὺς στασιάζοντας καταστείλας, (εἰδὲ καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαβόητος ὁ ἀνὴρ) τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν Θεῷ. Καὶ ὅρα μοι τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός· ἐπεὶ γὰρ εὗρε τὸν Ἰανουάριον μῆνα, τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώτην, τὸν μέγαν Βασίλειον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην,

τὸν Δεῖον Γρηγόριον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην, τὸν Δεῖον Χρυσόστομον, συνῆψε πάλιν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοστὴν, Κανόσι καὶ Τροπαρίοις καὶ ἑγκωμίοις καταστείλας, ὡς προσῆκεν αὐτοῖς. Ἄ καὶ νύσαι αὐτῶν, ὡς οἶμαι, γεγυνότα, ἔδενός λείπονται τῶν εἰς ἔπαινον, ὡς καὶ πάντων ὑπερκαῖσθαι τῶν ὅσα τε ἐξ ἐκείνων γεγόνασι, καὶ ὅσα γενήσονται.

Ἦσαν δὲ τὴν Δεῖον τοῦ σώματος καὶ τὴν μορφήν οἱ Ἅγιοι οὗτοι, ἔχοντες οὕτως. Ὁ μὲν Δεῖος Χρυσόστομος, τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ἦν βραχὺς πάνυ τὴν ἡλικίαν, μεγάλην κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν, ἰσχνὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον, ἐπίρρινος, εὐρὺς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρότατος μετὰ τοῦ λευκοῦ, κοίλους τοὺς κόγχους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων, καὶ βολβοῖς τέτων κεχρημένος μεγάλοις· ἐφ' οἷς καὶ συνέβαινε, χαριώτερον ταῖς ὄψεσιν ἀποστίλθειν, εἰ καὶ τῷ λοιπῷ χαρακτῆρι τὸν ἀγθόμενον παρεδῆλου· φιλὸς καὶ μέγας τὸ μέτωπον, καὶ πελλαῖς ταῖς βολίσι κεχαραγμένος· ὧτα περικείμενος μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον, ὑποπολαιῖς ταῖς Φριξίν ἐξανθῶν, τὰς σιαγόνας πεπιεσμένας εἰσὼ ἔχων τῇ νηστείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον.

Τοσοῦτον δὲ περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν· Ὅτι λόγῳ πάντας καὶ τοὺς παρ' Ἑλλῆσι σοφοὺς ὑπερῆρεν· ἐξαιρέτως δὲ δεινότητι τῇ κατ' ἐννοιαν, καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀνθηρῷ τῆς φράσεως. Εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν Δεῖαν Γραφήν ἐσαφήνισεν, ὡς τῶν ἄλλων οὐδαίς, καὶ τῷ Εὐαγγελικῷ κηρύγματι συνετέλεσεν, ὡς εἰ μὴ ἦν οὗτος ὁ Ἅγιος, (εἰ καὶ τολμηρὸν φάνα,) εἶδει πάλιν ἐπὶ γῆς δευτέρου τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν γενέσθαι. Εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ προᾶξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντας ἄρδαν ὑπερβάλεισθαι, ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πτωχῶν, καὶ ὄλος ἀντικρυς φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία. Ἐξῆσε δὲ τὰ πάντα ἔτη, τρία πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. Ἐπαίμανε δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χρόνους ἐξ.

Ὁ δὲ μέγας Βασίλειος ἦν τὴν Δεῖον τοῦ σώματος, εἰς πολὺ μῆκος ἐπὶ τῷ ὀρθίῳ σχήματι ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λειπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος· ἐπίρρινος, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιτηγμένος· τὰ ἐπισκύνιον συνσπακῶς, φροντιστικῶ ἰοικῶς, ὀλίγαις τὰ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ρυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρεῖας· κοῖλος τοὺς κροτάφους· ἠρέμα ἔχων ἐν χρῶ κουρίας· τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἀρκούντως καθειμένος, καὶ μεσαιπόλιος.

Οὗτος ἐν λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐβῶν παιδείας, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἰκτῆσατο· οὐχ ἦττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, διὰ ταύτης τῆς θεωρίας τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνέχθη, τεσσαράκοντα χρόνων γενόμενος, καὶ ἐπὶ πέντε ἔτεσι τῆς Ἐκκλησίας προστάς.

Ὁ δὲ γὰρ Ἰερὸς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κατὰ τὴν τύπον τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος, ἐτύγγανε μέτριος· ὑπὸ πωχρὸς βραχὺ μετὰ τοῦ χαριέντος· σιμὸς, ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς ἔχων· ἡμερον βλέπων καὶ προσηνὲς, Δάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιός, στυγνότερον κεκτημένος, ὃν καὶ οὐλήν κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε· τὸν πώγωνα οὐ βαθύς, δασύς δὲ ἐπ' εὐθείας· ἰκανῶς φαλακρός· λευκὸς ταῖς Φριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων.

Τοῦτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἀξίον, ὅτι, εἰ εἶδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένων τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πράξιν εὐδοκίμους ὑπερβάλων, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προήχθη, ὡς πάντας ἠττάσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς τε ἐν λόγοις, τῆς τε ἐν δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτίσατο. Προέστη δὲ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας χρόνους δώδεκα, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμοιοῖα καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφυλάξον, καὶ τῆς οὐρανόσου βασιλείας ἀξιώσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἐθελήσῃ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου Παπά Ρώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμη θάλασσαν Ἰππόλυτος εἰσδύνει,
Οἶα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.

Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,
Ἰη οἶα ξυρῶ τοῖς συναθλοῖς ἀκόνῃ.

Σπλάγγνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγγχίας.

Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα, πασῷ τοῦ πόλου
Νύμφη πρόσσεισι προσφάτως λελουμένη.

Ἰππόλυτον πόντῳ τριακοσῆ ἔκτανε ῥεῦμα.

Αὕτη ἡ ἱερά ὁμήγουρις ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου, ἡγεμονεύοντος Βικαρίου, τοῦ καὶ Οὐλπίου Ῥωμύλου καλουμένου· καὶ ὁ μὲν Κενσουρίνος, Μάγιστρος ὢν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἀγαπώμενος, εἰσέβητο τὸν Χριστὸν ληληθῶτως, καὶ τῶν Χριστιανῶν, ὑπερησπίζετο. Γνωσθεὶς δὲ, ἀπεκλείσθη ἐν φυλακῇ· ἐνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ· οἱ τινες προστάξει τοῦ Τυράννου ἀπέκεφαλίσθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβαΐνος, πρότερον πολλὰς ὑπεμείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς Ἁγίοις, καὶ τοὺς ἰχώρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος Πάπας Ἰππόλυτος, ζήλω θείῳ κινήθεις, ἦλθε καὶ ἠλεγξε τὸν Τυράννον κατὰ πρόσωπον. Ὁ δὲ, ὑπερξείσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβασάνισε, μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔρριψε, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἐθελήσῃ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κόραν,
Θεοὺς φιλήσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, τῶν Ὀρθοδόξων Βασιλέων, εἰς τῆς Συγκλήτου ὑπάρχων. Στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυρραίων, ἀπῆλθε μετὰ στόλου, ἔχων μετ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύο στρατηγούς εἰς βοήθειαν, οἱ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ. Ὡς οὖν ἦλθον οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου, καὶ τῶν δύο στρατηγῶν. Καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος, καὶ εἰσῆλθε μίσην τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἠνδραγάθησεν. Οἱ δὲ

φθονοῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοὶ ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτόν, ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτόν, εἰς φυλακὴν. Μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτόν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν· ὡς δὲ οὐκ ἐπίσθη, ἀπέκεφαλίσαν αὐτόν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπαγεῖς, ὃ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδαμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τὴν ἐν πίσει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπίς ἀγαθῆ, προσδοκία τε Πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι, σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτία δεινῆ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν σὺλ λυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὀραϊάν στολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δειλαιὸς· νῦν δὲ σοὶ προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσὼν, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδαμ σέσωσαι· διὰ τοῦ Τόκου σου νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀρρώστια κρατούμενον σῶσον, ἐπιρρώσασα Κόρη, καὶ ἀξιώσον ψάλλειν σοι· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Τῶν Ἁγίων. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡττάται Μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἡ πρὶν ἀνυπόστατος, θρασύτης τῶν αἰρέσεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρὸς, νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόοις φθόγοις, προσβάλλον δεικνύται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιαν Ἑλλήνων ὕβλους, πεισθῶ δὲ τὴν τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἶλοντο· ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα Πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπεῖθουσι.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ πᾶσα προῤῥήσις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρασ ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προῤῥήσεων, θαύματα πηγάζουσιν Ἀγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἐρμηνεύοντας.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Θεοῦ συγκατάβασις.

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι, ὀρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ Θεογόροι στήλαι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾶν προτρεπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωνὰς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαισίον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους σοφοὶ δεχόμενοι, συμμελωδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμπάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ριφήσονται χαίλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογματῶν, εἴτις εἰς μέσον παρρησιασῆται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυῆτορ Μαρία πανάχραντε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ Παναμώμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάιντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσῶν τῆς αἰτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλῆσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπίδα καὶ φρουράν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πίστει, διασωζόμεθα νῦν ὑμνοῦντας τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀ-

θανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτῳ λυτρούμενον, τῆς ὑπερυψῆντας αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ρεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως τοῖς πιστοῖς Ἀγνή πηγάζεις, ἢ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπαρούμενοι νῦν, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου Ἀχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Ἰνδαίματος χρυσοῦ.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνώσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυῶσιν· οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηνώθησαν οἱ τρεῖς, Θεοκῆρυκες ἐνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸν σμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον· ἓνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε· θεοποιεῖ γὰρ, ἀλλ' ἔτι εἰς φθορὰν μεθίσταται· μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἐκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὗς ὁ Θεός σονήκωσεν, εἰς ὁμότιμον ἔνωσιν, ἐγκωμιασῆς, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος· ἀλλ' ἴσως ἠγήμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὕμνων, μελωδῶν ἀξιούτω· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τῆ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες, τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνισῶσι, καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εξ ἕρανῃ μὲν μέγιστοι, δὴ λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν ἀυγάξισι, τρεῖς κατὰ τ' αὐτό, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλαμπόντες ἀλλήλοις, καὶ συμπάλλοντες ἅμα· λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνία,

λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ Θανάτῳ αὐτὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» **Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβείας
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, Δεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου· Ὡδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία,
» ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδαμ, βρώσει
» φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου,
» ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμο-
» φρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεομακάριζε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν,
προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με
Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ τρυφῆς ἀεννάου,
πλησθῆναι καθικέτευε Ἄγνη, τὸν ἐν πίστει καὶ
πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Επιφανείσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν
ζόφον, φωτὸς σου ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς,
αὔγασον πύλη τοῦ Δείου φωτὸς· καὶ πυρὸς
αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον Ἄγνη, τὸν ἐν
πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὀρώσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶ-
μα, καὶ βεβλημένους πάθους δεινοῖς, τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύ-
σον τῶν νῦν παρενοχλοῦντων λυπηρῶν, ἵνα
πάντες σὲ ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Εν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ
αἰῶνων, Πατὴρ ὃν περ ἐγέννησεν Υἱόν,
τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρισμά-
των, σὲ Θεομητορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προ-
σκυνοῦσι, τὴν ἀφραστόν σου γέννησιν.

Ἑτῶν Ἁγίων· Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις, Φωστῆρας τρεῖς
μεγάλους.

Ιδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποιμνιον,
ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε,
εἰς ἐν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς
συμπαλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν
ὑμῶν ἠδίστην ἔνωσιν.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τοὺς τρισσολαμπτήρας, Χριστοῦ τῆς
Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἢ χάρις ἀλλὰ τρί-
στομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προ-
βάλλεται· ἐν οὐρανοχαλκευτον ξίφος, τρισὶν
αἰμαῖς κατεστομωμένον, αἰεὶ προμαχόμενον,
τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν
Ἐκκλησίαν.

Υμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν Ἐνδο-
ξοι, καὶ τὴν σάρκα φορούντων ἔτι τὴν
ἄσπιλον· οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς
ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στρεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύ-
τε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεῦσθαι.

Θεοτοκίον.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν
ἄνω στρατευμάτων.

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέ-
σποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυ-
κνότητος· καὶ μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀ-
πορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν σε,
μεγαλύνοντα δοξάζομεν.

Ἐτερος τῶν Ἁγίων· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος τρεῖς
Ποιμένας.

Επήρητη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πᾶν-
τα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν,
αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀ-
παύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, δι-
ὄν ἐπὶ τὴν Δεῖαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσε-
βοῦντες ὀδηγοῦμεθα.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τοὺς ἐκ Τρισπλίου, Φωστῆρας τρεῖς
μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρε-
σβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δο-
κῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν· ἐξοικειού-
ται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς·
οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρρησίας,
λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν. Δόξα.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου
Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἢ εὐσέβεια τῆς αὐτῆς, πρωτοτόκης
υἱὸς ἀναδειξάσα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ
ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειώμενα Πνεύματι, τῷ ζῶντι
λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σῶζειν ἐξαιτεῖται,
εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευ-
μάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἢ τῶν σωφῶν, Διδα-
σκαλῶν ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν,
ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς
καὶ αἵματος, τοῦτο μνηθεῖσα Μητὴρ Θεοῦ· διό
σε καὶ Παρθένον, διδάξασα Μητέρα, καὶ Θεο-
τόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

» **Ε**ν νόμῳ σκιαῖ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
» μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, ταῖς φεγγοβόλους ἀ-
στραπαῖς, Βασιλείον νῦν τὸν Μέγαν, Γρη-
γόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευ-
φημήσωμεν πάντες.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Η ἐνιαία Θεότης, πατήρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦ-
μα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγο-
ρίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου,
μὴ χωρισθεῖν σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε
πόλις, ἠλιοσταλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλαχεῖς
τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν ζέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι στεφανώσωμεν
τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διηρημένους τοῖς
σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς
τῶν Δεοφόρων πρωτοστάτας. Τριάδος, τοὺς
ἰσαριθμούς καὶ Δεράποντας, φωστῆρας, τῆς
αἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς
στυλοῦς, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας
στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀναδῆσωμεν τοὺς
Θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κή-
ρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τὴς ἀκραι-
φνεστάτους Θεολόγους· τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα
Βασιλείον· τὸν Δεῖον, καὶ Δεορρήμονα Γρηγό-
ριον· καὶ Ἰωάννην τὸν πᾶν, τὸν χρυσοῦν τὴν
γλωτταν, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύ-
ριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς
Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι,
καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας
καταλύτας· σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ
πράγματι· Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πί-
στεως· τοὺς ἐπιγεῖους Ἀγγέλους, βροτοὺς οὐ-

ρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῆς δόξης ὁ
Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν
τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγό-
ριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς
στερρόους τῆς πίστεως προμάχους· τοὺς στυ-
λους, τῆς Ἐκκλησίας, Πιστῶν στήριξά· ἀ-
πάντων, ἀμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς
βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρνούμενοι, ἠδυνόμε-
θα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλ-
μάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ
γῆϊνων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν
Ἀγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρα-
νῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τῆ Δεσπότης γνω-
ρίζονται. Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττῃσι, καὶ αἱ
γλώσσαι τὰ θαύματα μέλῃσι· ἡμεῖς δὲ, πρὸς
τὸν Σωτῆρα βῶμεν· Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ·
τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται
ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ
Μωσεῖ διδούς τὸν Νόμον· τῶν Ἀγγέλων αἱ βρα-
ταὶ τεθαύμβηται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατε-
χόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα Δεώμεναι· Συ-
μεῶν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· Νῦν
ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρης ζωῆς πρὸς
τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κα-
νόνων, τῶν Ἀγίων, ᾠδὴ γ'· καὶ ε'.

Προκείμενον.

Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος· Πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ζήτει Δεκεμβρίῳ, ε'. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς
ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν
Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αθληταὶ γενναϊότατοι, ἰατροὶ θεοπρόβλη-
τοι, Κύριε Ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι· ὡς
τῶν Τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον,
τοῦ νοός μου ἐκτροπαῖς, τυραννοῦσας με θραύ-
σατε, καὶ ἰάσασθε. τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη,
καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν
Λυτρωτὴν ἰκτετεύοντες.

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν
θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ
σώματος, τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κηφίζον-
τες Ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὁρατῶς
ἀοράτως τε, προσγινόμενον· ὅπως πίστει καὶ
πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα, ὑπὲρ
Τριάδος ἀθλήσασαν.

Ὡς ναοὶ χρηματίσαντες, τῆ Θεῷ ὠραιότατοι,
Κύριε Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰά-
σεως δείκνυσθε· ἐν ᾧ με προσρέχοντα, ἀρρώστη-
ματος παντός, ἀπαλλάξατε Ἅγιοι, εἰρηνεύοντες,
τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ
ταραττομένην, καὶ τῆ κακίᾳ δουλεύουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δυαὶς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν,
ταῖς ψυχικαῖς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύ-
σα, Κύριε καὶ Ἰωάννης οἱ Θαυματουργοί· ὁ
μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἀμιλλαν, τῷ
μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἵμα-
τι τοῦ Μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δέ,
ἐρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς ἑ-
ραναῖαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. Διὸ
ἰάσεις νέμῃσι τοῖς ἐν πίστει τελεῖσι τὴν μνήμην
αὐτῶν, πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εγὼ εἶμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἄκαρπον τῆ
Θεοῦ λόγου, καρπὸν σωτήριον μηδὲλως
φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ
πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε·
Τούτου ῥύσαί με, δεῖξασα καρποφόρον, Ἀχραν-
τε, τῷ Υἱῷ σου τῆ μεσιτεῖα σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁὕ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐργή-
γορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλω ὑπνώσαντα·

ὅπως τοῖς παλαί, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὑπὸ
ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐργή-
γορσιν παράσχῃ· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνηθεῖ-
σα· ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὑ-
μνοῖς στέψωμεν, Κύρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ,
τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος, καὶ δοτῆρας τῶν
αἰτούντων ἀφθονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ
πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς· ὅθεν
καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σκέπη, καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστια-
νῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς αἰεὶ,
τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν,
σῶζεσθαι τοὺς δούλους σου ἐκ περιστάσεως,
πάσης· σὲ γὰρ ἔχομεν σκέπην, θείαν μετὰ τὸν
Θεὸν πάντες, οἱ Χριστιανοὶ καὶ καταφυγίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωρ-
γήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλω ὡς
ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηθεῖσα ὠ-
λόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπό-
σταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν
εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν
εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου Μαρτύρων,
τείχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος,
Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς
Ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα
κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς 5'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸ κύρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφας, Κύριε
μακάριε, συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκῶς,
Ἰωάννη τὸν ἐνδοξόν· διὸ τρυφῆς τῆς κρείττο-
νος, ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στρατείαν πνευματικὴν ζῶσάμενος, Κύριε
πανέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λι-
πῶν, Ἰωάννη πανεύφημε, κατὰ Δαιμόνων ἤρα-
σθε, παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Τῆς Θεῆλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναῖ-
κες ἔνθεοι, παρθερικὴν ἰσάγγελον στολήν,

εὐσεβῶς ἠμφιάσαντο· μαρτυρικῶ δὲ ἔρωτι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ κεχαριτωμένη Πάναγνε, ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης Ἥλιος Χριστὸς καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σαρκίῳ τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν, οἱ εὐκλειεῖς Μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηραίου δὲ τρυφῆς πνεύματι, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον.

Ε'ρρώσθη τὸ ἀσθενές, τῆς γυναικείας τῷ Σταυρῷ φύσεως· τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κραζούσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς χαμαιζήλης ἠδοναῖς συμπατῶντες, πρὸς μαρτυρίου Ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κύριε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἰκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἀμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἰκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφυγῶς ὁ ταπεινὸς σκέπην θεῖαν, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι ὑπερῆράν μου, κεφαλὴν ἀμαρτίας, καὶ πτοῦμαι Δέσποινα, ταῖς κολάσεις καὶ φρίττω· ἰκετηρίαν ποίησον Σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τέτων ῥυσθῆναί με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα σε Χριστέ, Οἱ μοι! ποθεινότε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Η' ἀνέσπερος τῆς χάριτος φωταυγία, τοῦ δυσμενοῦς κατέλυσε, φιλέσπερον πλάην, ταύτης πολεμήτορας, φωστῆρας ἐκλάμποντας, Κύρον Ἰωάννην τε δείξασα.

Κατεθέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ Μάρτυρες σφοδρῶς ἐρρώσθεντες (*), Κύρος Ἰωάννης τε, ἐνώσει τῇ κρείττονι, ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν.

Ο'ς σεπτὸν ὑμῶν τὸ τέμενος θεραπεῖον, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀπελαύνει τὴν λώβην, πᾶσί τε τοῖς καίμουσιν, ἀήττητοι Μάρτυρες, χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκύησας ὡ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Σῶτερ ἢ δυὰς τῶν Μαρτύρων ἐπόθησε· σὺ Ἄγιε ἐν Ἄγίοις, Κύριε καὶ Ἰωάννη, ἀξίως ἀναπέπαυσαι.

Σὸν ἔργον Ἀγαθὲ, τοῦ ἐχθροῦ ἢ καθαίρεις· σὺ Μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ Σταυρῷ ἀπειργάσω, καὶ δόξῃ ἐστεφάνωσας.

Σὲ μόνον ἀγαπᾶν, ἀπτοίτῳ φρονήματι, ἀλείψαντες ταῖς Παρθένους, Ἰωάννης καὶ Κύρος, ἀνδρείας ἀπειργάσαντο.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θύεσθαι, ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες εἴλοντο, ἢ περ ἀλάστορι θύειν, πονηρόν τε Τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι, τῆ δι' οἴκτον, ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος ὡς πρόβατον.

Η' λησαν, οἱ ἀφειδῶς τοὺς Μάρτυρας ξέοντες· τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη, αἱ πληγαὶ νηπίων ἀπετελοῦντο, παραδόξως· ἐνευροῦντο τῷ θεῷ γὰρ Πνεύματι.

Κύριον, καὶ Βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως, σὲ ὁμολόγησε πίστει, δυὰς ἢ ὁμόφρων καὶ εὐαθλήτως, τοῖς ἀνόμοις, ἀντικατέστη μέχρι καὶ αἵματος.

Θανάτῳ, τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν ἤρανο, Ἀθανασία ἡ Μάρτυς, σὺν τῇ Εὐδοξίᾳ καὶ Θεοδότῃ, καὶ τῇ θεῖα, Θεοκτίστῃ τοῖς ταύτης βλαστήμασι.

Θεοτοκίον.

Κατάρας, τῆς Προμήτορος Εὐσᾶς τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερούμεθα· σὺ γὰρ, τὸν Χριστὸν

(*) Τὸ ἐρρώσθεντες οὐκ ἔστι ἀμαρτήμα, ἀλλὰ σύνθετον ἀπὸ τῆς Ἐν προθέσεως· ἤγουσ, ῥωσθέντες, καὶ ἐρρώσθεντες—ἐνδυναμωθέντες.

τεκοῦσα Παρθενομήτορ, ἀντί ταύτης, τὴν εὐλο-
γίαν πᾶσιν ἐπήγασας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς Δείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυ-
μάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε
ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῇ χειρουργίᾳ,
τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ, Κύριε θεόφρον, σὺν
τῷ θεῷ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑ-
πάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Εαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν
πειρὰν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θα-
νόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι· καὶ μετὰ
τέλος, πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς
ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν
ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ
ἐγὼ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ
τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει
ὑμῖν βοῶ· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ
ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ
Ἰωάννη· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας,
καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων καὶ παρθέ-
νων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας.

Στίχοι.

Κύρω συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος.
Συνθαυματοργεῖ καὶ μετὰ ξίφος Κύρω.

Μήτηρ ἀρίστη, καὶ τριάς θυγατέρων,
Πόθῳ Πατρός θνησκουσι τοῦ πάντων ξίφει.

Κύρον Ἰωάννην τε τάμον πρώτη τριακοστῇ.

Οὔτοι αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Κύρος καὶ Ἰωάννης, ὑπῆρχον
ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὁ μὲν Κύρος, ἐκ τῆς
Ἀλεξανδρείου πόλεως, ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐξ Ἐδέσσης. Διὰ τὸν
ἐπικρατοῦντα σὺν διωγμὸν, καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκπορ-
σοῦντα, τὸν πρὸς τὴν Ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλα-
βὼν ὁ Κύρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν
αὐτῷ κατοικεῖ. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις γε-
νόμενος, περὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ Ἁγίου Κύρου ἀκί-
σας, (καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξιῶ-
μενος) παρεγένετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κάκειθεν κατὰ φή-
μην, ἐνθα διέτριβεν, ἀπελθὼν, συνῆν μετ' αὐτοῦ.

Συλληφθείσης δὲ γυναικός τινος, οὕτω καλομένης Ἀθα-
νασίας, μετὰ καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Θεοδό-

της, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πί-
στεως, καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες
οἱ Ἅγιοι μῆτι πάθωσιν, εἰα πάσχειν γυναῖκας εἰκός, τοῦ
ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτῆξασαι, παραγενόμενοι ἑθαρο-
ποιῶν αὐτάς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπέλειπον. Συγκα-
τασχθέντες οὖν καὶ οὗτοι, καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν ὄντα, ὁμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς
ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν ἀμα-
ταῖς ῥηθείαις γυναιξί. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν
τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Οὐϊκτωρίνου, Οὐϊκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυ-
δίου, Διοδώρου, Σαραπίνου καὶ Παπία τῶν
ἐν Κορίνθῳ.

Στίχ. Ὀλμῷ μέλη τρεῖς συντριθέντες γενναῖοι,
᾿Ωφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριστοῦ μέλη.

Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ,
Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.

Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνῳ στέφος·
Ἐἴσελθε Διόδωρε Μάρτυς, καὶ στέφου.

Εἰ τοῦ ξίφους στέρξω σε τῷ φόβῳ βίε,
Καὶ πῶς Θεὸς στέρξει με τὸν Σαραπίνον;

Λοῦσαι θαλάσσης πικρᾷ λουτρᾷ Παπία,
Καὶ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς ἄνω τρυφῆς τύχης.

Οὔτοι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν
ὁμολογίαν συσχθέντες, καὶ ἀχθέντες Τερτίῳ τῷ Ἀν-
δοπάτῳ, ἐν Κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος διέποντι, (ἐκ
Κορίνθου γὰρ ὤρμητο οἱ Ἅγιοι,) μετὰ πλείστας αἰκίας
καὶ ἀνυποκρίτους, διαφοροὺς ἐδέξαντο τελευτάς. Οὐϊκτωρίνος
γὰρ, καὶ Οὐϊκτωρ, καὶ Νικηφόρος, ἐν ὄλμῳ βληθέντες, ἀ-
πέδωκαν τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Κλαύδιος, τριηθεις χεῖρας καὶ
πόδας τοῦ βίου μετέστη. Ὁ δὲ Διόδωρος τὸ διὰ πυρὸς
ἐδέξατο τέλος. Σαραπίνος δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ
δὲ Παπίας καταποντισθεὶς διήμυσε τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Τρυφαίνης.

Στίχ. Ταῦρος Τρύφαινα σοῦ τρυφᾷ τὸ σαρκίον,
Καὶ πρὸς τρυφαῖς πέμπει σε τὰς ἀκη-
ραίτους.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ
κειμένης, θυγάτηρ Ἀναστασίου τινὸς Συγκλητικῆς, καὶ
μπρὸς Σωκρατίας Χριστιανῆς. Κατέστη δὲ εἰς τὸ Μαρ-
τύριον, οὐχ ὑφ' ἑτέρων ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴ ἑαυτὴν προσενέγ-
κασα. Διεγλυῖαζε γὰρ τὰ αἰσχρὰ καὶ δίσουρεν οἷς τοῦ
θεοῦ αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντες ὄντο, καὶ ἀποσῆναι τῶν
ματαίων ἐδίδασκε, καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ πεμφθῆναι ἐ-
πηύχετο. Ὄθεν, προσταξάντος Καισαρίου Ἡγεμόνος, ἐν κα-
μίνῳ ἐμβάλλεται. Ῥυθείσα δὲ παραδόξως ἐκείθεν, ἐπὶ με-
τώρου κρεμάται· καὶ ἀπορρίφεισα, τοῖς ὑποκειμένοις ἴλοις
ἐμπίεται. Εἶτα θηρίοις ἀφίεται· καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν
θηρίων ταύτης οὐχ ἤψαντο· εἰς δὲ ὕστερον πελάσας ταῦ-
ρος, καὶ διακερατίσας, διέσχισε ταύτην, ἐνθα προσέβαλε.
Λέγεται δὲ, ἐν ᾧ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐρρύθη, προελθεῖν πηγὴν
ὑδάτος διειδυῶς· ἐξ οὗ αἱ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀποροῦσαι γά-
λακτος, εἴτε ἄνθρωποι εἶεν, εἴτε κτήνη, ἀρροῦμαι καὶ με-
τέχουσαι, εὐθὺς τοῖς νεογνοῖς τὸ γάλα προχέουσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ταλαντεύσαντες, ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνημα, βάρει τῆς ἀχράντου δόξης οἱ Ἀθληταί, ἀνυψούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ γαῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οὐκ ἀγνοοῦντες, τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα πᾶσαν αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπειῶν, ἀποπτύσαντες οἱ Μάρτυρες, Εὐλογημένος εἶ, ἀνεβῶν τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀληθῶν στεφανούμενοι, Κύρος, Ἰωάννης ὄντως οἱ λατρευταί, τῆς Τριάδος ἀνεκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ γαῶ τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δεδοται ἡ χαρὰ, θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Πρὸς ἄρνησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τοῦ φύσει ὄντος Θεοῦ, ἐξεκαλῶντο δεινῶς· ἀλλ' οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, διὰ κτίσεως ὑπέφαινον, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λυσσῶντες τῇ πλάνῃ ἐμμανῶς, οἱ τὰ ἐπίγεια, φρονοῦντες Τύραννοι, τοὺς τὸ πολίτευμα ἔχοντας, ἐν ὑψίστοις ἀκατάλυτον, διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν ὄθουν κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λεῖψανα Μαρτύρων ἀστραπαῖς, θαυματῶν ἔφανα, τῇ οἰκουμένῃ Χριστέ, τοῦ κακοδαίμονος φάσματος, τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα, τοῖς δὲ βοῶσιν εὐπρεπῶς, ἰάσεις νέμοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βηληθεὶς, σῶσαι τῆς ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖς ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Υπήκοος μέχρι θανάτου, ἡ ξυνωρὶς τῶν ἀητήτων, ὠφθη Ἰωάννου καὶ Κύρου, τοῖς τοῦ

Δεσπότης θεῖοις προστάγμασι· διὸ χερσὶ τοῦ Κτίσαντος, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Φωστῆρες ἐκλαμπουσι δὴ, τὰς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας, κρήνης ἐκ μιᾶς φωτοφόρου, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἀπαρῶμενοι, τῆς ἀκηράτου χάριτος· οὓς ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, ἡ τῶν ἀητήτων Μαρτύρων, δυαὶς ἀνδρείως ἐθεολόγησε· τὸν σαρκωθέντα Λόγον δὲ ἓνα Χριστὸν ἐν δὴ φύσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἰκεσίαις τῆς κητῆσός σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξείτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, • Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀναργύρων ἔξαρχοι, καὶ ἀστέρες οἱ θεῖοι, τῆς οἰκουμένης ὠφθητε, Μάρτυρες θεοφόροι, ὡς πρόμαχοι ἀληθείας· ἐν Θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπαθὲς πανεύφημοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε, πάθη ψυχῶν, καὶ σωμάτων· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν, Κύρε καὶ Ἰωάννη.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κύρε σὺν τῷ Ἰωάννη, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰάσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σὲ προσάσιν πάντες, ἔχομεν οἱ ἀμαρτωλοὶ, πανύμνητε θεοτόκε· σὺ εὐδιαλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, θεοχαρίτωτε Κόρη. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἁσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα· τοὺς θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ ἀνθητὰ πνεύοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντα ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον. Δίς.

Ιατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων Μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ Πίστεως· ὁμολο-

γίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοί, τῆς γεφάνης ἀληθῶς, τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι. Κύρε ἔνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἀσιγήτως, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν Παμμακάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ Χριστοῦ καλλιπάρθενοι, τοῖς δυσὶ θεόφοροι θεῖος Μάρτυσι· καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ λαμπρότητος, τὸν κρατύναντα αὐταῖς, σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιθέαστον μνήμην αὐτῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Αΐσιπαίνοις ἄσμασι, Πιστοὶ μεγαλύνωμεν, Κύρον καὶ Ἰωάννην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας, σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς, Θεοδότην Εὐδοξίαν καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀθληφόρους καὶ καλλιπαρθένους· αἰτοῦντας Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου· ὅτι πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνουσα καὶ πνευμά μου, καὶ νοῦν ἐννοίαις,

τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσση κατακρίνων τε τοὺς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρω ἐργάζομαι. Θεογεννητορ, τούτων μαδίδου πάντων διόρθωσιν· ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίξης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινά εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτῆς κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω (*) ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ' καὶ ε'.

(*) Τὸ, προσαγάγω, διορθοῦσι τινὲς εἰς τὸ, προσκομίσω, ἵνα συμφωνήσῃ δῆθεν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω μέλλοντας· ἀλλ' ὁ Ἀόριστος τῆς Ὑποτακτικῆς λαμβάνεται (λέγουσιν οἱ Γραμματικοὶ) καὶ εἰς μελλοντικὴν σημασίαν, οὐ μόνον μετὰ τῶν ἀποφατικῶν μορίων, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς.

Τ Ε Λ Ο Σ .

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

